

**ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ
ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**

ΕΖΡΑ ΤΑΦΤ ΜΠΕΝΣΟΝ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΖΡΑ ΤΑΦΤ ΜΠΕΝΣΟΝ

Έκδοση τής
Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών
Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα

Βιβλία της σειράς *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας*

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ
(αριθμός είδους 36481)

Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young (35554)

Teachings of Presidents of the Church: John Taylor (35969)

Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff (36315)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Λορέντζο Σνόου (36787)

Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith (35744)

Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant (35970)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζωρτζ Αλμπερτ Σμιθ (36786)

Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay (36492)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ (36907)

Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee (35892)

Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball (36500)

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Έζρα Ταφτ Μπένσον (08860)

Για να αποκτήσετε αντίτυπα από αυτά τα βιβλία, πηγαίνετε στο τοπικό σας κέντρο διανομής ή επισκεφθείτε το store.lds.org. Τα βιβλία είναι επίσης διαθέσιμα στο LDS.org και στην εφαρμογή κινητού Βιβλιοθήκη Ευαγγελίου.

Τα σχόλια και οι προτάσεις σας σχετικά με αυτό το βιβλίο θα εκτιμηθούν. Παρακαλείσθε όπως τα υποβάλλετε στο Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024 USA.

Ηλεκτρονική διεύθυνση: cur-development@ldschurch.org

Παρακαλούμε δώστε το όνομα, τη διεύθυνση, τον τομέα και τον πάσσαλό σας. Φροντίστε να συμπεριλάβετε τον τίτλο του βιβλίου. Κατόπιν, αναφέρετε τα σχόλια και τις προτάσεις σας σχετικά με τα δυνατά σημεία του βιβλίου και τους τομείς για πιθανή βελτίωση.

© 2014 υπό Intellectual Reserve, Inc.

Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα

Printed in Germany

Έγκριση αγγλικού κειμένου: 3/11

Έγκριση μετάφρασης: 3/11

Μετάφραση του *Teachings of Presidents of the Church: Ezra Taft Benson*

Greek

08860 133

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	v
Ιστορική σύνοψη	x
Η ζωή και η διακονία του Έζρα Ταφτ Μπένσον	1
1 Η μεγάλη εντολή -- Να αγαπάς τον Κύριο	43
2 Να προσεύχεστε πάντα	55
3 Ελευθερία επιλογής, μία αιώνια αρχή	69
4 Να ζούμε περιχαρώς σε ταραγμένους καιρούς	81
5 Αρχές αληθινής μετανοίας	91
6 Ιησούς Χριστός, ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας	105
7 Τζόζεφ Σμιθ, ένα όργανο στα χέρια του Κυρίου	121
8 Η δύναμη του Λόγου	133
9 Το Βιβλίο του Μόρμον -- ο θολόλιθος της θρησκείας μας	147
10 Πλημμυρίζοντας τη γη και τη ζωή μας με το Βιβλίο του Μόρμον	159
11 Ακολουθείτε τον ζώντα προφήτη	171
12 Επιζητείτε το Πνεύμα σε όλα όσα κάνετε	181
13 Ανεκτίμητες ευλογίες από τον Οίκο του Κυρίου	195
14 Γάμος και οικογένεια -- ορισμένα από τον Θεό	209
15 Οι ιερές κλήσεις των πατέρων και μητέρων	223
16 Οι ηλικιωμένοι στην Εκκλησία	237
17 Τηρώντας τον νόμο αγνότητας	253
18 Προσέχετε την υπερηφάνεια	269
19 Ηγεσία	283
20 «Ποίμαινε τα πρόβατά μου».	295
21 Αρχές εγκόσμιας και πνευματικής ευημερίας	307
22 Μεταφέροντας το Ευαγγέλιο στον κόσμο	321
23 «Στερέωσε τους πασσάλους σου».	335
24 Μία ζωή επικεντρωμένη στον Χριστό	345
Κατάλογος απεικονίσεων	359
Ευρετήριο	361

Gene W. Brown

Εισαγωγή

Η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων έχουν καθιερώσει τη σειρά *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας*, προκειμένου να σας βοηθήσει να πλησιάσετε κοντύτερα τον Επουράνιο Πατέρα και να εμβαθύνετε την κατανόησή σας για το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Καθώς η Εκκλησία προσθέτει τόμους σε αυτήν τη σειρά, θα αποκτήσετε μία συλλογή από βιβλία με παραπομπές στο Ευαγγέλιο για το σπίτι σας. Οι τόμοι σε αυτήν τη σειρά έχουν σχεδιασθεί να χρησιμοποιούνται για προσωπική μελέτη και για διδασκαλία την Κυριακή. Επίσης, μπορούν να σας βοηθήσουν να προετοιμάσετε άλλα μαθήματα ή ομιλίες και να απαντήσετε σε ερωτήσεις σχετικά με τις διδασχές της Εκκλησίας.

Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τις διδασκαλίες του Προέδρου Έζρα Ταφτ Μπένσον, ο οποίος υπηρέτησε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών από τις 10 Νοεμβρίου 1985 έως τις 30 Μαΐου 1994.

Προσωπική μελέτη

Καθώς μελετάτε τις διδασκαλίες του Προέδρου Έζρα Ταφτ Μπένσον, κατόπιν προσευχής επιζητήστε την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος. Οι ερωτήσεις στο τέλος κάθε κεφαλαίου θα σας βοηθήσουν να συλλογισθείτε, να καταλάβετε και να εφαρμόσετε τις διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον. Οι ακόλουθες ιδέες μπορεί να σας βοηθήσουν:

- Γράψτε σκέψεις και συναισθήματα που σας έρχονται από το Άγιο Πνεύμα καθώς μελετάτε.
- Υπογραμμίστε περικοπές που θέλετε να θυμάστε. Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να αποστηθίσετε αυτές τις περικοπές ή να τις σημειώσετε στις γραφές σας, δίπλα σε σχετικά εδάφια.

- Διαβάστε ένα κεφάλαιο ή μία περικοπή περισσότερο από μία φορά, ούτως ώστε να το/την καταλάβετε πιο βαθιά.
- Κάνετε ερωτήσεις στον εαυτό σας όπως οι ακόλουθες: Πώς αυξάνουν οι διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον την κατανόησή μου για τις αρχές του Ευαγγελίου; Τι θέλει ο Κύριος να μάθω από αυτές τις διδασκαλίες;
- Μοιρασθείτε όσα μαθαίνετε με μέλη της οικογένειάς και φίλους.
- Κάνετε ερωτήσεις στον εαυτό σας πώς οι διδασκαλίες σε αυτό το βιβλίο μπορούν να σας βοηθήσουν με προσωπικές δυσκολίες και ανησυχίες.

Διδάσκοντας από αυτό το βιβλίο

Το βιβλίο αυτό έχει σχεδιασθεί για χρήση στο σπίτι και την εκκλησία. Οι ακόλουθες κατευθυντήριες οδηγίες μπορούν να σας βοηθήσουν να διδάξετε από το βιβλίο.

Προετοιμασθείτε να διδάξετε

Επιζητήστε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε. Κατόπιν προσευχής, μελετήστε το καθορισμένο κεφάλαιο για να έχετε πεποίθηση για την κατανόησή σας των διδασκαλιών του Προέδρου Μπένσον. Θα διδάξετε με μεγαλύτερη ειλικρίνεια και δύναμη, όταν τα λόγια του σας έχουν επηρεάσει προσωπικώς (βλέπε Δ&Δ 11:21).

Αν διδάσκετε ένα μάθημα στη Μελχισεδική Ιεροσύνη ή την Ανακουφιστική Εταιρεία, δεν θα πρέπει να βάλετε στην άκρη αυτό το βιβλίο ή να προετοιμάσετε το μάθημα από άλλο υλικό. Κατόπιν προσευχής, επιλέξτε από το κεφάλαιο εκείνες τις διδασκαλίες που αισθάνεστε ότι θα είναι χρησιμότερες σε όσους διδάσκετε. Ορισμένα κεφάλαια περιέχουν περισσότερη ύλη απ' όση θα μπορέσετε να συζητήσετε κατά τη διάρκεια της ώρας του μαθήματος.

Παροτρύνετε τους συμμετέχοντες να μελετούν το κεφάλαιο πριν από το μάθημα και να φέρνουν το βιβλίο μαζί τους. Όταν το κάνουν, θα είναι καλύτερα προετοιμασμένοι να συμμετάσχουν σε συζητήσεις και να ανυψώνουν πνευματικώς ο ένας τον άλλον.

Κατά την προετοιμασία σας να διδάξετε, δώστε ιδιαίτερη προσοχή στο «Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία» στο τέλος κάθε κεφαλαίου. Υπό την κεφαλίδα αυτήν, θα βρείτε ερωτήσεις, σχετικές γραφές και βοήθεια μελέτης ή βοήθεια διδασκαλίας. Οι ερωτήσεις και οι σχετικές γραφές έχουν ειδικώς σχέση με το κεφάλαιο στο οποίο ευρίσκονται. Η βοήθεια μελέτης και η βοήθεια διδασκαλίας μπορούν να σας καθοδηγήσουν σε όλες σας τις προσπάθειες να μάθετε και να ζείτε το Ευαγγέλιο και να βοηθήσετε άλλους να κάνουν το ίδιο.

Παρουσιάστε το κεφάλαιο

Καθώς παρουσιάζετε το κεφάλαιο και, καθ' όλη τη διάρκεια του μαθήματος, εργασθείτε για να εδραιώσετε μία ατμόσφαιρα όπου το Πνεύμα μπορεί να αγγίξει την καρδιά και τον νου όσων διδάσκετε. Για να αρχίσετε το μάθημα, βοηθήστε όσους διδάσκετε να εστιάσουν στις διδασκαλίες του κεφαλαίου. Μπορείτε, αν θέλετε, να χρησιμοποιήσετε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες ιδέες:

- Να διαβάσετε και να συζητήσετε το τμήμα με τον τίτλο «Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον» στην αρχή του κεφαλαίου.
- Να συζητήσετε μία φωτογραφία ή μία γραφή από το κεφάλαιο.
- Να τραγουδήσετε μαζί έναν σχετικό ύμνο.
- Να αναφέρετε εν συντομία μία προσωπική εμπειρία σχετικώς με το θέμα.

Παροτρύνετε τη συζήτηση σχετικώς με τις διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον

Καθώς διδάσκετε από αυτό το βιβλίο, ζητήστε από τους άλλους να αναφέρουν τις σκέψεις τους, να κάνουν ερωτήσεις και να διδάξουν αλλήλους. Όταν συμμετέχουν ενεργώς, θα είναι πιο προετοιμασμένοι να μάθουν και να λάβουν προσωπική αποκάλυψη. Δώστε τη δυνατότητα να συνεχίζονται οι καλές συζητήσεις παρά να προσπαθείτε να καλύψετε όλες τις διδασκαλίες. Προκειμένου να ενθαρρύνετε τη συζήτηση, χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις στο τέλος κάθε κεφαλαίου. Μπορείτε, επίσης, να αναπτύξετε τις δικές σας ερωτήσεις ειδικώς για όσους διδάσκετε.

Οι ακόλουθες επιλογές μπορεί να σας δώσουν επιπρόσθετες ιδέες:

- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν τι έχουν μάθει από την προσωπική τους μελέτη του κεφαλαίου. Ενδεχομένως να είναι χρήσιμο να επικοινωνήσετε με λίγους συμμετέχοντες κατά τη διάρκεια της εβδομάδος και να τους ζητήσετε να έλθουν προετοιμασμένοι, προκειμένου να αναφέρουν αυτά που έμαθαν.
- Αναθέστε στους συμμετέχοντες να διαβάσουν επιλεγμένες ερωτήσεις στο τέλος του κεφαλαίου (είτε ατομικώς είτε σε μικρές ομάδες). Πείτε τους να αναζητήσουν στο κεφάλαιο διδασκαλίες οι οποίες σχετίζονται με τις ερωτήσεις. Κατόπιν ζητήστε τους να αναφέρουν τις σκέψεις και τις εσωτέρες γνώσεις τους.
- Διαβάστε μαζί κάποιες από τις διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον στο κεφάλαιο. Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν παραδείγματα από τις γραφές και από τη δική τους εμπειρία τα οποία επεξηγούν αυτές τις διδασκαλίες.
- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να επιλέξουν ένα τμήμα και να το διαβάσουν σιωπηλώς. Ζητήστε τους να συγκεντρωθούν σε ομάδες δύο ή τριών ατόμων τα οποία επέλεξαν το ίδιο τμήμα και να συζητήσουν τι έμαθαν.

Παροτρύνετε τη συμμετοχή και την εφαρμογή

Οι διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον θα είναι σημαντικότερες για τους συμμετέχοντες που τις μοιράζονται με άλλους και τις εφαρμόζουν στη ζωή τους. Μπορείτε, αν θέλετε, να χρησιμοποιήσετε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες ιδέες:

- Ρωτήστε τους συμμετέχοντες πώς μπορούν να εφαρμόσουν τις διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον στις ευθύνες τους στο σπίτι και την Εκκλησία. Για παράδειγμα, θα μπορούσατε να τους βοηθήσετε να συλλογισθούν και να συζητήσουν πώς μπορούν να εφαρμόσουν τις διδασκαλίες του ως σύζυγοι, γονείς, υιοί, θυγατέρες, οικογενειακοί διδάσκαλοι ή επισκέπτριες διδασκάλισες.

- Παροτρύνετε τους συμμετέχοντες να μοιραστούν ορισμένες διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον με μέλη της οικογένειας και φίλους.
- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να εφαρμόσουν αυτά που έχουν μάθει και να αναφέρουν τις εμπειρίες τους στην αρχή του επόμενου μαθήματος.

Ολοκληρώστε τη συζήτηση

Εν συντομία συνοψίστε το μάθημα ή ζητήστε από έναν ή δύο συμμετέχοντες να το κάνουν. Καταθέστε μαρτυρία για τις διδασκαλίες που έχετε συζητήσει. Μπορείτε, αν θέλετε, να ζητήσετε από άλλους να δώσουν τη μαρτυρία τους.

Πληροφορίες σχετικά με τις πηγές που παρατίθενται στο βιβλίο αυτό

Οι διδασκαλίες στο βιβλίο αυτό είναι πιστά παραθέματα από ομιλίες, άρθρα, βιβλία, γράμματα και ημερολόγια του Προέδρου Έζρα Ταφτ Μπένσον. Παραθέματα από δημοσιευμένες πηγές έχουν διατηρήσει τη στίξη, την ορθογραφία, τη χρήση κεφαλαίων και τη χρήση παραγράφων των αρχικών πηγών, εκτός και αν ήταν απαραίτητες συντακτικές ή τυπογραφικές αλλαγές, προκειμένου να βελτιώσουν την αναγνωσιμότητα. Για τον λόγο αυτόν, ενδέχεται να παρατηρήσετε μικρές ανακολουθίες στο κείμενο. Παραδείγματος χάριν, αντωνυμίες που αναφέρονται στη Θεότητα γράφονται με πεζό σε ορισμένα παραθέματα και με κεφαλαίο σε άλλα.

Επίσης, ο Πρόεδρος Μπένσον συχνά χρησιμοποιούσε όρους όπως *άνθρωποι*, *άνθρωπος* ή *ανθρωπότητα*, προκειμένου να αναφερθεί σε όλους τους ανθρώπους, τόσο άνδρες όσο και γυναίκες. Συχνά χρησιμοποιούσε τις αντωνυμίες *εκείνος*, *αυτού* και *αυτόν*, προκειμένου να αναφερθεί και στα δύο γένη. Ήταν σύνθηες στη γλώσσα της εποχής του. Παρά τις διαφορές μεταξύ αυτών των γλωσσικών κανόνων και της τρεχούσης χρήσεως της γλώσσας, οι διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον ισχύουν τόσο για τις γυναίκες όσο και για τους άνδρες.

Ιστορική σύνοψη

Το ακόλουθο χρονολόγιο παρέχει ένα σύντομο ιστορικό πλαίσιο για τις διδασκαλίες του Προέδρου Έζρα Ταφτ Μπένσον σε αυτό το βιβλίο.

4 Αυγούστου 1899	Γεννιέται κοντά στο Ουίτνυ του Άινταχο από τον Τζωρτζ Ταφτ Μπένσον τον νεότερο και τη Σάρα Ντάνκλυ Μπένσον.
1912 μέχρι 1913	Αναλαμβάνει πολλές ευθύνες στο σπίτι, ενώ ο πατέρας υπηρετεί μία ιεραποστολή στις βόρειες Ηνωμένες Πολιτείες.
1914 μέχρι 1919	Φοιτά και αποφοιτά από την Ακαδημία Πασσάλου Ονάιντα στο Πρέστον του Άινταχο.
1918	Καλείται να υπηρετήσει ως βοηθός αρχηγός ομάδος προσκόπων (ηγέτης νέων ανδρών) στον τομέα του στο Ουίτνυ.
1920	Γνωρίζει τη Φλώρα Σμιθ Αμούσεν, μέλουςα σύζυγό του.
1921	Φοιτά στο Κολλέγιο Γεωργίας της Γιούτας (τώρα Πανεπιστήμιο της Πολιτείας της Γιούτας) στο Λόγκαν της Γιούτας.
13 Ιουλίου 1921	Χειροτονείται πρεσβύτερος από τον πατέρα του.
15 Ιουλίου 1921 μέχρι 2 Νοεμβρίου 1923	Υπηρετεί ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος στη Βρετανική Ιεραποστολή.
25 Αυγούστου 1924 μέχρι Ιούνιο 1926	Η Φλώρα υπηρετεί μία πλήρους απασχόλησεως ιεραποστολή στις Νήσους της Χαβάης.

Φθινόπωρο του 1924	Συμπράττει με τον αδελφό του, Όρβαλ, στην αγορά του οικογενειακού αγροκτήματος στο Ουίτνυ.
Ανοιξη του 1926	Αποφοιτά από το Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ.
10 Σεπτεμβρίου 1926	Νυμφεύεται τη Φλώρα στον Ναό της Σωλτ Λέηκ.
Σεπτέμβριος 1926 μέχρι Ιούνιο 1927	Φοιτά στο Κολλέγιο Αγροτικών και Μηχανικών Τεχνών της Πολιτείας της Αϊόβα (τώρα Πανεπιστήμιο Επιστημών και Τεχνολογίας της Πολιτείας της Αϊόβα), αποφοιτώντας με μεταπτυχιακό στην αγροτική οικονομία.
Ιούνιος 1927	Μετακομίζει πίσω στο οικογενειακό αγρόκτημα στο Ουίτνυ.
1929	Αποδέχεται την εργασία ως γεωργικός αντιπρόσωπος της επαρχίας για την Επαρχία Φράνκλιν στο Άινταχο. Αφήνει το αγρόκτημα και μετακομίζει στο κοινοτικό Πρέστον, στο Άινταχο.
1930 μέχρι 1939	Απασχολείται ως αγροτικός οικονομολόγος και ειδικός στο Τμήμα πανεπιστημιακών μαθημάτων για ευρύ εξωπανεπιστημιακό ακροατήριο του Πανεπιστημίου του Άινταχο.
Ιανουάριος 1935 μέχρι Νοέμβριο 1938	Υπηρετεί ως πρώτος σύμβουλος στην προεδρία πασσάλου του Πασσάλου Μπόιζι.
Νοέμβριος 1938 μέχρι Μάρτιο 1939	Υπηρετεί ως πρόεδρος του Πασσάλου Μπόιζι.
1939 μέχρι 1943	Εργάζεται ως εκτελεστικός γραμματέας για το Εθνικό Συμβούλιο των γεωργικών συνεταιρισμών στην Ουάσινγκτον D.C. Ζει με την οικογένειά του στη Βηθεσδά του Μέρυλαντ.

- Ιούνιος 1940 Καλείται να υπηρετήσει ως πρόεδρος του Πασσάλου Ουάσινγκτον, στην Ουάσινγκτον D.C.
- 26 Ιουλίου 1943 Καλείται να υπηρετήσει ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.
- 7 Οκτωβρίου 1943 Χειροτονείται Απόστολος και ξεχωρίζεται ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων από τον Πρόεδρο Χίμπερ Γκραντ.
- Ιανουάριος 1946 μέχρι Δεκέμβριο 1946 Υπηρετεί ως πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής, βοηθώντας στο να φέρει εγκόσμια και πνευματική αρωγή στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, ύστερα από την καταστροφή του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.
- 16 Ιουλίου 1946 Αφιερώνει τη Φινλανδία για την κήρυξη του Ευαγγελίου.
- Ιανουάριος 1953 μέχρι Ιανουάριο 1961 Υπηρετεί ως υπουργός γεωργίας των Ηνωμένων Πολιτειών υπό την ηγεσία του Προέδρου Ντουάιτ Αϊζενχάουερ.
- Ιανουάριος 1964 μέχρι Σεπτέμβριο 1965 Υπηρετεί ξανά ως πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής.
- 10 Νοεμβρίου 1966 Αφιερώνει εκ νέου την Ιταλία για την κήρυξη του Ευαγγελίου.
- 14 Απριλίου 1969 Αφιερώνει τη Σιγκαπούρη για την κήρυξη του Ευαγγελίου.
- 26 Οκτωβρίου 1969 Αφιερώνει την Ινδονησία για την κήρυξη του Ευαγγελίου.
- 30 Δεκεμβρίου 1973 Ξεχωρίζεται ως Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.
- 10 Νοεμβρίου 1985 Ξεχωρίζεται ως Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

- 24 Οκτωβρίου 1986 Αφιερώνει τον Ναό στο Ντένβερ του Κολοράντο.
- 28 Αυγούστου 1987 Αφιερώνει τον Ναό στη Φρανκφούρτη της Γερμανίας. (Εννέα ναοί αφιερώθηκαν κατά τη διάρκεια της υπηρετήσής του ως Προέδρου της Εκκλησίας.)
- 2 Οκτωβρίου 1988 Εκφωνεί την τελευταία του ομιλία γενικής συνελεύσεως αυτοπροσώπως. (Μετά τον Οκτώβριο του 1988, η εύθραυστη σωματική υγεία του τον εμπόδιζε να μιλήσει στη γενική συνέλευση. Οι σύμβουλοί του στην Πρώτη Προεδρία διάβασαν ομιλίες εκ μέρους του ή παρατεθειμένα μηνύματα που είχε δώσει σε παλαιότερες ομιλίες.)
- 14 Αυγούστου 1992 Θρηνεί τον θάνατο της συζύγου του, Φλώρας.
- 30 Μαΐου 1994 Πεθαίνει στην οικία του, στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτας, περίπου δύο μήνες πριν από τα 95α γενέθλιά του.

Ο Έζρα Ταφτ Μπένσον μωρό, 1900

Η Ζωή και η διακονία του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Ταξιδιώτες στην εθνική οδό μεταξύ του Λόγκαν στη Γιούτα και του Ουίτνυ στο Αινταχο παρακολούθησαν αυτοπροσώπως κάτι ασυνήθιστο στις 4 Ιουνίου 1994. Είδαν ανθρώπους να στέκονται κατά μήκος τμημάτων εκείνου του 39 χιλιομέτρων μέρους του δρόμου. Την επομένη, ο Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων εξήγησε γιατί είχαν συγκεντρωθεί οι άνθρωποι εκεί. Περίμεναν τη νεκρική πομπή, που μετέφερε το σώμα του Προέδρου Έζρα Ταφτ Μπένσον προς το κοιμητήριο στη γενέτειρά του, ύστερα από τη νεκρώσιμο τελετή στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτας. Ο Πρεσβύτερος Χέιλς περιέγραψε τη σκηνή:

«Η διαδρομή με την πομπή προς το Ουίτνυ του Αινταχο ήταν ένας συγκινητικός φόρος τιμής σε έναν προφήτη του Θεού.

Υπήρξε φόρος τιμής από μέλη της Εκκλησίας καθώς ήταν στη σειρά στην εθνική οδό και στέκονταν στις ανισόπεδες διαβάσεις κατά μήκος του δρόμου. Ορισμένοι ήσαν ντυμένοι με τα κυριακάτικα τους το απόγευμα του Σαββάτου. Άλλοι έκαναν παύση με σεβασμό, σταματώντας τα αυτοκίνητά τους και στέκονταν με ευλάβεια, περιμένοντας να περάσει ο προφήτης. Αγρότες στέκονταν στα χωράφια τους με το καπέλο τους επάνω στην καρδιά τους. Πιθανώς πιο σημαντικά ήσαν τα νεαρά αγόρια που έβγαζαν τα καπέλα τους τού μπέιζμπολ και τα έβαζαν επάνω στην καρδιά τους. Σημαίες κυμάτιζαν το αντίο καθώς το σώμα του προφήτη προσπερνούσε. Υπήρχαν πινακίδες που έλεγαν: “Αγαπούμε τον Πρόεδρο Μπένσον”. Άλλες έλεγαν: “Διαβάστε το Βιβλίο του Μόρμον”¹.

Αυτό το ξεχείλισμα στοργής ήταν πράγματι ένας φόρος τιμής, αλλά ήταν κάτι περισσότερο από αυτό. Ήταν μία ορατή απόδειξη ότι ζωές ανθρώπων είχαν αλλάξει, επειδή είχαν ακολουθήσει τη συμβουλή του προφήτη. Και οι άνθρωποι που ήσαν

συγκεντρωμένοι κατά μήκος της εθνικής οδού αντιπροσώπευαν πολλά περισσότερα. Μεταξύ της εποχής που ο Έζρα Ταφτ Μπένσον γεννήθηκε κοντά στο Ουίτνυ του Άινταχο και της εποχής που το υλικό του σώμα ήταν θαμμένο εκεί, υπηρέτησε ως όργανο στα χέρια του Κυρίου, ταξιδεύοντας σε όλον τον κόσμο και βοηθώντας εκατομμύρια να έλθουν στον Χριστό.

Μαθήματα που διδάχθηκαν στο οικογενειακό αγρόκτημα

Στις 4 Αυγούστου 1899, η Σάρα Ντάνκλυ Μπένσον και ο Τζωρτζ Ταφτ Μπένσον ο νεότερος καλωσόρισαν στην οικογένειά τους το πρωτότοκο παιδί τους. Το ονόμασαν Έζρα Ταφτ Μπένσον, από τον προπάππο του, τον Πρεσβύτερο Έζρα Τ. Μπένσον, ο οποίος είχε υπηρετήσει ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.

Ο Έζρα γεννήθηκε στην αγροικία δύο δωματίων την οποία είχε κτίσει ο πατέρας του τα προηγούμενα έτη. Ο τοκετός ήταν παρατεταμένος και δύσκολος και ο θεράπων ιατρός νόμιζε ότι το μωρό 5,3 κιλών δεν θα επιζούσε. Όμως οι γιαγιάδες του μωρού είχαν διαφορετική γνώμη. Γέμισαν δύο λεκάνες με νερό --μία με ζεστό και την άλλη με κρύο-- και βούτηξαν τον εγγονό τους εναλλάξ σε κάθε λεκάνη έως ότου άρχισε να κλαίει.

Ο μικρός Έζρα Ταφτ Μπένσον, τον οποίον αποκαλούσαν συχνά «Τι» μέλη της οικογένειας και φίλοι, απόλαυσε μία ικανοποιητική παιδική ηλικία στο αγρόκτημα που περιέβαλλε το σπίτι όπου γεννήθηκε. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι, ο οποίος υπηρέτησε μαζί με τον Πρόεδρο Μπένσον επί σχεδόν 33 έτη στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και την Πρώτη Προεδρία, έκανε λόγο περί των μαθημάτων που έμαθε ο μικρός Έζρα:

«Ήταν αγροτόπαιδο, στην κυριολεξία και στην πραγματικότητα, με εργατική φόρμα με τιράντες, ένα ηλιοκαμένο αγόρι, το οποίο σε πολύ μικρή ηλικία γνώρισε τον νόμο του θερισμού: “Επειδή, ό,τι αν σπείρει ο άνθρωπος, αυτό και θα θερίσει” (Προς Γαλάτες 6:7).

»Γνώρισε εκείνες τις φτωχικές ημέρες ότι χωρίς σκληρή δουλειά τίποτε δεν μεγαλώνει παρά μόνο αγριόχορτα. Πρέπει να υπάρχει μόχθος, ακατάπαυστος και συνεχής, αν θέλουμε να υπάρξει θερισμός. Και έτσι υπήρχε όργωμα το φθινόπωρο και όργωμα

την άνοιξη -- η κάθιστη εργασία να περπατάς σε ένα χαντάκι όλη την ημέρα πίσω από μία ομάδα δυνατά άλογα. Εκείνες τις ημέρες χρησιμοποιείτο ένα άροτρο χειρός και ήταν απαραίτητο να κρατά κανείς συνεχώς τις χειρολαβές που στρέφονταν και τραντάζονταν καθώς η κοφτερή μύτη του αρότρου έκοβε τη γη και την γύριζε προσεγμένα. Ύστερα από μία ημέρα από αυτό, το αγόρι ήταν εξαντλημένο και κοιμόταν καλά. Όμως το πρωινό ερχόταν πολύ σύντομα.

»Το χωράφι χρειαζόταν τον βωλοκόπο, να τον σύρουν τα άλογα πάλι, για να σπάσει τους σβώλους και να προετοιμάσει το φυτώριο. Το φύτεμα ήταν ένα δύσκολο, επίμοχθο έργο. Και μετά ερχόταν η άρδευση. Το αγρόκτημα των Μπένσον ήταν σε ξηρή ύπαιθρο, η οποία γινόταν γόνιμη ως αποτέλεσμα της άρδευσης. Έπρεπε να παρακολουθούν το νερό, όχι μόνο κατά τη διάρκεια της ημέρας αλλά κατά τη νύκτα επίσης. Δεν υπήρχαν ηλεκτρικοί φακοί ούτε φανάρια προπανίου. Υπήρχαν μόνον φανάρια κηροζίνης τα οποία εξέπεμπαν μία αδύναμη και χλωμή κίτρινη λάμψη. Ήταν επιτακτική ανάγκη να πάει το νερό στο τέλος της σειράς. Αυτό ήταν ένα μάθημα που δεν θα ξεχνούσε ποτέ.

»Φαντάζομαι στον νου μου το μικρό αγόρι, με το φτυάρι επάνω στον ώμο του, να περπατά στα χαντάκια και στα χωράφια για να φέρει το νερό που μεγαλώνει τη ζωή στο καψαλισμένο χώμα.

»Σύντομα ερχόταν ο καιρός να κόψει άχυρο, πολλά εκτάρια από αυτό. Η ομάδα από ζώα ήταν αγκιστρωμένη στη μηχανή κουρέματος, το αγόρι σκαρφαλωμένο στην παλαιά θέση από ατσάλι και το δρεπάνι πήγαινε μπρος-πίσω, κόβοντας μια δρεπανιά 1,5 μέτρων καθώς η ομάδα από ζώα προχωρούσε προς τα εμπρός. Με μύγες και κουνούπια, με σκόνη και ζέστη να τσουρουφλίζει, ήταν δύσκολο έργο. Κατόπιν τα άχυρα έπρεπε να συλλεχθούν, κατόπιν να στερεωθούν με ένα δίκρανο χειρός σε μία θημωνιά για να στεγνώσουν. Η επιλογή του κατάλληλου χρόνου ήταν σημαντική. Όταν τα άχυρα έφθαναν στη σωστή φάση, στερεώνονταν σε πλέγμα συγκράτησης μεταφερόμενου άχυρου, μία άμαξα με μία μεγάλη επίπεδη βάση. Στην αυλή με τις στοίβες, ένας φορτωτήρας που τον οδηγούσαν άλογα τα σήκωνε από την άμαξα και σχημάτιζαν μία τεράστια στοίβα από άχυρα. Εκείνη την εποχή

δεν έκαναν δεμάτια ούτε υπήρχαν μηχανικοί φορτωτές. Υπήρχαν μόνον δίκρανα και μύες.

»...Δεν είναι απορίας άξιον ότι το σώμα του έγινε μεγάλο και δυνατό. Όσοι από εμάς τον γνώριζαν στη μετέπειτα ζωή του, συχνά σχολιάζαμε το μέγεθος των καρπών του. Η εύρωστη υγεία, το θεμέλιο της οποίας ετέθη κατά την παιδική του ηλικία, ήταν μία από τις μεγάλες ευλογίες της ζωής του. Μέχρι τα τελευταία χρόνια, ήταν άνδρας με τρομακτική ενέργεια.

»Όλα τα χρόνια της ώριμης ζωής του, όταν αλληλεπιδρούσε με προέδρους και βασιλείς, ποτέ δεν έχασε αυτό που είχε κερδίσει από την παιδική του ηλικία στο αγρόκτημα. Ποτέ δεν έχασε την ικανότητά του για εργασία. Ποτέ δεν έχασε τη θέληση να σηκώνεται την αυγή και να εργάζεται τη νύκτα.

»Όμως υπήρχε κάτι περισσότερο από την τρομακτική συνήθεια να εργάζεται, που προερχόταν από εκείνο το σπίτι της παιδικής του ηλικίας. Υπήρχε μία ορισμένη ισχύς που προέρχεται από το χώμα. Υπήρχε μία συνεχής υπενθύμιση της δήλωσης που εδόθη στον Αδάμ και την Εύα, όταν εξεδιώχθησαν από τον κήπο: “Με τον ιδρώτα τού προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου, μέχρις ότου επιστρέψεις στη γη” (Γένεση 3:19). Το πνεύμα της αυτοδυναμίας ήταν θεμελιώδες σε όσους δούλευαν το χώμα. Τότε δεν υπήρχαν κυβερνητικά αγροτικά προγράμματα, καμία επιχορήγηση κανενός είδους. Οι απρόβλεπτες αλλαγές των εποχών έπρεπε να γίνονται αποδεκτές. Οι εξοντωτικοί παγετοί, οι καταιγίδες εκτός εποχής, ο άνεμος και η ξηρασία, όλα γίνονταν αποδεκτά ως κίνδυνοι της ζωής για τους οποίους δεν υπήρχε καμία διαθέσιμη ασφάλεια. Ήταν αναγκαιότητα η αποθήκευση για την εποχή έλλειψης, διαφορετικά θα υπήρχε πείνα. Η μοναδική, συνεχής πηγή ενάντια στους κινδύνους της ζωής ήταν η προσευχή, η προσευχή στον αιώνιο, στοργικό μας Πατέρα, τον Παντοδύναμο Θεό του σύμπαντος.

»Γινόταν πολλή προσευχή σε εκείνο το σπίτι στο Ουίτνυ του Άινταχο. Γινόταν οικογενειακή προσευχή, βράδυ και πρωί, στην οποία εκφράζονταν ευχαριστίες για τη ζωή με τις δυσκολίες και τις ευκαιρίες της και στην οποία γίνονταν εκκλήσεις για δύναμη, προκειμένου να γίνει το έργο της ημέρας. Θυμούνταν όσους ήσαν σε ανάγκη και όταν η οικογένεια σηκωνόταν από τα γόνατα, η

μητέρα, η οποία ήταν η πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας τομέως, είχε το μόνιππο φορτωμένο για να μοιρασθεί φαγητό με όσους ήσαν σε ανάγκη, με τον μεγαλύτερο υιό της ως τον οδηγό της. Τα μαθήματα αυτά ποτέ δεν χάθηκαν»².

Μαθήματα που διδάχθηκαν από πιστούς γονείς

Αυτά τα μαθήματα της σκληρής δουλειάς, της οικογενειακής ενότητας, της υπηρετήσης και της ζωής σύμφωνα με το Ευαγγέλιο άρχισαν να μεγαλώνονται μία ημέρα, όταν οι γονείς του 12χρονου Έζρα ήλθαν στο σπίτι από μία συγκέντρωση της Εκκλησίας με απροσδόκητα νέα. Ο Πρόεδρος Μπένσον ενθυμήθηκε αργότερα:

«Καθώς ο πατέρας οδηγούσε το άλογο προς το σπίτι, η μητέρα άνοιξε το ταχυδρομείο και, προς έκπληξή τους, υπήρχε ένα γράμμα από τη Θυρίδα Β΄ [του ιεραποστολικού γραφείου] στη Σωλτ Λέηκ -- μία κλήση για να πάει σε μία ιεραποστολή. Κανείς δεν ρώτησε αν ήταν έτοιμος, πρόθυμος ή ικανός. Υποτίθεται ότι ο επίσκοπος γνώριζε, και ο επίσκοπος ήταν ο παππούς Τζωρτζ Τ. Μπένσον, ο πατέρας του πατέρα μου.

»Καθώς ο πατέρας και η μητέρα έρχονταν στην αυλή, έκλαιγαν και οι δύο -- κάτι που δεν είχαμε δει ποτέ στην οικογένειά μας. Συγκεντρωθήκαμε γύρω από το μόνιππο --τότε ήμαστε επτά-- και τους ρωτήσαμε τι συνέβαινε.

»Είπαν: «Όλα είναι καλά».

»«Τότε γιατί κλαίτε;» ρωτήσαμε.

»«Έλάτε στο σαλόνι και θα σας εξηγήσουμε».

»Συγκεντρωθήκαμε γύρω από τον παλαιό καναπέ στο σαλόνι και ο πατέρας μάς είπε για την ιεραποστολική κλήση του. Τότε η μητέρα είπε: «Είμαστε υπερήφανοι που γνωρίζουμε ότι ο πατέρας θεωρείται άξιος να πάει σε μία ιεραποστολή. Κλαίμε λίγο, επειδή αυτό σημαίνει δύο έτη αποχωρισμού. Ξέρετε, εγώ και ο πατέρας σας δεν έχουμε ποτέ χωρίσει περισσότερο από δύο νύκτες από τότε που παντρευτήκαμε -- και τότε ήταν όταν ο πατέρας είχε πάει στο φαράγγι για να πάρει κούτσουρα, ξυλεία και καυσόξυλα»³.

Με τον πατέρα του σε μία ιεραποστολή, ο Έζρα ανέλαβε μέγα μέρος της ευθύνης να διευθύνει το οικογενειακό αγρόκτημα.

«Έκανε την εργασία ενός άνδρα, μολονότι ήταν απλώς ένα αγόρι» ενθυμείτο αργότερα η αδελφή του, Μάργκαρετ. «Πήρε τη θέση του πατέρα για σχεδόν δύο έτη»⁴. Υπό την ηγεσία της Σάρας, ο Έζρα και τα αδέρφια του εργάζονταν μαζί, προσεύχονταν μαζί και διάβαζαν γράμματα από τον πατέρα τους μαζί. Εβδομήντα πέντε χρόνια αργότερα, ο Πρόεδρος Μπένσον συλλογίσθηκε τις ευλογίες που ήλθαν στην οικογένειά του, επειδή ο πατέρας του υπηρέτησε μία ιεραποστολή:

«Υποθέτω ότι ορισμένοι στον κόσμο θα μπορούσαν να πουν ότι η αποδοχή από μέρος του αυτής της κλήσης αποτελούσε απόδειξη ότι δεν αγαπούσε πραγματικώς την οικογένειά του. Να αφήσει επτά παιδιά και μία μητέρα έγκυο στο σπίτι μόνους για δύο χρόνια, πώς θα μπορούσε να είναι αυτό αληθινή αγάπη;

»Όμως ο πατέρας μου είχε μεγαλύτερη κατανόηση της αγάπης. Ήξερε ότι “όλα συνεργούν προς το αγαθό σ’ αυτούς που αγαπούν τον Θεό” (Προς Ρωμαίους 8:28). Ήξερε ότι το καλύτερο που μπορούσε να κάνει για την οικογένειά του ήταν να υπακούει στον Θεό.

»Αν και μας έλειπε πολύ κατά τη διάρκεια εκείνων των ετών και μολονότι η απουσία του έφερε πολλές δυσκολίες στην οικογένειά μας, η αποδοχή εκ μέρους του απεδείχθη ότι ήταν ένα δώρο χριστιανικής αγάπης. Ο πατέρας πήγε στην ιεραποστολή του, αφήνοντας τη μητέρα στο σπίτι με επτά παιδιά. (Το όγδοο γεννήθηκε τέσσερις μήνες, αφού εκείνος έφθασε στο ιεραποστολικό πεδίο.) Όμως ήλθε σε εκείνο το σπίτι το πνεύμα του ιεραποστολικού έργου που ποτέ δεν το άφησε. Αυτό δεν ήταν χωρίς κάποια θυσία. Ο πατέρας έπρεπε να πωλήσει το παλαιό, ξηρό αγρόκτημα, προκειμένου να χρηματοδοτήσει την ιεραποστολή του. Έπρεπε να μεταφέρει ένα παντρεμένο ζευγάρι σε μέρος του σπιτικού μας για να φροντίζει τις καλλιέργειες σε σειρά και άφησε στους υιούς και τη σύζυγό του την ευθύνη για τη γη με τα άχυρα, τον βοσκότοπο και μία μικρή αγέλη αγελάδων παραγωγής γάλακτος.

»Τα γράμματα του πατέρα ήσαν όντως ευλογία για την οικογένειά μας. Για εμάς τα παιδιά, φαίνονταν ότι έρχονταν από σχεδόν από όλον τον κόσμο, αλλά ήσαν μόνον από το Σπρίνγκφιλντ της Μασσαχουσέτης και το Σικάγο του Ιλινόι και το Σήνταρ Ράπιντς και το Μάρσαλταουν της Αϊόβα. Ναι, ήλθε στο σπίτι μας, ως

αποτέλεσμα της ιεραποστολής του πατέρα, το πνεύμα του ιεραποστολικού έργου που ποτέ δεν το άφησε.

»Αργότερα η οικογένεια μεγάλωσε σε ένδεκα παιδιά -- επτά υιούς και τέσσερις θυγατέρες. Και οι επτά υιοί υπηρέτησαν ιεραποστολές, μερικοί εκ των οποίων δύο ή τρεις ιεραποστολές. Αργότερα, δύο θυγατέρες και οι σύζυγοί τους υπηρέτησαν πλήρους απασχόλησης ιεραποστολές. Οι δύο άλλες αδελφές, χήρες αμφότερες -- η μία μητέρα οκτώ παιδιών και η άλλη μητέρα εννέα-- υπηρέτησαν ως ιεραποστολικές συνάδελφοι στο Μπίρμινχαμ της Αγγλίας.

»Είναι μία κληρονομία που εξακολουθεί να ευλογεί την οικογένεια των Μπένσον ακόμη και στην τρίτη και τέταρτη γενεά. Δεν ήταν αυτό πράγματι ένα δώρο αγάπης;»⁵

Υπηρέτηση στην Εκκλησία ως Νέος Άνδρας

Εμπνευσμένος από το παράδειγμα των γονέων του και παρακινημένος από την ίδια του την επιθυμία να βοηθήσει στην οικοδόμηση της βασιλείας του Κυρίου επί της γης, ο Έζρα Ταφτ Μπένσον αποδεχόταν με ενθουσιασμό κλήσεις να υπηρετήσει. Όταν ήταν 19 ετών, ο επίσκοπός του, ο οποίος ήταν επίσης παππούς του, του ζήτησε να υπηρετήσει ως ένας από τους ενηλίκους ηγέτες για 24 νέους άνδρες στον τομέα. Οι νέοι άνδρες συμμετείχαν στους Προσκόπους της Αμερικής και ο Έζρα υπηρετούσε ως βοηθός αρχηγός ομάδος προσκόπων.

Σε αυτήν την κλήση, μία από τις πολλές ευθύνες του Έζρα ήταν να βοηθά τους νέους άνδρες να τραγουδούν σε μία χορωδία. Υπό την ηγεσία του, οι νέοι άνδρες κέρδισαν έναν διαγωνισμό με χορωδίες από άλλους τομείς στον πάσσαλό τους, δίδοντάς τους κατ' αυτόν τον τρόπο τις προϋποθέσεις για έναν τοπικό διαγωνισμό. Για να τους παροτρύνει να κάνουν εξάσκηση και να τραγουδήσουν κατά τον καλύτερο τρόπο, ο Έζρα τούς υποσχέθηκε ότι, αν κέρδιζαν τον τοπικό διαγωνισμό, θα τους πήγαινε σε μία πεζοπορία 56 χιλιομέτρων πέρα στα βουνά, σε μία λίμνη. Το σχέδιο λειτούργησε -- οι νέοι άνδρες από το Ουίτνυ κέρδισαν.

«Αρχίσαμε να σχεδιάζουμε την πεζοπορία μας» αφηγήθηκε ο Πρόεδρος Μπένσον «και κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης ένας

μικρός δωδεκάχρονος σήκωσε το χέρι του και είπε πολύ επισήμως: "...Θα ήθελα να προτείνω κάτι". ...Είπα: "Εντάξει, τι;" Είπε: "Θα ήθελα να προτείνω κάτι, ούτως ώστε να μην ασχολούμαστε με χτένες και βούρτσες σε αυτό το ταξίδι. Να κόψουμε τα μαλλιά μας».

Τελικώς, όλοι οι νέοι άνδρες συμφώνησαν να κουρευτούν κοντά σε προετοιμασία για την πεζοπορία. Ενθουσιάσθηκαν περισσότερο για την ιδέα, όταν ένας από αυτούς πρότεινε να κόψουν οι αρχηγοί ομάδος προσκόπων τα μαλλιά τους επίσης. Ο Πρόεδρος Μπένσον εξακολούθησε:

«Δύο αρχηγοί ομάδος προσκόπων έλαβαν θέσεις στην καρέκλα του κουρέα, ενώ ο τελευταίος γεμάτος χαρά περνούσε το κάθε κεφάλι με την κουρευτική μηχανή. Καθώς κόντευε να φθάσει στο τέλος της δουλειάς, είπε: "Λοιπόν, παιδιά, αν με αφήνατε να ξυρίσω το κεφάλι σας, θα το έκανα χωρίς πληρωμή". Και έτσι ξεκινήσαμε εκείνη την πεζοπορία -- 24 αγόρια με κεφάλι κουρεμένο και δύο αρχηγοί ομάδος προσκόπων με κεφάλι ξυρισμένο».

Συλλογιζόμενος τις εμπειρίες του με τους νέους άνδρες στον τομέα του, ο Πρόεδρος Μπένσον είπε: «Μία από τις χαρές να εργάζεσαι με τα αγόρια είναι το γεγονός ότι όντως λαμβάνεις την ανταμοιβή σου στην πορεία. Έχεις την ευκαιρία να παρατηρείς τα αποτελέσματα της ηγεσίας σου καθημερινώς καθώς εργάζεσαι μαζί τους όλα αυτά τα χρόνια και τους παρακολουθείς να μεγαλώνουν και να γίνονται σταθεροί, πιστοί άνδρες, αποδεχόμενοι προθύμως τις δυσκολίες και τις ευθύνες τους. Τέτοια ικανοποίηση δεν μπορεί να αγορασθεί σε καμία τιμή- πρέπει να κερδηθεί μέσω υπηρετήσης και αφοσίωσης. Τι υπέροχο πράγμα που είναι να έχεις έστω και μικρό μέρος στην προσφορά βοήθειας για να κάνεις αγόρια άνδρες, αληθινούς άνδρες»⁶.

Ο Πρόεδρος Μπένσον ποτέ δεν ξέχασε εκείνους τους νέους άνδρες και κατέβαλλε προσπάθειες να διατηρεί επαφή μαζί τους. Πολλά χρόνια, ύστερα από εκείνη την πεζοπορία 56 χιλιομέτρων, επισκέφθηκε τον τομέα Ουίτνυ ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων και μίλησε με μία μικρή ομάδα αυτών. Ήσαν εις θέσιν να του πουν ότι 22 από τους 24 είχαν παραμείνει πιστοί στην Εκκλησία. Είχαν χάσει επαφή με τους άλλους δύο. Ο Πρόεδρος Μπένσον τελικώς βρήκε αυτούς τους δύο άνδρες, τους βοήθησε

Η Φλώρα Αμούσεν, προτού παντρευτεί τον Έζρα Ταφτ Μπένσον

να επιστρέψουν στη δραστηριότητα της Εκκλησίας και τέλεσαν τις επισφραγίσεις του ναού⁷.

Το φλερτάρισμα με τη Φλώρα

Το φθινόπωρο του 1920, ο Έζρα πήγε στο Λόγκαν της Γιούτας, περίπου 40 χιλιόμετρα από το Ονίτνυ, για να εγγραφεί στο Κολέγιο Γεωργίας της Γιούτας (τώρα Πανεπιστήμιο της Πολιτείας της Γιούτας). Ήταν με κάποιους φίλους, όταν μία νέα γυναίκα τράβηξε το βλέμμα του. Ενθυμήθηκε αργότερα:

«Ήμαστε έξω κοντά στους αχυρώνες με ζώα παραγωγής γάλακτος, όταν μία νέα γυναίκα --πολύ ελκυστική και όμορφη-- οδηγούσε με το μικρό της αμάξι καθ' οδόν προς το γαλακτοπωλείο για να αγοράσει λίγο γάλα. Καθώς τα αγόρια τής έκαναν νεύμα, ανταπέδωσε το νεύμα κι εκείνη. Είπα: “Ποιο είναι αυτό το κορίτσι;” Είπαν: “Αυτή είναι η Φλώρα Αμούσεν”.

»Τους είπα: “Ξέρετε, μόλις είχα την έμπνευση ότι πρόκειται να την παντρευτώ”».

Οι φίλοι του Έζρα γέλασαν με τη δήλωσή του, λέγοντας: «Είναι πάρα πολύ δημοφιλής για ένα αγροτόπαιδο». Όμως εκείνος ήταν απτόητος. «Αυτό το κάνει όλο και περισσότερο ενδιαφέρον», απήντησε εκείνος.

Σύντομα μετά τη συζήτηση αυτήν, η Φλώρα και ο Έζρα συναντήθηκαν για πρώτη φορά στο Ουίτνυ, όπου εκείνη είχε προσκληθεί να μείνει με μία από τις εξαδέλφες του Έζρα. Και σύντομα ύστερα από αυτό, ο Έζρα την προσκάλεσε σε έναν χορό. Εκείνη δέχθηκε, και άλλα ραντεβού οδήγησαν σε αυτό που αργότερα απεκάλεσαν «υπέροχο φλερτάρισμα». Όμως το φλερτάρισμά τους διεκόπη --και, με πολλούς τρόπους, βελτιώθηκε-- όταν ο Έζρα έλαβε την κλήση να υπηρετήσει ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος στη Βρετανική Ιεραποστολή.

Σε προετοιμασία για την ιεραποστολή του Έζρα, εκείνος και η Φλώρα μίλησαν για τη σχέση τους. Ήθελαν να συνεχίσει η φιλία τους, αλλά ανεγνώρισαν επίσης την ανάγκη να γίνει ο Έζρα αφοσιωμένος ιεραπόστολος. «Προτού φύγω, εγώ και η Φλώρα αποφασίσαμε να γράφουμε [γράμματα] μόνον μία φορά τον μήνα» είπε εκείνος. «Αποφασίσαμε επίσης ότι τα γράμματά μας θα ήταν γράμματα ενθάρρυνσης, πεποίθησης και ειδήσεων. Κάναμε απλώς αυτό»⁸.

Δύο ιεραπόστολοι

Η Βρετανική Ιεραποστολή, η οποία ήταν τόσο παραγωγικό πεδίο για τους πρώτους ιεραποστόλους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, ήταν διαφορετική για τον πρεσβύτερο Μπένσον και τους συναδέλφους του. Ανταγωνιστές στις Βρετανικές Νήσους, συμπεριλαμβανομένου κάποιου κλήρου, είχαν εμπνεύσει ευρύ μίσος έναντι των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, εκδίδοντας άρθρα, μυθιστορήματα, έργα και ταινίες εναντίον των μορμώνων. Αναμφιβόλως, ο πρεσβύτερος Μπένσον λυπόταν με τα πικρά συναισθήματα των ανθρώπων για το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο, αλλά δεν επέτρεπε σε τέτοιες δοκιμασίες να αποδυναμώσουν την πίστη του. Στην πραγματικότητα, έγραψε στο ημερολόγιό του για τους τοπικούς

νέους που λοιδορούσαν εκείνον και τους συναδέλφους του, φωνάζοντας: «μορμόνοι!» Η ανειπίωτη απάντησή του ήταν: «Δόξα τω Θεώ που είμαι μορμόνος»⁹.

Εκτός από τη διάδοση του Ευαγγελίου στους ανθρώπους που δεν ήσαν μέλη της Εκκλησίας, ο Πρεσβύτερος Μπένσον υπηρέτησε ως ηγέτης της ιεροσύνης και γραφέας ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών στη Μεγάλη Βρετανία. Αυτές οι ποικίλες ευκαιρίες να υπηρετήσει, οδήγησαν σε γλυκές εμπειρίες, σε μεγάλη αντίθεση με τις δυσκολίες που συχνά αντιμετώπιζε. Ο Πρεσβύτερος Μπένσον βάπτισε και επικύρωσε λίγους και βοήθησε πολλούς περισσότερους να πλησιάσουν τον Κύριο. Παραδείγματος χάριν, μίλησε για μία φορά κατά την οποία, σε μία ειδική συγκέντρωση οργανωμένη από πιστά μέλη της Εκκλησίας, καθοδηγήθηκε από το Πνεύμα να μιλήσει με έναν τρόπο που βοήθησε τους φίλους των μελών να λάβουν μαρτυρία ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης του Θεού¹⁰. Κατέγραψε ότι εκείνος και ένας συνάδελφος κάποτε έδωσαν μία ευλογία της ιεροσύνης σε μία σοβαρά άρρωστη γυναίκα, η οποία ανάρρωσε περίπου 10 λεπτά αργότερα¹¹. Αγαλλίασε όταν, ως γραφέας, βρήκε Αγίους τα ονόματα των οποίων ήσαν στα αρχεία της Εκκλησίας, αλλά οι οποίοι είχαν χαθεί για τους τοπικούς ηγέτες¹². Έλαβε πολύτιμη εκπαίδευση ηγεσίας, υπηρετώντας υπό τη διεύθυνση δύο προέδρων ιεραποστολής οι οποίοι ήσαν επίσης μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων: οι Πρεσβύτεροι Όρσον Ουίτνυ και Ντέιβιντ ΜακΚέι.

Ο πρεσβύτερος Μπένσον ήταν ευγνώμων για την προστασία του Κυρίου καθώς κήρυττε το Ευαγγέλιο. Μία νύκτα, εκείνος και ο συνάδελφός του περικυκλώθηκαν από έναν όχλο ανδρών που τους απειλούσε να τους ρίξει στον ποταμό. Προσευχήθηκε σιωπηλώς για βοήθεια. Τότε, καθώς ανέφερε αργότερα «ένας γεροδεμένος ξένος έσπρωξε το πλήθος για να κάνει χώρο και να έλθει προς τη μεριά μου. Με κοίταξε κατευθείαν στα μάτια και είπε με δυνατή, ξεκάθαρη φωνή: “Νεαρέ, πιστεύω κάθε λέξη που είπες απόψε”. Καθώς μιλούσε, άνοιξε γύρω μου ένας μικρός κύκλος. Αυτό ήταν για εμένα μία άμεση απάντηση στην προσευχή μου. Κατόπιν, ένας Άγγλος αστυφύλακας εμφανίσθηκε»¹³.

Όταν ο Πρεσβύτερος Μπένσον δεν υπηρετούσε ενεργώς άλλους, «εξακολουθούσε να προοδεύει, “καταβροχθίζοντας το Βιβλίο

του Μόρμον» ειδικώς τις ιεραποστολικές εμπειρίες των υιών του Μωσία»¹⁴. Ελάμβανε επίσης παρηγοριά και υποστήριξη μέσα από γράμματα από το σπίτι, τα οποία έλεγε ότι «διάβαζε κατ' επανάληψη». Αναπολώντας την ιεραποστολή του, σχολίασε: «Η μητέρα και ο πατέρας εξέφραζαν τα συναισθήματά τους προς εμένα σε γράμματα και αποτελούσαν αληθινή δύναμη για εμένα ως νεαρό άνδρα. Τα γράμματα της Φλώρας ήσαν γεμάτα πνευματικές δηλώσεις και ενθάρρυνση, ποτέ συναισθηματικά πράγματα. Νομίζω ότι αυτό αύξησε την αγάπη και εκτίμησή μου για εκείνη περισσότερο από οτιδήποτε άλλο»¹⁵.

Ο Πρεσβύτερος Μπένσον έλαβε την απαλλαγή του από την πλήρους απασχόλησης ιεραποστολική υπηρετηση στις 2 Νοεμβρίου 1923. Δίσταζε να φύγει, λέγοντας ότι ο αποχαιρετισμός προς τους «αγαπητούς, καλούς Αγίους» στη Μεγάλη Βρετανία ήταν «το πιο δύσκολο μέρος της ιεραποστολής [του]»¹⁶. Ωστόσο, ήταν ευτυχής με την προοπτική ότι θα ενωνόταν εκ νέου με την οικογένειά του και προσδοκούσε να δει τη Φλώρα.

Η Φλώρα προσδοκούσε επίσης να δει τον Έζρα. Όμως έκανε περισσότερα από το να προσδοκά την άμεση προοπτική να περνά χρόνο μαζί του. Πράγματι προσδοκούσε -- για το μέλλον του και τις δυνατότητές του. Από τότε που ήταν έφηβη, ισχυριζόταν ότι θα «ήθελε να παντρευτεί έναν αγρότη»¹⁷ και ήταν ευτυχημένη με την προφανή επιθυμία του Έζρα να εγκατασταθεί στο οικογενειακό αγρόκτημα στο Ουίτνυ του Άινταχο. Εντούτοις, ένιωθε ότι εκείνος χρειαζόταν να τελειώσει τις σπουδές του πρώτα. Είπε αργότερα: «Προσευχήθηκα και νήστεψα να με βοηθήσει ο Κύριος να μάθω πώς θα μπορούσα να τον βοηθήσω να υπηρετήσει καλύτερα τους συνανθρώπους του. Μου ήλθε η σκέψη ότι, αν ο επίσκοπος νόμιζε ότι ήμουν άξια, [θα] με καλούσε σε μία ιεραποστολή. Η Εκκλησία επέλεξε πρώτα τον Έζρα, έτσι ήξερα ότι εκείνος δεν θα έλεγε τίποτε εναντίον αυτού του πράγματος»¹⁸.

Ο Έζρα ξεπλάγη, όταν, αφού εκείνος και η Φλώρα είχαν αρχίσει να φλερτάρουν ξανά, του είπε ότι είχε αποδεχθεί μία κλήση να υπηρετήσει μία ιεραποστολή στις Νήσους της Χαβάης. Ξεχωρίστηκε στις 25 Αυγούστου 1924 και έφυγε την επομένη. Μόλις αναχώρησε, ο Έζρα έγραψε στο ημερολόγιό του: «Και οι δύο ήμαστε ευτυχισμένοι, διότι νιώθαμε ότι το μέλλον επεφύλασσε πολλά

για εμάς και ότι αυτός ο χωρισμός θα μας αποζημιώνει αργότερα. Ωστόσο, είναι δύσκολο να βλέπεις τα όνειρα κάποιου να αλλάζουν. Όμως μολονότι κλαίγαμε ενίοτε γι' αυτό, λαμβάναμε διαβεβαίωση από Εκείνον, ο οποίος μας έλεγε ότι όλα θα ήταν για το καλύτερο»¹⁹.

Πράγματι όλα ήταν για το καλύτερο. Με τα λόγια του προέδρου ιεραποστολής της, η Φλώρα ήταν: «μία πολύ καλή, δραστήρια ιεραπόστολος»²⁰ που έδιδε την «καρδιά και την ψυχή της, τον χρόνο και τα ταλέντα της στο έργο του Κυρίου»²¹. Επέβλεπε την οργάνωση της Προκαταρκτικής σε ορισμένες περιοχές της ιεραποστολής, δίδασκε παιδιά σε ένα δημοτικό σχολείο, υπηρετούσε στον ναό και συμμετείχε σε προσπάθειες για την ενδυνάμωση τοπικών Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Μέχρι που υπηρέτησε για κάποιο διάστημα ως ιεραποστολική συνάδελφος της χήρας μητέρας της, Μπάρμπαρα Αμούσεν, η οποία εκλήθη σε μία βραχυπρόθεσμη ιεραποστολή. Μαζί, αυτή η συντροφιά μητέρας-κόρης συνάντησε έναν άνδρα ο οποίος είχε προσχωρήσει στην Εκκλησία χρόνια νωρίτερα στις Ηνωμένες Πολιτείες χάριν των προσπαθειών του πατέρα της Φλώρας, Καρλ Αμούσεν. Ο νεοφώτιστος είχε γίνει ανενεργό μέλος μετά τη βάπτισή του, αλλά η Φλώρα και η μητέρα της τον συντρόφευσαν και τον βοήθησαν να επιστρέψει στην Εκκλησία²².

Ενώ η Φλώρα έλειπε, ο Έζρα παρέμεινε πολυάσχολος. Εκείνος και ο αδελφός του, Όρβαλ, αγόρασαν το οικογενειακό αγρόκτημα και συνέχισαν τις σπουδές τους. Για μία περίοδο, ο Έζρα φοίτησε στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ στο Πρόβο της Γιούτας, ενώ ο Όρβαλ παρέμεινε στο Ουίτνυ για να φροντίζει το αγρόκτημα. Συμφώνησαν ότι αφού τελείωνε ο Έζρα τη σχολή, θα επέστρεφε στο αγρόκτημα, ενώ ο Όρβαλ θα υπηρετούσε μία ιεραποστολή και θα ολοκλήρωνε τη φοίτησή του. Αποφασισμένος να τελειώσει γρήγορα στο Π.Μ.Γ., ο Έζρα ακολούθησε ένα φιλόδοξο χρονοδιάγραμμα μαθημάτων. Συμμετείχε επίσης σε κοινωνικές συγκεντρώσεις στο πανεπιστήμιο, συμπεριλαμβανομένων χορών, πάρτι και θεατρικών παραγωγών.

Μολονότι ο Έζρα ψηφίστηκε «ο δημοφιλέστερος άνδρας του Π.Μ.Γ.» κατά το τελευταίο έτος της σχολής, κανείς δεν μπορούσε να κλέψει την προσοχή του από τη Φλώρα. Αργότερα είπε ότι

όταν ολοκλήρωσε την ιεραποστολή της τον Ιούνιο του 1926, «ανυπομονούσε» να την δει, αν και επέμενε ότι δεν την «περίμενε» να επιστρέψει²³. Απεφοίτησε μετ' επαίνων λίγους μήνες προτού εκείνη επιστρέψει.

Αρχίζοντας την κοινή ζωή τους

Έναν μήνα αφού επέστρεψε η Φλώρα από την ιεραποστολή της, εκείνη και ο Έζρα ανακοίνωσαν τον αρραβώνα τους. Ορισμένοι άνθρωποι εξακολούθησαν να αμφισβητούν την κρίση της Φλώρας. Δεν καταλάβαιναν γιατί κάποια τόσο επιτυχημένη, πλούσια και δημοφιλής συμβιβαζόταν με ένα αγροτόπαιδο. Όμως εκείνη εξακολούθησε να λέει ότι «πάντοτε ήθελε να παντρευτεί έναν αγρότη»²⁴. Ο Έζρα «ήταν πρακτικός, λογικός και σταθερός» έλεγε εκείνη. Και παρατήρησε: «Ήταν γλυκός με τους γονείς του και γνώριζα ότι αν τους σεβόταν, θα σεβόταν και εμένα»²⁵. Εκείνη αναγνώριζε ότι ήταν «ακατέργαστο διαμάντι» και είπε «θα κάνω τα πάντα εντός των δυνάμεών μου για να τον βοηθήσω να γίνει γνωστός και αισθητός για το καλό, όχι μόνον σε αυτήν τη μικρή κοινότητα, αλλά για να τον μάθει ολόκληρος ο κόσμος»²⁶.

Η Φλώρα και ο Έζρα επισφραγίσθηκαν στις 10 Σεπτεμβρίου 1926 στον Ναό της Σωλτ Λέηκ από τον Πρεσβύτερο Όρσον Ουίτνυ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Ο μοναδικός εορτασμός ύστερα από τον γάμο ήταν ένα πρόγευμα για την οικογένεια και τους φίλους. Μετά το πρόγευμα, το νέο ζεύγος έφυγε αμέσως με το ημιφορτηγό αυτοκίνητο Ford, μοντέλο T για το Έιμς στην Αϊόβα, όπου ο Έζρα είχε γίνει δεκτός για ένα μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης στην αγροτική οικονομία στο Κολλέγιο Αγροτικών και Μηχανικών Τεχνών της Πολιτείας της Αϊόβα (τώρα Πανεπιστήμιο Επιστημών και Τεχνολογίας της Πολιτείας της Αϊόβα).

Μέγα μέρος του ταξιδιού τους ήταν σε χωμάτινους δρόμους και μέσα από αραιοκατοικημένη ύπαιθρο. Κατά μήκος της πορείας, πέρασαν οκτώ νύκτες σε μία διαρρέουσα σκηνή. Όταν έφθασαν στο Έιμς, ενοικίασαν ένα διαμέρισμα, ένα τετράγωνο από την πανεπιστημιόπολη του κολλεγίου. Το διαμέρισμα ήταν μικρό και οι Μπένσον μοιράζονταν τον χώρο με μία μεγάλη οικογένεια κατσαρίδων, αλλά ο Έζρα είπε ότι «σύντομα έμοιαζε σαν το πιο

ξεστό εξοχικό που θα μπορούσε κάποιος να φαντασθεί ποτέ²⁷. Ο Έζρα αφοσιώθηκε ξανά στις σπουδές του. Σε λιγότερο από ένα έτος αργότερα, ύστερα από αμέτρητες ώρες μελέτης, διαλέξεων και γραπτών, απεφοίτησε με μεταπτυχιακό. Το ζεύγος, το οποίο περίμενε τώρα το πρώτο τους μωρό, επέστρεψε στο αγρόκτημα των Μπένσον στο Ουίτνυ.

Εξισορροπώντας τις επαγγελματικές ευκαιρίες και τις κλήσεις στην Εκκλησία

Όταν οι Μπένσον επέστρεψαν στο Ουίτνυ, ο Έζρα απασχολήθηκε πλήρως με τις καθημερινές δραστηριότητες του αγροκτήματος, οι οποίες περιελάμβαναν το άρμεγμα των αγελάδων, την εκτροφή χοίρων και κοτόπουλων και την καλλιέργεια σακχαροτεύτλων, δημητριακών, τριφυλλιού και άλλων φυτειών. Ο Όρβαλ εκλήθη να υπηρετήσει μία πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολή στη Δανία.

Λιγότερο από δύο χρόνια αργότερα, οι τοπικοί κυβερνητικοί ηγέτες προσέφεραν στον Έζρα μία δουλειά ως γεωργικού αντιπροσώπου της επαρχίας. Με την παρότρυνση της Φλώρας, ο Έζρα απεδέχθη τη θέση, μολονότι αυτό σήμαινε ότι θα άφηναν το αγρόκτημα και θα μετακόμιζαν στην κοντινή πόλη το Πρέστον. Προσέλαβε έναν εντόπιο γεωργό να διευθύνει το αγρόκτημα έως ότου επέστρεφε ο Όρβαλ.

Οι ευθύνες του Έζρα περιελάμβαναν την παροχή συμβουλών σε εντόπιους γεωργούς επί θεμάτων που επηρέαζαν την παραγωγικότητά τους. Περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, ένιωθε ότι οι αγρότες χρειάζονταν καλύτερες ικανότητες προώθησης προϊόντων -- κάτι που έγινε όλο και πιο σημαντικό μετά την απαρχή του Μεγάλου Κραχ και για το οποίο εκείνος, με τη μόρφωσή του στην αγροτική οικονομία, ήταν τοποθετημένος να παράσχει. Παρότρυνε τους αγρότες να συμμετάσχουν σε γεωργικούς συνεταιρισμούς, οι οποίοι θα τους βοηθούσαν να περικόψουν το κόστος και να λάβουν τις καλύτερες τιμές για το μεροκάματο²⁸.

Οι ικανότητες του Έζρα ως αγροτικού ηγέτη δημιούργησαν άλλες ευκαιρίες απασχολήσεως. Από το 1930 έως το 1939, εργαζόταν ως αγροτικός οικονομολόγος και ειδικός στο Τμήμα

Ο Έζρα Ταφτ Μπένσον, όταν απεφοίτησε από το Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ το 1926

πανεπιστημιακών μαθημάτων για ευρύ εξωπανεπιστημιακό ακροατήριο του Πανεπιστημίου του Άινταχο στο Μπόιζι, την πρωτεύουσα της πολιτείας του Άινταχο. Αυτές οι ευθύνες διεκόπησαν μεταξύ του Αυγούστου του 1936 και του Ιουνίου του 1937, όταν οι Μπένσον μετακόμισαν στην Καλιφόρνια, ώστε να μπορούσε ο Έζρα να σπουδάσει αγροτική οικονομία στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας στο Μπέρκλεϋ.

Ακόμη και με φορτικές ευθύνες στην εργασία και στο σπίτι, ο Έζρα και η Φλώρα Μπένσον έβρισκαν χρόνο να υπηρετούν στην Εκκλησία. Στο Ουίτνυ, στο Πρέστον και στο Μπόιζι εκλήθησαν να διδάσκουν και να ηγούνται των νέων²⁹. Ασπάσθηκαν αυτές τις κλήσεις με ενθουσιασμό, πιστεύοντας ότι «οι νέοι είναι το μέλλον μας»³⁰. Ο Έζρα είχε επίσης την ευκαιρία να βοηθήσει στο τοπικό ιεραποστολικό έργο³¹. Στο Μπόιζι, ο Έζρα εκλήθη να υπηρετήσει ως σύμβουλος στην προεδρία πασσάλου. Μάλιστα συνέχισε σε εκείνη τη θέση κατά τη διάρκεια του χρόνου που εκείνος και η

οικογένειά του ζούσαν στην Καλιφόρνια. Ο πάσσαλος του Μπόιζι μεγάλωσε ταχέως και τον Νοέμβριο του 1938, ο Πρεσβύτερος Μέλβιν Μπάλαρντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων χώρισε τον πάσσαλο σε τρεις πασσάλους. Ο Έζρα Ταφτ Μπένσον εκλήθη να υπηρετήσει ως ένας εκ των προέδρων πασσάλου.

Τον Ιανουάριο του 1939, ο Έζρα εξεπλάγη που του προσεφέρθη η θέση του εκτελεστικού γραμματέα για το Εθνικό Συμβούλιο των γεωργικών συνεταιρισμών στην Ουάσινγκτον D.C. Συμβουλευθήκε τη Φλώρα γι' αυτήν την ευκαιρία. Επειδή είχε ξεχωριστεί ως πρόεδρος πασσάλου μόλις δύο μήνες νωρίτερα, επικοινωνήσε επίσης με την Πρώτη Προεδρία για να ζητήσει τη συμβουλή της. Εκείνοι τον παρότρυναν να αποδεχθεί τη θέση, οπότε εκείνος και η οικογένειά του αποχαιρέτισαν τους φίλους τους στο Μπόιζι τον Μάρτιο του 1939 και μετακόμισαν στη Βηθεσδά, στο Μέριλαντ, κοντά στην Ουάσινγκτον D.C. Τον Ιούνιο του 1940 εκλήθη να υπηρετήσει ως πρόεδρος πασσάλου ξανά, αυτή τη φορά στον προσφάτως οργανωμένο πάσσαλο Ουάσινγκτον, στην Ουάσινγκτον D.C.

Μία στοργική, ενωμένη οικογένεια

Ο Έζρα και η Φλώρα Μπένσον πάντοτε θυμούνται την αιώνια σημασία της σχέσεώς τους και της σχέσεώς τους με τα παιδιά τους, τους γονείς τους που γερνούσαν, και τα αδέρφια τους. Η έμφασή τους στη διατήρηση μίας ενωμένης οικογένειας ήταν κάτι περισσότερο από αίσθηση καθήκοντος. Αγαπούσαν γνησίως ο ένας τον άλλον και ήθελαν να είναι μαζί -- σε αυτήν τη ζωή και σε όλη την αιωνιότητα.

Οι πολλές ευθύνες του Έζρα σε κλήσεις στην Εκκλησία και επαγγελματικές αναθέσεις, συχνά τον πήγαιναν μακριά από το σπίτι. Ενίοτε, οι εκφράσεις των μικρών παιδιών τόνιζαν αυτό το γεγονός. Παραδείγματος χάριν, καθώς έφευγε για μία συγκέντρωση της Εκκλησίας μία Κυριακή, η θυγατέρα του, η Μπάρμπαρα, είπε: «Αντίο, μπαμπά. Και έλα ξανά να μας επισκεφθείς καμιά φορά»³². Ήταν δύσκολο για τη Φλώρα να μεγαλώσει τα έξι παιδιά τους με τον σύζυγό της να λείπει τόσο συχνά, και περιστασιακώς παραδεχόταν ότι αισθανόταν «μόνη και λιγάκι αποθαρρυσμένη»³³. Εντούτοις, μέσα απ' όλα αυτά, αγαπούσε τον ρόλο της ως συζύγου

και μητέρας και ήταν ευχαριστημένη με την αφοσίωση του συζύγου της προς τον Κύριο και την οικογένεια. Σε ένα γράμμα προς τον Έζρα, έγραψε: «Ως συνήθως οι ημέρες φαίνονται μήνες από τότε που έφυγες. ...[Ομως] αν όλοι οι άνδρες... αγαπούσαν και ζούσαν τη θρησκεία τους όπως εσύ, θα υπήρχε πολύ λίγη λύπη [και] δυστυχία. ...Είσαι πάντα τόσο αφοσιωμένος στην οικογένειά σου και έτοιμος πάντοτε να δώσεις βοήθεια σε άλλους που είναι σε ανάγκη³⁴.

Ο Έζρα έδειχνε αυτήν την αφοσίωση όποτε ήταν σπίτι. Περνούσε χρόνο να γελά και να παίζει με τα έξι παιδιά του, να τα ακούει προσεκτικά, να ζητεί τη γνώμη τους για σημαντικά θέματα, να διδάσκει το Ευαγγέλιο, να βοηθά με τις δουλειές του σπιτιού και να δαπανά χρόνο με καθένα από αυτά ξεχωριστά. Τα παιδιά έβρισκαν παρηγοριά και δύναμη στην ενωμένη αγάπη των γονέων τους γι' αυτά. (Επειδή η οικογένεια ήταν τόσο σημαντική για τον Έζρα Ταφτ Μπένσον, αυτό το βιβλίο περιέχει δύο κεφάλαια των διδασκαλιών του επί του θέματος. Αυτά τα κεφάλαια με τον τίτλο «Γάμος και οικογένεια -- ορισμένα από τον Θεό» και «Οι ιερές κλήσεις των πατέρων και μητέρων» περιλαμβάνουν απομνημονεύματα των παιδιών Μπένσον για το στοργικό σπίτι της παιδικής ηλικίας τους.)

Η κλήση στην αποστολική ιδιότητα

Το καλοκαίρι του 1943 ο Έζρα έφυγε από το Μέρυλαντ μαζί με τον υιό του, Ρηντ, για να περιοδεύσουν σε διάφορους αγροτικούς συνεταιρισμούς στην Καλιφόρνια ως μέρος των ευθυνών του στο Εθνικό Συμβούλιο αγροτικών συνεταιρισμών. Σχεδίασε επίσης να συναντηθεί με ηγέτες της Εκκλησίας στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ και να επισκεφθεί μέλη της οικογένειας στο Άινταχο.

Στις 26 Ιουλίου, αφού επέτυχαν τους αντικειμενικούς στόχους του ταξιδιού τους, επέστρεψαν στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, προτού αναχωρήσουν για το σπίτι. Έμαθαν ότι ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι, με τον οποίον ο Έζρα είχε συναντηθεί λιγότερο από δύο εβδομάδες νωρίτερα, τον αναζητούσε. Ο Έζρα κάλεσε τον Πρόεδρο ΜακΚέι, ο οποίος του είπε ότι ο Πρόεδρος Χίμπερ Γκραντ, τότε Πρόεδρος της Εκκλησίας, ήθελε να τον συναντήσει. Ο Έζρα και

ο Ρηντ οδηγήθηκαν στη θερινή οικία του Προέδρου Γκραντ, λίγα λεπτά από το κέντρο της Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Όταν έφθασαν, παρουσιάστηκε αμέσως στο υπνοδωμάτιο του Προέδρου Γκραντ, όπου αναπαυόταν ο ηλικιωμένος προφήτης. Κατ' εντολή του Προέδρου, ο Έζρα έκλεισε την πόρτα και τον πλησίασε, αφού κάθισε σε μία καρέκλα δίπλα στο κρεβάτι. Ο Πρόεδρος Γκραντ πήρε το δεξιό χέρι του Έζρα και στα δύο του χέρια και, με δάκρυα να γεμίζουν τα μάτια του, είπε απλά: «Αδελφέ Μπένσον, με όλη μου την καρδιά σε συγχαίρω και προσεύχομαι ώστε να σε συνακολουθεί η ευλογία του Θεού. Έχεις επιλεγεί ως το νεότερο μέλος του Συμβουλίου των Δώδεκα Αποστόλων»³⁵.

Στο ημερολόγιό του, ο Έζρα αφηγήθηκε την εμπειρία:

«Η ανακοίνωση φαινόταν απίστευτη και συγκλονιστική. ...Για μερικά λεπτά μπορούσα μόνο να πω: “Ω, Πρόεδρε Γκραντ, αυτό είναι απίστευτο!” το οποίο πρέπει να επανελάμβανα αρκετές φορές προτού μπορέσω να συγκεντρώσω τις σκέψεις μου αρκετά ώστε να συνειδητοποιήσω τι είχε συμβεί. ...Κρατούσε το χέρι μου για πολλή ώρα καθώς αμφοτέρω χίναμε δάκρυα. ...Για περισσότερο από μία ώρα ήμαστε μόνοι μαζί, τον περισσότερο καιρό με τα χέρια μας σφιγμένα ζεστά μαζί. Μολονότι [ήταν] αδύναμος, ο νους του ήταν διαυγής και σε εγρήγορση και εντυπωσιάστηκα βαθιά με το γλυκό, καλοσυνάτο, ταπεινό πνεύμα του καθώς φαινόταν ότι διερευνούσε την ψυχή μου.

»Αισθανόμουν τόσο τελείως αδύναμος και ανάξιος, που τα λόγια του παρηγοριάς και διαβεβαίωσης, τα οποία ακολούθησαν, εκτιμήθηκαν διπλά. Ανάμεσα στ' άλλα, δήλωσε: “Ο Κύριος έχει έναν τρόπο να μεγαλύνει άνδρες που καλούνται σε θέσεις ηγεσίας”. Όταν στην αδυναμία μου μπόρεσα να δηλώσω ότι αγαπούσα την Εκκλησία, είπε: “Το γνωρίζουμε αυτό και ο Κύριος θέλει άνδρες οι οποίοι θα δώσουν τα πάντα για το έργο Του”³⁶.

Υστερα από αυτήν τη συνέντευξη, ο Έζρα και ο Ρηντ οδηγήθηκαν στην οικία του Προέδρου ΜακΚέι. Καθ' οδόν, ο Έζρα δεν ανέφερε τίποτε για την εμπειρία του με τον Πρόεδρο Γκραντ και ο Ρηντ δεν ρώτησε. Όταν έφθασαν στην οικία των ΜακΚέι, ο Πρόεδρος ΜακΚέι είπε στον Ρηντ τι είχε συμβεί. Τότε ο Έζρα και ο Ρηντ αγκαλιάστηκαν.

Η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, κάπου μεταξύ Οκτωβρίου 1950 και Απριλίου 1951. Όρθιοι, από αριστερά προς δεξιά: Ντέλμπερτ Στάπλν, Χένρυ Μούλ, Μάθιου Κόλυ, Μαρκ Πήτερσεν, Χάρολντ Λη, Έζρα Ταφτ Μπένσον, Σπένσερ Κίμπαλ. Καθήμενοι, από αριστερά προς δεξιά: Τζων Γουίντσοου, Στήβεν Ρίτσαρντς, Ντέιβιντ ΜακΚέι, Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα, Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, Αναπληρωτής Πρόεδρος, Τζόζεφ Μέριλ, Αλμπερτ Μπούουεν.

Ο Έζρα ήταν ανήσυχος εκείνη τη νύκτα καθώς εκείνος και ο Ρηντ άρχισαν το ταξίδι τους με τρένο προς το σπίτι. Την επομένη, κάλεσε τη Φλώρα και της είπε για την κλήση του στην αποστολική ιδιότητα. «Είπε πόσο υπέροχα ένιωθε ότι ήταν και εξέφρασε την πλήρη πεποίθησή της ότι θα μπορούσα να εκπληρώσω την κλήση μου» ενθυμείτο εκείνος. «Ήταν καθησυχαστικό που της μίλησα. Πάντοτε εκείνη έχει δείξει περισσότερη πίστη σε εμένα παρ' ό,τι έχω εγώ στον εαυτό μου»³⁷.

Τις επόμενες εβδομάδες ο Έζρα και η Φλώρα κανόνισαν να μετακομίσουν στη Γιούτα και ο Έζρα έκανε ό,τι μπορούσε για να παράσχει μία ομαλή μετάβαση για τον διάδοχό του στο Εθνικό Συμβούλιο των αγροτικών συνεταιρισμών. Εκείνος και ο Σπένσερ Κίμπαλ υποστηρίχθηκαν μέλη της Απαρτίας των

Δώδεκα Αποστόλων την 1η Οκτωβρίου 1943 και χειροτονήθηκαν Απόστολοι στις 7 Οκτωβρίου, με τον Πρεσβύτερο Κίμπαλ να χειροτονείται πρώτος.

Έτσι άρχισε η διακονία του Πρεσβυτέρου Έζρα Ταφτ Μπένσον ως ενός εκ των «ειδικ[ών] [μ]αρτύρων» τού ονόματος τού Χριστού σε όλον τον κόσμο» (Δ&Δ 107:23).

Παροχή τροφίμων, ιματισμού και ελπίδος στη μεταπολεμική Ευρώπη

Στις 22 Δεκεμβρίου 1945, ο Πρόεδρος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, τότε Πρόεδρος της Εκκλησίας, συνεκάλεσε μία ειδική συγκέντρωση για την Πρώτη Προεδρία και την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων. Ανακοίνωσε ότι η Πρώτη Προεδρία είχε την έμπνευση να στείλει έναν Απόστολο να προεδρεύσει της Ευρωπαϊκής Ιεραποστολής και να επιβλέπει τις προσπάθειες της Εκκλησίας εκεί. Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος είχε τελειώσει νωρίτερα εκείνο το έτος και πολλά ευρωπαϊκά έθνη μόλις άρχιζαν να συνέρχονται από την ευρεία, σαρωτική καταστροφή του πολέμου. Η Πρώτη Προεδρία έκρινε ότι ο Έζρα Ταφτ Μπένσον ήταν ο κατάλληλος άνθρωπος να κάνει τη δουλειά.

Αυτά τα νέα ήλθαν ως «μεγάλη καταπληξία» στον Πρεσβύτερο Μπένσον, ο οποίος ήταν το πιο νέο και το πιο καινούργιο μέλος της απαρτίας. Σαν την ιεραποστολή του πατέρα του, 34 χρόνια πριν, αυτή η ανάθεση θα απαιτούσε από εκείνον να αποχωρισθεί την καινούργια του οικογένεια. Η Πρώτη Προεδρία δεν μπορούσε να πει πόσο καιρό θα έλειπε. Ωστόσο, τους διαβεβαίωσε ότι η σύζυγος και τα παιδιά του θα τον υποστήριζαν και εξέφρασε την ολοκληρωτική προθυμία του να υπηρετήσει³⁸. Αργότερα περιέγραψε την ανάθεση την οποία είχε αποδεχθεί:

«Το μέγεθός της φαινόταν συγκλονιστικό. Εκείνοι [η Πρώτη Προεδρία] μάς έδωσαν μία εντολή τεσσάρων σημείων: Πρώτον, να μεριμνήσουμε για τις πνευματικές υποθέσεις της Εκκλησίας στην Ευρώπη· δεύτερον, να εργασθούμε για να διαθέσουμε τρόφιμα, ιματισμό και κλινοστρωμή στους δεινοπαθούντες Αγίους σε όλα τα μέλη της Ευρώπης· τρίτον να διευθύνουμε την αναδιοργάνωση των διαφόρων ιεραποστολών της Ευρώπης και, τέταρτον,

να προετοιμάσουμε για την επιστροφή ιεραποστόλων σε εκείνες τις χώρες»³⁹. Όμως ο Πρόεδρος Σμιθ τού έδωσε αυτήν την παρηγορητική υπόσχεση: «Δεν ανησυχώ καθόλου για εσένα. Θα είσαι τόσο ασφαλής εκεί όσο οπουδήποτε αλλού στον κόσμο, αν φροντίζεις τον εαυτό σου, και θα μπορέσεις να φέρεις εις πέρας ένα μέγα έργο»⁴⁰.

Ο Πρεσβύτερος Μπένσον περιέγραψε την εμπειρία, όταν ανέφερε τα νέα με τη σύζυγο και την οικογένειά του: «Σε μία γλυκιά και εντυπωσιακή συνομιλία με τη σύζυγό μου, εξαγνισμένη από δάκρυα, η Φλώρα εξέφρασε στοργική ευγνωμοσύνη και με διαβεβαίωσε για την ολόψυχη υποστήριξή της. Στο βραδινό το είπα στα παιδιά, τα οποία ξεπλάγησαν, ενδιαφέρθηκαν και ήσαν πλήρως αφοσιωμένα»⁴¹.

Όταν ο Πρεσβύτερος Μπένσον και ο συνάδελφός του, Φρέντερικ Μπάμπελ, έφθασαν στην Ευρώπη, λυπήθηκαν από τις ασθένειες, τη φτώχεια και την καταστροφή που είδαν γύρω τους. Παραδείγματος χάριν, σε ένα γράμμα προς τη Φλώρα, ο Πρεσβύτερος Μπένσον έκανε λόγο για μητέρες οι οποίες ήταν ευγνώμονες που έλαβαν ένα δώρο σαπούνι, βελόνες και κλωστή και ένα πορτοκάλι. Είχαν να δουν τέτοια πράγματα χρόνια. Ο Πρεσβύτερος Μπένσον μπορούσε να διαπιστώσει ότι, με τις πενιχρές μερίδες που τους είχαν δοθεί κατά το παρελθόν, «λιμοκτονούσαν για να προσπαθήσουν να δώσουν περισσότερα στα παιδιά τους με αληθινή μητρική συμπεριφορά»⁴². Έκανε λόγο για συγκεντρώσεις της Εκκλησίας σε «βομβαρδισμένα κτήρια» και «σχεδόν σε απόλυτο σκοτός»⁴³. Έκανε λόγο για πρόσφυγες -- «φτωχές, ανεπιθύμητες ψυχές... εκδιωγμένες από τα άλλοτε ευτυχιομένα σπιτικά τους προς αγνώστους προορισμούς»⁴⁴. Έκανε λόγο επίσης για θαύματα ανάμεσα στα τρομακτικά αποτελέσματα του πολέμου.

Ένα θαύμα ήταν προφανές στη ζωή των Αγίων των Τελευταίων Ημερών σε όλη την Ευρώπη. Καθ' οδόν για εκεί, ο Πρεσβύτερος Μπένσον αναρωτήθηκε πώς θα τον υποδέχονταν οι Άγιοι. «Θα είναι η καρδιά τους γεμάτη πικρία; Θα υπάρχει μίσος εκεί; Θα έχουν στραφεί εναντίον της Εκκλησίας;» Εμπνεύσθηκε από αυτό που βρήκε:

«Καθώς κοιτούσα τα στραμμένα προς τα επάνω πρόσωπά τους, χλομά, αδύνατα, πολλοί από αυτούς τους Αγίους ντυμένοι με κουρέλια, ορισμένοι εξ αυτών ξυπόλητοι, μπορούσα να δω το φως της πίστεως στα μάτια τους καθώς έδιδαν μαρτυρία για τη θειότητα αυτού του μεγάλου έργου των τελευταίων ημερών και εξέφραζαν την ευγνωμοσύνη τους για τις ευλογίες του Κυρίου...

»Ανακαλύψαμε ότι τα μέλη μας είχαν συνεχίσει με έναν θαυμαστό τρόπο. Η πίστη τους ήταν δυνατή, η αφοσίωσή τους μεγαλύτερη και αξεπέραστη. Βρήκαμε πολύ λίγη, αν όχι καθόλου, πικρία ή απόγνωση. Υπήρχε πνεύμα συντροφικότητας και αδελφότητας το οποίο εκτεινόταν από τη μία ιεραποστολή έως την άλλη και καθώς ταξιδεύαμε, οι Άγιοι μάς ζητούσαν να δώσουμε χαιρετισμούς στους αδελφούς και τις αδελφές τους σε άλλες χώρες, μολονότι τα έθνη τους ήταν σε πόλεμο μόλις λίγους μήνες πριν». Ακόμη και οι πρόσφυγες «τραγουδούσαν τα τραγούδια της Σιών με... ζέση» και «γονάτιζαν μαζί σε προσευχή βράδυ και πρωί και έδιδαν μαρτυρία... αναφορικά προς τις ευλογίες του Ευαγγελίου»⁴⁵.

Ένα άλλο θαύμα ήταν η ισχύς του προγράμματος προνοίας της Εκκλησίας. Αυτή η προσπάθεια, η οποία είχε αρχίσει 10 έτη νωρίτερα, έσωσε τη ζωή πολλών Αγίων των Τελευταίων Ημερών στην Ευρώπη. Οι Άγιοι ευλογήθηκαν, διότι είχαν ασπασθεί την αρχή της προνοίας οι ίδιοι. Βοηθούσαν ο ένας τον άλλον στην ανάγκη τους, μοιράζοντας τρόφιμα, ιματισμό και άλλες προμήθειες και μέχρι που φύτεψαν κήπους σε βομβαρδισμένα κτήρια. Ευλογήθηκαν επίσης, επειδή Άγιοι των Τελευταίων Ημερών από άλλα μέρη του κόσμου δώρισαν αγαθά για να τους βοηθήσουν -- σχεδόν 2.000 τόνους προμήθειες. Ο Πρεσβύτερος Μπένσον έκανε λόγο για ηγέτες της Εκκλησίας που έκλαιγαν στη θέα βασικής τροφής που μπορούσαν να διαμοιράσουν στα τοπικά μέλη και είπε ότι στάθηκε ενώπιον εκκλησιασμάτων στα οποία υπολογίστηκε ότι 80 τοις εκατό όλων των ρούχων που φορούσαν, είχε αποσταλεί μέσω του προγράμματος προνοίας⁴⁶. Σε μία ομιλία γενικής συνελεύσεως, την οποία εκφώνησε σύντομα αφού επέστρεφε σπίτι, είπε: «Αδελφοί και αδελφές μου, χρειάζεστε περαιτέρω αποδεικτικά στοιχεία για την ανάγκη αυτού του προγράμματος και την εμπνευση υπεύθυνη γι' αυτό; ...Σας λέω ότι ο Θεός διευθύνει αυτό το πρόγραμμα. Είναι εμπνευσμένο!»⁴⁷

Ο Πρεσβύτερος Μπένσον, δεξιά, επιβλέπει προμήθειες προνοίας στο Μπέργκεν της Νορβηγίας

Ο Πρεσβύτερος Μπένσον και ο αδελφός Μπάμπελ βίωσαν ένα άλλο επαναλαμβανόμενο θαύμα καθώς ο Κύριος άνοιξε τον δρόμο για να ταξιδεύσουν ανάμεσα στα ρημαγμένα από τον πόλεμο έθνη της Ευρώπης. Κατ' επανάληψη, ο Πρεσβύτερος Μπένσον ζητούσε άδεια από στρατιωτικούς αξιωματικούς να εισέλθουν σε συγκεκριμένες περιοχές για να συναντήσουν τους Αγίους και να διανείμουν αγαθά. Κατ' επανάληψη, ελάμβανε βασικά την ίδια απάντηση από αυτούς τους ηγέτες και άλλους: «Δεν αντιλαμβάνεστε ότι υπήρξε πόλεμος εδώ; Δεν επιτρέπεται να εισέλθουν ταξιδιώτες πολίτες». Και κατ' επανάληψη, αφού κοιτούσε αυτούς τους ηγέτες στα μάτια και εξηγούσε ήρεμα την αποστολή του, επιτρέπεται σε εκείνον και τον αδελφό Μπάμπελ να ταξιδεύσουν και να φέρουν εις πέρας αυτό που τους είχε στείλει να κάνουν ο Κύριος⁴⁸.

Υστερα από περίπου 11 μήνες, ο Πρεσβύτερος Μπένσον αντικαταστάθηκε από τον Πρεσβύτερο Άλμα Σον, έναν βοηθό των Δώδεκα, ο οποίος υπηρέτησε στην Ευρώπη με τη σύζυγό του, Λιόνα. Ο αδελφός Μπάμπελ παρέμεινε για να βοηθήσει τους Σον. Από τον καιρό που ο Πρεσβύτερος Μπένσον έφυγε από τη Σωλι

Λέηκ Σίτυ στις 29 Ιανουαρίου 1946 μέχρι τον καιρό που επέστρεψε στις 13 Δεκεμβρίου 1946, ταξίδευσε συνολικά 98.550 χιλιόμετρα. Ο Πρεσβύτερος Μπένσον αισθάνθηκε ότι η ιεραποστολή ήταν επιτυχημένη, αλλά βιάστηκε να πει: «Γνωρίζω την πηγή της επιτυχίας, η οποία συνόδευε τους κόπους μας. Ποτέ σε οποιαδήποτε άλλη στιγμή δεν αισθάνθηκα ότι θα ήταν δυνατόν να φέρω εις πέρας εγώ ή οι συνεργάτες μου την αποστολή στην οποία αναστεθήκαμε χωρίς την καθοδηγητική δύναμη του Παντοδύναμου»⁴⁹. Η επιτυχία της ιεραποστολής μπόρεσε να γίνει ορατή στη δύναμη της Εκκλησίας στα ευρωπαϊκά έθνη, προσφάτως οργανωμένη και αυξανόμενη. Η επιτυχία μπόρεσε να γίνει ορατή επίσης στη ζωή των Αγίων ξεχωριστά -- άτομα σαν τον άνδρα που κάποτε πλησίασε τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον πολλά χρόνια αργότερα σε μία συγκέντρωση στο Τσβικάου της Γερμανίας. Ζήτησε από τον Πρόεδρο Μόνσον να δώσει χαιρετισμούς στον Έζρα Ταφτ Μπένσον. Μετά αναφώνησε: «Μου έσωσε τη ζωή. Μου έδωσε φαγητό να φάω και ρούχα να φορέσω. Μου έδωσε ελπίδα. Ο Θεός να τον ευλογεί!»⁵⁰

Πατριωτισμός, πολιτική δεινότητα και υπηρετήση στην κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών

Ενώ ο Πρεσβύτερος Μπένσον έλειπε από το σπίτι, θυμήθηκε κάτι που αγαπούσε από τη νεανική ηλικία του: την ιθαγένειά του των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Από τον πατέρα του, Τζωρτζ Ταφτ Μπένσον τον νεότερο, είχε μάθει να αγαπά την πατρίδα του και τις αρχές επί των οποίων είχε ιδρυθεί. Είχε μάθει ότι το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής --το έγγραφο που διέπει νόμους στο έθνος-- είχε προετοιμασθεί από εμπνευσμένους άνδρες. Αγαπούσε το δικαίωμα να ψηφίζει και πάντοτε θυμόταν τη συνομιλία που είχε με τον πατέρα του, ύστερα από κάποιες εκλογές. Ο Τζωρτζ είχε υποστηρίξει δημοσίως κάποιον συγκεκριμένο υποψήφιο και μέχρι που είχε προσευχηθεί γι' αυτόν τον άνδρα σε οικογενειακές προσευχές. Αφού έμαθε ο Τζωρτζ ότι ο υποψήφιος του είχε χάσει στις εκλογές, ο Έζρα τον άκουσε να προσεύχεται για τον άνδρα που είχε κερδίσει. Ο Έζρα ρώτησε τον πατέρα του γιατί προσευχόταν για έναν υποψήφιο ο οποίος δεν ήταν επιλογή του. «Υιέ μου» απήντησε ο Τζωρτζ «νομίζω ότι θα χρειασθεί

τις προσευχές μας ακόμη περισσότερο απ' ό,τι θα χρειαζόταν ο υποψήφιος μου»⁵¹.

Τον Απρίλιο του 1948, ο Πρεσβύτερος Μπένσον έδωσε την πρώτη του από τις πολλές ομιλίες γενικής συνελεύσεως εστιάζοντας στην «προφητική αποστολή» των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και τη σημασία της ελευθερίας. Κατέθεσε μαρτυρία ότι ο Κύριος είχε προετοιμάσει τις Ηνωμένες Πολιτείες «ως το λίκνο ελευθερίας», ούτως ώστε να μπορεί να αποκατασταθεί το Ευαγγέλιο εκεί⁵². «Είμαστε οπαδοί του Πρίγκιπος Ειρήνης» διδάξε κοντά στο τέλος της ομιλίας «και θα πρέπει να αφιερώσουμε εκ νέου τη ζωή μας στη διάδοση της αλήθειας και της χρηστότητας και στη διατήρηση της... ελευθερίας»⁵³. Σε μεταγενέστερες ομιλίες, μίλησε για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής ως «τη βάση επιχειρήσεων του Κυρίου αυτές τις τελευταίες ημέρες»⁵⁴.

Ο Πρεσβύτερος Μπένσον προειδοποίησε για απειλές στην ελευθερία στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε όλον τον κόσμο. Συχνά μιλούσε σθεναρώς εναντίον «εξαναγκαστικών τεχνητών συστημάτων» κυβέρνησης «που είναι αντίθετα στις αιώνιες αρχές»⁵⁵. Προειδοποίησε επίσης για άλλες επιρροές που απειλούσαν την ελευθερία, συμπεριλαμβανομένων της ανήθικης διασκέδασης, της έλλειψης σεβασμού για την Ημέρα του Κυρίου, της αυταρέσκειας και των ψευδών διδασκαλιών⁵⁶. Παρότρυνε Αγίους των Τελευταίων Ημερών σε όλον τον κόσμο να χρησιμοποιούν την επιρροή τους για να διασφαλίσουν ότι σοφοί και καλοί άνθρωποι θα εκλέγονταν σε δημόσια θέση⁵⁷. Δήλωσε: «Η αποτελεσματική κήρυξη του Ευαγγελίου μπορεί μόνον να ευδοκιμήσει σε μία ατμόσφαιρα ελευθερίας. Ναι, όλοι λέμε ότι αγαπούμε την ελευθερία. Όμως, αυτό δεν είναι αρκετό. Πρέπει να προστατεύσουμε και να περιφρουρήσουμε αυτό που αγαπούμε. Πρέπει να σώσουμε την ελευθερία»⁵⁸.

Στις 24 Νοεμβρίου 1952, τα δυνατά λόγια του Πρεσβυτέρου Μπένσον για τον πατριωτισμό δοκιμάστηκαν καθώς έλαβε την πρόσκληση να υπηρετήσει τη χώρα του. Είχε ταξιδεύσει στη Νέα Υόρκη κατόπιν προσκλήσεως του Ντουάιτ Αϊζενχάουερ, ο οποίος είχε μόλις εκλεγεί πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο εκλεγείς πρόεδρος Αϊζενχάουερ είχε υπ' όψιν του ο Πρεσβύτερος Μπένσον να υπηρετήσει στο υπουργικό του συμβούλιο --με άλλα λόγια, να είναι ένας από τους κορυφαίους συμβούλους του-- στη θέση

του υπουργού γεωργίας για ολόκληρο το έθνος. Ο Πρεσβύτερος Μπένσον ένωσε τιμή με την πρόσκληση. «Όμως» είπε αργότερα «δεν ήθελα τη δουλειά. ...Κανείς ευφυής, είπα στον εαυτό μου, δεν θα επιζητούσε να γίνει Υπουργός Γεωργίας σε καιρούς σαν και αυτούς. ...Γνώριζα κάτι από αυτά που απαιτούσε η θέση: καταστρεπτικές διενέξεις, έντονη πίεση, πολύπλοκα προβλήματα...

»Όμως δεν ήταν μόνον τα προβλήματα και η πίεση που με ανησυχούσαν. Όλοι τα έχουμε αυτά. Όπως πολλοί Αμερικανοί, ήμουν απρόθυμος να εισέλθω στην ενεργό πολιτική. Ασφαλώς, ήθελα να δω άνδρες με υψηλά ιδανικά και καλό χαρακτήρα εκλεγμένους και διορισμένους να διευθύνουν την κυβέρνηση, αλλά αυτό ήταν εντελώς διαφορετικό από το να συμμετάσχω ο ίδιος...

»Πάνω απ' όλα, ωστόσο, ήμουν κάτι περισσότερο από ικανοποιημένος με το έργο που έκανα ήδη ως μέλος του Συμβουλίου των Δώδεκα. ...Ούτε επιθυμούσα ούτε προετιθέμην να κάνω κάποια αλλαγή»⁵⁹.

Προτού πάει να συναντήσει τον εκλεγέντα πρόεδρο Αϊζενχάουερ, ο Πρεσβύτερος Μπένσον είχε επιζητήσει συμβουλή από τον Πρόεδρο Ντέιβιντ ΜακΚέι, τον Πρόεδρο της Εκκλησίας τότε. Ο Πρόεδρος ΜακΚέι τού είχε πει: «Αδελφέ Μπένσον, η γνώμη μου είναι ξεκάθαρη επί του ζητήματος. Αν έλθει η ευκαιρία με το κατάλληλο πνεύμα, νομίζω ότι θα πρέπει να αποδεχθείς»⁶⁰. Αυτή η άμεση συμβουλή, συνδυασμένη με τη θεμελιώδη επιθυμία του Πρεσβυτέρου Μπένσον να «πολεμήσει αποτελεσματικώς για τα πιστεύω [του] ως Αμερικανού» προκάλεσε αυτό που απεκάλεσε εκείνος «εσωτερική αντιπαράθεση»⁶¹.

Όταν ο κύριος Αϊζενχάουερ και ο Πρεσβύτερος Μπένσον συναντήθηκαν για πρώτη φορά, δεν πήρε πολύ στον εκλεγέντα πρόεδρο να προσφέρει στον Πρεσβύτερο Μπένσον τη θέση του υπουργού γεωργίας. Ο Πρεσβύτερος Μπένσον αμέσως απαρίθμησε τους λόγους που ενδεχομένως να μην ήταν ο κατάλληλος άνθρωπος για τη δουλειά, αλλά ο εκλεγείς πρόεδρος Αϊζενχάουερ δεν έκανε πίσω. Είπε: «Έχουμε να κάνουμε μια δουλειά. Δεν ήθελα να είμαι Πρόεδρος, ειλικρινώς, όταν άρχισε η πίεση. *Όμως δεν μπορείς να αρνηθείς να υπηρετήσεις την Αμερική.* Σε θέλω στην ομάδα μου και δεν μπορείς να πεις όχι»⁶².

«Αυτό επηρέασε την απόφασή μου», ενθυμήθηκε ο Πρεσβύτερος Μπένσον. «Οι όροι του Προέδρου ΜακΚέι είχαν καλυφθεί. Μολονότι ένιωθα ότι είχα ήδη λάβει από την Εκκλησία μου αυτό που κατά τη γνώμη μου ήταν μεγαλύτερη τιμή απ' ό,τι θα μπορούσε να αποδώσει η κυβέρνηση, και του το είπα, απεδέχθην την ευθύνη να γίνω Υπουργός Γεωργίας, προκειμένου να υπηρετήσω για όχι λιγότερο από δύο έτη -- αν με ήθελε εκείνος τόσο πολύ»⁶³.

Αμέσως αφού απεδέχθη τη θέση, ο Πρεσβύτερος Μπένσον συνόδευσε τον εκλεγέντα πρόεδρο Αϊζενχάουερ σε μία συνέντευξη Τύπου, όπου ανακοινώθηκε στο έθνος ο διορισμός του. Μόλις τελείωσε η συνέντευξη, επέστρεψε στο ξενοδοχείο του. Τηλεφώνησε στη Φλώρα και της είπε ότι ο εκλεγείς πρόεδρος Αϊζενχάουερ τού είχε ζητήσει να υπηρετήσει και ότι είχε αποδεχθεί την πρόσκληση.

Εκείνη απήντησε: «Το ήξερα ότι θα το έκανε. Και το ήξερα ότι θα δεχόσουν».

Εκείνος εξήγησε: «Αυτό θα σημαίνει τρομερή ευθύνη -- και πάρα πολλά προβλήματα και για τους δυο μας».

«Ξέρω» είπε εκείνη «αλλά φαίνεται ότι είναι θέλημα Θεού»⁶⁴.

Όπως ανέμενε ο Πρεσβύτερος Μπένσον, η διοίκησή του ως υπουργού γεωργίας ήταν μία ταραχώδης εμπειρία για εκείνον και την οικογένειά του. Όμως επέμενε ότι δεν προσπαθούσε «να κερδίσει στον διαγωνισμό δημοτικότητας» --ότι απλώς ήθελε «να υπηρετήσει τη γεωργία και να υπηρετήσει την Αμερική»⁶⁵-- και ακολουθούσε την εξής προσωπική δεσμευτική υπόσχεση: «Είναι καλή στρατηγική να υπερασπίζεσαι το σωστό, ακόμη και όταν αυτό δεν είναι δημοφιλές. Ίσως θα πρέπει να πω, ειδικώς όταν δεν είναι δημοφιλές»⁶⁶. Ήταν τυχερό για εκείνον που δεν ανησυχούσε για τη δημοτικότητα· ενώ παρέμενε σταθερός και πιστός στις πεποιθήσεις του, η δημοτικότητά του ανάμεσα στους πολιτικούς και τους πολίτες μεταβαλλόταν δραστικά. Κατά διαστήματα, άνθρωποι ήθελαν να απομακρυνθεί από τη θέση του ως υπουργού γεωργίας⁶⁷. Άλλες φορές, άνθρωποι πρότειναν ότι θα ήταν καλή επιλογή για αντιπρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών⁶⁸.

Ακόμη και στον ρόλο του ως κυβερνητικού ηγέτη, ο Πρεσβύτερος Μπένσον ήταν ανοικτός σχετικώς με τα χριστιανικά

ιδανικά του, τη μαρτυρία του για το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο και την αφοσίωσή του στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Όταν διηύθυνε μία συγκέντρωση με τους συνεργάτες του στο Υπουργείο Γεωργίας, η συγκέντρωση άρχισε με προσευχή⁶⁹. Έστειλε στον πρόεδρο Αϊζενχάουερ περικοπές από το Βιβλίο του Μόρμον που προφήτευαν τον προορισμό των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και ο πρόεδρος είπε αργότερα ότι τα είχε διαβάσει «με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον»⁷⁰. Έδωσε αντίτυπα από το Βιβλίο του Μόρμον σε πολλούς άλλους παγκόσμιους ηγέτες επίσης⁷¹. Το 1954, ο Έντουαρντ Μάρροου, ένας διακεκριμένος δημοσιογράφος ειδήσεων της τηλεόρασης στις Ηνωμένες Πολιτείες, ζήτησε την άδεια από τον Πρεσβύτερο Μπένσον για να παρουσιάσει την οικογένεια Μπένσον στο νυκτερινό πρόγραμμα της Παρασκευής που λεγόταν «Πρόσωπο με Πρόσωπο». Ο Πρεσβύτερος και η αδελφή Μπένσον ηρνήθησαν στην αρχή, αλλά αργότερα έδωσαν τη συγκατάθεσή τους, αφού άκουσαν με προσοχή τον υιό τους, Ρηντ, ο οποίος είδε την πρόσκληση ως μία μεγάλη ιεραποστολική ευκαιρία. Στις 24 Σεπτεμβρίου 1954, άνθρωποι από όλο το έθνος είδαν μία ζωντανή, χωρίς πρόβα οικογενειακή βραδιά στο σπίτι των Μπένσον. Ο κύριος Μάρροου έλαβε περισσότερα γράμματα θαυμαστών ως αποτέλεσμα εκείνου του προγράμματος απ' όσα είχε λάβει για οποιοδήποτε άλλο. Άνθρωποι από όλη τη χώρα και από ποικίλα θρησκευτικά υπόβαθρα έγραψαν για να ευχαριστήσουν τους Μπένσον για το εξέχον παράδειγμά τους⁷².

Ο Πρεσβύτερος Μπένσον υπηρέτησε ως υπουργός γεωργίας επί οκτώ έτη, όλο το διάστημα κατά το οποίο ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ ηγείτο των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο Πρόεδρος ΜακΚέι είπε ότι το έργο του Πρεσβυτέρου Μπένσον θα «έμενε στην ιστορία ως όφελος προς την Εκκλησία και το έθνος»⁷³. Ο Πρεσβύτερος Μπένσον αναπολούσε εκείνα τα χρόνια στο φως της εθνικής δημοσιότητας και έλεγε: «Αγαπώ αυτήν τη σπουδαία χώρα. Ήταν τιμή να υπηρετήσω»⁷⁴. Σχολίασε επίσης: «Αν έπρεπε να το ξανακάνω, θα ακολουθούσα πάρα πολύ την ίδια πορεία»⁷⁵. Κοιτάζοντας εμπρός τη συνεχή του διακονία ως Αποστόλου, έλεγε: «Τώρα αφιερώνω τον χρόνο μου στο μοναδικό πράγμα που αγαπώ καλύτερα από τη γεωργία»⁷⁶.

Ο Πρεσβύτερος Μπένσον ορκίζεται ως υπουργός γεωργίας των Ηνωμένων Πολιτειών από τον αρχιδικαστή Φρεντ Βίνσον, με τον Πρόεδρο Ντουάιτ Αϊζενχάουερ να παρακολουθεί

Μολονότι η κυβερνητική υπηρεσία του Πρεσβυτέρου Μπένσον τελείωσε το 1961, η αγάπη του για τη χώρα του και την αρχή της δημοκρατίας συνέχισε. Σε πολλές από τις ομιλίες του στη γενική συνέλευση, εστιαζόταν σε αυτά τα θέματα. Αναφερόταν στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής ως «μία χώρα που αγαπώ με όλη μου την καρδιά»⁷⁷. Είπε επίσης: «Λατρεύω τον πατριωτισμό και την αγάπη για την πατρίδα σε όλες τις χώρες»⁷⁸. Καθώς συμβούλευε όλους τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να αγαπούν τη χώρα τους, δίδασκε: «Ο πατριωτισμός είναι περισσότερα από το κυμάτισμα της σημαίας και γενναία λόγια. Είναι ο τρόπος που ανταποκρινόμαστε σε δημόσια ζητήματα. Ας αφιερωθούμε εκ νέου ως πατριώτες υπό την αληθινή έννοια»⁷⁹. «Εν αντιθέσει με τον πολιτικό καιροσκοπό, ο αληθινός δημόσιος ανήρ εκτιμά τις αρχές υπεράνω της δημοτικότητας και εργάζεται για να δημιουργήσει δημοτικότητα για αυτές τις πολιτικές αρχές οι οποίες είναι σοφές και δίκαιες»⁸⁰.

Ειδικός μάρτυς του ονόματος του Χριστού

Ως Απόστολος του Κυρίου Ιησού Χριστού, ο Έζρα Ταφτ Μπένσον υπάκουε στην εντολή «πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση» (Κατά Μάρκον 16:15) και «ανοίξ[τε] την πόρτα με τη διακήρυξη του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού» (Δ&Δ 107:35). Υπηρέτησε σε πολλά μέρη του κόσμου, κάνοντας περιοδείες σε ιεραποστολές και διδάσκοντας τους ανθρώπους.

Αγαπούσε το προνόμιο να συναντάται με Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Σε μία ομιλία γενικής συνελεύσεως, σχολίασε: «Έχω πει μερικές φορές στη σύζυγό μου, καθώς επέστρεφα από επισκέψεις σε πασσάλους, ότι δεν γνωρίζω ακριβώς πώς θα είναι οι ουρανοί, αλλά δεν θα μπορούσα να ζητήσω τίποτε καλύτερο εκεί πέρα από το να έχω την ευχαρίστηση και την αγαλλίαση να συναναστρέφομαι το είδος ανδρών και γυναικών που συναντώ στην ηγεσία των πασσάλων και των τομέων της Σιών και των ιεραποστολών της γης. Πράγματι είμαστε ευλογημένοι πλουσιοπάροχα»⁸¹. Σε μία άλλη ομιλία, είπε: «Υπάρχει ένα αληθινό πνεύμα αδελφότητας και συντροφικότητας στην Εκκλησία. Είναι πολύ δυνατό πράγμα, κάπως μη απτό, αλλά πολύ αληθινό. Το αισθάνομαι, όπως το αισθάνονται και οι συνεργάτες μου, καθώς ταξιδεύουμε στους πασσάλους και τους τομείς της Σιών και σε όλες τις ιεραποστολές της γης. ...Υπάρχει πάντοτε αυτό το συναίσθημα της συντροφικότητας και της αδελφότητας. Είναι ένα από τα πιο γλυκά πράγματα σε σχέση με την ιδιότητα του μέλους στην Εκκλησία και στη βασιλεία του Θεού»⁸².

Στον Πρεσβύτερο Μπένσον άρεσε επίσης να μοιράζεται με ανθρώπους άλλων δογμάτων τη μαρτυρία του για τον Σωτήρα. Παραδείγματος χάριν, το 1959 πήγε με την αδελφή Μπένσον και τέσσερα μέλη του Υπουργείου Γεωργίας των Ηνωμένων Πολιτειών περιοδεία σε επτά χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Σοβιετικής Ένωσης. Αν και ήταν εκεί συνεπεία της θέσεώς του ως υπουργού γεωργίας, η αποστολική του μαρτυρία άγγιξε την καρδιά πολλών. Αφηγήθηκε:

«Καθ' οδόν προς το αεροδρόμιο, την τελευταία μας νύκτα στη Μόσχα, ανέφερα... σε έναν από τους ξεναγούς μας την

απογοήτευσή μου που δεν είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε μία εκκλησία στη Ρωσία. Είπε λίγα λόγια στον οδηγό, το αυτοκίνητο έστριψε στο μέσον της λεωφόρου και τελικώς σταθμεύσαμε μπροστά από ένα παλαιό γύψινο κτήριο σε έναν σκοτεινό, στενό, λιθοστρωμένο παράδρομο, όχι πολύ μακριά από την Κόκκινη Πλατεία. Αυτή ήταν η κεντρική Εκκλησία των βαπτιστών.

»Ήταν μία βροχερή, δυσάρεστη βραδιά του Οκτωβρίου με αισθητή παγωνιά στον αέρα. Όμως όταν εισήλθαμε στην εκκλησία, την βρήκαμε γεμάτη. Άνθρωποι στέκονταν στον προθάλαμο, στην είσοδο, ακόμη και στον δρόμο. Κάθε Κυριακή, Τρίτη και Πέμπτη, μάθαμε, παρόμοια πλήθη παρευρίσκονται στην εκκλησία.

»Κοίταξα τα πρόσωπα των ανθρώπων. Πολλοί ήσαν μεσήλικοι και μεγαλύτεροι, αλλά ένας εκπληκτικός αριθμός ήταν νέοι. Περίπου τέσσερεις στους πέντε ήσαν γυναίκες, οι περισσότερες από αυτές με μαντήλια γύρω από το κεφάλι τους. Οδηγηθήκαμε σε ένα μέρος δίπλα στον άμβωνα...

»Ο ιερέας είπε λίγα λόγια και κατόπιν το όργανο χτύπησε μια-δυο χορδές και άρχισε έναν ύμνο στον οποίον συμμετείχε ολόκληρο το εκκλησίασμα ενωμένο. Το γεγονός ότι άκουσα 1.000 με 1.500 φωνές να υψώνονται εκεί, έγινε μία από τις πιο συγκινητικές εμπειρίες ολόκληρης της ζωής μου. Στην κοινή μας πίστη ως χριστιανών, μας προσέγγισαν με ένα μήνυμα καλωσορίσματος που γεφύρωνε όλες τις διαφορές γλώσσας, κυβέρνησης, ιστορίας. Και καθώς προσπαθούσα να ανακτήσω την ισορροπία κάτω από αυτόν τον συναισθηματικό αντίκτυπο, ο ιερέας μού ζήτησε, μέσω ενός διερμηνέα που στεκόταν εκεί, να απευθυνθώ προς το εκκλησίασμα.

»Μου πήρε μια στιγμή σκληρής πάλης να ελέγξω τα συναισθηματά μου επαρκώς και να συμφωνήσω. Τότε είπα, εν μέρει: "Ήταν πολύ ευγενικό εκ μέρους σας να μου ζητήσετε να σας μιλήσω.

»"Σας φέρνω χαιρετισμούς από τα εκατομμύρια και εκατομμύρια ανθρώπων της εκκλησίας στην Αμερική και σε όλον τον κόσμο". Και εξαίφνης ήταν το πιο φυσικό πράγμα στον κόσμο να μιλώ προς αυτούς τους έτερους χριστιανούς για τις πιο ιερές αλήθειες γνωστές στον άνθρωπο.

»“Ο Επουράνιος Πατέρας μας δεν είναι μακριά. Μπορεί να είναι πολύ κοντά μας. Ο Θεός ζει. Ξέρω ότι Εκείνος ζει. Εκείνος είναι ο Πατέρας μας. Ο Ιησούς Χριστός, ο Λυτρωτής του κόσμου, φυλάσσει αυτήν τη γη. Θα διευθύνει τα πάντα. Να είστε ατρόμητοι, να τηρείτε τις εντολές Του, να αγαπάτε αλλήλους, να προσεύχεστε για γαλήνη και όλα θα είναι καλά”.

»Καθώς κάθε πρόταση μεταφραζόταν για το εκκλησίασμα, είδα τις γυναίκες να παίρνουν τα μαντήλια τους όπως το έθεσε ένας παρατηρητής, να αρχίζουν να “τα ανεμίζουν όπως μια μητέρα λέει ένα αντίο για πάντα στον μοναχογιό της”. Το κεφάλι τους έγνεφε σθεναρώς καθώς στέναζαν *ja, ja, ja!* (ναι, ναι, ναι!). Τότε παρατήρησα για πρώτη φορά ότι ακόμη και ο εξώστης ήταν γεμάτος και πολλά άτομα στέκονταν ακουμπώντας στους τοίχους. Κοίταξα κάτω μία ηλικιωμένη γυναίκα ενώπιόν μου, το κεφάλι της καλυμμένο από ένα απλό, παλιό μαντήλι, μία εσάρπα γύρω από τους ώμους της, το γερασμένο, ρυτιδιασμένο πρόσωπό της γαλήνιο από πίστη. Της μίλησα κατευθείαν.

»Αυτή η ζωή είναι μόνον ένα μέρος της αιωνιότητας. Ζούσαμε προτού έλθουμε εδώ ως πνευματικά τέκνα του Θεού. Θα ζήσουμε ξανά, αφού φύγουμε από αυτήν τη ζωή. Ο Χριστός έσπασε τα δεσμά του θανάτου και ανέστη. Όλοι θα αναστηθούμε.

»Πιστεύω πολύ ακλόνητα στην προσευχή. Ξέρω ότι είναι δυνατόν να προσεγγίσουμε και να έχουμε πρόσβαση σε εκείνη την Αόρατη Δύναμη, η οποία μας δίδει δύναμη και δυνατή άγκυρα εν καιρώ ανάγκης”. Με κάθε πρόταση που πρόφερα, η γηραιά κυρία ένευε καταφατικά. Και γηραιά, αδύναμη, ρυτιδιασμένη καθώς ήταν, αυτή η γυναίκα ήταν όμορφη στην αφοσίωσή της.

»Δεν θυμάμαι όλα όσα είπα, αλλά ενθυμούμαι ότι ένιωσα ανυψωμένος πνευματικώς, εμπνευσμένος από τα απορροφημένα πρόσωπα εκείνων των ανδρών και γυναικών που απεδείκνυαν τόσο σταθερά την πίστη τους στον Θεό που υπηρετούσαν και αγαπούσαν.

»Κλείνοντας, είπα: “Σας αφήνω τη μαρτυρία μου ως υπηρέτης της Εκκλησίας επί πολλά έτη ότι η αλήθεια θα αντέξει. Ο χρόνος είναι στο πλευρό της αλήθειας. Ο Θεός να σας ευλογεί και να σας

φυλά όλες τις ημέρες της ζωής σας, προσεύχομαι στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν”.

»Με αυτό έκλεισα αυτήν την πρόχειρη, μικρή ομιλία, επειδή δεν μπορούσα να πω περισσότερα και κάθισα. Ολόκληρο το εκκλησίασμα τότε αυθορμήτως άρχισε να τραγουδά έναν αγαπημένο ύμνο της παιδικής ηλικίας μου: “Ο Θεός να ’ναι μαζί σου”. Φύγαμε από την εκκλησία καθώς τραγουδούσαν και καθώς βαδίζαμε στον διάδρομο, κουνούσαν μαντήλια του αποχαιρετισμού -- φαινόταν ότι όλοι οι 1.500 μάς τα κουνούσαν καθώς φεύγαμε.

»Ήταν προνόμιό μου να μιλήσω ενώπιον πολλών σωμάτων εκκλησίας σε όλα τα μέρη του κόσμου, αλλά ο αντίκτυπος εκείνης της εμπειρίας είναι σχεδόν απερίγραπτος. Δεν θα ξεχάσω ποτέ εκείνο το βράδυ όσο ζω.

»Σπανίως, αν όχι ποτέ, έχω νιώσει την ενότητα της ανθρωπότητας και την άσβεστη λαχτάρα της ανθρώπινης καρδιάς για ελευθερία τόσο έντονα όσο εκείνη τη στιγμή...

»Γύρισα [σπίτι] αποφασισμένος να λέω αυτήν την ιστορία συχνά -- επειδή δείχνει πώς το πνεύμα της ελευθερίας, το πνεύμα της αδελφότητας και το πνεύμα της θρησκείας συνεχίζουν να ζουν παρά τις όλες προσπάθειες να τα καταστρέψουν»⁸³.

Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Στις 26 Δεκεμβρίου 1973, ο Πρεσβύτερος Μπένσον έλαβε τα απροσδόκητα νέα ότι ο Πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη είχε πεθάνει ξαφνικά. Με την εκδημία του Προέδρου Λη, οι σύμβουλοι στην Πρώτη Προεδρία πήραν τις θέσεις τους στην Απαρτία των Δώδεκα. Τέσσερις ημέρες αργότερα, ο Σπένσερ Κίμπαλ ξεχωρίστηκε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας και ο Έζρα Ταφτ Μπένσον ξεχωρίστηκε ως Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Με αυτήν την ευθύνη, ο Πρόεδρος Μπένσον ανέλαβε επιπρόσθετα διοικητικά καθήκοντα. Προήδρευε εβδομαδιαίων συγκεντρώσεων απαρτίας και συντόνιζε το έργο των αδελφών του, συμπεριλαμβανομένων των αναθέσεων τους να προεδρεύουν συνελεύσεων πασσάλου και περιηγήσεων ιεραποστολών και να καλούν πατριάρχες πασσάλου. Είχε επίσης ορισμένες

ευθύνες εποπτείας επ' άλλων Μελών της Γενικής Εξουσίας. Το διοικητικό προσωπικό φρόντιζε τα διοικητικά καθήκοντα για να βοηθά εκείνον και τους αδελφούς του να οργανώνουν το έργο⁸⁴.

Σε μία συγκέντρωση με την Απαρτία των Δώδεκα, ο Πρόεδρος Μπένσον ανέφερε τις σκέψεις του σχετικά με το γεγονός ότι υπηρέτούσε ως Πρόεδρός τους: «Έχω εναγώνια ανησυχία γι' αυτήν τη μεγάλη ευθύνη -- όχι ένα αίσθημα φόβου, επειδή γνωρίζω ότι δεν μπορούμε να αποτύχουμε σε αυτό το έργο... αν κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε. Γνωρίζω ότι ο Κύριος θα μας υποστηρίξει, αλλά μου δίδει μεγάλη ανησυχία που εκλήθην να ηγούμαι ενός σώματος ανδρών όπως εσείς -- ειδικών μαρτύρων του Κυρίου Ιησού Χριστού»⁸⁵.

Ο Πρόεδρος Μπένσον συνδύασε αυτήν την ταπεινοφροσύνη με χαρακτηριστική τόλμη και επιμονή στη σκληρή δουλειά. Συχνά ανέθετε ευθύνες σε άλλους, ούτως ώστε να έχουν ευκαιρίες να υπηρέτησουν. Ανέμενε το καλύτερο από αυτούς των οποίων ηγείτο, όπως ανέμενε το καλύτερο από τον εαυτό του. Όμως αν και ήταν απαιτητικός, ήταν καλοσυνάτος. Άκουγε με προσοχή τις απόψεις των αδελφών του, προάγοντας την ανοικτή συζήτηση σε συγκεντρώσεις απαρτίας. Οι Πρεσβύτεροι Μπόιντ Πάκερ, Ράσελ Νέλσον και Ντάλιν Όουκς, οι οποίοι ήσαν νεότερα μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα υπό την ηγεσία του, είπαν ότι πάντοτε τους ενεθάρρυνε να αναφέρουν τις απόψεις τους, ακόμη και αν οι ιδέες τους ήσαν διαφορετικές από τις δικές του⁸⁶.

Μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα έμαθαν ότι η ηγεσία του Προέδρου Μπένσον βασιζόταν σε αμετάβλητες αρχές. Παραδείγματος χάριν, έλεγε επανειλημμένως: «Να θυμάστε αδελφοί, σε αυτό το έργο το Πνεύμα είναι εκείνο που μετρά»⁸⁷. Και είχε ένα πρότυπο διά του οποίου μετρούσε όλες τις αποφάσεις της απαρτίας. Ρωτούσε: «Τι είναι το καλύτερο για τη Βασιλεία;» Ο Πρεσβύτερος Μαρκ Πήτερσον, ο οποίος υπηρέτησε μαζί του στην Απαρτία των Δώδεκα, είπε: «Η απάντηση σε εκείνη την ερώτηση ήταν ο αποφασιστικός παράγων σε κάθε σημαντικό ζήτημα που ερχόταν ενώπιον του Προέδρου Έζρα Ταφτ Μπένσον σε όλη του τη ζωή»⁸⁸.

Πρόεδρος της Εκκλησίας

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ πέθανε στις 5 Νοεμβρίου 1985, ύστερα από παρατεταμένη ασθένεια. Η ηγεσία της Εκκλησίας τώρα βασιζόταν στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, με τον Πρόεδρο Έζρα Ταφτ Μπένσον ως Πρόεδρό τους και μεγαλύτερο μέλος. Πέντε ημέρες αργότερα, σε μία επίσημη και ευλαβική συγκέντρωση της Απαρτίας των Δώδεκα στον Ναό της Σωλτ Λέηκ, ο Πρόεδρος Μπένσον ξεχωρίστηκε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας. Έλαβε την έμπνευση να ζητήσει από τον Πρόεδρο Γκόρντον Χίνκλι να υπηρετήσει ως Πρώτος Σύμβουλος του στην Πρώτη Προεδρία και να ζητήσει από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον να υπηρετήσει ως Δεύτερος Σύμβουλος του.

Ο Πρόεδρος Μπένσον γνώριζε την ασταθή υγεία του Προέδρου Κίμπαλ και ήλπιζε ότι η σωματική δύναμη του φίλου του θα ανανεωνόταν. «Αυτή είναι μία ημέρα που δεν ανέμενα» είπε ο Πρόεδρος Μπένσον σε μία συνέντευξη Τύπου λίγο αφότου ξεχωρίστηκε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας. «Η σύζυγός μου, η Φλώρα, και εγώ έχουμε προσευχηθεί συνεχώς να παραταθούν οι ημέρες του Προέδρου Κίμπαλ επάνω σε αυτή τη γη και να γίνει ένα άλλο θαύμα για λογαριασμό του. Τώρα που έχει μιλήσει ο Κύριος, θα κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε, υπό την κατατοπιστική διεύθυνσή Του, ώστε να προχωρήσουμε το έργο στη γη»⁸⁹.

Στην πρώτη του γενική συνέλευση ως Πρόεδρου της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Μπένσον ανέφερε αυτό που θα ήταν η πρωταρχική του έμφαση για να προχωρήσει το έργο του Κυρίου. «Στην εποχή μας» δήλωσε «ο Κύριος έχει αποκαλύψει την ανάγκη να δώσουμε έμφαση εκ νέου στο Βιβλίο του Μόρμον»⁹⁰.

Ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, ο Πρόεδρος Μπένσον είχε επανειλημμένως κηρύξει για τη σημασία του Βιβλίου του Μόρμον⁹¹. Ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, έδιδε στο θέμα ακόμη μεγαλύτερη προσοχή. Δήλωσε ότι «ολόκληρη η Εκκλησία [ήταν] υπό καταδίκη», επειδή οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών δεν μελετούν το Βιβλίο του Μόρμον αρκετά ή δεν δίδουν αρκετή προσοχή στις διδασκαλίες του. Είπε: «Το Βιβλίο του Μόρμον δεν έχει υπάρξει, ούτε είναι ακόμη, το κέντρο της προσωπικής μας μελέτης, οικογενειακής διδασκαλίας, κηρύγματος και ιεραποστολικού έργου.

Ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον με τους συμβούλους του στην Πρώτη Προεδρία: τον Πρόεδρο Γκόρντον Χίνκλι (αριστερά) και τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον (δεξιά)

Πρέπει να μετανοήσουμε γι' αυτό»⁹². Συχνά παρέθετε τη δήλωση του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ ότι οι άνθρωποι «πλησιάζ[ουν] περισσότερο στο Θεό όταν ακολουθ[ούν] τα διδάγματα του βιβλίου αυτού, παρά οποιουδήποτε άλλου βιβλίου»⁹³ και ανέπτυξε εκείνη την υπόσχεση. «Υπάρχει μία δύναμη στο βιβλίο» έλεγε «που θα αρχίσει να ρέει στη ζωή σας τη στιγμή που θα αρχίσετε τη σοβαρή μελέτη του βιβλίου»⁹⁴. Παρότρυνε τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να «πλημμυρίσουν τη γη και τη ζωή [τους] με το Βιβλίο του Μόρμον»⁹⁵.

Σε όλον τον κόσμο, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών έδωσαν προσοχή σε αυτήν τη συμβουλή από τον προφήτη τους. Ως αποτέλεσμα, ενδυναμώθηκαν, ατομικώς και συλλογικώς⁹⁶. Ο Πρόεδρος Χάουαρντ Χάντερ είπε: «Δεν θα κοιτάξει πίσω κάποια γενεά, συμπεριλαμβανομένων όσων δεν έχουν γεννηθεί ακόμη, τη διοίκηση του Προέδρου Έζρα Ταφτ Μπένσον και δεν θα σκεφθεί αμέσως την αγάπη του για το Βιβλίο του Μόρμον; Ίσως κανένας Πρόεδρος της Εκκλησίας από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ τον ίδιο δεν έχει κάνει περισσότερα για να διδάξει τις αλήθειες του Βιβλίου του Μόρμον, να το καταστήσει καθημερινό μάθημα μελέτης για

όλα τα μέλη της Εκκλησίας και να “πλημμυρίσει τη γη” με τη διανομή του»⁹⁷.

Στενά συνδεδεμένη με τη μαρτυρία του Προέδρου Μπένσον για το Βιβλίο του Μόρμον ήταν η μαρτυρία του για τον Ιησού Χριστό. Σε μία εποχή κατά την οποία πολλοί άνθρωποι απέρριπταν «τη θεότητα του Ιησού Χριστού» εκείνος διαβεβαίωνε ότι «αυτό το θεία εμπνευσμένο βιβλίο αποτελεί θολόλιθο στην κατάθεση μαρτυρίας στον κόσμο ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός»⁹⁸. Από τη χειροτόνησή του στην αποστολική ιδιότητα το 1943, ο Πρόεδρος Μπένσον είχε υπηρετήσει επιμελώς ως μάρτυς της ζωντανής πραγματικότητας του Σωτήρος. Ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, κατέθετε μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό και την εξιλέωσή Του με ανανεωμένο σθένος και επιτακτική ανάγκη. Εξόρκιζε τους Αγίους να «κυβερνώνται από τον Χριστό» και «να απορροφηθούν τελείως με τον Χριστό»⁹⁹ για να «ζουν μία ζωή επικεντρωμένη στον Χριστό»¹⁰⁰. Μιλώντας για τον Σωτήρα, είπε: «Με όλη μου την ψυχή, Τον αγαπώ»¹⁰¹.

Ο Πρόεδρος Μπένσον δίδαξε επίσης άλλα θέματα με επιτακτική ανάγκη και δύναμη. Προειδοποίησε για τους κινδύνους της υπερηφάνειας. Κατέθεσε μαρτυρία για την αιώνια σημασία της οικογενείας. Δίδαξε τις αρχές της πίστεως και της μετάνοιας και τόνισε την ανάγκη για αφοσιωμένο ιεραποστολικό έργο.

Μολοντί δεν μιλούσε για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής τόσο συχνά όσο το έκανε νωρίτερα στη διακονία του, τήρησε την 200η επέτειο από την υπογραφή του Συντάγματος των Ηνωμένων Πολιτειών, μιλώντας επί του θέματος στη γενική συνέλευση της Εκκλησίας τον Οκτώβριο του 1987. Και εξακολούθησε να αγαπά την ελευθερία και τον αληθινό πατριωτισμό σε όλον τον κόσμο. Στα τέλη της δεκαετίας του 1980 και στις αρχές της δεκαετίας του 1990, χάρηκε με τα νέα ότι το Τείχος του Βερολίνου είχε πέσει και ότι άνθρωποι στη Ρωσία και στην ανατολική Ευρώπη ελάμβαναν μεγαλύτερη ελευθερία, με κυβερνήσεις οι οποίες ήταν πιο ανοικτές στη θρησκευτική λατρεία¹⁰².

Ο Πρόεδρος Μπένσον έδωσε μία σειρά ομιλίες σε συγκεκριμένες ομάδες μελών της Εκκλησίας. Αρχής γενομένης από τον Απρίλιο του 1986, προετοίμασε ομιλίες απευθυνόμενες προς νέους άνδρες, νέες γυναίκες, μητέρες, οικογενειακούς διδασκάλους, πατέρες, ανύπανδρους ενήλικους άνδρες, ανύπανδρες ενήλικες

γυναίκες, παιδιά και τους ηλικιωμένους. Όπως είπε ο Πρόεδρος Χάουαρντ Χάντερ: «Μιλούσε σε όλους και ανησυχούσε για όλους. Μιλούσε στις γυναίκες της Εκκλησίας και στους άνδρες. Μιλούσε στους ηλικιωμένους. Μιλούσε σε όσους ήταν ανύπανδροι, σε όσους ήταν νέοι, και του άρεσε να μιλά στα παιδιά της Εκκλησίας. Έδιδε υπέροχες, προσωπικές συμβουλές σε όλα τα μέλη, όποιες και αν ήταν οι συνθήκες ζωής τους. Οι ομιλίες αυτές θα εξακολουθήσουν να μας υποστηρίζουν και να μας καθοδηγούν καθώς τις συλλογιζόμαστε για πολλά, επόμενα χρόνια»¹⁰³.

Ο Πρόεδρος Μπένσον έκλαψε, όταν έλαβε ένα γράμμα από μία οικογένεια που είχε επηρεασθεί από κάποια από αυτές τις ομιλίες. Στο γράμμα, ένας νεαρός πατέρας εξήγησε ότι εκείνος και η σύζυγός του παρακολουθούσαν γενική συνέλευση στην τηλεόραση. Ο τριών ετών υιός τους έπαιζε σε ένα κοντινό δωμάτιο, όπου η συνέλευση έπαιζε στο ραδιόφωνο. Αφού άκουσε το μήνυμα του Προέδρου Μπένσον προς τα παιδιά, η μητέρα και ο πατέρας πήγαν στο δωμάτιο όπου έπαιζε ο υιός τους. Το αγοράκι «ανέφερε με ενθουσιασμό: “Αυτός ο άνδρας στο ραδιόφωνο είπε ότι παρ’ όλο που κάνουμε λάθη, ο Επουράνιος Πατέρας ακόμη μας αγαπά”. Εκείνη η απλή δήλωση» είπε ο πατέρας «άφησε μία παντοτινή και σημαίνουσα εντύπωση στον μικρό μας υιό. Ακόμη μπορώ να τον ρωτήσω σήμερα τι είπε ο Πρόεδρος Μπένσον και να λάβω την ίδια ενθουσιώδη απάντηση. Είναι παρηγοριά για εκείνον που ξέρει ότι έχει έναν καλοσυνάτο και στοργικό Πατέρα στους Ουρανούς»¹⁰⁴.

Σύντομα μετά τη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 1988, ο Πρόεδρος Μπένσον υπέστη εγκεφαλικό που κατέστησε αδύνατον για εκείνον να μιλά δημοσίως. Παρευρέθηκε σε γενικές συνελεύσεις και άλλες δημόσιες συναθροίσεις για κάποιο διάστημα. Στις συνελεύσεις του 1989, οι σύμβουλοί του διάβασαν τις ομιλίες που είχε προετοιμάσει εκείνος. Ξεκινώντας το 1990 οι σύμβουλοί του μετέφεραν την αγάπη του για τους Αγίους και παρέθεταν από τις παλαιές ομιλίες του. Η συνέλευση Απριλίου 1991 ήταν η τελευταία στην οποία παρευρέθη. Από εκεί και έπειτα δεν ήταν σωματικώς ικανός να κάνει περισσότερα από το να παρακολουθεί τα τεκταινόμενα στην τηλεόραση¹⁰⁵.

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι ενθυμήθηκε: «Όπως μπορούσε να αναμένεται, το σώμα του άρχισε να εξασθενεί με την ηλικία. Δεν μπορούσε να περπατά όπως περπατούσε κάποτε. Δεν μπορούσε να μιλά όπως μιλούσε κάποτε. Υπήρχε μία βαθμιαία φθορά, αλλά ακόμη ήταν ο εκλεκτός προφήτης του Κυρίου για όσο διάστημα ζούσε»¹⁰⁶. Ο Πρόεδρος Χίνκλι και ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον καθοδηγούσαν την Εκκλησία με την εξουσία που τους μεταβίβασε ο Πρόεδρος Μπένσον, αλλά η Εκκλησία ποτέ δεν πήγε μπροστά με νέες πρωτοβουλίες χωρίς τη γνώση και την έγκριση του Προέδρου Μπένσον¹⁰⁷.

Καθώς ο Πρόεδρος Μπένσον γινόταν αδύναμος σωματικά, η υγεία της Φλώρας κλονιζόταν επίσης και πέθανε στις 14 Αυγούστου 1992. Λιγότερο από δύο χρόνια αργότερα, στις 30 Μαΐου 1994, πήγε μαζί της και το σώμα του ετάφη δίπλα στο δικό της, στο αγαπημένο τους Ουίτνυ. Στην κηδεία του Προέδρου Μπένσον, ο Πρόεδρος Μόνσον ενθυμήθηκε: «Μου είπε σε μία περίπτωση: “Αδελφέ Μόνσον, να θυμάσαι, άσχετα με το τι μπορεί να προτείνει οιοσδήποτε άλλος, επιθυμώ να ταφώ στο Ουίτνυ του Άινταχο”. Πρόεδρε Μπένσον, εκπληρώνουμε εκείνη την ευχή σήμερα. Το σώμα του θα πάει σπίτι, στο Ουίτνυ, αλλά το αιώνιο πνεύμα του έχει πάει σπίτι, στον Θεό. Αναμφιβόλως αγαλλιάζει με την οικογένειά του, τους φίλους τους και την αγαπημένη του Φλώρα...

«Το παιδί με το αλέτρι, που έγινε προφήτης του Θεού, επέστρεψε σπίτι. Ο Θεός να ευλογεί τη μνήμη του»¹⁰⁸.

Σημειώσεις

1. Ρόμπερτ Χέιλς, “A Testimony of Prophets”, 5 Ιουνίου 1994, speeches.byu.edu. Βλέπε, επίσης, Τούιλα Βαν Λέερ, “Church Leader Buried beside Wife, Cache Pays Tribute as Cortege Passes”, *Deseret News*, 5 Ιουνίου 1994.
2. Γκόρντον Χίνκλι, “Farewell to a Prophet”, *Ensign*, Ιούλιος 1994, 37–38.
3. Έζρα Ταφτ Μπένσον, “Godly Characteristics of the Master”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1986, 46.
4. Μάργκαρετ Μπένσον Κέλλερ, στο Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 34.
5. Έζρα Ταφτ Μπένσον, “Godly Characteristics of the Master”, 47–48.
6. Έζρα Ταφτ Μπένσον, “Scouting Builds Men”, *New Era*, Φεβρ. 1975, 15–16.
7. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 44.
8. Βλέπε “After 60 Years ‘Still in Love’”, *Church News*, 14 Σεπτεμβρίου 1986, 4, 10.
9. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 58.
10. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 55. Βλέπε, επίσης, κεφάλαιο 7 σε αυτό το βιβλίο.
11. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 59.
12. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 59.

13. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 62.
14. Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 59.
15. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 53.
16. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 63.
17. Φλώρα Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 75.
18. Φλώρα Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 79.
19. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 79.
20. Γιουτζίν Νεφ, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 84.
21. Γιουτζίν Νεφ, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 87.
22. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 87.
23. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 87.
24. Φλώρα Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 96.
25. Φλώρα Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 88.
26. Φλώρα Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 89.
27. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 92.
28. Φράνσις Γκίμπονς, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), 85–89.
29. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 99–100, 101, 115.
30. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 115.
31. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 100.
32. Μπάριμπαρρα Μπένσον Γουώκερ, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 130.
33. Φλώρα Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 121.
34. Φλώρα Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 121.
35. Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 174, περιλαμβάνοντας παραθέματα από τον Έζρα Ταφτ Μπένσον, προσωπικό ημερολόγιο, 26 Ιουλίου 1943.
36. Έζρα Ταφτ Μπένσον, προσωπικό ημερολόγιο, 26 Ιουλίου 1943. Παρετέθη στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 174–75. Η ορθογραφία έχει τυποποιηθεί.
37. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 176.
38. Βλέπε Έζρα Ταφτ Μπένσον, *A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson* (1989), 7.
39. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1947, 152–53.
40. Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, στο *A Labor of Love*, 7.
41. Έζρα Ταφτ Μπένσον, *A Labor of Love*, 7–8.
42. Έζρα Ταφτ Μπένσον, *A Labor of Love*, 120.
43. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1947, 154.
44. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1947, 155.
45. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1947, 153–55.
46. Βλέπε Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1947, 155–56.
47. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1947, 156.
48. Βλέπε Φρέντερικ Μπάμπελ, *On Wings of Faith* (1972), 28–33, 46–47, 106–8, 111–12, 122, 131–34, 136, 154.
49. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1947, 152.
50. Τόμας Μόνσον, “President Ezra Taft Benson—A Giant among Men”, *Ensign*, Ιούλιος 1994, 36.
51. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 37.
52. Βλέπε Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1948, 83.
53. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1948, 86.
54. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1962, 104.
55. Βλέπε Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1948, 85.
56. Βλέπε Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1962, 104–5.
57. Βλέπε Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Οκτ. 1954, 121.
58. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Οκτ. 1962, 19.
59. Έζρα Ταφτ Μπένσον, *Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower* (1962), 3–4.
60. Ντέιβιντ ΜοκΚέι, στο *Cross Fire*, 5.

61. Έζρα Ταφτ Μπένσον, *Cross Fire*, 10.
62. Ντουάιτ Αϊζενχάουερ, στο *Cross Fire*, 12.
63. Έζρα Ταφτ Μπένσον, *Cross Fire*, 12.
64. Έζρα Ταφτ Μπένσον, *Cross Fire*, 13.
65. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 355.
66. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Σέρι Ντιου, "President Ezra Taft Benson: Confidence in the Lord", *New Era*, Αύγ. 1989, 36.
67. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 313, 345.
68. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 331.
69. Βλέπε κεφάλαιο 2 σε αυτό το βιβλίο.
70. Ντουάιτ Αϊζενχάουερ, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 292.
71. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 292.
72. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 297-99.
73. Ντέιβιντ ΜακΚέι, στο *Cross Fire*, 519.
74. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1961, 113.
75. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 358.
76. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 355.
77. Έζρα Ταφτ Μπένσον, "A Witness and a Warning", *Ensign*, Νοέμβρ. 1979, 31.
78. Έζρα Ταφτ Μπένσον, "The Constitution—A Glorious Standard", *Ensign*, Μάιος 1976, 91.
79. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Απρ. 1960, 99.
80. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Οκτ. 1968, 17.
81. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Οκτ. 1948, 98.
82. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Conference Report, Οκτ. 1950, 143-44.
83. Έζρα Ταφτ Μπένσον, *Cross Fire*, 485-88.
84. Βλέπε Φράνσις Γκίμπονς, *Statesman, Patriot, Prophet of God*, 270-71.
85. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 430-31.
86. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 429-30.
87. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο Thomas S. Monson, "A Provident Plan—A Precious Promise", *Ensign*, Μάιος 1986, 63.
88. Μαρκ Πήτερσεν, "President Ezra Taft Benson", *Ensign*, Ιαν. 1986, 2-3.
89. Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο *Church News*, 17 Νοεμβρίου 1985, 3.
90. Έζρα Ταφτ Μπένσον, "A Sacred Responsibility", *Ensign*, Μάιος 1986, 78.
91. Βλέπε, για παράδειγμα, "The Book of Mormon Is the Word of God", *Ensign*, Μάιος 1975, 63-65, "A New Witness for Christ", *Ensign*, Νοέμβρ. 1984, 6-8. Βλέπε, επίσης, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 491-93.
92. Έζρα Ταφτ Μπένσον, "Cleansing the Inner Vessel", *Ensign*, Μάιος 1986, 5-6.
93. Τζόζεφ Σμιθ, παρετέθη στην εισαγωγή του Βιβλίου του Μόρμον.
94. Έζρα Ταφτ Μπένσον, "The Book of Mormon—Keystone of Our Religion", *Ensign*, Νοέμβρ. 1986, 7.
95. Έζρα Ταφτ Μπένσον, "Beware of Pride", *Ensign*, Μάιος 1989, 4.
96. Βλέπε κεφάλαιο 10 σε αυτό το βιβλίο.
97. Χάουαρντ Χάντερ, "A Strong and Mighty Man", *Ensign*, Ιούλιος 1994, 42.
98. Έζρα Ταφτ Μπένσον, "The Book of Mormon—Keystone of Our Religion", 4, 5.
99. Έζρα Ταφτ Μπένσον, "Born of God", *Ensign*, Ιούλιος 1989, 4.
100. Έζρα Ταφτ Μπένσον, "Come unto Christ", *Ensign*, Νοέμβρ. 1987, 84.
101. Έζρα Ταφτ Μπένσον, "Jesus Christ: Our Savior and Redeemer", *Ensign*, Ιούνιος 1990, 6.
102. Βλέπε Ράσελ Νέλσον, "Drama on the European Stage", *Ensign*, Δεκ. 1991, 46.
103. Χάουαρντ Χάντερ, "A Strong and Mighty Man", 42.
104. Τόμας Μόνσον, "The Lord Bless You", *Ensign*, Νοέμβρ. 1991, 87.
105. Βλέπε Φράνσις Γκίμπονς, *Statesman, Patriot, Prophet of God*, 315.
106. Γκόρντον Χίνκλι, "Farewell to a Prophet", 40.
107. Βλέπε Φράνσις Γκίμπονς, *Statesman, Patriot, Prophet of God*, 317-18.
108. Τόμας Μόνσον, "President Ezra Taft Benson—A Giant among Men", *Ensign*, Ιούλιος 1994, 36.

Η μεγάλη εντολή -- Να αγαπάς τον Κύριο

«Όταν βάζουμε πρώτα τον Θεό, όλα τα άλλα πράγματα μπαίνουν στη σωστή τους θέση ή βγαίνουν από τη ζωή μας».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Η ζωή του Προέδρου Έζρα Ταφτ Μπένσον αντικατόπτριζε την αγάπη του για τον Κύριο και τη σταθερή του δέσμευση να ζει το Ευαγγέλιο. Ένα μέλος της ευρύτερης οικογένειας είπε κάποτε: «Για τον Έζρα και την οικογένειά του, η θρησκεία είναι ένας ολοκληρωμένος τρόπος ζωής -- κάτι που πρέπει να ζουν επτά ημέρες την εβδομάδα. Το λαμβάνει υπ' όψιν του ως πρώτο θέμα, όταν έρχεται η ώρα για λήψη αποφάσεων»¹.

Άνθρωποι εκτός της οικογένειας Μπένσον επίσης παρατηρούσαν την αγάπη του Προέδρου Μπένσον για τον Κύριο. Το 1939, όταν ο Πρόεδρος Μπένσον υπηρετούσε ως πρόεδρος πασσάλου, προσκλήθηκε στην Ουάσινγκτον D.C., για να συναντηθεί με το Εθνικό Συμβούλιο Αγροτικών Συνεταιρισμών. «Αφού εξέτασε τα προσόντα του και αφού του έκανε ερωτήσεις, το συμβούλιο των μελών διοικήσεως τού προσέφερε τη θέση του εκτελεστικού γραμματέα εκείνης της οργάνωσης. ...Αν και ήταν κατενθουσιασμένος με αυτήν την αναπάντεχη προσφορά απασχόλησης, δεν ήθελε να την αποδεχθεί. Όπως το κατάλαβε, η δουλειά θα συμπεριελάμβανε την άσκηση πολιτικής πίεσης με τη χρήση πάρτι με κοκτέιλ, κάτι το οποίο δεν θα ήταν συμβατό με τη θρησκεία του.

»Κύριε Μπένσον» απάντησε ο δικαστής Τζων Μίλερ, ηγέτης της ομάδος, «γι' αυτό σε επιλέξαμε. Γνωρίζουμε ποια είναι τα πρότυπά σου». Με την πλήρη διαβεβαίωση από το συμβούλιο ότι δεν θα αναμενόταν από εκείνον να επιζητήσει συμφωνίες αγροτικών

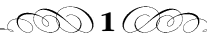
Όπως διδάξε ο Σωτήρας τον νεαρό πλούσιο άνδρα, δείχνουμε την αγάπη μας για τον Κύριο, όταν βοηθούμε άλλους ανθρώπους (βλέπε Κατά Ματθαίον 19:16-21).

προβλημάτων, πίνοντας οινοπνευματώδη ποτά, ευχαρίστως δέχθηκε τη θέση, αλλά μόνον ύστερα από σύσκεψη με την Πρώτη Προεδρία και τη σύζυγό του»².

Ο Πρόεδρος Μπένσον δίδαξε ότι φανερώνουμε την αγάπη μας για τον Κύριο με την προθυμία μας να κάνουμε το θέλημά Του. Είπε: «Εύχομαι κάθε Άγιος των Τελευταίων Ημερών να μπορούσε να το πει και να το εννοεί με όλη του την καρδιά: “Θα πάω όπου θέλεις εσύ. Θα πω ό,τι θέλεις εσύ. Θα κάνω ό,τι θέλεις εσύ” [βλέπε *Υμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 46]. Αν μπορούσαμε όλοι να το κάνουμε αυτό, θα ήμασταν βέβαιοι για το μέγιστο της ευδαιμονίας εδώ και για την υπερύψωση στο σελέστιο βασίλειο του Θεού στη μέλλουσα ζωή»³.

Σε μία ομιλία κατά τη γενική συνέλευση του Απριλίου του 1988 --η ομιλία επί της οποίας βασίζεται αυτό το κεφάλαιο-- ο Πρόεδρος Μπένσον επικεντρώθηκε στην πρώτη και μεγάλη εντολή: να αγαπούμε τον Θεό. Σχετικά με αυτήν την ομιλία, ο Πρεσβύτερος Φράνσις Γκίμπονς των Εβδομήκοντα παρατήρησε: «Όλα για τα οποία εργάστηκε να επιτύχει ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον, όλα τα οποία υπερασπίστηκε και όλα όσα ευχήθηκε --για εκείνον, για την οικογένειά του και για την Εκκλησία-- περιλαμβάνονται σε αυτήν την ομιλία»⁴.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Η πρώτη και μεγάλη εντολή είναι να αγαπούμε τον Κύριο.

Η μεγάλη δοκιμασία της ζωής είναι υπακοή στον Θεό. «Και να τους δοκιμάσουμε με αυτό», είπε ο Κύριος «για να δούμε αν θα κάνουν όλα όσα ο Κύριος ο Θεός τους τούς προστάξει» (Αβραάμ 3:25).

Το μέγα έργο της ζωής είναι να μάθουμε το θέλημα του Κυρίου και μετά να το κάνουμε.

Η μεγάλη εντολή της ζωής είναι να αγαπούμε τον Κύριο.

«Ελάτε προς τον Χριστό» προτρέπει ο Μορόνι κατά την τελική μαρτυρία του, «...και αγαπάτε τον Θεό με όλη τη δύναμή σας, το νου και την ισχύ σας» (Μορόνι 10:32).

Για να συνοψίσουμε, αυτή είναι η πρώτη και μεγάλη εντολή: «Και θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη διάνοιά σου, και με όλη τη δύναμή σου» (Κατά Μάρκον 12:30. Βλέπε, επίσης, Κατά Ματθαίον 22:37, Δευτερονόμιο 6:5, Κατά Λουκάν 10:27, Μορόνι 10:32, Δ&Δ 59:5).

Είναι η αγνή αγάπη του Χριστού, η οποία λέγεται χριστιανική αγάπη, που το Βιβλίο του Μόρμον καταθέτει μαρτυρία ότι είναι μεγαλύτερη όλων -- που ποτέ δεν αποτυγχάνει, που τα πάντα υπομένει, που όλοι θα πρέπει να έχουν και που χωρίς αυτήν δεν είναι τίποτα (βλέπε Μορόνι 7:44–47, Νεφί Β΄ 26:30).

«Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί» παρακαλεί ο Μορόνι «να προσεύχεστε στον Πατέρα με όλη τη δύναμη της καρδιάς [σας], να είστε γεμάτοι με την αγάπη αυτήν που εκείνος έχει απονειμίσει σε όλους όσοι είναι ειλικρινείς οπαδοί τού Υιού Του, Ιησού Χριστού, ώστε να γίνετε γιοι τού Θεού, ώστε όταν παρουσιαστεί να είμαστε σαν αυτόν» (Μορόνι 7:48).

Στις τελικές αφηγήσεις τόσο των Ιαρεδιτών όσο και των Νεφιτών, ο Μορόνι καταγράφει ότι αν οι άνθρωποι δεν έχουν αυτήν την αγνή αγάπη του Χριστού, η οποία αποκαλείται χριστιανική αγάπη, δεν μπορούν να κληρονομήσουν αυτό το μέρος το οποίο έχει προετοιμάσει ο Χριστός στους τόπους διαμονής του Πατέρα Του ούτε μπορούν να σωθούν στη βασιλεία του Θεού (βλέπε Εθέρ 12:34, Μορόνι 10:21).

Ο καρπός τον οποίο γεύθηκε ο Λεχί στο όραμά του και το οποίο γέμισε την ψυχή του με υπέρμετρη μεγάλη χαρά και το οποίο ήταν το πιο επιθυμητό πάνω απ' όλα, ήταν η αγάπη του Θεού⁵.

Όταν σκέπτομαι τη χριστιανική αγάπη, ...σκέπτομαι τον πατέρα μου και εκείνη την ημέρα κατά την οποία εκλήθη στην ιεραποστολή του [βλέπε σελίδες 2–5 σε αυτό το βιβλίο]. Υποθέτω ότι ορισμένοι στον κόσμο θα μπορούσαν να πουν ότι η αποδοχή από μέρους του αυτής της κλήσης αποτελούσε απόδειξη ότι δεν αγαπούσε πραγματικώς την οικογένειά του. Να αφήσει επτά παιδιά και μία μητέρα έγκυο στο σπίτι μόνους για δύο χρόνια, πώς θα

μπορούσε να είναι αυτό αληθινή αγάπη; Όμως ο πατέρας μου είχε μεγαλύτερη κατανόηση της αγάπης. Ήξερε ότι «όλα συνεργούν προς το αγαθό σ' αυτούς που αγαπούν τον Θεό» (Προς Ρωμαίους 8:28). Ήξερε ότι το καλύτερο που μπορούσε να κάνει για την οικογένειά του ήταν να υπακούει στον Θεό⁶.

Να αγαπάς τον Θεό με όλη σου την καρδιά, την ψυχή, τον νου και τη δύναμη απαιτεί όλη την ενέργεια από κάθε μας πλευρά. Δεν είναι σαν μια χλιαρή προσπάθεια. Είναι πλήρης δέσμευση του ίδιου μας τού είναι --σωματικώς, διανοητικώς, συναισθηματικώς και πνευματικώς-- στην αγάπη του Κυρίου.

Το εύρος, το βάθος και το ύψος αυτής της αγάπης για τον Θεό εκτείνεται σε κάθε πλευρά της ζωής κάποιου. Οι επιθυμίες μας, είτε είναι πνευματικές είτε εγκόσμιες, θα πρέπει να είναι ριζωμένες στην αγάπη για τον Κύριο. Οι σκέψεις και τα συναισθήματά μας θα πρέπει να επικεντρώνονται στον Κύριο. «Όλες σου οι σκέψεις ας κατευθύνονται προς τον Κύριο» είπε ο Άλμα «μάλιστα, οι αφοσιώσεις της καρδιάς σου ας θέτονται στον Κύριο παντοτινά» (Άλμα 37:36)⁷.

2

Δείχνουμε την αγάπη μας για τον Θεό, όταν Τον βάζουμε πρώτα στη ζωή μας.

Γιατί έβαλε πρώτα ο Θεός την πρώτη εντολή; Επειδή ήξερε ότι αν Τον αγαπούσαμε πραγματικά, θα θέλαμε να τηρούμε όλες τις άλλες Του εντολές. «Επειδή, αυτή είναι η αγάπη τού Θεού» λέει ο Ιωάννης «στο να τηρούμε τις εντολές του» (Ιωάννη Α' 5:3. Βλέπε, επίσης, Ιωάννη Β' 1:6).

Πρέπει να βάζουμε τον Θεό μπροστά από οτιδήποτε άλλο στη ζωή μας. Πρέπει να είναι πρώτος, όπως δηλώνει στην πρώτη εκ των Δέκα Εντολών Του: «Μη έχεις άλλους Θεούς εκτός από μένα» (Έξοδος 20:3).

Όταν βάζουμε πρώτα τον Θεό, όλα τα άλλα πράγματα μπαίνουν στη σωστή τους θέση ή βγαίνουν από τη ζωή μας. Η αγάπη μας για τον Κύριο θα ελέγχει τις αξιώσεις για τα συναισθήματά μας, τις απαιτήσεις επάνω στον χρόνο μας, τα ενδιαφέροντα που ακολουθούμε και τη σειρά των προτεραιοτήτων μας.

Ο Ιωσήφ από την Αίγυπτο ήταν πρόθυμος να πάει στη φυλακή παρά να αρνηθεί την πίστη του στον Θεό.

Θα πρέπει να βάζουμε τον Θεό μπροστά από *οτιδήποτε άλλο* στη ζωή μας.

Όταν ο Ιωσήφ ήταν στην Αίγυπτο, τι ήταν πρώτο στη ζωή του -- ο Θεός, η δουλειά του ή η σύζυγος του Πετεφρή; Όταν εκείνη προσπάθησε να τον αποπλανήσει, απήντησε, λέγοντας: «Πώς να πράξω αυτό το μεγάλο κακό, και να αμαρτήσω ενάντια στον Θεό;» (Γένεση 39:9).

Ο Ιωσήφ φυλακίστηκε, επειδή έβαλε πρώτα τον Θεό. Αν ερχόμασταν αντιμέτωποι με μία παρόμοια επιλογή, πού θα θέταμε την πρώτη μας αφοσίωση; Μπορούμε να βάλουμε τον Θεό εμπρός από την ασφάλεια, τη γαλήνη, τις επιθυμίες, τον πλούτο και τις τιμές των ανθρώπων;

Όταν ο Ιωσήφ εξαναγκάστηκε να επιλέξει, ανυπομονούσε περισσότερο να ευαρεστήσει τον Θεό παρά να ευαρεστήσει τη σύζυγο του εργοδότη του. Όταν απαιτείται από εμάς να επιλέξουμε, ανυπομονούμε περισσότερο να ευαρεστήσουμε τον Θεό παρά το

αφεντικό μας, τον διδάσκαλό μας, τον γείτονά μας ή το άτομο με το οποίο φλερτάρουμε;

Ο Κύριος είπε: «Όποιος αγαπάει πατέρα ή μητέρα περισσότερο από μένα, δεν είναι άξιος για μένα· και όποιος αγαπάει γιο ή θυγατέρα περισσότερο από μένα, δεν είναι άξιος για μένα» (Κατά Ματθαίον 10:37). Μία από τις πιο δύσκολες δοκιμασίες όλων είναι όταν πρέπει να επιλέξεις ανάμεσα στο να ευαρεστήσεις τον Θεό ή να ευαρεστήσεις κάποιον που αγαπάς ή σέβασαι -- ιδίως ένα μέλος της οικογένειας.

Ο Νεφί αντιμετώπισε αυτήν τη δοκιμασία και τη χειρίσθηκε καλά, όταν ο καλός πατέρας του παραπονέθηκε παροδικώς εναντίον του Κυρίου (βλέπε Νεφί Α΄ 16:18–25). Ο Ιώβ διατήρησε την ακεραιότητά του προς τον Κύριο μολονότι η σύζυγός του τού είπε να καταρασθεί τον Θεό και να πεθάνει (βλέπε Ιώβ 2:9–10).

Η γραφή λέει: «ΤΙΜΑ τον πατέρα σου και τη μητέρα σου» (Έξοδος 20:12. Βλέπε, επίσης, Μωσία 13:20). Ενίοτε κάποιος πρέπει να επιλέξει να τιμήσει τον Επουράνιο Πατέρα παρά τον θνητό πατέρα του.

Θα πρέπει να δίδουμε στον Θεό, τον Πατέρα τού πνεύματός μας, αποκλειστική πρώτη θέση στη ζωή μας. Έχει προηγούμενη γονική αξίωση στην αιώνια ευημερία μας, πριν από άλλους δεσμούς που μπορεί να μας ενώνουν εδώ ή στη μέλλουσα ζωή.

Ο Θεός, ο Πατέρας μας, ο Ιησούς, ο Μεγαλύτερος Αδελφός μας και Λυτρωτής μας και το Άγιο Πνεύμα, ο Καταθέτων μαρτυρία, είναι τέλειοι. Μας γνωρίζουν καλύτερα και μας αγαπούν στο έπακρο και δεν θα αφήσουν ούτε ένα πράγμα ατελείωτο για την αιώνια ευημερία μας. Δεν θα πρέπει να τους αγαπούμε γι' αυτό και να τους τιμούμε πρώτα;

Υπάρχουν πιστά μέλη τα οποία προσεχώρησαν στην Εκκλησία παρά τις αντιρρήσεις των θνητών συγγενών τους. Βάζοντας πρώτα τον Θεό, πολλοί έγιναν αργότερα τα όργανα που οδήγησαν αυτούς τους αγαπημένους στη βασιλεία του Θεού.

Ο Ιησούς είπε: «Εγώ κάνω πάντοτε τα αρεστά [στον Θεό]» (Κατά Ιωάννην 8:29).

Ποια είναι η κατάσταση στο σπίτι μας; Πασχίζουμε να βάζουμε πρώτα τον Κύριο και να Τον ευαρεστούμε;

Πατέρες, θα ευαρεστούσε τον Κύριο, αν υπήρχε καθημερινή οικογενειακή προσευχή και διάβασμα των γραφών στο σπίτι σας; Και τι γίνεται με το να έχετε εβδομαδιαία οικογενειακή βραδιά και τακτικά να έχετε ατομικό χρόνο με τη σύζυγό σας και κάθε παιδί; Και αν το παιδί σας παραστρατούσε παροδικώς, νομίζετε ότι θα ευαρεστούσε τον Κύριο και θα τιμούσε τις προσπάθειές σας, αν συνεχίζατε να ζείτε μία παραδειγματική ζωή, προσευχόσασταν με συνέπεια και νηστεύατε συχνά για εκείνο το παιδί και διατηρούσατε το όνομα αυτού του υιού ή της θυγατέρας στην κατάσταση προσευχών του ναού;

Εσείς μητέρες, οι οποίες ευθύνεστε ιδιαίτερος για την ενάρετη ανατροφή των νέων της Σιών, δεν βάζετε πρώτα τον Θεό, όταν τιμάτε τη θεία κλήση σας; ...Οι μητέρες μας βάζουν πρώτα τον Θεό, όταν εκπληρώνουν την ανώτατη αποστολή τους εντός των τοίχων του ίδιου τους του σπιτιού.

Παιδιά, προσεύχεστε για τους γονείς σας; Προσπαθείτε να τους υποστηρίξετε στις ευγενείς προσπάθειές τους; Θα κάνουν λάθη, όπως και εσείς, αλλά έχουν μία θεία αποστολή να φέρουν εις πέρας στη ζωή σας. Θα τους βοηθήσετε να το κάνουν; Θα προσθέσετε τιμή στο όνομά τους και θα τους δώσετε παρηγοριά και υποστήριξη κατά τα γηρατειά τους;

Αν κάποιος θέλει να σας παντρευτεί εκτός ναού, ποιον θα πασχίσετε να ευαρεστήσετε -- τον Θεό ή έναν θνητό; Αν επιμένετε για έναν γάμο στον ναό, θα ευαρεστείτε τον Κύριο και θα ευλογείτε το άτομο που θέλει να σας παντρευτεί. Γιατί; Επειδή αυτό το άτομο είτε θα γίνει άξιο να πάει στον ναό -- κάτι το οποίο θα ήταν ευλογία -- είτε θα φύγει -- κάτι το οποίο θα μπορούσε επίσης να είναι ευλογία -- επειδή κανείς από εσάς δεν θα πρέπει να θέλει να μην ομοζυγείται (βλέπε Προς Κορινθίους Β' 6:14).

Θα πρέπει να πληρούτε τις προϋποθέσεις για τον ναό. Τότε θα ξέρετε ότι δεν υπάρχει κανείς αρκετά καλός να τον παντρευτείτε εκτός ναού. Αν τέτοια άτομα είναι τόσο καλά, θα θέσουν εαυτόν σε μία τέτοια κατάσταση, ούτως ώστε να μπορούν επίσης να παντρευτούν στον ναό⁸.

3

Όταν επιλέγουμε να βάζουμε πρώτα τον Θεό στη Ζωή μας, οι ευλογίες Του έρχονται σε αφθονία.

Ανδρες και γυναίκες που στρέφουν τη ζωή τους προς τον Θεό, θα ανακαλύψουν ότι Εκείνος μπορεί να αξιοποιήσει πολύ περισσότερο τη ζωή τους απ' ό,τι μπορούν εκείνοι. Θα κάνει πιο βαθιά τη χαρά τους, θα τους βοηθήσει να αντιληφθούν τον κόσμο πιο ξεκάθαρα, θα ζωοποιήσει τον νου τους, θα ενδυναμώσει τους μύες τους, θα τους αναπτρώσει το ηθικό, θα πολλαπλασιάσει τις ευλογίες τους, θα αυξήσει τις ευκαιρίες τους, θα παρηγορήσει την ψυχή τους, θα παρέχει φίλους και θα εκχύσει ειρήνη. Όποιος χάσει τη ζωή του στην υπηρετηση του Θεού, θα βρει αιώνια ζωή⁹.

Ο Θεός ζήτησε από τον Αβραάμ να θυσιάσει τον Ισαάκ. Αν ο Αβραάμ αγαπούσε τον Ισαάκ περισσότερο από τον Θεό, θα είχε συναινέσει; Όπως υποδεικνύει ο Κύριος στο Διδαχή και Διαθήκες, τόσο ο Αβραάμ όσο και ο Ισαάκ τώρα κάθονται ως θεοί (βλέπε Δ&Δ 132:37). Ήσαν πρόθυμοι να προσφέρουν ή να προσφερθούν ως απαιτούσε ο Θεός. Έχουν βαθύτερη αγάπη και σεβασμό ο ένας για τον άλλον, επειδή αμφότεροι ήσαν πρόθυμοι να βάλουν πρώτα τον Θεό.

Το Βιβλίο του Μόρμον διδάσκει ότι «πρέπει και είναι ανάγκη να υπάρχει αντίθεση σε όλα τα πράγματα» (Νεφί Β' 2:11) -- και έτσι υπάρχει. Η αντίθεση παρέχει επιλογές και οι επιλογές φέρνουν συνέπειες -- καλές ή κακές.

Ο Νεφί εξήγησε ότι οι άνθρωποι είναι «ελεύθεροι να διαλέξουν ελευθερία και ζωή αιώνια, μέσω τού μεγάλου Μεσολαβητή όλων των ανθρώπων, ή να διαλέξουν αιχμαλωσία και θάνατο, σύμφωνα με την αιχμαλωσία και δύναμη τού διαβόλου» (Νεφί Β' 2:27).

Ο Θεός μάς αγαπά. Ο διάβολος μάς μισεί. Ο Θεός θέλει να έχουμε πληρότητα χαράς όπως Εκείνος. Ο διάβολος θέλει να είμαστε δυστυχημένοι όπως εκείνος. Ο Θεός μάς δίνει εντολές για να μας ευλογεί. Ο διάβολος θα ήθελε να παραβούμε αυτές τις εντολές για να μας καταρασθεί.

Καθημερινώς, συνεχώς, επιλέγουμε σύμφωνα με τις επιθυμίες μας, τις σκέψεις μας και τις πράξεις μας, αν θέλουμε να είμαστε ευλογημένοι ή καταραμένοι, ευτυχημένοι ή δυστυχημένοι. Μία από τις

δοκιμασίες της ζωής είναι ότι συνήθως δεν λαμβάνουμε αμέσως την πλήρη ευλογία για τη χρησιμότητα ή την πλήρη κατάρτα για την ανομία. Το ότι θα έλθει είναι βέβαιο, αλλά συχνά υπάρχει μία περίοδος αναμονής που συμβαίνει, όπως ήταν και η περίπτωση του Ιώβ και του Ιωσήφ.

Εντωμεταξύ, οι άνομοι νομίζουν ότι την γλιτώνουν. Το Βιβλίο του Μόρμον διδάσκει ότι οι άνομοι «χαίρονται με τα έργα τους για μια εποχή, [αλλά] σιγά-σιγά το τέλος έρχεται, και πελεκιούνται και ρίχνονται στη φωτιά, από όπου δεν υπάρχει επιστροφή» (Νεφί Γ' 27:11).

Κατά τη διάρκεια αυτής της δοκιμαστικής περιόδου, οι χρηστοί πρέπει να εξακολουθήσουν να αγαπούν τον Θεό, να στηρίζονται στις υποσχέσεις Του, να είναι υπομονετικοί και να είναι βέβαιοι, όπως είπε ο ποιητής, ότι «αυτός που κάνει το έργο του Θεού, θα λάβει την πληρωμή του [για το έργο]»...

Σας καταθέτω μαρτυρία ότι η πληρωμή του Θεού είναι η καλύτερη πληρωμή που γνωρίζει σχετικώς αυτός ο κόσμος ή οιοσδήποτε άλλος κόσμος. Και έρχεται σε πλήρη αφθονία μόνον σε όσους αγαπούν τον Κύριο και Τον βάζουν πρώτα.

Η μεγάλη δοκιμασία της ζωής είναι υπακοή στον Θεό.

Το μέγα έργο της ζωής είναι να μάθουμε το θέλημα του Κυρίου και μετά να το κάνουμε.

Η μεγάλη εντολή της ζωής είναι: «Και θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη διάνοιά σου, και με όλη τη δύναμή σου» (Κατά Μάρκον 12:30).

Είθε ο Θεός να μας ευλογεί να βάζουμε πρώτα την πρώτη εντολή και, ως αποτέλεσμα, να θερίσουμε γαλήνη σε τούτη τη ζωή και αιώνια ζωή με πληρότητα χαράς στην επόμενη¹⁰.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Στο τμήμα 1, ο Πρόεδρος Μπένσον διδάσκει για «την πρώτη και μεγάλη εντολή» (Κατά Ματθαίον 22:38). Γιατί νομίζετε ότι θα πρέπει να την βάζουμε πρώτα αυτήν την εντολή; Ποιες εσώτερες

γνώσεις αποκομίζετε από τον τρόπο που ο Πρόεδρος Μπένσον συσχέτισε τη χριστιανική αγάπη με αυτήν την εντολή;

- Τι σημαίνει για εσάς να «βάζετε πρώτα τον Θεό»; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 2.) Πότε έχετε δει ότι «όλα τα άλλα πράγματα μπαίνουν στη σωστή τους θέση ή βγαίνουν από τη ζωή μας», όταν βάζουμε πρώτα τον Θεό;
- Συλλογισθείτε τις υποσχέσεις του Προέδρου Μπένσον σε όσους «στρέφουν τη ζωή τους προς τον Θεό» (τμήμα 3). Τι παραδείγματα έχετε δει ανθρώπων που έστρεψαν τη ζωή τους προς τον Θεό; Με ποιους τρόπους έκανε ο Θεός αυτούς τους ανθρώπους καλύτερους απ' ό,τι θα μπορούσαν να γίνουν μόνοι τους;

Σχετικές γραφές

Ιησούς του Ναυή 24:14–15, Κατά Ματθαίον 6:33, 7:21, Κατά Ιωάννην 14:15, 21–24, 17:3, Προς Κορινθίους Α΄ 2:9, Νεφί Α΄ 3:7, Μορόνι 10:32

Βοήθεια διδασκαλίας

«Βεβαιωθείτε πως δεν πιστεύετε ότι είσθε ο “αληθινός διδάσκαλος”. Αυτό είναι σοβαρό λάθος. ... Προσέξτε να μην αναμιχθείτε στη μάθησή τους. Ο μείζων ρόλος ενός διδασκάλου είναι να προετοιμάζει τον δρόμο ούτως ώστε οι άνθρωποι να έχουν μία πνευματική εμπειρία με τον Κύριο» (Τζιν Κουκ, παρετέθη στο *Teaching, No Greater Call* [1999], 41).

Σημειώσεις

1. *Descendants of the George T. Benson Jr. Family* (1968), ανέκδοτο.
2. Μέγλο Πάουζι, “Ezra Taft Benson: A Living Witness for Christ,” *Improvement Era*, Απρ. 1956, 269.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 344.
4. Φρόννις Γκίμπονς, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), 313.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1988, 3. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Μάιος 1988, 4.
6. “Godly Characteristics of the Master,” *Ensign*, Νοέμβρ. 1986, 47–48.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1988, 3. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Μάιος 1988, 4.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1988, 3–5. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Μάιος 1988, 4–6.
9. “Jesus Christ—Gifts and Expectations,” *Ensign*, Δεκ. 1988, 4.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1988, 5–6. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Μάιος 1988, 6. Στίχος από ποίημα του Ντένις ΜακΚάρθου όπως παρετέθη στο Ραλφ Κούσμμαν, *The Message of Stewardship* (1922), 191.

«Αν προοδεύαμε σε αγιότητα --αυξανόμασταν σε χάρη μπροστά στον Θεό-- τίποτε δεν μπορεί να πάρει τη θέση της προσευχής».

Να προσεύχεστε πάντα

*«Θα παρότρυνα ταπεινά τους πάντες...
να διατηρούν στενή επαφή με τον Πατέρα
μας στους ουρανούς μέσω προσευχής».*

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

«**Σ**ε όλη μου τη ζωή η συμβουλή να εξαρτώμαι από την προσευχή θεωρείτο πολύτιμη υπεράνω σχεδόν οιασδήποτε άλλης συμβουλής που έχω λάβει ποτέ» είπε ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον. «Έχει γίνει αναπόσπαστο μέρος του εαυτού μου, μία άγκυρα, μία συνεχής πηγή δύναμης και η βάση για τη γνώση μου των επουράνιων πραγμάτων.

«Να θυμάσαι ότι οτιδήποτε κάνεις ή οτιδήποτε είσαι, ποτέ δεν είσαι μόνος» ήταν η οικεία συμβουλή του πατέρα μου προς εμένα ως αγόρι. «Ο Επουράνιος Πατέρας μας είναι πάντοτε κοντά. Μπορείς να [Τον] προσεγγίσεις και να λάβεις τη βοήθειά Του μέσω προσευχής». Έχω βρει αυτήν τη συμβουλή αληθινή. Δόξα τω Θεώ μπορούμε να προσεγγίσουμε και να έχουμε πρόσβαση σε αυτήν την αόρατη δύναμη, χωρίς την οποία κανείς δεν μπορεί να κάνει το καλύτερο που μπορεί¹.

Ο Πρόεδρος Μπένσον ακολούθησε αυτήν τη συμβουλή σε κάθε έκφανση της ζωής του. Όταν διορίστηκε να υπηρετήσει ως υπουργός γεωργίας των Ηνωμένων Πολιτειών, «με προσευχή και προσοχή επέλεξε μία ομάδα ανδρών να συνεργασθεί, «ζητώντας από τον Θεό να [του] δώσει το πνεύμα της διακρίσεως»². Κατά την πρώτη τους συγκέντρωση, ρώτησε «αν κάποιος είχε αντίρρηση να ξεκινήσουν τη συγκέντρωσή τους με μια προσευχή. Κανείς δεν διαφώνησε. Και έτσι άρχισε μία συνήθεια την οποία διατήρησε για οκτώ χρόνια. Προσκαλούσε κάθε μέλος του προσωπικού να προσφέρει την εναρκτήρια προσευχή με τη σειρά εναλλάξ»³. Οι συνεργάτες

του έφθασαν στο σημείο να εκτιμήσουν αυτήν τη συνήθεια, αν και μπορεί να μην είχαν νιώσει άνετα στην αρχή με αυτήν. Ένα μέλος του προσωπικού αργότερα παραδέχθηκε ότι ορισμένοι εκ των ανδρών δεν είχαν προσευχηθεί δυνατά από τότε που ήσαν παιδιά. «Κομπιάζαμε και αναζητούσαμε τις κατάλληλες λέξεις» είπε. «Όμως το αφεντικό [ο Πρόεδρος Μπένσον] ποτέ δεν έδειξε ότι το παρατήρησε. Και ύστερα από μερικές δοκιμές όλοι ένιωθαν άνετα. Έχει βοηθήσει; Λοιπόν, θα έλεγα ότι όταν αρχίζεις μία συγκέντρωση κατ' αυτόν τον τρόπο, οι άνθρωποι δεν εστιάζουν με υπερηφάνεια στις απόψεις τους. Φθάνεις αρκετά γρήγορα σε μία συμφωνία ως προς το τι πρέπει να γίνει σε οιαδήποτε κατάσταση»⁴.

Οι αδελφοί του Προέδρου Μπένσον στην Πρώτη Προεδρία και την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων επωφελούνταν επίσης από την ευλαβική του φύση. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι, ο οποίος υπηρέτησε ως Πρώτος Σύμβουλος του Προέδρου Μπένσον στην Πρώτη Προεδρία, είπε:

«Έχω γονατίσει μαζί του και τον έχω ακούσει να προσεύχεται.

»Οι προσευχές του ήσαν πάντοτε ενδιαφέρουσες. Σχεδόν χωρίς εξαίρεση, αποτελούντο κυρίως από εκφράσεις ευχαριστίας. Ζητούσε πολύ λίγα. Εξέφραζε ευγνωμοσύνη για πάρα πολλά.

»Ευχαριστούσε τον Κύριο για τη ζωή, για την οικογένεια, για το Ευαγγέλιο, για την πίστη, για το φως του ηλίου και τη βροχή, τα πλούσια δώρα της φύσεως και το φυσικό ένστικτο των ανθρώπων να αγαπούν την ελευθερία. Ευχαριστούσε τον Κύριο για φίλους και συνεργάτες. Εξέφραζε αγάπη για τον Σωτήρα και ευγνωμοσύνη για την εξίλεωτική θυσία Του. Ευχαριστούσε τον Κύριο για την ευκαιρία να υπηρετεί τους ανθρώπους»⁵.

Ο Πρόεδρος Μπένσον και η σύζυγός του, Φλώρα, δημιούργησαν ένα σπίτι όπου όλοι προσεύχονταν, ατομικώς και μαζί. Ο υιός τους, ο Μαρκ, παρατήρησε: «Όταν γονατίζε για να προσευχηθεί ο μπαμπάς, δεν βιαζόταν. Υπήρχε νόημα πίσω από τις λέξεις. Ήταν πολύ προφανές ότι επικοινωνούσε με τον Πατέρα μας στους ουρανούς»⁶. Ο Πρόεδρος και η αδελφή Μπένσον δίδαξαν στα παιδιά τους να προσεύχονται για προσωπική καθοδήγηση και δύναμη και επίσης να προσεύχονται το ένα για το άλλο. Μία φίλη της οικογένειας κάποτε παρατήρησε την επιρροή αυτών των

διδασκαλιών, όταν παρευρέθηκε σε μία συγκέντρωση της γενικής συνελεύσεως με τους Μπένσον. Έγραψε:

«Μία ημέρα του Απριλίου... ανεκάλυψα μία πηγή της δύναμης ενός Μέλους της Γενικής Εξουσίας.

»Καθόμουν με τα έξι παιδιά του Πρεσβυτέρου Έζρα Ταφτ Μπένσον, ένα από τα οποία ήταν συγκάτοικός μου στο κολλέγιο. Το ενδιαφέρον μου αυξήθηκε, όταν ο Πρόεδρος [Ντέιβιντ] ΜακΚέι σηκώθηκε και ανήγγειλε τον επόμενο ομιλητή. Παρακολουθούσα με σεβασμό καθώς ο Πρεσβύτερος Μπένσον, τον οποίο δεν ήξερα έως τότε, προχώρησε προς το μικρόφωνο. Ήταν ένας μεγαλόσωμος άνδρας, ψηλότερος από ένα και ογδόντα δύο. Ήταν... διεθνώς γνωστός ως υπουργός Γεωργίας των Ηνωμένων Πολιτειών και ειδικός μάρτυρας του Κυρίου, ένας άνδρας ο οποίος έδειχνε γαλήνιος και σίγουρος για τον εαυτό του, ο οποίος είχε μιλήσει σε ακροατήρια σε όλον τον κόσμο. Ξαφνικά, ένα χέρι άγγιξε τον βραχίονά μου. Ένα κοριτσάκι έγειρε προς το μέρος μου και ψιθύρισε με ένταση: “Προσευχήσου για τον μπαμπά”.

»Κάπως ξαφνιασμένη, σκέφθηκα: “Αυτό το μήνυμα έχει περάσει σε όλη τη σειρά και πρέπει να το προωθήσω. Να πω: ‘Προσευχηθείτε για τον Πρεσβύτερο Μπένσον;’ Να πω: ‘Πρέπει να πείτε μια προσευχή για τον πατέρα σας;’ Αισθανόμενη την άμεση ανάγκη να ενεργήσω, έσκυψα μπροστά και ψιθύρισα απλώς: “Προσευχηθείτε για τον μπαμπά”.

»Παρακολούθησα τον ψίθυρο να κινείται σε ολόκληρη τη σειρά, εκεί όπου καθόταν η αδελφή Μπένσον με το κεφάλι σκυμμένο ήδη...

»Καθώς περνούσαν τα χρόνια, οι γενικές συνελεύσεις έρχονταν και έφευγαν και κάθε φορά που ο Πρόεδρος Μπένσον σηκωνόταν να μιλήσει, σκεπτόμουν: “Τα παιδιά του, που τώρα ζουν σε διάφορα σημεία στις Ηνωμένες Πολιτείες, είναι ενωμένα τώρα σε προσευχή για τον πατέρα τους”»⁷.

Διδασκαλίες του Έξρα Ταφτ Μπένσον

1

Ο Ιησούς Χριστός έχει διδάξει ότι θα πρέπει να προσευχόμαστε πάντοτε.

Κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας Του, ο Ιησούς μάς δίδαξε ένα πρότυπο προσευχής:

«Έτσι, λοιπόν, να προσεύχετε εσείς: Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς, ας αγιαστεί το όνομά σου·

»ας έλθει η βασιλεία σου· ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, έτσι κι επάνω στη γη·

»το καθημερινό μας ψωμί δώσε μας σήμερα·

»και συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας, όπως κι εμείς συγχωρούμε σ' αυτούς που αμαρτάνουν σε μας·

»και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσε μας από τον πονηρό, επειδή δική σου είναι η βασιλεία και η δύναμη και η δόξα στους αιώνες. Αμήν». (Κατά Ματθαίον 6:9-13.)

Δίδαξε περαιτέρω: «Πρέπει πάντοτε να προσεύχονται, και να μη αποκάμνουν». (Κατά Λουκάν 18:1.)

«Αγρυπνείτε και προσεύχετε» είπε «για να μη μπείτε σε πειρασμό». (Κατά Ματθαίον 26:41.)

Σε αυτήν τη θεϊκή νομή, νουθέτησε: «Πάντα να προσεύχετε μην τυχόν και αυτός ο πονηρός έχει εξουσία επάνω σας, και σας εκθρονίσει από τη θέση σας». (Δ&Δ 93:49.)

Ο Σωτήρας δήλωσε στον Τζόζεφ Σμιθ: «Και σε τίποτε δεν πρέπει ο άνθρωπος να προσβάλλει τον Θεό, δηλαδή εναντίον κανενός δεν εξάπτεται η οργή του, παρά μόνον εναντίον εκείνων που δεν ομολογούν το χέρι του στα πάντα, και δεν υπακούν τις εντολές του». (Δ&Δ 59:21.)

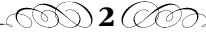
Έχουμε αυτές τις οδηγίες από τον ανεστημένο μας Κύριο καθώς εκτελούσε διακονία ανάμεσα στον λαό των Νεφιτών στο δυτικό ημισφαίριο: «Πρέπει να προσέχετε και να προσεύχετε πάντα, μην τυχόν και πέσετε σε πειρασμό από το διάβολο, και οδηγηθείτε μακριά, αιχμάλωτοί του...

»Πρέπει να προσέχετε και πάντα να προσεύχεστε μην τυχόν και μπείτε σε πειρασμό. Γιατί ο Σατανάς σας ζητάει για να σας κοσκινίζει σαν το σιτάρι.

»Γι' αυτό πρέπει πάντοτε να προσεύχεστε προς τον Πατέρα στο όνομά μου.

»Και οτιδήποτε ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, το οποίο να είναι σωστό, πιστεύοντας ότι θα το λάβετε, ιδέστε, θα σας δοθεί». (Νεφί Γ' 18:15, 18-20)⁸.

Αν προοδεύαμε σε αγιότητα --αυξανόμασταν σε χάρη μπροστά στον Θεό-- τίποτε δεν μπορεί να πάρει τη θέση της προσευχής. Και έτσι σας παροτρύνω να δίδετε στην προσευχή -- στην καθημερινή προσευχή -- στη μυστική προσευχή -- εξέχουσα θέση στη ζωή σας. Ας μην περνά καμία ημέρα χωρίς αυτήν. Η επικοινωνία με τον Παντοδύναμο υπήρξε πηγή δυνάμεως, εμπνεύσεως και διαφώτισεως προς τους άνδρες και τις γυναίκες στην ιστορία του κόσμου, οι οποίοι έχουν διαμορφώσει τον προορισμό των ατόμων και εθνών για τα καλά⁹.

Οι οικογένειες που προσεύχονται μαζί είναι ευλογημένες με δυνατότερους δεσμούς αγάπης και τη γαλήνη των ουρανών.

Ο Κύριος υποδεικνύει ότι είναι ευθύνη των γονέων να διδάσκουν στα παιδιά τους να προσεύχονται [βλέπε Δ&Δ 68:28]. Αυτό δεν σημαίνει μόνον μυστικές προσευχές. Είμαι βέβαιος ότι σημαίνει να διδάσκουν με παράδειγμα μέσω οικογενειακών προσευχών. Χρειαζόμαστε την εξαγνιστική επιρροή η οποία προέρχεται από την αφοσίωση στο σπίτι -- την προσευχή ως οικογένεια¹⁰.

Χρειάζεται ως οικογένειες να γονατίζουμε σε οικογενειακή προσευχή, βράδυ και πρωί. Απλώς μερικές λέξεις που προστίθενται στην ευλόγηση του φαγητού, κάτι το οποίο γίνεται συνήθεια σε μερικούς, δεν επαρκεί. Χρειάζεται να γονατίζουμε σε προσευχή και με ευγνωμοσύνη¹¹.

Η προσευχή ήταν και είναι η διαρκώς παρούσα άγκυρα δύναμης και μία πηγή κατεύθυνσης στις οικογενειακές μας δραστηριότητες. Θυμάμαι να γονατίζω στην πλευρά του κρεβατιού

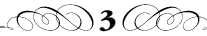

«Χρειαζόμαστε την εξαγνιστική επιμροή η οποία προέρχεται από... την προσευχή ως οικογένεια».

των μικρών παιδιών μας, να τα βοηθώ στις προσευχές τους κατά τα χρόνια τους που ήσαν μικρότερα και αργότερα να βλέπω τα μεγαλύτερα αδέρφια να βοηθούν τα μικρότερα. Είχαμε οικογενειακή προσευχή βράδυ-πρωί, με τα παιδιά να έχουν την ευκαιρία να κατευθύνουν [την προσευχή] και είχαμε ειδικές προσευχές για να ανταποκριθούμε σε συγκεκριμένα προβλήματα. Γινόταν αναφορά στην οικογενειακή προσευχή, για παράδειγμα, σε παιδιά με αναθέσεις [στην Εκκλησία]. ...Ζητούσαμε βοήθεια, όταν ένα από τα παιδιά αντιμετώπιζε μία δύσκολη εξέταση στο γυμνάσιο. Ειδική αναφορά γινόταν σε μέλη της οικογένειας [τα οποία ήσαν] μακριά. ...Αυτή η ειδική αναφορά συγκεκριμένων ανησυχιών στις οικογενειακές μας προσευχές έδιδε πεποίθηση, διαβεβαίωση και δύναμη στα μέλη της οικογένειας να αντιμετωπίσουν δύσκολα προβλήματα και αναθέσεις¹².

Οι διαφορές και οι εκνευρισμοί της ημέρας λιώνουν καθώς οι οικογένειες προσεγγίζουν τον θρόνο των ουρανών μαζί. Η ενότητα αυξάνει. Οι δεσμοί αγάπης και στοργής ενισχύονται εκ νέου και εισέρχεται η γαλήνη των ουρανών.

Σε τέτοια σπίτια λέγονται μυστικές προσευχές βράδυ και πρωί από τους συνοικούντες. Ατομικά και οικογενειακά προβλήματα προσεγγίζονται με πεποίθηση, αφού ζητηθεί η εύνοια των ουρανών. Οι νέοι, συμμετέχοντες σε μία τέτοια οικογενειακή πνευματική συγκέντρωση, δεν έχουν την επιθυμία να κάνουν κάτι πονηρό, όταν φύγουν από το σπίτι το βράδυ για διασκέδαση. Αυτοί [οι νέοι άνθρωποι] θα αποτελούν την επιρροή περιορισμού στην παρέα, όταν ανακλύουν γοητευτικοί πειρασμοί. Οι γονείς, οι οποίοι περιβάλλουν τα παιδιά τους με την εξαγιστική επιρροή της καθημερινής αφοσίωσης, συμβάλλουν στην προστασία του... σπιτιού¹³.

Μπορούμε να βελτιώσουμε την επικοινωνία μας με τον Επουράνιο Πατέρα μας.

Ορίστε πέντε τρόποι για να βελτιώσουμε την επικοινωνία μας με τον Επουράνιο Πατέρα μας:

1. *Θα πρέπει να προσευχόμαστε συχνά.* Θα πρέπει να είμαστε μόνοι με τον Επουράνιο Πατέρα μας τουλάχιστον δύο ή τρεις φορές κάθε ημέρα -- «το πρωί, και το μεσημέρι, και το βράδυ», όπως υποδεικνύει η γραφή. (Άλμα 34:21.) Επιπλέον, μας έχει ειπωθεί να προσευχόμαστε πάντοτε. (Βλέπε Νεφί Β΄ 32:9, Δ&Δ 88:126.) Αυτό σημαίνει ότι η καρδιά μας θα πρέπει να είναι γεμάτη, ελκνόμενη από προσευχή προς τον Επουράνιο Πατέρα μας διαρκώς. (Βλέπε Άλμα 34:27.)

2. *Θα πρέπει να βρούμε ένα κατάλληλο μέρος, όπου να μπορούμε να διαλογιζόμαστε και να προσευχόμαστε.* Έχουμε νουθετηθεί ότι αυτό θα πρέπει να είναι «στα μικρά ιδιαίτερά [μ]ας δωμάτια, και στους κρυφούς [μ]ας χώρους, και στην ερημιά [μ]ας». (Άλμα 34:26.) Δηλαδή, θα πρέπει να είναι ελεύθερο από περισπασμούς, εν κρυπτώ. (Βλέπε Νεφί Γ΄ 13:5–6.)

3. *Θα πρέπει να προετοιμαζόμαστε για την προσευχή.* Αν δεν αισθανόμαστε ότι θέλουμε να προσευχηθούμε, τότε θα πρέπει να προσευχηθούμε μέχρι να αισθανθούμε ότι θέλουμε να προσευχηθούμε.

Θα πρέπει να είμαστε ταπεινοί. (Βλέπε Δ&Δ 112:10.) Θα πρέπει να προσευχόμαστε για συγχώρηση και έλεος. (Βλέπε Άλμα 34:17–18.) Πρέπει να συγχωρούμε οποιονδήποτε για τον οποίον έχουμε άσχημα συναισθήματα. (Βλέπε Κατά Μάρκον 11:25.) Εντούτοις, οι γραφές προειδοποιούν ότι οι προσευχές μας θα είναι μάταιες, αν «διώξουμε» αυτούς που βρίσκονται σε ανάγκη, και αυτούς που είναι γυμνοί, και δεν επισκ[επτόμαστε] τους ασθενείς και ταλαιπωρημένους, και δεν παραχωρ[ούμε] από τα υπάρχοντά [μ]ας». (Άλμα 34:28.)

4. *Οι προσευχές μας θα πρέπει να είναι μεστές νοήματος και σχετικές με την τρέχουσα κατάσταση.* Θα πρέπει να αποφεύγουμε τη χρήση των ίδιων φράσεων σε κάθε προσευχή. Οιοσδήποτε από εμάς θα προσεβάλλετο, αν ένας φίλος μάς έλεγε τα ίδια λόγια κάθε ημέρα, αντιμετώπιζε τη συνομιλία ως δυσάρεστο έργο και μετά βίας περίμενε να τελειώσει, προκειμένου να ανοίξει την τηλεόραση και να μας ξεχάσει...

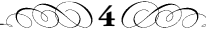
Για ποιο πράγμα θα πρέπει να προσευχόμαστε; Θα πρέπει να προσευχόμαστε για τη δουλειά μας, για τη μείωση της δύναμης των εχθρών μας και του διαβόλου, για την ευημερία μας και την ευημερία των γύρω μας. Θα πρέπει να συμβουλευόμαστε τον Κύριο σχετικά με όλες τις αποφάσεις και δραστηριότητές μας. (Βλέπε Άλμα 37:36–37.) Θα πρέπει να είμαστε αρκετά ευγνώμονες, για να δίδουμε ευχαριστίες για όλα όσα έχουμε. (Βλέπε Δ&Δ 59:21.) Θα πρέπει να αναγνωρίζουμε το χέρι Του στα πάντα. Η αχαριστία είναι μία από τις μεγάλες μας αμαρτίες.

Ο Κύριος έχει διακηρύξει σε σύγχρονη αποκάλυψη: «Και εκείνος που δέχεται τα πάντα με ευγνωμοσύνη, θα γίνει ένδοξος. Και τα επίγεια θα του προστεθούν, εκατονταπλάσια, μάλιστα, κι ακόμα περισσότερα» (Δ&Δ 78:19).

Θα πρέπει να ζητούμε όσα έχουμε ανάγκη, προσέχοντας να μη ζητούμε πράγματα που θα ήσαν εις βάρος μας. (Βλέπε Ιακώβου 4:3.) Θα πρέπει να ζητούμε δύναμη για να υπερνικούμε τα προβλήματατά μας. (Βλέπε Άλμα 31:31–33.) Θα πρέπει να προσευχόμαστε για έμπνευση και την ευημερία του Προέδρου της Εκκλησίας, των Μελών της Γενικής Εξουσίας, του προέδρου πασσάλου μας, του επισκόπου μας, του προέδρου της απαρτίας μας, των οικογενειακών μας διδασκάλων, των μελών της οικογένειας και των πολιτικών μας ηγετών. Θα μπορούσαν να γίνουν άλλες προτάσεις, αλλά με τη

βοήθεια του Αγίου Πνεύματος θα γνωρίζουμε για ποια πράγματα θα πρέπει να προσευχόμαστε. (Βλέπε Προς Ρωμαίους 8:26–27.)

5. *Αφού κάνουμε μία παράκληση μέσω προσευχής, έχουμε την ευθύνη να βοηθήσουμε στη χορήγησή της. Θα πρέπει να ενωτιζόμαστε. Ίσως ενώ είμαστε γονατισμένοι, ο Κύριος θέλει να μας συμβουλευσει¹⁴.*

Ο Θεός νοιάζεται για εμάς και είναι έτοιμος να απαντήσει στις προσευχές μας, όταν θέτουμε την εμπιστοσύνη μας σε Εκείνον και κάνουμε αυτό που είναι σωστό.

Υπάρχει δύναμη στην προσευχή. Τα πάντα είναι δυνατά μέσω προσευχής. Μέσω προσευχής ήταν που άνοιξαν οι ουρανοί κατά τη θεϊκή αυτή νομή. Η προσευχή ενός αγοριού δεκατεσσάρων ετών, στο Ιερό Δάσος, άνοιξε μία νέα ευαγγελική θεϊκή νομή και έφερε στο φως ένα όραμα με τον Πατέρα και τον Υιό, καθώς εμφανίσθηκαν ως ένδοξα ουράνια όντα ενώπιον του αγοριού, του Τζόζεφ [βλέπε Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:11–17]¹⁵.

Είναι η μαρτυρία μου, αδελφοί και αδελφές μου και φίλοι, ότι ο Θεός όντως ακούει και εισακούει τις προσευχές. Ποτέ δεν αμφέβαλλα για το γεγονός αυτό. Από την παιδική μου ηλικία, δίπλα στη μητέρα μου, όπου έμαθα για πρώτη φορά να προσεύχομαι, ως νέος στην εφηβεία μου, ως ιεραπόστολος σε ξένες χώρες, ως πατέρας, ως ηγέτης της Εκκλησίας, ως κυβερνητικός αξιωματούχος, ξέρω χωρίς αμφιβολία ότι είναι δυνατόν οι άνδρες και οι γυναίκες να προσεγγίσουν με ταπεινότητα και προσευχή και να χρησιμοποιήσουν αυτήν την Αόρατη Δύναμη, για να τους απαντηθούν προσευχές. Ο άνθρωπος δεν στέκεται μόνος του ή τουλάχιστον δεν χρειάζεται να στέκεται μόνος του. Η προσευχή θα ανοίξει πόρτες· η προσευχή θα μετακινήσει εμπόδια· η προσευχή θα ελαφρύνει πιέσεις· η προσευχή θα δώσει εσωτερική γαλήνη και παρηγοριά κατά τη διάρκεια καιρών έντασης, άγχους και δυσκολιών. Να ευχαριστείτε τον Θεό για την προσευχή¹⁶.

Ακόμη και εν ώρα δοκιμασίας και αγωνίας, είναι δυνατόν να πλησιάσουμε τον Κύριο, να νιώσουμε την επιρροή του και την υποστηρικτική του δύναμη -- ότι κάποιος δεν είναι ποτέ μόνος,

αν ταπεινωθεί απλώς ενώπιον του Παντοδύναμου. Είμαι ευγνώμων για τη μαρτυρία αυτή, για τη διαβεβαίωση αυτή¹⁷.

Εκ προσωπικής πείρας, γνωρίζω την αποτελεσματικότητα και δύναμη της προσευχής...

Το 1946 μου αντετέθη από τον Πρόεδρο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ να πάω στη ρημαγμένη από τον πόλεμο Ευρώπη και να εδραιώσω εκ νέου τις ιεραποστολές μας από τη Νορβηγία έως τη Νότιο Αφρική και να δημιουργήσω ένα πρόγραμμα για τη διανομή προμηθειών προνοίας.

Εδραιώσαμε την έδρα στο Λονδίνο. Κατόπιν κάναμε προκαταρκτικές διευθετήσεις με τον στρατό στην ήπειρο. Ένας από τους πρώτους άνδρες που επιθυμούσα να δω ήταν ο διοικητής των αμερικανικών δυνάμεων στην Ευρώπη. Ήταν τοποθετημένος στη Φρανκφούρτη της Γερμανίας.

Όταν φθάσαμε στη Φρανκφούρτη, εγώ και ο συνάδελφός μου μπήκαμε για να ζητήσουμε ένα ραντεβού με τον στρατηγό. Ο αξιωματικός για τα ραντεβού είπε: «Κύριοι, δεν θα υπάρξει ευκαιρία να δείτε τον στρατηγό για τουλάχιστον τρεις ημέρες. Είναι πολύ απασχολημένος και το ημερολόγιό του είναι γεμάτο με ραντεβού».

Είπα: «Είναι πολύ σημαντικό να τον δούμε και δεν μπορούμε να περιμένουμε τόσο πολύ. Έχουμε ένα ραντεβού στο Βερολίνο αύριο».

Είπε: «Λυπάμαι».

Φύγαμε από το κτήριο, πήγαμε έξω στο αυτοκίνητο, βγάλαμε τα καπέλα μας και ενωθήκαμε σε προσευχή. Κατόπιν πήγαμε πίσω στο κτήριο και βρήκαμε έναν άλλον αξιωματικό στη θέση των ραντεβού. Σε λιγότερο από δεκαπέντε λεπτά ήμασταν στην παρουσία του στρατηγού. Είχαμε προσευχηθεί ώστε να μπορούσαμε να τον δούμε και να τον εμπνεύσουμε, γνωρίζοντας ότι τότε όλες οι προμήθειες αρωγής προσφερθείσες από οιαδήποτε πηγή απαιτείτο να τεθούν στα χέρια του στρατού προς διανομή. Αντικειμενικός μας στόχος, όπως τον εξηγήσαμε στον στρατηγό, ήταν να διανεμούμε τις δικές μας προμήθειες στους ανθρώπους μας μέσω των δικών μας καναλιών και επίσης να κάνουμε δώρα για τη σίτιση όλων των παιδιών.

Εξηγήσαμε το πρόγραμμα προνοίας και πώς λειτουργούσε. Εντέλει είπε: «Λοιπόν, κύριοι, προχωρήστε και συλλέξτε τις προμήθειές σας. Και μέχρι να τις συλλέξετε, η πολιτική μπορεί να αλλάξει». Είπαμε: «Στρατηγέ, οι προμήθειές μας έχουν ήδη συλλεχθεί. Είναι πάντοτε συλλεγμένες. Εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από την ώρα που θα στείλουμε μήνυμα στην Πρώτη Προεδρία της Εκκλησίας στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, φορτία αυτοκινήτου θα κινούνται προς τη Γερμανία. Έχουμε πολλές αποθήκες γεμάτες με βασικά αγαθά».

Τότε είπε: «Ποτέ δεν έχω ακούσει για ανθρώπους με τέτοια προνοητικότητα». Εμπνεύσθηκε καθώς είχαμε προσευχηθεί να γινόταν αυτό. Προτού φύγουμε από το γραφείο του, είχαμε μία γραπτή εξουσιοδότηση να κάνουμε τη δική μας διανομή στους ανθρώπους μας μέσω των δικών μας καναλιών.

Ικανοποιεί την ψυχή να γνωρίζουμε ότι ο Θεός μάς νοιάζεται και είναι έτοιμος να ανταποκριθεί, όταν θέτουμε την εμπιστοσύνη μας σε Εκείνον και κάνουμε αυτό που είναι σωστό. Δεν υπάρχει χώρος για τον φόβο ανάμεσα σε άνδρες και γυναίκες που θέτουν την εμπιστοσύνη τους στον Παντοδύναμο, οι οποίοι δεν διστάζουν να ταπεινώνονται στην αναζήτηση θείας καθοδηγήσεως μέσω προσευχής. Αν και ανακύπτουν διώξεις, αν και έρχονται κακοτυχίες, στην προσευχή μπορούμε να βρούμε εκ νέου διαβεβαίωση, επειδή ο Θεός θα μιλήσει γαλήνη στην ψυχή μας. Αυτή η γαλήνη, αυτό το πνεύμα της ηρεμίας, είναι η μεγαλύτερη ευλογία της ζωής.

Ως αγόρι στην Ααρωνική Ιεροσύνη, έμαθα αυτό το μικρό ποίημα σχετικά με την προσευχή. Μου έχει μείνει:

*Δεν γνωρίζω με ποιες σπάνιες μεθόδους,
αλλά γνωρίζω αυτό, ότι ο Θεός εισακούει την προσευχή.
Γνωρίζω ότι έχει δώσει τον λόγο Του,
ο οποίος μου λέει ότι η προσευχή πάντοτε ακούγεται
και θα εισακουσθεί, συντόμως ή αργά.
Και έτσι προσεύχομαι και περιμένω ήρεμα.
Δεν γνωρίζω αν η ευλογία που επεδίωξα
θα έλθει ακριβώς με τον τρόπο που σκέφθηκα.
Όμως αφήνω τις προσευχές μου σε Εκείνον μόνο,
Του οποίου το θέλημα είναι σοφότερο από το δικό μου.
Βέβαιος ότι θα μου ικανοποιήσει την παράκλησή μου
ή θα στείλει κάποια απάντηση κατά πολύ πιο ευλογημένη.*

Ο Πρεσβύτερος Έζρα Ταφτ Μπένσον και οι συνάδελφοί του προσευχήθηκαν για καθοδήγηση καθώς χορηγούσαν αρωγή στην Ευρώπη ύστερα από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

...Σας δίδω τη μαρτυρία μου, αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, ότι ο Θεός ζει. Δεν είναι νεκρός. ...Καταθέτω μαρτυρία ότι υπάρχει Θεός στους ουραμούς, ο οποίος ακούει και εισακούει την προσευχή. Ξέρω ότι αυτό είναι αληθές. Θα παρότρυνα ταπεινά τους πάντες... να διατηρούν στενή επαφή με τον Πατέρα μας στους ουραμούς μέσω προσευχής. Ποτέ πριν δεν υπήρξε μεγαλύτερη ανάγκη για προσευχή σε αυτήν την ευαγγελική θεϊκή νομή. Θερμότερη έκκλησή μου είναι να εξαρτώμεθα συνεχώς από τον Επουράνιο Πατέρα μας και ευσυνειδήτως να πασχίζουμε να βελτιώνουμε την επικοινωνία μας με Εκείνον¹⁸.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε ότι δεν θα πρέπει να «περνά καμία ημέρα» χωρίς προσωπική προσευχή (τμήμα 1). Πώς έχετε ευλογηθεί ως αποτέλεσμα προσωπικής προσευχής;

- Στο τμήμα 2, ο Πρόεδρος Μπένσον αναφέρει διάφορες ευλογίες που λαμβάνουν οι οικογένειες οι οποίες προσεύχονται μαζί τακτικώς. Πότε έχετε δει την οικογενειακή προσευχή να οδηγεί σε αυτές τις ευλογίες; Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να καταστήσουμε την οικογενειακή προσευχή προτεραιότητα;
- Σκεφθείτε τις πέντε προτάσεις του Προέδρου Μπένσον στο τμήμα 3. Πώς μπορεί καθεμία από αυτές τις προτάσεις να μας βοηθήσει να «βελτιώσουμε την επικοινωνία μας με τον Επουράνιο Πατέρα μας»; Σκεφθείτε τι θα κάνετε, προκειμένου να ακολουθήσετε αυτήν τη συμβουλή.
- Πώς θα μπορούσαν να βοηθήσουν τα λόγια του Προέδρου Μπένσον στο τμήμα 4 κάποιον ο οποίος αμφιβάλλει για τη δύναμη της προσευχής; Ποια λόγια μαρτυρίας μπορείτε να προσθέσετε σε εκείνα του Προέδρου Μπένσον;

Σχετικές γραφές

Ιακώβου 1:5–6, Ενώς 1:1–8, Νεφί Γ΄ 14:7–8, Δ&Δ 10:5, 19:38, 88:63

Βοήθεια μελέτης

Μία αρχή είναι μία αλήθεια που καθοδηγεί αποφάσεις και πράξεις. «Καθώς διαβάζετε, αναρωτηθείτε: “Ποια ευαγγελική αρχή διδάσκεται σε αυτήν την περικοπή; Πώς μπορώ να την εφαρμόσω στη ζωή μου;”» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 17).

Σημειώσεις

1. “Prayer,” *Ensign*, Μάιος 1977, 32.
2. *Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower* (1962), 31.
3. Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 268.
4. Παρετέθη στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 268.
5. Γκόρντον Χίνκλι, “Farewell to a Prophet,” *Ensign*, Ιούλιος 1994, 40.
6. Παρετέθη στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 140.
7. Πλέν ΜοκΚέι, “Pray for Dad,” *New Era*, Ιούνιος 1975, 33.
8. “Pray Always,” *Ensign*, Φεβρ. 1990, 2.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1966, 131.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1947, 24.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 147.
12. “Family Joys,” *New Era*, Ιαν. 1973, 4.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1949, 197–98.
14. “Pray Always,” 2, 4.
15. Στο Conference Report, Οκτ. 1956, 108.
16. Στο Conference Report, Οκτ. 1956, 104.
17. Στο Conference Report, Απρ. 1953, 39.
18. “Prayer,” 33–34. Ποίημα με τον τίτλο “Prayer” υπό Ιλάιζα Χίκοκ, όπως παρετέθη από το *Best Loved Religious Poems*, επιμέλεια από James Gilchrist Lawson (1933), 160.

*Ο προθητός Ιησούς Χριστός ακολούθησε το σχέδιο σωτηρίας του
Επουράνιου Πατέρα, το οποίο διατήρησε την ελευθερία επιλογής μας.*

Ελευθερία επιλογής, μία αιώνια αρχή

«Η ελεύθερη βούληση έχει δοθεί σε όλους μας για να λαμβάνουμε σημαντικές αποφάσεις που θα έχουν επίπτωση στη σωτηρία μας. Οι αποφάσεις αυτές επηρεάζουν την ευδαιμονία μας στην αιωνιότητα».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

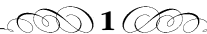
Ζώντας και εργαζόμενος σε ένα αγρόκτημα, ο Έζρα Ταφτ Μπένσον έμαθε για τις συνέπειες των καλών αποφάσεων. Ενθυμείτο: «Μεγάλωσα πιστεύοντας ότι η προθυμία και η ικανότητα για εργασία είναι το βασικό συστατικό της επιτυχούς εργασίας στο αγρόκτημα. Η σκληρή, έξυπνη εργασία είναι το κλειδί. Χρησιμοποιήστε την και οι πιθανότητες για επιτυχία είναι καλές»¹. Σε μικρή ηλικία, ο Έζρα έμαθε ότι εκείνος και η οικογένειά του θα είχαν περισσότερα να φάνε, αν επέλεγαν να φροντίζουν τον κήπο τους. Έμαθε ότι, αν ήθελε η οικογένεια να είναι επιτυχημένη στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων, έπρεπε να αποφασίσει να σηκώνεται από το κρεβάτι νωρίς κάθε ημέρα για να αρμέγει τις αγελάδες². Διαπίστωσε ότι, όταν έκανε την επιλογή να εργασθεί σκληρά, οι τοπικοί αγρότες τον προσελάμβαναν να αραιώσει τα τεύτλα τους και να ρίξει το άχυρό τους στο φορτηγό³. Διαπίστωσε ότι δοκιμασίες έρχονται ακόμη και στους πιστούς, αλλά επίσης διαπίστωσε ότι άτομα και οικογένειες μπορούσαν να αποφασίσουν να αντιδράσουν σε δοκιμασίες με έναν τρόπο που θα τους βοηθούσε να είναι ευτυχοσμένες και επιτυχημένες⁴.

Για τον μικρό Έζρα Ταφτ Μπένσον, ορισμένες συνέπειες από τις καλές αποφάσεις μπορούσαν να μετρηθούν σε κουβάδες γάλα, σε φορτηγά φορτωμένα με άχυρο και με γενναιόδωρη πληρωμή για μία ημέρα σκληρής εργασίας. Άλλες ήσαν δυσκολότερο να

μετρηθούν αλλά διαρκούσαν περισσότερο. Παραδείγματος χάριν, καθώς παρατηρούσε τους γονείς του, έβλεπε τη χαρά, τη γαλήνη και τη δύναμη που έρχονται, όταν τα μέλη της οικογένειας επιλέγουν να είναι πιστά το ένα προς το άλλο και προς τον Κύριο⁵. Έμαθε ότι ο νόμος του θερισμού --«ό,τι αν σπείρει ο άνθρωπος, αυτό και θα θερίσει» (Προς Γαλάτες 6:7)-- ισχύει για πνευματικές επιδιώξεις καθώς και για σωματική εργασία.

Με αυτήν την εμπειρία ως θεμέλιο, ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον συχνά υπενθύμιζε στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών και σε άλλους τη σημασία της ελεύθερης βούλησης -- η ελευθερία «να επιλέγουν την πορεία που θα ακολουθήσουν»⁶. Οι διδασκαλίες του σχετικώς με την αρχή της ελεύθερης βούλησης περιελάμβαναν περισσότερα από μία υπενθύμιση να «επιλέγουν μεταξύ του σωστού και του λάθους»⁷. Έκανε λόγο περί ελευθέρας βουλήσεως ως την ικανότητα να «λαμβάνουμε σημαντικές αποφάσεις που θα έχουν επίπτωση στη σωτηρία μας» και που θα «επηρεάσουν την ευδαιμονία μας στην αιωνιότητα»⁸. Παρότρυνε τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών και άλλους να χρησιμοποιούν την ελεύθερη βούλησή τους για να «ενεργούν μόνοι τους», χωρίς να περιμένουν να προσταχθούν στα πάντα⁹. Η αρχή της ελευθέρας βουλήσεως, έλεγε, «διατρέχει σαν μία χρυσή κλωστή το ευαγγελικό σχέδιο του Κυρίου για την ευλόγηση των τέκνων του»¹⁰.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Η ελεύθερη βούληση --η ελευθερία επιλογής-- είναι μία υπό του Θεού δοθείσα, αιώνια αρχή.

Καταθέτω μαρτυρία ότι είμαστε οι πνευματικοί απόγονοι ενός στοργικού Θεού, του Επουράνιου Πατέρα μας (βλέπε Πράξεις 17:29, Νεφί Α΄ 17:36). Έχει ένα σπουδαίο σχέδιο σωτηρίας διά του οποίου τα τέκνα Του θα μπορούσαν να τελειοποιηθούν όπως είναι Εκείνος και θα μπορούσαν να έχουν πληρότητα αγαλλίασης όπως απολαμβάνει Εκείνος. (Βλέπε Νεφί Α΄ 10:18, Νεφί Β΄ 2:25, Άλμα 24:14, 34:9, Νεφί Γ΄ 12:48, 28:10.)

Καταθέτω μαρτυρία ότι στην προθνητή μας κατάσταση, ο Μεγαλύτερος Αδελφός μας εν πνεύματι, δηλαδή ο Ιησούς Χριστός,

έγινε ο προ-διορισμένος Σωτήρας μας στο σχέδιο σωτηρίας του Πατέρα. (Βλέπε Μωσία 4:6–7, Άλμα 34:9.) Είναι ο κυβερνήτης της σωτηρίας μας και το μόνο μέσο διά του οποίου μπορούμε να επιστρέψουμε στον Πατέρα μας στους ουρανούς, προκειμένου να κερδίσουμε αυτήν την πληρότητα αγαλλίασης. (Βλέπε Προς Εβραίους 2:10, Μωσία 3:17, Άλμα 38:9.)

Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Εωσφόρος ήταν επίσης στο συμβούλιο των ουρανών. Επεδίωξε να καταστρέψει την ελεύθερη βούληση του ανθρώπου. Επαναστάτησε. (Βλέπε Μωσή 4:3.) Υπήρξε ένας πόλεμος στους ουρανούς και ένα τρίτο των στρατιών ερρίφθη στη γη και αποστερήθηκε ένα σώμα. (Βλέπε Αποκάλυψη 12:7–9, Δ&Δ 29:36–37.) Ο Εωσφόρος είναι ο εχθρός πάσης χρηστότητας και επιζητεί τη δυστυχία όλης της ανθρωπότητας. (Βλέπε Νεφί Β΄ 2:18, 27, Μωσία 4:14)¹¹.

Το κεντρικό ζήτημα σε εκείνο το προθνητό συμβούλιο ήταν: Θα έχουν τα τέκνα του Θεού ανεμπόδιστη ελεύθερη βούληση να επιλέγουν την πορεία που θέλουν να ακολουθήσουν, είτε καλή είτε κακή, ή θα υποχρεώνονται και θα εξαναγκάζονται να είναι υπάκουα; Ο Χριστός και όλοι όσοι Τον ακολούθησαν υποστήριξαν την προηγούμενη πρόταση -- ελευθερία επιλογής. Ο Σατανάς υποστήριξε την τελευταία -- εξαναγκασμός και βία¹².

Οι γραφές διευκρινίζουν ότι υπήρξε ένας μεγάλος πόλεμος στους ουρανούς, μία πάλη για την αρχή της ελευθερίας, το δικαίωμα της επιλογής. (Βλέπε Μωσή 4:1–4, Δ&Δ 29:36–38, 76:25–27, Αποκάλυψη 12:7–9)¹³.

Ο πόλεμος, ο οποίος ξεκίνησε στους ουρανούς γι' αυτό το ζήτημα, δεν έχει ακόμη τελειώσει. Η διαμάχη συνεχίζεται στο πεδίο μάχης της θνητότητας¹⁴.

Η ελευθερία επιλογής είναι μία υπό του Θεού δοθείσα, αιώνια αρχή. Το μέγα σχέδιο ελευθερίας είναι το σχέδιο του Ευαγγελίου. Δεν υπάρχει καθόλου εξαναγκασμός σχετικώς με αυτό, καθόλου βία, καθόλου εκφοβισμός. Ο άνθρωπος είναι ελεύθερος να αποδεχθεί το Ευαγγέλιο ή να το απορρίψει. Μπορεί να το αποδεχθεί και μετά να αρνηθεί να το ζει ή μπορεί να το αποδεχθεί και να το ζει πλήρως. Όμως ο Θεός δεν θα μας εξαναγκάσει ποτέ να ζήσουμε το Ευαγγέλιο. Θα χρησιμοποιήσει πειθώ μέσω των υπηρετών Του.

Θα μας καλέσει και θα μας οδηγήσει και θα μας πείσει και θα μας παροτρύνει και θα μας ευλογήσει, όταν ανταποκριθούμε, αλλά δεν θα εξαναγκάσει ποτέ τον ανθρώπινο νου. (Βλέπε *Hymns*, 1985, αρ. 240)¹⁵.

2

Αυτή η ζωή είναι μία περίοδος δοκιμασίας στην οποίαν είμαστε ελεύθεροι να επιλέξουμε μεταξύ του καλού και του κακού.

Φανερώθηκαν στον Αβραάμ τα παιδιά-πνεύματα του Επουράνιου Πατέρα μας προτού έλθουν στη γη. Και σε εκείνον φανερώθηκε η δημιουργία της γης και ο Κύριος τού είπε: «Και να τους δοκιμάσουμε με αυτό, για να δούμε αν θα κάνουν όλα όσα ο Κύριος ο Θεός τους τούς προστάξει» (Αβραάμ 3:25). Σε αυτήν τη θεία δήλωση περιέχεται επίσης το δικαίωμα της επιλογής¹⁶.

Αυτή η ζωή είναι μία δοκιμαστική περίοδος: μία δοκιμαστική περίοδος στην οποίαν αποδεικνύουμε την ευψυχία μας, μία δοκιμαστική περίοδος η οποία έχει αιώνιες συνέπειες για τον καθέναν από εμάς. Και τώρα είναι ο καιρός και η εποχή μας --όπως κάθε γενεά είχε τα δικά της-- να μάθουμε τα καθήκοντά μας και να τα κάνουμε¹⁷.

Το ότι ο Κύριος είναι δυσαρεστημένος με την ανομία αληθεί. Το ότι επιθυμεί να μη συμβαίνει αληθεί επίσης. Το ότι θα βοηθήσει εκείνους που αντιτίθενται σε αυτήν αληθεί. Όμως το ότι επιτρέπει να συμβαίνει ανομία ανάμεσα στα τέκνα Του εδώ στη θνητότητα αποτελεί απόδειξη του γεγονότος ότι τους έχει δώσει την ελευθερία να επιλέγουν, ενώ έχει φυλάξει για Εκείνον τη βάση για την τελική κρίση τους¹⁸.

Δεν υπάρχει κανένα κακό που ο [Ιησούς Χριστός] να μην μπορεί να σταματήσει. Τα πάντα είναι στα χέρια Του. Αυτή η γη είναι η δίκαιη κυριαρχία Του. Ωστόσο επιτρέπει το κακό, ούτως ώστε να μπορούμε να κάνουμε επιλογές μεταξύ του καλού και του κακού¹⁹.

Η ζωή είναι μία περίοδος δοκιμασίας στην αιώνια ύπαρξη του ανθρώπου, κατά τη διάρκεια της οποίας τού δίδεται... το δικαίωμα να επιλέγει μεταξύ του σωστού και του λάθους. ...Από αυτές τις επιλογές εξαρτώνται μεγάλες συνέπειες, όχι μόνον σε αυτήν τη ζωή, αλλά, ακόμη πιο σημαντικό, στην επόμενη ζωή.

Υπάρχουν όρια πέραν των οποίων ο Σατανάς δεν μπορεί να πάει. Εντός αυτών των περιορισμών, επί του παρόντος τού επιτρέπεται να προσφέρει μία άνομη εναλλακτική στις χρηστές αρχές του Θεού, επιτρέποντας κατ' αυτόν τον τρόπο στους ανθρώπους να επιλέγουν μεταξύ του καλού και του κακού και δι' αυτού να προσδιορίσουν τη θέση που θα καταλαμβάνουν στην επόμενη ζωή²⁰.

3

Χρησιμοποιούμε την ελεύθερη βούλησή μας για να λαμβάνουμε αποφάσεις που προσδιορίζουν την ευδαιμονία μας τώρα και σε όλη την αιωνιότητα.

Ο Θεός σάς αγαπά όπως αγαπά καθένα από τα τέκνα Του και επιθυμία, σκοπός και δόξα Του είναι να επιστρέψετε σε Εκείνον καθαροί και αγνοί, έχοντας αποδειχθεί άξιοι μίας αιωνιότητας με αγαλλίαση στην παρουσία Του.

Ο Πατέρας σας στους ουρανούς σας νοιάζεται. Σας έχει δώσει εντολές να σας καθοδηγούν, να σας πειθαρχούν. Σας έχει δώσει την ελεύθερη βούλησή σας --την ελευθερία επιλογής-- «για να [δει] αν θα κάν[ετε] όλα όσα [Εκείνος] προστάξει» (Αβραάμ 3:25). Η βασιλεία Του εδώ επάνω στη γη είναι καλά οργανωμένη και οι ηγέτες σας είναι αφοσιωμένοι στο να σας βοηθούν. Ελπίζω πως γνωρίζετε ότι έχετε τη συνεχή αγάπη μας, το ενδιαφέρον μας και τις προσευχές μας.

Ο Σατανάς επίσης νοιάζεται για εσάς. Έχει αφοσιωθεί στο να σας καταστρέψει. Δεν σας πειθαρχεί με εντολές, αλλά προσφέρει αντ' αυτού την ελευθερία να «κάνετε το δικό σας». ...Το πρόγραμμα του Σατανά είναι «παίξε τώρα και πλήρωσε αργότερα». Επιδιώκει όλοι να είναι δυστυχείς σαν εκείνον [βλέπε Νεφί Β' 2:27]. Το πρόγραμμα του Κυρίου είναι ευδαιμονία τώρα και αγαλλίαση για πάντα μέσα από το να ζούμε το Ευαγγέλιο²¹.

Είμαστε ελεύθεροι να επιλέγουμε, αλλά δεν είμαστε ελεύθεροι να τροποποιήσουμε τις συνέπειες αυτών των επιλογών²².

Ευκρινώς, θα υπήρχε λίγη δοκιμασία πίστεως, αν λαμβάναμε την πλήρη ανταμοιβή μας αμέσως για κάθε καλή πράξη ή άμεση δίκαιη τιμωρία για κάθε αμαρτία. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα υπάρξουν τελικές συνέπειες για τον καθέναν²³.

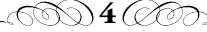
Ενώ ο άνθρωπος μπορεί να ευχαριστείται παροδικώς σε αμαρτίες, το τελικό αποτέλεσμα είναι η δυστυχία. «Η ανομία ποτέ δεν αποτέλεσε ευτυχία» (Αλμα 41:10). Η αμαρτία προκαλεί δυσαρμονία με τον Θεό και είναι καταθλιπτική για το πνεύμα. Συνεπώς, θα ήταν συννετό για κάποιον να εξετάσει τον εαυτό του για να δει ότι είναι σε αρμονία με όλους τους νόμους του Θεού. Κάθε νόμος που τηρείται φέρνει μία συγκεκριμένη ευλογία. Κάθε νόμος που παραβιάζεται φέρνει μία συγκεκριμένη τιμωρία. Όσοι είναι φορτωμένοι με απόγνωση, θα πρέπει να έλθουν στον Κύριο, διότι ο ζυγός του είναι καλός και το φορτίο του ελαφρύ. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 11:28-30)²⁴.

Ο πιο σημαντικός σκοπός οιασδήποτε ζωής είναι η λήψη αποφάσεων. Ενώ ένα εκ των μεγαλύτερων δωρεών του Θεού προς τον άνθρωπο είναι... το δικαίωμα της επιλογής, έχει δώσει επίσης στον άνθρωπο την ευθύνη για τις επιλογές αυτές. ...Θέτουμε τη ζωή μας στην κατεύθυνση της επιτυχίας ή της αποτυχίας. Όχι μόνον μπορεί να επιλέγουμε τους τελικούς στόχους μας, αλλά επίσης μπορεί να προσδιορίσουμε και να αποφασίσουμε αφ' εαυτού μας, σε πολλές περιπτώσεις, τα μέσα με τα οποία θα φθάσουμε σε αυτούς τους στόχους και με την εργατικότητά μας ή με την έλλειψη αυτής προσδιορίζουμε την ταχύτητα με την οποίαν μπορούν να επιτευχθούν. Αυτό απαιτεί ατομική προσπάθεια και ενέργεια και δεν θα είναι χωρίς αντίθεση ή διαμάχη²⁵.

Η μοίρα της ανθρωπότητας και όλου του πολιτισμού εξαρτάται από το αν ο άνθρωπος θα χρησιμοποιήσει... την ελεύθερη βούλησή του για να ελέγχει τον εαυτό του ή για να αγνοεί αιώνιους νόμους με δική του ευθύνη και να θερίσει τις συνέπειες. Τα αληθινά ζητήματα του σήμερα δεν είναι, συνεπώς, οικονομικά ή πολιτικά. Είναι πνευματικά -- που σημαίνει ότι ο άνθρωπος πρέπει να μάθει να συμμορφώνεται με τους νόμους τους οποίους έχει δώσει ο Θεός στην ανθρωπότητα²⁶.

Η ελεύθερη βούληση έχει δοθεί σε όλους μας για να λαμβάνουμε σημαντικές αποφάσεις που θα έχουν επίπτωση στη σωτηρία μας. Οι αποφάσεις αυτές επηρεάζουν την ευδαιμονία μας στην αιωνιότητα²⁷.

Οι αποφάσεις μας μάς έκαναν αυτό που είμαστε. Ο αιώνιος προορισμός μας θα προσδιορισθεί από τις αποφάσεις που θα λάβουμε στο μέλλον²⁸.

Οι αποφάσεις κρίσιμης σημασίας απαιτούν την προσπάθειά μας με προσευχή.

Εάν θέλουμε να λάβουμε ορθές, σαν του Χριστού αποφάσεις, πρέπει πρώτα απ' όλα να ζήσουμε έτσι, ώστε να μπορέσουμε να προσεγγίσουμε και να έχουμε πρόσβαση στην αθέατη δύναμη, χωρίς την οποία κανείς δεν μπορεί να κάνει το καλύτερο δυνατό στη λήψη αποφάσεων.

Μία εκ των μεγαλύτερων αποφάσεων αυτής της εποχής ήταν όταν ο Τζόζεφ Σμιθ ως αγόρι απεφάσισε να ακολουθήσει τη νοθεσία στο Ιακώβου: «Αν, όμως, κάποιος από σας είναι ελλιπής σε σοφία, ας ζητάει από τον Θεό, που δίνει σε όλους πλούσια, και χωρίς να ονειδίζει· και θα του δοθεί. Ας ζητάει, όμως, με πίστη, χωρίς να διστάζει καθόλου· επειδή, αυτός που διστάζει μοιάζει με ένα κύμα της θάλασσας, που κινείται από τους ανέμους και συνταράζεται» (Ιακώβου 1:5-6).

Η ίδια η σωτηρία εκατομμυρίων ανδρών και γυναικών στη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών εξαρτάται από αυτήν την απόφαση! Πρέπει να λαμβάνουμε υπ' όψιν ότι τα άτομα έχουν σημασία και ότι οι αποφάσεις που λαμβάνουν, μπορούν σε μεγάλο βαθμό να επηρεάσουν τη ζωή των άλλων²⁹.

Ο Κύριος είπε: «Κρούετε, και θα σας ανοιχτεί» (Νεφί Γ' 14:7, Κατά Ματθαίον 7:7). Με άλλα λόγια, απαιτεί προσπάθεια από μέρους μας³⁰.

Οι συνετές αποφάσεις συνήθως φθάνουν κατόπιν εργασίας, αγώνος και προσπάθειας με προσευχή. Η απάντηση στην ατελέσφορη προσπάθεια του Όλιβερ Κάουντερου το διευκρινίζει αυτό: «Όμως, ιδές, σου λέω ότι πρέπει να το μελετάς μέσα στο μυαλό σου. Έπειτα πρέπει να με ρωτάς αν είναι σωστό, και αν είναι σωστό θα κάνω ώστε ο κόλπος σου να φλέγεται μέσα σου. Απ' αυτό θα αισθάνεσαι ότι είναι σωστό» (Δ&Δ 9:8).

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, λέγοντας ότι το να αναζητούμε διακαώς τον Πατέρα μας στους ουρανόυς, να έχουμε πίστη ότι θα εισακούσει τις προσευχές μας, αποτελεί παρηγορητική βάση επί της οποίας ξεκινούμε. ...Ο Κύριος δεν θα βγάλει νερό από ένα ξηραμένο πηγάδι, και έτσι πρέπει να κάνουμε αυτό που μας αναλογεί. Ενίοτε, η απόπειρα να βρούμε την ορθή απόφαση απαιτεί μεγάλα ποσά ενέργειας, μελέτης και μακροθυμίας³¹.

Σε αποφάσεις κρίσιμης σημασίας, η νηστεία σε συνδυασμό με την προσευχή μπορούν να φέρουν μεγάλη πνευματική εσωτέρα γνώση³².

Αποφασίζουμε και ενεργούμε αφ' εαυτού μας και ο Κύριος αναμένει από εμάς να κάνουμε καλά πράγματα από τη δική μας ελεύθερη βούληση.

Το 1831 ο Κύριος είπε το εξής στην Εκκλησία του:

«Γιατί ιδέστε, δεν είναι σωστό να προστάζω εγώ για τα πάντα. Γιατί εκείνος που εξαναγκάζεται για το καθετί, αυτός είναι νωθρός και όχι γνωστικός δούλος. Επομένως, δε λαβαίνει καμία αμοιβή.

»Αληθινά λέω, οι άνθρωποι πρέπει με ζήλο να απορροφούνται σε έναν αγαθό σκοπό και να κάνουν πολλά από δική τους πρωτοβουλία, και να πραγματοποιούν πολλά έργα δικαιοσύνης.

»Γιατί μέσα τους είναι η δύναμη, με την οποία μπορούν να αποφασίζουν και να ενεργούν αφ' εαυτού τους. Και εφόσον οι άνθρωποι κάνουν το καλό δεν πρόκειται με κανένα τρόπο να χάσουν την αμοιβή τους.

»Όμως εκείνος ο οποίος δεν κάνει τίποτα ώσπου να τον προστάξουν, και δέχεται μια εντολή με διστακτική καρδιά, και την τηρεί με νωθρότητα, αυτός είναι καταραμένος» (Δ&Δ 58:26–29).

Οι σκοποί του Κυρίου --οι μεγάλοι αντικειμενικοί στόχοι-- εξακολουθούν να είναι οι ίδιοι: η σωτηρία και η υπερύψωση των τέκνων του.

Συνήθως ο Κύριος μάς δίδει τους γενικούς αντικειμενικούς στόχους προς επίτευξη και ορισμένες κατευθυντήριες οδηγίες να ακολουθήσουμε, αλλά αναμένει από εμάς να επεξεργαζόμαστε τις

Ο Κύριος θέλει να χρησιμοποιούμε την ελεύθερη βούλησή μας, για να «απορροφού[μαστε] με ζήλο σε έναν αγαθό σκοπό» (Δ&Δ 58:27).

περισσότερες από τις λεπτομέρειες και τις μεθόδους. Οι μέθοδοι και οι διαδικασίες αναπτύσσονται συνήθως μέσω μελέτης και προσευχής και με το να ζούμε ούτως ώστε να μπορούμε να αποκτήσουμε και να ακολουθήσουμε τις προτροπές του Πνεύματος. Οι λιγότερο προχωρημένοι πνευματικώς άνθρωποι, όπως εκείνοι κατά την εποχή του Μωυσή, έπρεπε να προσταχθούν σε πολλά πράγματα. Σήμερα αυτοί που είναι πνευματικώς σε εγρήγορση κοιτάζουν τους αντικειμενικούς στόχους, ελέγχουν τις κατευθυντήριες οδηγίες που επέβαλε ο Κύριος και οι προφήτες του και κατόπιν ενεργούν με προσευχή -- χωρίς να πρέπει να προστάζονται «στα πάντα». Αυτή η στάση προετοιμάζει τους ανθρώπους για τη θεϊκή ιδιότητα...

Ενίστε, ο Κύριος αναμένει με υπομονή τα τέκνα Του να ενεργήσουν από μόνα τους, ενώ ελπίζει ότι θα το κάνουν και, όταν δεν το κάνουν, χάνουν το μεγαλύτερο βραβείο και ο Κύριος είτε θα αφήσει το όλο ζήτημα και θα τους αφήσει να υποστούν τις συνέπειες είτε διαφορετικά θα πρέπει να το διατυπώσει με περισσότερες λεπτομέρειες. Συνήθως, φοβούμαι, όσο περισσότερο πρέπει να το διατυπώσει τόσο μικρότερη είναι η ανταμοιβή μας³³.

Θα πρέπει να «απορροφού[μαστε] με ζήλο» σε καλούς σκοπούς και να αφήνουμε τον κόσμο καλύτερο μέρος, επειδή ζήσαμε σε αυτόν³⁴.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Με ποιους τρόπους έχετε διαπιστώσει ότι «ο πόλεμος που άρχισε στους ουρανούς... δεν έχει ακόμη τελειώσει»; (Βλέπε τμήμα 1.) Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να υποστηρίξουμε την αρχή της ελεύθερης βούλησης;
- Οι άνθρωποι συχνά διερωτώνται γιατί επιτρέπει ο Θεός το κακό να υπάρχει στον κόσμο. Πώς βοηθούν οι διδασκαλίες στο τμήμα 1 να απαντηθεί αυτή η ερώτηση;
- Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να βοηθήσουμε τα παιδιά και τους νέους να καταλάβουν τις αλήθειες στο τμήμα 3; Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να βοηθήσουμε τα παιδιά και τους νέους να καταλάβουν τον αντίκτυπο των αποφάσεων που λαμβάνουν;
- Συλλογισθείτε τη συμβουλή του Προέδρου Μπένσον για τη λήψη «ορθ[ών], σαν του Χριστού αποφάσε[ων]» (τμήμα 4). Τι έχετε μάθει για τον συνδυασμό της προσευχής με την επιμελή προσπάθεια στη λήψη αποφάσεων;
- Τι σημαίνει για εσάς να «απορροφ[άστε] με ζήλο σε έναν αγαθό σκοπό»; Πώς αλλάζει η ζωής σας, όταν κάνετε καλά πράγματα «από τη δική σας ελεύθερη βούληση» παρά να περιμένετε να προσταχθείτε; (Βλέπε τμήμα 5.)

Σχετικές γραφές

Δευτερονόμιο 11:26–28, Ιησούς του Ναυή 24:15, Νεφί Β΄ 2:14–16, Άλμα 42:2–4, Ήλαμαν 14:30–31, Δ&Δ 29:39–45, 101:78

Βοήθεια διδασκαλίας

Οι συζητήσεις σε μικρές ομάδες «δίδουν την ευκαιρία σε μεγάλο αριθμό ατόμων να συμμετάσχουν στο μάθημα. Άτομα που είναι συνήθως διστακτικά να συμμετάσχουν, θα μπορούσαν να αναφέρουν σε μικρές ομάδες ιδέες που δεν θα εξέφραζαν μπροστά σε ολόκληρη την ομάδα» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 161).

Σημειώσεις

1. Παρετέθη στο Gene Allred Sessions, *Latter-day Patriots* (1975), 77–78.
2. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 18–19, 34.
3. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 40–41.
4. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 19–20.
5. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 17, 22, 25–26, 29–31, 34–37.
6. “The Constitution—A Glorious Standard,” *Ensign*, Σεπτ. 1987, 6.
7. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1975), 402.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 24.
9. Βλέπε Conference Report, Απρ. 1965, 122.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1966, 121.
11. “I Testify,” *Ensign*, Νοέμβρ. 1988, 86.
12. “The Constitution—A Glorious Standard,” 6.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1966, 121.
14. “The Constitution—A Glorious Standard,” 6.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 82.
16. *So Shall Ye Reap* (1960), 221.
17. Στο Conference Report, Απρ. 1967, 59.
18. *Strength for the Battle: An Address Given by Ezra Taft Benson at the New England Rally for God, Family and Country* (1966), 14–15.
19. *Come unto Christ* (1983), 132.
20. *God, Family, Country*, 402.
21. “A Message to the Rising Generation,” *Ensign*, Νοέμβρ. 1977, 30.
22. *Come unto Christ*, 40.
23. *God, Family, Country*, 326.
24. “Do Not Despair,” *Ensign*, Οκτ. 1986, 2.
25. *God, Family, Country*, 145.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 83–84.
27. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 24.
28. *God, Family, Country*, 143.
29. *God, Family, Country*, 144.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 451.
31. *God, Family, Country*, 149.
32. *God, Family, Country*, 152.
33. Στο Conference Report, Απρ. 1965, 121–22.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 676–77.

Ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον έθεσε ένα παράδειγμα περιχαρούς τρόπου ζωής.

Να ζούμε περιχαρώς σε ταραγμένους καιρούς

«Η ευδαιμονία εδώ και τώρα συνίσταται στην ελεύθερη, στοργική, περιχαρή αναγνώριση του θελήματος του Θεού για εμάς -- και το να το κάνουμε με όλους τους τρόπους και σε όλα τα ζητήματα μεγάλα και μικρά».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Μία από τις πρώτες αναθέσεις του Προέδρου Έζρα Ταφτ Μπένσον ως Αποστόλου, ήταν να βοηθήσει στο να φέρει αρωγή προς τους Αγίους στην Ευρώπη μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ενώ ταξίδευε στη Γερμανία, συνάντησε πιστούς ανθρώπους, οι οποίοι ήσαν ικανοί να προκόψουν παρά την καταστροφή ολόγυρά τους. Κατέγραψε στο ημερολόγιό του:

«Είδα σήμερα τη χειρότερη καταστροφή που έχω δει. ...Καθώς πήγαινα με το αυτοκίνητο στους δρόμους [του Βερολίνου] και περπατούσα μέσα από ορισμένους δρόμους στους οποίους δεν μπορούσαν να περάσουν τα αυτοκίνητα... είδα υποσιτισμένες γυναίκες να πληρώνουν εξωφρενικά ακριβές τιμές με αγωνία για φλούδες πατάτας. ...Είδα ηλικιωμένους και ηλικιωμένες με τσεκουράκια να σκάβουν ανυπόμονα πρέμνα και ρίζες στην προσπάθειά τους να πάρουν κομμάτια για καύσιμα και μετά να τα σέρνουν αυτά στο σπίτι για χιλιόμετρα επάνω σε οτιδήποτε κυλούσε --από δύο μικρές ρόδες ενός κάποτε παιδικού καροτσιού μέχρι μικρά κάρα-- σαν ζώα που κουβαλούν φορτία.

»Αργότερα αντίκρισα σε μία κρύα, σχεδόν ερείπιο, αίθουσα συναυλιών με τρεις ορόφους μακριά σε έναν βομβαρδισμένο δρόμο, 480 υποσιτισμένους, παγωμένους, αλλά πιστούς Αγίους των Τελευταίων Ημερών σε μία συγκέντρωση συνελεύσεως. Ήταν

έμπνευση να δω το φως της πίστewς. ...Δεν υπήρχε πικρία ούτε θυμός αλλά γλυκιά ανταπόδοση και έκφραση πίστewς στο Ευαγγέλιο»¹.

»Ούτε ένα μέλος δεν εξωτερίκευσε παράπονο για τις συνθήκες του παρά το γεγονός ότι ορισμένοι ήσαν στα τελευταία στάδια της πείνας μπροστά στα ίδια μας τα μάτια.

»...Οι Αγιοί μας... είναι γεμάτοι ελπίδα, θάρρος και πίστη και παντού φαίνονται πρόσχαρα πρόθυμοι με εκφράσεις βαθύτατης πίστewς για το Ευαγγέλιο και για την ιδιότητά τους ως μελών στην Εκκλησία. Ήταν μία από τις μεγαλύτερες εκδηλώσεις που έχουμε δει ποτέ των αληθινών καρπών του Ευαγγελίου στη ζωή ανδρών και γυναικών»².

Ο Πρόεδρος Μπένσον είδε επίσης παραδείγματα ελπίδος και αισιοδοξίας κοντά στο σπίτι του, εκεί όπου πολλοί από τους συναδέλφους αγρότες παρέμεναν χαρωποί ακόμη και όταν αντιμετώπιζαν σφοδρές δυσκολίες. Είπε:

«Θυμάμαι που παρευρέθηκα σε μία συγκέντρωση κοντά στο Μπάνκροφτ του Άινταχο. ...Είχαμε μία υπέροχη συγκέντρωση και, αφού τελείωσε, χαιρετούσα ορισμένους από τους υπέροχους αγρότες, οι οποίοι ήσαν εκεί και ανάμεσά τους ήταν ένας άνδρας ονόματι αδελφός Γιοστ και είπα: “Αδελφέ Γιοστ, πώς είναι τα πράγματα στο αγρόκτημα;” Ο αδελφός Γιοστ είπε: “Ω, τα πράγματα είναι καλά, αδελφέ Μπένσον, αλλά έχω περίπου 20 χιλιάδες δολάρια λιγότερα απ’ ό,τι είχα πριν από τρεις ημέρες”. Είπα: “Τι τρέχει -- κι άλλος πάγος;” Είπε: “Ναι, χτύπησε το σιτάρι, όταν ωρίμαζε και ξέρεις τι σημαίνει αυτό”. Είπε: “Αρχίζουμε με τις θεριζοαλωνιστικές μηχανές το πρωί, αλλά τα πάντα είναι εντάξει. Έχουμε ακόμη λίγο σιτάρι στο σιλό και έχουμε τουλάχιστον στην άκρη μέρος της προμήθειας της χρονιάς. Δεν πρόκειται να πεινάσουμε και θα υπάρξει και άλλη σοδειά”. Καθώς τον αφήσαμε, είπα στη σύζυγό μου: “Τι υπέροχο πνεύμα”.

»Συνεχίσαμε με το αυτοκίνητο στο Λόγκαν [μία πόλη στη Γιούτα, περίπου 130 χιλιόμετρα από το Μπάνκροφτ]. Είχαμε τα παιδιά μας μαζί μας και σταματήσαμε στην οδό Μέιν για να πάμε σε ένα παντοπωλείο και να πάρουμε λίγα μπισκότα για τα παιδιά. Και ποιον συνάντησα στο πεζοδρόμιο; Τον αδελφό Γιοστ.

Είπα: “Λοιπόν, τι κάνεις μέχρι εδώ;” Είπε: “Αδελφέ Μπένσον, είναι η ημέρα μας να πάμε στον ναό”. Και είπα: “Λοιπόν, οι αναποδιές δεν σπάνε το ηθικό σου, έτσι δεν είναι;” Τότε μου έμαθε ένα μάθημα. Είπε: “Αδελφέ Μπένσον, όταν έρχονται αναποδιές, χρειαζόμαστε τον ναό όλο και περισσότερο”³.

Οι αντιδράσεις του Προέδρου Μπένσον στην αντιξοότητα ανύψωναν όσους τον ήξεραν, όπως ακριβώς τον ενδυνάμωνε το παράδειγμα άλλων Αγίων. Ο Πρεσβύτερος Νιλ Μάξουελ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων περιέγραψε τον Πρόεδρο Μπένσον ως έναν «προσεκτικό παρατηρητή γεγονότων, [ο οποίος] διατηρεί μία συγκεκριμένη αισιοδοξία και ευθυμία που θα κάναμε καλά να παρατηρούμε. Μία τέτοια αισιοδοξία» είπε ο Πρεσβύτερος Μάξουελ «δεν προέρχεται από την αγνόηση των εξελίξεων, αλλά από την παρατήρηση αυτών και όμως από το να βλέπει πέρα από αυτές, σε υποσχέσεις που έχουν να κάνουν με το πώς θα υπερισχύσει τελικώς η βασιλεία»⁴.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

1

Με πίστη στον Επουράνιο Πατέρα μας, μπορούμε να έχουμε ελπίδα για το μέλλον, αισιοδοξία στο παρόν έργο μας και εσωτερική γαλήνη.

Όλοι θα έχουμε απογοητεύσεις και αποθαρρύνσεις -- αυτό είναι μέρος της ζωής. Όμως, αν έχουμε πίστη, οι αναποδιές θα διαρκέσουν μονάχα μια στιγμή και η επιτυχία θα βγει από τις φαινομενικές αποτυχίες μας. Ο Επουράνιος Πατέρας μας μπορεί να επιτύχει θαύματα μέσα από τον καθέναν από εμάς, αν θέσουμε μόνο την πεποίθηση και εμπιστοσύνη μας σε Εκείνον⁵.

Είναι μία μεγάλη ευλογία να έχουμε εσωτερική γαλήνη, να έχουμε τη διαβεβαίωση, να έχουμε ένα πνεύμα γαλήνης και εσωτερης ηρεμίας κατά τη διάρκεια καιρών διαμάχης και αγώνα, κατά τη διάρκεια καιρών λύπης και αναποδιών. Ικανοποιεί την ψυχή να γνωρίζουμε ότι ο Θεός κρατεί τα ηνία, ότι νοιάζεται τα τέκνα Του και ότι μπορούμε με πλήρη πεποίθηση να θέσουμε την εμπιστοσύνη μας σε Εκείνον⁶.

Η προσευχή --η συνεχής προσευχή-- μπορεί να μας θέσει σε επικοινωνία με τον Θεό, τη μεγαλύτερη πηγή μας παρηγοριάς και συμβουλής. «Να προσεύχεσαι πάντα, για να μπορείς να βγαίνεις νικητής» (Δ&Δ 10:5). «Ενώ συγκέντρωνα όλες μου τις δυνάμεις για να επικαλεστώ τον Θεό να με ελευθερώσει» είναι ο τρόπος με τον οποίον ο νεαρός Τζόζεφ Σμιθ περιγράφει τη μέθοδο που χρησιμοποίησε στο Ιερό Δάσος για να αποτρέψει τον εναντίο από να τον καταστρέψει. (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:16)⁷.

Χωρίς πίστη στον Επουράνιο Πατέρα μας, δεν μπορούμε να επιτύχουμε. Η πίστη μάς δίδει όραμα για το τι μπορεί να συμβεί, ελπίδα για το μέλλον και αισιοδοξία στο παρόν έργο μας. Όπου υπάρχει πίστη, δεν αμφιβάλλουμε για την τελική επιτυχία του έργου⁸.

Από όλους τους ανθρώπους, εμείς ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών θα πρέπει να είμαστε οι πιο αισιόδοξοι και οι λιγότερο απαισιόδοξοι. Επειδή ενώ γνωρίζουμε ότι «η ειρήνη θα αφαιρεθεί από τη γη, και ο διάβολος θα έχει εξουσία πάνω στη δική του επικράτεια», έχουμε επίσης τη διαβεβαίωση ότι «ο Κύριος θα έχει εξουσία πάνω στους αγίους του, και θα βασιλεύσει ανάμεσά τους» (Δ&Δ 1:35-36).

Με τη διαβεβαίωση ότι η Εκκλησία θα παραμείνει ανέπαφη με τον Θεό να την οδηγεί μπροστά μέσα στους ταραγμένους καιρούς, γίνεται τότε ατομική μας ευθύνη να φροντίσουμε ώστε καθένας από εμάς να παραμείνει πιστός στην Εκκλησία και στις διδασκαλίες της. «Αυτός που παραμένει σταθερός και δεν κατανικείται, ο ίδιος θα σωθεί» (Τζόζεφ Σμιθ-Κατά Ματθαίον 1:11)⁹.

2

Η ευδαιμονία πρέπει να κερδίζεται από μέρα σε μέρα, αλλά αξίζει την προσπάθεια.

Δεν έχουμε κανέναν λόγο να ανησυχούμε πραγματικώς. Ζήστε το Ευαγγέλιο, τηρήστε τις εντολές. Φροντίστε για τις προσευχές σας βράδυ-πρωί στο σπίτι σας. Διατηρήστε τα πρότυπα της Εκκλησίας. Προσπαθήστε να ζήσετε ήρεμα και χαρωπά. ...Η ευδαιμονία πρέπει να κερδίζεται από μέρα σε μέρα. Όμως αξίζει την προσπάθεια¹⁰.

Όταν ο Τζωρτζ Α. Σμιθ ήταν πολύ άρρωστος, τον επισκέφθηκε ο εξάδελφός του, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ. Ο βασανισμένος άνδρας ανέφερε: «[Ο Προφήτης] μού είπε ότι δεν θα πρέπει ποτέ να αποθαρρύνομαι, όποιες δυσκολίες και να με περιβάλλουν. Αν ήμουν χωμένος στον χαμηλότερο λάκκο της Νέας Σκωτίας και όλα τα Βραχώδη Όρη ήσαν σαν σωρός επάνω μου, δεν έπρεπε να είμαι αποθαρρυσμένος, αλλά να κρατιέμαι, να ασκώ πίστη και να διατηρώ το θάρρος μου και θα βγω στο επάνω μέρος του σωρού»...

Υπάρχουν στιγμές κατά τις οποίες απλώς πρέπει να κρατηθείτε ενάρετα και να ξεπεράσετε τον διάβολο, έως ότου σας αφήσει το καταθλιπτικό πνεύμα του. Όπως είπε ο Κύριος στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ: «Γιε μου, ειρήνη ας είναι στην ψυχή σου. Η δυστυχία σου και τα βάσανά σου δε θα είναι παρά για μία μικρή στιγμή.

»Και ύστερα, αν το υπομείνεις σωστά, ο Θεός θα σε υπερυψώσει στα ύψη» (Δ&Δ 121:7–8).

Το να συνεχίζετε σε ευγενείς προσπάθειες, ακόμη και όταν περιβάλλεστε από ένα νέφος κατάθλιψης, τελικώς θα σας βοηθήσει να υπερνικήσετε την κατάθλιψη και να νιώσετε καλύτερα. Ακόμη και ο Κύριός μας, Ιησούς Χριστός, ενώ αντιμετώπιζε την υπέρτατη δοκιμασία από το γεγονός ότι αφέθηκε παροδικώς μόνος από τον Πατέρα μας κατά τη σταύρωση, εξακολούθησε να εκτελεί το έργο του για τα τέκνα των ανθρώπων και συντόμως μετέπειτα δοξάσθηκε και έλαβε πληρότητα αγαλλίασης. Ενώ περνάτε τη δοκιμασία σας, μπορείτε να ανακαλείτε τις παλαιές σας νίκες και να μετράτε τις ευλογίες που όντως έχετε με τη βέβαιη ελπίδα ότι θα ακολουθήσουν σπουδαιότερες, αν είσθε πιστοί. Και μπορείτε να έχετε αυτήν τη βέβαιη γνώση ότι εν ευθέτω χρόνω ο Θεός θα σκουπίσει όλα τα δάκρυα και ότι «μάτι δεν είδε, και αφτί δεν άκουσε, και σε καρδιά ανθρώπου δεν ανέβηκαν, τα οποία ο Θεός ετοίμασε γι' αυτούς που τον αγαπούν» (Προς Κορινθίους Α΄ 2:9)¹¹.

Να είσθε χαρωποί σε όλα όσα κάνετε. Να ζείτε περιχαρώς. Να ζείτε ευτυχισμένα. Να ζείτε με ενθουσιασμό, γνωρίζοντας ότι ο Θεός δεν κατοικεί στην κατήφεια και τη μελαγχολία, αλλά στο φως και στην αγάπη¹².

«Το να ζούμε ευτυχισμένα είναι να αυξανόμαστε σε πνευματική δύναμη προς την τελείωση».

3

Ο Επουράνιος Πατέρας μας θέλει να είμαστε ευτυχισμένοι και θα μας ευλογήσει καθώς ακολουθούμε το θέλημά Του για εμάς.

«Οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να έχουν αγαλλίαση» (Νεφί Β΄ 2:25). Ο Επουράνιος Πατέρας μας θέλει να είμαστε ευτυχισμένοι. Αναμένει από εμάς να είμαστε ευτυχισμένοι. Όμως καμία ευτυχία δεν μπορεί να έλθει με το να μη ζούμε πλήρως τα πρότυπα. Δεν υπάρχει καμία ευτυχία, όταν αποτυγχάνετε να ζείτε σύμφωνα με τις πεποιθήσεις σας, σύμφωνα με αυτό που γνωρίζετε ότι είναι σωστό. Είναι τόσο εύκολο να διαμορφωθεί η συνήθεια να μειώσουμε τα πρότυπά μας. Είναι τόσο εύκολο να διαμορφωθεί η συνήθεια της εύρεσης λαθών ή της επίκρισης, του να φέρουμε στην καρδιά μας επιφυλάξεις σχετικά με ορισμένα πράγματα στην Εκκλησία. Είναι τόσο εύκολο να γίνουμε

πιο πικρόχολοι και μετά να κολλήσουμε σε αυτό, να λυπηθούμε και να έχουμε ένα πρόσωπο που μοιάζει λυπημένο. Ένα λυπημένο πρόσωπο ποτέ δεν κέρδισε τη μάχη στον πόλεμο ή στην αγάπη¹³.

Συνειδητοποιούμε ότι η ευδαιμονία εδώ και τώρα συνίσταται στην ελεύθερη, στοργική, περιχαρή αναγνώριση του θελήματος του Θεού για εμάς -- και το να το κάνουμε με όλους τους τρόπους και σε όλα τα ζητήματα μεγάλα και μικρά; Το να ζούμε τέλεια είναι το να ζούμε ευτυχισμένα. Το να ζούμε ευτυχισμένα είναι να αυξανόμαστε σε πνευματική δύναμη προς την τελείωση. Κάθε εκτελεσθείσα πράξη σε αρμονία με το θέλημα του Θεού είναι μέρος αυτής της ανάπτυξης. Ας μην τεμαχίζουμε τη ζωή μας. Ας ενοποιήσουμε τη ζωή μας, περιφρονώντας φανταστικές τιμές και δόξες οι οποίες δεν συνοδεύονται από την έγκριση του Θεού. Ας θυμόμαστε ότι η αληθινή πηγή της δύναμης και της ευτυχίας μας είναι πέραν της δυνατότητας των ανθρώπων και των συνθηκών¹⁴.

Πρέπει να μάθουμε και να μάθουμε ξανά ότι μόνον μέσα από την αποδοχή και από το να ζούμε το Ευαγγέλιο της αγάπης όπως διδάχθηκε από τον Διδάσκαλο και μόνον μέσα από το να κάνουμε το θέλημά Του, μπορούμε να σπάσουμε τα δεσμά της άγνοιας και της αμφιβολίας που μας δένουν. Πρέπει να μάθουμε αυτήν την απλή, ένδοξη αλήθεια, ούτως ώστε να μπορέσουμε να βιώσουμε τις γλυκές χαρές του Πνεύματος τώρα και αιωνίως. Πρέπει να χάσουμε τον εαυτό μας στην εκτέλεση του θελήματός Του. Πρέπει να βάλουμε Εκείνον πρώτον στη ζωή μας. Ναι, οι ευλογίες μας πολλαπλασιάζονται καθώς μοιραζόμαστε την αγάπη Του με τον πλησίον μας¹⁵.

«Αδελφοί» είπε ο Παύλος «ένα πράγμα κάνω, λησμονώντας μεν όσα βρίσκονται πίσω, επεκτεινόμενος δε σε όσα βρίσκονται μπροστά,

»τρέχω προς τον σκοπό, για το βραβείο της άνω κλήσης τού Θεού εν Χριστώ Ιησού» (Προς Φιλιππησίους 3:13-14).

Ας είναι ο νους σας γεμάτος με τον στόχο να γίνετε σαν τον Κύριο και δεν θα υπάρχει χώρος για καταθλιπτικές σκέψεις στον νου σας καθώς με ανυπομονησία επιζητείτε να τον μάθετε και να κάνετε το θέλημά του. «Να είναι, μάλιστα, σε σας το ίδιο φρόνημα» είπε ο Παύλος (Προς Φιλιππησίους 2:5). «Να αποβλέπετε

προς εμένα σε κάθε σκέψη» είπε ο Ιησούς (Δ&Δ 6:36). Και τι έπεται, αν το κάνουμε; «Θα φυλάξεις σε τέλεια ειρήνη το πνεύμα που επιστηρίζεται επάνω σε σένα» (Ησαΐας 26:3)¹⁶.

Δεν θα είμαστε ποτέ μόνοι, αν ζούμε όπως θα πρέπει, διότι ο Πατέρας μας θα είναι πάντοτε μαζί μας για να μας ευλογεί. Θέλει να επιτύχουμε. Θέλει να είμαστε ευτυχισμένοι. Θέλει να επιτυγχάνουμε τους καλούς στόχους που θέτουμε. Θα κάνει αυτό που Του αναλογεί, αν εμείς κάνουμε αυτό που μας αναλογεί.¹⁷

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί νομίζετε ότι η πίστη στον Θεό μάς δίδει «ελπίδα για το μέλλον και αισιοδοξία στο παρόν έργο μας»; Ποια συμβουλευτικά λόγια από το τμήμα 1 θα μπορούσατε να μοιρασθείτε με κάποιον ο οποίος λαχταρά εσωτερική γαλήνη; Γιατί θα επιλέγατε αυτά τα λόγια;
- Καθώς επανεξετάζετε το τμήμα 2, σκεφθείτε μια στιγμή κατά την οποία χρειασθήκατε να «κρατηθείτε ενάρετα» κατά τη διάρκεια αντιξοότητας. Συλλογισθείτε τι έχετε κερδίσει από αυτήν την εμπειρία. Με ποιους τρόπους μας βοηθά ο Κύριος, όταν είμαστε πρόθυμοι να υπομείνουμε δοκιμασίες με πίστη;
- Ποιες είναι ορισμένες εμπειρίες οι οποίες σας έχουν βοηθήσει να μάθετε ότι ο Επουράνιος Πατέρας θέλει να είστε ευτυχισμένοι και να επιτύχετε; Γιατί νομίζετε ότι «η ευδαιμονία εδώ και τώρα συνίσταται στην... αναγνώριση του θελήματος του Θεού για εμάς»; (Βλέπε τμήμα 3.)

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 11:28–30, Κατά Ιωάννην 14:27, 16:33, Προς Γαλάτες 5:22, Μωσία 2:41, Μορόνι 9:25–26, Δ&Δ 101:11–16

Βοήθεια μελέτης

«Αποκτήστε μια συνοπτική γνώση, είτε διαβάζοντας το βιβλίο, το κεφάλαιο είτε το εδάφιο γρήγορα ή ξαναδιαβάζοντας τους τίτλους κεφαλαίων. Επιζητήστε να καταλάβετε το ευρύτερο πλαίσιο και το υπόβαθρο» (*Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* [2004], 23).

Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να διαβάσετε ένα κεφάλαιο ή μία περι-
κοπή περισσότερο από μία φορά, ούτως ώστε να την καταλά-
βετε πιο βαθιά. Καθώς το κάνετε, μπορεί να αποκαλύψετε βαθιές
εσώτερες γνώσεις.

Σημειώσεις

1. *A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson* (1989), 64, 65.
2. *A Labor of Love*, 65.
3. "Receive All Things with Thankfulness," *New Era*, Νοέμβρ. 1976, 7-8.
4. Νιλ Μάξουελ, *Wherefore, Ye Must Press Forward* (1977), 69.
5. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 68.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 68.
7. "Do Not Despair," *Ensign*, Οκτ. 1986, 2.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 67.
9. "Do Not Despair," 2.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 342.
11. "Do Not Despair," 4-5. Η δήλωση του Τζόζεφ Σμιθ βρίσκεται στο *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 235.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 339.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 361.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 339.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 360.
16. "Do Not Despair," 5.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 385.

Ο Κύριος είπε: «Η χάρη μου είναι αρκετή για όλους τους ανθρώπους που ταπεινώνουν τους εαυτούς τους ενώπιόν μου» (Εθέρ 12:27).

Αρχές αληθινής μετανοίας

«Για όσους πληρώνουν το τίμημα που απαιτείται από την αληθινή μετάνοια, η υπόσχεση είναι βέβαιη.

Μπορείτε να είστε και πάλι καθαροί.

Η απόγνωση μπορεί να αρθεί. Η γλυκιά γαλήνη της συγχώρησης θα ρέει στη ζωή σας».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Στην πρώτη του ομιλία γενικής συνελεύσεως ως Προέδρου της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον δήλωσε: «Καθώς έχω επιζητήσει καθοδήγηση από τον Κύριο, επιβεβαιώθηκε εκ νέου στον νου και την καρδιά μου η δήλωση του Κυρίου να “λέ[ει] τίποτα άλλο προς αυτήν τη γενεά παρά μόνο μετάνοια” (Δ&Δ 6:9, 11:9). Αυτό ήταν ένα θέμα κάθε προφήτου των τελευταίων ημερών»¹.

Ακόμη και πριν από την κλήση του ως Προέδρου της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Μπένσον έκανε τη μετάνοια σημαντικό θέμα της διακονίας του. Τον είχε συμβουλευσει να το κάνει ο Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, ο Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων τότε. Σε ένα γράμμα, το οποίο γράφηκε όχι πολύ καιρό μετά την κλήση του Προέδρου Μπένσον στην αποστολική ιδιότητα, ο Πρόεδρος Σμιθ είπε: «Αποστολή σου εφεξής είναι να βρίσκεις τρόπους και μέσα για να διαδίδεις την αλήθεια και να προειδοποιείς τους ανθρώπους με τους οποίους έρχεσαι σε επαφή με τον πιο καλοσυνάτο δυνατόν τρόπο ότι η μετάνοια θα είναι η μόνη πανάκεια για όλα τα κακά αυτού του κόσμου»².

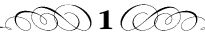
Ο Πρόεδρος Μπένσον ήταν πιστός σε αυτό το καθήκον καθώς δίδασκε το Ευαγγέλιο σε όλον τον κόσμο. Δίδασκε ότι «είναι καλύτερα να προετοιμάζεσαι και να αποτρέπεις παρά να επιδιορθώνεις και να μετανοείς»³. Όμως, παρατήρησε επίσης ότι «όλοι χρειάζεται να μετανοήσουμε»⁴. Τόνισε τη «μεγάλη αλλαγή» στην

καρδιά σε σχέση με τη μετάνοια (βλέπε Άλμα 5:12–14) και εξήγησε τον ρόλο του Σωτήρος στο να επιφέρει τέτοια αλλαγή:

«Ο Κύριος ενεργεί από μέσα προς τα έξω. Ο κόσμος ενεργεί από έξω προς τα μέσα. Ο κόσμος θα έβγαζε τους ανθρώπους από τις φτωχογειτονιές. Ο Χριστός βγάζει κάθε υποβάθμιση από τους ανθρώπους και στη συνέχεια, εκείνοι, βγάζουν τον εαυτό τους από τις υποβαθμισμένες φτωχογειτονιές. Ο κόσμος θα διέπλανε τους ανθρώπους μεταβάλλοντας το περιβάλλον τους. Ο Χριστός αλλάζει τους ανθρώπους οι οποίοι, στη συνέχεια, αλλάζουν το περιβάλλον τους. Ο κόσμος θα διαμόρφωνε την ανθρώπινη συμπεριφορά, αλλά ο Χριστός μπορεί να αλλάξει την ανθρώπινη φύση...

»Ναι, ο Χριστός αλλάζει ανθρώπους και οι αλλαγμένοι άνθρωποι μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο»⁵.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Για να μετανοήσουμε αληθώς, πρέπει πρώτα να συνειδητοποιήσουμε ότι το σχέδιο του Ευαγγελίου είναι το σχέδιο ευδαιμονίας.

Με τη συνήθη έννοια του όρου, *η ιδιότητα του μέλους στην Εκκλησία* σημαίνει ότι ένα άτομο έχει το όνομά του επισήμως καταγεγραμμένο στα αρχεία μητρώου μέλους της Εκκλησίας...

Όμως ο Κύριος ορίζει το μέλος της βασιλείας Του με έναν κάπως διαφορετικό τρόπο. Το 1828, μέσω του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ, είπε: «Ίδές, αυτή είναι η διδαχή μου -- όποιος μετανοεί και έρχεται προς εμένα, *αυτός είναι η εκκλησία μου*». (Δ&Δ 10:67. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.) Για Εκείνον, του οποίου είναι η Εκκλησία αυτή, η ιδιότητα του μέλους περιλαμβάνει κατά πολύ περισσότερο από το να είναι κανείς απλώς ένα μέλος στα αρχεία.

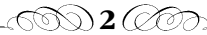
Συνεπώς, θα ήθελα να διατυπώσω σημαντικές έννοιες τις οποίες πρέπει να καταλάβουμε και να εφαρμόσουμε, αν πρέπει να μετανοήσουμε αληθώς και να έλθουμε προς τον Κύριο.

Μία από τις πιο συχνά χρησιμοποιούμενες απάτες του Σατανά είναι η αντίληψη ότι οι εντολές του Θεού προορίζονται να περιορίζουν την ελευθερία και να θέτουν όρια στην ευδαιμονία. Ενίστε, οι νέοι άνθρωποι ειδικώς αισθάνονται ότι τα πρότυπα του Κυρίου

είναι σαν φράκτες και αλυσίδες, εμποδίζοντάς τους από αυτές τις δραστηριότητες που φαίνονται απολαυστικότερες στη ζωή. Όμως ισχύει ακριβώς το αντίθετο. Το σχέδιο του Ευαγγελίου είναι το σχέδιο διά του οποίου οι άνθρωποι οδηγούνται σε πληρότητα αγαλλίασης. Αυτή είναι η πρώτη έννοια που θα ήθελα να τονίσω. Οι αρχές του Ευαγγελίου είναι τα βήματα και οι κατευθυντήριες οδηγίες που θα μας βοηθήσουν να βρούμε αληθινή ευδαιμονία και αγαλλίαση.

Η κατανόηση αυτής της έννοιας έκανε τον Ψαλμωδό να αναφωνήσει: «Πόσο αγαπώ τον νόμο σου! ...Με τα προστάγματά σου με έκανες σοφότερο από τους εχθρούς μου. ...Λύχνος στα πόδια μου είναι ο λόγος σου, και φως στα μονοπάτια μου. ...Τα μαρτύριά σου κληρονόμησα στον αιώνα· επειδή, αυτά είναι η αγαλλίαση της καρδιάς μου» (Ψαλμοί 119:97–98, 105, 111).

Αν επιθυμούμε να μετανοήσουμε αληθώς και να έλθουμε σε Εκείνον, ώστε να μπορούμε να αποκαλούμαστε μέλη της Εκκλησίας Του, κατά πρώτον και κύριο λόγο πρέπει να φθάσουμε στο σημείο να συνειδητοποιήσουμε αυτήν την αιώνια αλήθεια -- το σχέδιο του Ευαγγελίου είναι το σχέδιο της ευδαιμονίας. *Η ανομία ποτέ δεν έφερε, ποτέ δεν φέρνει, ποτέ δεν θα* μας φέρει ευδαιμονία [βλέπε Άλμα 41:10]. Η παραβίαση των νόμων του Θεού φέρνει μόνον δυστυχία, σκλαβιά και σκότος⁶.

Η πίστη στον Ιησού Χριστό προηγείται της αληθινής μετάνοιας.

Μία δεύτερη έννοια που είναι σημαντική για την κατανόησή μας είναι η σχέση της μετάνοιας με την αρχή της πίστεως. Η μετάνοια είναι η δεύτερη θεμελιώδης αρχή του Ευαγγελίου. Η πρώτη είναι ότι πρέπει να έχουμε πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό. Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί η πίστη στον Κύριο προηγείται της αληθινής μετάνοιας;

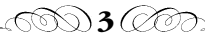
Για να απαντήσουμε σε αυτήν την ερώτηση, πρέπει να καταλάβουμε κάτι σχετικώς με την εξιλεωτική θυσία του Διδασκάλου. Ο Λεχί δίδαξε ότι «δεν υπάρχει σάρκα που να μπορεί να κατοικεί στην παρουσία τού Θεού, παρά μόνο με την αξία και την ευσπλαχνία και τη χάρη τού Άγιου Μεσσία» (Νεφί Β΄ 2:8). Ακόμη και ο πιο δίκαιος και έντιμος άνθρωπος δεν μπορεί να σώσει απλώς τον

εαυτό του βάσει των αρετών του, διότι, όπως μας λέει ο Απόστολος Παύλος: «όλοι αμάρτησαν, και στερούνται τη δόξα τού Θεού» (Προς Ρωμαίους 3:23).

Αν δεν ήταν η τέλεια, αναμάρτητη ζωή του Σωτήρος, την οποίαν θυσίασε προθύμως για εμάς, δεν θα μπορούσε να υπάρξει άφεση αμαρτιών.

Συνεπώς, η μετάνοια σημαίνει περισσότερα από απλώς μία βελτίωση συμπεριφοράς. Πολλοί άνδρες και γυναίκες στον κόσμο επιδεικνύουν μεγάλη δύναμη θέλησης και αυτοπειθαρχίας στην υπερνίκηση άσχημων συνηθειών και στις αδυναμίες της σάρκας. Ωστόσο, ταυτοχρόνως δεν σκέπτονται τον Διδάσκαλο και ενίοτε ακόμη και ανοικτά Τον απορρίπτουν. Τέτοιες αλλαγές συμπεριφοράς, ακόμη και αν είναι προς μία θετική κατεύθυνση, δεν αποτελούν αληθινή μετάνοια.

Πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό είναι το θεμέλιο επί του οποίου πρέπει να οικοδομηθεί η ειλικρινής και σημαίνουσα μετάνοια. Αν επιζητούμε αληθώς να εγκαταλείψουμε την αμαρτία, πρέπει πρώτα να κοιτάξουμε προς Εκείνον ο οποίος είναι ο Αίτιος της σωτηρίας μας⁷.

Η μετάνοια περιέχει μεγάλη αλλαγή στην καρδιά.

Η τρίτη σημαντική αρχή για να καταλάβουμε, αν θέλουμε να είμαστε αληθινά μέλη της Εκκλησίας, είναι ότι η μετάνοια δεν περιέχει μόνον μία αλλαγή στις πράξεις, αλλά μία αλλαγή στην καρδιά.

Όταν ο βασιλέας Βενιαμίν τελείωσε την αξιοσημείωτη ομιλία του στη γη του Ζαραχέμλα, όλοι οι άνθρωποι φώναζαν με μια φωνή ότι πίστεψαν τα λόγια του. Ήξεραν μετά βεβαιότητας ότι οι υποσχέσεις του για τη λύτρωση ήσαν αληθινές, επειδή, είπαν: «το Πνεύμα τού Κυρίου τού Παντοκράτορα... προκάλεσε μεγάλη αλλαγή μέσα μας, δηλαδή στην καρδιά μας, ώστε δεν έχουμε πια τάση να κάνουμε τίποτα πονηρό, αλλά να κάνουμε το καλό συνεχώς» (Μωσία 5:2)⁸.

Μπορούν να αλλάξουν οι καρδιές των ανθρώπων; Μα, βεβαίως! Συμβαίνει κάθε ημέρα στο μέγα ιεραποστολικό έργο της

Εκκλησίας. Είναι ένα από τα πιο ευρέως διαδεδομένα σύγχρονα θαύματα του Χριστού. Αν δεν σας έχει συμβεί -- θα πρέπει.

Ο Κύριός μας είπε στον Νικόδημο ότι «αν κάποιος δεν γεννηθεί από επάνω, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού» (Κατά Ιωάννην 3:3)...

Ο Άλμα δηλώνει: «Και ο Κύριος μου είπε: Μην απορείς που όλη η ανθρωπότητα, μάλιστα, άνδρες και γυναίκες, όλα τα έθνη, οι φυλές, οι γλώσσες και οι λαοί, πρέπει να ξαναγεννηθούν. Μάλιστα, να γεννηθούν από τον Θεό, να αλλάξουν από τη σαρκική κατάσταση τους και την κατάσταση της πτώσης τους, σε κατάσταση χρηστότητας, λυτρωμένοι από τον Θεό, και γινόμενοι γιοι και κόρες του.

»Και έτσι γίνονται νέα όντα. Και αν δεν το κάνουν αυτό, δεν μπορούν με κανένα τρόπο να κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού» (Μωσία 27:25-26)...

Το τέταρτο κεφάλαιο του Άλμα περιγράφει μία περίοδο στην ιστορία των Νεφιτών κατά την οποία η Εκκλησία άρχισε να αποτυχαίνει κατά την πρόοδό της» (Άλμα 4:10). Ο Άλμα αντιμετώπισε αυτήν τη δυσκολία με το να παραιτηθεί από τη θέση του ως αρχιδικαστή στη διακυβέρνηση «και περιορίστηκε αποκλειστικά στην αρχιεροσύνη», ευθύνη που ήταν δική του (Άλμα 4:20).

Κατέθεσε «με απλή μαρτυρία» εναντίον του λαού (Άλμα 4:19) και στο πέμπτο κεφάλαιο του Άλμα κάνει περισσότερες από σαράντα κρίσιμες ερωτήσεις. Μιλώντας ειλικρινώς στα μέλη της Εκκλησίας, δήλωσε: «Σας ρωτάω, αδελφοί μου της εκκλησίας, γεννηθήκατε πνευματικά από τον Θεό; Λάβατε τη μορφή του στην όψη σας; Αισθανθήκατε αυτήν τη μεγάλη αλλαγή στην καρδιά σας;» (Άλμα 5:14).

Εξακολούθησε: «Και τώρα ιδέστε, σας λέω, αδελφοί μου, αν έχετε αισθανθεί αλλαγή στην καρδιά σας, και αν έχετε νιώσει ότι θέλατε να ψάλλετε το τραγούδι της λυτρωτικής αγάπης, θα σας ρωτήσω, μπορείτε να νιώσετε το ίδιο τώρα;» (Άλμα 5:26).

Δεν θα αυξανόταν εντυπωσιακά η πρόοδος της Εκκλησίας σήμερα με τον αυξανόμενο αριθμό αυτών που αναγεννώνται πνευματικά; Μπορείτε να φαντασθείτε τι θα γινόταν στο σπίτι μας; Μπορείτε να φαντασθείτε τι θα συνέβαινε με τον αυξανόμενο

Μέσω μετανοίας, ο Αλμα ο νεότερος βίωσε μία θαυμαστή αλλαγή στην καρδιά.

αριθμό αντιτύπων του Βιβλίου του Μόρμον στα χέρια ενός αυξανόμενου αριθμού ιεραποστόλων, οι οποίοι γνωρίζουν πώς να το χρησιμοποιούν και οι οποίοι έχουν γεννηθεί από τον Θεό; Όταν συμβεί αυτό, θα έχουμε την άφθονη συγκομιδή ψυχών που υποσχέθηκε ο Κύριος. Ήταν ο «γενν[ημένος] από τον Θεό» Αλμα, ο οποίος ως ιεραπόστολος ήταν εις θέσιν να μεταδώσει τον λόγο ότι πολλοί άλλοι είχαν επίσης γεννηθεί από τον Θεό. (Βλέπε Αλμα 36:23–26)⁹.

Όταν έχουμε περάσει αυτήν τη δυνατή αλλαγή, η οποία προκαλείται μόνο μέσω πίστεως στον Ιησού Χριστό και μέσω της λειτουργίας του Πνεύματος επάνω μας, είναι σαν να έχουμε γίνει ένα καινούργιο άτομο. Συνεπώς, η αλλαγή παρομοιάζεται με μία νέα γέννηση. Χιλιάδες από εσάς έχετε βιώσει αυτήν την αλλαγή. Έχετε εγκαταλείψει ζωή με αμαρτία, ενίοτε βαθιά και προσβλητική αμαρτία και μέσω της εφαρμογής του αίματος του Χριστού στη ζωή σας, έχετε γίνει καθαροί. Δεν έχετε πλέον επιθυμία να επιστρέψετε στους παλιούς σας τρόπους. Είστε στην πραγματικότητα ένα καινούργιο άτομο. Αυτό είναι το νόημα της αλλαγής στην καρδιά¹⁰.

 4

Η λύπη κατά Θεόν οδηγεί στην αληθινή μετάνοια.

Η τέταρτη έννοια που θα ήθελα να τονίσω είναι αυτό που αναφέρουν οι γραφές ως «λύπη κατά Θεόν» για τις αμαρτίες μας. Είναι σύνθηρες να βρίσκουμε άνδρες και γυναίκες στον κόσμο, οι οποίοι αισθάνονται τύψεις για τα πράγματα που κάνουν λάθος. Ενίοτε αυτό συμβαίνει, επειδή οι πράξεις τους προκαλούν στους ίδιους ή σε αγαπημένα πρόσωπα μεγάλη λύπη και δυστυχία. Ενίοτε, η λύπη τους προκαλείται, επειδή πιάνονται και τιμωρούνται για τις πράξεις τους. Τέτοια εγκόσμια συναισθήματα δεν αποτελούν «λύπη κατά Θεόν».

...Κατά τις τελευταίες ημέρες του έθνους των Νεφιτών, ο Μόρμον είπε για τον λαό του: «η θλίψη τους δεν ήταν προς μετάνοια, ένεκα της καλοσύνης τού Θεού, αλλά ήταν μάλλον η θλίψη των καταραμένων, επειδή ο Κύριος δεν τους αφήνει πάντα να παίρνουν ευτυχία με την αμαρτία.

»Και δεν έρχονταν προς τον Ιησού με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο, αλλά καταριόνταν τον Θεό, και εύχονταν να πεθάνουν» (Μόρμον 2:13–14).

Στο ανατολικό ημισφαίριο, ο Απόστολος Παύλος εργαζόταν ανάμεσα στον λαό της Κορίνθου. Αφού ήλθαν αναφορές για σοβαρά προβλήματα ανάμεσα στους Αγίους, συμπεριλαμβανομένης της ανηθικότητας (βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 5:1), ο Παύλος έγραψε μία επιστολή δριμείας επιτιμήσεως. Οι άνθρωποι ανταποκρίθηκαν με την κατάλληλη συμπεριφορά και προφανώς διορθώθηκαν τα προβλήματα, διότι στη δεύτερη επιστολή του προς αυτούς, ο Παύλος έγραψε: «Τώρα χαίρομαι, όχι επειδή λυπηθήκατε, αλλ' ότι λυπηθήκατε προς μετάνοιαν· επειδή λυπηθήκατε κατά Θεόν...

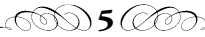
»Δεδομένου ότι, η λύπη κατά Θεόν γεννάει μετάνοια προς αμεταμέλητη σωτηρία· η λύπη, όμως, του κόσμου γεννάει θάνατο» (Προς Κορινθίους Β΄ 7:9–10).

Και στις δύο αυτές γραφές, η λύπη κατά Θεόν ορίζεται ως η λύπη που μας οδηγεί στη μετάνοια.

Η λύπη κατά Θεόν είναι ένα δώρο του Πνεύματος. Είναι η βαθιά συνειδητοποίηση ότι οι πράξεις μας έχουν προσβάλει τον Πατέρα και Θεό μας. Είναι η ξεκάθαρη επίγνωση ότι η συμπεριφορά μας

έκανε τον Σωτήρα, Εκείνον που δεν γνώρισε αμαρτία, δηλαδή τον σπουδαιότερο όλων, να υπομείνει αγωνία και δεινά. Οι αμαρτίες μας Τον έκαναν να αιμορραγεί από κάθε πόρο. Αυτή η πολύ αληθινή διανοητική και πνευματική οδύνη είναι αυτό το οποίο αναφέρουν οι γραφές ως το να έχουμε «καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο». (Βλέπε Νεφί Γ΄ 9:20, Μορόνι 6:2, Δ&Δ 20:37, 59:8, Ψαλμοί 34:18, 51:17, Ησαΐας 57:15). Ένα τέτοιο πνεύμα είναι το απόλυτο προαπαιτούμενο της αληθινής μετάνοιας¹¹.

**Ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός
ανυπομονούν να μας δουν να αλλάζουμε
τη ζωή μας και θα μας βοηθήσουν.**

Η επόμενη αρχή για την οποία θα ήθελα να συζητήσω είναι η εξής: Κανείς δεν ανυπομονεί περισσότερο να μας δει να αλλάζουμε τη ζωή μας από τον Πατέρα και τον Σωτήρα. Στο βιβλίο της Αποκάλυψης υπάρχει μία δυνατή και βαθιά πρόσκληση από τον Σωτήρα. Λέει: «Προσέξτε, στέκομαι στη θύρα και κρούω· αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου, και ανοίξει τη θύρα, θα μπω μέσα σ' αυτόν, και θα δειπνήσω μαζί του κι αυτός μαζί μου» (Αποκάλυψη 3:20). Προσέξτε ότι δεν λέει: «Στέκομαι στη θύρα και περιμένω να κρούσετε εσείς». Καλεί, γνέφει, ζητεί να ανοίξουμε απλώς την καρδιά μας και να Τον αφήσουμε να μπει μέσα.

Στη σπουδαία ομιλία του Μορόνι περί πίστεως, η αρχή διδάσκεται ακόμη πιο ξεκάθαρα. Του είπε ο Κύριος: «Αν οι άνθρωποι έρχονται προς εμένα θα τους δείξω τις αδυναμίες τους. Δίνω στους ανθρώπους αδυναμίες για να είναι ταπεινόφρονες. Και η χάρη μου είναι αρκετή για όλους τους ανθρώπους». Δεν έχει σημασία ποια είναι η έλλειψή μας ή η αδυναμία μας ή η ανεπάρκειά μας. Οι δωρεές και οι δυνάμεις Του είναι αρκετές να τις υπερνικήσουν όλες.

Ο Μορόνι συνεχίζει με τα λόγια του Κυρίου: «Η χάρη μου είναι αρκετή για όλους τους ανθρώπους που ταπεινώνουν τους εαυτούς τους ενώπιόν μου. Γιατί αν ταπεινώσουν τους εαυτούς τους ενώπιόν μου, και έχουν πίστη σε μένα, τότε θα κάνω εγώ τα αδύναμα να γίνουν δυνατά γι' αυτούς» (Εθέρ 12:27. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Τι υπόσχεση από τον Κύριο! Η ίδια η πηγή των προβλημάτων μας μπορεί να αλλάξει, να διαπλαστεί, να διαμορφωθεί σε δυνατό

σημείο και πηγή δύναμης. Αυτή η υπόσχεση επαναλαμβάνεται με τη μία ή την άλλη μορφή σε πολλές άλλες γραφές. Ο Ησαΐας είπε: «Δίνει ισχύ στους εξασθενημένους, και αυξάνει τη δύναμη στους αδύνατους» (Ησαΐας 40:29). Ο Κύριος είπε στον Παύλο: «Αρκεί σε σένα η χάρη μου· επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμή μου φανερώνεται τέλεια» (Προς Κορινθίους Β΄ 12:9). Στο Διδαχή και Διαθήκες διαβάζουμε: «Εκείνος που τρέμει κάτω από τη δύναμή μου θα γίνει δυνατός, και θα παράγει καρπούς εγκωμίων και σύνεσης» (Δ&Δ 52:17. Βλέπε, επίσης, Νεφί Α΄ 17:3, Νεφί Β΄ 3:13, Δ&Δ 1:28, 133:58-59)¹².

Μία από τις πιο αποτελεσματικές στρατηγικές του Σατανά με όσους έχει δελεάσει στην αμαρτία είναι να ψιθυρίζει στα αφτιά τους ότι δεν είναι άξιοι να προσεύχονται. Θα σας πει ότι ο Επουράνιος Πατέρας είναι τόσο δυσάρεστημένος μαζί σας που δεν θα ακούσει ποτέ τις προσευχές σας. Αυτό είναι ψέμα και το λέει για να μας εξαπατήσει. Η δύναμη της αμαρτίας είναι μεγάλη. Αν θέλουμε να απελευθερωθούμε από αυτήν, ειδικώς τη σοβαρή αμαρτία, πρέπει να έχουμε μία δύναμη μεγαλύτερη από τον εαυτό μας.

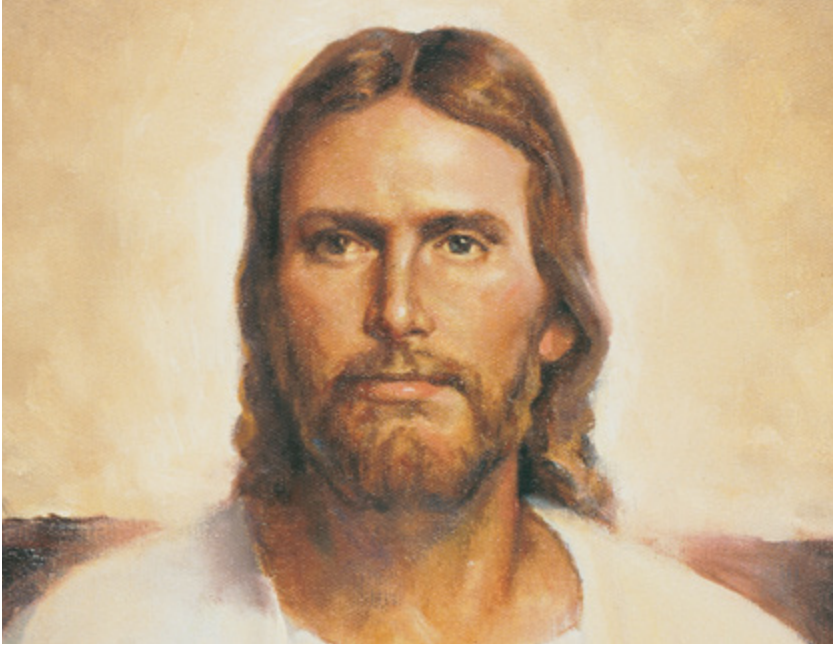
Κανείς δεν ανυπομονεί περισσότερο να σας βοηθήσει να ξεφύγετε από την αμαρτία από τον Επουράνιο Πατέρα σας. Πηγαίνετε σε Εκείνον. Αναγνωρίστε την αμαρτία σας, εξομολογηθείτε τη ντροπή σας και την ενοχή σας και κατόπιν παρακαλέστε Τον για βοήθεια. Έχει τη δύναμη να σας βοηθήσει να θριαμβεύσετε¹³.

Αδελφοί και αδελφές, πρέπει να πηγαίνουμε τις αμαρτίες μας στον Κύριο με ταπεινή και λυπητερή μετάνοια. Πρέπει να Τον παρακαλούμε για δύναμη να τις υπερνικήσουμε. Οι υποσχέσεις είναι βέβαιες. Θα μας βοηθήσει. Θα βρει τη δύναμη να αλλάξει τη ζωή μας¹⁴.

6

Δεν πρέπει να χάσουμε την ελπίδα μας καθώς επιζητούμε να γίνουμε σαν τον Χριστό.

Το έκτο και τελευταίο θέμα που θα ήθελα να εξηγήσω για τη διαδικασία της μετάνοιας είναι ότι πρέπει να είμαστε προσεκτικοί καθώς επιζητούμε να γίνουμε όλο και περισσότερο σαν τον Θεό, ώστε να μην αποθαρρυνθούμε και χάσουμε την ελπίδα μας. Το να γίνουμε σαν τον Χριστό είναι η επιδίωξη μιας ζωής και πολύ συχνά ενέχει πνευματική ανάπτυξη και αλλαγή που είναι αργή, σχεδόν

«Η αληθινή μετάνοια βασίζεται στην πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και ρέει από αυτήν. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος».

ανεπαίσθητη. Οι γραφές καταγράφουν αξιοσημείωτες αφηγήσεις ανθρώπων των οποίων η ζωή άλλαξε εντυπωσιακά πολύ γρήγορα: ο Άλμα ο νεότερος, ο Παύλος στον δρόμο προς τη Δαμασκό, ο Ενώς που προσευχήθηκε μέσα στη νύκτα, ο βασιλέας Λαμόνι. Τέτοια εκπληκτικά παραδείγματα της δύναμης να αλλάξουν ακόμη και οι εκτεθειμένοι στην αμαρτία για πολύ καιρό, μπορούν να φθάσουν ακόμη και εκείνοι που είναι βαθύτατα σε απόγνωση.

Όμως πρέπει να είμαστε προσεκτικοί καθώς συζητούμε αυτά τα αξιοσημείωτα παραδείγματα. Αν και είναι πραγματικά και δυνατά, αποτελούν περισσότερο την εξαίρεση παρά τον κανόνα. Για κάθε Παύλο, για κάθε Ενώς, και για κάθε βασιλέα Λαμόνι, υπάρχουν εκατοντάδες και χιλιάδες ανθρώπων που ευρίσκουν τη διαδικασία της μετάνοιας πολύ περισσότερο δυσδιάκριτη, πολύ περισσότερο ανεπαίσθητη. Ημέρα με την ημέρα πλησιάζουν περισσότερο τον Κύριο, συνειδητοποιώντας ελάχιστα ότι διαμορφώνουν μία ζωή σύμφωνα με τα πρότυπα του Θεού. Διάγουν ήρεμη ζωή με καλοσύνη, υπηρετήση και δέσμευση. Είναι σαν τους

Λαμανίτες, για τους οποίους ο Κύριος είπε: «βαφτίστηκαν με φωτιά και με το Πνεύμα το Άγιο, και δεν το ήξεραν» (Νεφί Γ΄ 9:20. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Δεν πρέπει να χάσουμε την ελπίδα μας. Η ελπίδα είναι μια άγκυρα στην ψυχή των ανθρώπων. Ο Σατανάς θα ήθελε να απορρίψουμε αυτήν την άγκυρα. Κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να φέρει αποθάρρυνση και υποταγή. Όμως δεν πρέπει να χάσουμε την ελπίδα μας. Ο Κύριος ευαρεστείται με κάθε προσπάθεια, ακόμη και τις πιο μικρές, τις καθημερινές στις οποίες πασχίζουμε να γίνουμε σαν Εκείνον. Αν και ενδεχομένως να δούμε ότι έχουμε πολύ για να πάμε στον δρόμο προς την τελείωση, δεν πρέπει να εγκαταλείψουμε την ελπίδα¹⁵.

Για όσους πληρώνουν το τίμημα που απαιτείται από την αληθινή μετάνοια, η υπόσχεση είναι βέβαιη. Μπορείτε να είστε και πάλι καθαροί. Η απόγνωση μπορεί να αρθεί. Η γλυκιά γαλήνη της συγχώρησης θα ρέει στη ζωή σας.

Τα λόγια του Κυρίου μέσω του Ησαΐα είναι βέβαια: «Ελάτε τώρα, και ας διαδικαστούμε, λέει ο Κύριος· αν οι αμαρτίες σας είναι σαν το πορφυρούν, θα γίνουν άσπρες σαν το χιόνι· αν είναι ερυθρές σαν κόκκινο, θα γίνουν σαν άσπρο μαλλί» (Ησαΐας 1:18).

Και σε αυτήν τη θεϊκή νομή ο Κύριος μίλησε εξίσου με ευκρίνεια, όταν είπε: «Ιδέστε, όποιος έχει μετανοήσει για τις αμαρτίες του, είναι συγχωρεμένος, και Εγώ, ο Κύριος, δεν τις θυμάμαι πια» (Δ&Δ 58:42)¹⁶.

Ελπίζω ότι δεν θα ζούμε στο παρελθόν. Οι άνθρωποι που ζουν στο παρελθόν δεν έχουν πάρα πολύ μέλλον. Έχουμε μεγάλη τάση να μοιρολογούμε για τις απώλειές μας, για αποφάσεις που έχουμε λάβει τις οποίες θεωρούμε αναδρομικώς ότι ήσαν πιθανότατα εσφαλμένες αποφάσεις. Έχουμε μεγάλη τάση να νιώθουμε άσχημα για τις συνθήκες με τις οποίες περιβαλλόμαστε, σκεπτόμενοι ότι θα μπορούσαν να είναι καλύτερες, αν είχαμε λάβει διαφορετικές αποφάσεις. Μπορούμε να επωφεληθούμε της εμπειρίας από το παρελθόν. Όμως, ας μη δαπανούμε τον χρόνο μας ανησυχώντας για αποφάσεις που έχουν ληφθεί, λάθη που έχουν γίνει. Ας ζούμε στο παρόν και στο μέλλον¹⁷.

Αγαπημένοι αδελφοί και αδελφές μου, καθώς επιζητούμε να πληρούμε τις προϋποθέσεις για να είμαστε μέλη της Εκκλησίας του Χριστού --μέλη υπό την έννοια που χρησιμοποιεί Εκείνος τον όρο, μέλη τα οποία έχουν μετανοήσει και έχουν έλθει σε Εκείνον-- ως θυμόμαστε αυτές τις έξι αρχές. Πρώτον, το Ευαγγέλιο είναι το σχέδιο ευδαιμονίας του Κυρίου και η μετάνοια έχει σχεδιασθεί για να μας φέρει αγαλλίαση. Δεύτερον, η αληθινή μετάνοια βασίζεται στην πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και ρέει από αυτήν. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Τρίτον, η αληθινή μετάνοια εμπεριέχει αλλαγή στην καρδιά και όχι απλώς αλλαγή συμπεριφοράς. Τέταρτον, μέρος αυτής της μεγάλης αλλαγής στην καρδιά είναι να νιώθουμε λύπη κατά Θεόν για τις αμαρτίες μας. Αυτή είναι η έννοια της συντετριμμένης καρδιάς και του μεταμελημένου πνεύματος. Τέταρτον, οι δωρεές του Θεού επαρκούν για να μας βοηθήσουν να υπερνικήσουμε κάθε αμαρτία και αδυναμία, αν στραφούμε μόνο προς Εκείνον για βοήθεια. Τελικώς, πρέπει να θυμόμαστε ότι το μεγαλύτερο μέρος της μετάνοιας δεν εμπεριέχει εντυπωσιακές ή συγκλονιστικές αλλαγές, αλλά αντιθέτως είναι μία βήμα προς βήμα, σταθερή και συνεπής κίνηση προς τη θείκη ιδιότητα.

Αν προσπαθήσουμε να ενσωματώσουμε αυτές τις αρχές στη ζωή μας και τις εφαρμόσουμε επί καθημερινής βάσεως, τότε θα πληρούμε τις προϋποθέσεις να είμαστε περισσότερο από μέλη στα αρχεία της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού. Ως αληθινά μέλη, έχουμε αξίωση στην υπόσχεσή Του: «Όποιος είναι τής εκκλησίας μου, και ανθέξει τα τής εκκλησίας μου μέχρι τέλους, αυτόν θα εδραιώσω επάνω στο βράχο μου, και οι πύλες τής κόλασης δε θα υπερσχύσουν εναντίον τους» (Α&Δ 10:69.)

Η προσευχή μου είναι ώστε να μπορέσουμε να κερδίσουμε αυτήν την υπόσχεση αφ' εαυτού μας¹⁸.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε ότι για να μετανοήσουμε αληθώς, πρέπει πρώτα να συνειδητοποιήσουμε ότι «το σχέδιο του Ευαγγελίου είναι το σχέδιο της ευδαιμονίας» και ότι η ανομία «ποτέ δεν θα μας φέρει ευδαιμονία» (τμήμα 1). Γιατί νομίζετε

ότι είναι απαραίτητη αυτή η κατανόηση στη διαδικασία της μετάνοιας;

- Στις προσπάθειές μας να μετανοήσουμε, γιατί δεν είναι αρκετή η αλλαγή συμπεριφοράς; (Βλέπε τμήμα 2.) Γιατί νομίζετε ότι χρειάζεται να στραφούμε προς τον Ιησού Χριστού, προκειμένου να μετανοήσουμε αληθώς;
- Με ποιους τρόπους έχετε βιώσει μια «μεγάλη αλλαγή στην καρδιά», όπως εξηγείται στο τμήμα 3; Τι μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε άλλους να βιώσουν αυτήν την αλλαγή;
- Με ποιους τρόπους είναι διαφορετική η «λύπη κατά Θεόν» από τη μεταμέλεια που αισθάνονται ορισμένοι άνθρωποι, όταν έχουν κάνει κάτι λάθος; (Βλέπε τμήμα 4.) Πώς θα μπορούσε ένας γονέας ή ένας επίσκοπος να χρησιμοποιήσει τις διδασκαλίες στο τμήμα 4 για να βοηθήσει κάποιον που χρειάζεται να μετανοήσει;
- Καθώς επανεξετάζετε το τμήμα 5, ποιες διδασκαλίες βρίσκετε ιδιαίτερα παρηγορητικές; Γιατί είναι παρηγορητικές για εσάς αυτές οι διδασκαλίες;
- Καταθέτοντας μαρτυρία για τη δύναμη της εξιλέωσης του Σωτήρος, ο Πρόεδρος Μπένσον είπε: «Δεν πρέπει να χάσουμε την ελπίδα μας» (τμήμα 6). Καθώς επανεξετάζετε το τμήμα 6, ποιες αλήθειες για την εξιλέωση βρίσκετε που σας προσφέρουν ελπίδα;

Σχετικές γραφές

Κατά Λουκάν 15:11–32, Μωσία 4:10–12, 26:30–31, Άλμα 34:17–18, Νεφί Γ΄ 27:19–20, Δ&Δ 18:10–16, 19:15–19

Βοήθεια διδασκαλίας

«Το κύριο ενδιαφέρον σας θα πρέπει να είναι να βοηθάτε τους άλλους να μάθουν το Ευαγγέλιο, όχι να κάνετε μία εντυπωσιακή παρουσίαση. Αυτό περιλαμβάνει το να δίδετε ευκαιρίες στους μαθητεύομενους να διδάσκει ο ένας τον άλλον» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 64).

Σημειώσεις

1. "Cleansing the Inner Vessel," *Ensign*, Μάιος 1986, 4.
2. Στο Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 184.
3. "The Law of Chastity," *New Era*, Ιαν. 1988, 6.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1955, 47.
5. "Born of God," *Ensign*, Ιούλιος 1989, 4.
6. "A Mighty Change of Heart," *Ensign*, Οκτ. 1989, 2.
7. "A Mighty Change of Heart," 2.
8. "A Mighty Change of Heart," 2, 4.
9. "Born of God," 2, 4.
10. "A Mighty Change of Heart," 4.
11. "A Mighty Change of Heart," 4.
12. "A Mighty Change of Heart," 4-5.
13. "The Law of Chastity," 7.
14. "A Mighty Change of Heart," 5.
15. "A Mighty Change of Heart," 5.
16. "The Law of Chastity," 7.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 387.
18. "A Mighty Change of Heart," 5.

Ιησούς Χριστός, ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας

«Διακηρύσσουμε τη θειότητα του Ιησού Χριστού. Στρεφόμαστε σε Εκείνον ως τη μοναδική πηγή σωτηρίας μας».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

«**Δ**εν μπορώ να ενθυμηθώ μια στιγμή που να μην πιστεύω στον Ιησού Χριστό» είπε ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον. «Φαίνεται ότι η πραγματικότητα της ζωής, του θανάτου και της αναστάσεώς Του ήταν πάντοτε κάτι που πίστευα. Μεγάλωσα σε ένα σπίτι από πιστούς γονείς, οι οποίοι ενθέρμως πίστευαν στον Χριστό και κατέθεταν μαρτυρία για Εκείνον, κάτι για το οποίο είμαι πολύ ευγνώμων»¹.

Αυτή η μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό ήταν το θεμέλιο της ζωής του Προέδρου Μπένσον. Διαμόρφωσε τις προτεραιότητές του, καθοδήγησε τις αποφάσεις του και τον βοήθησε μέσα στις δοκιμασίες. Του παρείχε προοπτική για τον σκοπό της θνητότητας και πεποίθηση στις υποσχέσεις και ευλογίες της αιώνιας ζωής.

Κατά τη διάρκεια της αποστολικής διακονίας του ως ειδικού μάρτυρος του Ιησού Χριστού, ο Πρόεδρος Μπένσον συχνά έδιδε μαρτυρία για τον Σωτήρα. Αναγνωρίζοντας ότι «ενίοτε τίθεται η ερώτηση: “Είναι οι μορμόνοι χριστιανοί;”» κατέθεσε μαρτυρία:

«Διακηρύσσουμε τη θειότητα του Ιησού Χριστού. Στρεφόμαστε σε Εκείνον ως τη μοναδική πηγή σωτηρίας μας. Προσπαθούμε να ζούμε τις διδασκαλίες Του και προσδοκούμε τον καιρό όπου θα έλθει πάλι σε τούτη τη γη για να κυβερνήσει και να βασιλεύσει ως Βασιλεύς Βασιλέων και Κύριος Κυρίων. Με τα λόγια ενός προφήτου του Βιβλίου του Μόρμον λέμε...: “Δεν υπάρ[χ]ει άλλο όνομα που να δοθεί, ούτε άλλη οδός ούτε τρόπος με τα οποία να μπορέσει να επέλθει σωτηρία προς τα τέκνα των ανθρώπων,

«Κανένα γεγονός δεν θα μπορούσε να είναι πιο σημαντικό για τα άτομα ή τα έθνη από την ανάσταση του Διδασκάλου».

παρά μόνο διά και μέσω τού ονόματος τού Χριστού, τού Κυρίου, τού Παντοκράτορα” (Μωσία 3:17)»².

Οι δηλώσεις του Προέδρου Μπένσον περί θειότητας του Ιησού Χριστού συχνά συνδέονταν με το Βιβλίο του Μόρμον³. «Μέσω του Βιβλίου του Μόρμον ο Θεός έχει παράσχει για την εποχή μας απτή απόδειξη ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός» έλεγε⁴. Δίδασκε ότι η «μείζων αποστολή» του Βιβλίου του Μόρμον είναι να πείσει τους ανθρώπους για την αλήθεια αυτή⁵. «Πάνω από τα μισά από όλα τα εδάφια στο Βιβλίο του Μόρμον αναφέρονται στον Κύριό μας» παρατήρησε. «Του δίδονται πάνω από εκατό διαφορετικά ονόματα στο Βιβλίο του Μόρμον. Τα ονόματα αυτά έχουν συγκεκριμένη σπουδαιότητα στην περιγραφή της θείας φύσεως Του»⁶.

Η μαρτυρία του Προέδρου Μπένσον για τον Σωτήρα απεκάλυπτε την προσωπική εγγύτητα που αισθανόταν με Εκείνον:

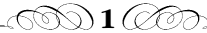
«Με όλη μου την ψυχή Τον αγαπώ.

»Καταθέτω ταπεινώς μαρτυρία ότι είναι ο ίδιος στοργικός, συμπονετικός Κύριος σήμερα όπως όταν βάδιζε στους σκονισμένους δρόμους της Παλαιστίνης. Είναι κοντά στους υπηρέτες Του επάνω σε αυτήν τη γη. Ενδιαφέρεται για τον καθέναν από εμάς σήμερα και μας αγαπά. Γι’ αυτό μπορείτε να είσθε βέβαιοι.

»Ζει σήμερα ως ο Κύριός μας, ο Διδάσκαλός μας, ο Σωτήρας μας, ο Λυτρωτής μας και ο Θεός μας.

»Ο Θεός να μας ευλογεί όλους να πιστεύουμε σε Εκείνον, να Τον αποδεχόμαστε, να Τον λατρεύουμε, να Τον εμπιστευόμαστε και να Τον ακολουθούμε»⁷.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

**Χάριν της απέραντης αγάπης Του για εμάς,
ο Ιησούς Χριστός μάς λύτρωσε από τον
σωματικό και τον πνευματικό θάνατο.**

Δεν υπάρχει καμία άλλη επιρροή που να είχε τόσο μεγάλο αντίκτυπο επάνω σε αυτήν τη γη όπως η ζωή του Ιησού Χριστού. Δεν μπορούμε να φαντασθούμε τη ζωή μας χωρίς τις διδασκαλίες Του. Χωρίς Αυτόν θα ήμασταν συγκεχυμένοι από τα ψευδή πιστεύω και

τις θρησκείες που δημιουργήθηκαν από φόβο και σκότος, όπου έχουν επιρροή τα αισθησιακά και τα υλιστικά. Δεν έχουμε επιτύχει τον στόχο τον οποίον έχει θέσει Εκείνος για εμάς, αλλά δεν πρέπει ποτέ να τον ξεχάσουμε [τον στόχο] ούτε πρέπει να ξεχάσουμε ότι το ταξίδι μας προς το φως, προς την τελείωση, δεν θα ήταν δυνατόν χωρίς τη διδασκαλία Του, τη ζωή Του, τον θάνατό Του και την ανάστασή Του⁸.

Για να έχουμε ένα μέτρο εκτίμησης και ευγνωμοσύνης για όσα επέτυχε [ο Ιησούς Χριστός] για λογαριασμό μας, πρέπει να θυμόμαστε αυτές τις ζωτικές αλήθειες:

Ο Ιησούς ήλθε στη γη, προκειμένου να κάνει το θέλημα του Πατέρα μας.

Ήλθε με την πρόγνωση ότι θα έφερε το φορτίο των αμαρτιών όλων μας.

Ήξερε ότι θα Τον σήκωναν επάνω στον σταυρό.

Γεννήθηκε για να γίνει ο Σωτήρας και Λυτρωτής όλης της ανθρωπότητας.

Ήταν *εις θέσιν* να εκτελέσει την αποστολή Του, επειδή ήταν ο Υιός του Θεού και κατείχε τη δύναμη του Θεού.

Ήταν *πρόθυμος* να εκτελέσει την αποστολή Του, επειδή μας αγαπά.

Κανένα θνητό ον δεν είχε τη δύναμη ούτε την ικανότητα να λυτρώσει όλους τους άλλους θνητούς από την απολεσθείσα και πεπτωκυία κατάστασή τους ούτε κανείς άλλος θα μπορούσε να παραχωρήσει εθελουσίως τη ζωή του και δι' αυτού να πραγματοποιήσει τη συνολική ανάσταση για όλους τους άλλους θνητούς.

Μόνον ο Ιησούς Χριστός ήταν *εις θέσιν* και *πρόθυμος* να εκτελέσει μία τέτοια λυτρωτική πράξη αγάπης⁹.

Ο Ιησούς Χριστός... ήλθε σε αυτή τη γη σε έναν προ-διορισμένο χρόνο μέσα από βασιλικά πρωτοτόκια που διατήρησαν τη θεϊκή Του ιδιότητα. Συνδυασμένα στη φύση Του ήσαν τα ανθρώπινα γνωρίσματα της θνητής μητέρας Του και τα θεία γνωρίσματα και οι δυνάμεις του Αιώνιου Πατέρα Του.

Η μοναδική κληρονομικότητά Του Τον κατέστησε κληρονόμο του τιμώμενου τίτλου -- ο Μονογενής Υιός του Θεού κατά τη σάρκα. Ως ο Υιός του Θεού, κληρονόμησε δυνάμεις και διάνοια που κανένας άνθρωπος δεν είχε ποτέ πριν ή έκτοτε. Ήταν στην κυριολεξία ο Εμμανουήλ, το οποίο σημαίνει «ο Θεός μαζί μας». (Βλέπε Ησαΐας 7:14, Κατά Ματθαίον 1:23.)

Μολονότι ήταν ο Υιός του Θεού αποσταλείς στη γη, το ουράνιο σχέδιο του Πατέρα απαιτούσε να βιώσει όλες τις δυσκολίες και τα βάσανα της θνητότητας. Έτσι, βίωσε «πειρασμούς... πείνα, δίψα, και κόπωση». (Μωσσία 3:7.)

Για να πληροί τις προϋποθέσεις ως *Λυτρωτής* όλων των τέκνων του Πατέρα, ο Ιησούς έπρεπε να είναι τέλεια υπάκουος σε όλους τους νόμους του Θεού. Επειδή υποτάχθηκε στο θέλημα του Πατέρα, μεγάλωνε «από χάρη σε χάρη μέχρι που έλαβε πληρότητα» της δυνάμεως του Πατέρα. Έτσι, απέκτησε «κάθε εξουσία, τόσο στους ουραμούς όσο και στη γη». (Δ&Δ 93:13, 17)¹⁰.

Επειδή ο [Ιησούς] ήταν Θεός --δηλαδή ο Υιός του Θεού-- μπορούσε να φέρει το βάρος και το φορτίο των αμαρτιών άλλων ανθρώπων επάνω Του. Ο Ησαΐας προφήτευσε [για] την προθυμία του Σωτήρος μας να το κάνει αυτό με τα εξής λόγια: «Αυτός, στην πραγματικότητα, βάσταξε τις ασθένειές μας, και επιφορτίστηκε τις θλίψεις μας· ...τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας· τάλαιπωρήθηκε για τις ανομίες μας· η τιμωρία, που έφερε τη δική μας ειρήνη, ήταν επάνω σ' αυτόν· και διαμέσου των πληγών του γιατρευτήκαμε εμείς». (Ησαΐας 53:4-5.)

Αυτή η αγία, ανιδιοτελής πράξη που εθελουσίως πήρε επάνω Του τις αμαρτίες όλων των άλλων ανθρώπων, είναι η εξιλέωση. Πώς θα μπορούσε *Ένας* να φέρει τις αμαρτίες για *όλους*, είναι πέραν της κατανόησης του θνητού ανθρώπου. Όμως, γνωρίζω αυτό: Οντως πήρε επάνω Του τις αμαρτίες όλων και το έκανε αυτό από την απέραντη αγάπη Του για τον καθέναν από εμάς. Έχει πει: «Γιατί ιδές, εγώ, ο Θεός, υπέφερα όλα αυτά για όλους, ώστε να μην υποφέρουν αν μετανοήσουν... Το μαρτύριο δε αυτό, έκανε εμένα, το Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμω από τον πόνο, και να αιμορραγώ από κάθε πόρο, και να υποφέρω τόσο κατά το σώμα

«Δεν υπάρχει καμία άλλη επιρροή που να είχε τόσο μεγάλο αντίκτυπο επάνω σε αυτήν τη γη όπως η ζωή του Ιησού Χριστού».

όσο και κατά το πνεύμα -- και ήθελα να μπορούσα να μην πιω το πικρό ποτήρι, και να υποχωρήσω». (Δ&Δ 19:16, 18.)

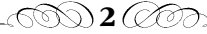
Παρά τη βασανιστική αυτή δοκιμασία, πήρε το ποτήρι και ήπιε. Υπέφερε για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων, ώστε να μην χρειαζόταν να υποφέρουμε. Υπέμεινε τον εξευτελισμό και τις προσβολές των διωκτών του χωρίς παράπονο ή αντεκδίκηση. Άντεξε το μαοτίγωμα και κατόπιν την ατίμωση της στυγνής εκτέλεσης -- τον σταυρό¹¹.

Στη Γεθσημανή και στον Γολγοθά, [ο Ιησούς] κατηγοράσθη την απέραντη και αιώνια εξιλέωση. Ήταν η μεγαλύτερη, μοναδική πράξη αγάπης στην καταγεγραμμένη ιστορία. Μετά ακολούθησε ο θάνατος και η ανάστασή Του.

Έτσι, έγινε ο Λυτρωτής μας -- που μας λύτρωσε όλους από τον σωματικό θάνατο και που λύτρωσε εμάς από τον πνευματικό θάνατο, οι οποίοι θα υπακούν στους νόμους και τις διατάξεις του Ευαγγελίου¹².

Μπορεί να μην καταλάβουμε ποτέ ούτε να κατανοήσουμε στη θνητότητα *πώς* έφερε εις πέρας αυτό που έκανε, αλλά δεν πρέπει να αδυνατούμε να καταλάβουμε *γιατί* έκανε αυτό που έκανε.

Τα πάντα που έκανε υπαγορεύονταν από την ανιδιοτελή, απέραντη αγάπη Του για εμάς¹³.

Ο Ιησούς Χριστός πρόβαλε από τον τάφο και ζει σήμερα ως ανεστημένο ον.

Τα μεγαλύτερα γεγονότα της ιστορίας είναι εκείνα που επηρεάζουν τον μεγαλύτερο αριθμό ανθρώπων για τις πιο μεγάλες περιόδους. Σύμφωνα με αυτό το πρότυπο, κανένα γεγονός δεν θα μπορούσε να είναι πιο σημαντικό για τα άτομα ή τα έθνη από την ανάσταση του Διδασκάλου.

Η κυριολεκτική ανάσταση κάθε ψυχής που έχει ζήσει και πεθάνει επάνω στη γη είναι μία βεβαιότητα και ασφαλώς κάποιο άτομο θα πρέπει να κάνει προσεκτική προετοιμασία για το γεγονός αυτό. Η ένδοξη ανάσταση θα πρέπει να είναι ο στόχος κάθε άνδρα και γυναίκας, διότι η ανάσταση θα είναι πραγματικότητα.

Τίποτε δεν είναι πιο απόλυτα γενικό από την ανάσταση. Κάθε ζωντανό ον θα αναστηθεί. «Όπως όλοι πεθαίνουν με τον Αδάμ, έτσι και όλοι θα ζωοποιηθούν με τον Χριστό». (Προς Κορινθίους Α΄ 15:22.)

Το χρονικό των γραφών μάς λέει ότι την τρίτη ημέρα μετά τη σταύρωση του Ιησού, υπήρξε ένας μεγάλος σεισμός. Η πέτρα κύλισε πίσω από την είσοδο του μνήματος. Ορισμένες γυναίκες, ανάμεσα στις πιο αφοσιωμένες των οπαδών Του, ήλθαν στο μέρος με μύρα «και δεν βρήκαν το σώμα τού Κυρίου Ιησού».

Άγγελοι εμφανίσθηκαν και είπαν απλά: «Γιατί ζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς; Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε». (Κατά Λουκάν 24:3–6.) Τίποτε στην ιστορία δεν είναι αντάξιο της συγκλονιστικής εκείνης ανακοίνωσης: «Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε».

Το γεγονός της αναστάσεως του Σωτήρος μας βασίζεται στις μαρτυρίες πολλών *αξιόπιστων* μαρτύρων. Ο ανεστημένος Κύριος εμφανίσθηκε σε διάφορες γυναίκες, σε δύο μαθητές στον δρόμο

προς Εμμαούς, στον Πέτρο, στους Αποστόλους. Και «ύστερα απ' αυτά» όπως ανέφερε ο Παύλος «φάνηκε σε 500 και περισσότερους αδελφούς, μονομιάς. ...και τελευταίον απ' όλους, φάνηκε και σ[τον Παύλο]». (Προς Κορινθίους Α' 15:6, 8.)...

Ως ένας εκ των μαρτύρων Του των τελευταίων ημερών, καταθέτω μαρτυρία ότι ζει σήμερα. Είναι ένα ανεστημένο Ον. Είναι ο Σωτήρας μας, ο Κύριός μας, ο ίδιος ο Υιός του Θεού. Καταθέτω μαρτυρία ότι θα έλθει πάλι ως ο ένδοξος, ανεστημένος μας Κύριος. Εκείνη η ημέρα δεν είναι πολύ μακριά. Προς όλους όσοι Τον δέχονται ως Σωτήρα και Κύριο, η κυριολεκτική Του ανάσταση σημαίνει ότι η ζωή δεν τελειώνει στον θάνατο, διότι υποσχέθηκε: «Επειδή, εγώ ζω, κι εσείς θα ζείτε». (Κατά Ιωάννην 14:19)¹⁴.

Εκείνος μόνον είχε τη δύναμη της αναστάσεως. Και έτσι την τρίτη ημέρα μετά την ταφή Του, πρόβαλε από τον τάφο ζωντανός και φανερώθηκε σε πολλούς. ...Ως ένας εκ των ειδικών μαρτύρων [Του] που έχει κληθεί έτσι αυτήν την εποχή, καταθέτω μαρτυρία σε εσάς ότι ζει. Ζει με ένα ανεστημένο σώμα. Δεν υπάρχει καμία αλήθεια ούτε γεγονός για το οποίο να είμαι πιο βέβαιος ή πιο πεπεισμένος από την αλήθεια της κυριολεκτικής αναστάσεως του Κυρίου μας¹⁵.

3

Πρέπει να είμαστε γενναίοι στη μαρτυρία μας για τον Ιησού Χριστό.

Μία πολύ ανεκτίμητη ευλογία διαθέσιμη σε κάθε μέλος της Εκκλησίας είναι η μαρτυρία για τη θειότητα του Ιησού Χριστού και της εκκλησίας Του. Η μαρτυρία είναι μία από τις λίγες ιδιοκτησίες που μπορούμε να πάρουμε μαζί μας, όταν φύγουμε από αυτήν τη ζωή.

Το να έχουμε μία μαρτυρία για τον Ιησού είναι να κατέχουμε γνώση μέσω του Αγίου Πνεύματος για την ουράνια αποστολή του Ιησού Χριστού.

Η μαρτυρία για τον Ιησού είναι να γνωρίζουμε την ουράνια φύση της γεννήσεως του Κυρίου -- ότι είναι όντως ο *Μονογενής* Υιός κατά τη σάρκα.

Η μαρτυρία για τον Ιησού είναι να γνωρίζουμε ότι Εκείνος ήταν ο υπεσχημένος Μεσσίας και ότι ενώ έμεινε ανάμεσα στους ανθρώπους, έφερε εις πέρας πολλά τρανά θαύματα.

Η μαρτυρία για τον Ιησού είναι να γνωρίζουμε ότι οι νόμοι τούς οποίους καθιέρωσε ως διδαχή Του είναι αληθινοί και εν συνεχεία να τηρούμε αυτούς τους νόμους και τις διατάξεις.

Το να κατέχουμε μία μαρτυρία για τον Ιησού είναι να γνωρίζουμε ότι Εκείνος πήρε εθελουσίως επάνω Του τις αμαρτίες όλης της ανθρωπότητας στον κήπο της Γεθσημανή, πράγμα που Τον έκανε να υποφέρει τόσο στο σώμα όσο και στο πνεύμα και να αιμορραγεί από κάθε πόρο. Τα έκανε όλα αυτά, ούτως ώστε να μην χρειασθεί εμείς να υποφέρουμε, αν μετανοούσαμε. (Βλέπε Δ&Δ 19:16, 18.)

Το να έχουμε μία μαρτυρία για τον Ιησού είναι να γνωρίζουμε ότι Εκείνος ανέστη θριαμβευτικά από τον τάφο με ένα υλικό, ανεστημένο σώμα. Και επειδή ζει, έτσι θα ζήσει και όλη η ανθρωπότητα.

Το να κατέχουμε μία μαρτυρία για τον Ιησού είναι να γνωρίζουμε ότι ο Θεός Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός πράγματι εμφανίσθηκαν στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ για να εδραιώσουν μία νέα θεϊκή νομή του Ευαγγελίου Του, ώστε η σωτηρία να κηρυχθεί σε όλα τα έθνη προτού έλθει Εκείνος.

Το να κατέχουμε μία μαρτυρία για τον Ιησού είναι να γνωρίζουμε ότι η Εκκλησία, την οποίαν Εκείνος ίδρυσε στο μεσουράνημα του χρόνου και αποκατέστησε στη σύγχρονη εποχή είναι, όπως έχει δηλώσει ο Κύριος, «η μόνη αληθινή και ζωντανή εκκλησία επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης». (Δ&Δ 1:30.)

Το να έχουμε μία τέτοια μαρτυρία είναι ζωτικής σημασίας. Όμως, μεγαλύτερης ακόμη σημασίας είναι το να είμαστε γενναίοι στη μαρτυρία μας.

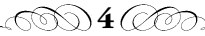
Μία μαρτυρία για τον Ιησού σημαίνει ότι αποδεχόμαστε την ουράνια αποστολή του Ιησού Χριστού, ασπαζόμαστε το Ευαγγέλιό Του και κάνουμε τα έργα Του. Σημαίνει επίσης ότι αποδεχόμαστε την προφητική αποστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των διαδόχων του και ακολουθούμε τη συμβουλή τους. Όπως είπε ο Ιησούς: «Είτε με τη δική μου φωνή είτε με τη φωνή των δούλων μου, είναι το ίδιο». (Δ&Δ 1:38.)

Μιλώντας για όσους θα λάβουν τελικώς τις ευλογίες του σελέστιου βασιλείου, ο Κύριος είπε στον Τζόζεφ Σμιθ:

«Αυτοί είναι εκείνοι που δέχτηκαν τη μαρτυρία τού Ιησού, και πίστεψαν στο όνομά του και βαπτίσθηκαν κατά το είδος τής ταφής του, αφού θάφτηκαν σε νερό στο όνομά του, και τούτο σύμφωνα με την εντολή την οποία εκείνος έδωσε». (Δ&Δ 76:51.)

Αυτοί είναι όσοι είναι γενναίοι στη μαρτυρία τους για τον Ιησού, οι οποίοι, όπως έχει δηλώσει ο Κύριος, «νικούν με την πίστη, και σφραγίζονται από το Άγιο Πνεύμα της υπόσχεσης, το οποίο ο Πατέρας εκχύνει επάνω σε όλους εκείνους όσοι είναι δίκαιοι και αληθινοί». (Δ&Δ 76:53)¹⁶.

Η πίστη στον Ιησού Χριστό συνίσταται στο να βασιζόμαστε εντελώς σε Εκείνον και να ακολουθούμε τις διδασκαλίες Του.

Η θεμελιώδης αρχή της θρησκείας μας είναι πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό. Γιατί είναι σκόπιμο να επικεντρώσουμε την πεποίθησή μας, την ελπίδα μας και την εμπιστοσύνη μας σε ένα μοναδικό άτομο; Γιατί είναι τόσο απαραίτητη η πίστη σε Εκείνον για την ψυχική γαλήνη σε τούτη τη ζωή και για την ελπίδα στον επόμενο κόσμο;

Οι απαντήσεις μας σε αυτές τις ερωτήσεις προσδιορίζουν κατά πόσο αντιμετωπίζουμε το μέλλον με θάρρος, ελπίδα και αισιοδοξία ή με ανησυχία, αγωνία και απαισιοδοξία.

Το μήνυμα και η μαρτυρία μου είναι τα εξής: Μόνον ο Ιησούς Χριστός διαθέτει μοναδικά τα προσόντα να παράσχει αυτήν την ελπίδα, αυτήν την πεποίθηση και αυτήν τη δύναμη που χρειαζόμαστε να υπερνικήσουμε τον κόσμο και να ξεπεράσουμε τις ανθρώπινες αδυναμίες μας. Για να το κάνουμε αυτό, πρέπει να θέσουμε την πίστη μας σε Εκείνον και να ζούμε σύμφωνα με τους νόμους και τις διδασκαλίες Του...

Η πίστη σε Αυτόν είναι περισσότερο από απλή αναγνώριση ότι ζει. Είναι περισσότερο από τον ισχυρισμό του πιστεύω.

Η πίστη στον Ιησού Χριστό αποτελείται από τέλεια εμπιστοσύνη σε Εκείνον. Ως Θεός έχει απέραντη δύναμη, διάνοια και

«Ελάτε πίσω μου» (Κατά Μάρκον 1:17).

αγάπη. Δεν υπάρχει κανένα ανθρώπινο πρόβλημα υπεράνω της ικανότητάς Του να επιλύει. Επειδή τα υπέστη όλα αυτά (βλέπε Δ&Δ 122:8), γνωρίζει πώς να μας βοηθά να υπερνικούμε τις καθημερινές μας δυσκολίες.

Πίστη σε Εκείνον σημαίνει να πιστεύουμε πως ακόμη και αν δεν καταλαβαίνουμε τα πάντα, Εκείνος τα καταλαβαίνει. Συνεπώς, εμείς, πρέπει να «αποβλέπουμε» προς Εκείνον «σε κάθε σκέψη. Μην αμφιβάλλετε, μη φοβάστε». (Δ&Δ 6:36.)

Πίστη σε Εκείνον σημαίνει να βασιζόμαστε ότι έχει πάσαν δύναμη επάνω σε όλους τους ανθρώπους και σε όλα τα έθνη. Δεν υπάρχει κανένα κακό που να μην μπορεί να σταματήσει. Τα πάντα είναι στα χέρια Του. Αυτή η γη είναι η δίκαιη κυριαρχία Του. Ωστόσο, επιτρέπει το κακό, ούτως ώστε να μπορούμε να κάνουμε επιλογές μεταξύ του καλού και του κακού.

Το Ευαγγέλιό Του είναι η τέλεια συνταγή για όλα τα ανθρώπινα προβλήματα και τα κοινωνικά δεινά.

Όμως το Ευαγγέλιό Του είναι αποτελεσματικό μόνον καθώς εφαρμόζεται στη ζωή μας. Συνεπώς, πρέπει να «χορτ[αίνουμε] με τα λόγια του Χριστού. Γιατί ιδέστε, τα λόγια του Χριστού θα σας πουν όλα όσα πρέπει να κάνετε». (Νεφί Β΄ 32:3.)

Αν δεν *κάνουμε* τις διδασκαλίες Του, δεν επιδεικνύουμε πίστη σε Εκείνον.

Σκεφθείτε τι διαφορετικός κόσμος θα ήταν, αν όλη η ανθρωπότητα έκανε όπως έλεγε Εκείνος: «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου. ...Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου». (Κατά Ματθαίον 22:37, 39.)

Ποια είναι τότε η απάντηση στην ερώτηση: «Τι πρέπει να γίνει σχετικώς με τα προβλήματα και τα διλήμματα που αντιμετωπίζουν σήμερα άτομα, κοινότητες και έθνη;» Ορίστε η απλή συνταγή Του:

«Να πιστεύετε στο Θεό. Να πιστεύετε ότι υπάρχει και ότι δημιούργησε τα πάντα στους ουραμούς και στη γη. Να πιστεύετε ότι έχει *κάθε* σοφία και *κάθε* δύναμη στους ουραμούς και στη γη. Να πιστεύετε ότι ο άνθρωπος δεν καταλαβαίνει όλα όσα ο Κύριος έχει τη δυνατότητα να καταλαβαίνει...

»Να πιστεύετε ότι πρέπει να μετανοήσετε από τις αμαρτίες σας και να τις εγκαταλείψετε, και να ταπεινωθείτε εμπρός στο Θεό. Και ζητήστε με ειλικρίνεια καρδιάς να σας συγχωρήσει. Και τώρα, αν τα πιστεύετε όλα αυτά, *κοιτάξτε να τα εκτελείτε*. (Μωσία 4:9-10. Η πλάγια γραφή προστέθηκε) ¹⁷.

5

Είμαστε πάρα πολύ ευλογημένοι και περιχαρείς, όταν πασχίζουμε να είμαστε σαν τον Ιησού Χριστό.

Ένας από τους σκοπούς αυτής της ζωής είναι να δοκιμασθούμε για να δούμε αν «θα κάνου[με] όλα όσα ο Κύριος» ο Θεός μας μάς προστάξει. (Αβραάμ 3:25.) Εν ολίγοις, πρέπει να μάθουμε το θέλημα του Κυρίου και να το κάνουμε. Πρέπει να ακολουθούμε το πρότυπο του Ιησού Χριστού και να είμαστε σαν Αυτόν.

Το ουσιώδους σημασίας ερώτημα της ζωής θα πρέπει να είναι το ίδιο το οποίο έθεσε ο Παύλος: «Κύριε, τι θέλεις να κάνω;» (Πράξεις 9:6.)...

Χρειαζόμαστε περισσότερους άνδρες και γυναίκες του Χριστού οι οποίοι θα Τον θυμούνται πάντοτε, οι οποίοι θα τηρούν τις εντολές Του τις οποίες τους έχει δώσει. Ο καλύτερος τρόπος να μετρήσουμε την επιτυχία είναι να δούμε πόσο στενά μπορούμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμά Του¹⁸.

Ορισμένοι... είναι πρόθυμοι να πεθάνουν για την πίστη τους, αλλά δεν είναι πρόθυμοι να ζήσουν πλήρως για αυτήν. Ο Χριστός και έζησε και πέθανε για εμάς. Μέσω της εξιλεώσεώς Του και ακολουθώντας το παράδειγμά Του, μπορούμε να αποκτήσουμε το μεγαλύτερο δώρο όλων --την αιώνια ζωή, η οποία είναι το είδος ζωής του μεγάλου Αιωνίου-- του Πατέρα μας στους Ουρανούς.

Ο Χριστός έκανε την ερώτηση: «Τι είδους άνθρωποι πρέπει να εί[μα]στε;» Εν συνεχεία απήντησε, λέγοντας ότι οφείλουμε να είμαστε όπως Εκείνος. (Νεφί Γ' 27:27.)

Αυτό το [άτομο] είναι μεγαλύτερο και πολύ ευλογημένο και περικοιάρές του οποίου η ζωή πλησιάζει πολύ κοντά στο πρότυπο του Χριστού. Αυτό δεν έχει τίποτε να κάνει με εγκόσμια πλούτη, δύναμη ή γόητρο. Η μόνη αληθινή δοκιμή μεγαλείου, μακαριότητας, χαράς είναι το πόσο κοντά μπορεί να έλθει μια ζωή στο να γίνει σαν τον Διδάσκαλο, τον Ιησού Χριστό. Είναι η σωστή οδός, η πλήρης αλήθεια και η άφθονη ζωή.

Η συνεχής και η πιο επαναλαμβανόμενη ερώτηση στον νου μας, που αγγίζει κάθε σκέψη και πράξη της ζωής μας, θα πρέπει να είναι: «Κύριε, τι θέλεις να κάνω;» (Πράξεις 9:6.) Η απάντηση σε αυτήν την ερώτηση έρχεται μόνον μέσω του Φωτός του Χριστού και του Αγίου Πνεύματος. Τυχεροί είναι όσοι ζουν ούτως ώστε το είναι τους να είναι πλήρες και των δύο...

Λαμβάνοντας υπ' όψιν όλα όσα [ο Ιησούς Χριστός] έχει κάνει και κάνει για εμάς, υπάρχει κάτι που θα μπορούσαμε να Του δώσουμε ως ανταπόδοση.

Το μεγάλο δώρο του Χριστού προς εμάς ήταν η ζωή και η θυσία Του. Δεν θα πρέπει τότε να είναι αυτό το μικρό δώρο μας προς Εκείνον -- η ζωή και οι θυσίες μας, όχι μόνον τώρα αλλά και στο μέλλον;¹⁹.

[Όσοι] οδηγούνται από τον Χριστό, θα γίνουν μέρος του Χριστού. ...Το θέλημά τους αφανίζεται στο δικό Του. (Βλέπε Κατά

Ιωάννην 5:30.) Κάνουν πάντοτε αυτά που ευαρεστούν τον Κύριο. (Βλέπε Κατά Ιωάννην 8:29.) Όχι μόνον θα πέθαιναν για τον Κύριο, αλλά πιο σημαντικό, θέλουν να ζήσουν για Εκείνον.

Μπείτε στα σπίτια τους, και οι φωτογραφίες στους τοίχους, τα βιβλία στα ράφια τους, η μουσική στην ατμόσφαιρα, τα λόγια και οι πράξεις τους τούς αποκαλύπτουν ως χριστιανούς. Ίστανται ως μάρτυρες του Θεού όλες τις στιγμές και στα πάντα, και σε όλους τους τόπους. (Βλέπε Μωσία 18:9.) Έχουν τον Χριστό στον νου τους, καθώς προσβλέπουν σε Εκείνον με κάθε σκέψη. (Βλέπε Δ&Δ 6:36.) Έχουν τον Χριστό στην καρδιά τους καθώς οι αφοσιώσεις τους τίθενται σε Εκείνον για πάντα. (Βλέπε Άλμα 37:36.)

Σχεδόν κάθε εβδομάδα μεταλαμβάνουν και καταθέτουν εκ νέου στον Αιώνιο Πατέρα τους ότι είναι πρόθυμοι να πάρουν επάνω τους το όνομα του Υιού Του, να Τον θυμούνται πάντοτε και να τηρούν τις εντολές Του. (Βλέπε Μορόνι 4:3.)

Στη γλώσσα του Βιβλίου του Μόρμον, «χορτ[αίνουν] με τα λόγια του Χριστού» (Νεφί Β΄ 32:3), «μιλο[ύν] για το Χριστό» (Νεφί Β΄ 25:26), «χαίρονται με το Χριστό» (Νεφί Β΄ 25:26), «γ[ίνονται] ζωντανοί με το Χριστό» (Νεφί Β΄ 25:25), και «αγαλλ[ιούν] στον Ιησού [τους]» (βλέπε Νεφί Β΄ 33:6). Εν ολίγοις, χάνουν τον εαυτό τους εν Κυρίω και βρίσκουν αιώνια ζωή. (Βλέπε Κατά Λουκάν 17:33)²⁰.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Μπένσον δίδαξε ότι ενώ δεν μπορούμε να καταλάβουμε πλήρως πώς ο Σωτήρας εκτέλεσε την εξιλέωση, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί το έκανε (βλέπε τμήμα 1). Με ποιους τρόπους επηρεάζει αυτή η κατανόηση τη ζωή σας;
- Καθώς μελετάτε το τμήμα 2, σκεφθείτε τον αντίκτυπο της αναστάσεως του Σωτήρος. Πώς επηρεάζει τη ζωή σας η ανάστασή Του;
- Γιατί νομίζετε ότι η μαρτυρία για τον Ιησού Χριστού είναι «μία πολύ ανεκτίμητη ευλογία»; (Βλέπε τμήμα 3.) Τι σημαίνει για σας να είστε γενναίοι στη μαρτυρία σας για τον Σωτήρα;

- Συλλογισθείτε τα λόγια του Προέδρου Μπένσον σχετικά με την πίστη στον Ιησού Χριστό (βλέπε τμήμα 4). Με ποιους τρόπους πηγαίνει αυτή η περιγραφή της πίστης στον Χριστό πέραν της «απλής αναγνώρισης ότι ζει»;
- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε ότι οι άνθρωποι οι οποίοι «οδηγούνται από τον Χριστό» είναι πρόθυμοι να «πεθάνουν για τον Κύριο, αλλά πιο σημαντικό, θέλουν να ζήσουν για Εκείνον» (τμήμα 5). Τι σημαίνει για εσάς να ζήσετε για τον Σωτήρα;

Σχετικές γραφές

Κατά Ιωάννην 10:17–18, Νεφί Β΄ 9:20–24, 31:20–21, Μωσία 16:6–11, Νεφί Γ΄ 27:20–22, Μορόνι 7:33, Δ&Δ 19:1–3, 16–19, 76:22–24, Άρθρα της Πίστης 1:3

Βοήθεια μελέτης

«Καθώς αισθάνεστε τη χαρά που έρχεται από την κατανόηση του Ευαγγελίου, θα θελήσετε να εφαρμόσετε αυτά που μαθαίνετε. Προσπαθήστε να ζείτε σε αρμονία με τη γνώση σας. Κάνοντάς το αυτό, θα ενδυναμώσετε την πίστη, τη γνώση και τη μαρτυρία σας» (*Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* [2004], 19).

Σημειώσεις

1. “The Meaning of Easter”, *Ensign*, Απρ. 1992, 2.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 10.
3. Βλέπε “Come unto Christ”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1987, 83–85, “I Testify”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1988, 86–87.
4. “I Testify”, 86.
5. “Come unto Christ”, 83. Βλέπε, επίσης, “Born of God”, *Ensign*, Ιούλιος 1989, 2.
6. “Come unto Christ”, 83.
7. “Jesus Christ: Our Savior and Redeemer”, *Ensign*, Ιούνιος 1990, 6.
8. “Life Is Eternal”, *Ensign*, Αύγ. 1991, 4.
9. “Jesus Christ: Our Savior and Redeemer”, 4.
10. “Jesus Christ: Our Savior and Redeemer”, 2.
11. “Jesus Christ: Our Savior, Our God”, *Ensign*, Απρ. 1991, 2, 4.
12. “Keeping Christ in Christmas”, *Ensign*, Δεκ. 1993, 4.
13. “Jesus Christ: Our Savior and Redeemer”, 4.
14. “The Meaning of Easter”, 2, 4.
15. “Jesus Christ: Our Savior, Our God”, 4.
16. “Valiant in the Testimony of Jesus”, *Ensign*, Φεβρ. 1987, 2.
17. “Jesus Christ: Our Savior and Redeemer”, 2, 6.
18. “In His Steps”, *Ensign*, Σεπτ. 1988, 5, 6.
19. “Jesus Christ—Gifts and Expectations”, *Ensign*, Δεκ. 1988, 2, 4.
20. “Born of God”, 4–5.

Το μήνυμα του Πρώτου Οράματος «προορίζεται για όλα τα τέκνα του Πατέρα μας τα οποία ζουν επάνω στο πρόσωπο της γης».

Τζόζεφ Σμιθ, ένα όργανο στα χέρια του Κυρίου

*«Ο Τζόζεφ Σμιθ, ο Προφήτης των τελευταίων ημερών,
ήταν όργανο στα χέρια του Κυρίου για την έναρξη
μίας νέας ευαγγελικής θεϊκής νομής, της τελευταίας και
μεγαλύτερης όλων των ευαγγελικών θεϊκών νομών».*

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Όταν ο Πρεσβύτερος Έζρα Ταφτ Μπένσον υπηρετούσε ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος στην Αγγλία στις αρχές της δεκαετίας του 1920, εκείνος και οι συνάδελφοί του βίωσαν αυτό που απεκάλεσε «μεγάλη αντίθεση προς την Εκκλησία». Αργότερα αφηγήθηκε:

«Εφημερίδες, περιοδικά, ακόμη και αντιορμονικές κινούμενες εικόνες [ταινίες] ήταν παντού σε όλη τη Μεγάλη Βρετανία». Επειδή η αντίθεση ήταν τόσο μεγάλη, ορισμένα είδη ιεραποστολικού έργου, όπως η διεξαγωγή συγκεντρώσεων στον δρόμο και η διανομή φυλλαδίων διεκόπησαν. «Όμως, επάνω στη βόρειο Αγγλία, όπου εργαζόμασταν» είπε «είχαμε μία ομάδα ανθρώπων στον κλάδο Σάουθ Σιλντς οι οποίοι ήταν πολύ πιστοί και πολύ αφοσιωμένοι και είχαν προσκαλέσει τον συνάδελφό μου και εμένα να πάμε και να μιλήσουμε στη συγκέντρωση μεταλήψεως τους. Είπαν: “Πολλοί από τους γείτονές μας δεν πιστεύουν τα ψέματα που δημοσιεύονται. Αν έλθετε, θα γεμίσουμε την μικρή κυρίως εκκλησία”.

«Και έτσι αποδεχθήκαμε την πρόσκληση και αρχίσαμε να προετοιμαζόμαστε και εγώ άρχισα να μελετώ για την αποστασία. Ήταν ένα θέμα που μου άρεσε και σκέφθηκα ότι το χρειαζόνταν. Και εργαζόμουν και μελετούσα και νόμιζα ότι μπορούσα να μιλήσω δεκαπέντε λεπτά επί του θέματος.

»Πήγαμε στη μικρή κυρίως εκκλησία και ήταν γεμάτη. Όλοι ήσαν χαρούμενοι. Και ύστερα από τις εναρκτήριες ασκήσεις, ο συνάδελφός μου μίλησε, μετά μίλησα εγώ με μία ελευθερία που δεν είχα απολαύσει ποτέ σε όλη μου τη ζωή. Και όταν κάθισα και κοίταξα το ρολόι μου, είχα μιλήσει είκοσι πέντε λεπτά και δεν είχα αναφέρει την αποστασία, δεν είχα καν σκεφθεί την αποστασία. Είχα μιλήσει για τον Τζόζεφ Σμιθ και είχα καταθέσει μαρτυρία ότι ήταν προφήτης του Θεού και ότι το ήξερα. Έκανα λόγο για την εμφάνιση του Βιβλίου του Μόρμον ως μίας νέας μαρτυρίας για τον Χριστό και είχα καταθέσει μαρτυρία. Όταν συνειδητοποίησα τι είχε συμβεί, δεν μπορούσα να συγκρατήσω τα δάκρυα.

»Στο τέλος της συγκεντρώσεως, πολλοί εκ των Αγίων ήλθαν εμπρός και εξέφρασαν την ευγνωμοσύνη τους που κάτι είχε λεχθεί σχετικά με τον Τζόζεφ Σμιθ. Είπαν: «Διάφοροι εκ των γειτόνων μας έχουν πει: 'Μπορούμε να δεχθούμε τα πάντα για την Εκκλησία εκτός από τον Τζόζεφ Σμιθ'». Και μετά κάποιοι από τους ίδιους αυτούς γείτονες ήλθαν και είπαν: «Είμαστε έτοιμοι τώρα. Είμαστε έτοιμοι απόψε. Έχουμε λάβει τη μαρτυρία ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι προφήτης του Θεού»¹.

Ο Πρόεδρος Μπένσον συνέχισε να βρίσκει ευκαιρίες σε όλη του τη ζωή για να λείι τη μαρτυρία του για την κλήση του Τζόζεφ Σμιθ. Παραδείγματος χάριν, όταν υπηρετούσε ως υπουργός γεωργίας των Ηνωμένων Πολιτειών, ένας ραδιοφωνικός σταθμός τον προσκάλεσε να επιλέξει μία αγαπημένη περικοπή από τις γραφές για να αναγνωσθεί στον αέρα και εκείνος επέλεξε ένα τμήμα από την Ιστορία-Τζόζεφ Σμιθ στο Πολύτιμο Μαργαριτάρι².

Πάνω απ' όλα, κατέθετε τακτικώς μία σταθερή και δυνατή μαρτυρία προς τους ετέρους του Αγίους. «Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης του ζώντος Θεού» δήλωσε «ένας από τους μεγαλύτερους προφήτες που έχει ζήσει ποτέ επάνω στη γη. Ήταν όργανο στα χέρια του Θεού για την έναρξη της μεγάλης θείκης νομής του Ευαγγελίου, της μεγαλύτερης ποτέ, και της τελευταίας όλων σε προετοιμασία για τη Δευτέρα Παρουσία του Διδασκάλου»³.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

1

Το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ Σμιθ ήταν το μεγαλύτερο γεγονός σε τούτον τον κόσμο από την ανάσταση του Ιησού Χριστού.

Ως νέος άνδρας, ο Τζόζεφ Σμιθ αναζητούσε την αλήθεια. Η σύγχυση ανάμεσα στις υπάρχουσες εκκλησίες τον οδήγησε να ζητήσει από τον Θεό ποια από αυτές ήταν αληθινή. Σε απάντηση σε εκείνη την προσευχή, επιβεβαίωσε ότι εμφανίσθηκε μία στήλη λαμπρού φωτός. Αυτά είναι τα λόγια του:

«Όταν το φως έπεσε επάνω μου είδα δύο Άτομα, των οποίων η λαμπρότητα και δόξα ξεπερνούν κάθε περιγραφή, να στέκονται από πάνω μου στον αέρα. Ο ένας τους μου μίλησε, καλώντας με με το όνομά μου και είπε, δείχνοντας τον άλλον -- *Αυτός είναι ο Υιός μου ο Αγαπητός. Αυτόν να ακούσι!*» (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:17.)

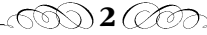
Ο Τζόζεφ ρώτησε το δεύτερο άτομο, το οποίο ήταν ο Ιησούς Χριστός, ποια από τις χριστιανικές ομάδες ήταν σωστή. Τού ελέχθη ότι δεν έπρεπε να προσχωρήσει σε καμία, ότι καμία δεν ήταν σωστή⁴.

Όταν ο Θεός Πατέρας και ο Υιός του, Ιησούς Χριστός, ήλθαν στη γη, όπως ήλθαν το 1820, όταν εμφανίσθηκαν στον νεαρό προφήτη, Τζόζεφ Σμιθ, δεν είναι κάτι που αφορά μόνον σε λίγα άτομα. Είναι ένα μήνυμα και μία αποκάλυψη που προορίζεται για όλα τα τέκνα του Πατέρα μας τα οποία ζουν επάνω στο πρόσωπο της γης. Ήταν το μεγαλύτερο γεγονός που έχει συμβεί ποτέ σε αυτόν τον κόσμο από την ανάσταση του Διδασκάλου. Ενίστε, σκέπτομαι ότι είμαστε τόσο κοντά σε αυτό, που δεν εκτιμούμε πλήρως τη σπουδαιότητα, τη σημασία και το μέγεθος του⁵.

Το πρώτο όραμα του Τζόζεφ Σμιθ αποτελεί τη βασική διδαχή της Εκκλησίας⁶.

Η πιο προφανής αλήθεια που ανεδύθη από την εμπειρία του Προφήτου το 1820 ήταν η πραγματικότητα της ύπαρξης του Θεού και το γεγονός ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν όντως ανεστημένος. Τους είδε ως ξεχωριστά, διακριτά, ένδοξα άτομα που του μιλούσαν όπως μιλά ένας άνθρωπος σε έναν άλλον⁷.

Είμαι ταπεινά ευγνώμων για τη γνώση που έχω ότι ο Θεός Πατέρας και ο Υιός του, Ιησούς Χριστός, ως ένδοξα όντα έχουν έλθει πάλι σε τούτη τη γη κατά την εποχή μας, σε αυτήν τη θείκη νομή· ότι στην πραγματικότητα, όντως εμφανίσθηκαν στον νεαρό προφήτη. ...Αυτή ήταν η πιο ένδοξη φανέρωση του Θεού Πατέρα και του Υιού για την οποία έχουμε καταγραφή⁸.

Συμφώνως προς την προφητεία της Καινής Διαθήκης, ο Τζόζεφ Σμιθ έλαβε νέα αποκάλυψη και αγγελικές επισκέψεις.

Είναι γενικώς κατανοητό ότι η πίστη των μελών της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων βασιζείται στον ισχυρισμό ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι προφήτης του Θεού και επίσης ότι δήλωσε ότι η εμφάνιση του Βιβλίου του Μόρμον ήταν αποτέλεσμα αγγελικών επισκέψεων προς εκείνον μεταξύ των ετών 1823 και 1827.

Όταν μαθαίνουν γι' αυτόν τον ισχυρισμό, ορισμένοι άνθρωποι διατείνονται ότι φαίνεται παράλογο να επισκεφθούν άγγελοι τη γη σε αυτήν τη σύγχρονη εποχή.

Η Βίβλος περιέχει τη μαρτυρία ότι ο Θεός διηύθυνε τις υποθέσεις της Εκκλησίας επάνω στη γη επί περισσότερα των τεσσάρων χιλιάδων ετών με αποκάλυψη και, όταν ήταν απαραίτητο, με ουράνιες διακονίες.

Περιγράφοντας τις συνθήκες των τελευταίων ημερών συνεπακόλουθες προς τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού, ο Ιωάννης προφήτευσε στην Καινή Διαθήκη ότι πριν από την επιστροφή του Σωτήρος, ο κόσμος θα ελάμβανε μία προειδοποίηση ότι η ώρα της κρίσεως του Θεού ήταν κοντά. Η προειδοποίηση θα ερχόταν από έναν άγγελο από τους ουρανοί που θα κήρυττε το «αιώνιο ευαγγέλιο». Ακούστε τα λόγια του:

«Είδα έναν άλλον άγγελο να πετάει στο μέσον τού ουρανού, ο οποίος είχε ένα αιώνιο ευαγγέλιο, για να κηρύξει σ' αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη, και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό·

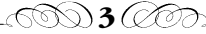
»και έλεγε με δυνατή φωνή: Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ' αυτόν, επειδή ήρθε η ώρα τής κρίσης του· και προσκυνήστε

αυτόν ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και τις πηγές των νερών». (Αποκάλυψη 14:6-7.)

Αν κάποιος αποδέχεται τη μαρτυρία του Ιωάννου του Αποκαλυπτή, τότε θα πρέπει να αναμένεται νέα αποκάλυψη και επίσκεψη από έναν ουράνιο αγγελιαφόρο στη γη.

Η επίσημη μαρτυρία μας είναι ότι αυτός ο αγγελικός αγγελιαφόρος εμφανίστηκε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ στις αρχές του δεκάτου ενάτου αιώνα. Αυτή η ανακοίνωση ότι ένας άγγελος από τον Θεό εμφανίστηκε σε έναν προφήτη κατά την εποχή μας είναι εντελώς σε ακολουθία προς τις προφητείες της Καινής Διαθήκης και θα πρέπει, ως εκ τούτου, να εμπνέει το ενδιαφέρον κάθε ένθερμου αναζητητή της αλήθειας⁹.

Την εσπέρα της 21ης Σεπτεμβρίου 1823, ένας άγγελος εμφανίστηκε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Το όνομα του αγγέλου ήταν Μορόνι. Ήταν ο τελευταίος από μία μεγάλη σειρά αρχαίων προφητών δύο μεγάλων πολιτισμών που έζησαν... στην αμερικανική ήπειρο πριν από αιώνες¹⁰.

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι η μεγαλύτερη απόδειξη για την κλήση του Τζόζεφ Σμιθ ως προφήτου.

Η μεγαλύτερη απόδειξη εις επίρρωση του ισχυρισμού του Τζόζεφ Σμιθ ότι ήταν εκπρόσωπος του Παντοδύναμου Θεού, ήταν η έκδοση ενός χρονικού γραφών, του Βιβλίου του Μόρμον.

Το Βιβλίο του Μόρμον αποτελεί χρονικό των αρχαίων κατοίκων της αμερικανικής ηπείρου και καταγράφει την επίσκεψη και τη διακονία του Ιησού Χριστού στον λαό σε αυτήν την ήπειρο μετά την ανάληψή Του στην Ιερουσαλήμ. Ο μείζων σκοπός του χρονικού είναι να πείσει μία μεταγενέστερη γενεά ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού. Ως εκ τούτου, το Βιβλίο του Μόρμον αποτελεί μία επιπρόσθετη μαρτυρία, μαζί με τη Βίβλο, για τη θεότητα του Ιησού Χριστού.

Ο Τζόζεφ Σμιθ απέκτησε αυτό το αρχαίο χρονικό από έναν ουράνιο αγγελιαφόρο, όπως το προφήτευσε ο Ιωάννης. Αυτός ο άγγελος εμφανίστηκε σε αυτόν και απεκάλυψε την τοποθεσία των αρχαίων χρονικών τα οποία ήσαν εγχαραγμένα επάνω σε

Ο Μορόνι ήλθε στον Τζόζεφ Σμιθ σε εκπλήρωση της προφητείας.

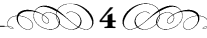
μεταλλικές πλάκες και θαμμένα σε έναν πέτρινο υπόγειο χώρο. Εν ευθέτω χρόνω, εδόθησαν στον νεαρό προφήτη οι πλάκες και τα μέσα διά των οποίων μεταφράσθηκαν. Το βιβλίο κατόπιν εκδόθηκε στον κόσμο ως επίσημη γραφή.

Επίσης, σε αρμονία με τη μαρτυρία του Ιωάννου, το βιβλίο περιέχει το «αιώνιο ευαγγέλιο». Κηρύττεται τώρα από τους ιεραποστόλους μας στον κόσμο.

Σας προσκαλούμε να δοκιμάσετε την εγκυρότητα της μαρτυρίας μας για την προέλευση του Βιβλίου του Μόρμον. Μπορείτε να το κάνετε αυτό, διαβάζοντάς το και ρωτώντας τον Επουράνιο Πατέρα μας αν αυτά τα πράγματα είναι αληθινά. Σας υπόσχομαι, αν είστε ειλικρινείς, θα λάβετε επιβεβαίωση για την αλήθεια από το Άγιο Πνεύμα. Εκατομμύρια, με σοβαρότητα και ειλικρίνεια, καταθέτουν μαρτυρία ότι γνωρίζουν πως είναι από τον Θεό¹¹.

Αν το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό, τότε ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο προφήτης Του, η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι αληθινή

και καθοδηγείται σήμερα από έναν προφήτη που λαμβάνει αποκάλυψη¹².

Ο Θεός εγκαθίδρυσε εκ νέου τη βασιλεία Του επάνω στη γη μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ.

Χριστιανικά δόγματα σε όλον τον κόσμο προσεύχονταν επί αιώνες για να έλθει η βασιλεία του Θεού [βλέπε Κατά Ματθαίον 6:10]. Ενθέρμως και δημοσίως διακηρύσσουμε: αυτή η ημέρα είναι τώρα εδώ!¹³.

Η προσευχή ενός αγοριού δεκατεσσάρων ετών, στο Ιερό Δάσος, άνοιξε μία νέα θεϊκή νομή του Ευαγγελίου¹⁴.

Ο Θεός εγκαθίδρυσε ξανά τη βασιλεία του επάνω στη γη σε εκπλήρωση της προφητείας...

...Ο Τζόζεφ Σμιθ εκλήθη από τον Θεό να εγκαθιδρύσει εκ νέου αυτήν τη βασιλεία -- την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων. Καταθέτω μαρτυρία ότι έφερε εις πέρας αυτό το έργο, ότι έθεσε τα θεμέλια και ότι παρέδωσε στην Εκκλησία τα κλειδιά και τις δυνάμεις να συνεχίσει το μέγα έργο των τελευταίων ημερών, το οποίο άρχισε εκείνος υπό τη διεύθυνση του Παντοδύναμου Θεού¹⁵.

Στον Τζόζεφ Σμιθ εμφανίσθηκαν άλλα πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένου του Ιωάννου του Βαπτιστού και του Πέτρου, του Ιακώβου και του Ιωάννου, οι οποίοι τον χειροτόνησαν με την εξουσία να ενεργεί στο όνομα του Θεού (βλέπε Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:68–72, Δ&Δ 27:5–13). Η εκκλησία και η βασιλεία του Θεού αποκαταστάθηκαν αυτές τις τελευταίες ημέρες, δηλαδή η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, με όλες τις δωρεές, τα δικαιώματα, τις δυνάμεις, τις διδαχές, τους κατέχοντας υπεύθυνη θέση και τις ευλογίες της Εκκλησίας των παλαιότερων ημερών. (Βλέπε Δ&Δ 65, 115:3–4)¹⁶.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ προστάχθηκε να προχωρήσει ως όργανο στα χέρια του Θεού και να οργανώσει την Εκκλησία, να δημοσιεύσει στον κόσμο ως επιπρόσθετη μαρτυρία για τη θειότητα του Ιησού Χριστού, το Βιβλίου του Μόρμον το οποίο ελήφθη από τα αρχαία χρονικά...

Αυτή η αποκατάσταση του Ευαγγελίου, η επαναφορά του φωτός και της αλήθειας, προορίζεται προς όφελος και ευλόγηση όλων των τέκνων του Θεού. Και έτσι, ταπεινώς και ευγνωμόνως, οι ιεραπόστολοί μας πηγαίνουν έξω στον κόσμο για να διακηρύξουν ότι υπήρξε μία αποστασία από την αλήθεια, αλλά μέσω της καλοσύνης του Θεού, οι ουρανοί έχουν ανοίξει ξανά και το Ευαγγέλιο απεκαλύφθη στον άνθρωπο μέσω του Τζόζεφ Σμιθ του Προφήτου¹⁷.

Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν αφοσιωμένος και πιστός ακόμη και μέχρι θανάτου.

Ταυτόχρονα με την αρχική ανάπτυξη της Εκκλησίας υπήρξε και ένα πνεύμα αντίθεσης και διωγμών. Όπου φυτεύονταν οι μικροσκοπικοί «κόκκοι σινάπεως», γίνονταν προσπάθειες να σταματήσουν την ανάπτυξή τους¹⁸.

Το δεκατετράχρονο αγόρι στάθηκε πιστό εναντίον του κόσμου. Ο Θεός γνώριζε τον υιό του, όταν εκείνος επελέγη. Ήξερε ότι θα ήταν αφοσιωμένος και πιστός ακόμη και μέχρι θανάτου¹⁹.

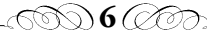
Ορισμένοι αντιμετώπισαν τη μαρτυρία του [Τζόζεφ Σμιθ] με μεγάλη περιφρόνηση και άρχισαν να υποδαυλίζουν ψευδείς ιστορίες και διωγμούς εναντίον του. Ο νεαρός προφήτης, σαν τον Απόστολο Παύλο της αρχαίας εποχής, δεν ανακαλούσε τη μαρτυρία του, αλλά υπερασπιζόταν τον ισχυρισμό του με τα εξής λόγια:

«Είχα δει ένα όραμα. Το ήξερα, και ήξερα ότι ο Θεός το ήξερε, και δεν μπορούσα να το αρνηθώ, ούτε καν τολμούσα να το αρνηθώ. Τουλάχιστον ήξερα ότι αν το αρνιόμουν θα πρόσβαλα τον Θεό και θα κατέληγα σε καταδίκη». (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:25)²⁰.

Ο Τζόζεφ Σμιθ ο Προφήτης πήγε προθύμως στον θάνατό του. Σφράγισε τη μαρτυρία του με τη ζωή του -- το ίδιο του το αίμα. Εκείνη τη μοιραία ημέρα στη Ναβού του Ιλλινόι, καθώς κοίταζε πίσω την πόλη και τους ανθρώπους που αγαπούσε, καθ' οδόν προς τη φυλακή Κάρθθατζ και το μαρτύριό του, διακήρυξε: «Αυτό είναι το ωραιότερο μέρος και οι καλύτεροι άνθρωποι υπό τους ουρανοί. Ελάχιστα γνωρίζουν για τις δοκιμασίες που τους αναμένουν» [*History of the Church*, 6:554].

Αργότερα, ο Προφήτης είπε με συναίσθημα αλλά ήρεμα και θαρραλέα: «Πηγαίνω σαν πρόβατο στη σφαγή. Όμως είμαι ήρεμος σαν καλοκαιριάτικο πρωινό. Έχω τη συνείδηση καθαρή προς τον Θεό, και προς όλους τους ανθρώπους. Θα πεθάνω αθώς, και το αίμα μου θα φωνάζει από το έδαφος για εκδίκηση, και κάποτε θα λένε για μένα: “Δολοφονήθηκε εν ψυχρώ”». [*History of the Church*, 6:555]²¹.

Έτσι τελείωσε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ τη ζωή του επάνω στη γη και εκπλήρωσε το θνητό μέρος τής θεϊκά διορισμένης αποστολής του. Αυτή η θνητή αποστολή, διευκρίνισε, δεν επρόκειτο να τελειώσει έως ότου ολοκληρωνόταν πλήρως. Σαν την αποστολή του Σωτήρος «τού Αρνίου, που είναι σφαγμένο από τη δημιουργία του κόσμου» [βλέπε Αποκάλυψη 13:8], ο Τζόζεφ ήταν πράγματι προ-διορισμένος στη μεγάλη του αποστολή²².

Ο Τζόζεφ Σμιθ ίσταται σήμερα ως η κεφαλή αυτής της τελευταίας και μεγαλύτερης από όλες τις θεϊκές νομές του Ευαγγελίου.

Ξέρω ότι ο Τζόζεφ Σμιθ, μολονότι σκοτώθηκε ως μάρτυς της αλήθειας, ζει ακόμη και ότι ως κεφαλή αυτής της θεϊκής νομής --της μεγαλύτερης από όλες τις θεϊκές νομές του Ευαγγελίου-- θα εξακολουθήσει να ίσταται στην αιωνιότητα που θα έλθει²³.

Το μήνυμα του Τζόζεφ Σμιθ --το μήνυμα της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, το μήνυμα του μορμονισμού-- είναι το πιο σημαντικό μήνυμα σε αυτόν τον κόσμο. Και ο Τζόζεφ Σμιθ ο Προφήτης, ο οποίος ζει σήμερα, εξακολουθεί να έχει σημαντικό μέρος στην κατεύθυνσή του εδώ επάνω στη γη²⁴.

Για να κατανοήσουμε το μέγεθος της επίγειας αποστολής του Προφήτου, πρέπει να το θέσουμε στη θέα της αιωνιότητας. Ήταν ανάμεσα στους «εξέχοντες και σπουδαί[ους]» τους οποίους ο Αβραάμ περιέγραψε ως εξής:

«Λοιπόν ο Κύριος έδειξε σε μένα, τον Αβραάμ, τις διάνοιες που είχαν οργανωθεί προτού να υπάρξει ο κόσμος. Και ανάμεσα σε όλους αυτούς υπήρχαν πολλοί εξέχοντες και σπουδαίοι.

»Και ο Θεός είδε αυτές τις ψυχές ότι ήταν καλές, και στάθηκε ανάμεσά τους, και είπε: Αυτούς θα κάνω αρχηγούς μου. Γιατί στάθηκε ανάμεσα σ' εκείνους που ήταν πνεύματα, και είδε ότι ήταν καλοί, και μου είπε: Αβραάμ, εσύ είσαι ένας από αυτούς. Εσύ εκλέχτηκες προτού να γεννηθείς». (Αβραάμ 3:22–23.)

Έτσι ήταν και με τον Τζόζεφ Σμιθ. Ήταν κι εκείνος εκεί. Κι εκείνος κάθισε στο συμβούλιο με τους εξέχοντες και σπουδαίους. Καταλαμβάνοντας μία προεξέχουσα θέση τιμής και διάκρισης, βοήθησε αναμφιβόλως στον σχεδιασμό και την εκτέλεση του μεγάλου έργου του Κυρίου, ώστε να «πραγματοποιή[σει] την αθανασία και αιώνια ζωή τού ανθρώπου», τη σωτηρία όλων των τέκνων του Πατέρα μας [βλέπε Μωυσή 1:39]. Η αποστολή του είχε και επρόκειτο να έχει αντίκτυπο σε όλους όσοι είχαν έλθει στη γη, σε όλους όσοι τότε κατοικούσαν επάνω στη γη και στα εκατομμύρια που δεν είχαν γεννηθεί ακόμη.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ διευκρίνισε αυτό το αιώνιο γεγονός με τα εξής λόγια: «Κάθε άνδρας που έχει μία κλήση να τελει διακονία στους κατοίκους του κόσμου ορίσθηκε σε αυτόν τον σκοπό στο μέγα συμβούλιο των ουρανών πριν να γίνει αυτός ο κόσμος. Υποθέτω ότι χειροτονήθηκα σε αυτήν τη θέση σε εκείνο το μέγα συμβούλιο. Είναι η μαρτυρία που θέλω ότι είμαι υπηρέτης του Θεού και αυτός ο λαός, λαός Του» [βλέπε *History of the Church*, 6:364]...

Η μεγαλύτερη δραστηριότητα σε αυτόν τον κόσμο ή στον επόμενο κόσμο σχετίζεται άμεσα με το έργο και την αποστολή του Τζόζεφ Σμιθ -- ενός άνδρα με προορισμό, προφήτου του Θεού. Το έργο αυτό είναι η σωτηρία και αιώνια ζωή του ανθρώπου. Για τον μεγάλο αυτό σκοπό δημιουργήθηκε αυτή η γη, καλούνται προφήτες του Θεού, ουράνιοι αγγελιαφόροι αποστέλλονται και σε ιερές και σημαντικές περιστάσεις ακόμη και ο Θεός, ο Πατέρας όλων μας, συγκαταβαίνει να έλθει στη γη και να συστήσει τον Υιό του τον αγαπητό.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δεν ήταν μόνον ένας από τους «εξέχοντες και σπουδαί[ους]», αλλά έδιδε και εξακολουθεί να δίδει προσοχή σε σημαντικά ζητήματα εδώ επάνω στη γη ακόμη και σήμερα από τα βασίλεια άνωθεν. Διότι στα μάτια του Κυρίου, του Θεού αυτού του κόσμου υπό τον Πατέρα, είναι όλα ένα μεγάλο,

αιώνιο πρόγραμμα στο οποίο ο Προφήτης Τζόζεφ παίζει σημαντικό ρόλο, τα πάντα μέσω της αιώνιας ιεροσύνης και της εξουσίας του Θεού²⁵.

Καταθέτω μαρτυρία σε εσάς ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν και είναι προφήτης του Θεού, ένας από τους πραγματικώς μεγάλους προφήτες όλων των εποχών, ένας άνδρας με προορισμό, ένας άνδρας με χαρακτήρα, ένας άνδρας με θάρρος, ένας άνδρας με βαθιά πνευματικότητα, ένας θείος προφήτης του Κυρίου, ένας εξέχων και σπουδαίος όλων των εποχών²⁶.

Ναι, ο Τζόζεφ Σμιθ, ο Προφήτης των τελευταίων ημερών, ήταν όργανο στα χέρια του Κυρίου για την έναρξη μίας νέας ευαγγελικής θεϊκής νομής, της τελευταίας και μεγαλύτερης όλων των ευαγγελικών θεϊκών νομών²⁷.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί νομίζετε ότι το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ Σμιθ ήταν το «μεγαλύτερο γεγονός... από την ανάσταση του Διδασκάλου;» (Βλέπε τμήμα 1.) Με ποιους τρόπους έχει επηρεάσει αυτό το γεγονός τη ζωή σας;
- Πώς σας βοηθά να γνωρίζετε ότι ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής προφήτευσε τις επισκέψεις του Μορόνι στον Τζόζεφ Σμιθ; (Βλέπε τμήμα 2.)
- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι «η μεγαλύτερη απόδειξη» ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι προφήτης (βλέπε τμήμα 3). Πώς έχει επηρεάσει η μελέτη σας του Βιβλίου του Μόρμον τη μαρτυρία σας για την αποστολή του Τζόζεφ Σμιθ;
- Συλλογισθείτε τα λόγια από τη μαρτυρία του Προέδρου Μπένσον στο τμήμα 4. Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που έχετε λάβει εσείς και η οικογένειά σας χάριν της αποκατάστασης του Ευαγγελίου;
- Τι μαθαίνετε από το τμήμα 5 σχετικά με την αντιμετώπιση των διωγμών; Τι μπορούμε να μάθουμε από το παράδειγμα του Τζόζεφ Σμιθ το οποίο θα μας βοηθήσει, όταν οι άνθρωποι δοκιμάζουν τη μαρτυρία μας;

- Αναφερόμενος στον προ-διορισμό του Τζόζεφ Σμιθ, ο Πρόεδρος Μπένσον είπε: «Η αποστολή του είχε και επρόκειτο να έχει αντίκτυπο σε όλους όσοι είχαν έλθει στη γη, σε όλους όσοι τότε κατοικούσαν επάνω στη γη και στα εκατομμύρια που δεν είχαν γεννηθεί ακόμη» (τμήμα 6). Πώς έχει αντίκτυπο η αποστολή του Τζόζεφ Σμιθ σε όλους όσοι έχουν ζήσει επάνω στη γη; Πώς έχει αντίκτυπο σε εσάς προσωπικώς;

Σχετικές γραφές

Ησαΐας 29:13–14, Νεφί Β΄ 3:3–15, Νεφί Γ΄ 21:9–11, Δ&Δ 5:9–10, 135, Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία

Βοήθεια διδασκαλίας

«Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν τι έχουν μάθει από την προσωπική τους μελέτη του κεφαλαίου. Ενδεχομένως να είναι χρήσιμο να επικοινωνήσετε με λίγους συμμετέχοντες κατά τη διάρκεια της εβδομάδος και να τους ζητήσετε να έλθουν προετοιμασμένοι, προκειμένου να αναφέρουν αυτά που έμαθαν» (σελίδα vii σε αυτό το βιβλίο).

Σημειώσεις

1. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> (1988), 206, 207.	13. “May the Kingdom of God Go Forth”, <i>Ensign</i> , Μάιος 1978, 34.
2. Βλέπε Σέρι Ντιου, <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> (1987), 292.	14. Στο Conference Report, Οκτ. 1956, 108.
3. Στο Conference Report, Απρ. 1961, 114.	15. “A Message to the World”, <i>Ensign</i> , Νοέμβρ. 1975, 34.
4. “Joseph Smith: Prophet to Our Generation”, <i>Ensign</i> , Νοέμβρ. 1981, 61–62.	16. “I Testify”, <i>Ensign</i> , Νοέμβρ. 1988, 86.
5. <i>God, Family, Country: Our Three Great Loyalties</i> (1974), 57.	17. Στο Conference Report, Οκτ. 1949, 27, 28.
6. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , 101.	18. <i>Come unto Christ</i> , 81.
7. <i>Come unto Christ</i> (1983), 74.	19. <i>God, Family, Country</i> , 38.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1958, 60.	20. “Joseph Smith: Prophet to Our Generation”, 62.
9. “Joseph Smith: Prophet to Our Generation”, 61.	21. <i>God, Family, Country</i> , 37–38.
10. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , 46.	22. <i>God, Family, Country</i> , 29.
11. “Joseph Smith: Prophet to Our Generation”, 61.	23. “A Message to the World”, 34.
12. “The Book of Mormon Is the Word of God”, <i>Ensign</i> , Ιαν. 1988, 4.	24. <i>God, Family, Country</i> , 40–41.
	25. <i>God, Family, Country</i> , 30–31.
	26. <i>God, Family, Country</i> , 37.
	27. <i>God, Family, Country</i> , 39.

Η δύναμη του Λόγου

«Ο λόγος του Θεού, όπως αυτός βρίσκεται στις γραφές, στα λόγια των ζώντων προφητών και σε προσωπική αποκάλυψη, έχει τη δύναμη να ενισχύει τους Αγίους και να τους εξοπλίζει με το Πνεύμα, ώστε να μπορούν να ανθίστανται στο κακό, να κρατούν γερά στο καλό και να βρουν αγαλλίαση σε αυτήν τη ζωή».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Όταν ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον υπηρετούσε ως Δεύτερος Σύμβουλος του Προέδρου Έζρα Ταφτ Μπένσον στην Πρώτη Προεδρία, παρατήρησε: «Ο Πρόεδρος Μπένσον συλλαμβάνει εύκολα ζητήματα που έρχονται στην προσοχή του. Δεν χρειάζεται να συλλογισθεί ένα θέμα διεξοδικά προτού βρει την έμπνευση του Κυρίου να τον κατευθύνει σε μία απόφαση. Με την εκτενή φύση της Εκκλησίας σήμερα, σε όλον τον κόσμο, και με την πληθώρα θεμάτων που εμφανίζονται ενώπιον της Πρώτης Προεδρίας, αυτή η ικανότητα να διεκπεραιώνει όλες τις πληροφορίες και να καταλαβαίνει τις πιο σημαντικές λεπτομέρειες, είναι σημαντική στην εκτέλεση του διοικητικού έργου της Εκκλησίας»¹.

Στις 4 Απριλίου 1986, σε σχέση με την πρώτη του γενική συνέλευση ως Προέδρου της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Μπένσον προήδρευσε μίας ειδικής συγκεντρώσεως για ηγέτες της ιεροσύνης. Οι παρεστώτες αδελφοί διαπίστωσαν την ικανότητά του να «διεκπεραιώνει όλες τις πληροφορίες και να καταλαβαίνει τις πιο σημαντικές λεπτομέρειες». Όταν απευθυνόταν προς το εκκλησίασμα, ανέφερε πολλές από τις δυσκολίες τις οποίες αντιμετώπιζαν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών --όπως ο πειρασμός, η οικογενειακή πάλη και δυσκολίες στην τήρηση των εντολών και την εκπλήρωση

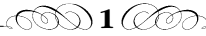

Ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον συχνά κατέθετε μαρτυρία για τη δύναμη του λόγου του Θεού.

καθηκόντων της Εκκλησίας-- και μοιραζόταν με τους άλλους αυτό που έβλεπε ως λύση σε αυτές τις δυσκολίες.

Ο Πρόεδρος Μπένσον έδωσε μόνον ένα τμήμα της ομιλίας του σε εκείνη τη συγκέντρωση ηγεσίας ιεροσύνης και έτσι ζήτησε να περιληφθεί ολόκληρη η ομιλία στο τεύχος συνέλευσης των περιόδων της Εκκλησίας. Αυτό το κεφάλαιο περιέχει ολόκληρη την ομιλία. Μολονότι ο Πρόεδρος Μπένσον κατηύθυνε τα σχόλιά του προς τους ηγέτες της ιεροσύνης, δίδαξε αρχές που ισχύουν για όλα τα μέλη της Εκκλησίας.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Καθώς αντιμετωπίζουμε τις μεγάλες δυσκολίες της εποχής μας, χρειάζεται να κρατούμε γερά στον λόγο του Θεού.

Αγαπητοί αδελφοί μου, τι συναρπαστικό θέαμα είναι να κοιτάζω αυτό το σώμα ηγεσίας της ιεροσύνης και να ξέρω πόσες πολλές χιλιάδες Αγίων υπηρετείτε και πόση πολλή αφοσίωση και πίστη αντιπροσωπεύετε συλλογικώς! Δεν υπάρχει κανένα άλλο σώμα πουθενά στον κόσμο σήμερα που να συναντάται για τον ίδιο χρηστό σκοπό όπως κάνει αυτή η ομάδα ούτε υπάρχει άλλη ομάδα --πολιτική, θρησκευτική ή στρατιωτική-- που να κατέχει τη δύναμη που κατέχετε εσείς εδώ απόψε.

Ζούμε σε μία εποχή με μεγάλες δυσκολίες. Ζούμε στην εποχή για την οποία έκανε λόγο ο Κύριος, όταν είπε: «Η ειρήνη θα αφαιρεθεί από τη γη, και ο διάβολος θα έχει εξουσία πάνω στη δική του επικράτεια» (Δ&Δ 1:35.) Ζούμε σε αυτή την ημέρα την οποία είδε ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής, όταν «ο δράκοντας οργίστηκε ενάντια στη γυναίκα, και πήγε να κάνει πόλεμο με τους υπόλοιπους από το σπέρμα της, που τηρούν τις εντολές τού Θεού και έχουν τη μαρτυρία τού Ιησού Χριστού» (Αποκάλυψη 12:17.) Ο δράκοντας είναι ο Σατανάς. Η γυναίκα αντιπροσωπεύει την Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Ο Σατανάς διεξάγει πόλεμο εναντίον των μελών της Εκκλησίας τα οποία έχουν μαρτυρία και προσπαθούν να τηρούν τις εντολές. Και ενώ πολλά από τα μέλη μας παραμένουν πιστά και δυνατά, ορισμένα αμφιταλαντεύονται. Ορισμένα πέφτουν. Ορισμένα εκπληρώνουν την προφητεία του Ιωάννου

ότι στον πόλεμο με τον Σατανά, ορισμένοι Άγιοι θα νικούνταν. (Βλέπε Αποκάλυψη 13:7.)

Ο προφήτης Λεχί είδε επίσης την εποχή μας στο μεγάλο διορατικό όνειρό του τού δέντρου της ζωής. Είδε ότι πολλοί άνθρωποι θα περιπλανώντο τυφλά στις καταχνιές του σκότους, κάτι που συμβόλιζε τους πειρασμούς του διαβόλου. (Βλέπε Νεφί Α΄ 12:17.) Είδε ορισμένους να παραστρατούν σε «απαγορευμένα μονοπάτια», άλλους να πνίγονται σε ποτάμια ρυπαρότητας και άλλους ακόμη να περιπλανώνται σε «παράξενους δρόμους». (Νεφί Α΄ 8:28, 32.) Όταν διαβάζουμε για τη διάδοση της κατάρτας των ναρκωτικών ή διαβάζουμε για την ολέθρια πλημμύρα της πορνογραφίας και της ανηθικότητας, αμφιβάλλει κανείς από εμάς ότι αυτά είναι τα απαγορευμένα μονοπάτια και τα ποτάμια ρυπαρότητας τα οποία περιέγραψε ο Λεχί;

Δεν ήσαν του κόσμου όλοι όσους είδε ο Λεχί να χάνονται. Ορισμένοι είχαν έλθει στο δέντρο και είχαν γευθεί τον καρπό. Με άλλα λόγια, ορισμένα μέλη της Εκκλησίας σήμερα είναι ανάμεσα σε εκείνες τις ψυχές που είδε ο Λεχί και χάθηκαν.

Ο Απόστολος Παύλος είδε επίσης την εποχή μας. Την περιέγραψε ως μια εποχή κατά την οποία τέτοια πράγματα όπως η βλασφημία, η ανεντιμότητα, η σκληρότητα, η αφύσικη στοργή, η υπερηφάνεια και η αναζήτηση της ευχαρίστησης θα ήσαν εν αφθονία. (Βλέπε Προς Τιμόθεον Β΄ 3:1-7.) Προειδοποίησε επίσης ότι «πονηροί άνθρωποι, όμως, και γόητες θα προκόψουν προς το χειρότερο, πλανώντας και πλανώμενοι». (Προς Τιμόθεον Β΄ 3:13.)

Τέτοιες δυσοίωνες προβλέψεις από προφήτες της αρχαίας εποχής θα ήταν η αιτία για μεγαλύτερο φόβο και αποθάρρυνση, αν αυτοί οι ίδιοι προφήτες δεν είχαν ταυτοχρόνως προσφέρει τη λύση. Στην εμπνευσμένη συμβουλή τους μπορούμε να βρούμε την απάντηση σε πνευματικές κρίσεις του καιρού μας.

Στο όνειρό του, ο Λεχί είδε μία σιδερένια ράβδο η οποία περνούσε μέσα από τις καταχνιές του σκότους. Είδε ότι αν οι άνθρωποι κρατούσαν γερά σε εκείνη τη ράβδο, μπορούσαν να αποφύγουν τα ποτάμια ρυπαρότητας, να μείνουν μακριά από τα απαγορευμένα μονοπάτια, να σταματήσουν να περιπλανώνται στους παράξενους δρόμους που οδηγούν στην καταστροφή.

Αργότερα, ο υιός του, ο Νεφί, εξήγησε ευκρινώς τον συμβολισμό της σιδερένιας ράβδου. Όταν ο Λάμαν και ο Λεμουήλ ρώτησαν: «Τι σημαίνει η σιδερένια ράβδος;» Ο Νεφί απήντησε: «Ήταν ο λόγος τού Θεού. Και [προσέξτε αυτήν την υπόσχεση] *όσοι υπάκουαν στο λόγο τού Θεού, και κρατιόνταν γερά απ' αυτήν, δε θα αφανίζονταν ποτέ. Ούτε θα μπορούσαν οι πειρασμοί των φλογερών βελών τού ενάντιου να τους υπερνικήσουν προς τύφλωση, για να τους παρασύρουν στον όλεθρο*». (Νεφί Α΄ 15:23–24. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.) Όχι μόνον θα μας οδηγήσει ο λόγος του Θεού στον καρπό, ο οποίος είναι επιθυμητός υπεράνω όλων, αλλά στον λόγο του Θεού και μέσω αυτού μπορούμε να βρούμε τη δύναμη να αντισταθούμε στον πειρασμό, τη δύναμη να ανατρέψουμε το έργο του Σατανά και των απεσταλμένων του.

Το μήνυμα του Παύλου είναι το ίδιο όπως του Λεχί. Αφού περιέγραψε παραστατικά την τρομερή ανομία των μελλοντικών καιρών --μέλλον για εκείνον, αλλά παρόν για εμάς!-- είπε το εξής στον Τιμόθεο: «Αλλά, εσύ να μένεις σ' εκείνα που έμαθες και πιστώθηκες, ξέροντας από ποιον τα έμαθες...

»Από βρέφος γνωρίζεις τα ιερά γράμματα, *που μπορούν να σε σοφίσουν σε σωτηρία*». (Προς Τιμόθεον Β΄ 3:14–15. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.)

Αγαπητοί αδελφοί μου, αυτή είναι μία απάντηση στη μεγάλη δυσκολία της εποχής μας. Ο λόγος του Θεού, όπως αυτός βρίσκεται στις γραφές, στα λόγια των ζώντων προφητών και σε προσωπική αποκάλυψη, έχει τη δύναμη να ενισχύει τους Αγίους και να τους εξοπλίζει με το Πνεύμα, ώστε να μπορούν να ανθίστανται στο κακό, να κρατούν γερά στο καλό και να βρουν αγαλλίαση σε αυτήν τη ζωή².

2

Όταν τα άτομα ξεχωριστά και οικογένειες διαβάξουν επιμελώς από τις γραφές, έρχονται αυτομάτως άλλες εκφάνσεις της δραστηριότητας στην Εκκλησία.

Τώρα προς εσάς, ηγέτες της ιεροσύνης, λέμε, στραφέιτε προς την προφητική συμβουλή του Λεχί και του Παύλου και άλλων σαν και αυτούς. Σε αυτήν τη συμβουλή θα βρείτε τη λύση στις

δυσκολίες που αντιμετωπίζετε στο να κρατάτε τα ποιμνιά σας ασφαλή από τους «αρπακτικο[ύς] λύκο[υς]» που τα περιβάλλουν. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 7:15, Πράξεις 20:29.) Γνωρίζουμε ότι και εσείς έχετε μεγάλη αγωνία για τα μέλη των τομέων και πασσάλων σας και δαπανάτε πολύ χρόνο και προσπάθειες για λογαριασμό τους. Υπάρχουν πολλά που ζητούμε από εσάς, οι οποίοι έχετε επιλεγεί για ηγεσία. Θέτουμε πολλά φορτία επάνω στους ώμους σας. Μας έχει ζητηθεί να διευθύνουμε τα προγράμματα της Εκκλησίας, να παίρνουμε συνέντευξη και να συμβουλευόμαστε τα μέλη, να φροντίζουμε ώστε οι οικονομικές υποθέσεις των πασσάλων και των τομέων να τυγχάνουν κατάλληλης μεταχείρισης, να διαχειριζόμαστε σχέδια πρόνοιας, να οικοδομούμε κτήρια και να απασχολούμαστε σε πολλές άλλες χρονοβόρους δραστηριότητες.

Ενώ καμία από αυτές τις δραστηριότητες δεν μπορεί να αγνοηθεί και να παραμεριστεί, δεν είναι το πιο σημαντικό πράγμα που μπορείτε να κάνετε για όσους υπηρετείτε. Τα τελευταία χρόνια, κατ' επανάληψη σας έχουμε συμβουλευσει ότι ορισμένες δραστηριότητες αποφέρουν μεγαλύτερα πνευματικά οφέλη από άλλες. Από τις αρχές του 1970, ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη είπε στους τοπικούς αντιπροσώπους:

«Είμαστε πεπεισμένοι ότι τα μέλη μας πεινούν για το Ευαγγέλιο, ανόθευτο, με τις άφθονες αλήθειες και εσώτερες γνώσεις του. ... Υπάρχουν αυτοί που φαίνεται ότι έχουν ξεχάσει ότι τα πιο δυνατά όπλα τα οποία μας έχει δώσει ο Κύριος ενάντια σε όλο το κακό, είναι οι δικές Του δηλώσεις, οι πολύ απλές αρχές της σωτηρίας όπως βρίσκονται στις γραφές». (In Regional Representatives' Seminar, 1η Οκτωβρίου 1970, σελ. 6.)

Σε ένα μήνυμα της Πρώτης Προεδρίας το 1976, ο Πρόεδρος [Σπένσερ Κίμπαλ] είπε:

«Είμαι πεπεισμένος ότι καθένας από εμάς, τουλάχιστον κάποια στιγμή στη ζωή του, πρέπει να ανακαλύψει τις γραφές αφ' εαυτού του -- και όχι να τις ανακαλύψει απλώς μία φορά, αλλά να τις ανακαλύπτει εκ νέου επανειλημμένως...

»Ο Κύριος δεν παίζει μαζί μας, όταν μας δίδει αυτά τα πράγματα, διότι “σε όποιον δόθηκε πολύ, πολύ θα ζητηθεί απ' αυτόν”. (Κατά Λουκάν 12:48.) Πρόσβαση σε αυτά σημαίνει ευθύνη για

Μεγάλες ευλογίες έρχονται «όταν μέλη ξεχωριστά και οικογένειες διαβάζουν επιμελώς από τις γραφές».

αυτά. Πρέπει να μελετούμε τις γραφές σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου (βλέπε Νεφί Γ΄ 23:1-5) και πρέπει να τις αφήνουμε να κυβερνούν τη ζωή μας». (*Ensign*, Σεπτ. 1976, σελ. 4-5.)

Τον Απρίλιο του 1982, ο Πρεσβύτερος Μπρους ΜακΚόνκι μίλησε στους τοπικούς αντιπροσώπους σχετικά με την προτεραιότητα που θα πρέπει να παίρνουν οι γραφές στα έργα μας. Είπε: «Είμαστε τόσο απασχολημένοι με προγράμματα και στατιστικά και τάσεις, με περιουσίες, ακίνητα και τον Μαμμωνά και με την επίτευξη στόχων που θα φωτίσουν εντονότερα την υπεροχή του έργου μας, που έχουμε “αγνοήσει τα πιο σημαντικά ζητήματα του νόμου”. ...Όσο ταλαντούχοι άνδρες μπορεί να είναι σε διοικητικά θέματα, όσο εύγλωττοι μπορεί να είναι στην έκφραση των απόψεών τους, όσο πολυμαθείς μπορεί να είναι στα επίγεια -- θα

αποστερηθούν τους γλυκούς ψιθύρους του Πνεύματος οι οποίοι θα μπορούσαν να είναι δικοί τους εκτός αν πληρώσουν το τμήμα της μελέτης, του συλλογισμού και της προσευχής για τις γραφές». (In Regional Representatives' Seminar, 2 Απριλίου 1982, σελ. 1–2.)

Εκείνη την ίδια ημέρα, ο Πρεσβύτερος Μπόιντ Πάκερ μίλησε στους προέδρους πασσάλου και τους τοπικούς αντιπροσώπους. Είπε: «Κτήρια και προϋπολογισμοί και αναφορές και προγράμματα και διαδικασίες είναι πολύ σημαντικά. Όμως, από μόνα τους, δεν φέρουν αυτήν την ουσιώδη πνευματική γαλούχηση και δεν θα φέρουν εις πέρας αυτό που μας έχει δώσει ο Κύριος να κάνουμε. ...Τα σωστά, αυτά που είναι με αληθινή πνευματική γαλούχηση, επικεντρώνονται στις γραφές». (Στο Meeting with Stake Presidents and Regional Representatives, 2 Απριλίου 1982, σελ. 1–2.)

Προσθέτω και τη δική μου φωνή σε αυτούς τους σοφούς και εμπνευσμένους αδελφούς και σας λέω ότι ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα που μπορείτε να κάνετε ως ηγέτες της ιεροσύνης είναι να διαβάζετε επιμελώς από τις γραφές. Ερευνήστε τις επιμελώς. Χορτάσετε με τα λόγια του Χριστού. Μάθετε τη διδαχή. Αποκτήστε βαθιά γνώση των αρχών που βρίσκονται εκεί μέσα. Υπάρχουν λίγες άλλες προσπάθειες που θα φέρουν μεγαλύτερα μερίσματα στην κλήση σας. Υπάρχουν λίγοι άλλοι τρόποι για να αποκτήσετε μεγαλύτερη έμπνευση καθώς υπηρετείτε.

Αλλά αυτό από μόνο του, όσο ανεκτίμητο και αν είναι, δεν είναι αρκετό. Πρέπει επίσης να οργανώσετε τις προσπάθειές σας και τις δραστηριότητές σας για να τονώσετε τη σημαντική μελέτη των γραφών ανάμεσα στα μέλη της Εκκλησίας. Συχνά δαπανούμε μεγάλη προσπάθεια στο να αυξάνουμε τα επίπεδα δραστηριότητας στους πασσάλους μας. Εργαζόμαστε επιμελώς, προκειμένου να αυξήσουμε τα ποσοστά των παρευρισκομένων στις συγκεκριμένες μεταλήψεις. Μοχθούμε για να αποκτήσουμε υψηλότερο ποσοστό των νέων μας ανδρών σε ιεραποστολές. Πασχίζουμε να βελτιώσουμε τους αριθμούς όσων παντρεύονται στον ναό. Όλα αυτά είναι αξιόπαινες προσπάθειες και σημαντικά για την ανάπτυξη της βασιλείας. Όμως, όταν άτομα ξεχωριστά και οικογένειες διαβάζουν επιμελώς από τις γραφές τακτικώς και με συνέπεια, θα έλθουν αυτομάτως αυτοί οι άλλοι τομείς δραστηριότητας. Οι

μαρτυρίες θα αυξηθούν. Η δέσμευση θα ενδυναμωθεί. Οικογένειες θα ενισχυθούν. Προσωπική αποκάλυψη θα ρέει³.

3

**Καθώς μελετούμε τον λόγο του Θεού, λαμβάνουμε
καθοδήγηση στην καθημερινή ζωή μας, ίαση
της ψυχής και δύναμη να αποφεύγουμε την
παραπλάνηση και να ανθιστάμεθα στον πειρασμό.**

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι «το Βιβλίο του Μόρμον ήταν το πιο σωστό από κάθε βιβλίο στη γη, και ο θολόλιθος τής θρησκείας μας, και ότι *ο άνθρωπος πλησιάζει περισσότερο στο Θεό όταν ακολουθεί τα διδάγματα του βιβλίου αυτού*, παρὰ οποιουδήποτε άλλου βιβλίου». (Βιβλίο του Μόρμον, Πρόλογος, η πλάγια γραφή προστέθηκε.) Δεν είναι αυτό που θέλουμε για τα μέλη των τομέων και των πασσάλων μας; Δεν επιθυμούμε να πλησιάσουν τον Θεό; Τότε ενθαρρύνετε τους με κάθε δυνατόν τρόπο να διαβάζουν επιμελώς από αυτή τη θαυμαστή μαρτυρία των τελευταίων ημερών για τον Χριστό.

Πρέπει να βοηθήσετε τους Αγίους να δουν ότι η μελέτη και η έρευνα των γραφών δεν είναι ένα φορτίο τεθειμένο επάνω τους από τον Κύριο, αλλά μία θαυμαστή ευλογία και ευκαιρία. Προσέξτε τι έχει πει ο ίδιος ο Κύριος για τα οφέλη από τη μελέτη του λόγου Του. Είπε στον μεγάλο προφήτη-ηγέτη, Ιησού του Ναυή:

«Αυτό το βιβλίο τού νόμου δεν θα απομακρυνθεί από το στόμα σου, αλλά σ' αυτό θα μελετάς ημέρα και νύχτα, για να προσέχεις να κάνεις σύμφωνα με όλα όσα είναι γραμμένα μέσα σ' αυτό· επειδή, *τότε θα ευοδώνεσαι στον δρόμο σου, και τότε θα φέρεσαι με σύνεση*». (Ιησούς του Ναυή 1, 8. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.)

Ο Κύριος δεν υποσχόταν στον Ιησού του Ναυή υλικό πλούτο και φήμη, αλλά ότι η ζωή του θα ευημερούσε σε χρηστότητα και ότι θα είχε επιτυχία σε αυτό το οποίο έχει τη μεγαλύτερη σημασία στη ζωή, δηλαδή την αναζήτηση για να βρει την αληθινή χαρά. (Βλέπε Νεφί Β' 2:25.)

Έχετε μέλη στους πασσάλους σας των οποίων η ζωή να έχει συντριφθεί από την αμαρτία ή την τραγωδία, οι οποίοι είναι σε

απόγνωση και χωρίς ελπίδα; Έχετε λαχταρήσει κάποιον τρόπο να προσεγγίσετε και να θεραπεύσετε τις πληγές τους, να απαλύνετε τις ταραγμένες ψυχές τους; Ο προφήτης Ιακώβ προσφέρει ακριβώς αυτό με την εξής αξιοσημείωτη υπόσχεση: «Ανέβηκαν εδώ για να ακούσουν τον ευάρεστο λόγο τού Θεού, μάλιστα, τον λόγο που γιατρεύει την πληγωμένη ψυχή». (Ιακώβ 2:8. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.)

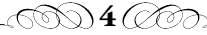
Σήμερα ο κόσμος είναι γεμάτος από δελεαστικές και ελκυστικές ιδέες, οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν ακόμη και τα καλύτερα μέλη μας σε σφάλμα και παραπλάνηση. Μαθητές σε πανεπιστήμια είναι ενίοτε τόσο γεμάτοι από τις διδαχές του κόσμου που αρχίζουν να αμφισβητούν τις διδαχές του Ευαγγελίου. Πώς εσείς, ως ηγέτης της ιεροσύνης, βοηθάτε στην ενίσχυση των μελών σας εναντίον τέτοιων παραπλανητικών διδασκαλιών; Ο Σωτήρας έδωσε την απάντηση στη μεγάλη Του ομιλία στο Όρος των Ελαιών, όταν υποσχέθηκε: «Και όποιος φυλάει σαν θησαυρό το λόγο μου, δε θα παραπλανηθεί». (Τζόζεφ Σμιθ-Κατά Ματθαίον 1:37. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.)

Οι γραφές είναι πλήρεις παρόμοιων υποσχέσεων σχετικώς με την αξία του λόγου. Έχετε μέλη τα οποία επιθυμούν καθοδήγηση και κατεύθυνση στη ζωή τους; Ο Ψαλμός μάς λέει: «Αύχνος στα πόδια μου είναι ο λόγος σου, και φως στα μονοπάτια μου» (Ψαλμοί 119:105). Και ο Νεφί υπόσχεται ότι χορταίνοντας με τα λόγια του Χριστού «θα σας π[ει] όλα όσα πρέπει να κάνετε». (Νεφί Β΄ 32:3.)

Υπάρχουν μέλη του ποιμνίου σας που είναι βαθιά μέσα στην αμαρτία και χρειάζεται να συρθούν προς τα πίσω; Η υπόσχεση του Ήλαμαν είναι για αυτά: «Μάλιστα, βλέπουμε ότι όποιος θέλει μπορεί να κρατηθεί από το λόγο τού Θεού, ο οποίος είναι ζωντανός και ενεργός, ο οποίος θα χωρίσει στα δύο όλη την πανουργία και τις παγίδες και πονηριές τού διαβόλου». (Ήλαμαν 3:29.)

Η επιτυχία στη χρησιότητα, η δύναμη να αποφεύγουμε την παραπλάνηση και να ανθιστάμεθα στον πειρασμό, η καθοδήγηση στην καθημερινή μας ζωή, η ίαση της ψυχής -- αυτές είναι παρά μόνον λίγες από τις υποσχέσεις που έχει δώσει ο Κύριος σε όσους θα επιζητήσουν και θα υπακούσουν τον λόγο Του. Υπόσχεται και δεν εκπληρώνει ο Κύριος; Ασφαλώς, αν μας πει ότι θα έλθουν αυτά τα πράγματα σε εμάς, αν κρατήσουμε γερά τον λόγο Του, τότε

οι ευλογίες μπορούν να είναι δικές μας. Και αν δεν το κάνουμε, τότε οι ευλογίες μπορεί να χαθούν. Όσο επιμελείς και αν είμαστε σε άλλους τομείς, ορισμένες ευλογίες μπορούν να βρεθούν μόνον στις γραφές, μόνον αν έλθουμε στον λόγο του Κυρίου και κρατήσουμε γερά σε αυτόν καθώς βρίσκουμε τον δρόμο μας μέσα από τις καταχνιές του σκότους προς το δέντρο της ζωής⁴.

**Ο λόγος του Κυρίου είναι ένα ανεκτίμητο δώρο
και δεν πρέπει να του φερόμαστε επιπόλαια.**

Και αν αγνοήσουμε αυτά που μας έχει δώσει ο Κύριος, μπορεί να χάσουμε την ίδια τη δύναμη και τις ευλογίες που αναζητούμε. Σε μία σοβαρή προειδοποίηση προς τους πρώτους Αγίους, ο Κύριος είπε το εξής για το Βιβλίο του Μόρμον: «Και στο παρελθόν ο νους σας σκοτεινίασε από έλλειψη πίστης και επειδή δε δώσατε αρκετή σημασία σ' αυτά που λάβατε --

»Αυτή η ματαιότητα και η απιστία έκαναν την εκκλησία ολόκληρη να πέσει σε καταδίκη.

»Και αυτή η καταδίκη βαραίνει τα τέκνα τής Σιών, όλους τους.

»Και θα παραμείνουν σ' αυτήν την καταδίκη μέχρι να μετανοήσουν και να θυμηθούν τη νέα διαθήκη, δηλαδή το Βιβλίο του Μόρμον». (Δ&Δ 84:54-57.)

Ω, αδελφοί μου, ας μην παίρνουμε επιπόλαια τα σπουδαία πράγματα τα οποία έχουμε λάβει από το χέρι του Κυρίου! Ο λόγος Του είναι ένα από τα πιο ανεκτίμητα δώρα που μας έχει δώσει. Σας παροτρύνω να δεσμευθείτε εκ νέου στη μελέτη των γραφών. Διαβάστε επιμελώς από αυτές καθημερινώς, ούτως ώστε να έχετε τη δύναμη του Πνεύματος να σας παρίσταται στην κλήση σας. Διαβάστε τις στην οικογένειά σας και διδάξτε στα παιδιά σας να τις αγαπούν και να τις φυλάσσουν σαν θησαυρό. Κατόπιν με προσευχή και σε σύσκεψη με άλλους, επιζητήστε κάθε δυνατό τρόπο να παροτρύνετε τα μέλη της Εκκλησίας να ακολουθούν το παράδειγμά σας. Αν το κάνετε αυτό, θα ανακαλύψετε, όπως το έκανε ο Άλμα, ότι «[ο] λόγ[ος] [έχει] μεγάλη τάση να οδηγει τον λαό στο να κάνει αυτό που [είναι] σωστό -- μάλιστα, [έχει] περισσότερο ισχυρή επίδραση στον νου του λαού παρά το σπαθί ή οτιδήποτε άλλο που τους [έχει] συμβεί». (Άλμα 31:5.)

Σαν τον Άλμα, σας λέω: «[Είναι] σκόπιμο να δοκιμάσ[ετε] την αρετή του λόγου του Θεού» (Άλμα 31:5)⁵.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Συλλογισθείτε αυτό που είπε ο Πρόεδρος Μπένσον το οποίο ήταν «μία απάντηση στη μεγάλη δυσκολία της εποχής μας» (τμήμα 1). Με ποιους τρόπους μπορεί να μας βοηθήσει αυτή η απάντηση να ανταποκριθούμε στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε;
- Επανεξετάστε τα αποτελέσματα τα οποία ο Πρόεδρος Μπένσον είπε ότι θα έλθουν «όταν άτομα ξεχωριστά και οικογένειες διαβάσουν επιμελώς από τις γραφές τακτικώς και με συνέπεια» (τμήμα 2). Γιατί νομίζετε ότι η μελέτη των γραφών οδηγεί σε τέτοια αποτελέσματα;
- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε ότι η μελέτη των γραφών είναι ευλογία, όχι φορτίο (βλέπε τμήμα 3). Ποιες ευλογίες έχουν έλθει σε εσάς και την οικογένειά σας μέσω της μελέτης των γραφών; Τι συμβουλή θα μπορούσατε να δώσετε σε κάποιον ο οποίος νιώθει ότι η μελέτη των γραφών είναι φορτίο;
- Ποιοι είναι ορισμένοι κίνδυνοι από το να παίρνουμε επιπόλαια τον λόγο του Θεού; (Βλέπε τμήμα 4.) Ποια είναι ορισμένα πράγματα που μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να δώσουμε στον λόγο του Θεού μεγαλύτερη προσοχή;

Σχετικές γραφές

Πράξεις 17:11, Προς Τιμόθεον Β΄ 3:16–17, Νεφί Α΄ 19:23–24, Άλμα 32:21–43, Δ&Δ 18:33–36, 21:4–6, 68:1–4

Βοήθεια μελέτης

«Ορισμένοι κρίνουν ότι ο καλύτερος καιρός για μελέτη είναι το πρωί ύστερα από την ανάπαυση της νύκτας. ...Άλλοι προτιμούν να μελετούν κατά τις ήσυχες ώρες, αφού τελειώσουν η εργασία και οι ανησυχίες της ημέρας. ...Ίσως αυτό που είναι πιο σημαντικό από την ώρα της ημέρας, είναι να τεθεί κατά μέρος μία τακτική ώρα για μελέτη» (Χάουαρντ Χάντερ, “Reading the Scriptures,” *Ensign*, Νοέμβρ. 1979, 64).

Σημειώσεις

1. Τόμας Μόνσον, στο Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 487–88.
2. “The Power of the Word”, *Ensign*, Μάιος 1986, 79–80.
3. “The Power of the Word”, 80–81.
4. “The Power of the Word”, 81–82.
5. “The Power of the Word”, 82.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι «ο θολόλιθος λίθος της θρησκείας μας».

Το Βιβλίο του Μόρμον -- ο θολόλιθος της θρησκείας μας

*«Δεν υπάρχει κάτι βαθιά στην καρδιά μας που
λαχταρά να πλησιάσει τον Θεό; ... Αν είναι έτσι, τότε
το Βιβλίο του Μόρμον θα μας βοηθήσει να κάνουμε
τόσα περισσότερα, όσο κανένα άλλο βιβλίο».*

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Στις 5 Ιανουαρίου 1986, ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον προήδρευσε μίας συνελεύσεως πασσάλου στο Άνναντειλ της Βιρτζίνια -- η πρώτη του συνέλευση πασσάλου ως Προέδρου της Εκκλησίας. Οι παρευρισκόμενοι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών «συγκινήθηκαν εμφανώς» καθώς τον άκουγαν να μιλά. Στην ομιλία του «έδωσε μαρτυρία για τη δύναμη του Βιβλίου του Μόρμον να αλλάζει ζωές και να οδηγεί ανθρώπους στον Χριστό». Έδωσε την «εμπνευσμένη πρόκληση [να] μελετούν αυτό το βιβλίο γραφών»¹.

Αυτό το μήνυμα δεν ήταν νέο στη διακονία τού Προέδρου Μπένσον. Ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, είχε παροτρύνει συχνά τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να μελετούν το Βιβλίο του Μόρμον και να ακολουθούν τις διδασκαλίες του². Όμως, ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, εμπνεύσθηκε να τονίσει το μήνυμα ακόμη περισσότερο. Είπε: «Ο Κύριος ενέπνευσε τον υπηρέτη Του Λορέντζο Σνόου να δώσει έμφαση εκ νέου στην αρχή των δεκάτων, προκειμένου να λυτρώσει την Εκκλησία από την οικονομική δουλεία. ... Τώρα, στην εποχή μας, ο Κύριος έχει αποκαλύψει την ανάγκη να δώσουμε έμφαση εκ νέου στο Βιβλίο του Μόρμον»³. Ο Πρόεδρος Μπένσον κατέθετε μαρτυρία για το Βιβλίο του Μόρμον όπου πήγαινε: σε ιεραποστολικές συγκεντρώσεις, συνελεύσεις πασσάλου και τοπικές συνελεύσεις, γενικές συνελεύσεις και συγκεντρώσεις με Μέλη της Γενικής Εξουσίας⁴.

Στην πρώτη του ομιλία γενικής συνελεύσεως ως Προέδρου της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Μπένσον ανέφερε έναν λόγο για την επιτακτική ανάγκη αυτού του μηνύματος. «Αν δεν διαβάσουμε το Βιβλίο του Μόρμον και δίδουμε προσοχή στις διδασκαλίες του» προειδοποίησε «ο Κύριος έχει δηλώσει στο τμήμα 84 από το Διδαχή και Διαθήκες ότι όλη η Εκκλησία είναι υπό καταδίκη: “Και αυτή η καταδίκη βαραίνει τα τέκνα τής Σιών, όλους τους” [Δ&Δ 84:56]. Ο Κύριος συνεχίζει: “Και θα παραμείνουν σ’ αυτήν την καταδίκη μέχρι να μετανοήσουν και να θυμηθούν τη νέα διαθήκη, δηλαδή το Βιβλίο του Μόρμον και τις προηγούμενες εντολές τις οποίες τους έχω δώσει, όχι μόνο για να λένε, αλλά και να ενεργούν σύμφωνα με αυτά που έχω γράψει” [Δ&Δ 84:57]»⁵.

Τα ακόλουθα παραθέματα, όλα από ομιλίες τις οποίες εκφώνησε ο Πρόεδρος Μπένσον ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, παρέχουν ένα δείγμα των προειδοποιήσεων και υποσχέσεων του όσον αφορά στο Βιβλίο του Μόρμον:

«Τώρα, δεν χρειάζεται απλώς να *πούμε* περισσότερα για το Βιβλίο του Μόρμον, αλλά χρειάζεται να *κάνουμε* περισσότερα με αυτό. Γιατί; Ο Κύριος απαντά: “Ωστε να μπορούν να παράγουν καρπό που να αρμόζει στη βασιλεία του Πατέρα τους. Αλλιώς απομένει να πέσει επάνω στα τέκνα τής Σιών μάστιγα και θεία δίκη” [Δ&Δ 84:58]. Έχουμε νιώσει αυτήν τη μάστιγα και κρίση!

«... Το Βιβλίο του Μόρμον δεν έχει υπάρξει, ούτε είναι ακόμη, το κέντρο της προσωπικής μας μελέτης, οικογενειακής διδασκαλίας, κηρύγματος και ιεραποστολικού έργου. Πρέπει να μετανοήσουμε γι’ αυτό»⁶.

«Δεν χρησιμοποιούμε το Βιβλίο του Μόρμον όπως θα έπρεπε. Το σπίτι μας δεν είναι τόσο δυνατό εκτός αν το χρησιμοποιούμε για να φέρουμε τα παιδιά μας στον Χριστό. Η οικογένειά μας μπορεί να διαφθαρεί από εγκόσμιες τάσεις και διδασκαλίες εκτός και αν ξέρουμε να χρησιμοποιούμε το βιβλίο, προκειμένου να αποκαλύψουμε και να πολεμήσουμε τις ψευδολογίες. ... Οι ιεραπόστολοί μας δεν είναι τόσο αποτελεσματικοί εκτός και αν [διδάσκουν] με αυτό. Κοινωνικοί, ηθικοί, πολιτισμικοί ή εκπαιδευτικοί νεοφώτιστοι δεν θα επιζήσουν κάτω από τις δοκιμασίες της πίστης τους εκτός και αν οι κεντρικές ρίζες τους μπουν κάτω στην πληρότητα του

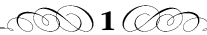
Ευαγγελίου, την οποία περιέχει το Βιβλίο του Μόρμον. Τα μαθήματα της Εκκλησίας μας δεν είναι τόσο γεμάτα με το Πνεύμα εκτός και αν το κρατήσουμε ψηλά σαν σημαία»⁷.

«Σας ευλογώ με αυξημένη κατανόηση για το Βιβλίο του Μόρμον. Σας υπόσχομαι ότι από αυτήν τη στιγμή και εφεξής, αν διαβάσουμε καθημερινώς από τις σελίδες του και ζούμε σύμφωνα με τις διδασκαλίες του, ο Θεός θα εκχύσει επάνω σε καθένα από τα τέκνα της Σιών και της Εκκλησίας μία ευλογία μέχρι τούδε άγνωστη --και θα παρακαλέσουμε τον Κύριο να αρχίσει να άρει την καταδίκη-- τη μάστιγα και την κρίση. Γι' αυτό δίδω επίσημη μαρτυρία»⁸.

«Δεν γνωρίζω πλήρως γιατί ο Θεός έχει διατηρήσει τη ζωή μου ως αυτήν την ηλικία, αλλά γνωρίζω το εξής: Ότι προς το παρόν μου έχει αποκαλύψει την απόλυτη ανάγκη να προχωρήσουμε το Βιβλίο του Μόρμον τώρα με έναν θαυμάσιο τρόπο. Πρέπει να βοηθήσετε με αυτό το φορτίο και με αυτήν την ευλογία την οποία έχει θέσει επάνω σε ολόκληρη την Εκκλησία, δηλαδή επάνω σε όλα τα τέκνα της Σιών.

«Ο Μωυσής ποτέ δεν εισήλθε στη γη της επαγγελίας. Ο Τζόζεφ Σμιθ ποτέ δεν είδε τη Σιών λυτρωμένη. Ορισμένοι από εμάς μπορεί να μη ζήσουμε πολύ για να δούμε την ημέρα κατά την οποία το Βιβλίο του Μόρμον θα πλημμυρίσει τη γη και ο Κύριος θα άρει την καταδίκη Του. (Βλέπε Δ&Δ 84:54–58.) Όμως, Θεού θέλοντος, προτιθέμαι να περάσω όλες τις μέρες που μου απομένουν σε αυτήν την ένδοξη προσπάθεια»⁹.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι ο θολόλιθος της θρησκείας μας.

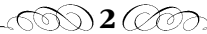
Πόσο σημαντικό είναι το Βιβλίο του Μόρμον; Ο Τζόζεφ Σμιθ το απεκάλεσε «θολόλιθο της θρησκείας μας». (*History of the Church*, 4:461.) «Αφαιρέστε το Βιβλίο του Μόρμον και τις αποκαλύψεις είπε «και πού είναι η θρησκεία μας; Δεν έχουμε τίποτα». (*History of the Church*, 2:52)¹⁰.

Ο θολόλιθος είναι ο κεντρικός λίθος σε μία αψίδα. Κρατεί όλους τους άλλους λίθους στη θέση τους και, αν αφαιρεθεί, η αψίδα θρυμματίζεται.

...Όπως ακριβώς η αψίδα θρυμματίζεται, αν αφαιρεθεί ο θολόλιθος, έτσι και ολόκληρη η Εκκλησία ίσταται ή πέφτει με την αλήθεια του Βιβλίου του Μόρμον. Οι εχθροί της Εκκλησίας το καταλαβαίνουν ξεκάθαρα αυτό. Γι' αυτόν τον λόγο πασχίζουν τόσο πολύ να αποδείξουν ότι είναι εσφαλμένο το Βιβλίο του Μόρμον, διότι αν πάψει να είναι αξιόπιστο, τότε συμπαρασύρει και τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Το ίδιο συμβαίνει με τον ισχυρισμό μας για τα κλειδιά της ιεροσύνης, την αποκάλυψη και την αποκατεστημένη Εκκλησία. Όμως κατά τον ίδιο τρόπο, αν το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό --και εκατομμύρια άνθρωποι έχουν καταθέσει τώρα μαρτυρία ότι έχουν τη μαρτυρία του Πνεύματος ότι είναι πράγματι αληθινό-- τότε πρέπει κάποιος να αποδεχθεί τους ισχυρισμούς για την αποκατάσταση και όλα όσα τη συνοδεύουν¹¹.

Ίσως δεν υπάρχει τίποτε που να καταθέτει μαρτυρία πιο ξεκάθαρα για τη σημασία αυτού του βιβλίου γραφών από αυτά που έχει πει ο Ίδιος ο Κύριος σχετικώς με αυτό.

Διά του στόματός Του έχει δώσει μαρτυρία (1) ότι είναι αληθινό (Δ&Δ 17:6), (2) ότι περιέχει την αλήθεια και τα λόγια Του (Δ&Δ 19:26), (3) ότι μεταφράσθηκε με δύναμη από τα ύψη (Δ&Δ 20:8), (4) ότι περιέχει την πληρότητα του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού (Δ&Δ 20:9, 42:12), (5) ότι εδόθη με έμπνευση και επικυρώθηκε με τη διακονία των αγγέλων (Δ&Δ 20:10), (6) ότι αποδεικνύει ότι οι άγιες γραφές είναι αληθινές (Δ&Δ 20:11) και (7) ότι όσοι το δέχονται με πίστη, θα λάβουν αιώνια ζωή (Δ&Δ 20:14)¹².

Το Βιβλίο του Μόρμον καταθέτει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό και μας φέρνει πιο κοντά στον Θεό.

Η μείζων αποστολή του Βιβλίου του Μόρμον, όπως καταγράφεται στη σελίδα τίτλου του, είναι «να πείσει τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Αιώνιος Θεός, που αποκαλύπτεται σε όλα τα έθνη».

Ο έντιμος αναζητητής της αλήθειας μπορεί να κερδίσει τη μαρτυρία ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός καθώς συλλογίζεται με προσευχή τα εμπνευσμένα λόγια από το Βιβλίο του Μόρμον¹³.

Θυμόμαστε τη νέα διαθήκη, δηλαδή το Βιβλίο του Μόρμον; Στη Βίβλο, έχουμε την Παλαιά Διαθήκη και την Καινή Διαθήκη. Η λέξη *testament* (διαθήκη) είναι η απόδοση στα Αγγλικά της ελληνικής λέξεως που μπορεί να μεταφρασθεί επίσης ως *διαθήκη*. Αυτό εννοούσε ο Κύριος, όταν απεκάλεσε το Βιβλίο του Μόρμον τη «νέα διαθήκη»; Είναι πράγματι μία άλλη διαθήκη ή μαρτυρία για τον Ιησού. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που έχουν προσθέσει προσφάτως τα λόγια στον τίτλο του Βιβλίου του Μόρμον «Άλλη μία μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό»...

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι ο θολόλιθος της μαρτυρίας μας για τον Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι ο Ίδιος ο ακρογωνιαίος λίθος για οτιδήποτε κάνουμε. Δίδει μαρτυρία για την πραγματικότητά Του με δύναμη και ευκρίνεια. Εν αντιθέσει με τη Βίβλο, η οποία πέρασε από γενεές αντιγραφών, μεταφραστών και διεφθαρμένων θρησκομανών οι οποίοι παραποίησαν το κείμενο, το Βιβλίο του Μόρμον ήλθε από τον συγγραφέα στον αναγνώστη με ένα απλώς εμπνευσμένο βήμα μετάφρασης. Συνεπώς, η μαρτυρία του για τον Διδάσκαλο είναι ξεκάθαρη, ανόθευτη και γεμάτη δύναμη. Όμως κάνει ακόμη περισσότερο. Πολλά από τον χριστιανικό κόσμο σήμερα απορρίπτουν τη θεότητα του Σωτήρος. Αμφισβητούν τη θαυμαστή γέννησή Του, την τέλεια ζωή Του και την πραγματικότητα της ένδοξης αναστάσεώς Του. Το Βιβλίο του Μόρμον διδάσκει με απλούς και ολοφάνερους όρους για την αλήθεια όλων αυτών. Παρέχει επίσης την πιο ολοκληρωμένη επεξήγηση της διδαχής της εξιλέωσης. Αληθώς, αυτό το θεϊκά εμπνευσμένο βιβλίο είναι ο θολόλιθος στην κατάθεση μαρτυρίας προς τον κόσμο ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός¹⁴.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ... είπε: «Είπα στους αδελφούς ότι το Βιβλίο του Μόρμον ήταν το πιο σωστό από κάθε βιβλίο στη γη, και ο θολόλιθος της θρησκείας μας, και ότι ο άνθρωπος πλησιάζει περισσότερο στον Θεό όταν ακολουθεί τα διδάγματα του βιβλίου αυτού, παρά οποιουδήποτε άλλου βιβλίου» [*History of the Church*, 4:461]. ...Δεν υπάρχει κάτι βαθύ στην καρδιά μας που λαχταρά να πλησιάσει τον Θεό, να είμαστε περισσότερο σαν

Στο Βιβλίο του Μόρμον, η μαρτυρία για τον Ιησού Χριστού είναι «ξεκάθαρη, ανόθευτη και γεμάτη δύναμη».

Αυτόν στο καθημερινό μας έργο, να αισθανόμαστε την παρουσία Του μαζί μας συνεχώς; Αν είναι έτσι, τότε το Βιβλίο του Μόρμον θα μας βοηθήσει να κάνουμε τόσα περισσότερα, όσο κανένα άλλο βιβλίο...

Ο αγαπημένος μας αδελφός, ο Πρόεδρος Μάριον Ρόμνυ, ...ο οποίος γνωρίζει αφ' εαυτού του τη δύναμη που ενυπάρχει σε αυτό το βιβλίο, κατέθεσε μαρτυρία για τις ευλογίες που μπορούν να έλθουν στη ζωή όσων θα διαβάσουν και θα μελετήσουν το Βιβλίο του Μόρμον. Είπε:

«Έχω την πεποίθηση πως, αν μέσα στα σπιτικά μας οι γονείς διαβάζουν από το Βιβλίο του Μόρμον τακτικά και με προσευχή, τόσο μόνοι τους, όσο και μαζί με τα παιδιά τους, το πνεύμα αυτού του σπουδαίου βιβλίου θα έλθει και θα διαποτίσει τα σπιτικά μας και όλους όσους κατοικούν εκεί. Το πνεύμα της ευλαβείας θα αυξηθεί· ο αλληλοσεβασμός και η έγνοια του ενός για τον άλλον θα μεγαλώσει. Το πνεύμα της φιλονικίας θα εξαλειφθεί. Οι γονείς θα συμβουλεύουν τα παιδιά τους με μεγαλύτερη αγάπη και σοφία. Τα παιδιά θα ανταποκρίνονται και θα είναι πιο υποχωρητικά

προς τις συμβουλές των γονέων τους. Η χρησιμότητα θα αυξηθεί. Η πίστη, η ελπίδα και η χριστιανική αγάπη --η αγνή αγάπη του Χριστού-- θα υπάρχουν εν αφθονία στο σπιτικό και τη ζωή μας, φέροντας ως αποτέλεσμα ειρήνη, χαρά και ευτυχία» (*Ensign*, Μάιος 1980, σελ. 67).

Αυτές οι υποσχέσεις --αυξημένη αγάπη και αρμονία στο σπίτι, μεγαλύτερος σεβασμός μεταξύ των γονέων και του παιδιού, αυξημένη πνευματικότητα και χρησιμότητα-- δεν είναι μάταιες υποσχέσεις, αλλά ακριβώς αυτό που εννοούσε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ, όταν είπε ότι το Βιβλίο του Μόρμον θα μας βοηθήσει να πλησιάσουμε τον Θεό¹⁵.

3

Το Βιβλίο του Μόρμον διδάσκει αληθινή διδασχή, ανατρέπει την ψευδή διδασχή και αποκαλύπτει τους εχθρούς του Χριστού.

Ο Ίδιος ο Κύριος έχει δηλώσει ότι το Βιβλίο του Μόρμον περιέχει την «πληρότητα τού ευαγγελίου τού Ιησού Χριστού» (Δ&Δ 20:9). Αυτό δεν σημαίνει ότι περιέχει κάθε διδασκαλία, κάθε διδασχή που έχει ποτέ αποκαλυφθεί. Αντιθέτως, σημαίνει ότι στο Βιβλίο του Μόρμον θα βρούμε την πληρότητα αυτών των διδασχών που απαιτούνται για τη σωτηρία μας. Και διδάσκονται με σαφήνεια και απλότητα, ώστε ακόμα και τα παιδιά να μπορούν να μάθουν τους τρόπους σωτηρίας και υπερύψωσης. Το Βιβλίο του Μόρμον προσφέρει τόσα πολλά που διευρύνει την κατανόησή μας για τις διδασχές της σωτηρίας. Χωρίς αυτό, πολλά από όσα διδάσκονται σε άλλες γραφές, δεν θα ήταν σχεδόν τόσο απλά και πολύτιμα¹⁶.

Όσον αφορά στην κήρυξη του Ευαγγελίου, το Βιβλίο του Μόρμον περιέχει την πιο ξεκάθαρη, την πιο περιεκτική και ολοκληρωμένη επεξήγηση. Δεν υπάρχει κανένα άλλο χρονικό που να συγκρίνεται μαζί του. Σε ποιο χρονικό αποκτάς μία τέτοια ολοκληρωμένη κατανόηση για τη φύση της Πτώσης, τη φύση του υλικού και του πνευματικού θανάτου, τη διδασχή της εξιλέωσης, τη διδασχή της δικαιοσύνης και της ευσπλαχνίας καθώς σχετίζεται με την εξιλέωση, και τις αρχές και διατάξεις του Ευαγγελίου; Το Βιβλίο του Μόρμον περιέχει την πιο αναλυτική αφήγηση αυτών των θεμελιωδών διδασχών¹⁷.

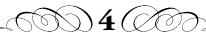

Το Βιβλίο του Μόρμον... επαληθεύει και διευκρινίζει τη Βίβλο. Μετακινεί εμπόδια, αποκαθιστά πολλές απλές και πολύτιμες αλήθειες. Καταθέτουμε μαρτυρία ότι όταν χρησιμοποιούνται μαζί, η Βίβλος και το Βιβλίο του Μόρμον ανατρέπουν ψευδείς διδαχές, αποβάλλουν έριδες και εδραιώνουν ειρήνη. (Βλέπε Νεφί Β΄ 3:12)¹⁸.

Θα... πρέπει να γνωρίζουμε το Βιβλίο του Μόρμον καλύτερα από οιονδήποτε άλλο βιβλίο. Δεν θα πρέπει να γνωρίζουμε μόνον ποια ιστορία και ποιες ιστορίες που προάγουν την πίστη περιέχει, αλλά θα πρέπει να καταλαβαίνουμε τις διδασκαλίες του. Αν όντως μελετούμε και προσεγγίζουμε το Βιβλίο του Μόρμον από απόψεως διδαχής, μπορούμε να ανακαλύψουμε τα λάθη και τις αλήθειες για να πολεμήσουμε πολλές από τις τρέχουσες ψευδείς θεωρίες και φιλοσοφίες των ανθρώπων.

Έχω παρατηρήσει εντός της Εκκλησίας μία διαφορά στην κρίση, εσώτερη γνώση, πεποίθηση και πνεύμα ανάμεσα σε όσους γνωρίζουν και αγαπούν το Βιβλίο του Μόρμον και σε όσους όχι. Το βιβλίο αυτό είναι ένα σπουδαίο κόσκινο¹⁹.

Το Βιβλίο του Μόρμον αποκαλύπτει τους εχθρούς του Χριστού. Κατατροπώνει τις ψευδείς διδαχές και τερματίζει την έριδα. (Βλέπε Νεφί Β΄ 3:12.) Ενισχύει τους ταπεινούς οπαδούς του Χριστού ενάντια στα άνομα σχέδια, στρατηγικές και διδαχές του διαβόλου στην εποχή μας. Το είδος των αποστατών στο Βιβλίο του Μόρμον είναι παρόμοιο με το είδος που έχουμε σήμερα. Ο Θεός, με την άπειρη πρόγνωση του, διαμόρφωσε κατ' αυτόν τον τρόπο το Βιβλίο του Μόρμον, ώστε να μπορούμε να καταλαβαίνουμε το λάθος και να γνωρίζουμε πώς να πολεμούμε τις ψευδείς εκπαιδευτικές, πολιτικές, θρησκευτικές και φιλοσοφικές έννοιες του καιρού μας²⁰.

Το Διδαχή και Διαθήκες είναι ο συνδεδετικός κρίκος μεταξύ του Βιβλίου του Μόρμον και του συνεχούς έργου της αποκατάστασης.

Θα ήθελα να μιλήσω ιδιαίτερα για το Βιβλίο του Μόρμον και το Διδαχή και Διαθήκες. Αυτά τα δύο σπουδαία βιβλία γραφών των τελευταίων ημερών είναι δεμένα μαζί ως αποκαλύψεις από τον

Θεό του Ισραήλ, με σκοπό τη συνάθροιση και προετοιμασία του λαού Του για τη δευτέρα παρουσία του Κυρίου...

Προς τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ ο Κύριος είπε: «Ετούτη η γενεά θα λαβαίνει τα λόγια μου από εσένα» (Δ&Δ 5:10). Το Βιβλίο του Μόρμον και το Διδαχή και Διαθήκες είναι μέρος τής εκπλήρωσης εκείνης της υπόσχεσης. Μαζί αυτά τα δύο σπουδαία έργα γραφών φέρνουν σπουδαίες ευλογίες σε αυτήν τη γενεά...

Καθεμία από αυτές τις σπουδαίες γραφές των τελευταίων ημερών δίδει δυνατή και πειστική μαρτυρία για τον Κύριο Ιησού Χριστό. Ουσιαστικά κάθε σελίδα τόσο από το Διδαχή και Διαθήκες όσο και το Βιβλίο του Μόρμον διδάσκει για τον Διδάσκαλο --τη μεγάλη Του αγάπη για τα τέκνα Του και την εξιλεωτική Του θυσία-- και μας διδάσκει πώς να ζούμε ώστε να μπορέσουμε να επιστρέψουμε σε Εκείνον και τον Επουράνιο Πατέρα μας.

Καθένα από αυτά τα σπουδαία βιβλία γραφών των τελευταίων ημερών περιέχει τη γνώση και τη δύναμη να μας βοηθούν να ζήσουμε καλύτερη ζωή σε μία εποχή μεγάλης ανομίας και κακού. Όσοι ερευνούν με προσοχή και προσευχή τις σελίδες αυτών των βιβλίων, θα βρουν παρηγοριά, συμβουλή, καθοδήγηση και την ήρεμη δύναμη να βελτιώσουν τη ζωή τους²¹.

Το Διδαχή και Διαθήκες είναι ο συνδυετικός κρίκος μεταξύ του Βιβλίου του Μόρμον και του συνεχούς έργου της αποκατάστασης μέσω του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ και των διαδόχων του.

Στο Διδαχή και Διαθήκες μαθαίνουμε για το έργο ναού, αιώνιες οικογένειες, τους βαθμούς δόξας, την οργάνωση της Εκκλησίας και πολλές άλλες σπουδαίες αλήθειες της αποκατάστασης...

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι ο θολόλιθος της θρησκείας μας και το Διδαχή και Διαθήκες είναι το επιστέγασμα, με συνεχή αποκάλυψη των τελευταίων ημερών. Ο Κύριος έχει εκφράσει την έγκρισή του τόσο για τον κεντρικό θολόλιθο όσο και για το επιστέγασμα²².

Το Διδαχή και Διαθήκες είναι ένα ένδοξο βιβλίο γραφής δοσμένο κατευθείαν στη γενεά μας. Περιέχει το θέλημα του Κυρίου για εμάς σε αυτές τις τελευταίες ημέρες οι οποίες προηγούνται της δευτέρας παρουσίας του Χριστού. Περιέχει πολλές αλήθειες και

διδασχές οι οποίες δεν αποκαλύπτονται πλήρως σε άλλες γραφές. Σαν το Βιβλίο του Μόρμον, θα ενδυναμώσει όσους μελετούν με προσοχή και προσευχή από τις σελίδες του.

Εμείς, ως Άγιοι του Υψίστου Θεού, κρατούμε ως θησαυρό τον λόγο που έχει διατηρήσει για εμάς με τόσο μεγάλο τίμημα; Χρησιμοποιούμε αυτά τα βιβλία αποκάλυψης των τελευταίων ημερών για να ευλογούμε τη ζωή μας και να ανθιστάμεθα στις δυνάμεις του κακού; Για τον σκοπό αυτό εδόθησαν. Πώς δεν μπορούμε να στεκόμαστε καταδικασμένοι ενώπιον του Κυρίου, αν τους φερόμαστε με επιπολαιότητα με το να τα αφήνουμε απλώς να μαζεύουν σκόνη στα ράφια μας;

Αγαπημένοι αδελφοί και αδελφές μου, δίδω την επίσημη μαρτυρία μου ότι αυτά τα βιβλία περιέχουν τον νου και το θέλημα του Κυρίου για εμάς σε αυτές τις ημέρες δοκιμασιών και βασάνων. Ίστανται μαζί με τη Βίβλο για να δίδουν μαρτυρία για τον Κύριο και το έργο Του. Αυτά τα βιβλία περιέχουν τη φωνή του Κυρίου προς εμάς, αυτές τις τελευταίες ημέρες. Είθε να προσφεύγουμε σε αυτά με πλήρη πρόθεση καρδιάς και να τα χρησιμοποιούμε με τον τρόπο που επιθυμεί ο Κύριος να χρησιμοποιούνται²³.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Καθώς διαβάσετε τις διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον για το Βιβλίο του Μόρμον που είναι ο θολόλιθος της θρησκείας μας (βλέπε τμήμα 1), συλλογισθείτε τη θέση του στη ζωή σας. Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να καταστήσουμε το Βιβλίο του Μόρμον πιο καίριο στις προσπάθειές μας να ζούμε το Ευαγγέλιο;
- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε ότι το Βιβλίο του Μόρμον καταθέτει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό και μας φέρνει πιο κοντά στον Θεό (βλέπε τμήμα 2). Ποια είναι ορισμένα πράγματα που έχετε μάθει σχετικώς με τον Σωτήρα καθώς έχετε μελετήσει το Βιβλίο του Μόρμον; Πώς έχει φέρει εσάς και την οικογένειά σας πιο κοντά στον Θεό το Βιβλίο του Μόρμον;
- Γιατί θα πρέπει «να γνωρίζουμε το Βιβλίο του Μόρμον καλύτερα από οιονδήποτε άλλο βιβλίο»; Πώς σας έχουν ενισχύσει

οι διδαχές στο Βιβλίο του Μόρμον ενάντια στις «διδαχές του διαβόλου στην εποχή μας»; (Βλέπε τμήμα 3.)

- Με ποιους τρόπους συνεργάζονται το Βιβλίο του Μόρμον και το Διδαχή και Διαθήκες για να μας ενδυναμώνουν; (Βλέπε τμήμα 4.)

Σχετικές γραφές

Ησαΐας 29:9–18, Νεφί Α΄ 13:35–41, Νεφί Β΄ 25:23, 26, 29:6–9, Δ&Δ 1:17–29

Βοήθεια διδασκαλίας

«Τα περισσότερα εγχειρίδια μαθημάτων παρέχουν ερωτήσεις για να ξεκινήσουν συζητήσεις και να συνεχισθούν αυτές. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε αυτές τις ερωτήσεις και να προετοιμάσετε τις δικές σας. Κάντε ερωτήσεις οι οποίες παρακινούν συλλογισμένα σχόλια και βοηθούν τα άτομα να συλλογίζονται πραγματικά το Ευαγγέλιο» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 63).

Σημειώσεις

1. Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 489.
2. Βλέπε, για παράδειγμα, “The Book of Mormon Is the Word of God”, *Ensign*, Μάιος 1975, 63–65, “A New Witness for Christ”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1984, 6–8. Βλέπε, επίσης, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 491–93.
3. “A Sacred Responsibility”, *Ensign*, Μάιος 1986, 78. Βλέπε, επίσης, *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Λορέντζο Σνόου* (2012), 157–60.
4. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 495.
5. “Cleansing the Inner Vessel”, *Ensign*, Μάιος 1986, 5.
6. “Cleansing the Inner Vessel”, 5–6.
7. “The Book of Mormon Is the Word of God”, *Ensign*, Ιαν. 1988, 5.
8. “A Sacred Responsibility”, *Ensign*, Μάιος 1986, 78. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε από το πρωτότυπο.
9. “Flooding the Earth with the Book of Mormon”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1988, 6.
10. “A New Witness for Christ”, 6.
11. “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1986, 5, 6.
12. “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, 4.
13. “Come unto Christ”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1987, 83.
14. “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, 4, 5.
15. “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, 7. Ο Πρόεδρος Μάριον Ρόμυν υπηρέτησε ως σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία από τον Ιούλιο του 1972 έως τον Νοέμβριο του 1985.
16. “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, 6.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 56.
18. “A New Witness for Christ”, 8.
19. “Jesus Christ—Gifts and Expectations”, *Ensign*, Δεκ. 1988, 4.
20. “The Book of Mormon Is the Word of God”, *Ensign*, Ιαν. 1988, 3.
21. “The Gift of Modern Revelation”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1986, 79.
22. “The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants”, *Ensign*, Μάιος 1987, 83.
23. “The Gift of Modern Revelation”, 80.

Εκατομμύρια έχουν έλθει στον Χριστό χάριν των αληθειών στο βιβλίο το οποίο παρέδωσε ο Μορόνι στον Τζόζεφ Σμιθ.

Πλημμυρίζοντας τη γη και τη ζωή μας με το Βιβλίο του Μόρμον

«Υπάρχει μία δύναμη στο [Βιβλίο του Μόρμον] που θα αρχίσει να ρέει στη ζωή σας τη στιγμή που θα αρχίσετε τη σοβαρή μελέτη του βιβλίου».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Στη γενική συνέλευση τον Απρίλιο του 1989, ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον διάβασε ένα μήνυμα από τον Πρόεδρο Έζρα Ταφτ Μπένσον προς τα παιδιά της Εκκλησίας. Σε αυτό το μήνυμα, ο Πρόεδρος Μπένσον έλεγε:

«Ξέρω ότι διαβάζετε το Βιβλίο του Μόρμον, διότι έχω λάβει εκατοντάδες προσωπικά γράμματα από εσάς που μου λένε ότι διαβάζετε αυτό το ιερό βιβλίο. Με κάνει να κλαίω από χαρά, όταν το ακούω αυτό...

»Πόσο ευχαριστημένος είμαι να ακούω για την αγάπη σας για το Βιβλίο του Μόρμον. Εγώ το αγαπώ επίσης και ο Επουράνιος Πατέρας θέλει να συνεχίσετε να μαθαίνετε από το Βιβλίο του Μόρμον κάθε ημέρα. Είναι το ξεχωριστό δώρο του Επουράνιου Πατέρα προς εσάς. Ακολουθώντας τις διδασκαλίες του, θα μάθετε να κάνετε το θέλημα του Πατέρα μας στους Ουρανούς»¹.

Σε όλη την Εκκλησία, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών έδωσαν προσοχή σε αυτήν τη συμβουλή από τον προφήτη τους. Οι ακόλουθες αφηγήσεις παρέχουν παραδείγματα των ευλογιών που ήλθαν σε όσους αποκρίθηκαν στην κλήση του Προέδρου Μπένσον να «πλημμυρίσουν τη γη και τη ζωή [τους] με το Βιβλίο του Μόρμον»².

«Δεν μπορεί να σοβαρολογεί!» σκέφθηκε η Μάργκο Μέριλ... όταν άκουσε για πρώτη φορά την παράκληση του Προέδρου Έζρα Ταφτ Μπένσον να διαβάζουν οι γονείς το Βιβλίο του Μόρμον με τα παιδιά τους. «Τα παιδιά μου είναι μόλις έξι, πέντε και δύο ετών. Απλώς θα σπαταλώ τον χρόνο και την υπομονή μου».

»Ο αδελφός και η αδελφή Μέριλ απεφάσισαν ωστόσο να προσπαθήσουν να διαβάζουν το Βιβλίο του Μόρμον με τα παιδιά τους. Όταν πήγαν στην ιστορία του Νεφί και του σπασμένου τόξου του, η εξάχρονη Μελίσα αρρώστησε με πνευμονία.

»«Η Μελίσα με παρακαλούσε να την αφήσω να πάει πίσω στο σχολείο μολονότι ήταν άρρωστη» [είπε] η Μάργκο. «Είπε ότι αν δεν πήγαινε πίσω, η φίλη της Πάμελα --η οποία είναι μέλος μίας άλλης Εκκλησίας-- δεν θα ήξερε τι συνέβη στον Νεφί. Τότε η Μελίσα έκλαψε με λυγμούς και κατέρρευσε στα χέρια μου. Της σκούπισα τα δάκρυα και πρότεινα να τηλεφωνήσει στην Πάμελα και να της πει τι είχε συμβεί στον Νεφί.

»«Καθώς άκουγα τη Μελίσα να αφηγείται με λεπτομέρειες το περιστατικό σχετικά με το σπασμένο τόξο του Νεφί, θυμήθηκα τις προηγούμενες σκέψεις μου για την σπατάλη του χρόνου και της υπομονής μου διαβάζοντας το Βιβλίο του Μόρμον στα μικρά παιδιά μου. Αχ, πόσο είχα υποτιμήσει την ικανότητά τους να μαθαίνουν τα μαθήματα από το Βιβλίο του Μόρμον!»³.

Ο Χάουαρντ ΜακΌμπερ Β΄ συλλογίσθηκε την προτροπή του Προέδρου Μπένσον να πλημμυρίσουμε τη γη με το Βιβλίο του Μόρμον. Αναρωτήθηκε: «Πώς θα μπορούσα εγώ ως άτομο να αποτελώ σημαντικό μέρος σε μία τέτοια πλημμύρα;»

«Τότε μία νύκτα» είπε ο αδελφός ΜακΌμπερ «καθώς συλλογιζόμουν αυτό το πρόβλημα, συνειδητοποίησα ότι θα μπορούσα να δώσω σε κάθε άτομο στον δρόμο μου την ευκαιρία να λάβει ένα αντίτυπο από το Βιβλίο του Μόρμον.

»Όμως υπήρχε ένα πρόβλημα -- με γνώριζαν. Ήξεραν για τον σκύλο μου που γάβγιζε συχνά -- και πολύ νωρίς το πρωί. Ήξεραν ότι η αυλή μου δεν ήταν το πιο όμορφο διατηρημένο σημείο της γειτονιάς. Ήξεραν τα μειονεκτήματά μου ως γείτονα. Πιθανόν να απέρριπταν την προσφορά μου.

»Ωστόσο απεφάσισα να έχω πίστη και να προχωρήσω. Θα τους προσέφερα το βιβλίο -- ακόμη και αν ενδεχομένως το πετούσαν ή το άφηναν να μαζέψει σκόνη στα ράφια τους για χρόνια. Εντούτοις, έπιασα τον εαυτό μου να σκέπτεται αρνητικά. Είχα σχεδόν πείσει τον εαυτό μου ότι τίποτε δεν θα έβγαινε από τις προσπάθειές μου.

»Τότε θυμήθηκα ότι γνώριζα τους γείτονές μου τουλάχιστον τόσο καλά όσο με γνώριζαν εκείνοι. Λίγοι είχαν πει αμφίβολα ασοτεία κατά την τελευταία συγκέντρωση αναπτύξεως κοινότητας και λίγοι είχαν πει πάρα πολύ κατά το τελευταίο ψήσιμο κρέατος στη γειτονιά. Ορισμένοι φαινόταν ότι είχαν μικρό σκοπό στη ζωή τους. Διερωτώμαι πώς θα ήμουν, αν δεν ήμουν μέλος της Εκκλησίας ή αν δεν είχα ακούσει ποτέ για το Βιβλίο του Μόρμον. Ξεκάθαρα, αυτό το βιβλίο θα μπορούσε να βοηθήσει αυτούς που θα του έδιδαν μία ευκαιρία.

»Έτσι, επικοινωνήσα με όλους στην οδό μου και τους προσέφερα ένα αντίτυπο από το Βιβλίο του Μόρμον -- και όλοι με ευχαρίστησαν! Πήγε τόσο καλά που πήγα στην επόμενη οδό, ολοκλήρωσα το τετράγωνό μου και κατόπιν πήγα στο επόμενο. Όταν τελείωσα, είχα επισκεφθεί 104 σπίτια και είχα βάλει σαράντα βιβλία.

»Άρχισε να γίνεται ευκολότερο να προσφέρω αντίτυπα από το Βιβλίο του Μόρμον σε γνωστούς.

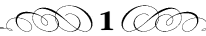
»Εν καιρώ, είχα δώσει σε όλους τους εβδομήντα πέντε υπαλλήλους στην εργασία μου αντίτυπα από το Βιβλίο του Μόρμον. Είκοσι τρεις από αυτούς πήραν τις ιεραποστολικές συζητήσεις. Επτά βαπτίσθηκαν αργότερα και τέσσερα παιδιά που ανήκαν στους συναδέλφους μου επίσης προσεχώρησαν στην Εκκλησία. Ένας άνδρας είχε δύο συζητήσεις, αλλά μετά έχασε το ενδιαφέρον του να ερευνήσει την Εκκλησία. Επτά μήνες αργότερα, αφού είχε πάει σε μία δουλειά σε μία άλλη εταιρεία, τηλεφώνησε για να μου πει ότι διάβαζε το Βιβλίο του Μόρμον και είχε συνειδητοποιήσει ότι αισθανόταν το ήρεμο, γαλήνιο άγγιγμα του Πνεύματος, όπως ακριβώς το είχα περιγράψει. Και εκείνος σύντομα τελείωσε τις συζητήσεις και βαπτίσθηκε.

»Αγαπώ το Βιβλίο του Μόρμον. Το θεωρώ ως την επαγγελματική κάρτα του Κυρίου και εκπλήσσομαι πόσο εύκολο είναι να αρχίσει κανείς μία πνευματική πλημμύρα με αυτό σε προσωπική κλίμακα. Όταν κάνουμε το έργο του Κυρίου, έχουμε τη βοήθειά του»⁴.

Ένα άλλο μέλος είπε περί της μεταμορφώσεως που συνέβη στη μαρτυρία του καθώς ακολούθησε τη συμβουλή του Προέδρου Μπένσον να διαβάσει το Βιβλίο του Μόρμον: «Όταν ο Πρόεδρος Μπένσον μάς παρότρυνε να διαβάζουμε το Βιβλίο του Μόρμον, ήμουν 15 ετών. Ήμουν ήδη ένας πιστός αναγνώστης γραφών ο οποίος εστίαζε κυρίως στην Καινή Διαθήκη. Όμως, με την παρότρυνση του Προέδρου Μπένσον, άρχισα να μελετώ το Βιβλίο του Μόρμον κάθε ημέρα. Αυτή ήταν μία μείζων καμπή για εμένα. Η Καινή Διαθήκη με είχε διδάξει για την επίγεια διακονία του Ιησού Χριστού και θα είμαι πάντοτε ευγνώμων για αυτό. Όμως χρειαζόμουν το βάθος που ήλθε από τη μελέτη του Βιβλίου του Μόρμον. Ενώ η Βίβλος με βοήθησε να μάθω τι έκανε ο Ιησούς για τους ανθρώπους στους Αγίους Τόπους, το Βιβλίο του Μόρμον μου έδωσε μία βαθύτερη κατανόηση για το τι έκανε για εμένα. Μέσω της μελέτης του Βιβλίου του Μόρμον, κέρδισα μία μαρτυρία για την απέραντη εξιλέωση του Σωτήρος μου. Και αργότερα, όταν αντιμετώπισα κρίσεις που δοκίμασαν την πίστη μου, στράφηκα στο Βιβλίο του Μόρμον για παρηγοριά και δύναμη. Τώρα ποτέ δεν αφήνω να περάσει μια μέρα χωρίς να διαβάσω το Βιβλίο του Μόρμον»⁵.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Το Βιβλίο του Μόρμον γράφτηκε για εμάς.

Το Βιβλίο του Μόρμον... γράφτηκε για την εποχή μας. Οι Νεφίτες ποτέ δεν είχαν το βιβλίο ούτε οι Λαμανίτες της αρχαίας εποχής. Προοριζόταν για εμάς. Ο Μόρμον έγραψε κοντά στο τέλος του πολιτισμού των Νεφιτών. Υπό την έμπνευση του Θεού, ο οποίος βλέπει τα πάντα από την αρχή, συνέταμε χρονικά αιώνων, επιλέγοντας τις ιστορίες, ομιλίες και γεγονότα που θα μας ήταν πολύ χρήσιμα.

Καθένας από τους μείζονες γράφοντες το Βιβλίο του Μόρμον κατέθεσε μαρτυρία ότι έγραφε για μελλοντικές γενεές. ...Αν είδαν

την εποχή μας και επέλεξαν αυτά τα οποία θα είχαν τη μεγαλύτερη αξία για εμάς, δεν θα πρέπει έτσι να μελετούμε το Βιβλίο του Μόρμον; Θα πρέπει να διερωτώμεθα: «Γιατί ενέπνευσε ο Κύριος τον Μόρμον (ή τον Μορόνι ή τον Άλμα) να το συμπεριλάβει αυτό στο χρονικό του; Ποιο μάθημα μπορώ να μάθω από αυτό για να με βοηθήσει να ζήσω σε αυτόν τον καιρό και την εποχή;»

Και υπάρχει το ένα μετά το άλλο τα παραδείγματα για το πώς θα απαντηθεί αυτή η ερώτηση. Παραδείγματος χάριν, στο Βιβλίο του Μόρμον βρίσκουμε ένα πρότυπο προετοιμασίας για τη Δευτέρα Παρουσία. Ένα μεγάλο τμήμα του βιβλίου επικεντρώνεται στις λίγες δεκαετίες πριν από τον ερχομό του Χριστού στην αμερικανική ήπειρο. Με προσεκτική μελέτη εκείνης της χρονικής περιόδου, μπορούμε να προσδιορίσουμε γιατί καταστράφηκαν ορισμένοι στις τρομερές κρίσεις που προηγήθηκαν του ερχομού Του και τι οδήγησε άλλους να σταθούν στον ναό, στη χώρα Αφθονία και να πιέσουν με δύναμη τα χέρια τους στις πληγές των χεριών και των ποδιών Του.

Από το Βιβλίο του Μόρμον μαθαίνουμε πώς ζουν οι μαθητές του Χριστού εν καιρώ πολέμου. Από το Βιβλίο του Μόρμον βλέπουμε τα δεινά των μυστικών συνδυασμών να περιγράφονται με γραφική και τρομακτική πραγματικότητα. Στο Βιβλίο του Μόρμον βρίσκουμε μαθήματα για την αντιμετώπιση της καταδίωξης και της αποστασίας. Μαθαίνουμε πολλά για το πώς να κάνουμε ιεραποστολικό έργο. Και περισσότερο από οπουδήποτε άλλου, βλέπουμε στο Βιβλίο του Μόρμον τους κινδύνους του υλισμού και του να θέτουμε την καρδιά μας στα του κόσμου. Μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ότι αυτό το βιβλίο προοριζόταν για εμάς και ότι σε αυτό βρίσκουμε μεγάλη δύναμη, μεγάλη παρηγοριά και μεγάλη προστασία⁶;

2

Καθώς μελετούμε καθημερινώς το Βιβλίο του Μόρμον, η δύναμη του βιβλίου θα ρέει στη ζωή μας.

Δεν είναι μόνον ότι το Βιβλίο του Μόρμον μάς διδάσκει την αλήθεια, αν και όντως το κάνει αυτό. Δεν είναι μόνον ότι το Βιβλίο του Μόρμον δίδει μαρτυρία για τον Χριστό, αν και όντως το κάνει και αυτό. Αλλά υπάρχει κάτι περισσότερο. Υπάρχει μία

δύναμη στο βιβλίο που θα αρχίσει να ρέει στη ζωή σας τη στιγμή που θα αρχίσετε τη σοβαρή μελέτη του βιβλίου. Θα βρείτε μεγαλύτερη δύναμη να αντισταθείτε στον πειρασμό. Θα βρείτε τη δύναμη να αποφύγετε την παραπλάνηση. Θα βρείτε τη δύναμη να παραμείνετε στο στενό και στενόχωρο μονοπάτι. Οι γραφές αποκαλούνται «τα λόγια της ζωής» (Δ&Δ 84:85) και πουθενά δεν ισχύει αυτό παρά για το Βιβλίο του Μόρμον. Όταν αρχίσετε να πεινάτε και να διψάτε για τα λόγια αυτά, θα βρείτε τη ζωή σε μεγαλύτερη και μεγαλύτερη αφθονία⁷.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραπλανούν ο ένας τον άλλον, αλλά ο Θεός δεν παραπλανεί τους ανθρώπους. Συνεπώς, το Βιβλίο του Μόρμον διατυπώνει την καλύτερη δοκιμή για να προσδιορισθεί η αλήθεια του -- δηλαδή, διαβάστε το και μετά ρωτήστε τον Θεό αν είναι αληθινό [βλέπε Μορόνι 10:4]...

Τότε, αυτή είναι η υπέρτατη διαβεβαίωση για τους έντιμους στην καρδιά -- να γνωρίζουν διά προσωπικής αποκαλύψεως από τον Θεό ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό. Εκατομμύρια το έχουν θέσει σε αυτή τη δοκιμή και αυξανόμενα εκατομμύρια θα μάθουν ακόμη.

Τώρα, το πνεύμα, καθώς και το σώμα, χρήζουν συνεχούς γαλούχησης. Το χθεσινό γεύμα δεν είναι αρκετό να στηρίξει τις σημερινές ανάγκες. Επομένως, επίσης ένα σποραδικό διάβασμα «του πιο σωστού από κάθε βιβλίο στη γη» όπως το απεκάλεσε ο Τζόζεφ Σμιθ, δεν αρκεί. (*History of the Church*, 4:461.)

Δεν είναι ίσης αξίας όλες οι αλήθειες ούτε είναι όλες οι γραφές της ίδιας αξίας. Τι καλύτερος τρόπος να καλλιεργήσουμε το πνεύμα από το να χορταίνουμε συχνά από το βιβλίο για το οποίο ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι θα πήγαινε τον άνθρωπο «πιο κοντά στον Θεό, τηρώντας τα διδάγματά του, από οιονδήποτε άλλο βιβλίο»; (*History of the Church*, 4:461)⁸.

Εδράζονται οι αιώνιες συνέπειες στην απόκρισή μας σε αυτό το βιβλίο; Ναι, είτε σε ευλόγησή μας είτε σε καταδίκη μας.

Κάθε Άγιος των Τελευταίων Ημερών θα πρέπει να καταστήσει τη μελέτη αυτού του βιβλίου ενασχόληση μιας ζωής. Διαφορετικά, θέτει την ψυχή του σε κίνδυνο και αμελεί αυτό το οποίο θα μπορούσε να δώσει πνευματική και διανοητική ενότητα σε όλη του τη

ζωή. Υπάρχει διαφορά μεταξύ ενός νεοφώτιστου, ο οποίος είναι οικοδομημένος επάνω στον βράχο του Χριστού μέσω του Βιβλίου του Μόρμον και κρατά γερά στη σιδερένια ράβδο, και ενός που δεν [είναι]⁹.

Έχουμε έναν αυξανόμενο αριθμό ατόμων που έχουν πεισθεί, μέσω του Βιβλίου του Μόρμον, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Τώρα χρειαζόμαστε έναν αυξανόμενο αριθμό ατόμων που θα χρησιμοποιήσουν το Βιβλίο του Μόρμον για να δεσμευθούν στον Χριστό. Χρειάζεται να πεισθούμε και να δεσμευθούμε.

...Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, ας διαβάσουμε το Βιβλίο του Μόρμον και ας πεισθούμε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Ας διαβάσουμε συνεχώς εκ νέου το Βιβλίο του Μόρμον, ούτως ώστε να μπορέσουμε να έλθουμε πληρέστερα στον Χριστό, να δεσμευθούμε σε Εκείνον, να επικεντρωθούμε σε Εκείνον και να απορροφηθεί τελείως η προσοχή μας σε Εκείνον.

Συναντούμε τον εναντίο κάθε ημέρα. Οι δυσκολίες αυτής της εποχής ανταγωνίζονται οποιοσδήποτε του παρελθόντος και αυτές οι δυσκολίες θα αυξηθούν τόσο πνευματικώς όσο και εγκοσμίως. Πρέπει να είμαστε κοντά στον Χριστό, πρέπει να παίρνουμε καθημερινώς το όνομά Του επάνω μας, να Τον θυμόμαστε πάντα και να τηρούμε τις εντολές Του¹⁰.

3

Πρέπει να πλημμυρίσουμε τη γη και τη ζωή μας με το Βιβλίο του Μόρμον.

Ο καθένας από εμάς χρειάζεται να αποκτήσει τη δική του μαρτυρία για το Βιβλίο του Μόρμον μέσω του Αγίου Πνεύματος. Τότε η μαρτυρία μας, σε συνδυασμό με το Βιβλίο του Μόρμον, θα πρέπει να αναφέρεται στους άλλους, ώστε και εκείνοι να μπορούν να μάθουν, μέσω του Αγίου Πνεύματος, την αλήθεια του¹¹.

Μπορείτε να φαντασθείτε τι θα συνέβαινε με τον αυξανόμενο αριθμό αντιτύπων του Βιβλίου του Μόρμον στα χέρια ενός αυξανόμενου αριθμού ιεραποστόλων, οι οποίοι γνωρίζουν πώς να το χρησιμοποιούν και οι οποίοι έχουν γεννηθεί από τον Θεό; Όταν συμβεί αυτό, θα έχουμε την άφθονη συγκομιδή ψυχών που υποσχέθηκε ο Κύριος¹².

«Έχω ένα όραμα να πλημμυρίσει η γη με το Βιβλίο του Μόρμον».

Έχω την πεποίθηση: όσο περισσότερο διδάσκουμε και κηρύττουμε από το Βιβλίο του Μόρμον τόσο θα ευαρεστούμε τον Κύριο και μεγαλύτερη θα είναι η δύναμή μας του λέγειν. Κάνοντάς το αυτό θα αυξήσουμε σε μεγάλο βαθμό τους νεοφώτιστους μας, τόσο εντός της Εκκλησίας όσο και ανάμεσα σε όσους διδάσκουμε. ...Ανάθεσή μας είναι τότε να διδάξουμε τις αρχές του Ευαγγελίου οι οποίες είναι στη Βίβλο και το Βιβλίο του Μόρμον. «Αυτές να είναι οι διδαχές τους, καθώς θα καθοδηγούνται από το Πνεύμα» (Δ&Δ 42:13)¹³.

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι το όργανο το οποίο σχεδίασε ο Θεός να «σαρώσει τη γη σαν με κατακλυσμό, να συνάξει τους εκλεκτούς [Του]». (Μωυσή 7:62.) Αυτός ο ιερός τόμος γραφής πρέπει να γίνει πιο καίριος στο κήρυγμά μας, στη διδασκαλία μας και στο ιεραποστολικό μας έργο.

...Σε αυτή την εποχή με τα ηλεκτρονικά μέσα και τη μαζική διανομή του έντυπου λόγου, ο Θεός θα μας θεωρήσει υπόλογους αν δεν προχωρήσουμε τώρα το Βιβλίο του Μόρμον με ένα μεγαλύτερο τρόπο.

Έχουμε το Βιβλίο του Μόρμον, έχουμε τα μέλη, έχουμε τους ιεραπόστολους, έχουμε τις πηγές και ο κόσμος έχει την ανάγκη. Τώρα είναι ο καιρός!

Αγαπημένοι αδελφοί και αδελφές μου, σχεδόν δεν κατανοούμε τη δύναμη του Βιβλίου του Μόρμον ούτε τον θείο ρόλο που πρέπει να παίζει ούτε τον βαθμό στον οποίον πρέπει να προχωρήσει...

Παροτρύνω τον καθέναν από εμάς να συλλογισθεί με προσευχή τα βήματα που μπορεί να κάνει προσωπικώς για να φέρει αυτήν την καινούργια μαρτυρία για τον Χριστό πληρέστερα στη ζωή του και σε έναν κόσμο που την χρειάζεται τόσο απεγνωσμένα.

Έχω ένα όραμα σπιτικών να είναι σε εγρήγορση, δραστήριων τάξεων και φλεγόμενων αμβώνων με το πνεύμα των μηνυμάτων από το Βιβλίο του Μόρμον.

Έχω ένα όραμα να συμβουλεύουν οικογενειακοί διδάσκαλοι και επισκέπτριες διδασκάλισσες, κατέχοντες υπεύθυνη θέση τομέως και κλάδου και ηγέτες πασσάλου και ιεραποστολής τους ανθρώπους μας από το πιο σωστό κάθε βιβλίου στη γη -- το Βιβλίο του Μόρμον.

Έχω ένα όραμα, καλλιτέχνες να κάνουν ταινίες, θέατρο, έντυπα, μουσική και ζωγραφική, σπουδαία θέματα και σπουδαίους χαρακτήρες από το Βιβλίο του Μόρμον.

Έχω ένα όραμα να πηγαίνουν χιλιάδες ιεραποστόλων στο ιεραποστολικό πεδίο με απομνημονευμένες εκατοντάδες περικοπές από το Βιβλίο του Μόρμον, ούτως ώστε να τροφοδοτήσουν τις ανάγκες ενός πνευματικώς πεινασμένου κόσμου.

Έχω ένα όραμα να πηγαίνει πιο κοντά στον Θεό ολόκληρη η Εκκλησία, τηρώντας τα διδάγματα του Βιβλίου του Μόρμον.

Πράγματι, έχω ένα όραμα να πλημμυρίσει η γη με το Βιβλίο του Μόρμον¹⁴.

Επιτρέψτε μου να σας επαινέσω, εσάς πιστοί Άγιοι που πασχίζετε να πλημμυρίσετε τη γη και τη ζωή σας με το Βιβλίο του Μόρμον. Όχι μόνο πρέπει να προχωρήσουμε με έναν μεγαλειώδη τρόπο περισσότερο αντίτυπα του Βιβλίου του Μόρμον, αλλά πρέπει να προχωρήσουμε με τόλμη στη ζωή μας και σε όλη τη γη περισσότερο από τα θαυμαστά μηνύματά του¹⁵.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Στο τμήμα 1, επανεξετάστε τη συμβουλή του Προέδρου Μπένσον για το πώς να μελετούμε το Βιβλίο του Μόρμον. Πώς μπορεί αυτή η συμβουλή να μας βοηθήσει να ανταποκριθούμε στις δυσκολίες; Ποιες είναι μερικές περικοπές στο Βιβλίο του Μόρμον που σχετίζονται με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε;
- Με ποιους τρόπους έχετε δει την εκπλήρωση των υποσχέσεων που απαριθμούνται στο τμήμα 2; Ποια είναι ορισμένα πράγματα που μπορούμε να κάνουμε για να μοιρασθούμε το Βιβλίο του Μόρμον με ανθρώπους οι οποίοι χρειάζονται αυτές τις υποσχέσεις στη ζωή τους;
- Τι νομίζετε ότι σημαίνει να «πλημμυρίσουμε τη γη και τη ζωή [μας] με το Βιβλίο του Μόρμον»; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 3.)

Σχετικές γραφές

Νεφί Β΄ 27:22, Μόρμον 8:26–41, Μορόνι 1:4, 10:3–5. Βλέπε, επίσης, την εισαγωγή στο Βιβλίο του Μόρμον.

Βοήθεια μελέτης

Καθώς διαβάζετε, «υπογραμμίστε και σημειώστε λέξεις ή φράσεις, ώστε να ξεχωρίζετε τις διάφορες ιδέες σε μία [περικοπή]. ...Στα περιθώρια γράψτε παραπομπές γραφών, οι οποίες αποσαφηνίζουν τις περικοπές που μελετάτε» (*Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* [2004], 23).

Σημειώσεις

1. "To the Children of the Church", *Ensign*, Μάιος 1989, 81–82.
2. "Beware of Pride", *Ensign*, Μάιος 1989, 4.
3. ΛαΡένε Γκοντ, "Does the Book of Mormon Count?" *Ensign*, Ιούνιος 1991, 20.
4. Χάουαρντ ΜακΌμπερ Β', στο "Finding Truth in the Book of Mormon", *Ensign*, Ιαν. 1996, 10–11.
5. Το όνομα αποκρύπτεται. Ανέκδοτο χειρόγραφο.
6. "The Book of Mormon—Keystone of Our Religion", *Ensign*, Νοέμβρ. 1986, 6–7.
7. "The Book of Mormon—Keystone of Our Religion", 7.
8. "A New Witness for Christ", *Ensign*, Νοέμβρ. 1984, 6–7.
9. "The Book of Mormon Is the Word of God", *Ensign*, Ιαν. 1988, 5.
10. "Come unto Christ", *Ensign*, Νοέμβρ. 1987, 84, 85.
11. "The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants", *Ensign*, Μάιος 1987, 84.
12. "Born of God", *Ensign*, Ιούλιος 1989, 4.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 58.
14. "Flooding the Earth with the Book of Mormon", *Ensign*, Νοέμβρ. 1988, 4, 5–6.
15. "Beware of Pride", 4.

Σήμερα, Άγιοι των Τελευταίων Ημερών συγκεντρώνονται στο Κέντρο Συνελεύσεων και σε όλον τον κόσμο για να ενωτισθούν τον ζώντα προφήτη.

Ακολουθείτε τον ζώντα προφήτη

«Ο πιο σημαντικός προφήτης, όσο μας αφορά, είναι εκείνος που ζει στην εποχή και τον καιρό μας».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Μία νύκτα, όταν ο Έζρα Ταφτ Μπένσον ήταν 15 ετών, καθόταν στο τραπέζι για βραδινό με την υπόλοιπη οικογένειά του και άκουγε τον πατέρα του να διαβάζει μία επιστολή από τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ και τους συμβούλους του στην Πρώτη Προεδρία. Εν μέρει, η επιστολή έλεγε: «Συμβουλευόμαστε και παροτρύνουμε την καθιέρωση μιας “οικογενειακής βραδιάς” σε ολόκληρη την Εκκλησία, κατά την οποία ο πατέρας και η μητέρα θα μπορούν να συγκεντρώνουν τα αγόρια και τα κορίτσια μαζί, στο σπίτι, και θα τους διδάσκουν τον λόγο του Κυρίου. ...Εάν οι Άγιοι υπακούσουν στη συμβουλή αυτή, υποσχόμαστε ότι μεγάλες ευλογίες θα απορреύσουν. Η αγάπη μέσα στο σπιτικό και η υπακοή στους γονείς θα αυξηθούν. Θα αναπτυχθεί η πίστη στις καρδιές των νέων του Ισραήλ και θα αποκτήσουν δύναμη, για να μάχονται τις κακές επιρροές και τους πειρασμούς οι οποίοι τους περιστοιχίζουν»¹.

Ο Πρόεδρος Μπένσον ενθυμήθηκε αργότερα: «Όταν [ο πατέρας μου] τελείωσε να διαβάζει την επιστολή, είπε: “Η Προεδρία έχει μιλήσει και αυτός είναι ο λόγος του Κυρίου προς εμάς!” Από εκεί και έπειτα, είχαμε επιμελώς οικογενειακές βραδιές στο σπίτι της παιδικής μου ηλικίας»².

Όταν ο Πρόεδρος Μπένσον απέκτησε τη δική του οικογένεια, εκείνος και η σύζυγός του συνέχισαν την παράδοση που είχε μάθει από τους γονείς του. Είπε: «Καταθέτω μαρτυρία λόγω αυτής της εμπειρίας [στο σπίτι των γονέων μου] και της εμπειρίας των

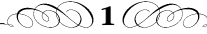
οικογενειακών βραδιών στο δικό μου σπίτι ότι μπορούν να υπάρξουν ως αποτέλεσμα σπουδαίες πνευματικές ευλογίες»³.

Το 1947 η Πρώτη Προεδρία κατηύθυνε τα μέλη της Εκκλησίας να ανανεώσουν τις προσπάθειές τους να έχουν οικογενειακές βραδιές. Ο Πρόεδρος Μπένσον, τότε μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, τόνισε αυτό το θέμα σε μία ομιλία γενικής συνελεύσεως. Κατέθεσε μαρτυρία για την οικογένεια ως «θείου θεσμού»⁴ και υπενθύμισε στους Αγίους τις ευλογίες που θα έρχονταν, αν ακολουθούσαν τη συμβουλή του προφήτη να ενδυναμώσουν την οικογένειά τους και να έχουν οικογενειακές βραδιές. Κατέθεσε μαρτυρία: «Η ευτυχία μας εδώ και μετά από αυτήν τη ζωή είναι συνδεδεμένη με την επιτυχή μας εκπλήρωση αυτής της μεγάλης ευθύνης. Αξίζει, αδελφοί και οι αδελφές μου, τον σχεδιασμό και την προσοχή μας με προσευχή και είμαι βαθύτατα πεπεισμένος ότι μεγάλες ευλογίες θα υπάρξουν ως αποτέλεσμα, ότι μεγάλη αγαλλίαση και ικανοποίηση θα έλθει, αν δώσουμε προσοχή σε αυτήν καθώς και σε όλες τις άλλες συμβουλές δοθείσες σε εμάς από την Προεδρία της Εκκλησίας»⁵.

Έχοντας βιώσει ευλογίες που είναι ως αποτέλεσμα της προσοχής στη συμβουλή των εκλεκτών υπηρετών του Κυρίου, ο Έζρα Ταφτ Μπένσον συχνά παρότρυνε τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να έχουν τα μάτια τους στον ζώντα προφήτη. Κατέθετε μαρτυρία με τόλμη για τη θεία κλήση κάθε Προέδρου της Εκκλησίας με τον οποίον υπηρετούσε⁶. Όταν ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ, ο οποίος είχε χειροτονηθεί Απόστολος την ίδια ημέρα με τον Πρόεδρο Μπένσον, εκφώνησε την πρώτη του ομιλία ως Προέδρου της Εκκλησίας σε μία ομάδα ηγετών της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Μπένσον «σηκώθηκε και με φωνή γεμάτη συναίσθημα, απηχώντας το συναίσθημα όλων των παρόντων, είπε, εν περιλήψει: “Πρόεδρε Κίμπαλ, όλα αυτά τα χρόνια που διεξάγονται αυτές οι συγκεντρώσεις, δεν έχουμε ακούσει ποτέ μία τέτοια ομιλία όπως αυτή που μόλις δώσατε. Πράγματι, υπάρχει προφήτης στον Ισραήλ”»⁷. Και όταν αυτή η θεία κλήση ήλθε στον Πρόεδρο Μπένσον ύστερα από τον θάνατο του Προέδρου Κίμπαλ, την απεδέχθη με ταπεινοφροσύνη και αποφασιστικότητα. Είπε: «Η σύζυγός μου, η Φλώρα, και εγώ έχουμε προσευχηθεί συνεχώς να παραταθούν οι ημέρες του Προέδρου Κίμπαλ επάνω σε αυτή τη γη και να γίνει ένα άλλο

θαύμα για λογαριασμό του. Τώρα που έχει μιλήσει ο Κύριος, θα κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε, υπό την κατατοπιστική διεύθυνσή του, ώστε να προχωρήσουμε το έργο στη γη⁸.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

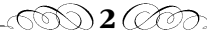

Ο Πρόεδρος της Εκκλησίας είναι ο εκπρόσωπος του Κυρίου επάνω στη γη.

Μάθετε να έχετε τα μάτια σας στραμμένα στον προφήτη. Είναι ο εκπρόσωπος του Κυρίου και ο μόνος άνθρωπος που μπορεί να μιλά για τον Κύριο σήμερα. Ας έχει η εμπνευσμένη συμβουλή του προτεραιότητα. Ας είναι τα εμπνευσμένα λόγια του η βάση για την αξιολόγηση συμβουλής από άτομα με μικρότερη εξουσία. Κατόπιν ζήστε κοντά στο Πνεύμα, ούτως ώστε να γνωρίσετε την αλήθεια των πάντων⁹.

Ο εκπρόσωπος και προφήτης του Κυρίου επάνω στο πρόσωπο της γης σήμερα έλαβε την εξουσία του μέσω μίας σειράς προφητών που πηγαίνει πίσω στον Τζόζεφ Σμιθ, ο οποίος χειροτονήθηκε από τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, οι οποίοι χειροτονήθηκαν από τον Χριστό, ο οποίος ήταν και είναι η κεφαλή της Εκκλησίας, ο Δημιουργός της γης αυτής και ο Θεός ενώπιον του οποίου πρέπει να σταθούν υπόλογοι όλοι οι άνθρωποι¹⁰.

Αυτή η Εκκλησία δεν διευθύνεται από τη σοφία των ανθρώπων. Το γνωρίζω αυτό. Η δύναμη και η επιρροή του Παντοδύναμου Θεού διευθύνουν την Εκκλησία Του¹¹.

Ο πιο σημαντικός προφήτης για εμάς είναι ο ζων προφήτης.

Ο Θεός γνωρίζει τα πάντα, το τέλος από την αρχή, και κανείς δεν γίνεται πρόεδρος της εκκλησίας του Ιησού Χριστού κατά λάθος ούτε παραμένει εκεί από τύχη ούτε καλείται στην [ουράνια] οικία από τυχαίο περιστατικό.

Ο πιο σημαντικός προφήτης, όσο μας αφορά, είναι εκείνος που ζει στην εποχή και τον καιρό μας. Αυτός είναι ο προφήτης που έχει τις οδηγίες τού σήμερα από τον Θεό για εμάς. Η αποκάλυψη

Ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Έζρα Ταφτ Μπένσον μιλούσε με μεγάλη αγάπη και σπουδή.

του Θεού στον Αδάμ δεν καθοδήγησε τον Νώε να οικοδομήσει την κιβωτό. Κάθε γενεά έχει ανάγκη τις αρχαίες γραφές συν τις τωρινές γραφές από τον ζώντα προφήτη. Συνεπώς, το πιο καίριο διάβασμα και ο συλλογισμός που θα πρέπει να κάνετε είναι για εκείνα των πιο προσφάτων εμπνευσμένων λόγων από τον εκπρόσωπο του Κυρίου. Γι' αυτό είναι ουσιώδες να έχετε πρόσβαση στα λόγια του και να τα διαβάζετε προσεκτικά...

Ναι, ευχαριστούμε, Θεέ, για τον προφήτη, που σήμερα μας οδηγεί (βλέπε *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 36)¹².

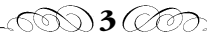
Προσέξτε όσους θα χρησιμοποιούσαν τα λόγια των νεκρών προφητών ενάντια στα λόγια των ζώντων προφητών, διότι οι ζώντες προφήτες πάντοτε προηγούνται¹³.

Κάθε Πρόεδρος έχει επιλεγεί μοναδικά για τον χρόνο και την κατάσταση που χρειάζονταν ο κόσμος και η Εκκλησία. Όσοι ήσαν «άνδρες που υπηρέτησαν τη σωστή στιγμή» καθώς έχουμε υπάρξει μάρτυρες στον Πρόεδρο Κίμπαλ. Αναλογισθείτε το θαύμα

αυτού του προ-διορισμού και της προετοιμασίας! Αν και εκλήθη και του εδόθησαν κλειδιά πολλά χρόνια πριν από την εποχή κατά την οποία η μηλωτή έπεσε επάνω από εκείνον, ο Πρόεδρος ήταν πάντοτε ο σωστός άνθρωπος στο σωστό μέρος για τις εποχές. Αυτό το θαύμα από μόνο του είναι ένα από τα σημεία της θεϊότητας της Εκκλησίας¹⁴.

Επιτρέψτε μου να ρωτήσω, χρειαζόμαστε έναν αληθινό προφήτη του Κυρίου επάνω στη γη σήμερα; Χρειάζονταν οι άνθρωποι στην εποχή του Νώε έναν προφήτη να τους προειδοποιήσει πνευματικώς και εγκόσμια; Αν ένας άνθρωπος είχε αρνηθεί να ακολουθήσει τον Νώε, θα είχε σωθεί από την πλημμύρα; Ωστόσο, η Βίβλος μάς λέει ότι κατά τις τελευταίες ημέρες στις οποίες ζούμε, η ανομία των ανθρώπων θα γίνει συγκρίσιμη με την ανομία των ανθρώπων στην εποχή του Νώε, όταν ο Θεός καθάρισε τη γη με πλημμύρα [βλέπε Κατά Ματθαίον 24:37-39]. Νομίζετε ότι χρειαζόμαστε έναν προφήτη σήμερα να μας προειδοποιεί και να μας προετοιμάζει για τον καθαρισμό τον οποίον υποσχέθηκε ο Θεός ότι θα έλθει, αυτή τη φορά με φωτιά;¹⁵.

Αν θέλουμε να ξέρουμε τι νομίζει ο Κύριος για εμάς, τότε ας αναρωτηθούμε τι νομίζει ο θνητός ηγέτης Του -- πόσο κοντά είναι η ζωή μας σε αρμονία με τους κεχρισμένους του Κυρίου --τον ζώντα Προφήτη-- τον Πρόεδρο της Εκκλησίας και με την Απαρτία της Πρώτης Προεδρίας¹⁶.

**Ο ζων προφήτης μάς λέει αυτά που
χρειάζεται να μάθουμε, όχι απαραίτητως
αυτά που θέλουμε να ακούσουμε.**

Ένα αποκαλυπτικό χαρακτηριστικό του αληθινού προφήτη είναι ότι διακηρύσσει ένα μήνυμα από τον Θεό. Δεν ζητεί συγγνώμη για το μήνυμα ούτε φοβάται οιοσδήποτε κοινωνικές επιπτώσεις οι οποίες ενδεχομένως να οδηγήσουν σε χλεύη και διωγμό¹⁷.

Ενίοτε, υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι αισθάνονται ότι η γνώση τους επί συγκεκριμένου θέματος είναι ανώτερη από την επουράνια γνώση την οποία δίδει ο Θεός στον προφήτη του επί του ίδιου θέματος. Κρίνουν ότι ο προφήτης τους πρέπει να έχει τα ίδια

επίγεια προσόντα ή εκπαίδευση τα οποία είχαν εκείνοι, προτού αποδεχθούν οτιδήποτε έχει να πει ο προφήτης που θα μπορούσε να αντικρούσει την επίγεια μόρφωσή τους. Πόση επίγεια μόρφωση είχε ο Τζόζεφ Σμιθ; Εντούτοις, έδωσε αποκαλύψεις επί παντός είδους θεμάτων. ... Παροτρύνουμε την επίγεια γνώση σε πολλούς τομείς, αλλά να θυμάστε ότι αν υπάρχει ποτέ μία σύγκρουση μεταξύ της επίγειας γνώσεως και των λόγων του προφήτη, σταθείτε με τον προφήτη και θα ευλογηθείτε και ο χρόνος θα δείξει ότι έχετε κάνει το σωστό.

... Ο προφήτης δεν χρειάζεται να πει: «Έτσι λέει ο Κύριος» για να μας δώσει γραφές.

Ενίοτε υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι διαπληκτίζονται για λόγια. Θα μπορούσαν να πουν ότι ο προφήτης μάς έδωσε συμβουλή, αλλά ότι δεν είμαστε υποχρεωμένοι να την ακολουθούμε εκτός και αν πει ότι είναι μία εντολή. Όμως ο Κύριος λέει για τον Προφήτη: «Πρέπει να δώσεις προσοχή σε όλα τα λόγια του και τις εντολές που θα σου δίνει». (Δ&Δ 21:4.)

... Ο προφήτης μάς λέει αυτά που χρειάζεται να μάθουμε, όχι πάντοτε αυτά που θέλουμε να μάθουμε.

«Μας δήλωσες σκληρά πράγματα, περισσότερο από ό,τι μπορούμε να βασιτάξουμε» παραπονέθηκαν οι αδελφοί του Νεφί. Όμως ο Νεφί απήντησε, λέγοντας: «Οι ένοχοι θεωρούν ότι η αλήθεια είναι σκληρή, επειδή τους κόβει ακριβώς στο κέντρο τής καρδιάς τους». (Νεφί Α΄ 16:1-2.)

Είπε ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη:

«Μπορεί να μην σας αρέσει αυτό που έρχεται από την εξουσία της Εκκλησίας. Μπορεί να είναι σε σύγκρουση με τις πολιτικές σας απόψεις. Μπορεί να είναι σε αντιδιαστολή με τις κοινωνικές σας απόψεις. Μπορεί να παρεμβαίνει σε μερικές απόψεις για την κοινωνική σας ζωή. ... Η ασφάλεια η δική σας και η δική μας εξαρτάται από το αν ακολουθούμε ή όχι. ... Ας έχουμε τα μάτια μας στραμμένα στον Πρόεδρο της Εκκλησίας». (Conference Report, Οκτώβριος 1970, σελ. 152-153.)

Είναι όμως ο ζων προφήτης που πραγματικώς αναστατώνει τον κόσμο. «Ακόμη και στην Εκκλησία» είπε ο Πρόεδρος Κίμπαλ

«πολλοί τείνουν να στολίζουν τα μνημεία των προφητών του χθες και να λιθοβολούν διανοητικώς τους ζώντες». (*Instructor*, 95:257.)

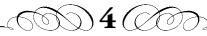
Γιατί; Επειδή ο ζων προφήτης μάς λέει όσα χρειάζεται να μάθουμε τώρα και ο κόσμος προτιμά να είναι οι προφήτες είτε νεκροί είτε να ανησυχούν για τις δικές τους υποθέσεις...

Το πώς ανταποκρινόμαστε στα λόγια ενός ζώντος προφήτη, όταν μας λέει αυτά που χρειάζεται να μάθουμε, αλλά που θα προτιμούσαμε να μην ακούμε, είναι μία δοκιμασία της πίστης μας...

Οι μορφωμένοι μπορεί να κρίνουν ότι ο προφήτης εμπνέεται μόνον όταν συμφωνεί μαζί τους, διαφορετικά ο προφήτης δίδει την άποψή του -- μιλώντας ως άνθρωπος. Οι πλούσιοι μπορεί να κρίνουν ότι δεν χρειάζεται να λαμβάνουν συμβουλές από έναν ταπεινό προφήτη...

...Ο προφήτης δεν θα είναι απαραίτητως δημοφιλής στον κόσμο ή στα εγκόσμια.

Ως προφήτης αποκαλύπτει την αλήθεια που χωρίζει τους ανθρώπους. Όσοι είναι ελκρινώς έντιμοι, δίδουν προσοχή στα λόγια του, αλλά οι άνομοι είτε αγνοούν τον προφήτη είτε τον πολεμούν. Όταν επισημαίνει ο προφήτης τις αμαρτίες του κόσμου, οι του κόσμου είτε θέλουν να κλείσουν το στόμα του προφήτη είτε διαφορετικά να ενεργούν σαν να μην υπήρχε ο προφήτης παρά να μετανοήσουν για τις αμαρτίες τους. Η δημοτικότητα ποτέ δεν είναι δοκιμασία της αλήθειας. Πολλοί προφήτες έχουν σκοτωθεί ή εκδιωχθεί. Καθώς πλησιάζουμε στη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου, μπορείτε να αναμένετε ότι καθώς οι άνθρωποι του κόσμου γίνονται πιο άνομοι, ο προφήτης θα είναι λιγότερο δημοφιλής σε αυτούς¹⁸.

Θα ευλογηθούμε καθώς ακολουθούμε τον ζώντα προφήτη.

Για να σας βοηθήσω να περάσετε τις κρίσιμες δοκιμές που βρίσκονται μπροστά, πρόκειται να σας δώσω... ένα μέγα κλειδί το οποίο, αν το τιμάτε, θα σας στέψει με τη δόξα του Θεού και θα σας βγάλει νικητές παρά το μένος του Σατανά.

...Ως Εκκλησία τραγουδούμε τον ύμνο «Ευχαριστούμε, Θεέ, για τον προφήτη» [*Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 36]. Ορίστε τότε το μέγα κλειδί -- Να ακολουθείτε τον προφήτη...

...Ο προφήτης είναι ο μόνος άνθρωπος που μιλά για τον Κύριο στα πάντα.

Στο τμήμα 132, εδάφιο 7 από το Δίδαχό και Διαθήκες ο Κύριος μιλά για τον προφήτη --τον πρόεδρο της Εκκλησίας-- και λέει:

«Δεν υπάρχει ποτέ παρά μόνο ένας επάνω στη γη κατά μία εποχή στον οποίο αυτή η εξουσία και τα κλειδιά αυτής της ιεροσύνης να έχουν απονεμηθεί».

Κατόπιν στο τμήμα 21, εδάφια 4–6, ο Κύριος δηλώνει:

«Επομένως, εννοώντας την εκκλησία, πρέπει να δώσεις προσοχή σε όλα τα λόγια του και τις εντολές που θα σου δίνει καθώς τις λαβαίνει, βαδίζοντας με κάθε αγιότητα εμπρός μου.

»Γιατί το λόγο του θα τον λαβαίνετε σαν από το δικό μου στόμα, με όλη την υπομονή και πίστη.

»Γιατί κάνοντάς τα αυτά, οι πύλες της κόλασης δε θα υπερισχύσουν εναντίον σας»¹⁹.

Ο προφήτης ποτέ δεν θα βγάλει την Εκκλησία από τον σωστό δρόμο.

Ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ δήλωσε: «Λέω προς τον Ισραήλ, ο Κύριος δεν θα επιτρέψει ούτε σε εμένα ούτε σε κανέναν άλλον άνδρα, ο οποίος ίσταται ως Πρόεδρος αυτής της Εκκλησίας, να σας βγάλει από τον σωστό δρόμο. Δεν θα συμβεί. Δεν είναι στον νου του Θεού» [βλέπε *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 199].

Ο Πρόεδρος Μάριον Ρόμνυ κάνει λόγο περί του περιστατικού αυτού που του συνέβη:

«Θυμάμαι πριν από χρόνια, όταν ήμουν επίσκοπος, είχα τον Πρόεδρο Χήμπερ Γκραντ να μιλά στον τομέα μας. Μετά τη συγκέντρωση, τον πήγα σπίτι με το αυτοκίνητο. ...Καθώς στεκόταν δίπλα μου, έβαλε τον βραχίονά του στον ώμο μου και είπε: “Αγόρι μου, πάντοτε να έχεις τα μάτια σου στραμμένα στον Πρόεδρο της Εκκλησίας και αν σου πει ποτέ να κάνεις κάτι και είναι λάθος

και το κάνεις, ο Κύριος θα σε ευλογήσει για αυτό”. Κατόπιν με ένα σπινθήρισμα στα μάτια του, είπε: “Όμως δεν χρειάζεται να ανησυχείς. Ο Κύριος δεν θα αφήσει ποτέ στον εκπρόσωπό του να βγάλει τους ανθρώπους από τον σωστό δρόμο”» (Conference Report, Οκτώβριος 1960, σελ. 78)²⁰.

Λέγεται η ιστορία για το πώς ο Μπρίγκαμ Γιανγκ, οδηγώντας σε μία κοινότητα, είδε έναν άνδρα να κτίζει ένα σπίτι και απλώς του είπε να διπλασιάσει το πάχος των τοίχων του. Αποδεχόμενος τον Πρόεδρο Γιανγκ ως προφήτη, ο άνδρας άλλαξε τα σχέδιά του και διπλασίασε τους τοίχους. Λίγο μετά έγινε πλημμύρα στην κωμόπολη, έχοντας ως αποτέλεσμα πολλές καταστροφές, αλλά οι τοίχοι αυτού του άνδρα άντεξαν. Ενώ έβαζε τη σκεπή επάνω στο σπίτι, τον άκουσαν να τραγουδά: «Ευχαριστούμε, Θεέ, για τον προφήτη!»²¹.

Ως μέλη της Εκκλησίας έχουμε ορισμένες δύσκολες στιγμές να περάσουμε, αν πρόκειται να επιστρέψουμε στον Επουράνιο Πατέρα μας. Θα μας δοθεί η ευκαιρία να επιλέξουμε μεταξύ αντικρουόμενων συμβουλών που δίδονται από μερικούς. Και γι’ αυτό πρέπει να μάθουμε --και όσο συντομότερα τόσο το καλύτερο-- να έχουμε τα μάτια μας στραμμένα στον Προφήτη, τον Πρόεδρο της Εκκλησίας²².

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε: «Μάθετε να έχετε τα μάτια σας στραμμένα στον προφήτη» (τμήμα 1). Τι σημαίνει αυτό για εσάς;
- Γιατί νομίζετε ότι ο πιο σημαντικός προφήτης για εμάς είναι ο νυν Πρόεδρος της Εκκλησίας; (Βλέπε τμήμα 2.) Ποια συμβουλή έχουμε λάβει προσφάτως από τον ζώντα προφήτη;
- Καθώς επανεξετάζετε το τμήμα 3, συλλογισθείτε κάποτε που ακολουθήσατε τη συμβουλή του προφήτη, αν και δεν την καταλάβατε εντελώς. Τι μπορούμε να μάθουμε από τέτοιες εμπειρίες;
- Συλλογισθείτε το «μέγα κλειδί» που προσδιορίζει ο Πρόεδρος Μπένσον στο τμήμα 4. Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που έχετε λάβει, όταν ήσαοτε πιστοί σε αυτό το μέγα κλειδί;

Σχετικές γραφές

Β΄ Χρονικών 20:20, Αμώς 3:7, Προς Εφεσίους 2:19–20, 4:11–15, Δ&Δ 1:14–16, 37–38, 107:91–92, Άρθρα της Πίστης 1:6

Βοήθεια διδασκαλίας

«Μη φοβάστε τη σιωπή. Συχνά οι άνθρωποι χρειάζονται χρόνο να σκεφθούν και να απαντήσουν σε ερωτήσεις ή να εκφράσουν αυτά που αισθάνονται. Μπορείτε να κάνετε μία παύση μετά από κάποια ερώτησή σας, όταν μιλήσετε για κάποια πνευματική εμπειρία ή όταν κάποιος δυσκολεύεται να εκφρασθεί» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 67).

Σημειώσεις

1. Τζόζεφ Φ. Σμιθ, Άντον Λαντ και Τσαρλς Πένροουζ, “Home Evening”, *Improvement Era*, Ιούνιος 1915, 733–34.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 528.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 528.
4. Στο Conference Report, Οκτ. 1947, 23.
5. Στο Conference Report, Οκτ. 1947, 27.
6. Βλέπε, για παράδειγμα, Conference Report, Οκτ. 1968, 17, Conference Report, Απρ. 1970, 127, *Ensign*, Ιαν. 1973, 57, *Ensign*, Νοέμβρ. 1980, 34, *Ensign*, Μάιος 1984, 8.
7. Γκραντ Μπάνγκερτερ, “A Special Moment in Church History”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1977, 27.
8. Παρετέθη στο Ντον Σιρλ, “President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church”, *Ensign*, Δεκ. 1985, 5.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 134.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 132.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 132.
12. “Jesus Christ—Gifts and Expectations”, *New Era*, Μάιος 1975, 16–17.
13. “Fourteen Fundamentals in Following the Prophet”, *Tambuli*, Ιούνιος 1981, 3.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 142.
15. “Listen to a Prophet’s Voice”, *Ensign*, Ιαν. 1973, 59.
16. “Fourteen Fundamentals in Following the Prophet”, 8.
17. “Joseph Smith: Prophet to Our Generation”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1981, 61.
18. “Fourteen Fundamentals in Following the Prophet”, 3–4, 6. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
19. “Fourteen Fundamentals in Following the Prophet”, 1–2. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε από το πρωτότυπο.
20. “Fourteen Fundamentals in Following the Prophet”, 3. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε από το πρωτότυπο.
21. “Civic Standards for the Faithful Saints”, *Ensign*, Ιούλιος 1972, 61. Βλέπε, επίσης, Σίντνι Αλβάρους Χανκς και Ίφραμ Χανκς, *Scouting for the Mormons on the Great Frontier* [1948], 78–80.
22. Στο Conference Report, Οκτ. 1966, 122.

Επιζητείτε το Πνεύμα σε όλα όσα κάνετε

«Πρέπει να παραμείνουμε ανοικτοί και ευαίσθητοι στις προτροπές του Αγίου Πνεύματος σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής μας».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Όταν ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον συμβούλευε άλλα Μέλη της Γενικής Εξουσίας σχετικώς με την υπηρετηση στην Εκκλησία, έλεγε συχνά: «Να θυμάστε, αδελφοί, σε αυτό το έργο το Πνεύμα είναι που μετρά»¹. Και όταν εκείνος και αυτοί οι αδελφοί εκτελούσαν διακονία μαζί, δίδασκε αυτήν την αρχή με παράδειγμα, δείχνοντας ότι ο Κύριος «είναι κοντά στους υπηρέτες Του, ακόμη και σε απόσταση ψιθύρου»². Ο Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων είπε για μια φορά όταν συνόδευσε τον Πρόεδρο Μπένσον σε μία συνέλευση πασσάλου στην οποία θα καλείτο ένας νέος πρόεδρος πασσάλου:

«Αφού προσευχηθήκαμε, πήραμε συνεντεύξεις, μελετήσαμε και προσευχηθήκαμε πάλι, ο Πρεσβύτερος Μπένσον ερώτησε εάν γνώριζα ποιος θα ήταν ο νέος πρόεδρος. Είπα ότι δεν είχα λάβει αυτήν την έμπνευση ακόμη. Με κοίταξε για πολύ και απήντησε ότι ούτε εκείνος είχε λάβει. Εντούτοις, *νιώσαμε* την έμπνευση να ζητήσουμε από τρεις άξιους ηγέτες της ιεροσύνης να μιλήσουν στη συγκέντρωση απογεύματος Σαββάτου της συνελεύσεως. Στιγμές αφότου άρχισε ο τρίτος ομιλητής, το Πνεύμα με παρακίνησε ότι εκείνος έπρεπε να ήταν ο νέος πρόεδρος πασσάλου. Κοίταξα τον Πρόεδρο Μπένσον και είδα δάκρυα να κυλούν στο πρόσωπό του. Η αποκάλυψη είχε δοθεί σε αμφοτέρους -- αλλά μόνον επειδή εξακολουθούσαμε να επιζητούμε το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα μας, καθώς προχωρούσαμε με πίστη»³.

«Πώς αποκτούμε το Πνεύμα; “Με την προσευχή της πίστης”, λέει ο Κύριος.

Στην αρχή μίας συνελεύσεως για νέους προέδρους ιεραποστολής, ο Πρόεδρος Μπένσον ανέφερε την ακόλουθη συμβουλή:

«Έχω πει τόσες πολλές φορές στους αδελφούς μου ότι το Πνεύμα είναι το πιο σημαντικό μοναδικό στοιχείο σε τούτο το έργο. Με το Πνεύμα και μεγαλύνοντας την κλήση σας, μπορείτε να κάνετε θαύματα για τον Κύριο στο ιεραποστολικό πεδίο. Χωρίς το Πνεύμα δεν θα επιτύχετε ποτέ, *ασχέτως* του ταλέντου και της ικανότητάς σας.

»Θα λάβετε εξαιρετική καθοδήγηση τις επόμενες τρεις ημέρες. Θα διανεμηθούν οδηγοί, θα συζητηθούν ευθύνες και διαδικασίες, πολιτικές θα αναλυθούν και όλα αυτά θα είναι πολύ χρήσιμα για εσάς. Όμως, η μεγαλύτερη βοήθεια που θα λάβετε ποτέ ως πρόεδρος ιεραποστολής δεν θα είναι από οδηγούς ή εγχειρίδια. Η μεγαλύτερη βοήθεια προς εσάς θα έλθει από τον Ίδιο τον Κύριο καθώς Τον ρωτάτε ταπεινώς και Τον παρακαλάτε με ταπεινή προσευχή. Καθώς οδηγείτε ξανά και ξανά στα γόνατά σας, ζητώντας Του ουράνια βοήθεια στη διοίκηση της ιεραποστολής σας, θα νιώσετε το Πνεύμα, θα λάβετε την απάντησή σας άνωθεν, η ιεραποστολή σας θα ενημερήσει πνευματικώς χάριν της εξάρτησής σας και της εμπιστοσύνης σας σε Εκείνον»⁴.

Ο Πρόεδρος Μπένσον εξέτεινε αυτήν τη συμβουλή σε όλα τα μέλη της Εκκλησίας, συμπεριλαμβανομένων μικρών παιδιών⁵. Είπε: «Σε αυτό το έργο, το Πνεύμα είναι αυτό που μετρά -- οπουδήποτε υπηρετούμε. Ξέρω ότι πρέπει να βασιζομαι στο Πνεύμα. Ας αποκτήσουμε αυτό το Πνεύμα και ας είμαστε πιστά μέλη της Εκκλησίας, αφοσιωμένα τέκνα και γονείς, αποτελεσματικοί οικογενειακοί διδάσκαλοι, εποικοδομητικοί διδάσκοντες, εμπνευσμένοι ηγέτες τομέως και πασσάλου»⁶.

Μολονότι ο Πρόεδρος Μπένσον δίδασκε αυτήν την αλήθεια δημοσίως και με τόλμη σε όλον τον κόσμο, η πρωταρχική του προσπάθεια να την ακολουθεί, ήταν ιδιωτική και ήρεμη. Ξεκίνησε στο σπίτι, σε συνεργασία με τη σύζυγό του τη Φλώρα. Η ετεροθαλής αδελφή της Φλώρας, Τζούλια Ντάλλυ, κάποτε επισκέφθηκε τους Μπένσον και έγραψε αργότερα ένα γράμμα στη Φλώρα, σχολιάζοντας την οικογένεια Μπένσον. «Τι στο καλό θα μπορούσε να είναι πιο ιδανικό;» είπε. «Θαυμάζω την απλότητα του τρόπου

ζωής σας, αλλά πάνω απ' όλα εντυπωσιάσθηκα από το γεγονός ότι στο σπίτι σας εκεί κατοικούσε το Πνεύμα του Κυρίου»⁷.

Διδασκαλίες του Έξρα Ταφτ Μπένσον

1

Θα πρέπει να προσπαθούμε για τη συνεχή συντροφιά του Αγίου Πνεύματος όλες τις ημέρες της ζωής μας.

Ένας σίγουρος τρόπος που μπορούμε να προσδιορίσουμε αν είμαστε στο στενό και στενόχωρο μονοπάτι, είναι ότι θα έχουμε το Πνεύμα του Κυρίου στη ζωή μας.

Το να έχουμε το Άγιο Πνεύμα αποφέρει συγκεκριμένους καρπούς.

Ο Απόστολος Παύλος είπε ότι «ο καρπός, όμως, τού Πνεύματος είναι: Αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, [και] εγκράτεια». (Προς Γαλάτες 5:22–23.)

Το πιο σημαντικό πράγμα στη ζωή μας είναι το Πνεύμα. Πάντοτε το αισθανόμουν αυτό. Πρέπει να παραμείνουμε ανοικτοί και ευαίσθητοι στις προτροπές του Αγίου Πνεύματος σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής μας. ...Αυτές οι προτροπές πάρα πολύ συχνά έρχονται, όταν δεν είμαστε υπό την πίεση ραντεβού και όταν δεν απασχολούμεθα με τις ανησυχίες της καθημερινής ζωής⁸.

Η πνευματικότητα --το να είμαστε σε αρμονία με το Πνεύμα του Κυρίου-- είναι η μεγαλύτερη ανάγκη που έχουμε όλοι. Θα πρέπει να προσπαθούμε για τη συνεχή συντροφιά του Αγίου Πνεύματος όλες τις ημέρες της ζωής μας. Όταν έχουμε το Πνεύμα, θα αγαπούμε να υπηρετούμε, θα αγαπούμε τον Κύριο και θα αγαπούμε αυτούς με τους οποίους υπηρετούμε και αυτούς που υπηρετούμε.

Αρκετά χρόνια μετά τον μαρτυρικό θάνατο τού Τζόζεφ Σμιθ, ενεφανίσθη στον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ. Ακούστε το μήνυμά του:

«Πες στους ανθρώπους να είναι ταπεινοί και πιστοί και να διασφαλίζουν ότι έχουν το Πνεύμα του Κυρίου και ότι θα τους οδηγήει σωστά. Να είστε προσεκτικοί και να μη στρέψετε την πλάτη στη σιγαλή σαν αύρα φωνή. Θα σας διδάξει τι να κάνετε και πού να πάτε. Θα αποφέρει τους καρπούς του βασιλείου. Πες

στους αδελφούς να έχουν την καρδιά τους ανοικτή στην πειθώ, ώστε όταν το Άγιο Πνεύμα έλθει σε αυτούς, η καρδιά τους να είναι έτοιμη, για να το δεχθούν»...

Αυτό το έργο των τελευταίων ημερών είναι πνευματικό. Απαιτεί πνευματικότητα για να το κατανοήσετε, να το αγαπήσετε και να το διακρίνετε. Επομένως, επιζητείτε το Πνεύμα σε όλα όσα κάνετε. Να το διατηρείτε μαζί σας συνεχώς. Αυτή είναι η δυσκολία σας⁹.

Ζούμε σε έναν πολύ άνομο κόσμο. Μας περιβάλλει η προπαγάνδα ότι το κακό είναι καλό και το καλό είναι κακό. Ψευδείς διδασκαλίες που μας επηρεάζουν, αφθονούν. Σχεδόν για τα πάντα που είναι ψυχωφελή, καλά, αγνά, ανυψωτικά και ενδυναμωτικά υπάρχει αντίθεση όπως ποτέ πριν.

Ένας λόγος που βρισκόμαστε επάνω σε αυτή τη γη είναι να διακρίνουμε μεταξύ της αλήθειας και του σφάλματος. Αυτή η κρίση αποκτάται από το Άγιο Πνεύμα όχι απλώς από τις διανοητικές μας ικανότητες.

Όταν επιζητούμε ενθέρμως και εντίμως την αλήθεια, αυτή η όμορφη υπόσχεση εκπληρώνεται: «Ο Θεός θα σου δώσει γνώσεις με το Άγιο Πνεύμα του, μάλιστα, με την ανείπωτη δωρεά του Αγίου Πνεύματος» (Διδαχή και Διαθήκες 121:26)¹⁰.

2

Αν είμαστε ταπεινοί και ευαίσθητοι, ο Κύριος θα μας παρακινήσει μέσω των συναισθημάτων μας.

Προσεύχεστε στον Επουράνιο Πατέρα, για να σας ευλογεί με το Πνεύμα Του πάντοτε. Συχνά αποκαλούμε το Πνεύμα, Άγιο Πνεύμα. ...Το Άγιο Πνεύμα σας βοηθά να διαλέξετε το σωστό. Το Άγιο Πνεύμα θα σας προστατεύει από το κακό. Σας ψιθυρίζει με σιγαλή, σαν αύρα φωνή να κάνετε το σωστό. Όταν *κάνετε* το καλό, *αισθάνεστε* καλά και αυτό είναι το Άγιο Πνεύμα που σας μιλά. Το Άγιο Πνεύμα είναι ένας υπέροχος σύντροφος. Είναι *πάντοτε* εκεί να σας βοηθά¹¹.

Να συλλογίζεστε ζητήματα που δεν καταλαβαίνετε. Όπως ο Κύριος πρόσταξε τον Όλιβερ Κάουντερυ: «Να το μελετάς μέσα στο μυαλό σου. Έπειτα... να με ρωτάς αν είναι σωστό, και αν είναι σωστό θα κάνω ώστε ο κόλπος σου να φλέγεται μέσα σου. Απ'

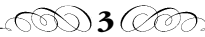

αυτό θα αισθάνεσαι ότι είναι σωστό». (Δ&Δ 9:8. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.)

Προσέξτε την τελευταία φράση; «Θα αισθάνεσαι ότι είναι σωστό».

Ακούμε τα λόγια του Κυρίου συχνότατα με ένα συναίσθημα. Αν είμαστε ταπεινοί και ευαίσθητοι, ο Κύριος θα μας παρακινήσει μέσω των συναισθημάτων μας. Για τον λόγο αυτό οι πνευματικές προτροπές μάς συγκινούν κατά την περίπτωση μέχρι μεγάλης χαράς, ενίοτε μέχρι δακρύων. Πολλές φορές τα συναισθήματά μου γίνονται τρυφερά και τα αισθήματά μου πολύ ευαίσθητα, όταν με αγγίζει το Πνεύμα.

Το Άγιο Πνεύμα κάνει τα αισθήματά μας να γίνονται πιο τρυφερά. Αισθανόμαστε πιο ελεήμονες και συμπονετικοί ο ένας προς τον άλλον. Είμαστε πιο ήρεμοι στις σχέσεις μας. Έχουμε μεγαλύτερη ικανότητα να αγαπούμε ο ένας τον άλλον. Οι άνθρωποι θέλουν να είναι γύρω μας, επειδή η ίδια μας η όψη ακτινοβολεί την επιρροή του Πνεύματος. Είμαστε πιο ευσεβείς στον χαρακτήρα μας. Ως αποτέλεσμα, γινόμαστε ολοένα και πιο ευαίσθητοι στις προτροπές του Αγίου Πνεύματος και κατ' αυτόν τον τρόπο ικανοί να κατανοούμε τα πνευματικά πράγματα ευκρινέστερα¹².

Αποκτούμε το Πνεύμα μέσω ειλικρινούς προσευχής και νηστείας.

Πώς αποκτούμε το Πνεύμα; «Με την προσευχή της πίστης» λέει ο Κύριος [Δ&Δ 42:14]. Συνεπώς, πρέπει να προσευχόμαστε με ειλικρίνεια και αληθινή πρόθεση. Πρέπει να προσευχόμαστε για αυξημένη πίστη και να προσευχόμαστε να συνοδεύει το Πνεύμα τη διδασκαλία μας. Θα πρέπει να ζητούμε συγχώρηση από τον Κύριο.

Οι προσευχές μας πρέπει να προσφέρονται με το ίδιο πνεύμα και με την ίδια ζέση όπως οι προσευχές του Ενώς στο Βιβλίο του Μόρμον. Οι περισσότεροι είναι εξοικειωμένοι με εκείνη την εμπνευσμένη ιστορία, έτσι δεν θα επαναλάβω το υπόβαθρο. Απλώς θέλω να επιστήσω την προσοχή σας σε αυτά τα λόγια. Ο Ενώς κατέθεσε μαρτυρία: «Θα σας πω για την πάλη την οποία είχα ενώπιον τού

Θεού, προτού λάβω άφεση των αμαρτιών μου». Διευκρίνισε αυτήν την πάλη με τον Θεό. Προσέξτε τη θέρμη στην παράκλησή του:

«Η ψυχή μου πεινούσε».

«Γονάτισα λοιπόν εμπρός στον Πλάστη μου».

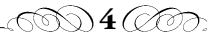
«Αναφώνησα προς αυτόν με θερμότητα προσευχή και ικεσία για την ψυχή μου».

«Κατά τη διάρκεια όλης τής ημέρας αναφώνουσα προς αυτόν».

Τότε ο Ενώς κατέθεσε μαρτυρία: «Και ήλθε μια φωνή προς εμένα, λέγοντας: Ενώς, οι αμαρτίες σου σου συγχωρούνται, και θα είσαι ευλογημένος. ...Γι' αυτό η ενοχή μου αποσαρώθηκε». Όταν ρώτησε τον Κύριο πώς είχε επιτευχθεί αυτό, ο Κύριος τού απήντησε: «Χάρη στην πίστη σου προς τον Χριστό... η πίστη σου σε έσωσε». (Ενώς 1:2, 4–8. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.)

Ο Ενώς θεραπεύθηκε πνευματικώς. Μέσω των ισχυρών ικεσιών του προς τον Θεό, βίωσε αυτό που μπορούν να βιώσουν οι πιστοί οιασδήποτε θείκης νομής, βιώνουν και πρέπει να βιώσουν, αν θέλουν να δουν τον Θεό και να είναι πλήρεις του Πνεύματος Του¹³.

Αν θέλετε να αποκτήσετε την κατάλληλη στάση της θέσης και της κλήσης σας... προσπαθήστε να νηστεύετε για μια περίοδο. Δεν εννοώ να χάσετε απλώς ένα γεύμα και μετά να φάτε δύο φορές όσο το επόμενο γεύμα. Εννοώ να νηστεύετε αληθινά και να προσευχηθείτε κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Θα κάνει περισσότερο για να σας δώσει την αληθινή κατάλληλη στάση της θέσης και κλήσης σας και θα επιτρέψει στο Πνεύμα να λειτουργήσει μέσω υμών από οτιδήποτε άλλο που ξέρω¹⁴.

**Η καθημερινή μελέτη των γραφών,
συμπεριλαμβανομένου του στοχασμού περικοπών
από τις γραφές, προσκαλεί το Πνεύμα.**

Ερευνάτε τις γραφές επιμελώς σε προσωπική μελέτη κάθε ημέρα. Η καθημερινή μελέτη των γραφών προσκαλεί το Πνεύμα¹⁵.

Αφιερώστε χρόνο για να στοχάζεστε. Ο στοχασμός μίας περικοπής γραφών --Ιακώβου 1:5-- οδήγησε ένα νεαρό αγόρι σε ένα δάσος για να επικοινωνήσει με τον Επουράνιο Πατέρα του. Αυτό άνοιξε τους ουραμούς σε αυτήν τη θείκη νομή.

«Η καθημερινή μελέτη των γραφών προσκαλεί το Πνεύμα».

Ο στοχασμός μίας περικοπής γραφών από το Κατά Ιωάννην στην Καινή Διαθήκη έφερε στο φως τη μεγάλη αποκάλυψη περί των τριών βαθμών δόξας [βλέπε Κατά Ιωάννην 5:29, Δ&Δ 76].

Ο στοχασμός μίας άλλης περικοπής γραφών από την Επιστολή του Πέτρου άνοιξε τους ουραμούς στον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ και είδε τον κόσμο των πνευμάτων. Αυτή η αποκάλυψη, γνωστή ως το Όραμα της Λύτρωσης των Νεκρών, αποτελεί τώρα μέρος του Διδαχή και Διαθήκης [βλέπε Πέτρου Α΄ 3:18–20, 4:6, Δ&Δ 138].

Συλλογισθείτε τη σπουδαιότητα της ευθύνης που μας έχει δώσει ο Κύριος. Ο Κύριος έχει συμβουλευσει: «Οι κοσμιότητες τής αιωνιότητας ας βασιλεύουν μέσα στο μυαλό σας». (Δ&Δ 43:34.) Δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό, όταν το μυαλό σας είναι απορροφημένο στις έγνοιες του κόσμου.

Διαβάζετε και μελετάτε τις γραφές. Οι γραφές θα πρέπει να μελετώνται κατ' οίκον με τους πατέρες και τις μητέρες να παίρνουν το προβάδισμα και να θέτουν το παράδειγμα. Οι γραφές πρέπει να γίνονται κατανοητές με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, διότι ο Κύριος έχει δώσει αυτήν την υπόσχεση στους πιστούς Του και υπάκουους: «Ωστε να μπορείς να γνωρίζεις τα μυστήρια και ό,τι ειρηνικό». (Δ&Δ 42:61.)

Η ακόλουθη δήλωση του Προέδρου Σπένσερ Κίμπαλ επεξηγεί πώς μπορούμε να αναπτύξουμε περισσότερη πνευματικότητα στη ζωή μας:

«Βρίσκω πως όταν γίνομαι πρόχειρος στη σχέση μου με τη θεότητα και όταν φαίνεται ότι ο Θεός δεν ακούει και δεν μιλά, πως είμαι μακριά, πολύ μακριά. Αν βυθισθώ στις γραφές, η απόσταση στενεύει και η πνευματικότητα επιστρέφει. Βρίσκω τον εαυτό μου να αγαπά πιο έντονα αυτούς που πρέπει να αγαπώ με όλη μου την καρδιά, νου και ισχύ και, αγαπώντας τους περισσότερο, το βρίσκω ευκολότερο να τηρώ τις συμβουλές τους»...

Αυτή είναι σπουδαία συμβουλή την οποία γνωρίζω εκ πείρας ότι είναι αληθινή.

Όσο πιο εξοικειωμένοι είστε με τις γραφές, τόσο πιο κοντά γίνεστε στον νου και το θέλημα του Κυρίου και πιο κοντά γίνεστε ως σύζυγοι και παιδιά. Θα ανακαλύψετε ότι με το διάβασμα των γραφών οι αλήθειες της αιωνιότητας θα βασιλεύουν μέσα στο μυαλό σας¹⁶.

Ο εναντίος δεν θέλει να λαμβάνει χώρα η μελέτη των γραφών στο σπίτι μας και έτσι θα προκαλέσει προβλήματα, αν μπορεί. Όμως πρέπει να εμμένουμε¹⁷.

Δεν μπορούμε να γνωρίσουμε τον Θεό και τον Ιησού χωρίς να μελετήσουμε σχετικά με αυτούς και μετά να κάνουμε το θέλημά τους. Αυτή η σειρά μαθημάτων οδηγεί σε επιπρόσθετη αποκεκαλυμμένη γνώση η οποία, αν υπακούμε σε αυτήν, θα μας οδηγήσει τελικώς σε περαιτέρω αλήθειες. Αν ακολουθήσουμε αυτό το πρότυπο, θα λάβουμε περαιτέρω φως και αγαλλίαση, οδηγώντας τελικώς στην παρουσία του Θεού, όπου μαζί Του θα έχουμε πληρότητα¹⁸.

 5

Το Άγιο Πνεύμα θα παραμείνει μαζί μας καθώς τιμούμε, σεβόμαστε και υπακούμε στους νόμους του Θεού.

Έχουμε διδαχθεί ότι το Πνεύμα δεν κατοικεί σε ακάθαρτα σκηνώματα [βλέπε Ήλαμαν 4:24]. Συνεπώς, μία από τις πρώτες μας προτεραιότητες είναι να βεβαιωθούμε ότι η προσωπική μας ζωή είναι σε τάξη¹⁹.

Επιτρέψτε μου να μιλήσω για την υπακοή. Τώρα μαθαίνετε να τηρείτε όλες τις εντολές του Κυρίου. Καθώς το κάνετε, θα έχετε το Πνεύμα Του να είναι μαζί σας. Θα αισθάνεστε καλά για τον εαυτό σας. Δεν μπορείτε να *κάνετε* λάθος και να *αισθάνεστε* σωστά. Είναι αδύνατον!²⁰.

Η εγκόσμια υπόσχεση για την υπακοή [στον Λόγο Σοφίας] είναι: «Θα έχουν υγεία στον ομφαλό τους και μυελό στα οστά τους... θα τρέχουν και δε θα αποκάμνουν, και θα βαδίζουν και δε θα ατονούν». (Δ&Δ 89:18, 20.)

Πάντοτε αισθανόμουν, ωστόσο, ότι η μεγαλύτερη ευλογία από την υπακοή στον Λόγο Σοφίας και σε όλες τις άλλες εντολές, είναι πνευματική.

Ακούστε την πνευματική υπόσχεση: «Όλοι οι άγιοι που θυμούνται να τηρούν και να εφαρμόζουν αυτά τα λόγια, βαδίζοντας υπάκουα *κατά τις εντολές*, ...θα βρουν σοφία και μεγάλους θησαυρούς γνώσεων, αυτούς τους κρυμμένους θησαυρούς». (Δ&Δ 89:18, 19. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.)

Ορισμένοι νομίζουν ότι η εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης εξηρτάτο μόνο από την υπακοή στον Λόγο Σοφίας. Όμως θα προσέξετε ότι πρέπει να βαδίζουμε με υπακοή σε *όλες τις εντολές*. Τότε θα λάβουμε συγκεκριμένες πνευματικές υποσχέσεις. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να υπακούμε στον νόμο των δεκάτων, να τηρούμε αγία την Ημέρα του Κυρίου, να διατηρούμαστε ηθικώς καθαροί και αγνοί και να υπακούμε σε *όλες τις άλλες εντολές*.

Όταν τα κάνουμε όλα αυτά, η υπόσχεση είναι: «Θα βρουν σοφία και μεγάλους θησαυρούς γνώσεων, αυτούς τους κρυμμένους θησαυρούς». (Δ&Δ 89:19.)

Ποιος πατέρας και ποια μητέρα δεν θα ήθελαν την έμπνευση του Κυρίου στην ανατροφή των παιδιών τους; Καταθέτω μαρτυρία ότι αυτές οι ευλογίες μπορούν να είναι δικές σας. Ασφαλώς οι γονείς δεν θα ήθελαν, μέσω ανυπακοής, να αποτρέψουν τα παιδιά τους από το να λάβουν τις ευλογίες του Κυρίου. Όλοι οι πατέρες και όλες οι μητέρες στον Ισραήλ θα πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις για την υπόσχεση αυτή.

Το να ζούμε τις εντολές του Κυρίου είναι μία προϋπόθεση για την αξία για την είσοδο στον Οίκο του Κυρίου. Εκεί δίδονται σοφία και «μεγάλο[ι] θησαυρο[ι] γνώσεων» που έχουν σχέση με την ευδαιμονία μας σε αυτήν τη ζωή και την αγαλλίασή μας σε όλη την αιωνιότητα...

Δεν πιστεύω ότι ένα μέλος της Εκκλησίας μπορεί να έχει μία ενεργή, ζωντανή μαρτυρία για το Ευαγγέλιο χωρίς να τηρεί τις εντολές. Μαρτυρία είναι να έχουμε τρέχουσα έμπνευση ότι ξέρουμε πως το έργο είναι αληθινό, όχι κάτι που λαμβάνουμε μόνο μία φορά. Το Άγιο Πνεύμα παραμένει μαζί μας καθώς τιμούμε, σεβόμαστε και υπακούμε στους νόμους του Θεού. Και είναι αυτό το Πνεύμα που δίδει έμπνευση στο άτομο. Ταπεινά καταθέτω μαρτυρία για την πραγματικότητα αυτής της υπόσχεσης²¹.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε ότι οι προτροπές από το Άγιο Πνεύμα «πάρα πολύ συχνά έρχονται, όταν δεν είμαστε υπό την πίεση ραντεβού και όταν δεν απασχολούμεθα με τις ανησυχίες της καθημερινής ζωής» (τμήμα 1). Πώς μπορούμε να παραμείνουμε ευαίσθητοι στο Πνεύμα, ακόμη και όταν έχουμε τέτοιες πιέσεις;
- Ο Πρόεδρος Μπένσον δίδαξε: «Αν είμαστε ταπεινοί και ευαίσθητοι, ο Κύριος θα μας παρακινήσει μέσω των συναισθημάτων μας» (τμήμα 2). Τι έχετε μάθει σχετικά με την αναγνώριση τέτοιων προτροπών;
- Στο τμήμα 3, ο Πρόεδρος Μπένσον μάς παροτρύνει να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Ενώς, όπως είναι καταγεγραμμένο

στο Βιβλίο του Μόρμον. Ποια είναι ορισμένα μαθήματα σχετικά με την επιζήτηση του Πνεύματος που μπορούμε να μάθουμε από τον Ενώ;

- Για εσάς ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στο διάβασμα των γραφών και στον «στοχασμό μίας περικοπής από τις γραφές»; (Βλέπε τμήμα 4.) Γιατί νομίζετε ότι η επιμελής, καθημερινή μελέτη των γραφών μάς βοηθά να είμαστε ανοικτοί στις προτροπές του Πνεύματος;
- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε: «Το Άγιο Πνεύμα παραμένει μαζί μας καθώς τιμούμε, σεβόμαστε και υπακούμε στους νόμους του Θεού» (τμήμα 5). Γιατί νομίζετε ότι η ικανότητά μας να λαμβάνουμε έμπνευση επηρεάζεται από τις προσπάθειές μας να τηρούμε τις εντολές;

Σχετικές γραφές

Νεφί Α΄ 10:17–19, Νεφί Β΄ 4:15–16, Μωσία 2:36–37, Δ&Δ 8:2–3, 45:56–57, 76:5–10, 121:45–46

Βοήθεια μελέτης

«Καθώς μελετάτε, δώστε προσοχή σε ιδέες που έρχονται στο μυαλό σας και στα συναισθήματα που έρχονται στην καρδιά σας» (*Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* [2004], 18). Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να καταγράψετε τις εντυπώσεις που λαμβάνετε, ακόμη και αν φαίνονται άσχετες με τα λόγια που διαβάζετε. Μπορεί να είναι αυτά καθ' εαυτά που θέλει ο Κύριος να σας αποκαλύψει.

Σημειώσεις

1. Παρετέθη από τον Τόμας Μόνσον, “A Provident Plan—A Precious Promise”, *Ensign*, Μάιος 1986, 63.
2. “Seek the Spirit of the Lord”, *Ensign*, Απρ. 1988, 5.
3. Ρόμπερτ Χέιλς, “Personal Revelation: The Teachings and Examples of the Prophets”, *Ensign*, Νοέμβρ. 2007, 87–88.
4. “My Challenges to Mission Presidents”, σεμινάριο για νέους προέδρους ιεραποστολής, 25 Ιουνίου 1986.
5. Βλέπε “To the Children of the Church”, *Ensign*, Μάιος 1989, 82.
6. “A Sacred Responsibility”, *Ensign*, Μάιος 1986, 77.
7. Τζούλια Ντάλλυ, στο Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1988), 128.
8. “Seek the Spirit of the Lord”, 2.
9. “Seek the Spirit of the Lord”, 5. Η δήλωση του Μπρίγκχαμ Γιανγκ βρίσκεται στο *Manuscript History of Brigham Young*, 23 Φεβρουαρίου 1947, 2 τόμοι, επιμέλεια υπό Elden Jay Watson (1968, 1971), 2:529.
10. *Come unto Christ* (1983), 22.
11. “To the Children of the Church”, 82.

12. "Seek the Spirit of the Lord", 4.
13. *Come unto Christ*, 92–93.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 331–32.
15. "My Challenges to Mission Presidents", σεμινάριο για νέους προέδρους ιεραποστολής, 25 Ιουνίου 1986. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε από το πρωτότυπο.
16. "Seek the Spirit of the Lord", 2, 4. Η δήλωση από τον Σπένσερ Κίμπαλ βρίσκεται στο *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 67.
17. "A Sacred Responsibility", 78.
18. "In His Steps", *Ensign*, Σεπτ. 1988, 5.
19. *Come unto Christ*, 92.
20. "Preparing Yourself for Missionary Service", *Ensign*, Μάιος 1985, 36.
21. "A Principle with a Promise", *Ensign*, Μάιος 1983, 54.

Ο Ναός του Λος Αντζελες της Καλιφόρνιας

Ανεκτίμητες ευλογίες από τον Οίκο του Κυρίου

*«Στους ναούς είναι όπου αποκτούμε τις μεγαλύτερες
ευλογίες του Θεού αναφορικά με την αιώνια ζωή.
Οι ναοί είναι πραγματικά οι πύλες των ουρανών».*

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

«**Ε**ίμαι ευγνώμων στον Κύριο που οι αναμνήσεις μου από τον ναό πηγαίνουν πίσω -- ακόμη και στην παιδική μου ηλικία» είπε ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον. «Θυμάμαι τόσο καλά, ως μικρό αγόρι, να έρχομαι από το χωράφι και να πλησιάζω στην αγροικία στο Ουίτνυ του Άινταχο. Μπορούσα να ακούσω τη μητέρα μου να τραγουδά το “Έκανα κάτι καλό στον κόσμο σήμερα;” (Hymns, αρ. 58.)

»Μπορώ ακόμη να την φαντασθώ να σκύβει επάνω από τη σιδερώστρα με εφημερίδες στο πάτωμα, να σιδερώνει μεγάλες λωρίδες λευκού υφάσματος, με σταγόνες ιδρώτα στο μέτωπό της. Όταν τη ρώτησα τι κάνει, είπε: “Αυτά είναι ενδύματα ναού, γιε μου. Εγώ και ο πατέρας σου πρόκειται να πάμε στον ναό...”

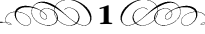
»Κατόπιν έβαλε το παλιό σίδερο επάνω στη σόμπα, έσυρε μία καρτέκλα κοντά στη δική μου και μου είπε σχετικά με το έργο του ναού -- πόσο σημαντικό είναι να είσαι εις θέσιν να πας στον ναό και να συμμετάσχεις σε ιερές διατάξεις που τελούνται εκεί. Εξέφρασε επίσης τη θερμή ελπίδα της ότι κάποια ημέρα τα παιδιά, τα εγγόνια και τα δισέγγονά της θα είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν αυτές τις ανεκτίμητες ευλογίες.

»Αυτές οι γλυκές αναμνήσεις σχετικά με το πνεύμα του έργου του ναού αποτελούσαν ευλογία στην αγροικία μας. ...Αυτές οι αναμνήσεις έχουν επιστρέψει καθώς τέλεσα τον γάμο καθενός εκ των

παιδιών και εγγονιών μας, των εγγονιών και δισεγγονιών της μητέρας μου, υπό την επιρροή του Πνεύματος στον οίκο του Κυρίου.

»Αυτές είναι εκλεκτές αναμνήσεις για εμένα»¹.

Διδασκαλίες του Έξρα Ταφτ Μπένσον

Οι ναοί είναι σύμβολα όλων όσων εκτιμούμε.

Ο ναός είναι το πιο κοντινό μέρος στους ουρανούς επάνω στη θνητή γη².

[Ο] ναός θα αποτελεί φως σε όλους στην περιοχή -- ένα σύμβολο όλων όσων εκτιμούμε³.

Ο ναός αποτελεί μία αει παρούσα ανάμνηση ότι ο Θεός προορίζει την οικογένεια να είναι αιώνια⁴.

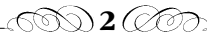
[Ο ναός είναι] ένα συνεχές, ορατό σύμβολο ότι ο Θεός δεν έχει αφήσει τον άνθρωπο να ψάχνει στα τυφλά, στο σκοτός. Είναι ένα μέρος αποκαλύψεως. Μολονότι ζούμε σε έναν πεπτωκότα κόσμο --έναν άνομο κόσμο-- άγια μέρη ξεχωρίζονται και αφιερώνονται, ούτως ώστε άξιοι άνδρες και γυναίκες να μπορούν να μάθουν την τάξη των ουρανών και να υπακούν στο θέλημα του Θεού⁵.

[Ο ναός] στέκεται μάρτυς ότι η δύναμη του Θεού μπορεί να νικήσει τις δυνάμεις του κακού ανάμεσά μας. Πολλοί γονείς, εντός και εκτός Εκκλησίας, ανησυχούν για την προστασία από τη συνεχώς αυξανόμενη χιονοστιβάδα ανομίας, η οποία απειλεί να καταπιεί τις χριστιανικές αρχές. Συμφωνώ απολύτως με τη δήλωση του Προέδρου Χάρολντ Λη κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Είπε: «Μιλούμε για ασφάλεια αυτήν την εποχή και όμως αδυνατούμε να καταλάβουμε ότι... ο άγιος ναός στέκεται στον οποίον μπορούμε να βρούμε τα σύμβολα διά των οποίων θα μπορούσε να παραχθεί δύναμη που θα σώσει αυτό το έθνος από την καταστροφή»⁶.

Σε ένα πάρτι, στο ξενοδοχείο Χίλτον του Μπέβερλυ Χιλς στο Λος Άντζελες, [στην Καλιφόρνια], μου είχε ζητηθεί από τον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών [καθώς ήμουν ο υπουργός του γεωργίας] να χαιρετίσω τον πρόεδρο ενός εκ των νεότερων χωρών,

τον πρόεδρο ογδόντα οκτώ εκατομμυρίων ανθρώπων διασκορπισμένων σε περίπου 3.000 νησιά, αποστάσεως 1.600 χιλιομέτρων, ένα έθνος το οποίο υπήρχε μόνον λίγα χρόνια. Καθώς καθόμασταν σε αυτό το δείπνο, το οποίο επιχορηγείτο σε μεγάλο βαθμό από τη βιομηχανία κινηματογράφου και στο οποίο ήσαν παρόντες πολλοί κινηματογραφικοί αστέρες, μπορούσα να κοιτάξω έξω από ένα όμορφο μεγάλο παράθυρο. Στη λεωφόρο, επάνω σε έναν μικρό λόφο, μπορούσα να δω φωταψίες γύρω από τον ένδοξο Ναό μας στο Λος Άντζελες και είχα τη χαρά να τον δείξω στους προσκεκλημένους και στους φίλους μου στο τραπέζι μας και σε άλλα τραπέζια. Σκέφθηκα, καθώς καθίσαμε εκεί: «Πολλά από αυτά που συμβαίνουν απόψε είναι απλώς το επουσιώδες μέρος της ζωής. Τα πράγματα που αντέχουν, τα πράγματα που είναι αληθινά, τα πράγματα που είναι σημαντικά είναι αυτά τα πράγματα που αντιπροσωπεύονται στον ναό του Θεού»⁷.

Είθε [ο ναός] να αποτελεί συνεχή υπενθύμιση ότι η ζωή είναι αιώνια και ότι οι διαθήκες που συνήψαμε στη θνητότητα, μπορούν να είναι παντοτινές⁸.

Χρειαζόμαστε διατάξεις του ναού και διαθήκες, προκειμένου να εισέλθουμε στην πληρότητα της ιεροσύνης και να προετοιμασθούμε να επιστρέψουμε στην παρουσία του Θεού.

Όταν ο Επουράνιος Πατέρας μας τοποθέτησε τον Αδάμ και την Εύα επάνω σε αυτήν τη γη, το έκανε με σκοπό να τους διδάξει τον τρόπο με τον οποίο να επιστρέψουν στην παρουσία Του. Ο Πατέρας μας υποσχέθηκε έναν Σωτήρα να τους λυτρώσει από την κατάσταση πτώσης τους. Τους έδωσε το σχέδιο σωτηρίας και τους είπε να διδάξουν στα παιδιά τους πίστη στον Ιησού Χριστό και μετάνοια. Επιπλέον, ο Αδάμ και οι απόγονοί του προστάχθηκαν από τον Θεό να βαπτισθούν, να λάβουν το Άγιο Πνεύμα και να εισέλθουν στην τάξη του Υιού του Θεού.

Το να εισέλθουμε στην τάξη του Υιού του Θεού είναι το αντίστοιχο σήμερα του να εισέλθουμε στην πληρότητα της Μελχισεδικής Ιεροσύνης, η οποία λαμβάνεται μόνον στον οίκο του Κυρίου.

Επειδή ο Αδάμ και η Εύα συμμορφώθηκαν με αυτές τις απαιτήσεις, ο Θεός τούς είπε: «Και εσύ είσαι κατά την τάξη εκείνου ο οποίος ήταν χωρίς αρχή ημερών ή τέλος χρόνων, από όλη την αιωνιότητα σε όλη την αιωνιότητα». (Μωυσή 6:67.)

Τρία χρόνια πριν από τον θάνατο του Αδάμ, ένα μεγάλο γεγονός συνέβη. Πήρε τον υιό του, Σηθ, τον εγγονό του, Ενώσ, και άλλους αρχιερείς, οι οποίοι ήσαν άμεσοι απογόνοί του, με άλλους εκ των χρηστών απογόνων του, σε μία κοιλάδα που ονομάζεται Άνταμ-όντι-Άχμαν. Εκεί ο Αδάμ έδωσε σε αυτούς τους χρηστούς απογόνους την τελευταία ευλογία του.

Ο Κύριος εμφανίστηκε εν συνεχεία σε αυτούς [βλέπε Δ&Δ 107:53–56]...

Πώς έφερε ο Αδάμ τους απογόνους του στην παρουσία του Κυρίου;

Η απάντηση: Ο Αδάμ και οι απόγονοί του εισήλθαν στην τάξη της ιεροσύνης του Θεού. Σήμερα θα λέγαμε ότι πήγαν στον Οίκο του Κυρίου και έλαβαν τις ευλογίες τους.

Η τάξη της ιεροσύνης για την οποία γίνεται λόγος στις γραφές αναφέρεται ενίοτε ως η πατριαρχική τάξη, επειδή πήγαινε από πατέρα σε υιό. Όμως αυτή η τάξη περιγράφεται διαφορετικά σε σύγχρονη αποκάλυψη ως μία τάξη οικογενειακής διακυβέρνησης, όπου ένας άνδρας και μία γυναίκα εισέρχονται σε διαθήκη με τον Θεό --όπως έκανε ο Αδάμ και η Εύα-- για να επισφραγισθούν για την αιωνιότητα, να αποκτήσουν απογόνους και να κάνουν το θέλημα και το έργο του Θεού σε όλη τους τη θνητότητα.

Αν ένα ζεύγος είναι πιστό στις διαθήκες του, τότε δικαιούται να έχει την ευλογία του ανωτάτου βαθμού του σελέστιου βασιλείου. Σήμερα μπορεί κάποιος να εισέλθει σε αυτές τις διαθήκες πηγαίνοντας στον Οίκο του Κυρίου.

Ο Αδάμ ακολούθησε αυτήν την τάξη και έφερε τους απογόνους του στην παρουσία του Θεού...

...Μπορούμε να εισέλθουμε σε αυτήν την τάξη της ιεροσύνης, όταν συμμορφωνόμαστε με όλες τις εντολές του Θεού και επιζητούμε τις ευλογίες των πατέρων όπως έκανε ο Αβραάμ [βλέπε

Αβραάμ 1:1–3], πηγαίνοντας στον οίκο του Πατέρα μας. Δεν μπορούμε να τις λάβουμε σε κανένα άλλο μέρος επάνω σε αυτήν τη γη!

...Πηγαίνετε στον ναό --τον οίκο του Πατέρα μας-- για να λάβετε τις ευλογίες των πατέρων σας, ώστε να δικαιούσθε να έχετε τις ανώτατες ευλογίες της ιεροσύνης. «Γιατί χωρίς αυτήν κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να δει το πρόσωπο του Θεού, δηλαδή του Πατέρα, και να ζήσει». (Δ&Δ 84:22.)

Ο οίκος του Πατέρα μας είναι ένας οίκος τάξης. Πηγαίνουμε στον οίκο *Του* για να εισέλθουμε σε αυτήν την τάξη της ιεροσύνης, η οποία θα μας δώσει το δικαίωμα σε όλα όσα έχει ο Πατέρας, αν είμαστε πιστοί⁹.

3

Μέσω των διατάξεων και διαθηκών του ναού, μπορούμε να λάβουμε προστασία και τις μεγαλύτερες ευλογίες του Θεού αναφορικά με την αιώνια ζωή.

Οι ευλογίες από τον οίκο του Κυρίου είναι αιώνιες. Είναι της μεγαλύτερης σημασίας για εμάς, επειδή στους ναούς είναι όπου αποκτούμε τις μεγαλύτερες ευλογίες του Θεού αναφορικά με την αιώνια ζωή. Οι ναοί είναι πραγματικά οι πύλες των ουρανών¹⁰.

Η επιθυμία του Κυρίου είναι κάθε ενήλικος άνδρας και ενήλικη γυναίκα στην Εκκλησία να λάβει τις διατάξεις του ναού. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να προικοδοτηθούν και ότι όλα τα έγγραφα ζεύγη πρέπει να επισφραγισθούν για την αιωνιότητα. Αυτές οι διατάξεις παρέχουν μία προστασία και ευλογία στον γάμο τους. Τα παιδιά τους ευλογούνται επίσης που γεννιούνται στη διαθήκη. Η γέννηση στη διαθήκη δίδει το δικαίωμα σε αυτά τα παιδιά για μία ευλογία κληρονομικού δικαιώματος, κάτι το οποίο εγγυάται σε αυτά αιώνια καταγωγή άσχετα με το τι συμβαίνει στους γονείς, αν τα παιδιά παραμείνουν άξια των ευλογιών¹¹.

Δεν είναι σημαντικό για εσάς ότι σήμερα οι Άγιοι είναι διασκορπισμένοι σε όλο το πρόσωπο της οικουμένης και, σε αυτήν την κατάσταση τους διασκορπισμού, παρέχονται ναοί για αυτούς; Διά των διατάξεων που λαμβάνουν στους αγίους ναούς, θα εξοπλισθούν με χρηστότητα και θα προικοδοτηθούν με τη δύναμη του Θεού σε μεγάλο βαθμό¹².

Υπάρχει μία δύναμη που έχει σχέση με τις διατάξεις των ουρανών --δηλαδή η δύναμη της θειότητας-- η οποία μπορεί να νικήσει και θα νικήσει τις δυνάμεις του κακού, αν είμαστε άξιοι αυτών των ιερών ευλογιών. Η κοινότητά [μας] θα προστατευθεί, η οικογένειά μας θα προστατευθεί, τα παιδιά μας θα περιφρουρηθούν καθώς ζούμε το Ευαγγέλιο, επισκεπτόμαστε τον ναό και ζούμε κοντά στον Κύριο. ...Ο Θεός να μας ευλογεί ως Αγίους να ζούμε άξιοι των διαθηκών και διατάξεων οι οποίες έχουν συναφθεί σε αυτό το ιερό μέρος¹³.

Η τελετή του ναού εδόθη από έναν σοφό Επουράνιο Πατέρα, προκειμένου να μας βοηθήσει να γίνουμε περισσότερο σαν τον Χριστό¹⁴.

Δεν θα είμαστε εις θέσιν να κατοικήσουμε με σελέστια όντα εκτός και αν είμαστε αγνοί και άγιοι. Οι νόμοι και οι διατάξεις που κάνουν τους άνδρες και τις γυναίκες να διαχωρίζονται από εγκόσμιες επιρροές και να καθαγιάζονται, χορηγούνται μόνον σε αυτούς τους ιερούς τόπους. Εδόθησαν με αποκάλυψη και γίνονται κατανοητοί με αποκάλυψη. Γι' αυτόν τον λόγο ένας εκ των Αδελφών έχει αναφερθεί στον ναό ως το «πανεπιστήμιο του Κυρίου»¹⁵.

Κανένα μέλος της Εκκλησίας δεν μπορεί να τελειοποιηθεί χωρίς τις διατάξεις του ναού. Έχουμε μία αποστολή να βοηθήσουμε όσους δεν έχουν αυτές τις ευλογίες να λάβουν¹⁶.

4

Έχουμε το προνόμιο να ανοίξουμε τις θύρες της σωτηρίας στους προγόνους μας.

Ναοί κτίζονται και αφιερώνονται, ούτως ώστε, μέσω της ιεροσύνης, οι γονείς να μπορούν να επισφραγίζονται στα παιδιά τους και τα παιδιά να μπορούν να επισφραγίζονται στους γονείς τους. Αυτές οι διατάξεις επισφραγίσεως ισχύουν τόσο για τους ζωντανούς όσο και για τους νεκρούς. Αν αποτύχουμε να επισφραγισθούμε στους γεννήτορές μας και τους απογόνους μας, ο σκοπός αυτής της γης, η υπερύψωση του ανθρώπου, θα χαθεί εντελώς όσον μας αφορά¹⁷.

Δεν αρκεί να επισφραγισθούν δύο σύζυγοι στον ναό για να είναι γι' αυτούς εγγυημένη η υπερύψωσή τους --αν είναι

πιστοί-- πρέπει επίσης να είναι αιωνίως συνδεδεμένοι με τους γεννήτορές τους και να φροντίσουν ώστε να γίνει το έργο για τους προγόνους αυτούς. «Εκείνοι χωρίς εμάς» είπε ο Απόστολος Παύλος «δεν μπορούν να γίνουν τέλειοι -- ούτε μπορούμε εμείς χωρίς τους νεκρούς μας να γίνουμε τέλειοι» (Δ&Δ 128:15). Συνεπώς, τα μέλη μας πρέπει να καταλάβουν ότι έχουν την ατομική ευθύνη να φροντίσουν ώστε να συνδεθούν με τους γεννήτορές τους -- ή όπως καθορίζει η ιερά γραφή, τους «πατέρες» μας. Αυτό είναι το νόημα του 2ου τμήματος, εδαφίου 2 στο Διδαχή και Διαθήκες, όταν ο Μορόνι διακήρυξε ότι ο Ηλίας ο Θεσβίτης «θα φυτέψει στις καρδιές των τέκνων τις υποσχέσεις που δόθηκαν στους πατέρες, και οι καρδιές των τέκνων θα στραφούν προς τους πατέρες τους»¹⁸.

Όταν σκέπτομαι τη γενεαλογία, βλέπω ανθρώπους -- ανθρώπους που αγαπώ, οι οποίοι περιμένουν την οικογένειά μας, τους απογόνους τους, να τους βοηθήσουν να αποκτήσουν υπερύψωση στο σελέστιο βασίλειο¹⁹.

Σε εμάς ανήκει το προνόμιο να ανοίξουμε τις θύρες της σωτηρίας σε αυτές τις ψυχές που ενδεχομένως να είναι φυλακισμένες στο σκότος, στον κόσμο των πνευμάτων, ώστε να λάβουν το φως του Ευαγγελίου και να κριθούν το ίδιο όπως και εμείς. Ναι, «τα έργα που εγώ κάνω» --να προσφέρουμε τις σωτήριες διατάξεις του Ευαγγελίου σε άλλους-- «θα κάνε[τε]» [βλέπε Κατά Ιωάννην 14:12]. Πόσες πολλές χιλιάδες συγγενών μας ήδη περιμένουν αυτές τις διατάξεις επισφραγίσεως;

Είναι καλό να ρωτήσουμε: «Έχω κάνει τα πάντα που μπορώ ως άτομο σε αυτήν την πλευρά του πέπλου; Θα είμαι σωτήρας γι' αυτούς -- τους γεννήτορές μου;»

Χωρίς αυτούς, δεν μπορούμε να γίνουμε τέλειοι! Η υπερύψωση είναι μια οικογενειακή υπόθεση²⁰.

Το πέπλο είναι πολύ λεπτό. Ζούμε στην αιωνιότητα. Για τον Θεό όλα είναι σαν μια μέρα. Υποθέτω ότι για τον Κύριο δεν υπάρχει πέπλο. Είναι όλα ένα σπουδαίο πρόγραμμα. Είμαι βέβαιος ότι υπάρχει αγαλλίαση στους ουρανούς καθώς συναντιόμαστε [στον ναό]. Οι γεννήτορές μας αγαλλιούν και η ελπίδα μου και η προσευχή μου είναι να επωφεληθούμε των ευκαιριών τώρα που μας δίδονται, για να πηγαίνουμε τακτικά στον ναό²¹.

Όσοι από εσάς έχετε εργασθεί για τη γενεαλογία σας, οι οποίοι συνειδητοποιείτε τη σημασία του έργου και έχετε νιώσει τον ενθουσιασμό που προέρχεται από την ένωση οικογενειών και από το να μαθαίνετε την ευγενή κληρονομιά σας, πρέπει να μοιρασθείτε αυτόν τον ενθουσιασμό με άλλους. Βοηθήστε τους να δουν τη χαρά και την ικανοποίηση που βλέπετε στο έργο. Πρέπει να μεταστρέψουμε περισσότερα από τα μέλη μας στο έργο αυτό. Υπάρχουν πολλά που πρέπει να γίνουν, όπως γνωρίζετε όλοι, και υπάρχουν πολλά, πολλά μέλη που θα μπορούσαν να κάνουν το έργο και θα απολάμβαναν να κάνουν το έργο, αν κάποιοι από εμάς --όλοι εσείς-- απλώς ανάβατε τη σπίθα σε αυτούς μέσω του ενθουσιασμού, του παραδείγματος και της αφοσίωσής σας²².

5

Παιδιά και νέοι χρειάζεται να μάθουν για τις ευλογίες που τους αναμένουν στον ναό.

Ο ναός είναι ένα ιερό μέρος και οι διατάξεις στον ναό είναι ιερού χαρακτήρα. Λόγω της ιερότητάς του, ενίοτε είμαστε απρόθυμοι να πούμε το οτιδήποτε για τον ναό στα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Ως συνέπεια, πολλοί δεν αναπτύσσουν την αληθινή επιθυμία να πάνε στον ναό ή, όταν πάνε εκεί, το κάνουν χωρίς πολύ υπόβαθρο να τους προετοιμάσει για τις υποχρεώσεις και τις διαθήκες στις οποίες εισέρχονται.

Πιστεύω ότι η κατάλληλη κατανόηση ή το υπόβαθρο θα βοηθήσουν απειρομεγέθως τους νέους μας για τον ναό. Αυτή η κατανόηση, πιστεύω ότι θα καλλιεργήσει μέσα τους την επιθυμία να επιζητήσουν τις ευλογίες τους της ιεροσύνης όπως τις επεδίωξε ο Αβραάμ [βλέπε Αβραάμ 1:1-4]²³.

Όταν τα παιδιά σας ρωτούν γιατί παντρευόμαστε στον ναό, θα πρέπει να τα διδάξετε ότι οι ναοί είναι τα μοναδικά μέρη επάνω στη γη όπου μπορούν να τελούνται ορισμένες διατάξεις. Θα πρέπει επίσης να αναφέρετε στα παιδιά σας τα προσωπικά σας συναισθήματα καθώς γονατίσατε μαζί μπροστά από τον ιερό βωμό και πήρατε επάνω σας διαθήκες που κατέστησαν δυνατόν να επισφραγισθούν αυτά [τα παιδιά] σε εσάς για πάντα²⁴.

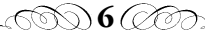
«Ο Θεός να μας ευλογεί να διδάσκουμε τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας τι μεγάλες ευλογίες τα περιμένουν, πηγαίνοντας στον ναό».

Πόσο αρμόζον είναι για τις μητέρες και τους πατέρες να δείχνουν τον ναό και να λένε στα παιδιά τους: «Αυτό είναι το μέρος όπου παντρευτήκαμε για την αιωνιότητα». Κάνοντάς το αυτό, το ιδανικό του γάμου στον ναό μπορεί να ενσταλαχτεί στον νου και την καρδιά των παιδιών σας, ενώ είναι πολύ μικρά²⁵.

Θα πρέπει να μοιραζόμαστε με την οικογένειά μας την αγάπη μας για τους προγόνους μας και την ευγνωμοσύνη μας να είμαστε εις θέσιν να τους βοηθήσουμε να λάβουν τις σωτήριες διατάξεις, όπως έκαναν οι γονείς μου με εμένα. Καθώς το κάνουμε αυτό, θα αναπτυχθούν μέσα στην οικογένειά μας αυξημένοι δεσμοί εκτιμήσεως και στοργής²⁶.

Πιστεύω ότι οι νέοι όχι μόνον είναι πρόθυμοι και ικανοί να κάνουν γενεαλογική έρευνα, αλλά αποτελούν καλά μέσα στο να δώσουν ζωή σε ολόκληρο το πρόγραμμα²⁷.

Ο Θεός να μας ευλογεί να διδάσκουμε τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας τι μεγάλες ευλογίες τα περιμένουν, πηγαίνοντας στον ναό²⁸.

Η αυξημένη προσέλευση στον ναό οδηγεί σε αυξημένη προσωπική αποκάλυψη.

Το κάνω συνήθεια, όποτε τελώ έναν γάμο, να προτείνω στο νεαρό ζεύγος να έλθει ξανά στον ναό όσο σύντομα μπορεί και να περάσει μέσα από τον ναό ξανά ως σύζυγοι. Δεν είναι αδύνατον να καταλάβουν πλήρως το νόημα της ιεράς προικοδότησης ή των επισφραγίσεων με ένα ταξίδι στον ναό, αλλά καθώς επαναλαμβάνουν τις επισκέψεις τους στον ναό, η ομορφιά, η σπουδαιότητα και η σημασία όλων αυτών θα τονισθεί επάνω τους. Κατόπιν έλαβα γράμματα από ορισμένα από αυτά τα νεαρά ζεύγη που εξέφραζαν εκτίμηση, επειδή αυτό το θέμα τονίσθηκε ιδιαίτερα. Καθώς επαναλαμβάνουν τις επισκέψεις τους στον ναό, η αγάπη τους ο ένας προς τον άλλον τείνει να αυξάνεται και ο γάμος τους τείνει να ενδυναμώνεται²⁹.

Στην πορεία των επισκέψεών μας στον ναό, μας δίδονται εσωτερικότερες γνώσεις ως προς το νόημα του αιώνιου ταξιδιού του ανθρώπου. Βλέπουμε όμορφους και εντυπωσιακούς συμβολισμούς των πιο σημαντικών γεγονότων --παρελθόντων, παρόντων και μελλοντικών-- που συμβολίζουν την αποστολή του ανθρώπου σε σχέση με τον Θεό. Μας γίνεται υπενθύμιση των υποχρεώσεών μας καθώς συνάπτουμε επίσημες διαθήκες αναφορικάς προς την υπακοή, την αφιέρωση, τη θυσία και την αφοσιωμένη υπηρετήση προς τον Επουράνιο Πατέρα μας³⁰.

Σας υπόσχομαι ότι με την αυξημένη προσέλευση στους ναούς του Θεού μας, θα λάβετε αυξημένη προσωπική αποκάλυψη να ευλογεί τη ζωή σας καθώς ευλογείτε όσους έχουν πεθάνει³¹.

Στη γαλήνη αυτών των όμορφων ναών, ενίοτε βρίσκουμε λύσεις στα σοβαρά προβλήματα της ζωής. Υπό την επίδραση του Πνεύματος, ενίοτε αγνή γνώση ρέει προς εμάς εκεί. Οι ναοί είναι μέρη προσωπικής αποκάλυψης. Όταν λυγίζω κάτω από το βάρος ενός προβλήματος ή μίας δυσκολίας, έχω πάει στον Οίκο

του Κυρίου με μία προσευχή στην καρδιά μου για απαντήσεις. Αυτές οι απαντήσεις έχουν έλθει με ευκρινείς και σαφέστατους τρόπους³².

Πηγαίνουμε στον ναό συχνά για να λάβουμε τις προσωπικές ευλογίες που προέρχονται από την τακτική λατρεία στον ναό; Προσευχές εισακούονται, αποκάλυψη επισυμβαίνει και η διδασκαλία από το Πνεύμα λαβαίνει χώρα στους αγίους ναούς του Κυρίου³³.

Ας καταστήσουμε τον ναό ένα ιερό σπιτικό μακριά από το αιώνιο σπιτικό μας³⁴.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε ότι ο ναός είναι «ένα σύμβολο όλων όσων εκτιμούμε» και προσδιόρισε κάποιες αλήθειες που συμβολίζουν οι ναοί (βλέπε τμήμα 1). Τι αντιπροσωπεύουν οι ναοί για εσάς;
- Στο τμήμα 2, πώς ισχύουν για όλα τα μέλη της οικογένειας οι διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον σχετικά με τις ευλογίες της ιεροσύνης; Καθώς επανεξετάζετε αυτό το τμήμα, συλλογισθείτε το προνόμιο και την ευθύνη σας να βοηθήσετε τα μέλη της οικογένειας να προετοιμαστούν να επιστρέψουν στην παρουσία του Θεού.
- Καθώς διαβάζετε το τμήμα 3, συλλογισθείτε τις διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον σχετικά με τις ευλογίες που λαμβάνουμε μέσω των διατάξεων του ναού. Με ποιους τρόπους έχετε ευλογηθεί μέσω των διατάξεων του ναού; Αν δεν έχετε λάβει ακόμη διατάξεις του ναού, συλλογισθείτε τι μπορείτε να κάνετε για να προετοιμασθείτε να τις λάβετε.
- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε: «Όταν σκέπτομαι τη γενεαλογία, βλέπω ανθρώπους -- ανθρώπους που αγαπώ» (τμήμα 4). Πώς θα μπορούσε αυτή η παρατήρηση να επηρεάσει την προσέγγισή σας για την οικογενειακή ιστορία; Τι μπορούμε να κάνουμε προκειμένου να βοηθήσουμε περισσότερους προγόνους μας να λάβουν τις ευλογίες του Ευαγγελίου;

- Ποια είναι ορισμένα πράγματα που μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε τα παιδιά και τους νέους να προετοιμαστούν για διατάξεις ναού και διαθήκες; Με ποιους τρόπους θα μπορούσαν οι νέοι να δώσουν «ζωή σε ολόκληρο το πρόγραμμα» της οικογενειακής ιστορίας; (Βλέπε τμήμα 5.)
- Ο Πρόεδρος Μπένσον μάς παρότρυνε να «καταστήσουμε τον ναό ένα ιερό σπιτικό μακριά από το αιώνιο σπιτικό μας» (τμήμα 6). Τι σημαίνει αυτή η δήλωση για εσάς; Σκεφθείτε ευλογίες που έχετε λάβει καθώς έχετε πάει ξανά στον ναό.

Σχετικές γραφές

Ησαΐας 2:1–3, Δ&Δ 97:15–16, 109:8–23, 124:39–41, 138:32–34

Βοήθεια διδασκαλίας

«Συχνά ένα μάθημα θα περιέχει περισσότερη ύλη από αυτήν που είστε εις θέσιν να διδάξετε στον χρόνο που σας έχει δοθεί. Σε τέτοιες περιπτώσεις, θα πρέπει να επιλέξετε την ύλη που θα είναι πλέον χρήσιμη για όσους διδάσκετε» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 98–99).

Σημειώσεις

1. “What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple”, *Ensign*, Αύγ. 1985, 8.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 260.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 256.
4. “What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple”, 6.
5. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 252.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 256. Η δήλωση του Χάρολντ Λη βρίσκεται στο Conference Report, Απρ. 1942, 87.
7. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 85.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 256.
9. “What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple”, 8–10.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 255.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 259.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 255–56.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 256.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 250.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 252. Βλέπε, επίσης, ΕλΠέι Κρίστιανσεν, στο Conference Report, Απρ. 1968, 134.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 252.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 248.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 248–49.
19. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 164.
20. *Come unto Christ* (1983), 126.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 253.
22. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 162.
23. “What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple”, 8.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 258.

25. "What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple", 6, 8.
26. *Come unto Christ through Temple Ordinances and Covenants* (φυλλάδιο, 1987), 2.
27. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 163.
28. "What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple", 10.
29. *God, Family, Country*, 183.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 251.
31. "The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants", *Ensign*, Μάιος 1987, 85.
32. "What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple", 8.
33. "Come unto Christ, and Be Perfected in Him", *Ensign*, Μάιος 1988, 85.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 256.

*Ο Πρόεδρος και η αδελφή Μπένσον ήσαν πάντοτε
αφοσιωμένοι και πιστοί ο ένας στον άλλον.*

Γάμος και οικογένεια -- ορισμένα από τον Θεό

«Η οικογένεια είναι ένα από τα μεγαλύτερα φρούρια ενάντια στο κακό της εποχής μας. Βοηθήστε στο να διατηρήσετε την οικογένειά σας δυνατή και κοντά και αξια των ευλογιών του Πατέρα μας στους Ουρανούς».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Από την αρχή του γάμου τους, ο Έζρα και η Φλώρα Μπένσον έκαναν το σπίτι και την οικογένειά τους κορυφαία προτεραιότητά τους. Όταν ήσαν μικρά τα παιδιά τους, άρχισαν να τονίζουν ότι ήθελαν να μην υπάρχουν «άδειες καρέκλες» στην αιωνιότητα¹. Ο Πρόεδρος Μπένσον τόνισε αυτό το ίδιο μήνυμα κατά τη διάρκεια της υπηρετήσεώς του ως ηγέτης της Εκκλησίας. Είπε:

«Ο Θεός προόριζε την οικογένεια να είναι αιώνια. Με όλη μου την ψυχή, καταθέτω μαρτυρία για την αλήθεια αυτής της διακήρυξης. Είθε να μας ευλογεί να ενδυναμώνουμε το σπιτικό μας και τη ζωή κάθε μέλους της οικογένειας, ούτως ώστε εν ευθέτω χρόνω να μπορούμε να αναφέρουμε στον Επουράνιο Πατέρα μας στο σελέστιο σπιτικό Του ότι είμαστε όλοι εκεί -- πατέρας, μητέρα, αδελφή, αδελφός, όλοι όσοι αγαπούν ο ένας τον άλλον. Κάθε καρέκλα είναι γεμάτη. Είμαστε όλοι πίσω στο σπίτι»².

Για τον Πρόεδρο και την αδελφή Μπένσον, η προσπάθεια ενδυνάμωσης της οικογένειάς τους άρχισε με τη γαλούχηση του γάμου τους. Ήσαν στοργικοί και αφοσιωμένοι και πιστοί. Αν και δεν είχαν την τάση να διαπληκτίζονται, συχνά είχαν ειλικρινείς συζητήσεις³. Είχαν απόλυτη εμπιστοσύνη ο ένας στον άλλον, κάτι για το οποίο ένιωθαν ότι ήταν ένα από τα μεγαλύτερα δυνατά σημεία του γάμου τους. «Ποτέ, ποτέ δεν είχα αμφιβολία για την αφοσίωση της Φλώρας» είπε ο Πρόεδρος Μπένσον⁴.

Ο Πρόεδρος και η αδελφή Μπένσον υποστήριζαν και ενδυναμώναν ο ένας τον άλλον. «Η Φλώρα είχε περισσότερη προοπτική για εμένα και τις δυνατότητές μου παρά οιοσδήποτε άλλος στη ζωή μου. Η πίστη και η υποστήριξή της ήταν μία σπουδαία ευλογία» είπε ο Πρόεδρος Μπένσον⁵. Συχνά, όταν αισθανόταν ανεπαρκής στις απαιτητικές του ευθύνες, η αδελφή Μπένσον τού σκούπιζε τα δάκρυα και τον παρηγορούσε⁶. Επιζητούσε τη βοήθεια του Κυρίου στο να τον στηρίζει και παρότρυνε τα παιδιά τους να κάνουν το ίδιο. «Γινόταν πολύ προσευχή και νηστεία για τον μπαμπά» έλεγε η κόρη, η Μπάρμπαρα⁷.

Οικοδομώντας επάνω στο στερεό θεμέλιο του γάμου τους, ο Πρόεδρος και η αδελφή Μπένσον δίδαξαν στα παιδιά τους τη σημασία των αιώνιων οικογενειακών σχέσεων. «Οι γονείς μας ενστάλαξαν βαθιά συναισθήματα αφοσίωσης και αγάπης ανάμεσα σε εμάς, τα παιδιά» είπε ο υιός, ο Μαρκ. «Δεν νομίζω ότι δημιουργείται φυσικά σε ένα σπίτι αυτό το είδος ατμόσφαιρας, αλλά παροτρύνεται και προάγεται από μία ενδιαφερόμενη και στοργική μητέρα και έναν πατέρα»⁸.

Το πρότυπο συμπεριφοράς που ανέμεναν οι Μπένσον, καθώς και η προτεραιότητα που έδιδαν στην οικογένεια, επικεντρωνόταν στο Ευαγγέλιο. Εργάζονταν για τη δημιουργία ενός σπιτικού όπου επικρατούσε η αγάπη, όπου τα παιδιά μάθαιναν και αναπτύσσονταν και όπου είχαν διασκέδαση. Οι Μπένσον ήθελαν να είναι το σπιτικό τους ένα καταφύγιο από τον κόσμο. «Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είχαμε αγώνες» είπε ο υιός, ο Ριντ. «Δεν τα πηγαίναμε πάντοτε καλά. Δεν κάναμε πάντοτε τις δουλειές μας. Μερικές φορές δοκιμάζαμε την υπομονή της μητέρας στα όριά της. Όμως, στα πάντα υπήρχε ένα συναίσθημα οικογενειακής ενότητας, ένα συναίσθημα ότι προσπαθούσαμε να ενωθούμε»⁹. Η αδελφή Μπένσον ανεγνώρισε: «Κανείς δεν είναι τέλειος. Στην οικογένειά μας δεν είναι αντικειμενικός στόχος μας να μεγαλύνουμε τα ελαττώματα ο ένας του άλλου, αλλά να παροτρύνουμε ο ένας τον άλλον να βελτιωθεί»¹⁰.

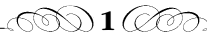
Τα παιδιά των Μπένσον ήσαν ακόμη μικρά, όταν ο πατέρας τους εκλήθη να υπηρετήσει στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και ανησυχούσε για το πώς θα μπορούσε το πρόγραμμα ταξιδιού του να επηρεάσει τον χρόνο του μαζί τους. Έγραφε στο

ημερολόγιό του: «Εκτεταμένα ταξίδια για έργο της Εκκλησίας θα με πάρουν από την οικογένειά μου σε μεγάλο βαθμό. ... Ευελπιστώ ειλικρινώς να είμαι πιστός στην οικογένειά μου, να τους κρατώ κοντά στην Εκκλησία και εντούτοις να εκπληρώνω τις υποχρεώσεις μου ως ένας εκ των Μελών της Γενικής Εξουσίας. Αυτό γνωρίζω ότι δεν θα είναι εύκολο ζήτημα»¹¹.

Το γεγονός ότι δεν ήταν εύκολο παρακίνησε τον Πρόεδρο Μπένσον να εργάζεται σκληρά για να είναι κοντά στην οικογένειά του. «Ορισμένες από τις πιο ευτυχισμένες, πιο ικανοποιητικές για την ψυχή εντυπώσεις και εμπειρίες της ζωής [μου] σχετίζονται με το σπίτι και τις οικογενειακές σχέσεις» είπε¹².

Το 1957, ως υπουργός γεωργίας των Ηνωμένων Πολιτειών, ο Πρόεδρος Μπένσον έκανε ένα ταξίδι τεσσάρων εβδομάδων σε όλον τον κόσμο, προκειμένου να αναπτύξει ευκαιρίες για εμπορικές συναλλαγές. Η αδελφή Μπένσον και οι θυγατέρες, Μπέβερλυ και Μπόι, τον συνόδευαν. Πήγαν σε 12 χώρες, όπου συναντήθηκαν με κυβερνητικούς ηγέτες και επισκέφθηκαν σημαντικές πολιτιστικές τοποθεσίες, προσφυγικούς καταυλισμούς και γεωργικές εκμεταλλεύσεις. Ο Πρόεδρος Μπένσον ένωσε ότι η περιοδεία ήταν επιτυχημένη στην αύξηση των ευκαιριών για εμπορικές συναλλαγές και επίσης στη δημιουργία καλής θελήσεως για την Εκκλησία. Όταν επέστρεψαν σπίτι, η θυγατέρα Μπεθ περίμενε, καθώς προσγειωνόταν το αεροπλάνο. Όταν είδε τους γονείς της, άρχισε να τρέχει προς αυτούς με δάκρυα στα μάτια της. Ο πατέρας της την πλησίασε και την τράβηξε στη στοργική αγκάλη του. Σχολίασε στοχαστικά: «Από όλα τα συναρπαστικά πράγματα του κόσμου [που είχαμε δει], εκείνη η στιγμή ήταν ξαφνικά η καλύτερη από ολόκληρο το ταξίδι»¹³.

Διδασκαλίες του Έξρα Ταφτ Μπένσον

Η οικογένεια είναι η πιο σημαντική οργάνωση στον παρόντα καιρό και στην αιωνιότητα.

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών θεωρεί την οικογένεια ως την πιο σημαντική οργάνωση στον παρόντα καιρό και σε όλη την αιωνιότητα. Η Εκκλησία

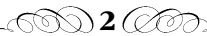
διδάσκει ότι τα πάντα θα πρέπει να επικεντρώνονται στην οικογένεια και γύρω από αυτήν. Τονίζει ότι η διατήρηση της οικογενειακής ζωής στον παρόντα καιρό και σε όλη την αιωνιότητα προηγείται όλων των άλλων ενδιαφερόντων¹⁴.

Δεν μπορεί να υπάρξει κανένα ικανοποιητικό υποκατάστατο του σπιτικού. Το θεμέλιό του είναι τόσο αρχαίο όσο και ο κόσμος. Η αποστολή του έχει ορισθεί από τον Θεό¹⁵.

Η ποιότητα ενός έθνους εξαρτάται από την ποιότητα των σπιτικών του. Αυτή η Εκκλησία θα εξαρτάται από την ποιότητα των σπιτικών της. Δεν είμαστε καλύτεροι ως λαός απ' ό,τι είναι οι εστίες μας, τα σπιτικά μας. ...Το καλό σπιτικό είναι το πέτρινο θεμέλιο, ο ακρογωνιαίος λίθος του πολιτισμού. Πρέπει να διατηρηθεί. Πρέπει να ενδυναμωθεί¹⁶.

Ορισμένοι άνθρωποι με ερωτούν ως ηγέτη της Εκκλησίας γιατί θέτουμε τόσο πολύ έμφαση στο σπιτικό και την οικογένεια, όταν υπάρχουν τόσο μεγαλύτερα προβλήματα γύρω μας. Ασφαλώς, η απάντηση είναι ότι τα μεγαλύτερα προβλήματα είναι απλώς ο αντικατοπτρισμός ατομικών και οικογενειακών προβλημάτων¹⁷.

Ο γάμος και η οικογενειακή ζωή έχουν ορισθεί από τον Θεό. Κατά μίαν αιώνια έννοια, η σωτηρία αποτελεί οικογενειακή υπόθεση. Ο Θεός θεωρεί υπόλογους τους γονείς για την επιστασία τους στην ανατροφή της οικογενείας τους. Είναι μία ιερότατη ευθύνη¹⁸.

Στους ευτυχιμένους γάμους, οι σύζυγοι αγαπούν και υπηρετούν τον Θεό και ο ένας τον άλλον.

Ο γάμος, το σπιτικό και η οικογένεια είναι κάτι περισσότερο από απλοί κοινωνικοί θεσμοί. Είναι θείοι, όχι φτιαγμένοι από τον άνθρωπο. Ο Θεός όρισε τον γάμο εξ αρχής. Στο χρονικό εκείνου του πρώτου γάμου καταγεγραμμένου στη Γένεση, ο Κύριος κάνει τέσσερεις σημαντικές διακηρύξεις: πρώτον, ότι δεν είναι καλό ο άνδρας να είναι μόνος του· δεύτερον, ότι η γυναίκα δημιουργήθηκε για να είναι σύντροφος βίου του ανδρός· τρίτον, ότι και οι δύο θα πρέπει να είναι σάρκα μία και, τέταρτον, ότι ο άνδρας θα πρέπει να αφήσει τον πατέρα και τη μητέρα του και να προσκολληθεί στη σύζυγό του. (Βλέπε Γένεση 2:18, 24.)

Αργότερα, σαν να ενισχύσει την προηγούμενη δήλωση, είπε ο Κύριος: «Εκείνο, λοιπόν, που ο Θεός συνένωσε, ο άνθρωπος ας μη χωρίζει» (Κατά Ματθαίον 19:6). Είπε επίσης: «Να αγαπάς τη γυναίκα σου με όλη την καρδιά σου, και να προσκολλάσαι σ' αυτήν και σε κανέναν άλλο» (Δ&Δ 42:22)¹⁹.

Οι γραφές μάς λένε: «Ο Αδάμ άρχισε να καλλιεργεί τη γη... όπως τον είχα προστάξει εγώ ο Κύριος. Και η Εύα, η γυναίκα του, και εκείνη κοπίαζε μαζί του. ...Άρχισαν να πληθύνονται και να γεμίζουν τη γη. ...Και ο Αδάμ και η Εύα, η γυναίκα του, επικαλέστηκαν το όνομα τού Κυρίου. ...Και ο Αδάμ με την Εύα ευλόγησαν το όνομα τού Θεού, και έκαναν τα πάντα γνωστά στους γιους τους και στις κόρες τους. ...Και ο Αδάμ με την Εύα, τη γυναίκα του, δεν σταμάτησαν να επικαλούνται τον Θεό». (Μωυσή 5:1-2, 4, 12, 16.)

Από αυτό το εμπνευσμένο χρονικό, βλέπουμε ότι ο Αδάμ και η Εύα μάς έδωσαν ένα ιδανικό παράδειγμα μίας σχέσης διαθήκης-γάμου. Κοπίαζαν μαζί. Έκαναν παιδιά μαζί. Προσεύχονταν μαζί. Και δίδασκαν στα παιδιά τους το Ευαγγέλιο -- μαζί. Αυτό είναι το πρότυπο που θα ήθελε ο Θεός να μιμηθούν όλοι οι χρηστοί άνδρες και γυναίκες²⁰.

Ο γάμος καθ' εαυτόν πρέπει να θεωρείται ως ιερά διαθήκη ενώπιον του Θεού. Το έγγαμο ζεύγος έχει υποχρέωση όχι μόνον μεταξύ του αλλά και στον Θεό. Εκείνος έχει υποσχεθεί ευλογίες σε αυτούς που τιμούν αυτήν τη διαθήκη.

Η πιστότητα στους όρκους γάμου κάποιου είναι απολύτως απαραίτητη για αγάπη, εμπιστοσύνη και γαλήνη. Η μοιχεία καταδικάζεται κατηγορηματικώς από τον Κύριο...

Η συγκράτηση και ο αυτοέλεγχος πρέπει να είναι κυβερνώσες αρχές στη σχέση του γάμου. Τα ζεύγη πρέπει να μάθουν να χαλιναγωγούν τη γλώσσα τους καθώς και τα πάθη τους.

Η προσευχή στο σπιτικό και η προσευχή μαζί θα ενδυναμώσουν την ενότητα [ενός ζεύγους]. Βαθμιαίως, σκέψεις, φιλοδοξίες και ιδέες θα συγχωνευθούν σε μία ενότητα μέχρις ότου επιζητείτε τους ίδιους σκοπούς και στόχους.

Βασισθείτε στον Κύριο, στις διδασκαλίες των προφητών και στις γραφές για καθοδήγηση και βοήθεια, ειδικώς όταν μπορεί να υπάρχουν διαφωνίες και προβλήματα.

Η πνευματική ανάπτυξη προέρχεται με την επίλυση προβλημάτων μαζί -- όχι να τα αποφεύγουμε. Η σημερινή υπέρμετρη έμφαση στον ατομικισμό φέρνει εγωτισμό και χωρισμό. Δύο άτομα να γίνονται «μία σάρκα» είναι ακόμη το πρότυπο του Κυρίου. (Βλέπε Γένεση 2:24.)

Το μυστικό ενός ευτυχισμένου γάμου είναι να υπηρετείτε τον Θεό και ο ένας τον άλλον. Στόχος του γάμου είναι η ενότητα και το ενιαίο καθώς και η ανάπτυξη της προσωπικότητας. Παραδόξως, όσο περισσότερο υπηρετούμε ο ένας τον άλλον, τόσο μεγαλύτερη είναι η πνευματική και συναισθηματική μας ανάπτυξη²¹.

Η συμβουλή από τον Απόστολο Παύλο είναι ωραιότατη και στο θέμα. Είπε απλώς: «Οι άνδρες, αγαπάτε τις γυναίκες σας, όπως ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία» (Προς Εφεσίους 5:25).

Σε αποκάλυψη των τελευταίων ημερών, ο Κύριος μιλά πάλι για αυτήν την υποχρέωση. Είπε: «Να αγαπάς τη γυναίκα σου με όλη την καρδιά σου, και να προσκολλάσαι σ' αυτήν και σε κανέναν άλλο» (Δ&Δ 42:22). Κατά τη γνώση μου, υπάρχει μόνον ένα άλλο πράγμα σε όλες τις γραφές το οποίο προσταζόμαστε να αγαπούμε με όλη μας την καρδιά και αυτό είναι ο Ίδιος ο Θεός. Σκεφθείτε τι σημαίνει αυτό!

Αυτό το είδος αγάπης μπορεί να εκδηλώνεται για τη σύζυγό σας με τόσους πολλούς τρόπους. Πρώτον και κύριο, κανείς εκτός από τον Ίδιο τον Θεό δεν έχει προτεραιότητα πάνω από τη σύζυγό σας στη ζωή σας -- ούτε η εργασία ούτε η ψυχαγωγία ούτε τα πάρεργα. Η σύζυγός σας είναι η πολυτίμη, αιώνια σύντροφος διά βίου -- η σύντροφός σας.

Τι σημαίνει να αγαπάτε κάποιον με όλη την καρδιά σας; Σημαίνει να αγαπάτε με όλα σας τα αισθήματα και με όλη σας την αφοσίωση. Σίγουρα όταν αγαπάτε τη σύζυγό σας με όλη σας την καρδιά, δεν μπορείτε να την μειώνετε, να την επικρίνετε, να της ευρίσκετε ελαττώματα ή να την προσβάλετε με λόγια, βαρύνουσα συμπεριφορά ή πράξεις.

Τι σημαίνει να «προσκολλάσαι σ' αυτήν»; Σημαίνει να είσθε δίπλα της, να είσθε αφοσιωμένος και πιστός σε αυτήν, να επικοινωνείτε μαζί της και να εκφράζετε την αγάπη σας για αυτήν²².

«Η αγάπη που γνωρίζουμε εδώ είναι... η πεμπτουσία που ενώνει οικογένειες μαζί για τον παρόντα καιρό και για όλη την αιωνιότητα».

Οι σύζυγοι που αγαπούν ο ένας τον άλλον θα βρουν ότι αυτή η αγάπη και η αφοσίωση είναι αμοιβαίες. Αυτή η αγάπη θα παρέχει μία ατμόσφαιρα γαλούχησης για τη συναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών. Η οικογενειακή ζωή θα πρέπει να είναι χρόνος ευτυχίας και χαράς στον οποίον τα παιδιά μπορούν να αναπολούν με στοργικές αναμνήσεις και σχέσεις²³.

3

Οι δυνατές οικογένειες καλλιεργούν αγάπη, σεβασμό και υποστήριξη για κάθε μέλος της οικογένειας.

Ας ενδυναμώνουμε την οικογένεια. Οι οικογενειακές και ατομικές προσευχές πρωί και βράδυ μπορούν να προσκαλέσουν τις ευλογίες του Κυρίου στα σπιτικά μας. Η ώρα του γεύματος παρέχει έναν υπέροχο χρόνο να επανεξετάσουμε τις δραστηριότητες της ημέρας και όχι μόνον να τρέφουμε το σώμα, αλλά να τρέφουμε το πνεύμα επίσης, με τα μέλη της οικογένειας να διαβάζουν τις

γραφές με σειρά, ειδικώς το Βιβλίο του Μόρμον. Η νύκτα είναι σπουδαίος χρόνος για να πάει ο πολυάσχολος πατέρας στην πλευρά του κρεβατιού κάθε του παιδιού, να μιλήσει μαζί τους, να απαντήσει στις ερωτήσεις τους και να τους πει πόσο πολύ τα αγαπά²⁴.

Η οικογένεια είναι ένα από τα μεγαλύτερα φρούρια ενάντια στο κακό της εποχής μας. Βοηθήστε στο να διατηρήσετε την οικογένειά σας δυνατή και κοντά και άξια των ευλογιών του Πατέρα μας στους Ουρανούς. Καθώς το κάνετε, θα λάβετε πίστη και δύναμη που θα ευλογήσουν τη ζωή σας για πάντα²⁵.

Ένα μεγάλο πράγμα που απαιτεί ο Κύριος από τον καθέναν μας είναι να παράσχουμε ένα σπιτικό, όπου υπάρχει μία ευτυχισμένη, θετική επιρροή για καλό. Στο μέλλον, η δαπανηρότητα των οικιακών επίπλων ή ο αριθμός των λουτρών δεν θα έχει πολλή σημασία, αλλά αυτό που θα έχει σημασία σε μεγάλο βαθμό είναι αν τα παιδιά μας ένωσαν αγάπη και αποδοχή στο σπίτι. Θα έχει μεγάλη σημασία αν υπήρξε ευτυχία και γέλιο ή διαπληκτισμοί και έριδες²⁶.

Οι επιτυχημένες οικογένειες έχουν αγάπη και σεβασμό για κάθε μέλος της οικογένειας. Τα μέλη της οικογένειας γνωρίζουν ότι τα αγαπούν και τα εκτιμούν. Τα παιδιά αισθάνονται ότι τα αγαπούν οι γονείς τους. Συνεπώς, είναι ασφαλή και με πεποίθηση.

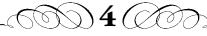
Οι δυνατές οικογένειες καλλιεργούν το χαρακτηριστικό της αποτελεσματικής επικοινωνίας. Μιλούν ανοικτά για τα προβλήματα τους, κάνουν σχέδια μαζί και συνεργάζονται για κοινούς αντικειμενικούς στόχους. Η οικογενειακή βραδιά και τα οικογενειακά συμβούλια τίθενται σε εφαρμογή και χρησιμοποιούνται ως αποτελεσματικά εργαλεία προς τον σκοπό αυτόν.

Πατέρες και μητέρες σε δυνατές οικογένειες μένουν κοντά στα παιδιά τους. Μιλούν. Ορισμένοι πατέρες παίρνουν συνέντευξη επισήμως από κάθε παιδί, άλλοι το κάνουν ανεπίσημως και άλλοι επωφελούνται της ευκαιρίας να περνούν τακτικώς χρόνο μόνοι με κάθε παιδί.

Κάθε οικογένεια έχει προβλήματα και δυσκολίες. Όμως οι επιτυχημένες οικογένειες προσπαθούν να συνεργάζονται για λύσεις αντί να καταφεύγουν στην επίκριση και την έριδα. Προσεύχονται

ο ένας για τον άλλον, συζητούν και δίδουν ενθάρρυνση. Περιστασιακώς, αυτές οι οικογένειες νηστεύουν μαζί εις επίρρωσιν ενός εκ των μελών της οικογένειας.

Οι δυνατές οικογένειες υποστηρίζουν ο ένας τον άλλον²⁷.

Το σπιτικό είναι το καλύτερο μέρος να μάθουν τα παιδιά τις αρχές και τις πρακτικές του Ευαγγελίου.

Η οικογένεια είναι το πιο αποτελεσματικό μέρος να ενσταλαχτούν παντοτινές αξίες στα μέλη της. Εκεί όπου η οικογενειακή ζωή είναι δυνατή και βασίζεται σε αρχές και πρακτικές του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού... δεν εμφανίζονται προβλήματα τόσο εύκολα²⁸.

Οι επιτυχημένοι γονείς έχουν ανακαλύψει ότι δεν είναι εύκολο να ανατρέφουν παιδιά σε ένα περιβάλλον μολυσμένο από το κακό. Συνεπώς, κάνουν εσκεμμένα βήματα για να παράσχουν τις καλύτερες των ψυχωφελών επιρροών. Διδάσκονται ηθικές αρχές. Διατίθενται και αναγιγνώσκονται καλά βιβλία. Η παρακολούθηση της τηλεόρασης ελέγχεται. Παρέχεται καλή και ανυψωτική μουσική. Όμως κάτι πιο σημαντικό, οι γραφές διαβάζονται και συζητώνται ως μέσον για να βοηθήσει στην ανάπτυξη της πνευματικότητας.

Σε επιτυχημένα σπίτια Αγίων των Τελευταίων Ημερών, οι γονείς διδάσκουν στα παιδιά τους να καταλάβουν την πίστη στον Θεό, τη μετάνοια, τη βάπτισμα και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. (Βλέπε Δ&Δ 68:25.)

Η οικογενειακή προσευχή είναι μία συνεπής πρακτική σε αυτές τις οικογένειες. Η προσευχή αποτελεί το μέσον για να αναγνωρισθεί η εκτίμηση για ευλογίες και να αναγνωρισθεί ταπεινώς η εξάρτηση από τον Παντοδύναμο Θεό για δύναμη και υποστήριξη.

Είναι ένα σοφό και αληθινό ρητό ότι οι οικογένειες που γονατίζουν μαζί, σηκώνονται ενώπιον του Κυρίου²⁹!

Τα παιδιά χρειάζεται να ξέρουν ποια είναι κατά την αιώνια έννοια της ταυτότητάς τους. Πρέπει να ξέρουν ότι έχουν έναν Επουράνιο Πατέρα στον οποίον μπορούν να βασίζονται, στον οποίον μπορούν να προσεύχονται και από τον οποίον μπορούν

να λαμβάνουν καθοδήγηση. Πρέπει να ξέρουν από πού ήλθαν, ούτως ώστε η ζωή τους να έχει νόημα και σκοπό.

Τα παιδιά πρέπει να διδάσκονται να προσεύχονται, να βασίζονται στον Κύριο για καθοδήγηση και να εκφράζουν εκτίμηση για τις ευλογίες που τους ανήκουν. Ενθυμούμαι να γονατίζω στην πλευρά του κρεβατιού των μικρών παιδιών μας και να τα βοηθώ με τις προσευχές τους.

Τα παιδιά πρέπει να διδάσκονται το σωστό από το λάθος. Μπορούν και πρέπει να μαθαίνουν τις εντολές του Θεού. Πρέπει να διδάσκονται ότι είναι λάθος να κλέβουν, να ψεύδονται, να εξαπατούν ή να εποφθαλμιούν αυτά που έχουν άλλοι.

Τα παιδιά πρέπει να διδάσκονται να εργάζονται στο σπίτι. Θα πρέπει να μάθουν εκεί ότι η έντιμη εργασία αναπτύσσει αξιοπρέπεια και αυτοσεβασμό. Θα πρέπει να μάθουν την ευχαρίστηση της εργασίας, να κάνουν μία δουλειά καλά.

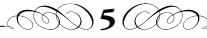
Ο ελεύθερος χρόνος των παιδιών πρέπει να κατευθύνεται εποικοδομητικά σε ψυχωφελείς, θετικές ενασχολήσεις³⁰.

Προορισμένο να ενδυναμώνει και να προστατεύει την οικογένεια, το πρόγραμμα της Εκκλησίας για την οικογενειακή βραδιά καθιερώνει μια βραδιά κάθε εβδομάδα που πρέπει να τίθεται στην άκρη, ούτως ώστε οι πατέρες και οι μητέρες να συγκεντρώνουν γύρω τους, τους υιούς και τις θυγατέρες τους στο σπιτικό³¹.

Οι αρχές του Ευαγγελίου μπορούν να ενοσταλαχτούν μέσω αποτελεσματικών οικογενειακών βραδιών, όπου οι νέοι θα ενισχυθούν, ούτως ώστε να μη χρειάζεται να φοβούνται για το μέλλον τους. Τέτοια διδασκαλία πρέπει να γίνεται με πίστη, μαρτυρία και αισιοδοξία³².

Το να βάζετε το σπίτι σας σε τάξη σημαίνει να τηρείτε τις εντολές του Θεού. Αυτό φέρνει αρμονία και αγάπη. ...Είναι η καθημερινή οικογενειακή προσευχή. Είναι το να διδάσκετε στην οικογένειά σας να καταλάβει το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Είναι κάθε μέλος της οικογένειας να τηρεί τις εντολές του Θεού. Είναι... το να είναι άξιοι να λάβουν εγκριτικό ναού, όλα τα μέλη της οικογένειας να λάβουν τις διατάξεις της υπερνύσσεως και να επισφραγισθεί η οικογένειά σας μαζί για την αιωνιότητα. Είναι

το να είναι ελεύθεροι από υπερβολικό χρέος, με τα μέλη της οικογένειας να πληρώνουν δέκατα και προσφορές εις το ακέραιον³³.

Ο Θεός έχει αποκαλύψει ότι η οικογένεια μπορεί να διαρκέσει πέραν του τάφου.

Η αγάπη που γνωρίζουμε εδώ δεν είναι παροδική, αλλά η πεμπουσία που ενώνει οικογένειες μαζί για τον παρόντα καιρό και για όλη την αιωνιότητα³⁴.

Ήταν μέσω του Τζόζεφ Σμιθ που ο Θεός των Ουρανών απεκάλυψε την αλήθεια ότι η οικογένεια μπορεί να διαρκέσει πέραν του τάφου -- ότι οι συμπάθειες, τα συναισθήματα και η αγάπη μας ο ένας για τον άλλον μπορούν να υπάρχουν για πάντα³⁵.

Καμία θυσία δεν είναι πάρα πολύ μεγάλη για να έχουμε τις ευλογίες ενός αιώνιου γάμου. Για τους περισσότερους από εμάς ο ναός είναι εύκολα προσβάσιμος, ίσως τόσο άνετα που η ευλογία δεν λαμβάνεται υπ' όψιν αρκετά σοβαρά. Όπως και με άλλα θέματα πίστης στον τρόπο ζωής του Ευαγγελίου, το να είσαι παντρεμένος με τον τρόπο του Κυρίου απαιτεί προθυμία να απαρνηθείς την ασέβεια --την κοσμικότητα-- και αποφασιστικότητα να κάνεις το θέλημα του Πατέρα. Με αυτήν την πράξη πίστης, δείχνουμε την αγάπη μας στον Θεό και το ενδιαφέρον μας για τους αγέννητους ακόμη απογόνους. Καθώς η οικογένειά μας είναι η μεγαλύτερη πηγή χαράς σε τούτη τη ζωή, το ίδιο μπορεί να είναι στην αιωνιότητα³⁶.

Σπίτι και οικογένεια. Έχουμε τέτοιες βαθιά ευτυχισμένες αναμνήσεις, όταν απλώς ακούμε να αναφέρονται αυτές οι αγαπημένες λέξεις! Επιθυμώ και προσεύχομαι για εσάς, με όλη την ένταση της ψυχής μου, ώστε να γνωρίσετε την ανείπωτη χαρά και ικανοποίηση της αξιότιμης γονικής ιδιότητας. Θα χάσετε μία από τις βαθύτατες χαρές αυτής της ζωής και αιωνιότητας, αν εσκεμμένως αποφύγετε τις ευθύνες της γονικής ιδιότητας και της δημιουργίας σπιτικού. Όπως απεκαλύφθη μέσω του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ, η ένδοξη έννοια του σπιτικού και της παντοτινής οικογενειακής σχέσεως εδράζεται στην ίδια τη βάση της ευτυχίας μας εδώ και μετά στην αιωνιότητα³⁷.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Μπένσον δίδαξε: «Κατά μίαν αιώνια έννοια, η σωτηρία αποτελεί οικογενειακή υπόθεση» (τμήμα 1). Τι σημαίνει αυτό για εσάς; Τι μπορούν να κάνουν τα μέλη της οικογένειας για τη σωτηρία ο ένας του άλλου;
- Καθώς μελετάτε τη συμβουλή του Προέδρου Μπένσον στο τμήμα 2, συλλογισθείτε πώς όλα έχουν σχέση με αυτό που απεκάλεσε «το μυστικό ενός ευτυχισμένου γάμου». Γιατί νομίζετε ότι αυτό το «μυστικό» οδηγεί στην ευτυχία;
- Στο τμήμα 3, συλλογισθείτε τι είπε ο Πρόεδρος Μπένσον για τις πρακτικές μίας επιτυχημένης οικογένειας. Με ποιους τρόπους ενδυναμώνουν αυτές οι πρακτικές τις οικογένειες; Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να ακολουθήσετε αυτήν τη συμβουλή.
- Γιατί νομίζετε ότι η οικογένεια είναι «το πιο αποτελεσματικό μέρος να ενσταλαχτούν παντοτινές αξίες»; (Βλέπε τμήμα 4, προσέχοντας τη συγκεκριμένη συμβουλή του Προέδρου Μπένσον σχετικά με τη διδασκαλία στην οικογένεια.) Πότε έχετε δει μέλη της οικογένειας να βοηθούν το ένα το άλλο να μάθουν αρχές του Ευαγγελίου;
- Ο Πρόεδρος Μπένσον κατέθεσε μαρτυρία ότι οι οικογένειες μπορούν να «διαρκέσουν πέραν του τάφου» (τμήμα 5). Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας καθώς συλλογίζετε αυτήν την αλήθεια; Ποιες είναι κάποιες «γλυκές αναμνήσεις» που σας έρχονται με την αναφορά του σπιτικού και της οικογένειας;

Σχετικές γραφές

Ψαλμοί 127:3–5, Προς Κορινθίους Α΄ 11:11, Νεφί Γ΄ 18:21, Δ&Δ 49:15, 132:18–19. Βλέπε, επίσης, «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλον τον κόσμο», *Ensign*, Νοέμβρ. 2010, 129.

Βοήθεια μελέτης

«Η μελέτη σας του Ευαγγελίου είναι περισσότερο αποτελεσματική, όταν διδάσκετε με το Άγιο Πνεύμα. Πάντοτε να ξεκινάτε τη

μελέτη σας του Ευαγγελίου προσευχόμενοι για να σας βοηθήσει το Άγιο Πνεύμα να μάθετε» (*Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* [2004], 18).

Σημειώσεις

1. Στο Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 363.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 493.
3. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 126.
4. Στο Ντερίν Χεντ Ροντρίγκες, “Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion”, *Ensign*, Μάρτ. 1987, 20.
5. Στο “Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion”, 14.
6. Βλέπε *Ezra Taft Benson: A Biography*, 179.
7. Μπάριμπαρ Μπένσον Γουώκερ, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 179.
8. Μαρκ Αμούσεν Μπένσον, στο “Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion”, 20.
9. Ρηντ Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 140.
10. Φλώρα Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 133.
11. Στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 178.
12. Στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 126.
13. Στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 327.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 489.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1949, 198.
16. Στο Conference Report, Οκτ. 1953, 122.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 521.
18. “Fundamentals of Enduring Family Relationships”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1982, 59.
19. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 534.
20. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 534.
21. “Fundamentals of Enduring Family Relationships”, 59, 60.
22. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson* (2003), 209–10.
23. “Fundamentals of Enduring Family Relationships”, 59.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 491.
25. “To the ‘Youth of the Noble Birthright’”, *Ensign*, Μάιος 1986, 43.
26. “Great Things Required of Their Fathers”, *Ensign*, Μάιος 1981, 34.
27. “Counsel to the Saints”, *Ensign*, Μάιος 1984, 6.
28. “Fundamentals of Enduring Family Relationships”, 59.
29. “Counsel to the Saints”, 6–7.
30. “Fundamentals of Enduring Family Relationships”, 60.
31. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 528.
32. “May the Kingdom of God Go Forth”, *Ensign*, Μάιος 1978, 33.
33. “Great Things Required of Their Fathers”, 36.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 492.
35. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 490.
36. “This Is a Day of Sacrifice”, *Ensign*, Μάιος 1979, 33–34.
37. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 491–92.

Ο Έζρα Ταφτ Μπένσον με τους υιούς του, Ρητ και Μαρκ.

Οι ιερές κλήσεις των πατέρων και μητέρων

*«Είθε να είμαστε πιστοί σε αυτήν τη
σπουδαία υποχρέωση της γονικής ιδιότητας,
αυτήν την ιερά υποχρέωση».*

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Με λόγο και παράδειγμα, στο σπίτι και σε όλον τον κόσμο, στην Εκκλησία και σε περιστάσεις που είχαν σχέση με την κυβέρνηση, ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον διδασκε τη σημασία να είμαστε καλοί γονείς. «Να γαλουχείτε τα παιδιά σας με αγάπη και τις νουθεσίες του Κυρίου» έλεγε¹. «Ο Θεός θεωρεί υπόλογους τους γονείς για την επιστασία τους στην ανατροφή της οικογενείας τους. Είναι μία ιερότατη ευθύνη»².

Ο Πρόεδρος Μπένσον και η σύζυγός του, Φλώρα, εργάζονταν στενά μαζί στην εκπλήρωση των ιερών ευθυνών τους ως γονέων. «Προσέγγιζαν το έργο της ανατροφής της οικογενειακής μονάδος τους με ενέργεια και ενθουσιασμό»³. Συχνά συσκέπτονταν μαζί για τα παιδιά τους και άλλα ζητήματα. «Μπορούσα να δω ότι είχα μία πνευματική οξυδερκή γυναίκα στο πλευρό μου» έλεγε ο Πρόεδρος Μπένσον⁴.

Συνεργάσθηκαν για να δημιουργήσουν ένα σπιτικό, όπου τα παιδιά τους μπορούσαν να μεγαλώσουν και να μάθουν -- και όπου ήθελαν να είναι τα παιδιά τους. «Θα προτιμούσα να είμαι σπίτι παρά οπουδήποτε αλλού» είπε ο υιός τους, ο Μαρκ. «Ήταν ένα καταφύγιο από την καταιγίδα. Η μητέρα παρείχε προστασία και ο μπαμπάς ήταν εκεί με τα δυνατά του στοιχεία»⁵.

Ο Πρόεδρος και η αδελφή Μπένσον προσέγγιζαν τις ευθύνες τους ως γονέων με προσευχή. Ο Μαρκ είπε: «Η μητέρα είχε περισσότερη πίστη από οιαδήποτε άλλη γυναίκα που έχω γνωρίσει

ποτέ. ...Δεν έχω δει ποτέ περισσότερη προσευχή στη ζωή μου. Αμέσως γονάτιζε και προσευχόταν για τα παιδιά, είτε ήταν για ένα τεστ είτε για έναν τσακωμό στο σχολείο, δεν είχε σημασία. Εκείνη και ο μπαμπάς είχαν αυτήν την απλή πίστη»⁶.

Ο Πρόεδρος Μπένσον συχνά έλειπε από το σπίτι λόγω της δουλειάς του και λόγω καθηκόντων της Εκκλησίας, και έτσι η Φλώρα ανελάμβανε μεγάλο μέρος της ευθύνης της ανατροφής και διδασκαλίας των έξι παιδιών τους. Απολάμβανε τον ρόλο της τής μητρότητας. «Το σπιτικό είναι το κέντρο των θνητών συναισθημάτων μας» έλεγε⁷. Ο Μαρκ ενθυμήθηκε: «Η μητέρα αγαπούσε απόλυτα το σπιτικό. Και αγαπούσε και εμάς -- όχι επειδή ήταν καθήκον της να το κάνει, αλλά επειδή αυτή ήταν η ζωή της»⁸. Εκφράζοντας τα συναισθήματά της για τη σημασία να είναι μητέρα, η Φλώρα έγραψε: «Αν θέλετε να βρείτε μεγαλείο, μην πάτε στον θρόνο, πηγαίνετε στην κούνια. Υπάρχει μία ισχυρή δύναμη σε μία μητέρα. Αυτή είναι εκείνη που διαμορφώνει καρδιές, ζωές και διαπλάθει χαρακτήρα»⁹.

Όταν έλειπε από το σπίτι ο Πρόεδρος Μπένσον, πάντοτε αναζητούσε τρόπους να φυλάσσει και να ενδυναμώνει την οικογένειά του. Διατηρούσε τακτική επαφή μαζί τους μέσω τηλεφωνικών κλήσεων και γραμμάτων. Όταν ήταν στο σπίτι, περνούσε όσο δυνατόν περισσότερο χρόνο μπορούσε μαζί τους. Συχνά ανέφερε την ιστορία «ενός πολυάσχολου πατέρα ο οποίος εξηγούσε τις ώρες που περνούσε παίζοντας μπάλα με τον υιό του, λέγοντας: “Καλύτερα να έχω τώρα πόνο στην πλάτη παρά θλίψη αργότερα”»¹⁰.

Περνούσε επίσης εκτεταμένο χρόνο ατομικώς με τα παιδιά του. Ο Μαρκ ενθυμήθηκε τον πατέρα του να τον πηγαίνει στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, στη Γιούτα, για να δει έναν ειδικό ιατρό: «Τι πλάκα είχε να είμαι με τον μπαμπά, αυτός και εγώ μόνο! Μιλούσαμε για οτιδήποτε ήθελα εγώ να μιλήσουμε. Ακόμη και όταν ήμουν παιδί, ήξερα ότι ο μπαμπάς με αγαπούσε, επειδή ήταν μαζί μου και με βοηθούσε να αναρρώσω»¹¹.

Όταν μπορούσε, ο Πρόεδρος Μπένσον έπαιρνε τα παιδιά του μαζί κατά τα ταξίδια του. Τον Μάρτιο του 1948 πήρε τη θυγατέρα του, τη Μπόνη, η οποία ήταν επτά ετών τότε, σε μία αγροτική

συνάντηση στη Νεμπράσκα. «Η αξιοπρέπεια και η αυτοπεποίθηση του μικρού κοριτσιού είχαν κερδίσει τόσο το ενδιαφέρον του Τύπου καθώς και το ασύνηθες παράδειγμα ενός πατέρα να φέρει ένα τέτοιο μικρό παιδί σε ένα τέτοιο μακρινό ταξίδι για να παρευρεθεί σε μία τέτοια διακεκριμένη επίσημη εκδήλωση, που υπήρχε μία φωτογραφία της Μπόνι στο πρωτοσέλιδο [της εφημερίδας] το επόμενο πρωινό. Όμως για τον Πρεσβύτερο Μπένσον το συμβάν δεν ήταν ασύνηθες. Συχνά έπαιρνε τα παιδιά μαζί του σε ταξίδια εκτός πόλεως, τόσο ως μέσον για τη διαμόρφωση καλών σχέσεων όσο και για να τα μορφώνει»¹².

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

1

Η κλήση ενός πατέρα είναι αιώνια.

Πατέρες, δική σας είναι η αιώνια κλήση της οποίας δεν απαλλάσσετε ποτέ. Οι κλήσεις στην Εκκλησία, όσο σημαντικές κι αν είναι, είναι φύσει για μια χρονική περίοδο μόνον, και κατόπιν λαμβάνει χώρα η κατάλληλη απαλλαγή των καθηκόντων. Αλλά η κλήση ενός πατέρα είναι αιώνια και η σημασία της υπερβαίνει τα όρια του χρόνου. Είναι μια κλήση τόσο για τον παρόντα καιρό όσο και για όλη την αιωνιότητα¹³.

Το πρότυπο ή το μοντέλο μας για την πατρότητα είναι ο Επουράνιος Πατέρας μας. Πώς εργάζεται με τα τέκνα Του; Λοιπόν, για να το μάθουν αυτό, ασφαλώς, [οι πατέρες] θα χρειασθεί να μάθουν κάτι για το Ευαγγέλιο, το μέγα σχέδιο του Κυρίου¹⁴.

Για έναν άνδρα, δεν υπάρχει καμία κλήση τόσο υψηλή όσο εκείνη του χρηστού πατριάρχη, νυμφευμένου στον οίκο του Κυρίου, να προεδρεύει των τέκνων Του. Ακόμη και ο ίδιος ο Ελοχίμ θέλει να Τον προσφωνούμε ως «Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς» (Κατά Ματθαίον 6:9, Νεφί Γ' 13:9)¹⁵.

2

Οι πατέρες πρέπει να παράσχουν πνευματική ηγεσία στην οικογένειά τους.

Ο πατέρας πρέπει να πεινά, να διψά και να λαχταρά να ευλογεί την οικογένειά του, να πηγαίνει στον Κύριο, να συλλογίζεται

τα λόγια του Κυρίου και να ζει σύμφωνα με το Πνεύμα, ώστε να ξέρει τον νουν και το θέλημα του Κυρίου και τι πρέπει να κάνει για να ηγείται της οικογενείας του¹⁶.

[Πατέρες], έχετε ιερά ευθύνη να παράσχετε πνευματική ηγεσία στην οικογένειά σας.

Σε ένα φυλλάδιο εκδεδομένο πριν από ορισμένα χρόνια υπό του Συμβουλίου των Δώδεκα, είπαμε τα ακόλουθα: «Η πατρότητα είναι ηγεσία, το πιο σημαντικό είδος ηγεσίας. Έτσι ήταν πάντα. Έτσι θα είναι πάντα. Πατέρα, με τη βοήθεια και τη συμβουλή και την ενθάρρυνση της αιώνιας συντρόφου σου, προεδρεύεις στο σπίτι» (*Father, Consider Your Ways* [φυλλάδιο, 1973], 4–5)...

Με αγάπη στην καρδιά μου για τους πατέρες του Ισραήλ, επιτρέψατέ μου να προτείνω 10 συγκεκριμένους τρόπους με τους οποίους οι πατέρες μπορούν να μεταδώσουν πνευματική ηγεσία στα παιδιά τους:

1. Δίδετε πατρικές ευλογίες στα παιδιά σας. Βαπτίστε και επικυρώστε τα παιδιά σας. Χειροτονήστε τους υιούς σας στην ιεροσύνη. Αυτά θα αποτελέσουν σημαντικά πνευματικά γεγονότα στη ζωή των παιδιών σας.

2. Διευθύνετε προσωπικώς οικογενειακές προσευχές, καθημερινό διάβασμα των γραφών και εβδομαδιαίες οικογενειακές βραδιές. Η προσωπική σας συμμετοχή θα δείξει στα παιδιά σας πόσο σημαντικές στην πραγματικότητα είναι αυτές οι δραστηριότητες.

3. Όποτε είναι δυνατόν, να παρευρίσκεστε στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας μαζί ως οικογένεια. Η οικογενειακή λατρεία υπό την ηγεσία σας είναι ουσιώδης για την πνευματική ευημερία των παιδιών σας.

4. Πηγαίνετε βόλτες μαζί με τις θυγατέρες σας και σε εξόδους με τους υιούς σας...

5. Καθιερώστε παραδόσεις οικογενειακών διακοπών, ταξιδιών και εκδρομών. Τα παιδιά σας δεν θα ξεχάσουν ποτέ αυτές τις αναμνήσεις.

6. Να έχετε τακτικές, κατ' ιδίαν επισκέψεις με τα παιδιά σας. Αφήστε τα να μιλήσουν σχετικώς με το τι θα ήθελαν. Διδάξτε τα αρχές του Ευαγγελίου. Διδάξτε τα αληθινές αξίες. Πείτε τους ότι

τα αγαπάτε. Ο προσωπικός χρόνος με τα παιδιά σας τους λείπει πού θέτει ο μπαμπάς τις προτεραιότητές του.

7. Διδάξτε τα παιδιά σας να εργάζονται και δείξτε τους την αξία της εργασίας προς έναν άξιο στόχο...

8. Να προωθείτε την καλή μουσική, την τέχνη και τα έντυπα στο σπιτικό σας. Τα σπιτικά που έχουν ένα πνεύμα εκλεπτύνσεως και ομορφιάς θα ευλογήσουν τη ζωή των παιδιών σας για πάντα.

9. Όπως καθορίζουν οι αποστάσεις, να παρευρίσκεστε τακτικά στον ναό με την σύζυγό σας. Τα παιδιά σας θα καταλαβαίνουν τότε καλύτερα τη σημασία του γάμου στον ναό, των όρκων του ναού και της παντοτινής οικογενειακής μονάδος.

10. Επιτρέψατε στα παιδιά σας να δουν τη χαρά και την ικανοποίησή σας στην υπηρεσία στην Εκκλησία. Αυτό μπορεί να τους μεταδοθεί, ούτως ώστε και αυτά να θέλουν να υπηρετούν στην Εκκλησία και να αγαπούν τη βασιλεία.

Ω, σύζυγοι και πατέρες στον Ισραήλ, μπορείτε να κάνετε τόσα πολλά για τη σωτηρία και την υπερύψωση της οικογενείας σας! Οι ευθύνες σας είναι τόσο σημαντικές¹⁷.

Μερικές φορές ακούμε διηγήσεις ανδρών, ακόμη και στην Εκκλησία, οι οποίοι νομίζουν ότι, επειδή είναι η κεφαλή του σπιτικού, κατά κάποιον τρόπο τίθενται σε ανώτερο ρόλο και τους επιτρέπεται να υπαγορεύουν και να έχουν απαιτήσεις από την οικογένειά τους.

Ο Απόστολος Παύλος τονίζει ότι «ο άνδρας είναι το κεφάλι της γυναίκας, όπως και ο Χριστός είναι το κεφάλι της εκκλησίας» (Προς Εφεσίους 5:23. Η πλάγια γραφή προστέθηκε). Αυτό το πρότυπο πρέπει να ακολουθούμε στον ρόλο μας να προεδρεύουμε στο σπιτικό. Δεν ευρίσκουμε τον Σωτήρα να ηγείται της Εκκλησίας με τραχύτητα ή αγένεια. Δεν ευρίσκουμε τον Σωτήρα να συμπεριφέρεται στην Εκκλησία Του με ασέβεια ή αμέλεια. Δεν ευρίσκουμε τον Σωτήρα να χρησιμοποιεί βία ή εξαναγκασμό, προκειμένου να εκπληρώσει τους σκοπούς Του. Πουθενά δεν ευρίσκουμε τον Σωτήρα να κάνει τίποτε άλλο παρά αυτό που ανυψώνει πνευματικά, εξυψώνει, παρηγορεί και υπερυψώνει την Εκκλησία. Αδελφοί, σας λέγω με πάσαν σωφροσύνη ότι Εκείνος είναι το πρότυπο που

«Να έχετε τακτικές, κατ' ιδίαν επισκέψεις με τα παιδιά σας».

εμείς πρέπει να ακολουθούμε, καθώς παίρνουμε το πνευματικό προβάδισμα στην οικογένειά μας¹⁸.

Όντας πατριάρχης στο σπιτικό σας, έχετε τη σοβαρή ευθύνη να αναλάβετε ηγεσία, καθώς εργάζεστε με τα παιδιά σας. Πρέπει να βοηθήσετε στη δημιουργία ενός σπιτικού όπου το Πνεύμα του Κυρίου μπορεί να κατοικεί...

Το σπιτικό σας θα πρέπει να είναι καταφύγιο και χαρά για την οικογένειά σας. Ασφαλώς κανένα παιδί δεν θα πρέπει να φοβάται τον πατέρα του -- ειδικώς έναν πατέρα με ιεροσύνη. Καθήκον του πατέρα είναι να καταστήσει το σπιτικό του, μέρος ευτυχίας και αγαλλιάσεως. ...Η ισχυρή επίδραση ενάρετων πατέρων, όταν θέτουν το παράδειγμα, πειθαρχούν και εκπαιδεύουν, γαλουχούν και αγαπούν, είναι τόσο σημαντική για την πνευματική ευημερία των παιδιών [τους]¹⁹.

3

Ο ρόλος της μητέρας έχει ορισθεί από τον Θεό.

[Οι μητέρες] είναι, ή θα πρέπει να είναι, η καρδιά και η ψυχή της οικογένειας. Καμία πιο ιερή λέξη δεν υπάρχει στα κοσμικά ή

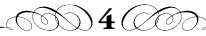
στα άγια γραπτά από εκείνη της *μητέρας*. Δεν υπάρχει κανένα πιο ευγενές έργο από εκείνο της καλής και θεοφοβούμενης μητέρας.

Στην αιώνια οικογένεια, ο Θεός καθιέρωσε ότι οι πατέρες πρέπει να προεδρεύουν στο σπίτι. Οι πατέρες πρέπει να παράσχουν, να αγαπούν, να διδάσκουν και να διευθύνουν. Ο ρόλος της μητέρας έχει επίσης ορισθεί από τον Θεό. Οι μητέρες πρέπει να συλλαμβάνουν, να γενούν, να γαλουχούν, να αγαπούν και να εκπαιδεύουν. Έτσι δηλώνουν οι αποκαλύψεις²⁰.

Συνειδητοποιούμε ότι ορισμένες γυναίκες, όχι από δικό τους φταιξιμο, δεν είναι εις θέσιν να γεννήσουν παιδιά. Σε αυτές τις όμορφες αδελφές, κάθε προφήτης του Θεού έχει υποσχεθεί ότι θα ευλογηθούν με παιδιά στην αιωνιότητα και ότι δεν θα στερηθούν απογόνων.

Μέσω αγνής πίστewς, ικετευτικών προσευχών, νηστείας και ειδικών ευλογιών, πολλές από αυτές τις ίδιες ωραίες αδελφές, με τον ευγενή σύντροφό τους στο πλευρό τους, είχαν θαύματα που έλαβαν χώρα στη ζωή τους και έχουν ευλογηθεί με παιδιά. Άλλοι έχουν επιλέξει με προσευχή να υιοθετήσουν παιδιά. Χαιρετίζουμε αυτά τα υπέροχα ζεύγη για τις θυσίες και την αγάπη που έχετε δώσει σε αυτά τα παιδιά τα οποία έχετε αποφασίσει να αποκαλείτε δικά σας²¹.

Ο Θεός να ευλογεί τις υπέροχες μητέρες μας. Προσευχόμαστε για εσάς. Σας υποστηρίζουμε. Σας τιμούμε καθώς γεννάτε, γαλουχείτε, εκπαιδεύετε, διδάσκετε και αγαπάτε για την αιωνιότητα. Σας υπόσχομαι τις ευλογίες των ουρανών και «όλα όσα έχει ο Πατέρας» (βλέπε Δ&Δ 84:38) καθώς μεγαλύνετε την ευγενέστερη κλήση όλων -- της μητέρας στη Σιών²².

Οι μητέρες θα πρέπει να αγαπούν, να διδάσκουν και να περνούν αποτελεσματικό χρόνο με τα παιδιά τους.

Μητέρες στη Σιών, οι δοθέντες από τον Θεό ρόλοι σας είναι τόσο ζωτικής σημασίας για τη δική σας υπερύψωση καθώς και για τη σωτηρία και υπερύψωση της οικογενείας σας. Το παιδί χρειάζεται τη μητέρα περισσότερο από όλα τα πράγματα που μπορούν να αγοράσουν τα χρήματα. Ο χρόνος που περνάτε με τα παιδιά σας είναι το μεγαλύτερο δώρο από όλα²³.

Με αγάπη στην καρδιά μου για τις μητέρες στη Σιών, θα ήθελα τώρα να προτείνω 10 συγκεκριμένους τρόπους με τους οποίους οι μητέρες μπορούν να περνούν χρόνο αποτελεσματικώς με τα παιδιά τους.

[Πρώτον,] όποτε είναι δυνατόν, να είσθε πάντοτε σε αυτά τα αποφασιστικά σημεία, όταν τα παιδιά σας είτε έρχονται είτε φεύγουν -- όταν φεύγουν και επιστρέφουν από το σχολείο, όταν φεύγουν και επιστρέφουν από ραντεβού, όταν φέρνουν φίλους στο σπίτι. Να είσθε εκεί στα αποφασιστικά σημεία είτε τα παιδιά σας είναι 6 είτε είναι 16...

Δεύτερον, μητέρες, αφιερώνετε χρόνο για να είσθε αληθινές φίλες με τα παιδιά σας. Να ακούτε τα παιδιά σας με προσοχή, πραγματικά να τα ακούτε. Να τους μιλάτε, να γελάτε και να αστειεύετε μαζί τους, να τραγουδάτε μαζί τους, να παίζετε μαζί τους, να κλαίτε μαζί τους, να τα αγκαλιάζετε, να τα επαινείτε ειλικρινώς. Ναι, τακτικώς να περνάτε κατ' ιδίαν χρόνο με κάθε παιδί. Να είσθε αληθινές φίλες με τα παιδιά σας.

Τρίτον, μητέρες, αφιερώνετε χρόνο να διαβάζετε στα παιδιά σας. Αρχίζοντας από την κούνια διαβάζετε στους υιούς και τις θυγατέρες σας. ...Θα εμφυτεύσετε την αγάπη για καλά έντυπα και την αληθινή αγάπη για τις γραφές, αν διαβάζετε στα παιδιά σας τακτικώς.

Τέταρτον, αφιερώνετε χρόνο για να προσεύχεστε μαζί με τα παιδιά σας. Οι οικογενειακές προσευχές, υπό την καθοδήγηση του πατέρα, θα πρέπει να γίνονται το πρωί και το βράδυ. Κάνετε τα παιδιά σας να αισθανθούν από την πίστη σας, καθώς ζητείτε τις ευλογίες των ουρανών επάνω τους. ...Βάλτε τα παιδιά σας να συμμετάσχουν σε οικογενειακές και προσωπικές προσευχές και να χαιρέστε με τα γλυκά λόγια τους στον Πατέρα τους στους Ουρανούς.

Πέμπτον, αφιερώνετε χρόνο για να έχετε μια εποικοδομητική εβδομαδιαία οικογενειακή βραδιά. Προτρέψατε την ενεργό συμμετοχή των παιδιών σας. Διδάξτε τα σωστές αρχές. Κάντε το αυτό μία από τις οικογενειακές σας παραδόσεις...

Έκτον, αφιερώνετε χρόνο για να είσθε μαζί στην διάρκεια των γευμάτων, όσο το δυνατόν συχνότερα. Αυτό είναι δύσκολο, καθώς

«Αφιερώνετε χρόνο να διαβάζετε στα παιδιά σας».

τα παιδιά μεγαλώνουν και η ζωή γίνεται πιο πολυάσχολη. Όμως, η ευχάριστη συζήτηση, αναφορές σε σχέδια και δραστηριότητες της ημέρας και ειδικές στιγμές διδασκαλίας συμβαίνουν κατά τη διάρκεια των γευμάτων, επειδή οι γονείς και τα παιδιά προσπαθούν να το πραγματοποιήσουν.

Έβδομον, αφιερώνετε χρόνο για να διαβάζετε καθημερινώς τις γραφές ως οικογένεια. ... Το διάβασμα του Βιβλίου του Μόρμον μαζί, ως οικογένεια, θα επιφέρει ιδιαίτερως αυξημένη πνευματικότητα στο σπιτικό σας και θα δώσει τόσο στους γονείς όσο και στα παιδιά τη δύναμη να ανθίστανται στον πειρασμό και να έχουν το Άγιο Πνεύμα ως συνεχή σύντροφό τους. Σας υπόσχομαι ότι το Βιβλίο του Μόρμον θα αλλάξει τη ζωή της οικογενείας σας.

Ογδοον, αφιερώνετε χρόνο για να κάνετε πράγματα ως οικογένεια. Καταστήστε τις οικογενειακές εξόδους, τα πικνίκ, τους εορτασμούς γενεθλίων και τα ταξίδια ξεχωριστές στιγμές που οικοδομούν αναμνήσεις. Όποτε είναι δυνατόν, να παρευρίσκεστε ως οικογένεια σε εκδηλώσεις, όπου ένα από τα μέλη της οικογενείας συμμετέχει, όπως θεατρικό έργο στο σχολείο, αθλητικό παιχνίδι, ομιλία, συναυλία. Να παρευρίσκεστε στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας μαζί και να κάθεστε ως οικογένεια, όταν μπορείτε. Οι

μητέρες που βοηθούν την οικογένεια να προσεύχεται και να παίζει μαζί θα [την βοηθήσουν] να παραμείνει μαζί και θα ευλογήσουν τη ζωή των παιδιών για πάντα.

Ενατον, μητέρες, αφιερώνετε χρόνο να διδάσκετε τα παιδιά σας. Επωφεληθείτε των στιγμών διδασκαλίας κατά την ώρα φαγητού, σε πρόχειρες περιστάσεις ή σε ειδικές στιγμές που κάθεστε μαζί, στην άκρη του κρεβατιού κατά το τέλος της ημέρας ή κατά τη διάρκεια ενός πρωινού περιπάτου...

Η αγάπη και η ευλαβής ανησυχία μιας μητέρας για τα παιδιά της είναι τα πιο σημαντικά συστατικά για την ίδια της τη διδασκαλία. Διδάξτε στα παιδιά αρχές του Ευαγγελίου. Διδάξτε τα ότι αξίζει να είναι καλά παιδιά. Διδάξτε τα ότι δεν υπάρχει ασφάλεια στην αμαρτία. Διδάξτε τα την αγάπη για το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και τη μαρτυρία για τη θειότητά του.

Διδάξτε στους υιούς και τις θυγατέρες σας σεμνότητα και διδάξτε τους να σέβονται την ανδρική και γυναικεία ενηλικότητα. Διδάξτε στα παιδιά σας τη σεξουαλική αγνότητα, τα κατάλληλα πρότυπα ραντεβού, τον γάμο στον ναό, την ιεραποστολική υπηρετηση και τη σημασία να αποδέχονται και να μεγαλύνουν κλήσεις στην Εκκλησία.

Διδάξτε τα την αγάπη για την εργασία και την αξία μιας καλής εκπαιδύσεως.

Διδάξτε τα τη σημασία του σωστού είδους διασκεδάσεως, συμπεριλαμβανομένων κατάλληλων ταινιών, βίντεο, μουσικής, βιβλίων και περιοδικών. Συζητήστε τα κακά της πορνογραφίας και των ναρκωτικών και άλλων χημικών ουσιών και διδάξτε τα την αξία να ζουν καθαρή ζωή.

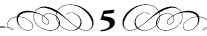
Ναι, μητέρες, διδάξτε στα παιδιά σας το Ευαγγέλιο στο σπιτικό σας, στη δική σας οικογενειακή εστία. Αυτή αποτελεί την αποτελεσματικότερη διδασκαλία που θα έχουν ποτέ τα παιδιά σας...

Δέκατον και τελευταίο, μητέρες, αφιερώνετε χρόνο να αγαπάτε αληθινά τα μικρά παιδιά σας. Η ανεπιφύλακτη αγάπη της μητέρας προσεγγίζει την αγάπη σαν του Χριστού.

Οι έφηβοί σας χρειάζονται επίσης αυτό το ίδιο είδος αγάπης και προσοχής. Φαίνεται ευκολότερο για πολλές μητέρες

και πατέρες να εκφράζουν την αγάπη τους στα παιδιά τους, όταν είναι μικρά, αλλά δυσκολότερο, όταν είναι μεγαλύτερα. Καταβάλλετε προσπάθειες ως προς αυτό με προσευχή. Δεν χρειάζεται να υπάρχει χάσμα γενεών. Και το κλειδί είναι η αγάπη. Οι νέοι μας χρειάζονται αγάπη και προσοχή, όχι ανοχή. Χρειάζονται ενσυναίσθηση και κατανόηση, όχι αδιαφορία από τη μητέρα και τον πατέρα. Χρειάζονται τον χρόνο των γονέων. Οι καλοσυνάτες διδασκαλίες της μητέρας, η αγάπη και η εμπιστοσύνη της σε έναν έφηβο υιό ή θυγατέρα μπορούν στην κυριολεξία να τους σώσουν από τον άνομο κόσμο²⁴.

Γνωρίζετε έναν λόγο που οι χρηστές μητέρες αγαπούν τόσο πολύ τα παιδιά τους; Επειδή θυσιάζουν τόσα πολλά για αυτά. Αγαπούμε αυτά τα οποία θυσιάζουμε και θυσιάζουμε αυτά τα οποία αγαπούμε²⁵.

Οι γονείς θα πρέπει να εργάζονται μαζί με ενότητα και αγάπη στην ανατροφή των παιδιών τους.

Οι σύζυγοι, ως συνδημιουργοί, θα πρέπει προθύμως και με προσευχή να προσκαλούν τα παιδιά στο σπίτι τους. ...Ευλογημένος είναι ο σύζυγος και η σύζυγος που έχουν μία οικογένεια με παιδιά. Οι μεγαλύτερες χαρές και ευλογίες στη ζωή έχουν σχέση με την οικογένεια, τη γονική ιδιότητα και τη θυσία. Το να έλθουν αυτά τα γλυκά πνεύματα στο σπίτι, αξίζει στην πράξη οποιαδήποτε θυσία²⁶.

Όταν οι γονείς, με συντροφικότητα, αγάπη και ενότητα, εκπληρώνουν την ουράνια επιβεβλημένη ευθύνη τους και τα παιδιά ανταποκρίνονται με αγάπη και υπακοή, το αποτέλεσμα είναι μεγάλη χαρά²⁷.

Ο Θεός να μας βοηθά να υποστηρίξουμε ο ένας τον άλλον. Είθε να ξεκινήσει στο σπίτι καθώς υποστηρίξουμε την οικογένειά μας. Είθε να υπάρχει πνεύμα αφοσίωσης, ενότητας, αγάπης και αμοιβαίου σεβασμού. Είθε οι σύζυγοι να είναι αφοσιωμένοι στις συζύγους τους, πιστοί σε αυτές, να τις αγαπούν, να προσπαθούν να ελαφρύνουν τα βάρη τους και να μοιράζονται την ευθύνη για τη φροντίδα, την εκπαίδευση και την ανατροφή των παιδιών. Είθε

οι μητέρες και σύζυγοι να δείχνουν πνεύμα αρωγής προς τους συζύγους τους, να τους στηρίζουν και να τους υποστηρίζουν στα καθήκοντά τους της ιεροσύνης και να είναι αφοσιωμένες και πιστές στις κλήσεις που λαμβάνουν από την ιεροσύνη του Θεού²⁸.

Είθε να είμαστε πιστοί σε αυτήν τη σπουδαία υποχρέωση της γονικής ιδιότητας, αυτής της ιεράς υποχρέωσης, ώστε να οικοδομήσουμε το σπίτι μας γερά επάνω σε αιώνιες αρχές, ώστε να μην το μετανιώσουμε. Είθε να μην είμαστε ποτέ άπιστοι στη μεγάλη εμπιστοσύνη που μας έχει ανατεθεί. Είθε να έχουμε πάντοτε κατά νου ότι αυτά τα πνεύματα που έχουν εισέλθει στο σπίτι μας, είναι εκλεκτά πνεύματα²⁹.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε: «Το πρότυπο ή το μοντέλο μας για την πατρότητα είναι ο Επουράνιος Πατέρας μας» (τμήμα 1). Με ποιους τρόπους μπορούν οι επίγειοι γονείς να ακολουθήσουν το πρότυπο που έχει θέσει ο Επουράνιος Πατέρας;
- Συλλογισθείτε τον κατάλογο του Προέδρου Μπένσον με «10 συγκεκριμένους τρόπους με τους οποίους οι πατέρες μπορούν να μεταδώσουν πνευματική ηγεσία στα παιδιά τους» (τμήμα 2). Πώς νομίζετε ότι θα μπορούσε να επηρεάσει τα παιδιά καθεμία από αυτές τις συστάσεις;
- Ο Πρόεδρος Μπένσον δήλωσε: «Δεν υπάρχει κανένα πιο ευγενές έργο από εκείνο της καλής και θεοφοβούμενης μητέρας» (τμήμα 3). Τι παραδείγματα ευγενούς μητρότητας έχετε δει; Καθώς αλλάζουν οι εγκόσμιες στάσεις για τη μητρότητα, τι μπορούμε να κάνουμε για να στηρίξουμε τις ευγενείς και ιερές ευθύνες των μητέρων;
- Ποια είναι ορισμένα οφέλη που έρχονται, όταν οι γονείς και τα παιδιά περνούν χρόνο μαζί; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 4.)
- Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που έρχονται σε ένα σπίτι, όταν οι γονείς είναι ενωμένοι στις ευθύνες τους; (Βλέπε τμήμα 5.) Τι μπορούν να κάνουν οι πατέρες και οι μητέρες για να είναι πιο ενωμένοι; Με ποιους τρόπους μπορούν οι μονογονικές

οικογένειες να λάβουν τη δύναμη που χρειάζονται για την εκπλήρωση αυτών των ευθυνών;

Σχετικές γραφές

Παροιμίες 22:6, Προς Εφεσίους 6:4, Μωσία 4:14–15, Άλμα 56:45–48, Νεφί Γ΄ 22:13. Βλέπε, επίσης, «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλον τον κόσμο», *Ensign*, Νοέμβρ. 2010, 129.

Βοήθεια διδασκαλίας

«Καθώς προετοιμάζεστε πνευματικώς και αναγνωρίζετε τον Κύριο στη διδασκαλία σας, θα γίνετε όργανο στα χέρια Του. Το Άγιο Πνεύμα θα μεγαλύνει τα λόγια σας με δύναμη» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 41).

Σημειώσεις

1. “Fundamentals of Enduring Family Relationships”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1982, 60. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε από το πρωτότυπο.
2. “Fundamentals of Enduring Family Relationships”, 59.
3. Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 127.
4. Στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 141.
5. Μαρκ Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 133.
6. Μαρκ Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 139.
7. Φλώρα Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 134.
8. Μαρκ Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 133.
9. Φλώρα Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 130.
10. Στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 134.
11. Μαρκ Αμούσεν Μπένσον, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 138.
12. Φράνσις Γκίμπους, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), 165.
13. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson* (2003), 205.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 503.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 496.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 511.
17. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 208, 212–13.
18. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 209.
19. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 211.
20. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 215.
21. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 216.
22. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 222.
23. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 217.
24. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 218–21.
25. “Jesus Christ—Gifts and Expectations”, *Ensign*, Δεκ. 1988, 6.
26. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 216.
27. “Counsel to the Saints”, *Ensign*, Μάιος 1984, 6.
28. Στο Conference Report, Οκτ. 1951, 155.
29. Στο Conference Report, Οκτ. 1953, 123.

«Έχω ξεχωριστά συναισθήματα για τους ηλικιωμένους. ...Αισθάνομαι ότι σε κάποιο βαθμό τους καταλαβαίνω, επειδή είμαι ένας από αυτούς».

Οι ηλικιωμένοι στην Εκκλησία

«Είθε αυτά τα χρυσά χρόνια να είναι τα καλύτερά σας χρόνια καθώς ζείτε στο έπακρο, αγαπάτε και υπηρετείτε.

Και ο Θεός να ευλογεί όσους εκτελούν διακονία για τις ανάγκες σας -- την οικογένειά σας, τους φίλους σας και τα έτερα μέλη και τους ηγέτες της Εκκλησίας».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Ο Έζρα Ταφτ Μπένσον ήταν 86 ετών, όταν έγινε Πρόεδρος της Εκκλησίας. Καταλάβαινε τις χαρές και τις δυσκολίες που έρχονται κατά τα μετέπειτα χρόνια της ζωής. Μία χαρά για εκείνον ήταν η συνεχής του συναναστροφή με τη σύζυγό του, τη Φλώρα. Το ζεύγος εόρτασε την 60ή επέτειο του γάμου τους κατά τον πρώτο χρόνο του ως Προέδρου. Απολάμβαναν τη συντροφιά ο ένας του άλλου και παρευρίσκονταν στον ναό μαζί σχεδόν κάθε Παρασκευή πρωί. Στο 87ο πάρτι γενεθλίων του, κάποιος ρώτησε τον Πρόεδρο Μπένσον το μυστικό της μακράς, ευτυχισμένης ζωής. «Προτού μπορέσει να απαντήσει, η αδελφή Μπένσον είπε, πειράζοντας αλλά με νόημα: “Έχει καλή σύζυγο”»¹.

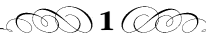
Στα μετέπειτα χρόνια τους, στον Πρόεδρο και την αδελφή Μπένσον άρεσε να περνούν χρόνο με τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους και η οικογένειά τους εξακολουθούσε να μαθαίνει από το παράδειγμά τους. «Μία εγγονή έζησε με τους παππούδες της κατά τη διάρκεια μεγάλου μέρους των πρώτων δεκαοκτώ μηνών του ως προέδρου, και κατόπιν αιτήματός τους συχνά ταξίδευε μαζί τους για να τους βοηθά και να μεριμνά για τις προσωπικές τους ανάγκες. Και παρατηρούσε από πρώτο χέρι τους παππούδες της στο σπίτι -- τα ραντεβού τους σε ένα κατάστημα παγωτών, να κάθονται στον καναπέ και να κρατιούνται από το χέρι καθώς αναπολούσαν, τραγουδούσαν και γελούσαν μαζί, τις θερμές

επισκέψεις που είχαν με τους οικογενειακούς διδασκάλους και άλλους που έρχονταν να τους επισκεφθούν»².

Τα εγγόνια συνειδητοποίησαν τι ευλογία ήταν να έχουν την επιρροή σοφών και στοργικών παππούδων. «Μία εγγονή έγραψε τις ευχαριστίες της, αφού συμβούλευσε ο Πρόεδρος Μπένσον εκείνη και τον σύζυγό της αναφορικός προς μία δύσκολη απόφαση. “Σε ρωτήσαμε τι νόμιζες και είπες: ‘Προσευχηθείτε γι’ αυτό. Έχω πίστη ότι θα λάβετε τη σωστή απόφαση’. Η πίστη σου σε εμάς μας έδωσε επιπλέον πεποίθηση”»³.

Για τη γενική συνέλευση που ακολούθησε αμέσως μετά τα 90ά γενέθλιά του, ο Πρόεδρος Μπένσον προετοίμασε μία ομιλία απευθυνόμενη «προς τους ηλικιωμένους στην Εκκλησία και τις οικογένειές τους και προς όσους μεριμνούν για τις ανάγκες τους». Στον πρόλογο, εξέφρασε την προσωπική του σχέση με το θέμα: «Έχω ξεχωριστά συναισθήματα για τους ηλικιωμένους -- για τη θαυμάσια αυτή ομάδα ανδρών και γυναικών. Αισθάνομαι ότι σε κάποιο βαθμό τους καταλαβαίνω, επειδή είμαι ένας από αυτούς»⁴.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Ο Κύριος γνωρίζει και αγαπά τους ηλικιωμένους και τους έχει δώσει πολλές από τις σπουδαιότερες ευθύνες Του.

Ο Κύριος γνωρίζει και αγαπά τους ηλικιωμένους ανάμεσα στον λαό Του. Έτσι ήταν πάντοτε και τους έχει δώσει πολλές από τις σπουδαιότερες ευθύνες Του. Σε διάφορες θείκες νομές, έχει καθοδηγήσει τον λαό Του μέσω προφητών, οι οποίοι ήσαν στα μετέπειτα χρόνια τους. Χρειαζόταν τη σοφία και την εμπειρία της ηλικίας, την εμπνευσμένη καθοδήγηση από αυτούς με πολλά χρόνια αποδεδειγμένης πίστης στο Ευαγγέλιό Του.

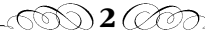
Ο Κύριος ευλόγησε τη Σάρα, στα γηρατειά της, να γεννήσει στον Αβραάμ ένα παιδί. Ίσως η σπουδαιότερη ομιλία του βασιλέως Βενιαμίν να δόθηκε, όταν ήταν πολύ ηλικιωμένος και κοντά στον θάνατο. Ήταν όντως όργανο στα χέρια του Κυρίου καθώς ήταν εις θέσιν να ηγηθεί και να εδραιώσει την ειρήνη ανάμεσα στον λαό του.

Πολλοί άλλοι άνδρες και γυναίκες διαμέσου των αιώνων έχουν επιτύχει σπουδαία καθώς προχώρησαν και υπηρέτησαν τον Κύριο και τα τέκνα Του, ακόμη και κατά τα χρόνια τους ως ηλικιωμένοι.

Στη θεϊκή μας νομή, από [εκείνους] τους προφήτες που έχουν κληθεί από τον Κύριο, πολλοί εκλήθησαν, όταν ήσαν στη δεκαετία των εβδομήντα ή ογδόντα τους ή ακόμη και μεγαλύτεροι. Πόσο γνωρίζει και αγαπά ο Κύριος τα τέκνα Του τα οποία έχουν δώσει τόσα πολλά μέσα στα χρόνια εμπειρίας τους!

Σας αγαπούμε εσάς που είστε ηλικιωμένοι στην Εκκλησία. Είστε το ταχύτερα αυξανόμενο τμήμα του πληθυσμού μας στον κόσμο σήμερα καθώς και εντός της Εκκλησίας.

Επιθυμίες μας είναι τα χρυσά χρόνια σας να είναι υπέροχα και ικανοποιητικά. Προσευχόμαστε ώστε να νιώθετε τη χαρά της ζωής που δαπανήθηκε καλά και εκείνης γεμάτη με γλυκές αναμνήσεις και ακόμη μεγαλύτερες προσδοκίες μέσω της εξιλέωσης του Χριστού. Ελπίζουμε ότι θα νιώθετε τη γαλήνη του Κυρίου υπεσχημένη σε όσους εξακολουθούν να προσπαθούν να τηρούν τις εντολές Του και να ακολουθούν το παράδειγμά Του. Ελπίζουμε ότι οι ημέρες σας θα είναι γεμάτες με πράγματα να κάνετε και τρόπους με τους οποίους να μπορείτε να προσφέρετε υπηρέτηση σε άλλους οι οποίοι δεν είναι τόσο τυχεροί όπως εσείς. Μεγαλύτερος σχεδόν πάντοτε σημαίνει καλύτερος, επειδή ο πλούτος σοφίας και εμπειρίας σας μπορεί να εξακολουθεί να διευρύνεται και να αυξάνει καθώς προσεγγίζετε άλλους⁵.

Μπορούμε να επωφεληθούμε των χρόνων μας ως ηλικιωμένοι.

Επιτρέψτε μας να προτείνουμε οκτώ τομείς στους οποίους μπορούμε να επωφεληθούμε των χρόνων μας ως ηλικιωμένοι:

1. *Εργασθείτε στον ναό και να παρευρίσκεστε συχνά.* Εμείς, οι οποίοι είμαστε μεγαλύτεροι, θα πρέπει να χρησιμοποιούμε την ενέργειά μας όχι μόνον για να ευλογούμε τους προγόνους μας, αλλά για να διασφαλίσουμε ότι στο μέτρο του δυνατού όλοι οι απόγονοί μας να μπορούν να λάβουν τις διατάξεις

της υπερυψώσεως στον ναό. Εργασθείτε με την οικογένειά σας. Συμβουλευτείτε αυτούς που ενδεχομένως να μην είναι πρόθυμοι ακόμη να προετοιμασθούν και προσευχηθείτε γι' αυτούς.

Παροτρύνουμε όλους όσους μπορούν να παρευρίσκονται στον ναό συχνά και να αποδέχονται κλήσεις να υπηρετούν στον ναό, όταν το επιτρέπουν η υγεία, η δύναμη και η απόσταση. Βασιζόμαστε σε εσάς να βοηθάτε στην υπηρετήση του ναού. Με τον αυξανόμενο αριθμό των ναών, χρειαζόμαστε περισσότερα μέλη μας να προετοιμασθούν για τη γλυκιά αυτή υπηρετήση. Η αδελφή Μπένσον και εγώ είμαστε ευγνώμονες που σχεδόν κάθε εβδομάδα μπορούμε να παρευρισκόμαστε μαζί στον ναό. Τι ευλογία είναι αυτή στη ζωή μας!

2. *Συλλέξτε και γράψτε οικογενειακές ιστορίες.* Σας ζητούμε να επιδιώξετε σθεναρώς τη συγκέντρωση και το γράψιμο προσωπικών και οικογενειακών ιστοριών. Συχνά, εσείς μόνον γνωρίζετε πληροφορίες για την ιστορία, την ανάμνηση αγαπημένων προσώπων, τις ημερομηνίες και τα γεγονότα. Σε ορισμένες περιπτώσεις εσείς είστε η οικογενειακή ιστορία. Με λίγους τρόπους θα διατηρηθεί η κληρονομιά σας καλύτερα παρά από τη δική σας συλλογή και γράψιμο των ιστοριών σας.

3. *Συμμετέχετε στην ιεραποστολική υπηρετήση.* Χρειαζόμαστε αυξανόμενους αριθμούς γηραιότερων ιεραποστόλων στην ιεραποστολική υπηρετήση. Εκεί όπου η υγεία και τα μέσα το καθιστούν δυνατόν, καλούμε εκατοντάδες περισσότερα από τα ζεύγη μας να θέσουν τη ζωή τους και τις υποθέσεις τους σε τάξη, προκειμένου να πάνε σε ιεραποστολές. Πόσο σας χρειαζόμαστε στο ιεραποστολικό πεδίο! Είστε εις θέσιν να επιτελέσετε ιεραποστολική υπηρετήση με τρόπους που οι μικρότεροι ιεραπόστολοί μας δεν μπορούν.

Είμαι ευγνώμων που δύο από τις χηρευάμενες αδελφές μου ήσαν εις θέσιν να υπηρετήσουν ως συνάδελφοι ιεραπόστολοι μαζί στην Αγγλία. Ήσαν εξήντα οκτώ και εβδομήντα τριών ετών, όταν εκλήθησαν και αμφότερες είχαν μία θαυμάσια εμπειρία.

Τι παράδειγμα και ευλογία είναι για τους απογόνους μίας οικογένειας, όταν παππούδες υπηρετούν ιεραποστολές. Τα περισσότερα γηραιά ζεύγη που πηγαίνουν, ενδυναμώνονται και αναζωογονούνται από την ιεραποστολική υπηρετήση. Μέσω

«Είθε αυτά τα χρυσά χρόνια να είναι τα καλύτερά σας χρόνια καθώς ζείτε στο έπακρο, αγαπάτε και υπηρετείτε».

αυτού του αγίου είδους υπηρετήσεως, πολλοί καθαγιάζονται και νιώθουν τη χαρά που έφεραν άλλους στη γνώση της πληρότητας του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού...

4. *Να παράσχετε ηγεσία, οικοδομώντας οικογενειακή σύμπνοια.* Παροτρύνουμε όλα τα γηραιά μέλη, όταν είναι δυνατόν, να καλούν την οικογένειά τους μαζί. Οργανώστε τους σε συνεκτικές μονάδες. Ηγηθείτε των οικογενειακών συναθροίσεων. Καθιερώστε οικογενειακές επανενώσεις όπου μπορούν να νιώσουν και να μάθουν αλληλεγγύη και την οικογενειακή κληρονομιά. Ορισμένες από τις πιο γλυκές αναμνήσεις που έχω, είναι από τις δικές μας οικογενειακές επανενώσεις και συναθροίσεις. Αναπτύξτε υπέροχες οικογενειακές παραδόσεις οι οποίες θα σας ενώσουν μαζί αιωνίως. Κάνοντάς το αυτό, μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα μικρό τμήμα των ουρανών εδώ ακριβώς επάνω στη γη εντός των οικογενειών ξεχωριστά. Εξάλλου, η αιωνιότητα δεν θα είναι παρά μόνον μία επέκταση της χρηστής οικογενειακής ζωής.

5. *Αποδεχθείτε και εκπληρώστε κλήσεις στην Εκκλησία.* Ευελπιστούμε ότι όλα τα γηραιά μέλη, τα οποία πιθανώς να

μπορούν, θα αποδεχθούν κλήσεις στην Εκκλησία και θα τις εκπληρώσουν με αξιοπρέπεια. Είμαι ευγνώμων που γνωρίζω προσωπικώς αδελφούς οι οποίοι είναι στη δεκαετία των εβδομήντα ή των ογδόντα και υπηρετούν ως επίσκοποι και πρόεδροι κλάδου. Πόσο χρειαζόμαστε τη συμβουλή και την επιρροή από εσάς που έχετε βαδίσει στο μονοπάτι της ζωής! Όλοι χρειάζεται να ακούσουμε για τις επιτυχίες σας και το πώς έχετε υπερνικήσει ψυχικό άλγος, πόνο ή απογοήτευση, έχοντας γίνει δυνατώτεροι, επειδή τα βιώσατε.

Υπάρχουν πλούσιες ευκαιρίες να υπηρετήσετε στις περισσότερες από τις οργανώσεις της Εκκλησίας. Έχετε τον χρόνο και το γερό θεμέλιο του Ευαγγελίου που σας δίδει τη δυνατότητα να προσφέρετε σπουδαίο έργο. Με τόσους πολλούς τρόπους είστε υπεύθυνοι για πιστή υπηρετηση στην Εκκλησία. Σας ευχαριστούμε για όλα όσα έχετε κάνει και προσευχόμαστε ώστε ο Κύριος να σας ενδυναμώσει να κάνετε περισσότερα.

6. *Σχεδιάστε το μέλλον σας από οικονομικής απόψεως.* Καθώς προχωρείτε στη ζωή προς τη συνταξιοδότηση και τις δεκαετίες που ακολουθούν, προσκαλούμε όλα τα γηραιά μέλη μας να σχεδιάσουν λιτά τα έτη που θα ακολουθήσουν την εργασία πλήρους απασχολήσεως. Ας αποφεύγουμε το περιττό χρέος. Επίσης συνιστούμε προσοχή στη συνυπογραφή γραμματίων, ακόμη και με μέλη, όπου μπορεί να τεθεί σε κίνδυνο το εισόδημα της συνταξιοδότησης.

Να είστε ακόμη πιο προσεκτικοί στα μετέπειτα χρόνια με τα σχέδια πλουτισμού, με υποθήκη σπιτιού ή την επένδυση σε αβέβαιο εγχείρημα. Προχωρήστε με προσοχή, ούτως ώστε να μη διαταραχθεί ο σχεδιασμός μιας ζωής από μία ή σειρά κακών οικονομικών αποφάσεων. Σχεδιάστε το οικονομικό σας μέλλον νωρίς, κατόπιν ακολουθήστε το σχέδιο.

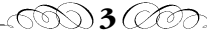
7. *Προσφέρετε υπηρετηση σαν του Χριστού.* Η υπηρετηση σαν του Χριστού υπερυψώνει. Γνωρίζοντας αυτό, καλούμε όλα τα γηραιά μέλη τα οποία είναι εις θέσιν να βάλουν το δρεπάνι τους στην υπηρεσία των άλλων. Αυτό μπορεί να είναι μέρος της διαδικασίας καθαγιασμού. Ο Κύριος έχει υποσχεθεί ότι όσοι χάνουν τη ζωή τους υπηρετώντας τους άλλους, θα βρουν τον εαυτό τους. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ μάς είπε ότι θα πρέπει «να αναλώσουμε

τη ζωή μας στο να πραγματοποιήσουμε τους σκοπούς του Κυρίου (Δ&Δ 123:13).

Γαλήνη, χαρά και ευλογίες θα ακολουθήσουν όσους προσφέρουν υπηρεσία στους άλλους. Ναι, επαινούμε την υπηρετήση σαν του Χριστού προς όλους, αλλά είναι ειδικώς γλυκιά στη ζωή των ηλικιωμένων.

8. *Παραμείνετε σε καλή σωματική κατάσταση, υγιείς και δραστήριοι.* Είμαστε κατενθουσιασμένοι με τις προσπάθειες που γίνονται από τόσους πολλούς ηλικιωμένους, ώστε να διασφαλίσουν την υγεία στα γηρατεία...

Πόσο μας αρέσει να βλέπουμε τους ηλικιωμένους μας να παραμένουν δυναμικοί και δραστήριοι! Με το να διατηρούνται δραστήριοι, τόσο ο νους όσο και το σώμα λειτουργούν καλύτερα⁶.

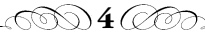
Το να υπηρετούν άλλους βοηθά στην ίαση όσων έχουν χάσει αγαπημένα πρόσωπα ή φοβούνται να είναι μόνοι τους.

Προς όσους έχουν χάσει τον/τη σύζυγό τους, θα θέλαμε επίσης να εκφράσουμε την αγάπη μας. Ενίοτε, υπάρχει για κάποιους από εσάς ένα αίσθημα ότι είστε άχρηστοι και μόνοι, το οποίο μπορεί να είναι ακατανίκητο. Σε τόσες πολλές περιπτώσεις, δεν πρέπει να είναι έτσι. Εκτός από τις οκτώ μόλις αναφερθείσες προτάσεις, ορίστε ένα δείγμα δραστηριοτήτων το οποίο έχει αποδειχθεί χρήσιμο σε άλλους.

Ορισμένοι που είναι μόνοι, παραμένουν πολυάσχολοι, καπιτονάροντας κουβέρτες για κάθε νέο εγγόνι που θα παντρευτεί ή κάθε νέο μωρό που γεννιέται στην οικογένεια. Άλλοι γράφουν γράμματα σε γενέθλια ή παρευρίσκονται σε σχολικές και αθλητικές εκδηλώσεις εγγονιών, όταν μπορούν. Ορισμένοι συγκεντρώνουν άλμπουμ με φωτογραφίες κάθε εγγονιού για να το δώσουν στα γενέθλια...

Βλέπουμε αναρίθμητες άλλες από τις χήρες μας που προσφέρονται ως εθελόντριες... στα νοσοκομεία ή προσφέρουν άλλα είδη κοινοτικής υπηρεσίας. Τόσοι πολλοί βρίσκουν ικανοποίηση, βοηθώντας με αυτούς τους τρόπους.

Το κλειδί για την υπερνίκηση της μοναξιάς και του αισθήματος ότι είναι άχρηστος για κάποιον που είναι σωματικώς ικανός, είναι να ανησυχείτε λιγότερο για τον εαυτό σας βοηθώντας άλλους που έχουν πραγματικώς ανάγκη. Υποσχόμαστε σε όσους θα προσφέρουν αυτό το είδος υπηρεσίας ότι, σε κάποιο βαθμό, θα θεραπευθείτε από την απώλεια αγαπημένων προσώπων ή τον φόβο να είστε μόνοι. Ο τρόπος να νιώσετε καλύτερα για τη δική σας κατάσταση είναι να βελτιώσετε τις συνθήκες ζωής κάποιου άλλου⁷.

Σε στιγμές ασθενείας και πόνου, μπορούμε να παραμείνουμε δυνατοί σε στάση και ηθικό.

Προς όσους είναι άρρωστοι και υποφέρουν από πόνο και τις μεταπτώσεις αυτής της ζωής, απευθύνουμε ιδιαίτερη αγάπη και ενδιαφέρον. Ανησυχούμε και προσευχόμαστε για εσάς. Θυμηθείτε τι είπε ο πατέρας Λεχί στην ευλόγηση του υιού του, του Ιακώβ, ο οποίος είχε υποφέρει στα χέρια των μεγαλύτερων αδελφών του, Λάμαν και Λεμουήλ. Είπε: «Εσύ γνωρίζεις τη μεγαλοσύνη τού Θεού. Εκείνος λοιπόν θα καθαγιάσει τις ταλαιπωρίες σου προς όφελός σου» (Νεφί Β΄ 2:2). Και έτσι θα κάνει και για εσάς.

Προσευχόμαστε ώστε να εξακολουθήσετε να προσπαθείτε να παραμείνετε δυνατοί σε στάση και ηθικό. Ξέρουμε ότι δεν είναι πάντοτε εύκολο. Προσευχόμαστε ώστε αυτοί, οι οποίοι κάνουν τώρα για εσάς τις δουλειές τις οποίες εσείς δεν είστε εις θέσιν πλέον να κάνετε αφ' εαυτού σας, να το κάνουν με αγάπη, ηπιότητα και με πνεύμα στοργής.

Ελπίζουμε ότι θα εξακολουθήσετε να παράγετε καλές σκέψεις και συναισθήματα στην καρδιά και στον νου σας και ότι θα αποβάλλετε γρήγορα αυτά που είναι επιβλαβή και καταστρεπτικά για εσάς. Ευελπιστούμε ότι οι προσευχές σας προσφέρονται καθημερινώς και ακόμη και ανά ώρα, αν υπάρχει ανάγκη. Όπως διδάσκει το Βιβλίο του Μόρμον: «Να ζείτε δίνοντας ευχαριστίες καθημερινά, για τα πολλά ελέη και τις πολλές ευλογίες που σας απονέμει [ο Θεός]» (Αλμα 34:38).

Θα ανακαλύψετε ότι το καθημερινό διάβασμα του Βιβλίου του Μόρμον θα αναπτερώσει το ηθικό σας, θα σας φέρει πιο κοντά

στον Σωτήρα σας και θα σας βοηθήσει να είστε μαθητής του Ευαγγελίου, ο οποίος μπορεί να διαδώσει στους άλλους σπουδαίες αλήθειες⁸.

5

Είναι σημαντικό να δίδουν οι οικογένειες στους ηλικιωμένους γονείς και παππούδες την αγάπη, τη φροντίδα και τον σεβασμό που αξίζουν.

Τώρα, για λίγα λεπτά, επιτρέψτε μου να μιλήσω στις οικογένειες των ηλικιωμένων. Επαναλαμβάνουμε μία γραφή από τους Ψαλμούς: «Στην εποχή των γηρατειών μη με απορρίψεις· όταν εκλείπει η δύναμή μου, μη με εγκαταλείψεις» (Ψαλμοί 71:9).

Παροτρύνουμε τις οικογένειες να δίδουν στους ηλικιωμένους γονείς και παππούδες την αγάπη, τη φροντίδα και την προσοχή που αξίζουν. Ας θυμηθούμε την εντολή στις γραφές ότι πρέπει να ενδιαφερόμαστε για τα άτομα της οικίας μας, ώστε να μην βρεθούμε «χειρότερο[ι] από έναν άπιστο» (Προς Τιμόθεον Α΄ 5:8). Είμαι τόσο ευγνώμων για τη δική μου αγαπητή οικογένεια και για τη στοργική φροντίδα που έχουν προσφέρει στους γονείς τους τόσα πολλά χρόνια.

Θυμηθείτε ότι οι γονείς και οι παππούδες είναι η ευθύνη μας και πρέπει να ενδιαφερόμαστε για αυτούς καθ' όσον δυνάμεθα. Όταν οι ηλικιωμένοι δεν έχουν οικογένεια να τους φροντίζει, οι ηγέτες της ιεροσύνης και οι ηγέτιδες της Ανακουφιστικής Εταιρείας θα πρέπει να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να καλύψουν τις ανάγκες τους με τον ίδιο στοργικό τρόπο. Υποβάλλουμε λίγες προτάσεις προς τις οικογένειες των ηλικιωμένων.

Από τότε που ο Κύριος εγχάραξε τις Δέκα Εντολές στις πέτρινες πλάκες, τα λόγια Του από το Σινά αντηχούν διαμέσου των αιώνων «τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου» (Εξοδος 20:12).

Να τιμούμε και να σεβόμαστε τους γονείς μας σημαίνει ότι έχουμε μεγάλο θαυμασμό για αυτούς. Τους αγαπούμε και τους εκτιμούμε και ενδιαφερόμαστε για την ευτυχία και την ευημερία τους. Τους φερόμαστε με ευγένεια και στοχαστική αβρότητα. Επιζητούμε να καταλάβουμε την άποψή τους. Ασφαλώς η υπακοή στις χρηστές επιθυμίες και ευχές των γονέων αποτελεί μέρος του γεγονότος ότι τους τιμούμε.

Περαιτέρω, οι γονείς μας αξίζουν την τιμή και τον σεβασμό μας που μας έδωσαν την ίδια τη ζωή μας. Πέραν τούτου, σχεδόν πάντοτε έκαναν αναρίθμητες θυσίες καθώς ενδιαφέρονταν για εμάς και μας γαλουχούσαν από τη νηπιακή και παιδική μας ηλικία, μας παρείχαν τα αναγκαία της ζωής και μας περιέθαλπαν σε σωματικές ασθένειες και τα συναισθηματικά άγχη της ενηλικίωσης. Σε πολλές περιστάσεις, μας παρείχαν την ευκαιρία να αποκτήσουμε μόρφωση και, σε έναν βαθμό, μας μόρφωσαν εκείνοι. Πολλά από όσα γνωρίζουμε και κάνουμε, τα μάθαμε από το παράδειγμά τους. Είθε να είμαστε πάντοτε ευγνώμονες σε αυτούς και να δείχνουμε αυτήν την ευγνωμοσύνη.

Ας μάθουμε επίσης να συγχωρούμε τους γονείς μας, οι οποίοι ίσως, έχοντας κάνει λάθη καθώς μας μεγάλωναν, σχεδόν πάντοτε έκαναν το καλύτερο που ήξεραν. Είθε να τους συγχωρούμε πάντοτε όπως θα θέλαμε ομοίως να συγχωρεθούμε από τα παιδιά μας για λάθη που κάνουμε.

Ακόμη και όταν οι γονείς μεγαλώσουν, οφείλουμε να τους τιμούμε, επιτρέποντάς τους την ελευθερία επιλογής και την ευκαιρία για ανεξαρτησία όσο είναι δυνατόν. Ας μην τους αφαιρούμε επιλογές που μπορούν ακόμη να κάνουν. Ορισμένοι γονείς είναι εις θέσιν να ζουν και να φροντίζουν τον εαυτό τους καλά σε μεγάλη ηλικία και θα προτιμούσαν να το κάνουν. Όταν μπορούν, αφήστε τους.

Αν γίνουν λιγότερο ικανοί να ζουν ανεξάρτητα, τότε μπορεί να χρειασθεί η οικογένεια, η Εκκλησία και μέσα της κοινότητας να βοηθήσουν. Όταν οι ηλικιωμένοι δεν είναι εις θέσιν να φροντίσουν τον εαυτό τους, ακόμη και με συμπληρωματική βοήθεια, μπορεί να υπάρξει φροντίδα στο σπίτι ενός μέλους της οικογένειας, όταν είναι δυνατόν. Τα μέσα της Εκκλησίας και της κοινότητας μπορεί να χρειασθούν σε αυτήν την περίπτωση επίσης.

Ο ρόλος του δότη φροντίδος είναι ζωτικής σημασίας. Υπάρχει μεγάλη ανάγκη για υποστήριξη και βοήθεια να δοθεί σε ένα τέτοιο άτομο. Συνήθως, είναι κάποιος ηλικιωμένος σύζυγος ή μία μεσόκοπη κόρη με δικά της παιδιά να φροντίζει καθώς και να φροντίζει τον ηλικιωμένο γονέα⁹.

6

**Όσοι είναι ευλογημένοι να έχουν κοντά τους
παππούδες και άλλα ηλικιωμένα άτομα,
έχουν πλούσια συναναστροφή και σχέση.**

Ελπίζουμε επίσης ότι θα συμπεριλαμβάνατε τους ηλικιωμένους σε οικογενειακές δραστηριότητες, όταν είναι δυνατόν. Τι χαρά είναι να βλέπουμε ζωηρά, γλυκά εγγόνια με έναν στοργικό παππού ανάμεσά τους. Στα παιδιά αρέσουν τέτοιες περιστάσεις. Τους αρέσει να τα επισκέπτονται οι παππούδες τους και να είναι εκεί για βραδινό, για οικογενειακές βραδιές και για άλλα ξεχωριστά γεγονότα. Αυτό παρέχει ευκαιρίες για διδασκαλία τρόπων να τιμούν, να αγαπούν, να σέβονται και να φροντίζουν όσους είναι στα μετέπειτα χρόνια τους.

Οι παππούδες μπορούν να έχουν βαθιά επίδραση στα εγγόνια τους. Συνήθως έχουν περισσότερο ελεύθερο χρόνο και δεν είναι τόσο πολυάσχολοι όσο οι γονείς, έτσι βιβλία μπορούν να ανοίξουν και να διαβασθούν, ιστορίες μπορούν να λεχθούν και μπορεί να διδαχθεί η εφαρμογή αρχών του Ευαγγελίου. Τα παιδιά κατόπιν αποκτούν μία προοπτική για τη ζωή που όχι μόνον είναι ικανοποιητική, αλλά μπορεί να τους φέρει ασφάλεια, γαλήνη και δύναμη. Είναι πιθανόν να αποστέλλονται γράμματα, [ηχογραφήσεις] και φωτογραφίες, ειδικώς εκεί όπου οι αποστάσεις είναι μεγάλες και δεν είναι δυνατόν να βλέπει ο ένας τον άλλον συχνά. Όσοι είναι ευλογημένοι να έχουν κοντά τους παππούδες και άλλα ηλικιωμένα άτομα, έχουν πλούσια συναναστροφή και σχέση. Μπορεί να υπάρξουν στιγμές όπου μπορούν να παρευρευθούν σε αποφοιτήσεις, γάμους, εκδρομές στον ναό... και άλλα ειδικά γεγονότα με μέλη της οικογένειας.

Απολαμβάνουμε να βλέπουμε τα παιδιά και τα εγγόνια μας να μεγαλώνουν και να επιτυγχάνουν με ξεχωριστούς τρόπους καθώς μοιραζόμαστε πολλές από τις χαρές τους και αγαλλιάζουμε με τις νίκες τους. Η ευτυχία ευλογεί τη ζωή μας καθώς τα παιδιά μας προσπαθούν και επιτυγχάνουν στη ζωή τους. Στο Ιωάννου Γ' 1:4 διαβάζουμε: «Μεγαλύτερη χαρά απ' αυτό δεν έχω, από το να ακούω ότι τα δικά μου παιδιά περπατούν μέσα στην αλήθεια».

«Οι παππούδες μπορούν να έχουν βαθιά επίδραση στα εγγόνια τους.»

Και το να γνωρίζουμε αυτό μπορεί να φέρει ανανέωση αγάπης και θάρρους να συνεχίσουμε στον αγώνα μας¹⁰.

7

Οι ηγέτες της Εκκλησίας θα πρέπει να επιζητούν με προσευχή το Πνεύμα στο να βοηθούν τα μέλη να καλύψουν τις ανάγκες των ηλικιωμένων.

Παροτρύνουμε ηγέτες της ιεροσύνης των ηλικιωμένων να είναι ευαίσθητοι στο Πνεύμα του Πατέρα μας στους Ουρανούς, όταν αποτιμούν και καλύπτουν τις πνευματικές, σωματικές, συναισθηματικές και οικονομικές ανάγκες των ηλικιωμένων. Ευελπιστούμε ότι θα χρησιμοποιήσετε τους συμβούλους σας, ηγέτες απαρτίας της Μελχισεδικής Ιεροσύνης και τις ηγέτιδες της Ανακουφιστικής Εταιρείας, τους οικογενειακούς διδασκάλους και τις επισκέπτριες διδασκάλισσες σε αυτήν τη σπουδαία ευθύνη, διότι πρέπει να εκπληρώσουμε αυτά τα καθήκοντα χωρίς απροθυμία ή δισταγμό.

Ελπίζουμε ότι οι ηγέτες της ιεροσύνης και των βοηθητικών οργανώσεων θα εξακολουθήσουν να δίδουν στους ηλικιωμένους κλήσεις από τις οποίες μπορούν να χρησιμοποιούν τα αποθέματά

τους σοφίας και συμβουλής. Ελπίζουμε, όπου είναι δυνατόν, ότι καθένας/καθεμία μπορεί να είναι οικογενειακός διδάσκαλος ή επισκέπτρια διδασκάλισσα. Ακόμη και όσοι είναι κάπως περιορισμένοι στο κρεβάτι και το σπίτι τους μπορούν ενίοτε να βοηθήσουν σε αυτήν την ευθύνη μέσω τηλεφωνικών κλήσεων, με το να γράψουν σημειώματα ή μέσω άλλων ειδικών αναθέσεων.

Ένας ηγέτης της ιεροσύνης μπορεί να κάνει πολλά για να βοηθήσει και να ενθαρρύνει άτομα και ζεύγη καθώς προετοιμάζονται να υπηρετήσουν ιεραποστολές. Η εξαγωγή ναού [τώρα αποκαλείται δημιουργία ευρετηρίου οικογενειακής ιστορίας] και τα προγράμματα πρόνοιας έχουν ευλογηθεί σε μεγάλο βαθμό από αυτούς που είναι σε μεγάλη ηλικία και έχουν ευκαιρίες να υπηρετήσουν σε αυτούς τους τομείς.

Ελπίζουμε ότι σε καθένα από τα ηλικιωμένα άτομα και ζεύγη έχουν ανατεθεί ευαίσθητοι και στοργικοί οικογενειακοί διδάσκαλοι και επισκέπτριες διδασκάλισσες. Μεγάλη παρηγοριά και γαλήνη μπορούν να έλθουν σε όσους γνωρίζουν ότι έχουν κάποιον στον οποίο να μπορούν να προσφύγουν εν καιρώ εκτάκτου ανάγκης. Είναι σημαντικό να είναι προφανής η κρίση, η διπλωματία και η ειλικρίνεια στην αξιολόγηση και την αντιμετώπιση τέτοιων αναγκών.

Ελπίζουμε ότι θα συμπεριλάβετε τους ανεξάρτητους ηλικιωμένους σε συμπονετικές αναθέσεις υπηρετήσεως. Συμπεριλάβετε τους επίσης σε κοινωνικές δραστηριότητες πασσάλου και τομέως, ειδικώς ανύπανδρα μέλη και εκείνα με προστατευόμενο/η σύζυγο. Τόσες πολλές φορές είναι ξεχασμένοι. Ειδικώς σε στιγμές θανάτου ενός/μίας συζύγου, μπορεί να δοθεί στοργική φροντίδα. Αυτή είναι μία πολύ τρυφερή στιγμή για τους περισσότερους.

Μερικές φορές, η παροδική ανακούφιση χρειάζεται πάρα πολύ και εκτιμάται από τα μέλη της οικογένειας τα οποία παρέχουν συνεχή σωματική και συναισθηματική φροντίδα στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Είναι σημαντικό να βοηθήσουμε την οικογένεια να διατηρεί τις λειτουργίες της ως οικογένειας με περιστασιακή ελευθερία από τις βαριές ευθύνες τις οποίες μπορεί να επιβάλει η μακροχρόνια ή στο τελευταίο στάδιο ασθένεια. Όλοι χρειάζονται στοργική υποστήριξη και ανακούφιση από τα συγκλονιστικά καθήκοντα σοβαρής ασθένειας ή προβλημάτων.

Η μεταφορά αποτελεί συχνά μεγάλη ανησυχία για τους ηλικιωμένους. Μπορούμε να βοηθήσουμε, παρέχοντας έναν τρόπο γι' αυτούς να παρευρίσκονται στις συγκεντρώσεις της Κυριακής, να επισκέπτονται αγαπημένα πρόσωπα, να ψωνίζουν και να πηγαίνουν στον ιατρό ή την κλινική.

Πάλι, θα πρέπει να επιζητούμε προσευχόμενοι, έμπνευση και καθοδήγηση στη φροντίδα των ηλικιωμένων. Υπάρχει πάντοτε μία μεγάλη ποικιλία ατόμων και ατομικών αναγκών¹¹.

8

Τα μετέπειτα χρόνια μπορούν να είναι τα καλύτερα χρόνια μας.

Ο Θεός να ευλογεί τους ηλικιωμένους στην Εκκλησία. Σας αγαπώ με όλη την καρδιά μου. Είμαι ένας από εσάς.

Έχετε τόσα πολλά για να ζήσετε. Είθε αυτά τα χρυσά χρόνια να είναι τα καλύτερά σας χρόνια καθώς ζείτε στο έπακρο, αγαπάτε και υπηρετείτε. Και ο Θεός να ευλογεί όσους εκτελούν διακονία για τις ανάγκες σας -- την οικογένειά σας, τους φίλους σας και τα έτερα μέλη και τους ηγέτες της Εκκλησίας.

Σας αφήνω τη μαρτυρία μου για τη χαρά της ζωής -- της χαράς από το να ζούμε *πλήρως* το Ευαγγέλιο και από το να περάσουμε στη φωτιά του χωνευτή και τη διαδικασία καθαγίασης που λαμβάνει χώρα. Όπως είπε τόσο καλά ο Απόστολος Παύλος: «Και ξέρουμε ότι όλα συνεργούν προς το αγαθό σ' αυτούς που αγαπούν τον Θεό» (Προς Ρωμαίους 8:28).

Σας αφήνω την ευλογία μου. Ο Σωτήρας ζει. Αυτή είναι η Εκκλησία Του. Το έργο είναι αληθινό και με τα λόγια του Κυρίου και Σωτήρος: «Να προσβλέπετε σε μένα, και να υπομείνετε μέχρι τέλους, και θα ζήσετε. Γιατί σε αυτόν που θα υπομείνει μέχρι τέλους θα δώσω ζωή αιώνια» (Νεφί Γ' 15:9)¹².

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Πώς έχετε ωφεληθεί από τη «σοφία και εμπειρία» ατόμων μεγαλύτερων από εσάς; (Βλέπε τμήμα 1.)

- Στο τμήμα 2, ο Πρόεδρος Μπένσον απαριθμεί οκτώ πράγματα που μπορούν να κάνουν οι ηλικιωμένοι για να «επωφεληθού[ν] των χρόνων [τους] ως ηλικιωμένοι». Σκεφθείτε κάθε πρόταση. Πώς μπορούν αυτές οι προτάσεις να εμπλουτίσουν τη ζωή μας ασχέτως της ηλικίας μας;
- Γιατί νομίζετε ότι η υπηρέτηση είναι «το κλειδί για την υπερνίκηση της μοναξιάς και του αισθήματος ότι είναι άχρηστος [κάποιος]»; (Βλέπε τμήμα 3.) Πότε έχετε δει αυτό να ισχύει;
- Συλλογισθείτε τη συμβουλή του Προέδρου Μπένσον για εμάς, όταν βιώνουμε ασθένεια και πόνο (βλέπε τμήμα 4). Πώς μπορεί αυτή η συμβουλή να μας βοηθήσει να «παραμείν[ουμε] δυνατοί σε στάση και ηθικό»;
- Σκεφθείτε τις διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον στο τμήμα 5. Με ποιους τρόπους μπορούν τα παιδιά και τα εγγόνια να τιμούν τους ηλικιωμένους γονείς και παππούδες τους;
- Πότε έχετε δει νέους και ηλικιωμένους να απολαμβάνουν την παρέα μεταξύ τους; (Βλέπε τμήμα 6.) Τι μπορούμε να κάνουμε στην οικογένειά μας και στην Εκκλησία, προκειμένου να καλλιεργούμε τέτοιες σχέσεις;
- Ποιοι είναι ορισμένοι τρόποι με τους οποίους οι ηγέτες της Εκκλησίας και τα μέλη τομέως ή κλάδου μπορούν να βοηθήσουν στην κάλυψη των αναγκών των ηλικιωμένων; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 7.)
- Τι σημαίνει για εσάς να βιώσετε «τη χαρά από το να ζούμε πλήρως το Ευαγγέλιο»; (Βλέπε τμήμα 8.) Ποια παραδείγματα ανθρώπων έχετε δει να υπομένουν με πίστη μέχρι τέλους;

Σχετικές γραφές

Παροιμίες 20:29, Ησαΐας 46:3–4, Κατά Λουκάν 2:36–38, Προς Εφεσίους 6:1–3, Προς Τίτον 2:1–5, Ιακώβου 1:27, Δ&Δ 121:7–8

Βοήθεια μελέτης

«Ενεργώντας επάνω σε αυτά που έχετε μάθει, θα δείτε επιπλέον και διαρκή κατανόηση (βλέπε Κατά Ιωάννη 7:17)» (*Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* [2004], 19). Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να αναρωτηθείτε πώς μπορείτε να εφαρμόσετε τις διδασκαλίες του Ευαγγελίου στο σπίτι, στην εργασία και στις ευθύνες σας της Εκκλησίας.

Σημειώσεις

1. Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 502.
2. Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 504.
3. Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 504–5.
4. Στο Conference Report, Οκτ. 1989, 3. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Νοέμβρ. 1989, 4.
5. Στο Conference Report, Οκτ. 1989, 3. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Νοέμβρ. 1989, 4.
6. Στο Conference Report, Οκτ. 1989, 3–5. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Νοέμβρ. 1989, 4–6.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1989, 5. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Νοέμβρ. 1989, 6.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1989, 5–6. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Νοέμβρ. 1989, 6.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1989, 6–7. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Νοέμβρ. 1989, 6–7.
10. Στο Conference Report, Οκτ. 1989, 7. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Νοέμβρ. 1989, 7.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1989, 7–8. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Νοέμβρ. 1989, 7–8.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1989, 8. Βλέπε, επίσης, *Ensign*, Νοέμβρ. 1989, 8.

Τηρώντας τον νόμο αγνότητας

«Ο ηθικός κώδικας των ουρανών τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες είναι παντελής αγνότητα πριν από τον γάμο και πλήρης πίστη μετά τον γάμο».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Ταξιιδεύοντας ευρέως ως θρησκευτικός και πολιτικός ηγέτης, ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον γνώριζε πολύ καλά τη σταθερή ηθική παρακμή σε όλον τον κόσμο, ειδικώς αναφορικός προς τον νόμο της αγνότητας. Είχε μία σθεναρή στάση ενάντια σε αυτήν την παρακμή, διδάσκοντας ότι ο «νόμος της αγνότητας είναι μία αρχή αιώνιας σπουδαιότητας»¹. Δήλωσε ότι «στην Εκκλησία και στη βασιλεία του Θεού, η αγνότητα δεν θα είναι ποτέ απηρχαιωμένη, άσχετα με το τι μπορεί να κάνει ή να πει ο κόσμος»². Δίδαξε περαιτέρω: «Πρέπει να είμαστε στον αήθη και ανήθικο κόσμο, ...αλλά όχι *αυτού*. Πρέπει να είμαστε εις θέσιν να κοιμόμαστε τη νύκτα χωρίς να χρειάζεται πρώτα να τραγουδούμε νανουρίσματα στη συνείδησή μας»³.

Για να επεξηγήσει τη σημασία να παραμένουμε καθαροί από τις ανήθικες επιρροές του κόσμου, ο Πρόεδρος Μπένσον ανέφερε την ακόλουθη ιστορία:

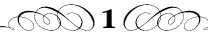
«Θυμάμαι την ιστορία ενός νέου κοριτσιού, το οποίο μαζί με τον συνοδό της πήγαινε σε ένα μέρος αμφίβολης φήμης, ενάντια στη σοφή συμβουλή των γονέων της. Η ερώτησή της ήταν: “Τι κακό κάνει απλώς να πηγαίνω μέσα για να δω τι τρέχει εκεί;” Οι γονείς της προφανώς ενέδωσαν και πρότειναν να φορέσει το όμορφο, λευκό φόρεμά της για την περίπτωση. Προτού φθάσει ο νεαρός της άνδρας, ο πατέρας της είπε: “Μου κάνεις μια χάρη προτού φύγεις να πας στο καπνιστήριο και να φέρεις μπίετον;”

Η υπακοή στον νόμο της αγνότητας φέρνει μία «σημαντική αίσθηση χαράς και ευτυχίας».

»Το κορίτσι εξεπλάγη με αυτό που της ζήτησε και είπε: “Με το καλύτερό μου φόρεμα; Δεν θα ξεφορτωνόμουν ποτέ εκείνη την απαίσια μυρωδιά”. Η μητέρα της είπε: “Ακριβώς, δεν μπορείς να πας στο καπνιστήριο χωρίς να απορροφήσεις κάποια από την επιρροή εκεί. Νομίζουμε ότι είσαι αρκετά έξυπνη να μην πας σε ένα μέρος όπου θα έβγαίνες λιγότερο όμορφη και καθαρή απ’ όταν έμπαινες”. Με εκείνη τη σοφή συμβουλή, αυτό το νεαρό κορίτσι πήρε τη σωστή απόφαση να παραμείνει ακηλίδωτο και καθαρό από τις κακές επιρροές του κόσμου»⁴.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Ο Θεός έχει καθιερώσει το πρότυπο αγνότητας για τα τέκνα Του.

Σε αυτήν τη θεϊκή νομή ο Κύριος επανέλαβε την εντολή που εδόθη στο Σινά, όταν είπε: «Μην... διαπράξεις μοιχεία... ούτε να κάνεις τίποτα παραπλήσιο» (Δ&Δ 59:6. Η πλάγια γραφή προστέθηκε). Από την απαρχή του χρόνου, ο Κύριος έθεσε ένα ευκρινές και ολοφάνερο πρότυπο σεξουαλικής αγνότητας. Πάντοτε ήταν, είναι τώρα και θα είναι πάντοτε το ίδιο. Αυτό το πρότυπο είναι ο νόμος αγνότητας. Είναι ίδιος για όλους -- άνδρες και γυναίκες, για ηλικιωμένους και νέους, για πλούσιους και φτωχούς⁵.

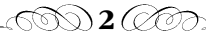
Η Εκκλησία δεν έχει διπλό πρότυπο ηθικότητας. Ο ηθικός κώδικας των ουρανών τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες είναι παντελής αγνότητα πριν από τον γάμο και πλήρης πίστη μετά τον γάμο⁶.

Στο Βιβλίο του Μόρμον, ο προφήτης Ιακώβ μάς λέει ότι ο Κύριος τέρπεται με την αγνότητα των τέκνων Του (βλέπε Ιακώβ 2:28). Το ακούτε αυτό, αδελφοί και αδελφές μου; Ο Κύριος δεν ευαρεστείται απλώς όταν είμαστε αγνοί. *Τέρπεται* με την αγνότητα. Ο Μόρμον δίδαξε το ίδιο πράγμα στον υιό του Μορόνι, όταν έγραψε ότι η αγνότητα και η αρετή είναι «προσφιλέστερο και πολυτιμότερο υπεράνω όλων» (Μορόνι 9:9)⁷.

Η φυσική επιθυμία για τους άνδρες και τις γυναίκες να είναι μαζί, είναι από τον Θεό. Όμως, μία τέτοια συναναστροφή περιορίζεται από τους νόμους του. Τα πράγματα αυτά που

διαφυλάσσονται για τον γάμο, όταν γίνονται εντός των δεσμών αυτού, είναι σωστά και ευάρεστα ενώπιον του Θεού και εκπληρώνουν την εντολή να αυξανόμαστε και να πληθύνουμε τη γη. Όμως τα ίδια αυτά πράγματα όταν γίνονται εκτός των δεσμών του γάμου, είναι κατάρρα⁸.

Πηγαίνετε στον βωμό του γάμου αγνοί και καθαροί. Διαφυλάξτε για τη σχέση του γάμου αυτές τις γλυκές και σαρκικές σχέσεις τις οποίες ο Θεός των ουρανών προόριζε να είναι μέρος του γάμου και όχι να λαμβάνουν χώρα εκτός της διαθήκης του γάμου. Δεν με ενδιαφέρει τι λέει ο κόσμος, αλλά αυτά είναι τα πρότυπα της βασιλείας του Θεού⁹.

Η αμαρτία που μαστίζει αυτήν τη γενεά είναι η σεξουαλική ανηθικότητα.

Η αμαρτία που μαστίζει αυτήν τη γενεά είναι η σεξουαλική ανηθικότητα. Αυτό, είπε ο Προφήτης Τζόζεφ, θα ήταν η πηγή περισσότερων πειρασμών, περισσότερων αλλεπάλληλων πληγμάτων και περισσότερων δυσκολιών για τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ από οτιδήποτε άλλο¹⁰.

Η σεξουαλική ανηθικότητα είναι μία έχιδνα που χτυπά όχι μόνον στον κόσμο αλλά και στην Εκκλησία σήμερα. Το να μην την παραδέχεται κάποιος σημαίνει ότι είναι εφησυχασμένος ή είναι σαν να την αγνοεί. Στην κατηγορία των εγκλημάτων, μόνον ο φόνος και η άρνηση του Αγίου Πνεύματος προηγούνται των παρανόμων σεξουαλικών σχέσεων, τις οποίες αποκαλούμε παράνομη συνουσία, όταν ενέχει ένα άγαμο άτομο ή τη σοβαρότερη αμαρτία της μοιχείας, όταν ενέχει κάποιον που είναι έγγαμος. Ξέρω ότι οι νόμοι της χώρας δεν θεωρούν τη μη αγνότητα ως τόσο σοβαρή όσο την θεωρεί ο Θεός ούτε τιμωρούν τόσο δριμύτατα όσο τιμωρεί ο Θεός, αλλά αυτό δεν αλλάζει τη βδελυρότητά της. Στα μάτια του Θεού δεν υπάρχει παρά μόνον ένα ηθικό πρότυπο για τους άνδρες και τις γυναίκες. Στα μάτια του Θεού η αγνότητα δεν θα είναι ποτέ απηρχαιωμένη...

Καμία αμαρτία δεν προκαλεί την απώλεια του Πνεύματος του Κυρίου ανάμεσα στους ανθρώπους μας σήμερα περισσότερο από τον σεξουαλικό εκτραχηλισμό. Κάνει τους ανθρώπους μας να παραπαίουν, καταδικάζοντας την ανάπτυξή τους, σκοτεινιάζοντας

τις πνευματικές τους δυνάμεις και καθιστώντας τους υποτελείς άλλων αμαρτιών¹¹.

Υπάρχει σοβαρός κίνδυνος, αν οικοδομείτε τις προγαμιαίες σχέσεις σας που βασίζονται σε στενές σωματικώς σχέσεις. ...Τα επιβλαβή αποτελέσματα αυτών των ανήθικων σχέσεων μεταφέρονται στον έγγαμο βίο, φέρνοντας απογοήτευση, ψυχικό άλγος και την αποδυνάμωση της δομής του σπιτιού¹².

Η ηθική αγνότητα αποτελεί αιώνια αρχή. Το Πνεύμα του Θεού «δεν κατοικεί σε ανόσιους ναούς» [βλέπε Ήλαμαν 4:24]. Η αγνότητα δίδει ζωή. Η έλλειψη αγνότητας είναι θανατηφόρος. Οι άγιοι νόμοι του Θεού δεν μπορούν να παραβιάζονται ατιμωρητί. Σπουδαία έθνη έχουν πέσει, όταν διεφθάρησαν ηθικώς, επειδή οι αμαρτίες της ανηθικότητας οδήγησαν τους ανθρώπους τους να γίνουν κατεστραμμένα άτομα, τα οποία δεν ήταν εις θέσιν να αντιμετωπίσουν τη δυσκολία της εποχής τους¹³.

Η ακολασία είναι το πιο καταδικαστικό από όλα τα κακά, ενώ η ηθική καθαρότητα είναι ένα από τα μεγαλύτερα προπύργια της επιτυχημένης δημιουργίας σπιτικού. Τα ευτυχημένα και επιτυχημένα σπίτια δεν μπορούν να είναι οικοδομημένα στην ανηθικότητα¹⁴.

Ορισμένοι θα δικαιολογούσαν την ανηθικότητά τους με το επιχείρημα ότι περιορισμοί σε αυτήν είναι απλώς θρησκευτικοί κανόνες, κανόνες που στερούνται νοήματος, επειδή στην πραγματικότητα δεν υπάρχει Θεός. Αυτό, θα αναγνωρίσετε ότι είναι απλώς μία αναληθής αιτιολόγηση σχεδιασμένη να δικαιολογήσει τη σαρκική όρεξη, λαγνεία και πάθος κάποιου. Ο νόμος του Θεού είναι αμετάκλητος. Ισχύει για όλους, είτε πιστεύουν στον Θεό είτε όχι. Όλοι υπόκεινται στις κυρώσεις του, όσο και αν προσπαθεί κάποιος να τις δικαιολογήσει ή να τις αγνοήσει.

Η ανηθικότητα... πάντοτε επιφέρει συνακόλουθες τύψεις. Κάποιος δεν μπορεί να συμμετάσχει σε έκλυτες σχέσεις χωρίς να υποστεί τα άσχημα αποτελέσματα από αυτό. Δεν μπορεί να κάνει λάθος και να νιώθει καλά -- είναι αδύνατον. Όποτε κάποιος παραβιάζει έναν νόμο του Θεού, πληρώνει μία ποινή σε ψυχικό άλγος, σε λύπη, σε τύψεις, σε έλλειψη αυτοσεβασμού και απομακρύνει από τον εαυτό του την επαφή με το Πνεύμα του Θεού¹⁵.

 3

**Για να παραμείνουμε ηθικώς καθαροί,
χρειάζεται να προετοιμασθούμε ώστε να
αντιστεκόμαστε στον πειρασμό.**

Οι περισσότεροι άνθρωποι υποπίπτουν σε σεξουαλική αμαρτία με μία συγκεκριμένη απόπειρα να ικανοποιήσουν βασικές ανθρώπινες ανάγκες. Όλοι έχουμε την ανάγκη να νιώσουμε ότι μας αγαπούν και ότι αξίζουμε. Όλοι επιδιώκουμε να έχουμε χαρά και ευτυχία στη ζωή μας. Γνωρίζοντας αυτό, ο Σατανάς συχνά δαλεάζει ανθρώπους στην ανηθικότητα, παίζοντας με τις βασικές τους ανάγκες. Υπόσχεται ευχαρίστηση, ευτυχία και πληρότητα.

Όμως, αυτό είναι ασφαλώς εξαπάτηση. Όπως λέει ο συγγραφέας των Παροιμιών: «Όποιος, όμως, μοιχεύει με γυναίκα, είναι χωρίς μυαλό· φέρνει απώλεια στην ψυχή του, όποιος το κάνει αυτό» (Παροιμίες 6:32). Ο Σαμουήλ ο Λαμανίτης δίδαξε το ίδιο, όταν είπε: «Επιζητούσατε την ευτυχία στο να κάνετε ανομίες, πράγμα το οποίο είναι αντίθετο στη φύση... τής δικαιοσύνης» (Ηλαμαν 13:38). Ο Άλμα το είπε πιο απλά: «Η ανομία ποτέ δεν αποτέλεσε ευτυχία» (Άλμα 41:10)¹⁶.

Υπάρχει ένα παλαιό ρητό που λέει: Είναι καλύτερα να προετοιμάζεσαι και να αποτρέπεις παρά να επιδιορθώνεις και να μετανοείς. Πόσο ισχύει αυτό για τον νόμο της αγνότητας. Η πρώτη γραμμή άμυνας στο να διατηρηθούμε ηθικώς καθαροί είναι να προετοιμασθούμε να αντιστεκόμαστε στον πειρασμό και να αποτρέπουμε τον εαυτό μας από το να πέφτει σε αμαρτία¹⁷.

Καθαρές σκέψεις

Να ελέγχετε τις σκέψεις σας. Κανένας δεν διαπράττει ανηθικότητα σε μια στιγμή. Οι αρχές της ανηθικότητας αρχίζουν με σκέψεις. Όταν επιτρέπουμε στις σκέψεις μας να παραμένουν σε άσεμνα ή ανήθικα πράγματα, το πρώτο βήμα στον δρόμο προς την ανηθικότητα έχει γίνει. Σας προειδοποιώ ειδικώς για τα κακά της πορνογραφίας. Ξανά και ξανά ακούμε από όσους εμπλέκονται σε βαθιά αμαρτία ότι συχνά το πρώτο βήμα στον δρόμο τους προς την παράβαση άρχισε με πορνογραφικό υλικό. Ο Σωτήρας δίδαξε ότι ακόμη και όταν ένας άνδρας κοιτάζει μία γυναίκα και την επιθυμεί ή, με άλλα λόγια, όταν αφήνει τις σκέψεις του να αρχίζουν

να βγαίνουν εκτός ελέγχου, έχει ήδη διαπράξει μοιχεία μαζί της στην καρδιά του (βλέπε Κατά Ματθαίον 5:28, Δ&Δ 63:16)¹⁸.

Όσοι κάνουν καθαρές σκέψεις, δεν κάνουν βρόμικες πράξεις. Δεν είστε μόνο υπεύθυνοι ενώπιον του Θεού για τις πράξεις σας, αλλά επίσης για τον έλεγχο των σκέψεών σας. Ζήστε έτσι ώστε να μην κοκκινίσετε από ντροπή, αν οι σκέψεις και οι πράξεις σας μπορούσαν να προβληθούν σε μία οθόνη στην εκκλησία σας. Το παλαιό απόφθεγμα ισχύει ακόμη ότι σπέρνεται σκέψεις και θερίζετε πράξεις, σπέρνεται πράξεις και θερίζετε συνήθειες, σπέρνεται συνήθειες και θερίζετε χαρακτήρα και ο χαρακτήρας σας προσδιορίζει τον αιώνιο προορισμό σας. «Όπως σκέφτεται, τέτοιος είναι» (βλέπε Παροιμίες 23:7)¹⁹.

Σκεφθείτε με προσοχή τα λόγια του προφήτη Άλμα προς τον αμαρτωλό υιό του, Κοριάντον: «Να εγκαταλείψεις τις αμαρτίες σου, και να μην παρασύρεσαι από τους πόθους των ματιών σου». (Άλμα 39:9.)

«Οι πόθοι των ματιών σου». Στην εποχή μας, τι σημαίνει αυτή η έκφραση;

Ταινίες, τηλεοπτικά προγράμματα και βίντεο που είναι τόσο άσεμνα όσο και αισχρά.

Περιοδικά και βιβλία που είναι προσβλητικά και πορνογραφικά.

Σας συμβουλεύουμε... να μη μολύνετε τον νου σας με τέτοιο εξευτελιστικό υλικό, επειδή ο νους μέσω του οποίου περνά η βρομιά δεν είναι ποτέ ο ίδιος κατόπιν²⁰.

Να είσθε καθαροί. Να είσθε χρηστοί στις σκέψεις και τις πράξεις σας. Να διαβάζετε καλά βιβλία. Ποτέ να μην αφήνετε τον νου σας να υπόκειται στην πορνογραφία. ...Με τα λόγια του Κυρίου: «Η αρετή να στολίζει τις σκέψεις σου ακατάπανυστα. Τότε η πεποίθησή σου θα γίνει ισχυρή στην παρουσία του Θεού. Το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής σου σύντροφος». (Δ&Δ 121:45–46)²¹.

Προσευχές για δύναμη

Πάντοτε να προσεύχεστε για δύναμη να αντιστέκεστε στον πειρασμό. Ο πειρασμός θα έλθει σε όλους μας. Θα πάρει πολλές μορφές και θα εμφανισθεί με πολλές παραλλαγές, αλλά ο Κύριος μάς έχει δώσει το κλειδί για να αντιστεκόμαστε σε αυτόν. Είτε στον

Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ: «Να προσεύχεσαι πάντα, για να μπορείς να βγαίνεις νικητής. Μάλιστα, για να μπορείς να νικάς το Σατανά, και για να μπορείς να ξεφεύγεις από τα χέρια των δούλων του Σατανά που υποστηρίζουν το έργο του» (Δ&Δ 10:5). Θα πρέπει να είναι μέρος των καθημερινών προσευχών σας να ζητείτε από τον Κύριο συνεχή δύναμη να αντιστέκεστε στον πειρασμό, ειδικώς πειρασμούς που έχουν να κάνουν με τον νόμο της αγνότητας²².

Δεν υπάρχει πειρασμός που να έχει τεθεί ενώπιόν σας τον οποίον να μην μπορείτε να αποφύγετε. Μην επιτρέπετε στον εαυτό σας να μπει σε καταστάσεις όπου είναι εύκολο να πέσει. Να ενωτίζεσθε τις παροτρύνσεις του Πνεύματος. Αν συμμετέχετε σε πράγματα όπου δεν αισθάνεστε ότι μπορείτε να προσευχηθείτε και να ζητήσετε τις ευλογίες του Κυρίου σε αυτά που κάνετε, τότε συμμετέχετε σε εσφαλμένο είδος δραστηριότητας²³.

Αποφυγή ανάρμοστων καταστάσεων

Άνδρες και γυναίκες που είναι παντρεμένοι, ενίοτε ερωτοτροπούν και πειράζουν άτομα του αντιθέτου φύλου. Κανονίζονται οι επονομαζόμενες ακίνδυνες συναντήσεις ή περνούν μαζί υπερβολικές ώρες. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, οι άνθρωποι αιτιολογούν, λέγοντας ότι αυτές είναι φυσικές εκφράσεις φιλίας. Όμως, ό,τι φαίνεται πως είναι ακίνδυνο που αφορά σε πειράγματα ή στην πλάκα με κάποιον του αντιθέτου φύλου, μπορεί με ευκολία να οδηγήσει σε πιο σοβαρή συμμετοχή και τελικώς στην απιστία.

Μία ερώτηση για να κάνουμε στον εαυτό μας είναι η εξής: Ο/η σύζυγός μου θα ήταν ευχαριστημένος/η αν γνώριζε ότι το έκανα αυτό²⁴;

Αν είστε παντρεμένος/η, αποφεύγετε να είστε μόνος/η με άτομα του αντιθέτου φύλου οπουδήποτε είναι δυνατόν αυτό. Πολλές από τις τραγωδίες της ανηθικότητας αρχίζουν, όταν ένας άνδρας και μία γυναίκα είναι μόνοι στο γραφείο ή στην εκκλησία ή μέσα σε ένα αυτοκίνητο οδηγώντας. Στην αρχή μπορεί να μην υπάρχει καμία πρόθεση ή ακόμη και σκέψη για αμαρτία. Όμως οι συνθήκες παρέχουν γόνιμο έδαφος για τον πειρασμό. Το ένα οδηγεί στο άλλο και πολύ γρήγορα τραγωδία μπορεί να είναι το αποτέλεσμα. Είναι τόσο πολύ πιο εύκολο να αποφεύγονται τέτοιες συνθήκες από την αρχή, ούτως ώστε να μην έχει τύχη να καλλιεργηθεί ο πειρασμός²⁵.

«Για όσους είστε ελεύθεροι και βγαίνετε ραντεβού, να σχεδιάζετε με προσοχή θετικές και εποικοδομητικές δραστηριότητες».

Σεμνότητα

Να είσθε σεμνοί. Η σεμνότητα στην ένδυση, στη γλώσσα και στη συμπεριφορά είναι μία αληθινή ένδειξη εξευγενισμού και χαρακτηριστικό γνώρισμα ενός χρηστού Αγίου των Τελευταίων Ημερών. ...Αποφεύγετε το ποταπό, το χυδαίο και το άσεμνο²⁶.

Υγιείς, θετικές δραστηριότητες

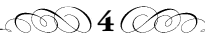
Υπερνικήστε το κακό με το καλό. Μπορείτε να υπερνικήσετε πολλές κακές τάσεις μέσω σωματικής άσκησης και υγιών δραστηριοτήτων. Η υγιής ψυχή, ελεύθερη από τις επιρροές του αλκοόλ και του καπνού, οι οποίες αποβλακώνουν σώμα και πνεύμα, είναι σε καλύτερη κατάσταση να ανατρέψει τον διάβολο²⁷.

Για όσους είστε ελεύθεροι και βγαίνετε ραντεβού, να σχεδιάζετε με προσοχή θετικές και εποικοδομητικές δραστηριότητες, ούτως ώστε να μην σας απομένει τίποτε άλλο να κάνετε παρά μόνο να εκφράζετε σωματική στοργή. ...Αυτή είναι η αρχή να γεμίζει κάποιος τη ζωή του με θετικές δραστηριότητες, ούτως ώστε οι αρνητικές να μην έχουν καμία τύχη να ευδοκιμήσουν²⁸.

Γεμίστε τη ζωή σας με θετικές πηγές δυνάμεως. Δεν είναι αρκετό απλά να προσπαθούμε να αντιστεκόμαστε στο κακό ή να αδειάζουμε τη ζωή μας από την αμαρτία. Πρέπει επίσης να γεμίζουμε τη ζωή μας με χρηστότητα. Πρέπει να συμμετάσχουμε σε δραστηριότητες που φέρνουν πνευματική δύναμη.

Κάνω λόγο περί τέτοιων δραστηριοτήτων όπως το να εμβυθιζόμαστε στις γραφές. Υπάρχει δύναμη που ρέει στη ζωή μας, όταν διαβάζουμε και μελετούμε τις γραφές επί καθημερινής βάσεως που δεν μπορεί να βρεθεί με κανέναν άλλον τρόπο. Η καθημερινή προσευχή είναι μία άλλη πηγή μεγάλης δύναμης. Η νηστεία για συγκεκριμένη δύναμη ή ειδικές ευλογίες μπορεί να μας ενδυναμώσει πέραν της κανονικής μας ικανότητας. Η χριστιανική υπηρετηση, η προσέλευση στην Εκκλησία, η υπηρετηση στη βασιλεία -- όλα μπορούν να προσθέσουν στο απόθεμά μας ισχύος και δύναμης.

Πρέπει να κάνουμε περισσότερα από το να απομακρύνουμε απλώς τις αρνητικές επιρροές από τη ζωή μας. Πρέπει να τις αντικαταστήσουμε με χρηστές δραστηριότητες που μας γεμίζουν με τη δύναμη και την αποφασιστικότητα να ζούμε όπως θα έπρεπε²⁹.

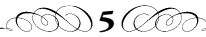

Μέσω της κατάλληλης μετάνοιας, όσοι έχουν εμπλακεί σε σεξουαλική αμαρτία μπορούν να γίνουν καθαροί ξανά.

Μπορεί να υπάρχουν ορισμένοι για τους οποίους η συμβουλή να προετοιμαστούν και να αποτρέπουν, είναι πάρα πολύ αργά. Μπορεί ήδη να έχετε εμπλακεί βαθιά σε σοβαρή αμαρτία. Αν αυτή είναι η περίπτωση, δεν υπάρχει επιλογή τώρα παρά να διορθώσετε τη ζωή σας και να μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας. Θα σας πρότεινα πέντε σημαντικά πράγματα που μπορείτε να κάνετε, για να επιστρέψετε σε μία κατάσταση ηθικής καθαρότητας. Φύγετε αμέσως από οποιαδήποτε κατάσταση είστε που είτε σας κάνει να αμαρτάνετε είτε μπορεί να σας κάνει να αμαρτάνετε. Παρακαλέστε τον Κύριο για δύναμη να υπερνικήσετε. Αφήστε τους ηγέτες σας της ιεροσύνης να σας βοηθήσουν να επιλύσετε την παράβαση και να επιστρέψετε σε πλήρη συντροφιά με τον Κύριο. Λάβετε θεία βοήθεια και γεμίστε τη ζωή σας με θετικές

πηγές δυνάμεως. Να θυμάστε ότι μέσω της κατάλληλης μετάνοιας, μπορείτε να γίνετε ξανά καθαροί.

Για όσους πληρώνουν το τίμημα που απαιτείται από την αληθινή μετάνοια, η υπόσχεση είναι βέβαιη. Μπορείτε να είστε και πάλι καθαροί. Η απόγνωση μπορεί να αρθεί. Η γλυκιά γαλήνη της συγχώρησης θα ρέει στη ζωή σας. Και σε αυτήν τη θεϊκή νομή ο Κύριος μίλησε με ευκρίνεια, όταν είπε: «Ιδέστε, όποιος έχει μετανοήσει για τις αμαρτίες του, είναι συγχωρεμένος, και Εγώ, ο Κύριος, δεν τις θυμάμαι πια» (Δ&Δ 58:42)³⁰.

Οι γονείς θα πρέπει να διδάσκουν στα παιδιά τους τον νόμο της αγνότητας.

Οι γονείς θα πρέπει να δίδουν στα παιδιά τους συγκεκριμένες οδηγίες επί της αγνότητας σε μικρή ηλικία τόσο για τη σωματική όσο και για την ηθική τους προστασία³¹.

Αν οι γονείς αγαπούν και σέβονται ο ένας τον άλλον και αν στην ιερή συνεργασία τους υπάρχει πλήρης υποστήριξη και αδιαμφισβήτητη πιστότητα, αυτά τα ουσιώδη θα βρίσκονται στα σπίτια των μελλοντικών γενεών. Αντιθέτως, αν υπάρχουν διαπληκτισμοί, φιλονικίες και έλλειψη αρμονίας στο σπιτικό και συμμετοχή στην επικίνδυνη πρακτική της ερωτοτροπίας με άλλους όταν λείπουν, τότε τα σπίτια του αύριο θα αποδυναμωθούν με αυτόν τον τρόπο...

...Το σπιτικό μας πρέπει να είναι προπύργιο ισχύος μέσα από το να ενσταλάζουμε τη χρησιμότητα και να φέρνουμε σε αυτό τη γαλήνη, την ενότητα και την ανιδιοτέλεια που δημιουργούνται από την προσωπική καθαρότητα, την αδιαμφισβήτητη πιστότητα και την απλή οικογενειακή αφοσίωση. Οι γονείς πρέπει να αποδέχονται τον γάμο ως θείο θεσμό και να τιμούν την ιδιότητά τους. Τα παιδιά πρέπει να εμπνέονται από δίδαγμα και παράδειγμα σε προετοιμασία για γάμο, να προφυλάσσονται από την έλλειψη αγνότητας όπως από μία επάρατη νόσο και να ασκούν τις άλλες θεμελιώδεις, χριστιανικές αρετές³².

Ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον συμβούλευε τους γονείς να διδάσκουν στα παιδιά τους για τον νόμο της αγνότητας.

6

**Ο Θεός μάς έχει δώσει τον νόμο της
αγνότητας για να μας φέρνει χαρά.**

Ο Επουράνιος Πατέρας μας δεν επιθυμεί τίποτε άλλο για εμάς παρά να είμαστε ευτυχισμένοι. Μας λέει μόνον αυτά που θα μας φέρουν χαρά. Και μία από τις πιο βέβαιες αρχές δοθείσες από τον Θεό να μας βοηθά να βρούμε αυτήν τη χαρά είναι ο νόμος της αγνότητας. Προσεύχομαι με όλη μου την καρδιά ώστε να σκεφθείτε πολύ σοβαρά τις χαρούμενες συνέπειες από την τήρηση αυτού του νόμου και τις τραγικές συνέπειες της παράβασής του³³.

Ένας λόγος για αρετή --που περιλαμβάνει προσωπική αγνότητα, καθαρές σκέψεις και πρακτικές και ακεραιότητα-- είναι ότι πρέπει να έχουμε το Πνεύμα και τη δύναμη του Θεού στη ζωή μας για να κάνουμε το έργο του Θεού. Χωρίς αυτήν τη δύναμη και επιρροή δεν είμαστε καλύτεροι από άλλα άτομα σε άλλες οργανώσεις. Αυτή η αρετή λάμπει και θα επηρεάσει άλλους προς μία καλύτερη ζωή και θα κάνει τα μη μέλη να ζητήσουν να μάθουν για την πίστη μας³⁴.

Να είστε πιστοί στους αγίους νόμους του Θεού. Να θυμάστε, δεν μπορούν να παραβιάζονται ατιμωρητί. Αν θέλετε να είστε ευτυχείς και επιτυχείς στην επίγεια σχέση, ερωτοτροπία και οικοδόμηση σπιτικού, προσαρμόστε τη ζωή σας σύμφωνα με τους αιώνιους νόμους των ουρανών. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος³⁵.

Δεν υπάρχει παντοτινή ευτυχία στην ανηθικότητα. Δεν υπάρχει χαρά που βρίσκεται στην παραβίαση του νόμου της αγνότητας. Το ακριβώς αντίθετο ισχύει. Μπορεί να υπάρχει στιγμιαία ευχαρίστηση. Για κάποιον καιρό μπορεί να φαίνεται ότι τα πάντα είναι υπέροχα. Όμως γρήγορα η σχέση θα ξινίσει. Η ενοχή και η ντροπή παγιώνονται. Φοβόμαστε ότι οι αμαρτίες μας θα ανακαλυφθούν. Πρέπει να κινούμαστε κρυφά και αθόρυβα, να κρυβόμαστε, να λέμε ψέματα και να εξαπατούμε. Η αγάπη αρχίζει να πεθαίνει. Η πικρία, η ζήλεια, ο θυμός και ακόμη και το μίσος αρχίζουν να μεγαλώνουν. Όλα αυτά είναι τα φυσικά αποτελέσματα της αμαρτίας και της παράβασης.

Από την άλλη, όταν υπακούμε στον νόμο της αγνότητας και διατηρούμαστε ηθικώς καθαροί, θα βιώσουμε τις ευλογίες της αυξημένης αγάπης και γαλήνης, μεγαλύτερη εμπιστοσύνη και σεβασμό για τον/ην συμβίο/α μας, βαθύτερη δέσμευση ο ένας προς τον άλλον και συνεπώς μία βαθιά και σημαντική αίσθηση χαράς και ευτυχίας³⁶.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε ότι το πρότυπο του Κυρίου για τη σεξουαλική αγνότητα είναι «ευκρινές και ολοφάνερο» (τμήμα 1). Πώς διαφέρει αυτό το πρότυπο από τα μηνύματα του κόσμου;
- Ποιες είναι μερικές συνέπειες από την παραβίαση του νόμου της αγνότητας; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 2.)
- Ποια είναι ορισμένα συγκεκριμένα πράγματα που μπορούμε να κάνουμε, για να προφυλασσόμαστε εμείς και να προφυλάσσουμε την οικογένειά μας από τον σεξουαλικό πειρασμό; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 3.)
- Επανεξετάστε τη συμβουλή του Προέδρου Μπένσον σε όσους είναι «σε σοβαρή αμαρτία» (τμήμα 4). Ποιες είναι οι σκέψεις

και τα συναισθήματά σας καθώς συλλογίζεστε την υπόσχεση του Κυρίου να καλωσορίσει τον μεταμελούμενο πίσω «σε πλήρη συντροφιά»;

- Γιατί νομίζετε ότι είναι σημαντικό οι γονείς να «δίδουν στα παιδιά τους συγκεκριμένες οδηγίες επί της αγνότητας σε μικρή ηλικία»; Πώς η πίστη των γονέων μεταξύ τους επηρεάζει τα συναισθήματα των παιδιών τους για τον γάμο και τον νόμο της αγνότητας; (Βλέπε τμήμα 5.)
- Ποιες είναι μερικές από τις «χαρούμενες συνέπειες» από την τήρηση του νόμου της αγνότητας; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 6.)

Σχετικές γραφές

Γένεση 39:7–21, Προς Κορινθίους Α΄ 6:18–20, Προς Γαλάτες 5:16, Άλμα 38:12, 39:3–5, Νεφί Γ΄ 12:27–30, Δ&Δ 42:22–25

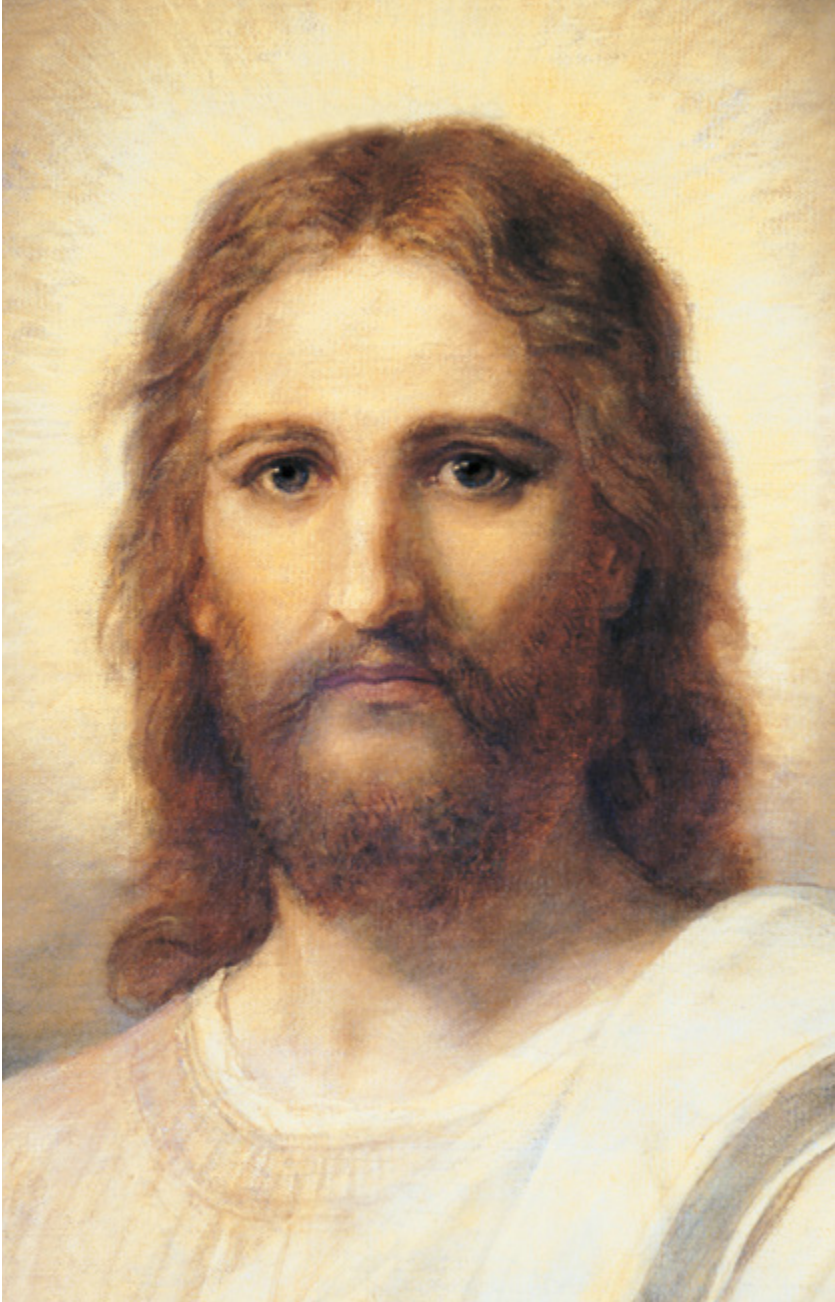
Βοήθεια διδασκαλίας

«Παροτρύνετε όσους διδάσκετε να έρχονται στο μάθημα προετοιμασμένοι να μάθουν και να συμμετάσχουν. Όταν προσπαθούν ατομικώς να μάθουν το Ευαγγέλιο, είναι πιθανότερο να συνεισφέρουν στην ατμόσφαιρα μάθησης κατά τη διάρκεια των μαθημάτων» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 80).

Σημειώσεις

1. “The Law of Chastity”, *New Era*, Ιαν. 1988, 4.
2. “To ‘the Rising Generation’”, *New Era*, Ιούνιος 1986, 6.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 285.
4. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 282–83.
5. “The Law of Chastity”, 4.
6. “To ‘the Rising Generation’”, 5–6.
7. “The Law of Chastity”, 4.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1964, 59.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 281.
10. “Cleansing the Inner Vessel”, *Ensign*, Μάιος 1986, 4. Η δήλωση του Τζόζεφ Σμιθ παρατίθεται στο “Instructions to Missionaries” του Μπρίγκαμ Γιανγκ *Deseret News*, 13 Ιουνίου 1860, 113.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1964, 59.
12. “Your Charge: To Increase in Wisdom and Favor with God and Man”, *New Era*, Σεπτ. 1979, 43.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1959, 113.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1949, 196.
15. *This Nation Shall Endure* (1977), 97.
16. “The Law of Chastity”, 4–5.
17. “The Law of Chastity”, 6.
18. “The Law of Chastity”, 6.
19. Στο Conference Report, Οκτ. 1964, 60.
20. “To the ‘Youth of the Noble Birthright’”, *Ensign*, Μάιος 1986, 45. Βλέπε, επίσης, “To the Young Women of the Church”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1986, 81.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 285.
22. “The Law of Chastity”, 6.
23. Στο Conference Report, Οκτ. 1964, 60.

24. "The Law of Chastity", 6.
25. "The Law of Chastity", 6.
26. "To the Young Women of the Church",
Ensign, Νοέμβρ. 1986, 83.
27. Στο Conference Report, Οκτ. 1964, 60.
28. "The Law of Chastity", 6.
29. "The Law of Chastity", 7.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 284.
31. Στο Conference Report, Οκτ. 1964, 59.
32. Στο Conference Report, Απρ. 1949,
197, 198.
33. "The Law of Chastity", 7.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 278.
35. "Your Charge: To Increase in Wisdom
and Favor with God and Man", 43.
36. "The Law of Chastity", 5.

*Ο Σωτήρας, ο οποίος είναι «πράος και ταπεινός στην καρδιά»
(Κατά Ματθαίον 11:29), είναι το μεγάλο μας παράδειγμα ταπεινοφροσύνης.*

Προσέχετε την υπερηφάνεια

*«Η υπερηφάνεια είναι η παγκόσμια αμαρτία,
η μεγάλη φαυλότητα. Το αντίδοτο της
υπερηφάνειας είναι η ταπεινοφροσύνη».*

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Στην πρώτη του ομιλία γενικής συνελεύσεως ως Προέδρου της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον δίδαξε για διαφορές μεταξύ της υπερηφάνειας και της ταπεινοφροσύνης:

«Η υπερηφάνεια δεν σέβεται τον Θεό και δεν ενδιαφέρεται γι' αυτό που είναι σωστό. Λοξοκοιτάζει τον άνθρωπο και αμφισβητεί ποιος έχει δίκιο...

«Η υπερηφάνεια χαρακτηρίζεται από το “Τι θέλω από τη ζωή;” παρά από το “Τι θα ήθελε ο Θεός να κάνω με τη ζωή μου;” Είναι το ατομικό θέλημα όπως αντιτίθεται στο θέλημα του Θεού. Είναι ο φόβος του ανθρώπου επί του φόβου του Θεού.

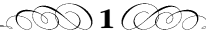
«Η ταπεινοφροσύνη ανταποκρίνεται στο θέλημα του Θεού -- στον φόβο των κρίσεων Του και στις ανάγκες των γύρω μας. Στους υπερήφανους, το χειροκρότημα του κόσμου είναι αυτό που θέλουν να ακούν· στους ταπεινούς, το χειροκρότημα των ουρανών ζεσταίνει την καρδιά τους¹.

Αυτές οι διδασκαλίες ήσαν οικείες στους άνδρες που είχαν υπηρετήσει με τον Πρόεδρο Μπένσον στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων. Ήξεραν ότι ως Πρόεδρος της απαρτίας τους, ποτέ δεν ανησυχούσε για τις προσωπικές του απόψεις -- μόνον για να μαθαίνει και να ακολουθεί το θέλημα του Θεού. Ο Πρόεδρος Μπίοντ Πάκερ, ο οποίος αργότερα υπηρέτησε ως Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, είπε για την προσέγγιση του Προέδρου Μπένσον σε συζητήσεις, στις συγκεντρώσεις απαρτίας: «Μπορούσες να διαφωνείς με τον Πρόεδρο Μπένσον χωρίς να

ανησυχείς ότι υπήρχε κάτι το προσωπικό σε αυτό. Είχαμε ολόκληρες συζητήσεις επί θεμάτων χωρίς να ανησυχούμε ποια θα μπορούσε να είναι η άποψή του»². Ο Πρεσβύτερος Ράσελ Νέλσον, ο οποίος υπηρέτησε στην Απαρτία των Δώδεκα επί δύο χρόνια υπό την ηγεσία του Προέδρου Μπένσον, είπε: «Σε οποιαδήποτε εκτίμηση, ακόμη και αν δεν ήταν δική του γνώμη, ο Πρόεδρος Μπένσον μετρούσε μία κατάσταση έναντι μόνον ενός προτύπου -- Τι είναι το καλύτερο για τη βασιλεία; Αν σήμαινε ότι ορισμένα πράγματα μπορούσαν να γίνουν διαφορετικά απ' ό,τι θα έκανε εκείνος, έστω. Ήθελε μόνον το καλύτερο για τη βασιλεία»³.

Ως κυβερνητικός ηγέτης, ο Πρόεδρος Μπένσον ήταν εξίσου αφοσιωμένος στο να κάνει αυτό που ήταν καλύτερο για τη βασιλεία του Θεού. Όταν υπηρετούσε ως υπουργός γεωργίας των Ηνωμένων Πολιτειών, έλαβε πολύ «έπαινο του κόσμου»⁴, μαζί με πολλή, σκληρή επίκριση. Δεν επέτρεπε σε κανένα από τα δύο να τον επηρεάζει. Αντιθέτως, ήταν πιστός σε μία υπενθύμιση που ελάμβανε συχνά από τη σύζυγό του, τη Φλώρα: «Μην ανησυχείς για την άποψη του κόσμου για εσένα εφόσον είσαι σωστός με τον Κύριο»⁵. Ευχαριστημένος με τον ήρεμο «έπαινο των ουρανών»⁶, πάντοτε επεδίωκε να ανταποκρίνεται στο θέλημα του Θεού.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

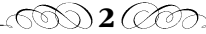
Ο Κύριος μάς έχει προειδοποιήσει να προσέχουμε την υπερηφάνεια.

Το Διδαχή και Διαθήκες μάς λέει ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι το «χρονικό ενός λαού που έχει καταρρεύσει». (Δ&Δ 20:9.) Γιατί κατέρρευσε; Αυτό είναι ένα από τα μείζονα μηνύματα του Βιβλίου του Μόρμον. Ο Μόρμον δίδει την απάντηση στα τελικά κεφάλαια του βιβλίου, με αυτά τα λόγια: «Ίδές, η περηφάνια ετούτου τού έθνους, δηλαδή τού λαού των Νεφιτών, αποτελεί απόδειξη τού αφανισμού τους». (Μορόνι 8:27.) Και εν συνεχεία, μήπως χάσουμε το βαρυσήμαντο μήνυμα του Βιβλίου του Μόρμον από τον λαό που έχει καταρρεύσει, ο Κύριος μάς προειδοποιεί στο Διδαχή και Διαθήκες: «Φυλάγεστε από την περηφάνια, μην τύχει και γίνετε σαν τους Νεφίτες τής παλαιάς εποχής». (Δ&Δ 38:39.)

Διακαώς επιζητώ ενδιαφέρον στην πίστη και στις προσευχές σας καθώς προσπαθώ να διαχύσω φως σε αυτό το μήνυμα του Βιβλίου του Μόρμον -- την αμαρτία της υπερηφάνειας. Αυτό το μήνυμα το έφερα βαρέως στην ψυχή μου για κάμποσο καιρό. Ξέρω ότι ο Κύριος θέλει να παραδοθεί το μήνυμα αυτό τώρα.

Στο προθνητό συμβούλιο, η υπερηφάνεια ήταν αυτή που έριξε τον Εωσφόρο, «γι[ο] τής αυγής». (Νεφί Β΄ 24:12–15. Βλέπε, επίσης, Δ&Δ 76:25–27, Μωυσή 4:3.) Στο τέλος αυτού του κόσμου, όταν καθαρίσει ο Θεός τη γη με φωτιά, οι υπερήφανοι θα καούν σαν καλαμιές και οι πράοι θα κληρονομήσουν τη γη. (Βλέπε Νεφί Γ΄ 12:5, 25:1, Δ&Δ 29:9, Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:37, Μαλαχίας 4:1.)

Τρεις φορές στο Διδαχή και Διαθήκες ο Κύριος χρησιμοποιεί τη φράση «να φυλάγεστε από την περηφάνια», συμπεριλαμβανομένης μίας προειδοποίησης προς τον δεύτερο πρεσβύτερο της Εκκλησίας, τον Όλιβερ Κάουντερ, και προς την Έμμα Σμιθ, τη σύζυγο του Προφήτη. (Δ&Δ 23:1. Βλέπε, επίσης, 25:14, 38:39)⁷.

Το κεντρικό χαρακτηριστικό της υπερηφάνειας είναι η εχθρότητα έναντι του Θεού και των συνανθρώπων μας.

Η υπερηφάνεια είναι μία πολύ παρεξηγημένη αμαρτία και πολλοί αμαρτάνουν εν αγνοία τους. (Βλέπε Μωσία 3:11, Νεφί Γ΄ 6:18.) Στις γραφές δεν υπάρχει κάτι τέτοιο ως χρηστή υπερηφάνεια -- πάντοτε θεωρείται αμαρτία. Συνεπώς, όπως και αν χρησιμοποιεί ο κόσμος τον όρο, πρέπει να καταλάβουμε πώς χρησιμοποιεί ο Θεός τον όρο, ούτως ώστε να καταλάβουμε τη γλώσσα της γραφής και να επωφεληθούμε αυτής. (Βλέπε Νεφί Β΄ 4:15, Μωσία 1:3–7, Αλμα 5:61.)

Οι περισσότεροι από μας σκεπτόμαστε την υπερηφάνεια ως εγωκεντρισμό, έπαρση, καυχησιολογία, αλαζονεία ή υπεροψία. Όλα αυτά είναι στοιχεία της αμαρτίας, αλλά η καρδιά ή ο πυρήνας ακόμα λείπουν.

Το κεντρικό χαρακτηριστικό γνώρισμα της υπερηφάνειας είναι η εχθρότητα -- εχθρότητα έναντι του Θεού και η εχθρότητα έναντι των συνανθρώπων μας. *Εχθρότητα* σημαίνει μίσος έναντι, έχθρα προς ή μία κατάσταση αντίθεσης. Είναι η δύναμη διά της οποίας ο Σατανάς επιθυμεί να μας κυβερνά.

Η υπερηφάνεια είναι ουσιαδώς φύσει ανταγωνιστική. Θέτουμε το θέλημά μας ενάντια στο θέλημα του Θεού. Όταν κατευθύνουμε την υπερηφάνειά μας έναντι του Θεού, είναι στο πνεύμα του «το θέλημά μου και όχι το δικό σου ας γίνει». Όπως είπε ο Παύλος, «ζητούν τα δικά τους, όχι εκείνα του Ιησού Χριστού». (Προς Φιλιππησίους 2:21.)

Η θέλησή μας σε ανταγωνισμό με τη θέληση του Θεού επιτρέπει σε επιθυμίες, ορέξεις και πάθη να μην ελέγχονται. (Βλέπε Άλμα 38:12, Νεφί Γ΄ 12:30.)

Οι υπερήφανοι δεν μπορούν να αποδεχθούν την εξουσία του Θεού να δίνει κατεύθυνση στη ζωή τους. (Βλέπε Ήλαμαν 12:6.) Θέτουν τις αντιλήψεις τους για την αλήθεια ενάντια στη μεγάλη γνώση του Θεού, τις ικανότητές τους εναντίον της δύναμης της ιεροσύνης του Θεού, τα επιτεύγματά τους ενάντια στα ισχυρά έργα Του.

Η εχθρότητά μας προς τον Θεό παίρνει πολλές μορφές, όπως επανάσταση, σκληρότητα στην καρδιά, το να είμαστε σκληροτράχηλοι, να μην μετανοούμε, να φουσκώνουμε από καμάρι στην υπερηφάνεια, να προσβαλλόμαστε εύκολα και να αναζητούμε σημεία. Οι υπερήφανοι εύχονται ο Θεός να συμφωνούσε μαζί τους. Δεν τους ενδιαφέρει να αλλάξουν τη γνώμη τους για να συμφωνούν με εκείνη του Θεού.

Ένα άλλο σημαντικό τμήμα αυτής της κυρίαρχης αμαρτίας της υπερηφάνειας είναι η εχθρότητα έναντι των συνανθρώπων μας. Καθημερινώς μπαίνουμε σε πειρασμό να υψώνουμε τον εαυτό μας επάνω από τους άλλους και να τους μειώνουμε. (Βλέπε Ήλαμαν 6:17, Δ&Δ 58:41.)

Οι υπερήφανοι κάνουν κάθε άνθρωπο εναντίό τους, θέτοντας τη διανόηση, τις γνώμες, τα έργα, τον πλούτο, τα ταλέντα ή οτιδήποτε άλλο εγκόσμιο επινόημα μέτρησης ενάντια στους άλλους. Με τα λόγια του Κλάιβ Στέιπλ Λιούις: «Η υπερηφάνεια δεν ευχαριστείται με το να έχει κάτι, μόνον με το να έχει περισσότερα από τον επόμενο. ...Είναι η σύγκριση που σε κάνει υπερήφανο: η ευχαρίστηση να είσαι υπεράνω των υπολοίπων. Απαξ και φύγει το στοιχείο του ανταγωνισμού, η υπερηφάνεια έχει φύγει». (*Χριστιανισμός απλώς*, Νέα Υόρκη: Macmillan, 1952, σελ. 109-10.)

Στο προηγμένο συμβούλιο, ο Εωσφόρος έθεσε την πρότασή του σε ανταγωνισμό με το σχέδιο του Πατέρα, όπως το υποστήριξε ο Ιησούς Χριστός. (Βλέπε Μωυσή 4:1–3.) Επιθυμούσε να λάβει τιμές υπεράνω όλων των άλλων. (Βλέπε Νεφί Β΄ 24:13.) Εν ολίγοις, η υπερήφανα επιθυμία του ήταν να εκθρονίσει τον Θεό. (Βλέπε Δ&Δ 29:36, 76:28.)

Οι γραφές βρίθουν αποδεικτικών στοιχείων των σφοδρών συνεπειών της αμαρτίας της υπερηφάνειας σε άτομα, ομάδες, πόλεις και έθνη. «Η υπερηφάνεια προηγείται τού ολέθρου». (Παροιμίες 16:18.) Κατέστρεψε το έθνος των Νεφιτών και τα Σόδομα. (Βλέπε Μορόνι 8:27, Ιεζεκιήλ 16:49–50)⁸.

3

Οι υπερήφανοι στέκονται περισσότερο με φόβο για την κρίση των ανθρώπων παρά για την κρίση του Θεού.

Μέσω της υπερηφάνειας ήταν που σταυρώθηκε ο Χριστός. Οι Φαρισαίοι ήσαν εξοργισμένοι, επειδή ο Ιησούς ισχυρίσθηκε ότι ήταν ο Υιός του Θεού, κάτι που αποτελούσε απειλή για τη θέση τους, και έτσι μηχανορράφησαν τον θάνατό Του. (Βλέπε Κατά Ιωάννην 11:53.)

Ο Σαούλ έγινε εχθρός του Δαβίδ μέσω υπερηφάνειας. Ζήλευε, επειδή πλήθος Ισραηλιτισσών τραγουδούσαν ότι «ο Σαούλ πάταξε τις χιλιάδες του, και ο Δαβίδ τις μυριάδες του». (Α΄ Σαμουήλ 18:6–8.)

Οι υπερήφανοι στέκονται περισσότερο με φόβο για την κρίση των ανθρώπων παρά για την κρίση του Θεού. (Βλέπε Δ&Δ 3:6–7, 30:1–2, 60:2.) Το «Τι θα σκεφθούν οι άνθρωποι για μένα;» ζυγίζει περισσότερο από το «Τι θα σκεφθεί ο Θεός για μένα;»

Ο βασιλέας Νώε επρόκειτο να απελευθερώσει τον προφήτη Αβιναδί, αλλά μία έκκληση προς την υπερηφάνειά του από τους ανόμους ιερείς έστειλε τον Αβιναδί στις φλόγες. (Βλέπε Μωσία 17:11–12.) Ο Ηρώδης λυπήθηκε με την παράκληση της συζύγου του να αποκεφαλίσει τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Όμως η υπερήφανα επιθυμία του να φανεί καλός προς τους «συγκαθήμε[νους]» τον έκανε να σκοτώσει τον Ιωάννη. (Κατά Ματθαίον 14:9. Βλέπε, επίσης, Κατά Μάρκον 6:26.)

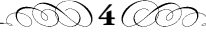
Η υπερηφάνεια του βασιλέως Νάε οδήγησε στον θάνατο του Αβιναδί και στον δικό του.

Ο φόβος για την κρίση των ανθρώπων φανερώνεται σε ανταγωνισμό για την έγκριση των ανθρώπων. Οι υπερήφανοι αγαπούν «τη δόξα των ανθρώπων περισσότερο, παρά τη δόξα τού Θεού». (Κατά Ιωάννην 12:42–43.) Κινητρά μας για τα πράγματα που κάνουμε, είναι εκεί όπου φανερώνεται η αμαρτία. Ο Ιησούς είπε ότι έκανε «πάντοτε τα αρεστά σ' αυτόν». (Κατά Ιωάννην 8:29.) Δεν θα κάναμε καλά να έχουμε την ευχαρίστηση του Θεού ως κινητρό μας παρά να προσπαθούμε να υψωθούμε υπεράνω του αδελφού μας και να είμαστε καλύτεροι από τους άλλους;

Ορισμένοι υπερήφανοι άνθρωποι δεν ανησυχούν τόσο αν ο μισθός τους καλύπτει τις ανάγκες τους όσο αν ο μισθός τους είναι περισσότερος από τον μισθό κάποιου άλλου. Η ανταμοιβή τους είναι το να είναι καλύτεροι από οιονδήποτε άλλον. Αυτή είναι η εχθρότητα σε σχέση με την υπερηφάνεια.

Όταν η υπερηφάνεια έχει μεγάλη επιρροή επάνω μας, χάνουμε την ανεξαρτησία μας του κόσμου και παραδίδουμε τις ελευθερίες

μας στη σκλαβιά της κρίσεως των ανθρώπων. Ο κόσμος φωνάζει δυνατότερα από τους ψιθύρους του Αγίου Πνεύματος. Ο τρόπος συλλογισμού των ανθρώπων υπερβαίνει τις αποκαλύψεις του Θεού και οι υπερήφανοι αφήνουν τη σιδερένια ράβδο. (Βλέπε Νεφί Α΄ 8:19–28, 11:25, 15:23–24)⁹.

Η υπερηφάνεια φανερώνεται με πολλούς τρόπους.

Η υπερηφάνεια είναι μία αμαρτία που μπορεί αμέσως να γίνει ορατή στους άλλους, αλλά σπανίως την παραδεχόμαστε για τον εαυτό μας. Οι περισσότεροι από εμάς θεωρούμε την υπερηφάνεια ότι είναι αμαρτία όσων είναι στην κορυφή, όπως των πλουσίων και των μορφωμένων, οι οποίοι βλέπουν αφ' υψηλού τους υπολοίπους εμάς. (Βλέπε Νεφί Β΄ 9:42.) Ωστόσο, υπάρχει μία κατά πολύν πιο κοινή ασθένεια ανάμεσά μας -- και αυτή είναι η υπερηφάνεια από κάτω που κοιτάζει προς τα επάνω. Εκδηλώνεται με τόσους πολλούς τρόπους, όπως το να βρίσκουμε λάθη, το κουτσομπολιό, να είμαστε φαρμακόγλωσσοι, να μουρμουρίζουμε, να χρεωνόμαστε, να φθονούμε, να επιθυμούμε κάτι που ανήκει σε άλλον, να συγκρατούμε την ευγνωμοσύνη και τον έπαινο που θα μπορούσαν να ανυψώσουν κάποιον άλλον και το να μη συγχωρούμε και να ζηλεύουμε.

Η ανυπακοή είναι ουσιαδώς ένας υπερήφανος αγώνας δυνάμεως εναντίον κάποιου με εξουσία επάνω μας. Μπορεί να είναι ένας γονέας, ένας ηγέτης της ιεροσύνης, ένας διδάσκαλος ή τελικώς ο Θεός. Το υπερήφανο άτομο μισεί το γεγονός ότι κάποιος είναι υπεράνω αυτού. Νομίζει ότι αυτό μειώνει τη θέση του.

Ο εγωισμός είναι ένα από το πιο κοινά πρόσωπα της υπερηφάνειας. Το «Πώς με επηρεάζει το καθετί» είναι το κέντρο όλων όσων έχουν σημασία -- έπαρση, μεμψιμοιρία, εγκόσμια αυτοπραγμάτωση, ικανοποίηση του εγώ και ιδιοτέλεια.

Η υπερηφάνεια έχει ως αποτέλεσμα μυστικές συνωμοσίες που δημιουργούνται για να αποκτήσουν δύναμη, κέρδος και δόξα του κόσμου. (Βλέπε Ήλαμαν 7:5, Εθέρ 8:9, 16, 22–23, Μωυσή 5:31.) Αυτός ο καρπός της αμαρτίας της υπερηφάνειας, δηλαδή οι μυστικές συνωμοσίες, κατέστρεψαν τόσο τον πολιτισμό των Ιαρεδιτών όσο και των Νεφιτών και απετέλεσαν και θα αποτελέσουν την αιτία της πτώσης πολλών εθνών. (Βλέπε Εθέρ 8:18–25.)

Ένα άλλο πρόσωπο της υπερηφάνειας είναι η έριδα. Διαφωνίες, καβγάδες, άνομη κυριαρχία, χάσμα γενεών, διαζύγια, κακομεταχείριση συζύγου, αναταραχές και παρενοχλήσεις, όλα αυτά εμπίπτουν σε αυτήν την κατηγορία της υπερηφάνειας.

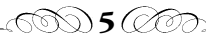
Η έριδα στην οικογένειά μας οδηγεί μακριά το Πνεύμα του Κυρίου. Επίσης οδηγεί πολλά από τα μέλη της οικογένειάς μας μακριά. Η έριδα κυμαίνεται από μία εχθρική λέξη έως παγκόσμιες διαμάχες. Οι γραφές μάς λένε ότι «μόνον από την υπερηφάνεια προέρχεται η φιλονικία». (Παροιμίες 13:10. Βλέπε, επίσης, Παροιμίες 28:25.)

Οι γραφές καταθέτουν μαρτυρία ότι οι υπερήφανοι προσβάλλονται εύκολα και κρατούν κακία. (Βλέπε Νεφί Α΄ 16:1-3.) Αρνούνται να δώσουν συγχώρηση, ούτως ώστε να διατηρούν τον άλλον υποχρεωμένο και να δικαιολογούν τα πληγωμένα τους αισθήματα.

Οι υπερήφανοι δεν λαμβάνουν εύκολα συμβουλή ή διόρθωση. (Βλέπε Παροιμίες 15:10, Αμώς 5:10.) Χρησιμοποιούν την αμυντική στάση για να δικαιολογούν και να αιτιολογούν τις αδυναμίες και τις αποτυχίες τους. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 3:9, Κατά Ιωάννην 6:30-59.)

Οι υπερήφανοι εξαρτώνται από τον κόσμο να τους πει αν έχουν αξία ή όχι. Ο αυτοσεβασμός τους προσδιορίζεται από το πού κρίνονται ότι είναι σύμφωνα με την επιτυχία τους στον κόσμο. Αισθάνονται ότι αξίζουν ως άτομα, αν υπάρχει μεγάλος αριθμός ανθρώπων που δεν έχει τόσο μεγάλη επιτυχία όσο έχουν αυτοί. Η υπερηφάνεια είναι άσχημη. Λέει: «Αν επιτύχεις, εγώ είμαι μια αποτυχία».

Αν αγαπούμε τον Θεό, κάνουμε το θέλημά Του και φοβόμαστε την κρίση Του περισσότερο από εκείνη των ανθρώπων, θα έχουμε αυτοσεβασμό¹⁰.

Η υπερηφάνεια περιορίζει ή σταματά την πρόοδο.

Η υπερηφάνεια είναι μία καταδικαστική αμαρτία υπό την αληθινή έννοια της λέξεως. Περιορίζει ή σταματά την πρόοδο. (Βλέπε

Η ταπεινοφροσύνη φέρνει ενότητα και δύναμη σε γάμους και οικογένειες.

Άλμα 12:10–11.) Οι υπερήφανοι δεν διδάσκονται εύκολα. (Βλέπε Νεφί Α΄ 15:3, 7–11.) Δεν αλλάζουν τη γνώμη τους για να αποδεχθούν αλήθειες, επειδή αν το κάνουν αυτό, υποδηλοί ότι έκαναν λάθος.

Η υπερηφάνεια επηρεάζει δυσμενώς όλες τις σχέσεις μας -- τη σχέση μας με τον Θεό και τους υπηρέτες Του, μεταξύ συζύγων, γονέα και παιδιού, εργοδότη και εργαζομένου, δασκάλου και μαθητή και όλη την ανθρωπότητα. Ο βαθμός υπερηφάνειάς μας προσδιορίζει πώς φερόμαστε στον Θεό μας και στους αδελφούς και τις αδελφές μας. Ο Χριστός θέλει να μας ανυψώσει εκεί όπου είναι Εκείνος. Επιθυμούμε να κάνουμε το ίδιο για τους άλλους;

Η υπερηφάνεια ξεθωριάζει τα συναισθήματά μας ότι είμαστε υιοί του Θεού και αδελφία με τους άλλους ανθρώπους. Μας χωρίζει και μας διαιρεί κατά «βαθμούς» σύμφωνα με τα «πλούτη» μας και τις «ευκαιρίες για μάθηση». (Νεφί Γ΄ 6:12.) Η ενότητα είναι αδύνατη για έναν υπερήφανο λαό και, αν δεν είμαστε ένα, δεν είμαστε του Κυρίου. (Βλέπε Μωσία 18:21, Δ&Δ 38:27, 105:2–4, Μωυσή 7:18.)

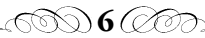
Σκεφθείτε τι μας έχει κοστίσει η υπερηφάνεια κατά το παρελθόν και τι μας κοστίζει τώρα στη ζωή μας, στην οικογένειά μας και στην Εκκλησία.

Σκεφθείτε τη μετάνοια που θα μπορούσε να λάβει χώρα με ζωές να αλλάζουν, με γάμους να διατηρούνται και σπίτια να ενδυναμώνονται, αν η υπερηφάνεια δεν μας απέτρεπε από το να εξομολογηθούμε τις αμαρτίες μας και να τις εγκαταλείψουμε. (Βλέπε Δ&Δ 58:43.)

Σκεφθείτε τους πολλούς που είναι λιγότερο ενεργά μέλη της Εκκλησίας, επειδή προσεβλήθησαν και η υπερηφάνειά τους δεν τους επιτρέπει να συγχωρήσουν ή να δειπνήσουν πλήρως στο τραπέζι του Κυρίου.

Σκεφθείτε τις εκατοντάδες χιλιάδες επιπρόσθετων νέων ανδρών και ζευγών που θα μπορούσαν να είναι σε ιεραποστολές, ας όψεται η υπερηφάνεια που τους αποτρέπει από το να παραδίδουν την καρδιά στους στον Θεό. (Βλέπε Άλμα 10:6, Ήλαμαν 3:34–35.)

Σκεφθείτε πόσο θα αυξανόταν το έργο ναού, αν ο χρόνος που δαπανάται σε αυτήν τη θεία υπηρετηση ήταν πιο σημαντικός από τις πολλές υπερήφανες ενασχολήσεις που ανταγωνίζονται τον χρόνο μας¹¹.

Το αντίδοτο της υπερηφάνειας είναι η ταπεινοφροσύνη.

Η υπερηφάνεια μάς επηρεάζει όλους σε διάφορες στιγμές και σε διάφορους βαθμούς. Τώρα μπορείτε να καταλάβετε γιατί το κτήριο στο όνειρο του Λεχί που αντιπροσωπεύει την υπερηφάνεια του κόσμου ήταν μέγα και εκτεταμένο και μέγα ήταν το πλήθος που εισήλθε εντός αυτού. (Βλέπε Νεφί Α΄ 8:26, 33, 11:35–36.)

Η υπερηφάνεια είναι η παγκόσμια αμαρτία, η μεγάλη φαυλότητα. Ναι, η υπερηφάνεια *είναι* η παγκόσμια αμαρτία, η μεγάλη φαυλότητα.

Το αντίδοτο της υπερηφάνειας είναι η ταπεινοφροσύνη -- πραότητα, ενδοτικότητα. (Βλέπε Άλμα 7:23.) Είναι η συντετριμμένη καρδιά και το μεταμελημένο πνεύμα. (Βλέπε Νεφί Γ΄ 9:20, 12:19, Δ&Δ 20:37, 59:8, Ψαλμοί 34:18, Ησαΐας 57:15, 66:2.) Όπως το έθεσε τόσο καλά ο Ράντγιαρντ Κίπλινγκ:

*Η οχλοβοή και οι φωνές σιγάζουν.
 Αρχηγοί και βασιλιάδες φεύγουν.
 Σιωπηλή ίσταται η αρχαία σου θυσία,
 μια συντετριμμένη και ταπεινωμένη καρδιά.
 Κύριε, Θεέ των Δυνάμεων, να 'σαι μαζί μας,
 μην και ξεχάσουμε, μην και ξεχάσουμε...*

Ο Θεός θα έχει ταπεινούς ανθρώπους. Είτε μπορούμε να επιλέξουμε να είμαστε ταπεινοί είτε μπορούμε να εξαναγκασθούμε να είμαστε ταπεινοί. Ο Άλμα είπε: «Ευλογημένοι είναι εκείνοι που ταπεινώνουν τους εαυτούς τους χωρίς να αναγκάζονται να είναι ταπεινοί». (Άλμα 32:16.)

Ας επιλέξουμε να είμαστε ταπεινοί.

Μπορούμε να επιλέξουμε να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας, κατακτώντας την εχθρότητα απέναντι στους αδελφούς και τις αδελφές μας, θεωρώντας τους ως εαυτόν μας και ανυψώνοντάς τους τόσο ψηλά ή ψηλότερα απ' ό,τι είμαστε εμείς. (Βλέπε Δ&Δ 38:24, 81:5, 84:106.)

Μπορούμε να επιλέξουμε να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας, λαμβάνοντας συμβουλή και επιτίμηση. (Βλέπε Ιακώβ 4:10, Ήλαμαν 15:3, Δ&Δ 63:55, 101:4-5, 108:1, 124:61, 84, 136:31, Παροιμίες 9:8.)

Μπορούμε να επιλέξουμε να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας, συγχωρώντας όσους μας έχουν προσβάλει. (Βλέπε Νεφί Γ' 13:11, 14, Δ&Δ 64:10.)

Μπορούμε να επιλέξουμε να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας, προσφέροντας ανιδιοτελή υπηρετηση. (Βλέπε Μωσία 2:16-17.)

Μπορούμε να επιλέξουμε να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας, πηγαίνοντας σε ιεραποστολές και κηρύττοντας τον λόγο που μπορεί να κάνει τους άλλους να νιώσουν ταπεινοφροσύνη. (Βλέπε Άλμα 4:19, 31:5, 48:20.)

Μπορούμε να επιλέξουμε να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας, πηγαίνοντας στον ναό πιο συχνά.

Μπορούμε να επιλέξουμε να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας, εξομολογούμενοι και εγκαταλείποντας τις αμαρτίες μας και με το να γεννηθούμε από τον Θεό. (Βλέπε Δ&Δ 58:43, Μωσία 27:25-26, Άλμα 5:7-14, 49.)

Μπορούμε να επιλέξουμε να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας, αγαπώντας τον Θεό, υποτάσσοντας το θέλημά μας στο δικό Του και θέτοντάς Τον πρώτον στη ζωή μας. (Βλέπε Νεφί Γ΄ 11:11, 13:33, Μορόνι 10:32.)

Ας επιλέξουμε να είμαστε ταπεινοί. Μπορούμε να το κάνουμε. Ξέρω ότι μπορούμε.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, πρέπει να προετοιμασθούμε για να λυτρώσουμε τη Σιών. Ήταν ουσιωδώς η αμαρτία της υπερηφάνειας που μας απέτρεπε από το να εγκαθιδρύσουμε τη Σιών κατά τις ημέρες του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ. Ήταν η ίδια αμαρτία της υπερηφάνειας που έδωσε τέλος στην αφιέρωση ανάμεσα στους Νεφίτες. (Βλέπε Νεφί Δ΄ 1:24–25.)

Η υπερηφάνεια είναι το μεγάλο πρόσκομμα στη Σιών. Επαναλαμβάνω: Η υπερηφάνεια *είναι* το μεγάλο πρόσκομμα στη Σιών.

Πρέπει να καθарίσουμε το εσωτερικό σκεύος, κατακτώντας την υπερηφάνεια. (Βλέπε Άλμα 6:2–4, Κατά Ματθαίον 23:25–26.)

Πρέπει να ενδίδουμε «στις προτροπές τού Αγίου Πνεύματος», να αποβάλλουμε τον υπερήφανο «φυσικό άνθρωπο», να γίνουμε «άγιοι[ι] μέσω τής εξιλέωσης τού Χριστού τού Κυρίου» και να γίνουμε «σαν παιδί, ενδοτικο[ί], πράο[ι], ταπεινόφρον[ες]». (Μωσία 3:19. Βλέπε, επίσης, Άλμα 13:28.)

Ωστε να το κάνουμε και να εξακολουθήσουμε να εκπληρώνουμε τον θείο προορισμό μας, είναι η ταπεινή προσευχή μου¹².

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Μπένσον τόνισε ότι η υπερηφάνεια οδήγησε στην καταστροφή του λαού των Νεφιτών (βλέπε τμήμα 1.) Γιατί νομίζετε ότι η υπερηφάνεια έχει τέτοια καταστρεπτική δύναμη;
- Με ποιους τρόπους θα μπορούσαν οι άνθρωποι να «θέσουν το θέλημά [τους] ενάντια στο θέλημα του Θεού»; (Βλέπε τμήμα 2.) Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που λαμβάνουμε, όταν ακολουθούμε το θέλημα του Θεού;

- Γιατί νομίζετε ότι μερικές φορές ρωτούμε: «Τι θα σκεφθούν οι άλλοι για μένα;» παρά «Τι θα σκεφθεί ο Θεός για μένα;» (Βλέπε τμήμα 3.) Πώς αλλάζει η ζωή μας, όταν η μεγαλύτερή μας επιθυμία είναι να ευαρεστούμε τον Θεό;
- Επανεξετάστε τις φανερώσεις της υπερηφάνειας που απαριθμούνται στο τμήμα 4. Πώς μπορούμε να αποφεύγουμε αυτές τις φανερώσεις υπερηφάνειας στη ζωή μας;
- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε: «Η υπερηφάνεια επηρεάζει δυσμενώς όλες τις σχέσεις μας» -- με τον Θεό και με τους άλλους (τμήμα 5). Γιατί αληθεύει αυτό; Με ποιους τρόπους βελτιώνονται οι σχέσεις μας, όταν είμαστε ταπεινοί;
- Στο τμήμα 6, ο Πρόεδρος Μπένσον απαριθμεί τρόπους με τους οποίους μπορούμε να επιλέξουμε να είμαστε ταπεινοί. Γιατί νομίζετε ότι είναι καλύτερο να επιλέξουμε να είμαστε ταπεινοί από το να εξαναγκασθούμε να γίνουμε ταπεινοί;

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 23:12, Κατά Λουκάν 18:9–14, Ιακώβου 4:6, Αλμα 5:27–28, Δ&Δ 112:10, 121:34–40

Βοήθεια μελέτης

Για να παρομοιάσετε τα λόγια ενός προφήτη με τον εαυτό σας, σκεφθείτε πώς έχουν σχέση οι διδασκαλίες του με εσάς (βλέπε *Teaching, No Greater Call* [1999], 170). Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να αναρωτηθείτε πώς μπορούν αυτές οι διδασκαλίες να σας βοηθήσουν με ανησυχίες, ερωτήματα και δυσκολίες στη ζωή σας.

Σημειώσεις

1. "Cleansing the Inner Vessel", <i>Ensign</i> , Μάιος 1986, 6–7.	7. "Beware of Pride", <i>Ensign</i> , Μάιος 1989, 4.
2. Μπόιντ Πάκερ, στο Σέρι Ντιου, <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> (1987), 429–30.	8. "Beware of Pride", 4–5.
3. Ράσελ Νέλσον, στο <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , 430.	9. "Beware of Pride", 5.
4. "Cleansing the Inner Vessel", 7.	10. "Beware of Pride", 5–6.
5. Φλώρα Αμούσεν Μπένσον, στο <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , 293.	11. "Beware of Pride", 6.
6. "Cleansing the Inner Vessel", 7.	12. "Beware of Pride", 6–7. Κείμενο ύμνου για το "God of Our Fathers, Known of Old" υπό Ράντγιαρντ Κίπλινγκ στο <i>Hymns</i> , σφ. 80.

Ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον και οι σύμβουλοί του στην Πρώτη Προεδρία: Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι (αριστερά) και ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον (δεξιά),

Ηγεσία

«Αν πρόκειται να παράσχετε μελλοντική ηγεσία για την Εκκλησία, τη χώρα [σας] και το ίδιο σας το σπίτι, πρέπει να στέκεστε σταθεροί στην πίστη, ακλόνητοι ενώπιον του κακού».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Ο Έζρα Ταφτ Μπένσον άρχισε να μαθαίνει να γίνεται ηγέτης στη νεανική του ηλικία. Όταν ήταν σχεδόν 13 ετών, ο πατέρας του εκλήθη να υπηρετήσει μία ιεραποστολή. Ως το μεγαλύτερο παιδί στην οικογένεια, ο Έζρα ανέλαβε πολλές ευθύνες ηγεσίας στο οικογενειακό αγρόκτημα κατά τη διάρκεια της απουσίας του πατέρα του. Αρκετά χρόνια αργότερα, όταν εκλήθη στη Βρετανική Ιεραποστολή, υπηρέτησε ως πρόεδρος κλάδου και ως πρόεδρος της Συνέλευσης Νιούκασλ (παρόμοια με μία περιφέρεια σήμερα). Αργότερα, υπηρέτησε σε τρεις προεδρίες πασσάλου -- μία φορά ως σύμβουλος, μία φορά για σύντομο χρονικό διάστημα ως πρόεδρος πασσάλου και μία φορά για μεγαλύτερη περίοδο ως πρόεδρος πασσάλου. Κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής του σταδιοδρομίας, εργάστηκε σε πολλές ηγετικές θέσεις στον τομέα της γεωργίας. Επειδή έγινε ηγέτης και ειδικός στον τομέα της γεωργίας, ο Πρόεδρος Ντουάιτ Αϊζενχάουερ τού ζήτησε να υπηρετήσει στην ανωτάτη θέση του τομέα της γεωργίας στις Ηνωμένες Πολιτείες. Επί οκτώ έτη εργάστηκε με τον Πρόεδρο Αϊζενχάουερ ως υπουργός γεωργίας των Ηνωμένων Πολιτειών.

Προτού γίνει Πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Μπένσον υπηρέτησε επί 12 έτη ως Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Τα μέλη της Απαρτίας είχαν μεγάλο σεβασμό για εκείνον ως ηγέτη τους. Ο Πρεσβύτερος Μπρους ΜακΚόνκι «συχνά έλεγε στα μέλη της οικογενείας ότι δεν είχε δει ποτέ τον αντάξιο

τού Προέδρου Μπένσον όσον αφορά στα διοικητικά καθήκοντα στην Εκκλησία»¹.

Στην ηγεσία του προς τους Δώδεκα, ο Πρόεδρος Μπένσον ενθάρρυνε μέλη της απαρτίας να εκφράζουν τις σκέψεις τους ανοικτά, ακόμη και αν εκείνος είχε διαφορετική άποψη. Όταν ο Πρεσβύτερος Ράσελ Νέλσον ήταν καινούργιο μέλος της απαρτίας, νόμιζε ίσως ότι δεν θα έπρεπε να λείπει τη γνώμη του. «Όμως [ο Πρόεδρος Μπένσον] δεν το ήθελε αυτό», είπε. «Στην πραγματικότητα, αν ήμουν σιωπηλός σε κάτι, με έπειθε να μοιράζομαι τις σκέψεις μου επ' αυτού»².

Αν και ο Πρόεδρος Μπένσον επιζητούσε τη γνώμη όλων, δεν άφηνε τις συζητήσεις να παρεκτρέπονται του θέματος. Ο Πρόεδρος Χάουαρντ Χάντερ είπε: «Ήξερε πώς να έχει ανοικτή και ειλικρινή συζήτηση με τους αδελφούς και [ήταν] εις θέσιν να την κατευθύνει και να την ελέγχει και να καταλήγει σε ομόφωνη απόφαση με όλους ενωμένους»³. Όταν «ένιωθε ότι είχε λάβει χώρα επαρκής συζήτηση, έλεγε συνήθως: “Νομίζω ότι έχουμε αρκετό άχυρο τώρα κάτω. Ας δεματιάσουμε λίγο”, αποφασίζοντας για το θέμα»⁴.

Ο Πρόεδρος Μπένσον ενδιαφερόταν για εκείνους των οποίων ηγείτο και δίδασκε με παράδειγμα. «Δεν γνωρίζω κανέναν πιο ευγενικό προς τους συνεργάτες του ή που να ενδιαφέρεται περισσότερο για την ευημερία τους» είπε ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι. «Δεν ζητεί από τους άλλους να κάνουν αυτό που ο ίδιος δεν είναι πρόθυμος να κάνει, αλλά αντ' αυτού θέτει το παράδειγμα της υπηρετήσεως να ακολουθήσουμε οι άλλοι εμείς»⁵. Ο Πρόεδρος Μπένσον ήταν επίσης αποτελεσματικός στην ανάθεση έργου προς τους άλλους, διδάσκοντας και οικοδομώντας τους πνευματικώς μέσω αυτής της διαδικασίας.

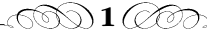
Στη γενική συνέλευση, όταν ο Πρόεδρος Μπένσον υποστηρίχθηκε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι εξέφρασε την πεποίθησή του ότι ο Κύριος είχε επιλέξει και προετοιμάσει τον Πρόεδρο Μπένσον να ηγηθεί της Εκκλησίας:

«Σας δίδω τη μαρτυρία μου ότι είναι ο Κύριος εκείνος που επέλεξε τον Έζρα Ταφτ Μπένσον να γίνει μέλος του Συμβουλίου των Δώδεκα σχεδόν πριν από σαράντα τρία χρόνια. Είναι ο Κύριος

που όλα αυτά τα χρόνια τον δοκίμασε και τον πειθάρχησε, τον εκπαίδευσε και τον προετοίμασε...

»Ως κάποιος που τον γνωρίζει και βρίσκεται στο πλευρό του, δίδω μαρτυρία ότι είναι ένας άνδρας με πίστη, με δοκιμασμένη ηγεσία, με βαθιά αγάπη για τον Κύριο και το έργο Του, με αγάπη για τους υιούς και τις θυγατέρες του Θεού παντού. Είναι ένας άνδρας με αποδεδειγμένη ικανότητα»⁶.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Οι αποτελεσματικοί ηγέτες στέκονται σταθεροί στην πίστη και θέτουν το καλό παράδειγμα.

Η δύναμη της ηγεσίας του Χριστού μεγάλωσε από τη δυσκολία του παραδείγματός Του. Η ξεκάθαρη κλήση Του ήταν: «Ελα, ακολούθα με!» ... [Η επιτυχία Του στην απόκτηση] της αφοσιώσεως των ανθρώπων σε αρχές χρηστότητας βασιζόνταν στην αγάπη ως τον μεγάλο κινητήριο παράγοντα. Μας βοήθησε να συνειδητοποιήσουμε ότι οι θείες ιδιότητες στον καθέναν από εμάς, που απαιτούν έκφραση, μπορούν να γίνουν ένδοξη ζωντανή πραγματικότητα. Το παράδειγμά Του εξακολουθεί ως η μεγαλύτερη ελπίδα και δύναμη της ανθρωπότητας⁷.

Αν πρόκειται να παράσχετε μελλοντική ηγεσία για την Εκκλησία, τη χώρα [σας] και το ίδιο σας το σπίτι, πρέπει να στέκεστε σταθεροί στην πίστη, ακλόνητοι ενώπιον του κακού και, όπως είπε ο Παύλος: «Ντυθείτε την πανοπλία τού Θεού, για να μπορείτε να σταθείτε ενάντια στις μεθοδίες τού διαβόλου· επειδή, η πάλη μας δεν είναι ενάντια σε αίμα και σάρκα, αλλά ενάντια στις αρχές, ενάντια στις εξουσίες, ενάντια στους κοσμοκράτορες τού σκότους τούτου τού αιώνα, ενάντια στα πνεύματα τής πονηρίας στα επουράνια». (Προς Εφεσίους 6:11-12)⁸.

Οι νέοι μας χρειάζονται λιγότερη κριτική και περισσότερα καλά παραδείγματα. Είστε τα καλά παραδείγματα στα οποία θα αναζητούν ένα πρότυπο στη ζωή, το οποίο μπορούν να ακολουθούν και στο οποίο να εμμένουν. Θα χρειασθούν την έμπνευση που μπορεί να έλθει από εσάς καθώς ζείτε τη ζωή σας σύμφωνα με τις διδασκαλίες τού Ευαγγελίου⁹.

 2

Οι άνθρωποι ανταποκρίνονται στην αποτελεσματική ηγεσία.

Ταπεινοφροσύνη

Ένα από τα χαρακτηριστικά της μεγάλης ηγεσίας πάντοτε ήταν και θα είναι πάντοτε το ταπεινό πνεύμα¹⁰.

Πνευματική δύναμη

Η πνευματική δύναμη προάγει τον θετικό τρόπο σκέψης, θετικά ιδανικά, θετικές συνήθειες, θετικές στάσεις και θετικές προσπάθειες. Αυτές είναι οι αρετές που προάγουν τη σοφία, τη σωματική και τη διανοητική ευημερία και την ενθουσιώδη αποδοχή και ανταπόκριση από τους άλλους¹¹.

Μόνον οι ηθικώς υγιείς έχουν την ικανότητα να ανυψώνουν και να ενθαρρύνουν αλλήλους σε μεγαλύτερη υπηρετηση, σε μεγαλύτερα επιτεύγματα, σε μεγαλύτερη δύναμη¹².

Η έμπνευση είναι ουσιώδης για να ηγείται κάποιος ορθώς. ...Πρέπει να έχουμε το πνεύμα της έμπνευσης είτε διδάσκουμε (Δ&Δ 50:13-14) είτε διαχειριζόμαστε τις υποθέσεις της βασιλείας (Δ&Δ 46:2)¹³.

Δεν υπάρχει κανένα ικανοποιητικό υποκατάστατο του Πνεύματος¹⁴.

Γνώση

Ο αυθεντικός ηγέτης προσπαθεί να παραμένει καλά πληροφορημένος. Είναι ένα άτομο που ενεργεί επί των αρχών παρά επί της αποτελεσματικότητας. Προσπαθεί να μάθει από όλη την ανθρώπινη εμπειρία μετρημένη έναντι των αποκεκαλυμμένων αρχών της θείας σοφίας¹⁵.

Ένας εκ των καλύτερων τρόπων να καταλάβουν οι ηγέτες τις ορθές αρχές είναι να έχουν πλήρη γνώση και κατανόηση των γραφών και του κατάλληλου εγχειριδίου. Οι περισσότερες περιπτώσεις έχουν ήδη προκύψει προηγουμένως, ίσως πολλές φορές, και έχουν ήδη προσδιορισθεί η τακτική και η διαδικασία για τον χειρισμό του προβλήματος. Είναι πάντοτε συνετό, συνεπώς, να

ανατρέχουμε στις υπάρχουσες γραπτές οδηγίες και την τακτική της εκκλησίας επί ερωτημάτων που εγείρονται και να είμαστε εξοικειωμένοι με αυτές¹⁶.

Οι ηγέτες συμβουλεύονται να μελετούν τις διδασχές της Εκκλησίας, ούτως ώστε να είναι εις θέσιν να αντιπροσωπεύουν επαρκώς τις διδασχές μας στους άλλους. Για να χρησιμοποιήσω τη φρασεολογία του Αποστόλου Παύλου, αναμένουμε από εσάς να είστε «εργάτη[ς] που δεν έχει το παραμικρό να ντρέπεται» (Προς Τιμόθεον Β΄ 2:15)¹⁷.

Αφοσίωση

Ένας καλός ηγέτης αναμένει αφοσίωση. Και εκείνος με τη σειρά του δίδει την αφοσίωσή του. Υποστηρίζει αυτούς στους οποίους έχει δώσει μια δουλειά. Η αφοσίωση εκτείνεται σε ζητήματα πέραν της κλήσεως του καθήκοντος. Είναι αφοσιωμένος, όταν έρχονται οι τιμές σε αυτούς με τους οποίους υπηρετεί. Περηφανεύεται με την επιτυχία τους. Δεν απορρίπτει, αν δεν συσχεφθεί με εκείνον του οποίου την απόφαση απορρίπτει. Δεν φέρνει σε αμηχανία έναν συνεργάτη ενώπιον άλλων. Είναι ειλικρινής και ανοικτός μαζί του¹⁸.

Ενότητα

Υπάρχει «ενότητα που απαιτείται από το νόμο τού σελέστιου βασιλείου. Και η Σιών δεν μπορεί να οικοδομηθεί παρά μόνο αν είναι μέσω των αρχών τού νόμου τού σελέστιου βασιλείου». (Δ&Δ 105:4–5.) Ανάμεσα στις απαιτούμενες αρχές και γνωρίσματα, είναι η ενότητα νου και καρδιάς. «Σας λέω, να είστε ένα. Και αν δεν είστε ένα δεν είστε δικοί μου» είναι η παραγγελία του Σωτήρος προς τη σύγχρονη Εκκλησία Του (Δ&Δ 38:27, Κατά Ιωάννην 17:20–23). Πουθενά δεν είναι αυτή η προϋπόθεση πιο ουσιώδης παρά ανάμεσα σε όσους Εκείνος έχει καλέσει να προεδρεύουν σε όλη τη βασιλεία Του¹⁹.

Αγάπη και εκφράσεις εμπιστοσύνης

Η αγάπη για τους ανθρώπους είναι ουσιώδης στην αποτελεσματική ηγεσία. Αγαπάτε αυτούς με τους οποίους εργάζεστε; Συνειδητοποιείτε ότι η αξία των ψυχών είναι μεγάλη στα μάτια του Θεού (βλέπε Δ&Δ 18:10); Έχετε πίστη στους νέους; Πιάνετε τον εαυτό σας να εξαίρει τις αρετές τους, να τους επαινείτε για

«Η αγάπη για τους ανθρώπους είναι ουσιώδης στην αποτελεσματική ηγεσία».

τα επιτεύγματά τους; Ή έχετε μία επικριτική στάση απέναντί τους λόγω των λαθών τους²⁰;

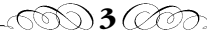
Ακόμη πιο δύσκολο από την επίκριση να αντέξουμε, ενίοτε, είναι η έλλειψη λόγων από τον ηγέτη μας για το έργο στο οποίο έχουμε ανατεθεί. Μικρά σχόλια ή σημειώσεις, τα οποία είναι ειλικρινή και συγκεκριμένα, είναι σπουδαία είδη ενθάρρυνσης κατά μήκος της οδού²¹.

Γνωρίζουμε... ότι ο χρόνος τον οποίον δαπανά ο ηγέτης σε προσωπική επαφή με μέλη, είναι πιο παραγωγικός από τον χρόνο που δαπανάται σε συγκεντρώσεις και διοικητικά καθήκοντα. Η προσωπική επαφή είναι το κλειδί της μεταστροφής τού μη ενεργού μέλους²².

Ειδικώς στην Εκκλησία, το να ζητούμε παράγει καλύτερα αποτελέσματα από το να διατάζουμε -- επίσης σε κάνει να νιώθεις καλύτερα. Να θυμάστε να λέτε γιατί. Ελέγξτε την πρόοδο αργότερα για να δείτε πώς πάνε τα πράγματα. Δείξτε εκτίμηση, όταν οι άνθρωποι εκπληρώνουν οδηγίες καλά. Εκφράστε πεποίθηση, όταν μπορεί να γίνει εντίμως. Όταν τα κάνετε θάλασσα με κάτι, είναι καλό να ελέγχετε πάλι και να ανακαλύψετε πού κάνετε λάθος -- και μη φοβηθείτε να παραδεχθείτε ότι κάνετε λάθος. Θυμηθείτε, οι

άνθρωποί μας είναι εθελοντές, εργάτες με τη θέλησή τους. Αγαπούν επίσης τον Κύριο και το έργο Του. Να τους αγαπάτε. Να τους εκτιμάτε. Όταν μπαίνετε σε πειρασμό να επιπλήξετε έναν συνεργάτη, μην το κάνετε. Αντ' αυτού αποδεχθείτε την πρόσκλησή μου να τους κτυπήσετε ελαφρώς στην πλάτη για να τους ενθαρρύνετε. Τα τέκνα του Πατέρα μας σε όλον τον κόσμο είναι ουσιαστικώς καλά. Εκείνος τα αγαπά. Και εμείς θα πρέπει να τα αγαπούμε²³.

Δεν αρέσει στους ανθρώπους να εξαναγκάζονται να κάνουν οτιδήποτε, ακόμη και αν είναι για το καλό τους. Όμως οι άνθρωποι ανταποκρίνονται στην αποτελεσματική ηγεσία²⁴.

Οι καλοί ηγέτες κάνουν αναθέσεις συνετός.

Το παράδειγμα τής ανάθεσης τού Σωτήρος

Τα ίδια τα θεμέλια του κόσμου ετέθησαν από ανατεθείσα εξουσία. Πολλές φορές ο Ιησούς υπενθύμισε στους ανθρώπους ότι η αποστολή Του επάνω στη γη ήταν μία αποστολή μέσω ανατεθειμένης εξουσίας. Η αποκατάσταση της Εκκλησίας Του είχε τις απαρχές της με ανατεθειμένη εξουσία.

Μιλώντας στους Ιουδαίους, στη συναγωγή, ο Ιησούς τούς είπε ότι του είχε ανατεθεί από τον Πατέρα Του: «Επειδή, κατέβηκα από τον ουρανό, όχι για να κάνω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα εκείνου που με απέστειλε» (Κατά Ιωάννην 6:38)²⁵.

Ο Ιησούς μάς δίδει το κύριο παράδειγμα της καλής διοικήσεως μέσω της κατάλληλης ανάθεσης. ...Πολλοί από τους ανατεθειμένους ιεραποστόλους Του ταξίδευαν χωρίς βαλάντιο και χωρίς ταγάρι. Πολλοί υπέφεραν μεγάλες δυσχέρειες κατά την εκπλήρωση των οδηγιών Του. Ορισμένοι υπέστησαν σκληρό θάνατο στην υπηρέτησή Του. Όμως οι ανατεθειμένοι μαθητές Του πρόβαλλαν στον κόσμο τολμηροί σαν λιοντάρια μέσα από την προσταγή Του. Επέτυχαν πράγματα που δεν είχαν ποτέ ονειρευτεί. Κανένας ηγέτης δεν παρακίνησε ποτέ άνδρες και γυναίκες όπως έκανε Εκείνος²⁶.

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού οικοδομεί ηγέτες μέσα από το να συμπεριλαμβάνει ανθρώπους ανατεθειμένους μέσω εξουσίας. Όταν ο [Ιησούς] ήταν επάνω στη γη, κάλεσε δώδεκα αποστόλους να τον βοηθήσουν στη διοίκηση της εκκλησίας. Κάλεσε επίσης

Κατά τη διάρκεια της θνητής διακονίας Του, ο Ιησούς Χριστός ανέθεσε εξουσία στους Δώδεκα Αποστόλους Του.

τους εβδομήκοντα. Έκανε αναθέσεις [σε] άλλους. Δεν επρόκειτο να είναι θεατές στην εκκλησία του. Όλοι συμμετείχαν στο να βοηθήσουν να οικοδομηθεί η βασιλεία. Και καθώς οικοδομούσαν τη βασιλεία, οικοδομούσαν πνευματικώς τον εαυτό τους.

Ο Ιησούς σκόπευε να υπερυψώσει τα άτομα...

Ο Ιησούς σκόπευε να κάνει κάθε άνθρωπο βασιλέα, να τον οικοδομήσει πνευματικώς σε ηγεσία στην αιωνιότητα. Εκείνη την αξιομνημόνευτη νύκτα, ύστερα από τον μυστικό δείπνο, είπε στους Δώδεκα: «Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, όποιος πιστεύει σε μένα, τα έργα που εγώ κάνω, θα κάνει κι εκείνος, και μεγαλύτερα απ' αυτά θα κάνει· επειδή, εγώ πηγαίνω προς τον Πατέρα μου». (Κατά Ιωάννην 14:12.) Μέσω αναθέσεως, ο Ιησούς επιθυμούσε να ανυψώσει, παρά να καταπίεσει, τα άτομα. Και σε όλη την Εκκλησία σήμερα, άνδρες και γυναίκες μεγαλώνουν σε πνευματικό ηθικό ανάστημα μέσα από τις θέσεις που τους έχουν ανατεθεί²⁷.

Κάνοντας αναθέσεις στις οργανώσεις μας

Καλή διαχείριση σημαίνει ανάθεση εξουσίας. Η ανάθεση μέρους του φόρτου εργασίας βοηθά εσάς και την οργάνωσή σας.

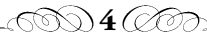
Η αποτελεσματική διαχείριση είναι η ικανότητα να αναθέτετε σε άλλους να φέρουν εις πέρας το έργο²⁸.

Η συνετή ανάθεση απαιτεί προετοιμασία με προσευχή, όπως και η αποτελεσματική διδασκαλία ή το κήρυγμα. Ο Κύριος το διευκρινίζει αυτό με τα εξής λόγια: «Και το Πνεύμα θα σας δοθεί με την προσευχή τής πίστης. Και αν δε λάβετε το Πνεύμα να μη διδάσκετε» (Δ&Δ 42:14). Και θα μπορούσαμε να προσθέσουμε, δεν θα κάνετε αναθέσεις χωρίς το Πνεύμα²⁹.

Ένας συνετός διαχειριστής στην Εκκλησία σήμερα δεν προσπαθεί να κάνει μόνος του τη δουλειά, δίδοντας την εντύπωση ότι κανείς άλλος δεν έχει τα προσόντα. Καθώς κάνει αναθέσεις, θα δώσει τη διαβεβαίωση ότι εκείνος ο οποίος έχει λάβει ανάθεση, έχει την πλήρη υποστήριξη του³⁰.

Όταν δοθεί ευθύνη, ο ηγέτης δεν ξεχνά το άτομο που έχει λάβει την ανάθεση ούτε την ανάθεσή του. Ακολουθεί με ενδιαφέρον, αλλά δεν ελέγχει κάθε λεπτομέρεια του έργου ενός ατόμου. Δίνει συγκεκριμένα εγκώμια, όταν αυτά τα αξίζει. Δίνει χρήσιμη ενθάρρυνση, όταν χρειάζεται. Όταν αισθανθεί ότι η δουλειά δεν γίνεται και χρειάζεται αλλαγή, ενεργεί με θάρρος και σταθερότητα αλλά με καλοσύνη. Όταν ολοκληρωθεί η θητεία σε μία θέση, δίδει αναγνώριση και ευχαριστίες³¹.

Κανένας συνετός ηγέτης δεν πιστεύει ότι όλες οι καλές ιδέες προέρχονται από αυτόν. Επιζητεί προτάσεις από αυτούς των οποίων ηγείται. Τους αφήνει να αισθάνονται ότι αποτελούν σημαντικό μέρος στη λήψη αποφάσεων. Τους αφήνει να αισθάνονται ότι φέρουν εις πέρας τις δικές τους πολιτικές, όχι τη δική του³².

Οι ηγέτες της Εκκλησίας είναι όργανα στα χέρια του Θεού και θα πρέπει να επιζητούν το Πνεύμα, όταν ηγούνται άλλων και τους οικοδομούν πνευματικώς.

Στην Εκκλησία σήμερα ένας ηγέτης γενικώς εκτελεί αυτά που αναμένει πραγματικά. Χρειάζεται να έχει μεγάλες προσδοκίες. Θα πρέπει να διαβεβαιώσει αυτούς στους οποίους δίδει αναθέσεις ότι στην υπηρεσία του Κυρίου έχουν ακόμη μεγαλύτερες δυνάμεις απ' ό,τι στις κανονικές ευθύνες. Δεν μπορεί να υπάρξει καμία αποτυχία στο έργο του Κυρίου, όταν κάνουμε το καλύτερο που

μπορούμε. Δεν είμαστε παρά όργανα· αυτό είναι το έργο του Κυρίου. Αυτή είναι η εκκλησία Του, το σχέδιο του Ευαγγελίου Του. Αυτά είναι τα τέκνα Του με τα οποία εργαζόμαστε. Δεν θα επιτρέψει να αποτύχουμε, αν κάνουμε αυτό που μας αναλογεί. Θα μας μεγαλύνει ακόμη και πέραν των ταλέντων και ικανοτήτων μας, όταν είναι απαραίτητο. Αυτό το γνωρίζω³³.

Πρέπει να θυμόμαστε ότι... η Εκκλησία... δεν είναι ο επιχειρηματικός κόσμος. Η επιτυχία της υπολογίζεται με όρους ψυχών που σώθηκαν, όχι σε κέρδος και σε απώλεια. Ασφαλώς, χρειάζεται να είμαστε αποτελεσματικοί και παραγωγικοί, αλλά χρειάζεται επίσης να εξακολουθούμε να εστιάζουμε σε αιώνιους αντικειμενικούς στόχους. Να προσέχετε όσον αφορά στην επιβολή κοσμικών μεθόδων και ορολογίας σε ιερές λειτουργίες της ιεροσύνης. Να θυμάστε ότι οι λογικές διαδικασίες επιλύσεως προβλημάτων, αν και χρήσιμες, δεν θα είναι αποκλειστικώς επαρκείς στο έργο της βασιλείας. Το έργο του Θεού πρέπει να γίνεται με πίστη, προσευχή και με το Πνεύμα «και αν είναι με κάποιον άλλο τρόπο δεν είναι από τον Θεό» (Δ&Δ 50:18)³⁴.

Ολόκληρος ο σκοπός της Εκκλησίας είναι να οικοδομεί πνευματικώς άνδρες και γυναίκες που θα είναι ευσεβείς σε στάση και στα γνωρίσματά τους και στα ιδανικά τους³⁵.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Μπένσον δίδαξε ότι οι ηγέτες θα πρέπει να θέτουν χρηστό παράδειγμα (βλέπε τμήμα 1). Γιατί είναι το παράδειγμα τέτοια δυνατή επιρροή; Πώς σας έχουν επηρεάσει τα χρηστά παραδείγματα των ηγετών;
- Μελετήστε τα χαρακτηριστικά των καλών ηγετών που επεξηγούνται στο τμήμα 2. Γιατί νομίζετε ότι οι άνθρωποι «ανταποκρίνονται σε [τέτοια] ηγεσία»; Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, για να αναπτύξετε αυτά τα χαρακτηριστικά.
- Ο Πρόεδρος Μπένσον δίδαξε ότι οι ηγέτες της Εκκλησίας θα πρέπει να ακολουθούν το παράδειγμα του Σωτήρος ως αναθέτοντος (βλέπε τμήμα 3). Πώς η ανάθεση βοηθά στην

οικοδόμηση της βασιλείας του Θεού; Με ποιους τρόπους έχετε επωφεληθεί από ευθύνες που σας έχουν ανατεθεί;

- Πώς θα μπορούσε η υπηρετήσή μας στην Εκκλησία να αλλάξει καθώς θυμόμαστε ότι «αυτό είναι το έργο του Κυρίου» και ότι «αυτά είναι τα τέκνα Του με τα οποία εργαζόμαστε»; (Βλέπε τμήμα 4.) Τι βιώσατε, όταν ενεργήσατε ως όργανο στα χέρια του Κυρίου, για να βοηθήσετε άλλους ανθρώπους;

Σχετικές γραφές

Έξοδος 18:13–26, Κατά Ματθαίον 5:13–16, Κατά Λουκάν 22:31–32, Αλμα 17:1–11, Δ&Δ 38:23–27

Βοήθεια διδασκαλίας

«Τα άτομα επηρεάζονται, όταν αναγνωρίζεται η συνεισφορά τους. Θα μπορούσατε να καταβάλετε μία ειδική προσπάθεια να αναγνωρίζετε τα σχόλια κάθε ατόμου και, ει δυνατόν, να καταστήσετε τα σχόλια μέρος των συζητήσεων της τάξεως» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 35–36).

Σημειώσεις

1. Στο Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 429.
2. Στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 430.
3. Στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 430.
4. Στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 429.
5. Στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 474–75.
6. Γκόρντον Χίνκλι, “Come and Partake”, *Ensign*, Μάιος 1986, 47.
7. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 345.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 372.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 375–76.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 371.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 371.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 455.
13. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 126.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 375.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 377.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 375.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 375.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 371.
19. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 372.
20. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 370.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 371.
22. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 147.
23. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 376–77.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 345.
25. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 378.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 378.
27. *God, Family, Country*, 135–36.
28. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 379.
29. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 379–80.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 379.
31. *God, Family, Country*, 140.
32. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 371.
33. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 372.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 372–73.
35. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 373.

*«Τώρα είναι ο καιρός να εφαρμόσουμε τη διδασκαλία
του Σωτήρος για τον καλό ποιμένα».*

«Ποίμαινε τα πρόβατά μου»

«Όλοι πρέπει να μάθουμε να γίνουμε αληθινοί ποιμένες. Πρέπει να εκδηλώνουμε την ίδια αγάπη στους άλλους την οποία ο Καλός Ποιμένας έχει για όλους εμάς. Κάθε ψυχή είναι πολύτιμη για Εκείνον».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον είπε για μία εμπειρία που είχε, όταν υπηρετούσε ως σύμβουλος σε μία προεδρία πασσάλου:

»Σε μία προεδρία πασσάλου στο Μπόιζι του Άινταχο, πριν από χρόνια, προσπαθούσαμε να επιλέξουμε έναν πρόεδρο για την πιο αδύναμη και μικρότερη απαρτία πρεσβυτέρων στον πάσσαλο. Ο γραφέας μας είχε φέρει έναν κατάλογο όλων των πρεσβυτέρων εκείνης της απαρτίας και στη λίστα ήταν το όνομα ενός ανδρός τον οποίον γνώριζα κάμποσα χρόνια. Προερχόταν από μία δυνατή οικογένεια Αγίων των Τελευταίων Ημερών, αλλά δεν έκανε πολλά πράγματα στην Εκκλησία.

»Αν ο επίσκοπος έκανε κλήση να εκτελέσει κάποιο έργο στην κυρίως εκκλησία, συνήθως ανταποκρινόταν και αν οι πρεσβύτεροι ήθελαν να παίξουν σόφτμπολ, ενίοτε τον έβρισκες έξω να παίζει μαζί τους. Είχε ηγετικές ικανότητες. Ήταν πρόεδρος μίας λέσχης εξυπηρέτησης και έκανε πολύ καλή δουλειά.

»Είπα στον πρόεδρο πασσάλου: «Με εξουσιοδοτείς να πάω και να συναντήσω αυτόν τον άνδρα και να τον παροτρύνω να αρχίσει να ακολουθεί πλήρως τα πρότυπα της Εκκλησίας και να πάρει την ηγεσία της απαρτίας του; Ξέρω ότι υπάρχει κάποιος κίνδυνος σε αυτό, αλλά έχει την ικανότητα».

»Ο πρόεδρος πασσάλου είπε: «Προχώρησε και ο Κύριος να σε ευλογήσει».

»...Πήγα στο σπίτι αυτού του άνδρα. Δεν θα ξεχάσω ποτέ το βλέμμα στο πρόσωπό του καθώς άνοιξε την πόρτα και είδε ένα μέλος της προεδρίας πασσάλου του να στέκεται εκεί. Μου είπε να μπω μέσα με ενδοιασμούς. Η σύζυγός του ετοιμάζε βραδινό και μπορούσα να μυρίσω το άρωμα του καφέ που ερχόταν από την κουζίνα. Του ζήτησα να έλθει η γυναίκα του μαζί μας και όταν καθίσαμε του είπα γιατί είχα έλθει. “Δεν πρόκειται να σου ζητήσω την απάντηση σήμερα” του είπα. “Αυτό που θέλω μόνο να κάνεις είναι να μου υποσχεθείς ότι θα το σκεφθείς, θα προσευχηθείς γι’ αυτό, θα το σκεφθείς όσον αφορά στο τι θα σημαίνει για την οικογένειά σου και κατόπιν θα επιστρέψω για να σε δω την επόμενη εβδομάδα. Αν αποφασίσεις να μην αποδεχθείς, θα εξακολουθήσουμε να σε αγαπούμε” προσέθεσα.

»Την επόμενη Κυριακή, μόλις άνοιξε την πόρτα, είδα ότι υπήρξε μία αλλαγή. Ήταν χαρούμενος που με είδε και γρήγορα μου είπε να μπω μέσα και κάλεσε τη σύζυγό του να είναι μαζί μας. Είπε: “Αδελφέ Μπένσον, έχουμε κάνει όπως είπες. Το σκεφθήκαμε και προσευχηθήκαμε γι’ αυτό και αποφασίσαμε να δεχθούμε την κλήση. Αν εσείς, οι αδελφοί, μου έχετε τόσο πολύ εμπιστοσύνη, είμαι πρόθυμος να αρχίσω να ακολουθώ τα πρότυπα της Εκκλησίας, κάτι που θα έπρεπε να είχα κάνει πριν από πολύ καιρό”.

»Είπε επίσης: “Δεν ήπια καθόλου καφέ από τότε που ήσουν εδώ την προηγούμενη εβδομάδα και δεν πρόκειται να πω πια”.

»Ξεχωρίστηκε ως πρόεδρος απαρτίας πρεσβυτέρων και η προσέλευση στην απαρτία του άρχισε να αυξάνεται -- και συνέχισε να αυξάνεται. Πήγε έξω, έδειξε συμπόνια και ενδιαφέρον για τους λιγότερο ενεργούς πρεσβυτέρους και τους έφερε. Λίγους μήνες αργότερα μετακινήθηκα από τον πάσσαλο.

»Πέρασαν χρόνια και μία ημέρα στην Τεμπλ Σκουέαρ στη Σωλτ Λέικ Σίτυ, ένας άνδρας ήλθε κοντά μου, προέτεινε το χέρι του και είπε: “Αδελφέ Μπένσον, δεν με θυμάστε, έτσι δεν είναι;”

»“Ναι, σε θυμάμαι” είπα “αλλά δεν θυμάμαι το όνομά σου”.

»Είπε: “Θυμάστε που ήλθατε στο σπίτι ενός παραβάτη πρεσβυτέρου στο Μπόιζι πριν από επτά χρόνια;” Και μετά, ασφαλώς, τα θυμήθηκα όλα. Τότε είπε: “Αδελφέ Μπένσον, δεν θα ζήσω ποτέ

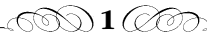
αρκετά για να σας ευχαριστήσω που ήλθατε στο σπίτι μου εκείνο το απόγευμα της Κυριακής. Τώρα είμαι επίσκοπος. Νόμιζα ότι ήμουν ευτυχισμένος, αλλά δεν ήξερα τι ήταν η αληθινή ευτυχία»¹.

Έχοντας εμπνευσθεί από αυτήν την εμπειρία και άλλες, ο Πρόεδρος Μπένσον παρότρυνε πιστούς Αγίους των Τελευταίων Ημερών να προσεγγίζουν μέλη της Εκκλησίας, τα οποία ζούσαν «μακριά από την Εκκλησία και την επιρροή του Ευαγγελίου»². Στη γενική συνέλευση Απριλίου 1984, είπε: «Είμαστε ευχαριστημένοι με την ενεργοποίηση πολλών εκ των αδελφών μας. Παροτρύνουμε ηγέτες της ιεροσύνης και των βοηθητικών οργανώσεων να συνεχίσουν αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια»³. Εκείνη την ίδια εβδομάδα, μίλησε σε μία ομάδα ηγετών της ιεροσύνης σχετικώς με την ανάγκη να συντροφεύουν άνδρες στην Εκκλησία που δεν έχουν ακόμη χειροτονηθεί πρεσβύτεροι:

«Αισθάνομαι συμπόνια γι' αυτούς τους άνδρες, την κεφαλή οικογενειών. ... Δεν πιστεύω ότι έχουμε μεγαλύτερη δυσκολία στην Εκκλησία σήμερα από το να ενεργοποιήσουμε αυτούς τους άνδρες και να τους φέρουμε στο σημείο όπου να μπορούν να πηγαίνουν την οικογένειά τους στον οίκο του Κυρίου και να παράσχουμε σε αυτούς τις πιο πλούσιες ευλογίες γνωστές σε άνδρες και γυναίκες σε τούτον τον κόσμο και στον επόμενο.

»Αδελφοί, ελπίδα και προσευχή μας είναι να δείτε αυτήν την προσπάθεια ενεργοποίησης σαν κάτι περισσότερο από απλώς ένα παροδικό πρόγραμμα. Ελπίζουμε ότι όταν καταγραφεί αυτή η περίοδος της ιστορίας της Εκκλησίας μας, θα ειπωθεί ότι αυτό σημάδεψε μία εποχή κατά την οποία πολλές περιπλανώμενες και χαμένες ψυχές ανακτήθηκαν από την Εκκλησία του Θεού»⁴.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Ως οπαδοί του Κυρίου, μέρος της αποστολής μας είναι να προσεγγίσουμε τους αδελφούς και τις αδελφές μας που έχουν απομακρυνθεί από την Εκκλησία.

Σκοπός της εκκλησίας του Κυρίου είναι να προάγει την πρόοδο κάθε υιού και θυγατέρας του Θεού προς τις υπέρτατες ευλογίες της αιώνιας ζωής...

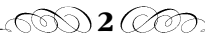

Θα ήθελα να συζητήσω την αποστολή μας να τελειοποιήσουμε τους Αγίους, ειδικώς τη δυσκολία να ενεργοποιήσουμε όσους έχουν απομακρυνθεί από την πλήρη δραστηριότητα στην Εκκλησία. Αυτά τα μέλη, τα οποία είναι οι αδελφοί και οι αδελφές μας, ζουν προς το παρόν μακριά από την Εκκλησία και την επιρροή του Ευαγγελίου.

Σε αυτήν την ομάδα λιγότερο ενεργών μελών υπάρχουν πολλοί που δεν παρευρίσκονται στις συγκεντρώσεις της εκκλησίας και οι οποίοι μπορεί να είναι αδιάφοροι και να μη νοιάζονται. Συμπεριλαμβάνονται επίσης αυτοί που έχουν χαθεί παροδικώς, επειδή δεν γνωρίζουμε το μέρος όπου πιθανώς να βρίσκονται. Ορισμένοι εξ αυτών είναι νεοφώτιστοι οι οποίοι προφανώς δεν έλαβαν την προσοχή γαλουχίας και τις διδασκαλίες που θα τους είχαν κάνει να είναι «συμπολίτες των Αγίων». (Βλέπε Προς Εφεσίους 2:19.) Πολλοί είναι ανύπανδροι ενήλικοι.

Προς όλα αυτά τα άτομα, εμείς, ως μέλη της Εκκλησίας και οπαδοί του Κυρίου, πρέπει να δώσουμε και να ανανεώσουμε την αγάπη μας και μία εγκάρδια πρόσκληση να επιστρέψουν. «Ελάτε πίσω. Ελάτε πίσω και ευωχέισθε στην τράπεζα του Κυρίου και γευθείτε εκ νέου τους γλυκείς και ικανοποιητικούς καρπούς της συντροφιάς με τους Αγίους». (*Ensign*, Μάρτιος 1986, σελ. 88.)

Η δυσκολία ενώπιόν μας είναι μεγάλη. ...Πρέπει να ασκήσουμε μεγάλη πίστη, ενέργεια και δέσμευση, αν θέλουμε να πλησιάσουμε αυτούς τους αδελφούς και τις αδελφές μας. Όμως πρέπει να το κάνουμε. Ο Κύριος αναμένει από εμάς να το κάνουμε. Και θα το κάνουμε⁵!

Καθώς επιζητούμε να γαλουχήσουμε όσους έχουν παρεκκλίνει της πορείας, πρέπει να εφαρμόσουμε τη διδασκαλία του Σωτήρος για τον καλό ποιμένα.

Τώρα είναι ο καιρός να εφαρμόσουμε τη διδασκαλία του Σωτήρος για τον καλό ποιμένα στη δυσκολία ενώπιόν μας να ανακτήσουμε τα χαμένα πρόβατα και τους άστατους αμνούς.

«Τι νομίζετε; Αν κάποιος άνθρωπος έχει 100 πρόβατα, και ένα απ' αυτά πλανηθεί, δεν αφήνει τα 99, και, πηγαίνοντας επάνω στα βουνά, αναζητάει αυτό που πλανιέται;

»Και αν συμβεί να το βρει, σας διαβεβαιώνω ότι, χαίρεται γι' αυτό περισσότερο παρά για τα 99, που δεν είχαν πλανηθεί». (Κατά Ματθαίον 18:12–13.)

Στην εποχή του Ιησού, ο ποιμένας από την Παλαισιτίνη γνώριζε καθένα από τα πρόβατά του. Τα πρόβατα γνώριζαν τη φωνή του και τον εμπιστεύονταν. Δεν ακολουθούσαν έναν ξένο. Συνεπώς, όταν τα καλούσε, τα πρόβατα έρχονταν σε εκείνον. (Βλέπε Κατά Ιωάννην 10:1–5, 14.)

Τη νύκτα, οι ποιμένες οδηγούσαν τα πρόβατά τους σε μία μάνδρα ή σε μία στάνη. Υψηλοί τοίχοι περιέβαλλαν τη στάνη και είχαν τοποθετηθεί αγκάθια στο επάνω μέρος των τοίχων για να αποτρέπουν από άγρια ζώα και ληστές να σκαρφαλώσουν. Ωστόσο, ενίοτε ένα άγριο ζώο οδηγούμενο από την πείνα του, πηδούσε επάνω από τους τοίχους ανάμεσα στα πρόβατα, φοβίζοντας και απειλώντας τα.

Μία τέτοια κατάσταση διαχώριζε τον αληθινό ποιμένα --κάποιον που αγαπούσε τα πρόβατά του-- από τον μισθωτό ο οποίος εργαζόταν για να κάνει μόνο ό,τι έπρεπε και να πληρωθεί. Ο αληθινός ποιμένας ήταν πρόθυμος να δώσει τη ζωή του για τα πρόβατά του. Πήγαινε μέσα, ανάμεσα στα πρόβατα, και πολεμούσε για την ευημερία τους. Ο μισθωτός, από την άλλη, αξιολογούσε τη δική του προσωπική ασφάλεια υπεράνω των προβάτων και συνήθως έφευγε μακριά από τον κίνδυνο.

Ο Ιησούς χρησιμοποίησε αυτήν την κοινή εικόνα της εποχής Του για να δηλώσει ότι Εκείνος ήταν ο Καλός Ποιμένας, ο Αληθινός Ποιμένας. Λόγω της αγάπης Του για τους αδελφούς και τις αδελφές Του, προθύμως και εθελουσίως θα θυσιάζε την ίδια Του τη ζωή γι' αυτούς. (Βλέπε Κατά Ιωάννην 10:11–18.)

Τελικώς, ο Καλός Ποιμένας έδωσε τη ζωή Του για τα πρόβατα -- για εσάς και για εμένα, για όλους εμάς.

Ο συμβολισμός του καλού ποιμένος έχει σημαντικούς παραλληλισμούς στην Εκκλησία σήμερα. Τα πρόβατα χρειάζονται να καθοδηγούνται από άγρυπνους ποιμένες. Πάρα πολλά περιπλανώνται. Ορισμένα παρασύρονται από στιγμιαίους περισπασμούς. Αλλά έχουν χαθεί πλήρως.

Καθώς καλλιεργούμε φιλιές στους τομείς και τους κλάδους μας, βοηθούμε ο ένας τον άλλον να παραμείνει στο ποίμνιο του Καλού Ποιμένου.

Συνειδητοποιούμε, όπως και σε περασμένες εποχές, ότι ορισμένα από τα πρόβατα επαναστατούν και είναι «σαν άγριο κοπάδι που ξεφεύγει από το βοσκό». (Μωσία 8:21.) Όμως τα περισσότερα προβλήματα μας προέρχονται από έλλειψη στοργικής και προσεκτικής ποιμανσης και πρέπει να αναπτυχθούν περισσότεροι ποιμένες.

Με τη φροντίδα του ποιμένου, τα νέα μέλη μας, όσοι έχουν προσφάτως γεννηθεί στο Ευαγγέλιο, πρέπει να γαλουχούνται με προσεκτική συντροφικότητα καθώς αυξάνουν στη γνώση του Ευαγγελίου και αρχίζουν να ζουν σύμφωνα με νέα πρότυπα. Τέτοια προσοχή θα βοηθήσει να διασφαλισθεί ότι δεν θα επιστρέψουν σε παλαιές συνήθειες.

Με τη στοργική φροντίδα του ποιμένου, οι νέοι μας, οι νέοι μας αμνοί, δεν θα έχουν τόση τάση να περιπλανώνται. Και αν περιπλανηθούν, η ποιμενική ράβδος --ο στοργικός βραχίονας και η καρδιά με κατανόηση-- θα βοηθήσουν στην ανάκτησή τους.

Με τη φροντίδα του ποιμένου, πολλοί από όσους τώρα είναι ανεξάρτητοι από το ποίμνιο, μπορούν ακόμη να επιστρέψουν

στον ίδιο δρόμο. Πολλοί που έχουν παντρευτεί εκτός Εκκλησίας και έχουν επιλέξει να ζουν ένα εγκόσμιο στυλ ζωής, μπορεί να ανταποκριθούν στην πρόσκληση να επιστρέψουν στο ποίμνιο⁶.

3

Άγιοι των Τελευταίων Ημερών που έχουν παρεκκλίνει της πορείας τους χρειάζονται αληθινό, εγκάρδιο ενδιαφέρον από αληθινούς και στοργικούς ποιμένες.

Δεν υπάρχουν νέες λύσεις σε αυτό το παλαιό πρόβλημα των προβάτων που παρεκκλίνουν της πορείας τους αλλού για τροφή. Η εντολή που έδωσε ο Ιησούς στον Πέτρο, την οποία τόνισε, επαναλαμβάνοντάς την τρεις φορές, είναι η αποδεδειγμένη λύση: «Βόσκε τα αρνιά μου. Ποίμαινε τα πρόβατά μου. Ποίμαινε τα πρόβατά μου». (Βλέπε Κατά Ιωάννην 21:15–17.)

Όπως στην ένδοξη νουθεσία του Βιβλίου του Μόρμον, όσοι βαπτίσθηκαν στην Εκκλησία του Χριστού πρέπει συνεχώς «να τους θυμούνται και να τους τροφοδοτούν με τον καλό λόγο τού Θεού». (Μορόνι 6:4.)

Η απάντηση, τότε, βρίσκεται στην ποιίμανση κατόπιν προσευχής και στην τροφοδότηση του ποιμνίου -- με άλλα λόγια, να τα προσέχουν προσωπικώς και να ενδιαφέρονται γι' αυτά. Πρέπει να υπάρχει αληθινό, εγκάρδιο ενδιαφέρον από τον αληθινό και στοργικό ποιμένα, όχι απλώς το ρηχό ενδιαφέρον που θα μπορούσε να δείχνει ένας μισθωτός.

Καθώς συζητούμε την έννοια του αληθινού ποιμένος, αναγνωρίζουμε ότι ο Κύριος έχει δώσει αυτήν την ευθύνη σε φέροντες την ιεροσύνη. Όμως αδελφές έχουν κλήσεις «ποιμάνσεως» στην αγαθοεργή και στοργική υπηρετηση που προσφέρουν η μία προς την άλλη και προς τους άλλους. Συνεπώς, όλοι πρέπει να μάθουμε να γίνουμε αληθινοί ποιμένες. Πρέπει να εκδηλώνουμε την ίδια αγάπη στους άλλους την οποία ο Καλός Ποιμένας έχει για όλους εμάς. Κάθε ψυχή είναι πολύτιμη για Εκείνον. Η πρόσκλησή Του γνέφει προς κάθε μέλος -- κάθε υιό και κάθε θυγατέρα του Θεού.

«Ιδέστε, στέλνει πρόσκληση σε όλους τους ανθρώπους, αφού οι βραχίονες τής ευσπλαχνίας απλώνονται προς αυτούς, και λέει: Μετανοήστε, και θα σας δεχτώ....

»Ελάτε προς εμένα και θα φάτε από τον καρπό τού δέντρου τής ζωής...

»Μάλιστα, ελάτε σε εμένα και παράγετε έργα δικαιοσύνης». (Άλμα 5:33–35.)

Κανείς δεν στερείται την πρόσκλησή Του. Όλοι είναι ευπρόσδεκτοι όσοι θα λάβουν την ευγενική Του πρόσκληση να γίνουν κοινωνοί του Ευαγγελίου Του. Τα πρόβατα --ορισμένα αφηρημένα, ορισμένα αδιάφορα, ορισμένα απορροφημένα-- πρέπει να βρεθούν και να γυρίσουν πίσω στη δραστηριότητα μέσω της αγάπης. Κάθε μέσον ιεροσύνης και των βοηθητικών οργανώσεων πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να βοηθήσει σε αυτήν την προσπάθεια.

Δεν θα ανταποκριθούμε σε αυτήν τη δυσκολία ποτέ έως ότου οι ηγέτες πασσάλου, τομέως και των βοηθητικών οργανώσεων και τα πιστά μέλη παντού ασκήσουν τη θέληση και την πίστη τους να φέρουν πίσω τους λιγότερο ενεργούς σε πλήρη δραστηριότητα στην Εκκλησία.

Καθώς προσπαθείτε με ζέση να επιτύχετε αυτόν τον άξιο στόχο, σας παροτρύνουμε να δώσετε ανανεωμένη έμφαση στην αποτελεσματική οικογενειακή διδασκαλία της ιεροσύνης και στην αποτελεσματική επίσκεψη διδασκαλιστών της Ανακουφιστικής Εταιρείας. Η οικογενειακή διδασκαλία και η επίσκεψη διδασκαλιστών είναι εμπνευσμένα προγράμματα. Έχουν σχεδιασθεί να προσεγγίζουν κάθε μέλος της Εκκλησίας κάθε μήνα, τόσο τα ενεργά όσο και τα λιγότερο ενεργά. Παρακαλώ, δώστε στην οικογενειακή διδασκαλία και στην επίσκεψη διδασκαλιστών αυξημένη έμφαση⁷.

4

Καθώς συνεχίζουμε να εκτελούμε διακονία προς τους αδελφούς και τις αδελφές μας, μπορούμε να τους βοηθήσουμε να λάβουν όλες τις ευλογίες και τις διατάξεις του Ευαγγελίου.

Οι προσευχές μας σήμερα πρέπει να έχουν την ίδια ένταση και ενδιαφέρον όπως είχαν οι προσευχές τού Άλμα καθώς επεδίωκε να επαναφέρει στον ίδιο δρόμο τους περιπλανώμενους Ζωραμίτες, οι οποίοι είχαν παρεκκλίνει της πορείας τους από τον Κύριο.

«Ω Κύριε, σε παρακαλώ, χάρισέ μας να έχουμε επιτυχία στο να τους φέρουμε *πάλι* προς εσένα με το Χριστό.

Ίδές, ω Κύριε, οι ψυχές τους είναι πολύτιμες, και πολλοί από αυτούς είναι αδελφοί μας. Γι' αυτό, χάρισέ μας, Κύριε, δύναμη και σοφία για να μπορέσουμε να φέρουμε αυτούς, τους αδελφούς μας, *πάλι* προς εσένα». (Άλμα 31:34–35. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.)

Οι αρχές για την ενεργοποίηση ψυχών δεν αλλάζουν. Αυτές είναι:

1. Πρέπει να βρεθούν οι χαμένοι και οι λιγότερο ενεργοί και να υπάρξει επαφή μαζί τους.
2. Πρέπει να επιδεικνύεται στοργικό ενδιαφέρον. Πρέπει να νιώθουν την αγάπη μας.
3. Πρέπει να διδάσκονται το Ευαγγέλιο. Πρέπει να νιώσουν τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μέσω των διδασκάλων.
4. Πρέπει να συμπεριληφθούν στη συντροφικότητά μας.
5. Πρέπει να έχουν σημαντικές ευθύνες στην Εκκλησία.

Με τα λόγια του Βιβλίου του Μόρμον, πρέπει να «εξακολουθήσ[ουμε] να τελ[ούμε] διακονία». (Νεφί Γ' 18:32.)

Ανησυχούμε ιδιαίτερα για την ένταξη των νεοφώτιστων σε πλήρη συντροφικότητα στην Εκκλησία. Πρέπει να είναι ευπρόσδεκτοι με ανοικτές αγκάλες.

Ας είμαστε ενωμένοι στις προσπάθειές μας να φέρουμε τους λιγότερο ενεργούς πίσω σε πλήρη δραστηριότητα στην Εκκλησία. Κάνοντάς το αυτό, όλοι θα είμαστε καταλληλότερα ενωμένοι μαζί στην επίτευξη της αποστολής της Εκκλησίας -- να φέρει το Ευαγγέλιο, με όλες τις ευλογίες και τις διατάξεις του, πληρέστερα στη ζωή όλων των μελών της Εκκλησίας. Η Εκκλησία «έχει ανάγκη από το κάθε μέλος» (Δ&Δ 84:110), και κάθε μέλος έχει ανάγκη το Ευαγγέλιο, την Εκκλησία και όλες τις διατάξεις της.

Είθε να επιζητήσουμε όλοι τις ευλογίες του Κυρίου για να μας ενδυναμώσουν και να μας δώσουν την απαραίτητη δύναμη και επιρροή που θα χρειασθούμε καθώς εργαζόμαστε μαζί σε αυτό το σπουδαίο έργο αγάπης⁸.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ποια είναι τα συναισθηματά σας καθώς σκέπτεστε μέλη της οικογένειας και φίλους που «ζουν μακριά από την Εκκλησία και την επιρροή του Ευαγγελίου»; Τι μπορούμε να κάνουμε για να τους προσεγγίσουμε; (Βλέπε τμήμα 1.)
- Συλλογισθείτε τις διδασκαλίες του Προέδρου Μπένσον για τις διαφορές μεταξύ ενός μισθωτού και ενός ποιμένος (βλέπε τμήμα 2). Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να γίνουμε καλύτεροι ποιμένες;
- Ο Πρόεδρος Μπένσον μάς υπενθύμισε ότι οι άνθρωποι χρειάζονται «αληθινό, εγκάρδιο ενδιαφέρον από τον αληθινό και στοργικό ποιμένα» (τμήμα 3). Πώς μπορούμε να αναπτύξουμε εγκάρδιο ενδιαφέρον για τους άλλους; Καθώς συλλογίζεστε αυτήν την ερώτηση, σκεφθείτε την υπηρετήσή σας ως οικογενειακού διδασκάλου ή επισκέπτριας διδασκάλισσας.
- Τι νομίζετε ότι σημαίνει να «εξακολουθ[ούμε] να τελ[ούμε] διακονία»; (Νεφί Γ' 18:32). Σκεφθείτε τις πέντε αρχές που ανέφερε ο Πρόεδρος Μπένσον για να μας βοηθήσει να υπηρετούμε όσους χρειάζονται να επιστρέψουν στη δραστηριότητα της Εκκλησίας (βλέπε τμήμα 4). Με ποιους τρόπους μπορεί καθεμία από αυτές τις αρχές να βοηθήσει κάποιον να λάβει τις ευλογίες του Ευαγγελίου;

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 9:10–12, Κατά Λουκάν 15, 22:32, Πέτρου Α' 5:2–4, Μορόνι 6:4, Δ&Δ 18:10–16, 84:106

Βοήθεια μελέτης

«Το διάβασμα, η μελέτη και ο συλλογισμός δεν είναι το ίδιο. Διαβάζουμε λέξεις και ενδεχομένως να παίρνουμε ιδέες. Μελετούμε και ενδεχομένως να ανακαλύπτουμε πρότυπα και συνάψεις στις γραφές. Όμως, όταν συλλογιστόμαστε, τότε προσκαλούμε την αποκάλυψη με το Πνεύμα. Ο συλλογισμός, για μένα, είναι η σκέψη και η προσευχή που κάνω, αφού διαβάσω και μελετήσω τις γραφές προσεκτικά» (Χένρυ Αιρινγκ, «Υπηρετήστε με το Πνεύμα», *Ensign* ή *Liahona*, Νοέμβρ. 2010, 60).

Σημειώσεις

1. “Feed My Sheep”, *Ensign*, Σεπτ. 1987, 4–5.
2. “Feed My Sheep”, 3.
3. “Counsel to the Saints”, *Ensign*, Μάιος 1984, 8.
4. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 234.
5. “Feed My Sheep”, 3.
6. “Feed My Sheep”, 3–4.
7. “Feed My Sheep”, 4.
8. “Feed My Sheep”, 4, 5.

Ο Πρεσβύτερος Έζρα Ταφτ Μπένσον, δεξιά, με τον Πρόεδρο Μαξ Τσίμερ, αναπληρωτή πρόεδρο της Ελβετικής Ιεραποστολής, ελέγχοντας προμήθειες προνοίας στη Γενεύη της Ελβετίας το 1946

Αρχές εγκόσμιας και πνευματικής ευημερίας

«Τα πάντα που αφορούν στην οικονομική, κοινωνική και πνευματική ευημερία του ανθρώπινου γένους είναι και πάντοτε θα είναι μέλημα της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Το 1936, καθώς άνθρωποι σε όλον τον κόσμο πάλευαν με τις οικονομικές δυσκολίες από το Μεγάλο Κραχ, η Πρώτη Προεδρία εισήγαγε ένα νέο πρόγραμμα προνοίας. Αυτό το πρόγραμμα, ονόματι Σχέδιο Ασφαλείας της Εκκλησίας, καθιερώθηκε όχι για να δίδει αφειδώς φαγητό και πόρους σε ανθρώπους σε ανάγκη, αλλά «για να βοηθήσει τους ανθρώπους να βοηθήσουν τον εαυτό τους»¹. Καθώς η Πρώτη Προεδρία και άλλοι ηγέτες της Εκκλησίας καθιέρωσαν αυτό το πρόγραμμα, δίδασκαν θεμελιώδεις αρχές της σκληρής δουλειάς, της αυτοδυναμίας και της υπηρετήσεως. Παρότρυναν τα μέλη της Εκκλησίας να πληρώνουν δέκατα και προσφορές νηστείας, να παράγουν και να αποθηκεύουν φαγητό, να αποφεύγουν το περιττό χρέος και να αποταμιεύουν χρήματα για μελλοντικές ανάγκες.

Τότε, ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον υπηρετούσε ως σύμβουλος σε μία προεδρία πασσάλου στο Μπόιζι του Άινταχο. Ήταν επίσης οικονομολόγος, ειδικός στο μάρκετινγκ και ειδικός στη διαχείριση αγροκτήματος για την πολιτεία του Άινταχο. Αποδέχθηκε μία ανάθεση από τον πρόεδρο πασσάλου του να παρευρεθεί σε μία συγκέντρωση στην οποία θα παρουσιαζόταν το Σχέδιο Ασφαλείας της Εκκλησίας. Ενθυμήθηκε αργότερα: «Η ψυχή μου ανταποκρίθηκε ολοθύμως στα πάντα που άκουσα εκείνη την ημέρα. Γύρισα στον πάσσαλο Μπόιζι και εξέφρασα στους

αδελφούς μου ότι αυτό το πρόγραμμα, το οποίο είχε ανακοινωθεί, είναι οικονομικώς, κοινωνικώς και πνευματικώς συνετό, και εξέφρασα την πεποίθηση ότι οι άνθρωποι της Εκκλησίας θα ανταποκρίνονταν σε αυτό ολοθύμως σαν κάτι που δεν είναι μόνον συνετό αλλά αναγκαίο επίσης»².

Δύο μήνες αφού ο Πρόεδρος Μπένσον παρουσίασε το πρόγραμμα στον πάσσαλό του, «πολύαριθμα σχέδια προνοίας ήσαν εν εξελίξει: ένας τομέας είχε φυτέψει έναν κήπο πολλαπλών εκταρίων, ένας άλλος είχε σπείρει 6,07 εκτάρια σακχαροτευτλών και η Ανακουφιστική Εταιρεία σε έναν άλλο κονσερβοποιούσε φαγητό και έφτιαχνε παπλώματα και ρουχισμό. [Ένας τομέας] μέχρι που έφτιαξε ένα μικρό κονσερβοποιείο»³.

Ο Πρόεδρος Μπένσον είδε την ευρεία επιρροή του προγράμματος προνοίας 10 χρόνια αργότερα. Ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, του ανετέθη να προεδρεύει της Εκκλησίας στην Ευρώπη ακριβώς μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Σε εκείνες τις ρημαγμένες από τον πόλεμο χώρες, ηγείτο της προσπάθειας της Εκκλησίας να παράσχει αγαθά που θα βοηθούσαν τους ανθρώπους να επανακτήσουν την αυτοδυναμία τους. Αφηγήθηκε την εμπειρία του, όταν η πρώτη αποστολή της Εκκλησίας με προμήθειες προνοίας έφθασε στο Βερολίνο της Γερμανίας:

«Πήρα μαζί μου τον αναπληρωτή πρόεδρο της ιεραποστολής, τον Πρόεδρο Ρίτσαρντ Ράνγκλανγκ. Περιπατήσαμε στην παλαιά χτυπημένη αποθήκη, η οποία υπό ένοπλη φρουρά στέγαζε τα πολύτιμα αγαθά προνοίας. Στο μακρινό άκρο της αποθήκης είδαμε τα κουτιά στοιβαγμένα σχεδόν μέχρι την οροφή.

»«Είναι αυτά τα κουτιά με φαγητό;» Είπε ο Ρίτσαρντ. «Εννοείς ότι αυτά τα κουτιά είναι γεμάτα φαγητό;»

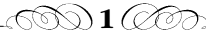
»«Ναι, αδελφέ μου» απήντησα «φαγητό και ρούχα και κλινοστρωμένη -- και, ελπίζω, λίγες ιατρικές προμήθειες».

»Ο Ρίτσαρντ και εγώ κατεβάσαμε ένα από τα κουτιά. Το ανοίξαμε. Ήταν γεμάτο με ένα από τα πιο κοινά φαγητά -- ξηρά φασόλια. Καθώς το είδε αυτός ο καλός άνθρωπος, έβαλε τα χέρια του μέσα σε αυτό και το έπιασε με τα δάκτυλά του και κατόπιν ξέσπασε και έκλαιγε σαν παιδί με ευγνωμοσύνη.

»Ανοιξαμε ένα άλλο κουτί γεμάτο με πλιγούρι, χωρίς να έχει προστεθεί ή να αφαιρεθεί τίποτα, όπως το έκανε ο Κύριος και το προόριζε να είναι. Άγγιξε μια σταλίτσα από αυτό το στόμα του. Ύστερα από μια στιγμή, με κοίταξε μέσα από τα δακρυσιμένα μάτια του --και τα δικά μου ήσαν υγρά επίσης-- και είπε, ενώ κουνούσε αργά το κεφάλι του: «Αδελφέ Μπένσον, είναι δύσκολο να πιστέψω ότι άνθρωποι που δεν μας έχουν δει ποτέ, μπορούσαν να κάνουν τόσα πολλά για εμάς».

»Αυτό είναι το σύστημα του Κυρίου! Εθελοντικές δωρεές κινητοποιημένες από αδελφική αγάπη και πρόθυμη υπηρετηση και βοηθώντας τους άλλους να βοηθήσουν τον εαυτό τους. Αυτά διασφαλίζουν την αξιοπρέπεια και τον αυτοσεβασμό»⁴.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Ο Κύριος ανυπομονεί και είναι πρόθυμος να ευλογήσει τον λαό Του εγκοσμίως και πνευματικώς.

Συνειδητοποιώ, αδελφοί και αδελφές μου, ότι κατά τη συζήτηση εγκοσμίων ζητημάτων, ο Κύριος έχει πει:

«...τα πάντα για εμένα είναι πνευματικά, και καμιά απολύτως φορά δεν σας έδωσα κανένα νόμο ο οποίος να είναι εγκόσμιος...» [Δ&Δ 29:34.]

Ο αντικειμενικός στόχος, ασφαλώς, είναι πνευματικός. Ωστόσο, ζούμε σε έναν υλικό, φυσικό, εγκόσμιο κόσμο...

...Οι άνθρωποι είναι φτειαγμένοι από δύο μέρη, το εγκόσμιο και το πνευματικό, και στις πρώτες αποκαλύψεις προς αυτόν τον λαό, ο Κύριος πήρε την ευκαιρία, πολλές φορές, για να δώσει οδηγία και εντολή αναφορικής προς εγκόσμια ζητήματα. Κατηύθυνε τους Αγίους και τους ηγέτες της Εκκλησίας στην αγορά γης και άλλης περιουσίας· στην κατασκευή ναών· ακόμη και στην ίδρυση ενός τυπογραφικού πιεστηρίου και ενός καταστήματος για τον «αποκαωμμένο ταξιδιώτη» [βλέπε Δ&Δ 124:22–23]. Στη μεγάλη αποκαλύψη γνωστή ως ο Λόγος Σοφίας, δεν υπέδειξε μόνο αυτό που είναι καλό και αυτό που δεν είναι καλό για τον άνθρωπο, αλλά σκιαγράφησε ένα σχέδιο για τη σίτιση των εκτρεφόμενων ζώων, το

οποίο μέσα από περισσότερα από εκατό χρόνια έχει σταδιακά υποστηριχθεί μέσα από την επιστημονική έρευνα του ανθρώπου [βλέπε Δ&Δ 89]. Οτιδήποτε επηρεάζει την ανθρώπινη ευημερία πάντοτε ήταν και πάντοτε θα είναι μέλημα της Εκκλησίας. Ο λαός μας πάντοτε έχει λάβει συμβουλή σε εγκόσμιες υποθέσεις...

Είναι σημαντικό να διατηρούμε τον τρόπο σκέψέως μας σωστό, αδελφοί και αδελφές μου. Ας έχουμε πάντοτε στον νου μας ότι όλα τα υλικά πράγματα δεν είναι παρά μέσα για έναν σκοπό, ότι ο σκοπός είναι πνευματικός, μολονότι ο Κύριος ανυπομονεί και είναι πρόθυμος να ευλογήσει τον λαό Του εγκοσμίως. Έτσι έχει υποδείξει σε πολλές από τις αποκαλύψεις. Έχει τονίσει, κατ' επανάληψη, ότι θα πρέπει να προσευχόμαστε για την εσοδεία μας, για τα εκτρεφόμενα ζώα μας, για το νοικοκυριό μας, για το σπιτικό μας και να επικαλούμαστε τις ευλογίες του Κυρίου στις υλικές υποθέσεις μας. Και έχει υποσχεθεί ότι θα είναι εκεί και έτοιμος και πρόθυμος να μας ευλογήσει...

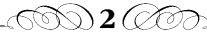
...Ο Κύριος δεν θα κάνει για εμάς αυτά που μπορούμε και θα πρέπει να κάνουμε αφ' εαυτού μας. Όμως σκοπός του είναι να φροντίζει τους Αγίους του. Τα πάντα που αφορούν στην οικονομική, κοινωνική και πνευματική ευημερία του ανθρώπινου γένους είναι και πάντοτε θα είναι μέλημα της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων⁵.

Καθώς διαχειριζόμαστε οποιαδήποτε έκφραση του προγράμματος προνοίας, πρέπει να θυμόμαστε τον πρωταρχικό σκοπό για τον οποίο καθιερώθηκε. Αυτός ο διατυπωμένος σκοπός «είναι να δημιουργήσουμε, κατά το μέτρο του δυνατού, ένα σύστημα υπό το οποίο η κατάρρα της οκνηρίας να απεμποληθεί, τα κακά του επιδόματος ανεργίας να καταργηθούν και να εγκαθιδρυθεί για μια ακόμα φορά ανάμεσα στον λαό μας η ανεξαρτησία, η εργατικότητα, η υγιής ανάπτυξη και ο αυτοσεβασμός. Ο στόχος της Εκκλησίας είναι να βοηθήσει τα άτομα να βοηθήσουν τον εαυτό τους. Η εργασία πρέπει να ενθρονιστεί πάλι ως η κυρίαρχη αρχή της ζωής των μελών της Εκκλησίας μας»⁶.

Η δύναμη του προγράμματος προνοίας της Εκκλησίας προέρχεται από κάθε οικογένεια που ακολουθεί την εμπνευσμένη οδηγία των ηγετών της Εκκλησίας να είναι αυτοδύναμη μέσω επαρκούς προετοιμασίας. Ο Θεός σκοπό έχει οι Άγιοί του να

προετοιμάζονται ούτως ώστε «τα μέλη τής εκκλησίας [όπως έχει πει ο Κύριος] να μπορούν να παραμένουν ανεξάρτητα πάνω απ' όλα τα άλλα πλάσματα κάτω από τον σελέστιο κόσμο» (Δ&Δ 78:14)⁷.

Η παραβολή από τη γραφή για τις πέντε φρόνιμες και τις πέντε μωρές παρθένες [βλέπε Κατά Ματθαίον 25:1–13] είναι μία υπενθύμιση ότι κάποιος μπορεί να περιμένει πάρα πολύ καιρό προτού αποπειραθεί να βάλει σε τάξη τον πνευματικό και εγκόσμιο οίκο του. Είμαστε προετοιμασμένοι⁸;

Μέσω δραστήριου, γεμάτου σκοπό, ανιδιοτελούς έργου, αποκτούμε τα αναγκαία της ζωής και μεγαλώνουμε πνευματικώς σε θεία γνωρίσματα.

Μία από τις πρώτες αρχές που απεκαλύφθησαν στον πατέρα Αδάμ, όταν εξεδιώχθη από τον Κήπο της Εδέμ, ήταν το εξής: «Με τον ιδρώτα τού προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου, μέχρις ότου επιστρέψεις στη γη» (Γένεση 3:19). Όλα όσα αποκτούμε στη ζωή της υλικής φύσεως, έρχονται ως προϊόν εργασίας και της πρόνοιας του Θεού. Η εργασία από μόνη της παράγει τα αναγκαία της ζωής⁹.

Ο άνθρωπος έχει προσταχθεί από τον Θεό να ζει από τον ιδρώτα του μετώπου του, όχι κάποιου άλλου¹⁰.

Δικό μας είναι το Ευαγγέλιο έργου -- έργο γεμάτο σκοπό, ανιδιοτελές και που προσφέρεται με το πνεύμα της αληθινής αγάπης του Χριστού. Μόνον τοιουτοτρόπως μπορούμε να μεγαλώσουμε σε θεία γνωρίσματα. Μόνον τοιουτοτρόπως μπορούμε να γίνουμε άξια όργανα στα χέρια του Κυρίου για την ευλόγηση άλλων μέσω αυτής της δύναμης που μπορεί να οδηγήσει στην αλλαγή της ζωής ανδρών και γυναικών προς το καλύτερο.

Θα πρέπει να είμαστε ταπεινώς ευγνώμονες γι' αυτήν τη δυσκολία, γι' αυτήν την κληρονομιά, γι' αυτήν την ευκαιρία για υπηρετηση και τις άφθονες ανταμοιβές της. Πόσο τυχεροί είναι εκείνοι οι οποίοι μπορούν να ακολουθούν το σχέδιο του Κυρίου να αναπτύξουν αυτήν τη δύναμη και να την χρησιμοποιούν προς ευλόγηση των άλλων. Αυτό έκανε ο Χριστός. Αυτό έχουμε το πρόνομο να κάνουμε¹¹.

Οι αποδέκτες προνοίας θα πρέπει να εργάζονται στο μέγιστο των ικανοτήτων τους, προκειμένου να κερδίσουν αγαθά ή βοήθεια από προσφορές νηστείας. Όταν δεν παρέχονται σημαντικές δουλειές, όταν οι άνθρωποι δεν παροτρύνονται να εργάζονται, θα αναπτυσσόταν ένα επίδομα της Εκκλησίας που θα υπέσκαπτε το ηθικό, και ο σκοπός για τον οποίον καθιερώθηκε το πρόγραμμα προνοίας θα υπονομεύετο. Είναι νόμος των ουρανών και νόμος που δεν έχουμε μάθει πλήρως εδώ επάνω στη γη, ότι δεν μπορείς να βοηθάς τους ανθρώπους μονίμως, κάνοντας γι' αυτούς αυτά που μπορούν να κάνουν εκείνοι και θα πρέπει να κάνουν, αφ' εαυτού τους¹².

Θα πρέπει να ζητούμε τις ευλογίες του Κυρίου σε όλες τις πράξεις μας και δεν θα πρέπει να κάνουμε τίποτε στο οποίο να μη μπορούμε να ζητούμε τις ευλογίες Του. Δεν θα πρέπει να αναμένουμε από τον Κύριο να κάνει για εμάς ό,τι μπορούμε να κάνουμε αφ' εαυτού μας. Πιστεύω στην πίστη και στα έργα και ότι ο Κύριος θα ευλογήσει πληρέστερα τον άνθρωπο που εργάζεται γι' αυτά που προσεύχεται απ' ό,τι θα ευλογήσει τον άνθρωπο που μόνο προσεύχεται¹³.

Η δραστήρια, γεμάτη σκοπό εργασία οδηγεί σε ακμαία υγεία, αξιέπαινα επιτεύγματα, καθαρή συνείδηση και αναζωογονητικό ύπνο. Η εργασία πάντοτε ήταν ευεργετική για τον άνθρωπο. Είθε να έχετε εποικοδομητικό σεβασμό για την εργασία, είτε είναι με τον νου, με την καρδιά είτε με τα χέρια. Είθε να απολαμβάνετε πάντοτε την ικανοποίηση από τον έντιμο μόχθο. ... Δεν θα πάτε ποτέ στους ουρανούς, αν το μόνο που κάνετε, είναι να εύχεστε ή να ονειρεύεστε να πηγαίνατε. Πρέπει να πληρώσετε το τίμημα σε μόχθο, θυσία και χρηστό τρόπο ζωής¹⁴.

3

Όταν παράγουμε και αποθηκεύουμε φαγητό, θερίζουμε άμεσα οφέλη και προετοιμαζόμαστε για μελλοντικές ανάγκες.

Έχετε κάνει ποτέ μια παύση για να συνειδητοποιήσετε τι θα συνέβαινε στην κοινότητά σας ή στο έθνος σας, αν τα μεταφορικά μέση παρέλυναν ή αν είχαμε πόλεμο οικονομικής ύφεσης; Πώς θα αποκτούσατε εσείς και οι γείτονές σας φαγητό; Πόσο καιρό θα

Όλα τα μέλη της οικογένειας μπορούν να συμμετάσχουν στην προσπάθεια παραγωγής φαγητού.

ήταν εις θέσιν να καλύψει τις ανάγκες της κοινότητας το γωνιακό παντοπωλείο -- ή το σούπερ μάρκετ;

Σύντομα μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, εκλήθην από την Πρώτη Προεδρία να πάω στην Ευρώπη για να επανιδρύσω τις ιεραποστολές μας και να δημιουργήσω ένα πρόγραμμα για τη διανομή φαγητού και ιματισμού στους Αγίους. Θυμάμαι πολύ ευκρινώς τους ανθρώπους που έπαιρναν τρένα κάθε πρωί με σύνολο διαφόρων αντικειμένων στα χέρια τους, για να πάνε έξω στην ύπαιθρο και να ανταλλάξουν τα είδη με φαγητό. Το βράδυ, ο σιδηροδρομικός σταθμός ήταν γεμάτος ανθρώπους με χέρια γεμάτα λαχανικά και φρούτα και έναν μεγάλο αριθμό και ποικιλία γουρουνιών που τσίριζαν και κοτόπουλων. Ποτέ δεν ακούσατε τέτοια φασαρία. Ασφαλώς, εκείνοι οι άνθρωποι ήσαν πρόθυμοι να ανταλλάξουν ουσιαστικά οτιδήποτε για το αγαθό που υποστηρίζει τη ζωή -- το φαγητό.

Ένα σχεδόν ξεχασμένο μέσον οικονομικής αυτοδυναμίας είναι η οικιακή παραγωγή φαγητού. Είμαστε πάρα πολύ συνηθισμένοι να πηγαίνουμε σε καταστήματα και να αγοράζουμε ό,τι χρειαζόμαστε. Παράγοντας κάποιο από το φαγητό μας, μειώνουμε,

σε μεγάλο βαθμό, τον αντίκτυπο του πληθωρισμού στα χρήματά μας. Κάτι πιο σημαντικό, μαθαίνουμε πώς να παράγουμε το δικό μας φαγητό και συμπεριλαμβάνουμε όλα τα μέλη της οικογένειας σε ένα ευεργετικό σχέδιο...

...Θα ήθελα να προτείνω αυτό που έχουν κάνει άλλοι. Βρεθείτε με άλλους και ζητήστε την άδεια να χρησιμοποιήσετε έναν κενό οικόπεδο για κήπο ή ενοικιάστε ένα τμήμα γης και καλλιεργήστε τον κήπο σας. Ορισμένες απαρτίες πρεσβυτέρων το έχουν κάνει αυτό ως απαρτία και όλοι όσοι συμμετείχαν, θέρισαν τα οφέλη από μία εσοδεία σε λαχανικά και φρούτα και τις ευλογίες από τη συνεργασία και την οικογενειακή συμμετοχή. Πολλές οικογένειες έχουν σκάψει τον χώρο για γρασίδι για να κάνουν κήπους.

Σας παροτρύνουμε να είστε περισσότερο αυτοδύναμοι, ούτως ώστε, όπως έχει δηλώσει ο Κύριος «παρόλα τα βάσανα που θα πέσουν επάνω σας... η εκκλησία να μπορ[εί] να παραμέν[ει] ανεξάρτητ[η] απ' όλα τα άλλα πλάσματα κάτω από τον σέλεστιο κόσμο» (Δ&Δ 78:14). Ο Κύριος θέλει να είμαστε ανεξάρτητοι και αυτοδύναμοι, επειδή αυτές θα είναι ημέρες βασάνων. Μας έχει επιστήσει την προσοχή και μας έχει προειδοποιήσει για το ενδεχόμενο...

Η παραγωγή φαγητού είναι μόνον ένα μέρος της επαναλαμβανόμενης έμφασης να αποθηκεύετε προμήθεια φαγητού... οπουδήποτε είναι νομίμως επιτρεπτό να γίνεται. Η Εκκλησία δεν σας έχει πει ποιες τροφές θα πρέπει να αποθηκεύετε. Αυτή η απόφαση εναπόκειται στα μέλη ξεχωριστά...

...Η αποκάλυψη να παράγουμε και να αποθηκεύουμε φαγητό πιθανώς να είναι τόσης ζωτικής σημασίας για την υλική μας πρόνοια σήμερα, όσο ήταν για τους ανθρώπους κατά τον καιρό του Νάε η επιβίβαση στην κιβωτό...

...Σχεδιάστε να αναπτύξετε τη δική σας προμήθεια τροφών όπως θα κάνατε έναν αποταμιευτικό λογαριασμό. Αποταμιεύστε λίγο για αποθήκευση με κάθε επιταγή μισθοδοσίας. Αποθηκεύστε σε κονσέρβες ή φιάλες φρούτα και λαχανικά από τον κήπο και τον οπωρώνα σας. Μάθετε να συντηρείτε τρόφιμα μέσω αποξηράνσεως και πιθανώς καταψύξεως. Καταστήστε την αποθήκευσή σας μέρος του προϋπολογισμού σας. Αποθηκεύστε σπόρους και

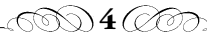
αποκτήσετε επαρκή εργαλεία διαθέσιμα για να κάνετε τη δουλειά. Αν αποθηκεύετε και σχεδιάζετε για ένα δεύτερο αυτοκίνητο ή μία τηλεόραση ή κάποιο αντικείμενο που απλώς προσθέτε στην άνεση ή την ευχαρίστησή σας, ενδεχομένως να χρειάζεται να αλλάξετε τις προτεραιότητές σας. Σας παροτρύνουμε να το κάνετε αυτό με προσευχή και να το *κάνετε τώρα...*

Πάρα πολύ συχνά χαλαρώνουμε και δεν δουλεύουμε σκληρά για να προετοιμασθούμε και αιτιολογούμε ότι οι όλεθροι του πολέμου, η οικονομική καταστροφή, ο λιμός και ο σεισμός δεν μπορεί να γίνει εδώ. Όσοι το πιστεύουν αυτό είτε δεν είναι εξοικειωμένοι με τις αποκαλύψεις του Κυρίου είτε δεν τις πιστεύουν. Όσοι πιστεύουν με αυταρέσκεια ότι αυτές οι συμφορές δεν θα συμβούν, ότι κάπως θα τεθούν στην άκρη λόγω της χρηστότητας των Αγίων, απατώνται και θα μετανιώσουν που πίστεψαν κάποτε κάτι τέτοιο.

Ο Κύριος μάς έχει επιστήσει την προσοχή και μας έχει προειδοποιήσει για την ημέρα μεγάλων βασάνων και μας έχει δώσει συμβουλή, μέσω των υπηρετών Του, για το πώς μπορούμε να προετοιμασθούμε για τις δύσκολες αυτές στιγμές. Έχουμε δώσει προσοχή στη συμβουλή Του;

Να είσθε πιστοί, αδελφοί και αδελφές μου, σε τούτη τη συμβουλή και θα ευλογηθείτε -- ναι, οι πιο ευλογημένοι άνθρωποι σε όλη τη γη. Είστε καλοί άνθρωποι. Το γνωρίζω αυτό. Όμως όλοι μας πρέπει να γίνουμε καλύτεροι απ' ό,τι είμαστε. Ας είμαστε εις θέσιν όχι μόνον να τρεφόμαστε μέσω της οικιακής παραγωγής και αποθήκευσης, αλλά να τρέφουμε άλλους επίσης.

Είθε ο Θεός να μας ευλογεί να προετοιμασθούμε για τις ημέρες που βρίσκονται μπροστά, οι οποίες μπορεί να είναι οι πιο σφοδρές πάρα ταύτα¹⁵.

Γαλήνη και ικανοποίηση έρχονται στην καρδιά μας, όταν αποταμιεύουμε ένα τμήμα από τις απολαβές μας και αποφεύγουμε το περιττό χρέος.

Θα σας παρότρυνα με σεβασμό να ζείτε σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της εργασίας, της φειδούς και της αυτοδυναμίας και να διδάσκετε τα παιδιά σας με το παράδειγμά σας. ...Να ξοδεύετε λιγότερα χρήματα απ' όσα κερδίζετε. Βάζετε ένα τμήμα

από αυτές τις απολαβές τακτικά σε αποταμιεύσεις. Αποφεύγετε το περιττό χρέος. Να είστε συνετοί, με το να μην προσπαθείτε να αποκτήσετε πάρα πολλά υπάρχοντα πάρα πολύ γρήγορα. Μάθετε να διαχειρίζεστε καλά αυτά που έχετε, προτού σκεφθείτε να αποκτήσετε περισσότερα¹⁶.

Δυστυχώς, έχει καλλιεργηθεί στον νου ορισμένων η προσδοκία ότι, όταν βιώνουμε δύσκολες στιγμές, όταν έχουμε υπάρξει ασύνετοι και πολυδάπανοι με τους πόρους μας και έχουμε ζήσει πέραν των οικονομικών μας μέσων, θα πρέπει να στραφούμε είτε στην Εκκλησία είτε στην κυβέρνηση για να μας βοηθήσουν στην κάλυψη των αναγκών μας. Ξεχασμένη από ορισμένα εκ των μελών μας είναι η βασική αρχή του σχεδίου προνοίας της Εκκλησίας ότι «κανένας αληθινός Άγιος των Τελευταίων Ημερών, ενώ είναι σωματικός ικανός, δεν θα μετατοπίσει εθελουσίως από επάνω του το φορτίο της δικής του υποστήριξης»...

Περισσότερο από ποτέ πριν, χρειάζεται να μάθουμε και να εφαρμόσουμε τις αρχές της οικονομικής αυτοδυναμίας. Δεν γνωρίζουμε πότε ενδεχομένως να επηρεάσει τις δικές μας συνθήκες ζωής η κρίση, η οποία περιλαμβάνει ασθένεια ή ανεργία. Γνωρίζουμε όντως ότι ο Κύριος έχει ορίσει παγκόσμιες συμφορές για το μέλλον και μας έχει επιστήσει την προσοχή και μας έχει προειδοποιήσει να είμαστε προετοιμασμένοι. Γι' αυτόν τον λόγο, οι αδελφοί έχουν τονίσει επανειλημμένως ένα πρόγραμμα που εστιάζεται στις βασικές αρχές της εγκόσμιας και της πνευματικής προνοίας¹⁷.

Ο Κύριος επιθυμεί οι Άγιοί Του να είναι ελεύθεροι και ανεξάρτητοι στις κρίσιμες ημέρες στο μέλλον. Όμως κανένας άνθρωπος δεν είναι αληθινά ελεύθερος, ο οποίος είναι σε οικονομική σκλαβιά¹⁸.

Στο βιβλίο των Βασιλέων, διαβάζουμε για μία γυναίκα η οποία ήλθε κλαίγοντας στον Ελισσαιέ τον προφήτη. Ο σύζυγός της είχε πεθάνει και εκείνη όφειλε χρέος που δεν μπορούμε να πληρώσει. Ο πιστωτής ήταν καθ' οδόν να της πάρει τους δύο υιούς της και να τους πωλήσει ως σκλάβους.

Με ένα θαύμα ο Ελισσαιέ τής έδωσε τη δυνατότητα να αποκτήσει ικανοποιητικό απόθεμα λαδιού. Κατόπιν της είπε: «Πήγγαινε, πούλησε το λάδι, και πλήρωσε το χρέος σου, και με το υπόλοιπο ζήσε, εσύ και τα παιδιά σου». (Βλέπε Β' Βασιλέων 4:1-7.)

*Το να ζούμε πέραν των οικονομικών μας δυνατοτήτων
μπορεί να προκαλέσει «μεγάλη λύπη».*

«Πλήρωσε το χρέος σου, και ζήσε». Πάντοτε αυτά τα λόγια παρήγαγαν ένα καλό αποτέλεσμα! Τι συνετή συμβουλή είναι για εμάς σήμερα!...

Πολλοί άνθρωποι δεν πιστεύουν ότι θα έλθει ποτέ ξανά σοβαρή οικονομική ύφεση. Αισθανόμενοι ασφαλείς στις προσδοκίες τους της συνεχούς απασχολήσεως και της σταθερής ροής αποδοχών και μισθού, μπαίνουν σε χρέος χωρίς να σκεφθούν τι θα έκαναν, αν έχαναν τη δουλειά τους ή αν το εισόδημά τους σταματούσε για κάποιον άλλον λόγο. Όμως τα καλύτερα μέλη της εξουσίας έχουν επανειλημμένως πει ότι δεν είμαστε ακόμη αρκετά έξυπνοι να ελέγξουμε την οικονομία μας χωρίς να συμβούν κακοί οικονομικοί καιροί. Αργά ή γρήγορα θα έλθουν αυτοί οι καιροί.

Ένας άλλος λόγος για την αύξηση του χρέους είναι ακόμη βαθύτερος και προκαλεί μεγαλύτερη ανησυχία. Και αυτός είναι η αύξηση του υλισμού όπως αντιδιαστέλλεται με τη δέσμευση στις πνευματικές αξίες. Πολλές οικογένειες, προκειμένου να φαίνονται εντυπωσιακές σε άλλους ανθρώπους, δεσμεύονται για ένα μεγαλύτερο και ακριβότερο σπίτι από αυτό που χρειάζονται, σε μία

ακριβή γειτονιά. ...Με την αύξηση των υλικών προσδοκιών, αυτός ο πειρασμός αυξάνεται με κάθε νέο μικροεργαλείο που κυκλοφορεί στην αγορά. Οι επιδέξιες, προσεκτικά σχεδιασμένες τεχνικές της σύγχρονης διαφήμισης έχουν στόχο τα πιο αδύναμα σημεία της αντίστασης του καταναλωτή. Ως αποτέλεσμα, υπάρχει δυστυχώς ένα αυξανόμενο αίσθημα ότι τα υλικά πράγματα θα πρέπει να αποκτηθούν τώρα, χωρίς αναμονή, χωρίς αποταμίευση, χωρίς θυσία.

Ακόμη χειρότερο, ένα μεγάλο ποσοστό οικογενειών με προσωπικό χρέος δεν έχει περιουσιακά στοιχεία σε ρευστό [αποταμιεύσεις] στα οποία να μπορούν να προσφύγουν. Θα είναι σε μεγάλους μεπλάδες, αν εξαίφνης περικοπεί ή μειωθεί πολύ το εισόδημά τους. Όλοι γνωρίζουμε οικογένειες που έχουν μπει σε περισσότερο χρέος απ' ό,τι μπορούσαν να πληρώσουν. Οι άνθρωποι σε τέτοιες καταστάσεις βιώνουν μεγάλη λύπη¹⁹.

Λοιπόν, δεν θέλω να πω ότι όλα τα είδη χρέους είναι άσχημα. Ασφαλώς όχι. Η συνετή επιχειρησιακή επένδυση αποτελεί σημαντικό μέρος της οικονομικής ανάπτυξης. Η λήψη δανείου για την απόκτηση οικίας αποτελεί αληθινή βοήθεια σε μία οικογένεια που πρέπει να δανείζεται για ένα σπίτι²⁰.

Εντέλει, είναι ευκολότερο να ζούμε εντός των ορίων του εισοδήματός μας και να αντιστάμεθα να δανειζόμαστε από μελλοντικά αποθεματικά παρά μόνον σε περιπτώσεις ανάγκης -- ποτέ για πολυτέλειες. Δεν είναι δίκαιο για εμάς ούτε για την κοινότητά μας να είμαστε τόσο ασύνετοι στις δαπάνες μας, ώστε την ημέρα κατά την οποία σταματήσει το εισόδημά μας να πρέπει να προσφύγουμε σε υπηρεσίες αρωγής ή στην Εκκλησία για οικονομική βοήθεια.

Σας παροτρύνω επισήμως να μη δεσμεύεστε με υπερβολικό χρέος. Αποταμιεύστε τώρα και αγοράστε αργότερα και θα είστε πολύ πιο μπροστά. Θα γλιτώσετε από υψηλό επιτόκιο και άλλες πληρωμές, και τα χρήματα που αποταμιεύετε, μπορεί να σας παράσχουν τη δυνατότητα να αγοράσετε αργότερα με αξιόλογη έκπτωση μετρητών.

...Αντισταθείτε στον πειρασμό να χρεωθείτε για περιουσία κατά πολύν εξεζητημένη ή ευρύχωρη από αυτήν που πραγματικά χρειάζεστε.

Θα είστε σε πολύ καλύτερη οικονομική κατάσταση, ειδικώς οι καινούργιες οικογένειες που μόλις ξεκινούν, αν στην αρχή αγοράσετε ένα μικρό σπίτι που μπορείτε να αναμένετε να το πληρώσετε σε σχετικώς σύντομο χρονικό διάστημα...

Μην αφήνετε τον εαυτό σας ή την οικογένειά σας απροστάτευτους από τις οικονομικές καταιγίδες. Αποφεύγετε τις πολυτέλειες, τουλάχιστον επί του παρόντος, για να κάνετε αποταμιεύσεις. Πόσο συνετό είναι να παράσχετε για τη μελλοντική εκπαίδευση των παιδιών σας και για τα γηρατειά σας...

Αδελφοί και αδελφές, γαλήνη και ικανοποίηση έρχονται στην καρδιά μας, όταν ζούμε εντός των οικονομικών μας δυνατοτήτων. Ο Θεός να δώσει τη σοφία και την πίστη να δίδουμε προσοχή στην εμπνευσμένη συμβουλή της ιεροσύνης να βγούμε από το χρέος, να ζούμε εντός των οικονομικών μας δυνατοτήτων και να πληρώνουμε καθώς προχωρούμε -- εν ολίγοις, «πλήρωσε το χρέος σου, και ζήσε»²¹.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Στο τμήμα 1, ο Πρόεδρος Μπένσον σκιαγραφεί τις θεμελιώδεις αρχές του προγράμματος προνοίας της Εκκλησίας. Με ποιους τρόπους συμβάλλουν αυτές οι αρχές στην εγκόσμια ευημερία μας; Με ποιους τρόπους συμβάλλουν στην πνευματική ευημερία μας;
- Ποια είναι ορισμένα οφέλη της «δραστηρια[ς], γεμάτη[ς] σκοπό εργασίας»; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 2.) Ποια είναι ορισμένα πράγματα που απολαμβάνετε σχετικώς με την εργασία; Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να βοηθήσουμε τα παιδιά και τους νέους να μάθουν να απολαμβάνουν την εργασία;
- Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που θα έλθουν καθώς ακολουθούμε τη συμβουλή του Προέδρου Μπένσον στο τμήμα 3; Σκεφθείτε τι θα κάνετε, δεδομένων των τρεχουσών συνθηκών ζωής σας, προκειμένου να ακολουθήσετε αυτήν τη συμβουλή.

- Γιατί νομίζετε ότι η συνετή χρήση των χρημάτων οδηγεί σε «γαλήνη και ικανοποίηση»; Εν αντιθέσει, τι μπορούμε να βιώσουμε, όταν δεν «ξοδεύ[ουμε] λιγότερα χρήματα απ' όσα κερδίζ[ουμε]»; (Βλέπε τμήμα 4.)

Σχετικές γραφές

Ιακώβ 2:17–19, Άλμα 34:19–29, Δ&Δ 19:35, 42:42, 75:28–29, 104:78, Μωυσή 5:1

Βοήθεια διδασκαλίας

«Για να βοηθήσετε τους μαθητευόμενους να απαντήσουν σε ερωτήσεις, μπορείτε, αν θέλετε, να τους πείτε, προτού αναγνωσθεί ή παρουσιασθεί κάτι, ότι θα ζητήσετε τις απαντήσεις τους. ... Παραδείγματος χάριν, θα μπορούσατε να πείτε: “Άκου ενόσω διαβάζω αυτήν την περικοπή, ούτως ώστε να μπορείς να αναφέρεις τι σε ενδιαφέρει περισσότερο σχετικά με αυτό»» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 69).

Σημειώσεις

1. Χίμπερ Γκραντ, στο Conference Report, Οκτ. 1936, 3.
2. “Church Welfare—Economically Socially Spiritually Sound”, στη Συγκέντρωση Αγροτικής Πρόνοιας, 7 Οκτωβρίου 1972, 5.
3. Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 119.
4. “Ministering to Needs through the Lord’s Storehouse System”, *Ensign*, Μάιος 1977, 84.
5. Στο Conference Report, Οκτ. 1945, 160, 163, 164.
6. “Ministering to Needs through the Lord’s Storehouse System”, 83. Παραθέτονας τον Χίμπερ Γκραντ, στο Conference Report, Οκτ. 1936, 3.
7. “Prepare Ye”, *Ensign*, Ιαν. 1974, 81.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1967, 61.
9. “Prepare for the Days of Tribulation”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1980, 32.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 481.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 484.
12. “Ministering to Needs through the Lord’s Storehouse System”, 83.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 485.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 481.
15. “Prepare for the Days of Tribulation”, 32–33, 34.
16. “The Ten Commandments: America at the Crossroads”, *New Era*, Ιούλιος 1978, 39.
17. “Prepare for the Days of Tribulation”, 32, παραθέτονας το *Welfare Plan Handbook* (1952), 2, όπως παρειτέθη από τον Μάριον Ρόμνυ, στο “Church Welfare—Some Fundamentals”, *Ensign*, Ιαν. 1974, 91.
18. “Prepare Ye”, 69.
19. “Pay Thy Debt, and Live”, *Ensign*, Ιούνιος 1987, 3–4.
20. Στο Conference Report, Απρ. 1957, 54.
21. “Pay Thy Debt, and Live”, 4, 5.

Μεταφέροντας το Ευαγγέλιο στον κόσμο

«Είμαστε ευτυχείς που απασχολούμαστε σε συνεργασία με τον Επουράνιο Πατέρα μας στο μέγα έργο της σωτηρίας και της υπερύψωσης των τέκνων του».

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Για τον Πρόεδρο Έζρα Ταφτ Μπένσον, το ιεραποστολικό έργο ήταν οικογενειακή παράδοση. «Η οικογένεια του πατέρα μου αποτελείτο από ένδεκα παιδιά» εξήγησε εκείνος. «Και οι ένδεκα έχουμε υπηρετήσει ιεραποστολές. Η σύζυγός μου υπηρέτησε μία ιεραποστολή και είχε την ευχαρίστηση να υπηρετήσει μαζί της η χήρα μητέρα της για τους τελευταίους έξι μήνες [της ιεραποστολής της]. Όταν ο πατέρας μου πήγε σε μία ιεραποστολή, θυμάμαι, ως ο μεγαλύτερος υιός, τα γράμματα που έγραφε από το ιεραποστολικό πεδίο στις μεσοδυτικές πολιτείες. Ερχόταν σε εκείνο το σπίτι το πνεύμα του ιεραποστολικού έργου που ποτέ δεν το έχει αφήσει, κάτι για το οποίο είμαι ταπεινώς ευγνώμων»¹.

Ο Πρόεδρος Μπένσον υπηρέτησε ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος στη Βρετανική Ιεραποστολή από το 1921 έως το 1923 και το «πνεύμα του ιεραποστολικού έργου» συνέχισε μαζί του πέρα από αυτά τα δυόμισι χρόνια. Παραδείγματος χάριν, ως υπουργός γεωργίας των Ηνωμένων Πολιτειών από το 1953 έως το 1961, αλληλεπιδρούσε με πολλούς ανθρώπους άλλων δογμάτων. Κατά τη διάρκεια της γενικής συνελεύσεως τον Απρίλιο του 1961, είπε στους Αγίους: «Έχω τα ονόματα περίπου 9.000 ανδρών, με τους οποίους είχα προσωπική επαφή υπό επίσημη ιδιότητα. Ελπίζω να δώσω συστατικές κάρτες γι' αυτούς. Θα ήθελα καθένας από αυτούς να ακούσει το Ευαγγέλιο. Εύχομαι όλα τα τέκνα

«Προθύμως θυσιάζουμε τον χρόνο και τα χρήματά μας για να μπορέσουμε να αποκτήσουμε από [τον Κύριο] την εδραίωση της βασιλείας Του».

του Πατέρα μας να μπορέσουν να απολαύσουν τις ευλογίες που προέρχονται από την αποδοχή και από το να ζουν το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού»².

Ο ενθουσιασμός του Προέδρου Μπένσον για το ιεραποστολικό έργο εξακολούθησε τα μετέπειτα χρόνια του και ανυπομονούσε όλα τα μέλη της Εκκλησίας να νιώσουν τον ίδιο ενθουσιασμό. Μιλούσε κατευθείαν σε νέους άνδρες σχετικά με την προετοιμασία τους για πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολική υπηρετηση. «Προετοιμασθείτε τώρα» έλεγε. «Προετοιμασθείτε σωματικώς, διανοητικώς, κοινωνικώς και πνευματικώς»³. Παρότρυνε τους γονείς να καθοδηγούν τους υιούς τους σε αυτήν την προετοιμασία. Συμβούλευε επίσης τις νεαρές αδελφές και τα πιο ηλικιωμένα μέλη της Εκκλησίας να σκεφθούν σοβαρά το ενδεχόμενο για πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολική υπηρετηση. Και προέτρεπε όλα τα μέλη της Εκκλησίας να διαδίδουν το Ευαγγέλιο στον πλησίον τους.

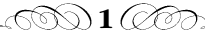
Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον είπε για μια φορά κατά την οποία η αγάπη του Προέδρου Μπένσον για το ιεραποστολικό έργο ενέπνευσε έναν μελλοντικό ιεραπόστολο: «Μία Παρασκευή, εκείνος και η αδελφή Μπένσον ακολουθούσαν τη συνηθισμένη πρακτική τους να παρευρίσκονται σε μία συνεδρίαση στον Ναό του Τζόρνταν Ρίβερ. Ενόσω ήσαν εκεί, ένας νεαρός άνδρας πλησίασε τον Πρόεδρο Μπένσον και τον χαιρέτισε με χαρά στην καρδιά του και ανακοίνωσε ότι είχε κληθεί να υπηρετήσει μία πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολή. Ο Πρόεδρος Μπένσον πήρε τον προσφάτως κληθέντα ιεραπόστολο από το χέρι και, με ένα χαμόγελο στα χείλη, δήλωσε: “Πάρε με μαζί σου! Πάρε με μαζί σου!” Εκείνος ο ιεραπόστολος κατέθεσε μαρτυρία ότι, κατά ένα τρόπο, *πήρε* τον Πρόεδρο Μπένσον μαζί του στην ιεραποστολή του, αφού αυτός ο χαιρετισμός επέδειξε την ακατάλυτη αγάπη του Προέδρου Μπένσον, την αφοσίωσή του στο ιεραποστολικό έργο και την επιθυμία του να βρίσκεται πάντοτε στην υπηρεσία του Κυρίου»⁴.

Η αγάπη για όλα τα τέκνα του Επουράνιου Πατέρα ήταν στο επίκεντρο της αφοσίωσης του Προέδρου Μπένσον να διαδίδει το Ευαγγέλιο: «Τα τέκνα του Πατέρα μας χρειάζονται το Ευαγγέλιο. ...Ξέρω ότι ο Κύριος τα αγαπά και ως ταπεινός υπηρέτης του έχω αγάπη στην καρδιά μου για τα εκατομμύρια ανθρώπων αυτού του κόσμου»⁵. Σκεπτόμενος τη δύναμη από την αγάπη του

Σωτήρος, κατέθεσε μαρτυρία: «Οι ευλογίες μας πολλαπλασιάζονται καθώς έχουμε την αγάπη του για τον πλησίον μας»⁶.

Από μία ζωή που συμμετείχε στο ιεραποστολικό έργο και παρότρυνε τους ετέρους Αγίους του να κάνουν το ίδιο, ο Πρόεδρος Μπένσον μπορούσε να επιβεβαιώσει: «Έχω γευθεί την αγαλλίαση του ιεραποστολικού έργου. Δεν υπάρχει κανένα έργο σε όλον τον κόσμο που να μπορεί να φέρει σε ένα άτομο μεγαλύτερη αγαλλίαση και ευτυχία»⁷.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Ο κόσμος πεινά για την αληθινή θρησκεία και εμείς την έχουμε.

Μετά την ένδοξη εμφάνιση του Θεού Πατέρα και του Υιού του Ιησού Χριστού στον Τζόζεφ Σμιθ, φαίνεται ότι η πρώτη σπουδαία ευθύνη που ετέθη επί της αποκατεστημένης Εκκλησίας ήταν να μεταφέρει το Ευαγγέλιο στον κόσμο -- σε όλα τα τέκνα του Πατέρα μας.

Πράγματι ήταν μία σειρά εντυπωσιακών γεγονότων που είναι πολύ σημαντικά -- μία σειρά γεγονότων με θυσία, αγαλλίαση, δυσχέρειες, θάρρος και πάνω απ' όλα, αγάπη για τους συνανθρώπους. Πουθενά επάνω στο πρόσωπο της γης δεν θα βρείτε μία ανθρώπινη σειρά γεγονότων που να είναι αντάξια αυτής. Ναι, κόστισε αίμα, ιδρώτα και δάκρυα για να προχωρήσει αυτό το έργο αγάπης. Και γιατί το έχουμε κάνει; Διότι ο Θεός των ουρανών το πρόσταξε· διότι αγαπά τα τέκνα του και είναι το θέλημά του να έχουν την ευκαιρία να ακούσουν τα πολλά εκατομμύρια της γης και, με τη δική τους θέληση, να αποδεχθούν και να ζήσουν τις ένδοξες σωτήριες αρχές και αρχές υπερύψωσης του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού⁸.

Είναι η πεποίθησή μου ότι ο κόσμος χρειάζεται, όπως δεν χρειάζεται τίποτε άλλο, το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και οι άνθρωποι του κόσμου θέλουν αυτό που θα δώσει το Ευαγγέλιο, αλλά δεν το συνειδητοποιούν. Θέλουν την άγκυρα που παρέχει το Ευαγγέλιο, η οποία τους δίδει τις απαντήσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν· η οποία τους φέρνει ένα αίσθημα ασφαλείας και ένα

αίσθημα εσωτερικής γαλήνης. Το Ευαγγέλιο είναι η μόνη απάντηση στα προβλήματα του κόσμου, αδελφοί και αδελφές μου⁹.

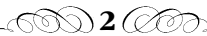
Μόνο το Ευαγγέλιο θα σώσει τον κόσμο από τη συμφορά της αυτοκαταστροφής του. Μόνο το Ευαγγέλιο θα ενώσει τους ανθρώπους κάθε φυλής και εθνότητας εν ειρήνη. Μόνο το Ευαγγέλιο θα φέρει αγαλλίαση, ευτυχία και σωτηρία στο ανθρώπινο γένος¹⁰.

Ο κόσμος πεινά για την αληθινή θρησκεία και εμείς την έχουμε¹¹.

Αυτό είναι το ένδοξο μήνυμα που επιθυμούμε να μοιρασθούμε με τον κόσμο, ότι μέσω του Θεού Πατέρα και του Υιού Του Ιησού Χριστού η βασιλεία του Θεού έχει αποκατασταθεί. Είναι το σπουδαιότερο μήνυμα από την ανάσταση του Ιησού Χριστού¹².

Αποδεχόμαστε ταπεινά, ευγνωμόνως, αυτήν τη μείζονα ευθύνη που έχει θεθεί επάνω στην Εκκλησία. Είμαστε ευτυχείς που απασχολούμαστε σε συνεργασία με τον Επουράνιο Πατέρα μας στο μέγα έργο της σωτηρίας και της υπερύψωσης των τέκνων του. Προθύμως θυσιάζουμε τον χρόνο και τα χρήματά μας για να μπορέσουμε να αποκτήσουμε από Εκείνον την εδραίωση της βασιλείας Του στη γη. Αυτό γνωρίζουμε ότι είναι το πρώτο καθήκον μας και η μεγάλη μας ευκαιρία. Αυτή η στάση χαρακτήριζε το ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού σε όλες τις εποχές. Είναι ένα έξοχο σημείο της εισαγωγής στη θείκη νομή της πληρότητας των καιρών -- της δικής μας εποχής. Όπου και αν βρίσκονται πιστοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, αυτή η στάση της ανιδιοτελούς υπηρετήσεως για τον μεγαλύτερο σκοπό σε όλη τη γη υπάρχει¹³.

Έχουμε μία σπουδαία ιεραποστολή. Πρέπει να προετοιμασθούμε, τόσο οι νέοι όσο και οι ηλικιωμένοι. Πρέπει να στεκόμαστε ως επιρροή ανάμεσα στα έθνη, πιστοί στις αρχές της χρηστότητας¹⁴.

Όλοι μπορούμε να είμαστε ιεραπόστολοι, όποιες και αν είναι οι συνθήκες ή η θέση μας στη ζωή.

Ως μέλη της Εκκλησίας του Κυρίου, πρέπει να παίρνουμε το ιεραποστολικό έργο στα σοβαρά. Αν κοπιάζετε όπως θα έπρεπε,

αν αγαπάτε αυτό το έργο, θα βοηθάτε να σωθούν οι ψυχές των τέκνων των ανθρώπων¹⁵.

Η διάδοση του Ευαγγελίου δεν θα πρέπει μόνο να θεωρείται ως καθήκον της ιεροσύνης, αλλά θα πρέπει όλοι να προσβλέπουμε σε αυτήν την εμπειρία με μεγάλη αγαλλίαση και προσδοκία. Ο αληθινός σκοπός στη διάδοση του Ευαγγελίου είναι να φέρνουμε ψυχές στον Χριστό, να διδάσκουμε και να βαπτίζουμε τα τέκνα του Επουράνιου Πατέρα μας, ούτως ώστε να μπορούμε να αγαλλιοίμε μαζί τους (βλέπε Δ&Δ 18:15) στη βασιλεία του Πατέρα μας¹⁶.

Όλοι φέρουμε από κοινού αυτήν τη μεγάλη ευθύνη. Δεν μπορούμε να την αποφύγουμε. Ας μη σκεφθεί κανένας άνδρας ή καμία γυναίκα ότι λόγω του μέρους όπου ζούμε ή λόγω θέσεως στην κοινωνία ή λόγω επαγγέλματος ή τάξεως, έχουμε απαλλαγεί από αυτήν την ευθύνη¹⁷.

Νέοι άνδρες και νέες γυναίκες

Ελπίζουμε ότι κάθε νέος άνδρας έχει σχέδια να γίνει αγγελιαφόρος για τον Κύριο¹⁸.

Πώς αναπτύσσετε στα αγόρια τη μεγάλη επιθυμία να υπηρετήσουν; Δεν περιμένετε... να τα βοηθήσετε να αποφασίσουν να υπηρετήσουν μία ιεραποστολή. Τα βοηθάτε να αποφασίσουν να πάνε, όταν είναι εννέα, δέκα ή ένδεκα ετών! Το σπίτι είναι το μέρος να αρχίσει η προετοιμασία των νέων ανδρών. Και *κάθε* νέος άνδρας θα πρέπει να προετοιμασθεί στο σπίτι του για να υπηρετήσει.

Η προετοιμασία από νωρίς αποτελείται από τη διδασκαλία ενός νέου αγοριού πώς να προσεύχεται, να του διαβάζουν ιστορίες από το Βιβλίο του Μόρμον και άλλες γραφές, να υπάρχουν οικογενειακές βραδιές και να του δίδεται ένα τμήμα από το μάθημα [για να διδάσκει], να του διδάσκουν αρχές ηθικής καθαρότητας, να αρχίζουν έναν λογαριασμό αποταμίευσης για τη μελλοντική του ιεραποστολή, να του διδάσκουν να εργάζεται και να του παράσχουν ευκαιρίες να υπηρετεί άλλους¹⁹.

Θέλουμε νέους άνδρες να εισέρχονται στο ιεραποστολικό πεδίο, οι οποίοι να μπορούν να εισέρχονται στο ιεραποστολικό πεδίο «επί ποδός», οι οποίοι έχουν την πίστη που προέρχεται από

προσωπική χρησιμότητα και καθαρό τρόπο ζωής, ώστε να έχουν σπουδαία και παραγωγική ιεραποστολή²⁰.

Ο Κύριος θέλει κάθε νέος άνδρας να υπηρετεί μία πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολή. ... Ένας νέος άνδρας δεν μπορεί να κάνει τίποτε πιο σημαντικό. Το σχολείο μπορεί να περιμένει. Υποτροφίες μπορούν να αναβληθούν για αργότερα. Επαγγελματικοί στόχοι μπορούν να αναβληθούν. Ναι, ακόμη και ο γάμος στον ναό θα πρέπει να περιμένει έως ότου ο νέος άνδρας έχει υπηρετήσει μία αξιότιμη πλήρους απασχόλησης ιεραποστολή για τον Κύριο.

...Νέες γυναίκες... μπορούν επίσης να έχουν την ευκαιρία να υπηρετήσουν πλήρους απασχόλησης ιεραποστολή. Είμαι ευγνώμων που η δική μου αιώνια σύντροφος υπηρέτησε μία ιεραποστολή στη Χαβάη, προτού παντρευτούμε στον Ναό της Σωλτ Λέηκ και είμαι ευχαριστημένος που τρεις εγγονές μου υπηρέτησαν πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολές. Ορισμένοι από τους καλύτερους ιεραποστόλους μας είναι νέες αδελφές²¹.

Μεγαλύτεροι ιεραπόστολοι

Χρειαζόμαστε αυξανόμενους αριθμούς μεγαλύτερων ιεραποστόλων στην ιεραποστολική υπηρέτηση²².

Πολλά μεγαλύτερα σε ηλικία ζεύγη θα μπορούσαν να υπηρετήσουν ιεραποστολές. Κάνοντάς το αυτό, θα ανακαλύψουν ότι η ιεραποστολή ευλογεί τα παιδιά τους, τα εγγόνια τους και τα δισέγγονά τους με έναν τρόπο που δεν θα μπορούσε διαφορετικά να γίνει. Θα θέσει ένα μεγάλο παράδειγμα για τους απογόνους τους²³.

Πολλά ζεύγη μπορούν να μαρτυρήσουν ότι η ιεραποστολική τους υπηρέτηση ήταν ανάμεσα στις πιο ευτυχισμένες στιγμές μαζί, επειδή ήσαν εντελώς αφοσιωμένοι σε έναν σκοπό -- το ιεραποστολικό έργο²⁴.

Μέλη ιεραπόστολοι

Πρέπει να τονίσουμε την ανάγκη για περισσότερο ιεραποστολικό έργο από τα μέλη. Η εμπειρία έχει αποδείξει ότι αυτό είναι το πιο καρποφόρο ιεραποστολικό έργο. Το ιεραποστολικό έργο

«Ο Κύριος αναμένει από εμάς να είμαστε ιεραπόστολοι».

του μέλους είναι από τα σπουδαιότερα κλειδιά για την ατομική πνευματική ανάπτυξη των μελών μας. Είναι πεποίθησή μου ότι το ιεραποστολικό έργο του μέλους θα αυξήσει την πνευματικότητα σε οιονδήποτε τομέα εφαρμόζεται²⁵.

Πόσος καιρός είναι από τότε που προσκαλέσατε έναν γείτονα στη συγκέντρωση μεταλήψεως ή σε μία συνέλευση πασσάλου, να έλθει στο σπίτι σας για μια οικογενειακή βραδιά; Πόσος καιρός είναι από τότε που είχατε μία αληθινή συζήτηση περί του Ευαγγελίου; Αυτές είναι εκλεκτές εμπειρίες²⁶.

Ο Κύριος θα υποστηρίξει μέλη στην ιεραποστολική τους ευθύνη, αν απλώς έχουν την πίστη να προσπαθήσουν²⁷.

Είναι ώρα να επιζητήσουμε καλύτερα πράγματα, να αποκτήσουμε το όραμα του μεγέθους αυτού του μεγάλου έργου. Ο Κύριος το αναμένει από εμάς. Δεν αρκεί απλώς να είμαστε μέλη στην Εκκλησία και να πηγαίνουμε στη συγκέντρωση μεταλήψεως,

να πληρώνουμε τα δέκατά μας, να υποστηρίξουμε το πρόγραμμα προνοίας. Όλα αυτά καλά είναι -- αλλά δεν είναι αρκετά. Ο Κύριος αναμένει από εμάς να είμαστε ιεραπόστολοι, να ζούμε το Ευαγγέλιο -- ναι, ολότελα, και να βοηθούμε στην οικοδόμηση της βασιλείας Του²⁸.

3

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι το μέγα πρότυπο που πρέπει να χρησιμοποιούμε στο ιεραποστολικό μας έργο.

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι τόσο για τα μέλη όσο και για τα μη μέλη. Συνδυασμένο με το Πνεύμα του Κυρίου, το Βιβλίο του Μόρμον είναι το σπουδαιότερο εργαλείο το οποίο μας έχει δώσει ο Θεός για να μεταστρέψουμε τον κόσμο. Αν θέλουμε να έχουν τη συγκομιδή των ψυχών, πρέπει να χρησιμοποιούμε το όργανο το οποίο έχει σχεδιάσει ο Θεός για το έργο -- το Βιβλίο του Μόρμον.

Και το να διαβάζουμε το Βιβλίο του Μόρμον είναι ένα από τα πράγματα που θα μας πείσει σθεναρότατα να πάμε σε μία ιεραποστολή. Χρειαζόμαστε περισσότερους ιεραποστόλους. Όμως χρειαζόμαστε επίσης καλύτερα προετοιμασμένους ιεραποστόλους να προέρχονται από τομείς και κλάδους και σπίτια όπου γνωρίζουν και αγαπούν το Βιβλίο του Μόρμον. Χρειαζόμαστε ιεραποστόλους οι οποίοι έχουν φλογερή μαρτυρία για τη θειότητά του και οι οποίοι με το Πνεύμα να μπορούν να προσκαλούν τους ερευνητές τους να διαβάζουν και να συλλογίζονται τις σελίδες του, γνωρίζοντας με πλήρη διαβεβαίωση ότι ο Κύριος θα τους φανερώσει την αλήθεια γι' αυτό με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Χρειαζόμαστε ιεραποστόλους που να είναι τόσο καλοί όσο και το μήνυμά μας²⁹.

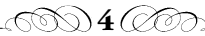
Το Βιβλίο του Μόρμον είναι το μέγα πρότυπο που πρέπει να χρησιμοποιούμε στο ιεραποστολικό μας έργο. Δείχνει ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης. Περιέχει τα λόγια του Χριστού και η μεγάλη του αποστολή είναι να φέρει ανθρώπους στον Χριστό. Όλα τα άλλα είναι δευτερευούσης σημασίας. Η πιο σημαντική ερώτηση, όταν διαβάζουμε το Βιβλίο του Μόρμον, είναι: «Θέλεις να μάθεις περισσότερα για τον Χριστό;» Το Βιβλίο του Μόρμον είναι το πιο αποτελεσματικό εργαλείο να βρούμε ανθρώπους που είναι προετοιμασμένοι να αποδεχθούν το Ευαγγέλιο. Δεν περιέχει πράγματα που «ευχαριστούν τον κόσμο» και επομένως οι εγκόσμιοι

δεν ενδιαφέρονται γι' αυτό. Είναι ένα σπουδαίο κόσκινο. (Βλέπε Νεφί Α΄ 6:5.)

Υπάρχει διαφορά μεταξύ ενός νεοφώτιστου, ο οποίος είναι οικοδομημένος επάνω στον βράχο του Χριστού μέσω του Βιβλίου του Μόρμον και κρατά γερά στη σιδερένια ράβδο, και ενός που δεν είναι³⁰.

Δεν θα πρέπει να ξεχνούμε ότι ο Ίδιος ο Κύριος παρείχε το Βιβλίο του Μόρμον ως κύρια μαρτυρία Του. Το Βιβλίο του Μόρμον είναι ακόμη το πιο δυνατό ιεραποστολικό μας εργαλείο. Ας το χρησιμοποιούμε³¹.

**Για να είμαστε επιτυχείς στο ιεραποστολικό
έργο, πρέπει να αποκτήσουμε το Πνεύμα, να
αποκτήσουμε ταπεινοφροσύνη, να αγαπούμε τους
ανθρώπους και να εργαζόμαστε επιμελώς.**

Ιεραπόστολοι ενίοτε ρωτούν: «Πώς μπορώ να γίνω επιτυχημένος; Πώς γίνεται κάποιος αποτελεσματικός στο ιεραποστολικό έργο;» Ορίστε τέσσερα αποδεδειγμένα κλειδιά του επιτυχούς ιεραποστολικού έργου τόσο για ιεραποστόλους όσο και για μέλη ομοίως.

Πρώτον, προσπαθήστε να αποκτήσετε το Πνεύμα.

Για να επιτύχουμε, πρέπει να έχουμε το Πνεύμα του Κυρίου. Έχουμε διδαχθεί ότι το Πνεύμα δεν κατοικεί σε ακάθαρτα σκηνώματα. Συνεπώς, μία από τις πρώτες μας προτεραιότητες είναι να βεβαιωθούμε ότι η προσωπική μας ζωή είναι σε τάξη. Ο Κύριος διακήρυξε: «Να είστε καθαροί εσείς που βασιτάτε τα σκεύη τού Κυρίου». (Διδαχή και Διαθήκες 38:42.)

Ο Σωτήρας μάς έχει δώσει τον νόμο Του σχετικώς με τη διδασκαλία του Ευαγγελίου Του: «Το Πνεύμα θα σας δοθεί με την προσευχή τής πίστης. Και αν δεν λάβετε το Πνεύμα να μη διδάσκετε» (Διδαχή και Διαθήκες 42:14)³².

Αν υπάρχει κάποιο μήνυμα που έχω επαναλάβει στους αδελφούς μου από τους Δώδεκα, αυτό είναι ότι το Πνεύμα είναι αυτό που μετρά. Το Πνεύμα είναι αυτό που έχει σημασία. Δεν γνωρίζω πόσο συχνά το έχω πει αυτό, αλλά δεν κουράζομαι ποτέ να το λέω -- το Πνεύμα είναι αυτό που έχει τη μεγαλύτερη σημασία³³.

Δεύτερον, αποκτήστε ταπεινοφροσύνη.

Ο Κύριος έχει πει ότι κανείς δεν μπορεί να συμβάλει στο έργο αυτό παρά μόνο αν είναι ταπεινόφρων και γεμάτος αγάπη. (Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 12:8.) Όμως ταπεινοφροσύνη δεν σημαίνει αδυναμία. Δεν σημαίνει ατολμία· δεν σημαίνει φόβος. Μπορούμε να είμαστε ταπεινόφρονες και ατρόμητοι εξίσου. Μπορούμε να είμαστε ταπεινόφρονες και θαρραλέοι εξίσου. Η ταπεινοφροσύνη αποτελεί αναγνώριση της εξάρτησής μας από μία ανωτέρα δύναμη, μία συνεχής ανάγκη για την υποστήριξη του Κυρίου στο έργο Του³⁴.

Δεν μπορούμε να κάνουμε αυτό το έργο μόνοι μας. Αυτό είναι το έργο Του. Αυτό είναι το Ευαγγέλιό Του. Πρέπει να έχουμε τη βοήθειά Του. Παρακαλέστε γι' αυτή, ζήστε γι' αυτήν, προσευχηθείτε ενθέρμως στον Κύριο για να την λάβετε³⁵.

Τρίτον, αγαπήστε τους ανθρώπους.

Πρέπει να αναπτύξουμε αγάπη για τους ανθρώπους. Πρέπει να νιώθουμε συμπόνια γι' αυτούς με την αγνή αγάπη του Ευαγγελίου, με την επιθυμία να τους ανυψώσουμε, να τους οικοδομήσουμε πνευματικώς, να τους στρέψουμε σε μία ανώτερη, καλύτερη ζωή και τελικώς στην υπερύψωση στο σελέστιο βασίλειο του Θεού. Τονίζουμε τις καλές αρετές των ανθρώπων τους οποίους συναναστρεφόμαστε και τους αγαπούμε ως τέκνα του Θεού τα οποία αγαπά ο Κύριος...

Ποτέ δεν θα είμαστε αποτελεσματικοί έως ότου μάθουμε να έχουμε συμπόνια για όλα τα τέκνα του Πατέρα μας -- έως ότου μάθουμε να τα αγαπούμε. Οι άνθρωποι το νιώθουν, όταν απλώνεται η αγάπη προς αυτούς. Πολλοί την λαχταρούν. Όταν συμμεριζόμαστε τα αισθήματά τους, και εκείνοι με τη σειρά τους θα μας ανταποδώσουν καλή προαίρεση. Θα έχουμε κάνει έναν φίλο³⁶.

Έχουμε μεγάλη υποχρέωση να αγαπούμε τον πλησίον μας. Είναι η δεύτερη από τις δύο μεγάλες εντολές. Πολλοί από τους πλησίον μας δεν είναι ακόμη μέλη της Εκκλησίας. Πρέπει να είμαστε καλοί γείτονες. Πρέπει να αγαπούμε όλα τα τέκνα του Πατέρα μας και να τα συναναστρεφόμαστε.

Ελπίζω σθεναρώς να είμαστε πλήρεις της αγάπης του Θεού για τον συνάνθρωπό μας³⁷!

Τέταρτον, εργασθείτε επιμελώς.

Αν θέλουμε να διατηρήσουμε το Πνεύμα, πρέπει να *εργασθούμε*. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ευφροσύνη ή ικανοποίηση από το να γνωρίζουμε, ύστερα από μία δύσκολη ημέρα εργασίας, ότι έχουμε κάνει το καλύτερο που μπορούμε.

Ένα από τα μεγαλύτερα μυστικά του ιεραποστολικού έργου είναι να εργαζόμαστε. Αν ένας ιεραπόστολος εργάζεται, θα έχει το Πνεύμα. Αν έχει το Πνεύμα, θα διδάσκει με το Πνεύμα. Αν διδάσκει με το Πνεύμα, θα αγγίξει τις καρδιές των ανθρώπων και θα είναι ευτυχημένος. ...Δουλειά, δουλειά, δουλειά -- δεν υπάρχει κανένα ικανοποιητικό υποκατάστατο, ιδιαίτερα στο ιεραποστολικό έργο³⁸.

Γνωρίζω ότι ο Θεός ζει. Αυτό είναι το έργο Του. Έχει μιλήσει ξανά από τους ουρανούς με ένα μήνυμα για όλον τον κόσμο, όχι για μία χούφτα Αγίων των Τελευταίων Ημερών μόνον, αλλά για όλους τους αδελφούς και τις αδελφές μας, τόσο εντός όσο και εκτός Εκκλησίας. Είθε ο Θεός να μας δίδει δύναμη να μεταφέρουμε αυτό το μήνυμα στον κόσμο, να ζούμε το Ευαγγέλιο, να διατηρούμε τα πρότυπα της Εκκλησίας, ώστε να δικαιούμεθα τις υπεσχημένες ευλογίες ³⁹.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί χρειάζεται ο κόσμος το Ευαγγέλιο «όπως δεν χρειάζεται τίποτε άλλο»; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 1.) Ποιες είναι ορισμένες αποκατεστημένες αλήθειες για τις οποίες πιστεύετε ότι «ο κόσμος πεινά»;
- Καθώς επανεξετάζετε το τμήμα 2, σκεφθείτε τη συμβουλή που ισχύει για εσάς και την οικογένειά σας. Με ποιους τρόπους μπορεί καθένας από εμάς, ασχέτως των συνθηκών του, να διαδίδει το Ευαγγέλιο; Τι μπορούμε να κάνουμε για να προετοιμαστούμε για πλήρους απασχόλησης ιεραποστολική υπηρετήση; Τι μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε άλλους να προετοιμασθούν για πλήρους απασχόλησης ιεραποστολική υπηρετήση;

- Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι «το σπουδαιότερο εργαλείο το οποίο μας έχει δώσει ο Θεός για να μεταστρέψουμε τον κόσμο» (τμήμα 3). Πότε είδατε ανθρώπους να μεταστρέφονται μέσω της μελέτης του Βιβλίου του Μόρμον; Με ποιους τρόπους θα μπορούσαμε να βελτιώσουμε τις προσπάθειές μας να διαδώσουμε το Βιβλίο του Μόρμον;
- Ο Πρόεδρος Μπένσον ανέφερε «τέσσερα αποδεδειγμένα κλειδιά του επιτυχούς ιεραποστολικού έργου» (τμήμα 4). Γιατί νομίζετε ότι αυτά τα κλειδιά οδηγούν σε επιτυχία στο ιεραποστολικό έργο; Τι παραδείγματα από ανθρώπους που ακολουθούν αυτές τις αρχές έχετε δει;

Σχετικές γραφές

Κατά Μάρκον 16:15, Προς Τιμόθεον Α΄ 4:12, Άλμα 17:2–3, 26:1–16, Δ&Δ 4, 12:7–9, 15:4–6, 88:81, 123:12–17

Βοήθεια μελέτης

«Να μοιράζεστε με άλλους αυτά που μαθαίνετε. Καθώς το κάνετε αυτό, οι σκέψεις σας θα γίνουν πιο ξεκάθαρες και η δύναμη συγκράτησης θα αυξηθεί» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 17).

Σημειώσεις

1. "Our Responsibility to Share the Gospel", *Ensign*, Μάιος 1985, 8.
2. Στο Conference Report, Απρ. 1961, 112–13.
3. "Preparing Yourselves for Missionary Service", *Ensign*, Μάιος 1985, 37.
4. Τόμας Μόνσον, "God Be with You Till We Meet Again", *Ensign*, Νοέμβρ. 1990, 87.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 129.
6. "Life Is Eternal", *Ensign*, Ιούνιος 1971, 34.
7. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 213.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1970, 128.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1961, 113.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 188.
11. Στο Conference Report, Απρ. 1955, 49.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 110.
13. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 49–50.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1950, 147.
15. "Of the Most Worth", *New Era*, Ιούνιος 1989, 4.
16. "Of the Most Worth", 6.
17. "Our Responsibility to Share the Gospel", 8.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 189.
19. "Our Responsibility to Share the Gospel", 7.
20. "To the 'Youth of the Noble Birthright'", *Ensign*, Μάιος 1986, 45.
21. "To the Young Women of the Church", *Ensign*, Νοέμβρ. 1986, 83.
22. "To the Elderly in the Church", *Ensign*, Νοέμβρ. 1989, 5.
23. "A Sacred Responsibility", *Ensign*, Μάιος 1986, 78.
24. "Our Responsibility to Share the Gospel", 8.

25. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 208–9.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 210.
27. “Of the Most Worth”, 4–6.
28. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 211.
29. “Of the Most Worth”, 6.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 203–4.
31. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 204.
32. *Come unto Christ* (1983), 91–92.
33. Seminar for New Mission Presidents, 3 Απριλίου 1985.
34. *Come unto Christ*, 94.
35. “Principles for Performing Miracles in Missionary Work”, σεμινάριο για νέους προέδρους ιεραποστολής, 21 Ιουνίου 1988.
36. *Come unto Christ*, 96.
37. “Our Responsibility to Share the Gospel”, 8.
38. *Come unto Christ*, 96, 97.
39. Στο Conference Report, Οκτ. 1943, 21.

«ΣΤΕΡΕΩΣΕ ΤΟΥΣ ΠΑΣΣΑΛΟΥΣ ΣΟΥ»

*«Οι πάσσαλοι και οι περιφέρειες της Σιών
είναι συμβολικοί των αγίων τόπων για τους
οποίους έκανε λόγο ο Κύριος, όπου πρέπει να
συγκεντρώνονται οι Άγιοί Του κατά τις τελευταίες
ημέρες ως καταφύγιο από την καταίγίδα».*

Από τη Ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Στις 13 Ιανουαρίου 1935 μέλη του πασσάλου Μπόιζι στο Αινταχο υποστήριξαν τον 35χρονο Έζρα Ταφτ Μπένσον ως πρώτο σύμβουλο στην προεδρία πασσάλου τους. Υπό τη διεύθυνση του Προέδρου Σκοτ Μπράουν, ο Πρόεδρος Μπένσον έλαβε πολλές ευκαιρίες να υπηρετεί, να ηγείται και να διδάσκει. Παραδείγματος χάριν, έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στο να βοηθήσει έναν φέροντα τη Μελχισηδική Ιεροσύνη να επιστρέψει στη δραστηριότητα στην Εκκλησία¹ και βοήθησε στην καθοδήγηση των προσπαθειών του πασσάλου στην εφαρμογή του προγράμματος προνοίας της Εκκλησίας².

Το 1938 ο πάσσαλος είχε μεγαλώσει σε περισσότερα από 8.000 μέλη κι έτσι η Πρώτη Προεδρία έδωσε οδηγίες να διαιρεθεί σε τρεις πασσάλους. Ο Πρόεδρος Μπένσον είπε ότι «κατεπλάγη», όταν στις 27 Νοεμβρίου 1938 εκλήθη να προεδρεύει ενός εξ αυτών των πασσάλων. Η σύζυγός του, Φλώρα, είπε στα παιδιά τους ότι ήταν μία ευλογία για τον πατέρα τους που έλαβε αυτήν την κλήση³.

Η υπηρετήση του Προέδρου Μπένσον ως προέδρου πασσάλου ήταν μία ευλογία για ολόκληρο τον πάσσαλο. Εξακολούθησε να διδάσκει αρχές προνοίας και έδωσε ειδική προσοχή στους νέους.

*Ένας σκοπός του πασάλου είναι να «να ενώνει και να τελειοποιεί
τα μέλη... με το να τους απευθύνει τα προγράμματα της
Εκκλησίας, τις διατάξεις και τη διδασκαλία του Ευαγγελίου».*

Πριν από τη συγκέντρωση μίας συνελεύσεως πασσάλου, παρατήρησε μία ομάδα νέων ανδρών που προσπαθούσαν να το σκάσουν από το οίκημα συγκεντρώσεων. «Ξεκίνησαν αργά στον διάδρομο προς την πίσω πόρτα, έχοντας τα μάτια τους στον προθάλαμο, για να βεβαιωθούν ότι η έξοδος δεν παρακολουθείτο. Σχεδόν τότε [εκείνος] βγήκε από το γραφείο του, σκέφθηκε τι συνέβαινε και τένωσε τους βραχίονές του στον διάδρομο, ούτως ώστε τα αγόρια να πέσουν επάνω τους. “Χαίρομαι τόσο που σας βλέπω, παιδιά” είπε. “Ας πάμε στη συνέλευση μαζί”. Τους οδήγησε στα μπροστινά καθίσματα και αργότερα τους κάλεσε να δώσουν τη μαρτυρία τους»⁴.

Λιγότερο από δύο μήνες αφού άρχισε να υπηρετεί ως πρόεδρος πασσάλου ο Πρόεδρος Μπένσον, του ήλθε μία άλλη έκπληξη. Του προσεφέρθη μία δουλειά ως εκτελεστικού γραμματέα του Εθνικού Συμβουλίου των Αγροτικών Συνεταιρισμών, κάτι που θα απαιτούσε από εκείνον να εργάζεται στην Ουάσινγκτον D.C. Αρχικώς απέρριψε την προσφορά, αλλά αφού συμβουλευτήκε τη Φλώρα και την Πρώτη Προεδρία, απεφάσισε να την αποδεχθεί⁵. Όταν απηλλάγη από πρόεδρος πασσάλου στις 26 Μαρτίου 1939, έγραψε ότι ήταν «η πιο δύσκολη ημέρα που έχω βιώσει ποτέ. ...Στα σχόλιά μου [προς τα μέλη του πασσάλου] ευλογήθηκα σε μεγάλο βαθμό από τον Κύριο, αλλά δυσκολευόμουν πολύ να ελέγξω τα συναισθήματά μου. Δεν υπάρχουν καλύτεροι άνθρωποι σε όλον τον κόσμο [και] αγαπώ τον καθέναν τους»⁶.

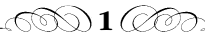
Οι Μπένσον μετακόμισαν στην Βηθεσδά, στο Μέριλαντ, κοντά στην Ουάσινγκτον D.C. Λίγο περισσότερο από έναν χρόνο αργότερα, ο Πρόεδρος Ράντζερ Κλόσον, Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων και ο Πρεσβύτερος Άλμπερτ Μπούουεν, επίσης της Απαρτίας των Δώδεκα, επισκέφθηκαν την περιοχή για να οργανώσουν έναν καινούργιο πάσσαλο. Ο Πρόεδρος Κλόσον συνάντησε τον Έζρα Ταφτ Μπένσον και είπε: «Αδελφέ Μπένσον, ο Κύριος θέλει να είσαι πρόεδρος αυτού του πασσάλου. Τι έχεις να πεις γι' αυτό;» Πάλι ο Πρόεδρος Μπένσον εξεπλήγη. Σχολίασε: «Δεν γνωρίζω αυτούς τους ανθρώπους. Ούτε καν έναν χρόνο δεν έζησα εδώ»⁷. Όμως απεδέχθη ταπεινά την κλήση και προήδρευσε περίπου 2.000 μελών πασσάλου σε μία μεγάλη γεωγραφικώς περιοχή. Η Φλώρα σχολίασε για την υπηρετήσή του ως προέδρου πασσάλου:

«Το αγαπά τόσο. Δεν είναι ο τίτλος που μετρά σε εκείνον, αλλά είναι η χαρά που μπορεί να βοηθά όσο το δυνατόν περισσότερους να δουν την αλήθεια του Ευαγγελίου»⁸.

Αργότερα, ως Απόστολος, ο Πρόεδρος Μπένσον επισκεπτόταν πασσάλους σε όλον τον κόσμο. Σχολίασε: «Έχω πει μερικές φορές στη σύζυγό μου, καθώς επέστρεφα από επισκέψεις σε πασσάλους, ότι δεν γνωρίζω ακριβώς πώς θα είναι οι ουρανοί, αλλά δεν θα μπορούσα να ζητήσω τίποτε καλύτερο εκεί πέρα από το να έχω την ευχαρίστηση και την αγαλλίαση να συναναστρέφομαι το είδος ανδρών και γυναικών που συναντώ στην ηγεσία των πασσάλων και των τομέων της Σιών και των ιεραποστολών της γης. Πράγματι είμαστε ευλογημένοι πλουσιοπάροχα»⁹.

Διδασκαλίες του Έξρα Ταφτ Μπένσον

Ως μέλη της Εκκλησίας, συγκεντρωνόμαστε στους πασσάλους της Σιών.

Μη μέλη ενίοτε ερωτούν: «Τι είναι ο πάσσαλος;» Μέλη ομοίως ερωτούν: «Ποια είναι η σπουδαιότητα ενός πασσάλου; Τι σημαίνει για εμάς ως μέλη;»

Για τα μη μέλη, ο πάσσαλος είναι παρόμοιος με μία επισκοπή σε άλλες εκκλησίες. Ο πάσσαλος είναι μία γεωγραφική περιοχή αποτελούμενη από έναν αριθμό τομέων (τοπικά εκκλησιάσματα) και μία προεδρία προεδρεύει αυτής.

Για τα μέλη, ο όρος *πάσσαλος* είναι μία συμβολική έκφραση. Φαντασθείτε στον νου σας μία μεγάλη σκηνή που κρατείται από σχοινιά προεκτεταμένα σε πολλούς πασσάλους που είναι γερά ασφαλισμένοι στο έδαφος. Οι προφήτες παρομοίασαν τη Σιών των τελευταίων ημερών με μία μεγάλη σκηνή που περικλείει τη γη [βλέπε Ησαΐας 54:2, Νεφί Γ΄ 22:2]. Η σκηνή υποστηριζόταν από σχοινιά δεμένα σε πασσάλους. Αυτοί οι πάσσαλοι, ασφαλώς, είναι ποικίλες γεωγραφικές οργανώσεις απλωμένες σε όλη τη γη. Τώρα ο Ισραήλ συγκεντρώνεται στους ποικίλους πασσάλους της Σιών¹⁰.

Ο πάσσαλος έχει τουλάχιστον τέσσερις σκοπούς:

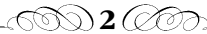
1. Κάθε πάσσαλος, του οποίου προεδρεύουν τρεις αρχιερείς και τον οποίο υποστηρίζουν δώδεκα άνδρες γνωστοί ως ανώτερο συμβούλιο, αντιπροσωπεύει ολόκληρη την εκκλησία σε μικρότερη κλίμακα για τους Αγίους σε μία συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή. Σκοπός είναι να ενώνει και να τελειοποιεί τα μέλη που ζουν σε αυτά τα όρια, με το να τους απευθύνει τα προγράμματα της Εκκλησίας, τις διατάξεις και τη διδασκαλία του Ευαγγελίου.

2. Τα μέλη των πασσάλων πρέπει να είναι υποδείγματα ή πρότυπα χρηστότητας.

3. Οι πάσσαλοι πρέπει να είναι άμυνα. Τα μέλη το κάνουν αυτό καθώς ενώνονται υπό τους τοπικούς κατέχοντες υπεύθυνη θέση στην ιεροσύνη και αφιερώνονται στο να κάνουν το καθήκον τους και να τηρούν τις διαθήκες τους. Αυτές οι διαθήκες, αν τηρούνται, γίνονται προστασία από το λάθος, το κακό ή τη συμφορά.

Οικοδομούμε ναούς μόνον εκεί όπου έχουμε πασσάλους. Οι ευλογίες και οι διατάξεις του ναού προετοιμάζουν κάποιον για την υπερύψωση. Ασφαλώς, δεν είναι δυνατόν κάθε πάσσαλος να έχει ναό, αλλά τώρα είμαστε μάρτυρες ορισμένων αξιοσημείωτων, ναι, θαυμαστών εξελίξεων, στην οικοδόμηση ναών σε διάφορα μέρη του κόσμου. Ένα τέτοιο πρόγραμμα επιτρέπει στα μέλη της Εκκλησίας να λάβουν όλες τις ευλογίες του Κυρίου.

4. Οι πάσσαλοι είναι ένα καταφύγιο από τη θύελλα που ξεχύνεται επάνω σε όλη τη γη¹¹.

Οι πάσσαλοι οργανώνονται για να βοηθήσουν τους γονείς να διδάξουν το Ευαγγέλιο και να καθοδηγήσουν τα παιδιά τους στις διατάξεις της σωτηρίας.

Στο Διδαχή και Διαθήκες διαβάζουμε:

«Εφόσον οι γονείς έχουν παιδιά στη Σιών ή σε οποιονδήποτε από τους πασσάλους της που είναι οργανωμένοι, και δεν τα διδάσκουν ώστε να καταλάβουν το δόγμα τής μετάνοιας, τής πίστης στον Χριστό, τον Υιό τού ζώντος Θεού, και τού βαπτίσματος και τής δωρεάς τού Αγίου Πνεύματος με χειροθεσία, όταν είναι οκτώ χρόνων, η αμαρτία ας είναι στο κεφάλι των γονέων. Γιατί αυτό θα αποτελεί νόμο για τους κατοίκους τής Σιών ή για οποιονδήποτε

από τους πασσάλους της που έχουν οργανωθεί». (68:25–26. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.)

Εδώ βλέπετε έναν από τους μείζονες σκοπούς των πασσάλων. Είναι οργανωμένοι για να βοηθούν τους γονείς «που έχουν παιδιά στη Σιών» να τα διδάσκουν το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και να χορηγούν τις διατάξεις σωτηρίας. Σχηματίζονται πάσσαλοι για να τελειοποιήσουν τους Αγίους και αυτή η ανάπτυξη αρχίζει στο σπίτι με αποτελεσματική διδασκαλία του Ευαγγελίου¹².

3

Καθώς τα μέλη του πασσάλου επιδεικνύουν το πρότυπο της αγιότητας του Κυρίου, ο πάσσαλος γίνεται το όμορφο σύμβολο για να το βλέπει όλος ο κόσμος.

Ο Κύριος διατυπώνει: «Γιατί η Σιών πρέπει να επαυξηθεί και κατά την ομορφιά και κατά την αγιότητα. Τα όριά της πρέπει να επεκταθούν, οι πάσσαλοί της πρέπει να ενισχυθούν. Μάλιστα, αληθινά σας λέω, η Σιών πρέπει να σηκωθεί και να φορέσει τα όμορφα ενδύματά της». (Διδαχή και Διαθήκες 82:14.)

Εδώ ο Κύριος δηλώνει έναν άλλο μεγάλο σκοπό του πασσάλου: να είναι ένα όμορφο σύμβολο για να το βλέπει όλος ο κόσμος. Η φράση «να φορέσει τα όμορφα ενδύματά της» ασφαλώς αναφέρεται στην εσωτερική ιερότητα που πρέπει να επιτύχει κάθε μέλος που αποκαλείται Άγιος. Η Σιών είναι «οι καθαροί στην καρδιά». (Διδαχή και Διαθήκες 97:21.)

Οι πάσσαλοι της Σιών ενδυναμώνονται και τα σύνορα της Σιών διευρύνονται καθώς τα μέλη επιδεικνύουν το πρότυπο της αγιότητας που αναμένει ο Κύριος από τον εκλεκτό λαό Του¹³.

4

Κάθε πάσσαλος εξυπηρετεί ως άμυνα και ως καταφύγιο από ορατούς και αόρατους εχθρούς.

Όσο πιο μία άλλη αποκάλυψη από τον Κύριο δίδει αυτήν την εξήγηση του σκοπού των πασσάλων: «Αληθινά λέω σε όλους σας: Σηκωθείτε και λάμψτε, ώστε το φως σας να αποτελεί σημαία [πρότυπο] για τα έθνη. Και ώστε η συνάθροιση επάνω στη γη τής Σιών και τους πασσάλους της, να είναι για άμυνα, και για καταφύγιο

Όταν συγκεντρωνόμαστε με έτερους Αγίους, βλέπουμε ότι ο πάσσαλος μπορεί «να είναι για άμυνα, και για καταφύγιο από τη θύελλα» (Δ&Δ 115:6).

από τη θύελλα και από την οργή όταν θα ξεχυθεί αμιγής επάνω σε όλη τη γη». (Διδαχή και Διαθήκες 115:5–6.)

Σε αυτήν την αποκάλυψη είναι μία εντολή να αφήσουμε το φως μας να λάμψει, ώστε να γίνει πρότυπο για τα έθνη. Το πρότυπο είναι ένας κανόνας μετρήσεως διά του οποίου κάποιος προσδιορίζει ακρίβεια ή τελειότητα. Οι Άγιοι πρέπει να είναι πρότυπο αγιότητας για να το βλέπει όλος ο κόσμος. Αυτή είναι η ομορφιά της Σιών.

Ο Κύριος αποκαλύπτει εν συνεχεία ότι οι πάσσαλοι της Σιών πρέπει να είναι «για άμυνα, και για καταφύγιο από τη θύελλα και από την οργή όταν θα ξεχυθεί αμιγής επάνω σε όλη τη γη». Οι πάσσαλοι είναι άμυνα για τους Αγίους από εχθρούς και ορατούς και αόρατους. Η άμυνα είναι η κατεύθυνση που παρέχεται μέσω των διαύλων της ιεροσύνης η οποία ενδυναμώνει τη μαρτυρία και προάγει την οικογενειακή αλληλεγγύη και την ατομική χρησιμότητα.

Στην εισαγωγή Του των αποκάλυψεών Του στο Διδαχή και Διαθήκες, ο Κύριος προειδοποίησε: «Πολύ γρήγορα θα έλθει η

μέρα. Η ώρα δεν ήλθε ακόμη, αλλά πλησιάζει, οπότε η ειρήνη θα αφαιρεθεί από τη γη, και ο διάβολος θα έχει εξουσία πάνω στη δική του επικράτεια» [Διδαχή και Διαθήκες 1:35].

Σήμερα... βλέπουμε την εκπλήρωση αυτής της πρόβλεψης όπου ο Σατανάς, με αμείωτο μένος, επιδεικνύει δύναμη πάνω «στη δική του επικράτεια» -- τη γη. Ποτέ δεν ήταν τόσο μεγάλη η επιρροή του και μόνον όσοι έχουν πάρει το Άγιο Πνεύμα ως οδηγό τους -- και έχουν ακολουθήσει συμβουλές από ηγέτες της ιεροσύνης-- θα γλιτώσουν από τον όλεθρο της κακής επιρροής του.

Ο Κύριος δηλώνει επίσης σε εκείνη την προεισαγωγική αποκάλυψη ότι θα έχει τη δύναμη επάνω στους Αγίους Του «και θα βασιλεύσει ανάμεσά τους» [Διδαχή και Διαθήκες 1:36]. Το κάνει αυτό καθώς εργάζεται μέσω των εκλεκτών υπηρετών Του και των μελών εξουσίας πασσάλου και τομέως¹⁴.

Καθώς μεγαλώνει η Εκκλησία, είναι πολύ σημαντικό να οικοδομούμαστε γερά και καλά και οι μελλοντικοί πάσσαλοι μας να έχουν τα βασικά συστατικά που είναι απαραίτητα για την επιτυχία και οι υπάρχοντες πάσσαλοι να εργάζονται αόκνως για να γίνουν πλήρως λειτουργικοί πάσσαλοι υπό την έννοια του πνευματικού επιτεύγματος. Αυτοί οι πάσσαλοι πρέπει να είναι τα σημεία συναθροίσεως για τη Σιών σήμερα και πρέπει να είναι πνευματικά καταφύγια και να είναι αυτάρκειες με όσο το δυνατόν περισσότερους τρόπους¹⁵.

Οι πάσσαλοι και οι περιφέρειες της Σιών είναι συμβολικοί των αγίων τόπων για τους οποίους έκανε λόγο ο Κύριος, όπου πρέπει να συγκεντρώνονται οι Άγιοί Του κατά τις τελευταίες ημέρες ως καταφύγιο από την καταιγίδα. Εσείς και τα παιδιά σας θα συγκεντρώνεστε εδώ για να λατρεύετε, να κάνετε ιερές διατάξεις, να συναναστρέφεστε, να μαθαίνετε, να παίζετε μουσική, να χορεύετε, να παίζετε θέατρο, να κάνετε αθλήματα και γενικώς να βελτιώνετε τον εαυτό σας και ο ένας τον άλλον. Συχνά θεωρείται σημαντικό να έχουν οι εκκλησίες μας επάνω τους έναν πυργίσκο με οβελούς προς τους ουρανούς που συμβολίζει πώς θα πρέπει να κινείται η ζωή μας πάντοτε προς τα άνω, προς τον Θεό¹⁶.

Ο προφήτης από το Βιβλίο του Μόρμον, Νεφί, προείδε την ημέρα κατά την οποία οι Άγιοι θα ήταν διασκορπισμένοι σε

πασσάλους σε όλον τον κόσμο. Είδε την εποχή κατά την οποία ο Κύριος θα προέκτεινε την προστασία του προς αυτούς, όταν θα απειλούντο από καταιγίδες καταστροφής για την ύπαρξή τους. Ο Νεφί προφήτευσε: «Και έγινε ώστε εγώ, ο Νεφί, είδα τη δύναμη του Αμνού του Θεού, ότι κατέβηκε επάνω στους αγίους τής εκκλησίας του Αρνίου, και επάνω στο λαό τής διαθήκης του Κυρίου, οι οποίοι ήταν διασκορπισμένοι επάνω σε όλο το πρόσωπο τής γης. Και ήταν οπλισμένοι με χρησιμότητα και με τη δύναμη του Θεού με μεγάλη δόξα». (Βιβλίο του Μόρμον, Νεφί Α΄ 14:14.)

Μέσω αποκαλύψεως γνωρίζουμε ότι θα υπάρχουν κίνδυνοι, συμφορές και καταδίωξη κατά τις τελευταίες ημέρες, αλλά μέσω της χρησιμότητας οι Άγιοι θα γλιτώσουν. Η υπόσχεση του Κυρίου στο Βιβλίο του Μόρμον είναι βέβαιη: «Θα διαφυλάξει τους δίκαιους με τη δύναμή του» (Νεφί Α΄ 22:17)¹⁷.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Αφού διαβάσετε το τμήμα 1, πώς θα απαντούσατε σε κάποιον ο οποίος ρωτά γιατί τα μέλη της Εκκλησίας είναι οργανωμένα σε πασσάλους;
- Ο Πρόεδρος Μπένσον μάς υπενθυμίζει ότι οι πάσσαλοι βοηθούν τους γονείς να διδάσκουν το Ευαγγέλιο στα παιδιά τους και να παράσχουν διατάξεις της ιεροσύνης γι' αυτά (βλέπε τμήμα 2). Με ποιους τρόπους έχει ενδυναμώσει ο πάσσαλός σας τις προσπάθειές σας στο σπίτι;
- Πότε είδατε μέλη ενός πασσάλου να ενώνονται για να θέσουν το παράδειγμα «για να το βλέπει όλος ο κόσμος»; (Βλέπε τμήμα 3.) Πώς έχετε επωφεληθεί από αυτές τις δραστηριότητες;
- Με ποιους τρόπος παρέχει προστασία ο πάσσαλος «από εχθρούς και άορατους και ορατούς»; (Βλέπε τμήμα 4.) Τι ευκαιρίες έχουμε να συμμετάσχουμε στον πάσσαλό μας; Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που μπορούμε να λάβουμε καθώς το κάνουμε αυτό;

Σχετικές γραφές

Ησαΐας 25:3–5, Κατά Ματθαίον 5:14–16, Μορόνι 10:31–33, Δ&Δ 101:17–21, 133:7–9

Βοήθεια διδασκαλίας

«Ένας επιδέξιος διδάσκαλος δεν σκέπτεται: “Τι θα κάνω στην τάξη σήμερα;” Αλλά ρωτά: “Τι θα κάνουν οι μαθητές μου στην τάξη σήμερα;” Οχι: “Τι θα διδάξω σήμερα;” Αλλά αντιθέτως: “Πώς θα βοηθήσω τους μαθητές μου να ανακαλύψουν αυτά που χρειάζεται να μάθουν;» (Βιρτζίνια Πιρς, “The Ordinary Classroom -- a Powerful Place for Steady and Continued Growth”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1996, 12, παραθέτοντας το *Teaching the Gospel: A Handbook for CES Teachers and Leaders* [1994], 13).

Σημειώσεις

1. Βλέπε κεφάλαιο 20 σε αυτό το βιβλίο.
2. Βλέπε κεφάλαιο 21 σε αυτό το βιβλίο.
3. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 122. Φράνσις Γκίμπονς, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), 104.
4. Σέρι Ντιου, βασισμένο σε μία αφήγηση του Ντον Σλαρφ, στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 122.
5. Βλέπε κεφάλαιο 1 σε αυτό το βιβλίο.
6. Στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 144.
7. Στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 156–57.
8. Φλώρα Αμούσεν Μπένσον, παρετέθη στο *Ezra Taft Benson: A Biography*, 159.
9. Στο Conference Report, Οκτ. 1948, 98.
10. *Come unto Christ* (1983), 101.
11. *Come unto Christ*, 104–5.
12. *Come unto Christ*, 101–2.
13. *Come unto Christ*, 102.
14. *Come unto Christ*, 103–4.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 151.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 151–52.
17. *Come unto Christ*, 104.

Μία ζωή επικεντρωμένη στον Χριστό

*«Το καλύτερο μέτρο του αληθινού μεγαλείου
είναι το πόσο είμαστε σαν τον Χριστό».*

Από τη ζωή του Έζρα Ταφτ Μπένσον

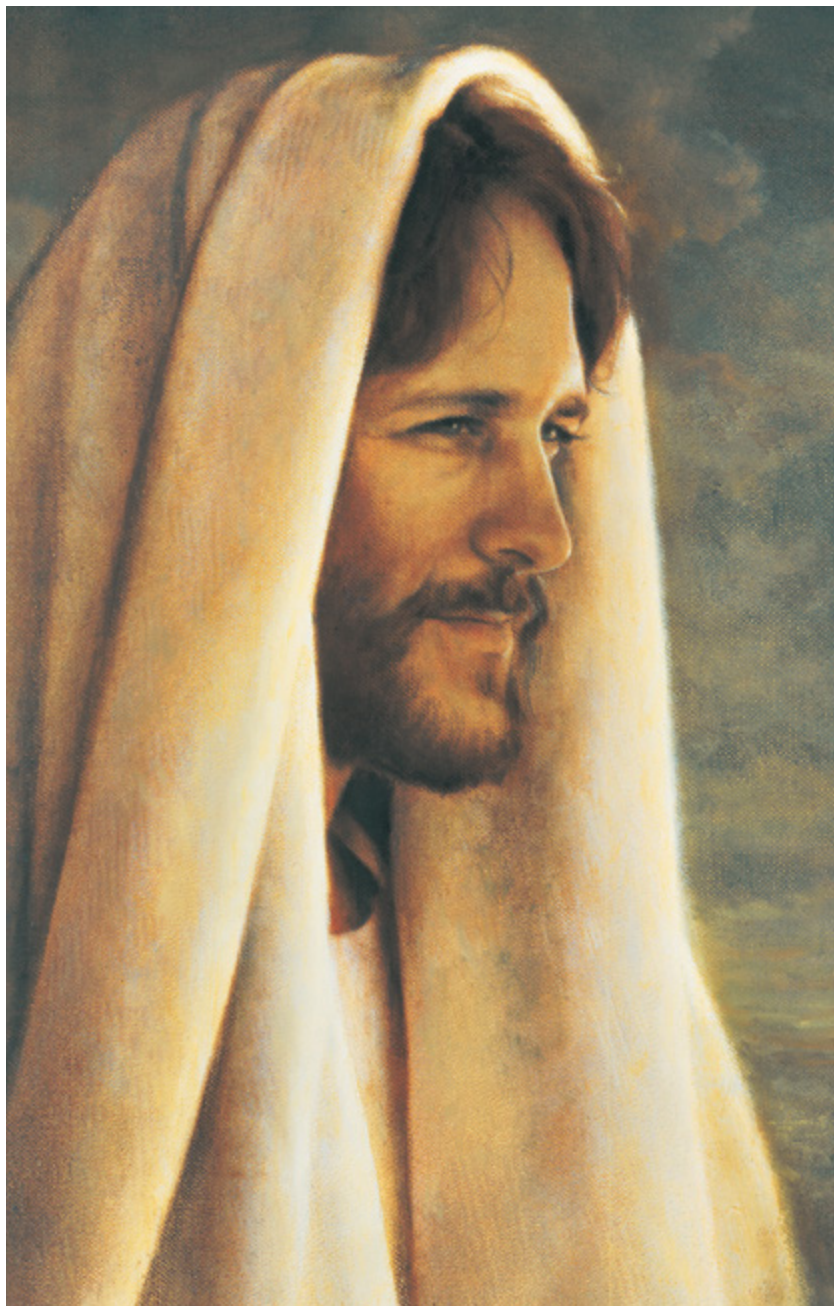
Ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον συχνά παρέθετε τη συμβουλή του Σωτήρος προς τους δώδεκα Νεφίτες μαθητές: «Τι είδους άνθρωποι πρέπει να είστε; Αληθινά, σας λέω, ακριβώς όπως είμαι εγώ» (Νεφί Γ΄ 27:27)¹. Αυτή η αρχή --η ανάγκη να είμαστε περισσότερο σαν τον Χριστό-- ήταν ένα επαναλαμβανόμενο θέμα στη διακονία του Προέδρου Μπένσον, ειδικώς κατά την υπηρετήσή του ως Προέδρου της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων και ως Προέδρου της Εκκλησίας.

Έχοντας αφιερώσει τη ζωή του στην υπηρετήση του Κυρίου, ο Πρόεδρος Μπένσον μίλησε με δύναμη και πεποίθηση, όταν ανέφερε τα ακόλουθα λόγια μαρτυρίας:

«Καταθέτω μαρτυρία σε εσάς ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη, πιο συναρπαστική και πιο εξευγενιστική πρόκληση από το να προσπαθούμε να μάθουμε για τον Χριστό και να βαδίσουμε στα χνάρια Του. Το πρότυπό μας, ο Ιησούς Χριστός, περπάτησε στη γη αυτήν ως “Το Παράδειγμα”. Είναι ο συνήγορός μας προς τον Πατέρα. Κατηργάσθη τη μεγάλη εξιλεωτική θυσία, ούτως ώστε να μπορούσαμε να έχουμε πληρότητα χαράς και να υπερυψωθούμε σύμφωνα με τη χάρη Του, τη μετάνοια και τη χρηστότητά μας. Έκανε τα πάντα τέλεια και προστάζει να είμαστε τέλειοι όπως είναι Εκείνος και ο Πατέρας Του τέλειοι. (Βλέπε Νεφί Γ΄ 12:48.)

»“Τι θα έκανε ο Ιησούς;” ή “Τι θα ήθελε να κάνω εγώ;” είναι οι πιο σημαντικές προσωπικές ερωτήσεις αυτής της ζωής. Το να

«Ο Ιησούς είπε... Εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή· κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού» (Κατά Ιωάννην 14:6).

βαδίζουμε στην οδό Του είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα της ζωής. Ο αληθινά επιτυχημένος άνδρας ή επιτυχημένη γυναίκα είναι εκείνος ή εκείνη του οποίου/της οποίας η ζωή είναι παράλληλη στενά με τη ζωή του Διδασκάλου»².

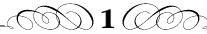
Καθώς ο Πρόεδρος Μπένσον παρακίνησε τους Αγίους να ακολουθήσουν το παράδειγμα του Σωτήρος, τους υπενθύμισε ότι μπορούσαν να το κάνουν αυτό μόνον με τη βοήθεια του Σωτήρος. Διεκήρυξε:

«Ξέρω ότι ο Κύριος ζει. Ξέρω ότι μας αγαπά. Ξέρω ότι χωρίς Εκείνον κανείς δεν μπορεί να επιτύχει, αλλά ως σύντροφος Αυτού κανείς δεν μπορεί να αποτύχει.

»Ξέρω ότι ο Θεός μπορεί να μας βοηθήσει να είμαστε πιο επιτυχείς απ' ό,τι μπορούμε από μόνοι μας.

»Είθε να έχουμε όλοι το ηθικό θάρρος από αυτήν τη στιγμή και εφεξής να προσπαθούμε πληρέστερα κάθε ημέρα να σκεπτόμαστε τον Χριστό, να μαθαίνουμε για Εκείνον, να βαδίζουμε στα χνάρια Του και να κάνουμε αυτό που θα ήθελε Εκείνος να κάνουμε»³.

Διδασκαλίες του Έζρα Ταφτ Μπένσον

Το παράδειγμα και οι διδασκαλίες του Ιησού Χριστού παρέχουν το μέγα πρότυπο για όλη την ανθρωπότητα.

Πριν από δύο χιλιάδες χρόνια, ένας τέλειος άνθρωπος περπάτησε στη γη: ο Ιησούς ο Χριστός. Ήταν ο υιός ενός επουράνιου πατέρα και μίας επίγειας μητέρας. Είναι ο Θεός αυτού του κόσμου, υπό τον Πατέρα. Δίδαξε στους ανθρώπους την αλήθεια, ώστε να είναι ελεύθεροι. Το παράδειγμα και τα διδάγματά Του παρέχουν το μέγα πρότυπο, τη μόνη βέβαιη οδό, για όλη την ανθρωπότητα⁴.

Δεν υπάρχει καμία άλλη επιρροή που να είχε τόσο μεγάλο αντίκτυπο επάνω σε αυτήν τη γη όπως η ζωή του Ιησού Χριστού. Δεν μπορούμε να διανοηθούμε τη ζωή μας χωρίς τις διδασκαλίες Του. Χωρίς Αυτόν θα ήμασταν συγκεχυμένοι από τα ψευδή πιστεύω και τις θρησκείες που δημιουργήθηκαν από φόβο και σκότος, όπου έχουν επιρροή τα αισθησιακά και τα υλιστικά. Δεν έχουμε επιτύχει τον στόχο τον οποίον έχει θέσει για εμάς, αλλά δεν πρέπει ποτέ

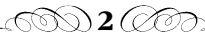
να τον ξεχάσουμε [τον στόχο] ούτε πρέπει να ξεχάσουμε ότι το ταξίδι μας προς το φως, προς την τελείωση, δεν θα ήταν δυνατόν χωρίς τις διδασκαλίες του, τη ζωή του, τον θάνατό του και την ανάστασή του.

...Πρέπει να μάθουμε και να μάθουμε ξανά ότι μόνον μέσα από την αποδοχή και από το να ζούμε το Ευαγγέλιο της αγάπης όπως διδάχθηκε από τον Διδάσκαλο και μόνον μέσα από το να κάνουμε το θέλημά του, μπορούμε να σπάσουμε τα δεσμά της άγνοιας και της αμφιβολίας που μας δένουν. Πρέπει να μάθουμε αυτήν την απλή, ένδοξη αλήθεια, ούτως ώστε να μπορέσουμε να βιώσουμε τις γλυκές χαρές του πνεύματος τώρα και αιωνίως. Πρέπει να χάσουμε τον εαυτό μας στην εκτέλεση του θελήματός του. Πρέπει να Τον βάλουμε πρώτον στη ζωή μας⁵.

Στο 14ο κεφάλαιο του Ιωάννη, ο Ιησούς λέει τρυφερά αντίο στους μαθητές του, ύστερα από τον μυστικό δείπνο. Τους λέει ότι πηγαίνει να προετοιμάσει ένα μέρος για εκείνους στον οίκο του Πατέρα του· ότι εκεί όπου είναι Εκείνος, μπορούν να είναι και αυτοί. Και ο Θωμάς τού λέει:

«Κύριε, δεν ξέρουμε πού πηγαίνεις· και πώς μπορούμε να ξέρουμε τον δρόμο;

Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή· κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού». (Κατά Ιωάννην 14:5–6.) Η οδός βρίσκεται εμπρός μας. Έχει σημαδευτεί ξεκάθαρα⁶.

Ερχόμαστε στον Χριστό καθώς αποβλέπουμε προς Αυτόν σε κάθε σκέψη και μιμούμαστε τα γνωρίσματά Του.

Στη γλώσσα του Βιβλίου του Μόρμον, χρειάζεται να «πιστεύ[ουμε] στο Χριστό και να μην τον αρν[ούμαστε]». (Νεφί Β΄ 25:28.) Χρειάζεται να στηριζόμαστε στον Χριστό και όχι στο χέρι της σάρκας. (Βλέπε Νεφί Β΄ 4:34.) Χρειάζεται να «έλθουμε» προς τον Χριστό και [να] τελειοποιηθ[ούμε] με αυτόν». (Μορόνι 10:32.) Χρειάζεται να έλθουμε «με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο» (Νεφί Γ΄ 12:19), πεινώντας και διψώντας για χρηστότητα (βλέπε Νεφί Γ΄ 12:6). Χρειάζεται να έλθουμε, «χορτ[αίνοντας] με τα λόγια τού Χριστού» (Νεφί Β΄ 31:20), καθώς

τα λαμβάνουμε μέσω των γραφών Του, του κεχρισμένου Του και του Αγίου Πνεύματος Του.

Εν ολίγοις, χρειάζεται να ακολουθήσουμε «το παράδειγμα τού ζώντος Θεού» (Νεφί Β΄ 31:16)⁷.

Ο Κύριος είπε: «Να αποβλέπετε προς εμένα σε κάθε σκέψη». (Δ&Δ 6:36.) Το να αποβλέπουμε προς τον Κύριο σε κάθε σκέψη είναι ο μόνος δυνατός τρόπος που μπορούμε να είμαστε το είδος των ανδρών και των γυναικών που πρέπει να είμαστε.

Ο Κύριος έκανε την ερώτηση στους μαθητές Του: «Τι είδους άνθρωποι πρέπει να είστε;» Κατόπιν έδωσε τη δική Του απάντηση, λέγοντας: «Όπως είμαι εγώ». (Νεφί Γ΄ 27:27.) Για να γίνουμε όπως είναι Εκείνος, πρέπει να Τον έχουμε στον νου μας -- συνεχώς στις σκέψεις μας. Κάθε φορά που μεταλαμβάνουμε, δεσμευόμαστε να «τον θυμ[όμαστε] πάντοτε». (Μορόνι 4:3, 5:2, Δ&Δ 20:77, 79.)

Αν οι σκέψεις μάς κάνουν αυτό που είμαστε, και πρέπει να γίνουμε σαν τον Χριστό, τότε πρέπει να έχουμε σκέψεις σαν του Χριστού. Επιτρέψτε μου να το επαναλάβω αυτό: Αν οι σκέψεις μάς κάνουν αυτό που είμαστε, και πρέπει να γίνουμε σαν τον Χριστό, πρέπει να έχουμε σκέψεις σαν του Χριστού.

...Οι σκέψεις μας θα πρέπει να είναι στον Κύριο. Θα πρέπει να σκεπτόμαστε τον Χριστό⁸.

Ας αντικατοπτρίζει η προσωπική ζωή μας, το σπίτι μας και η απόδοση της εργασίας μας τον χαρακτήρα μας σαν του Χριστού. Ζήστε κατ' αυτόν τον τρόπο ώστε άλλοι να πουν για εσάς: «Υπάρχει ένας αληθινός χριστιανός!»

Ναι, πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό, αλλά περισσότερο -- αποβλέπουμε σε Εκείνον, Τον εμπιστευόμαστε και προσπαθούμε να μιμηθούμε τα γνωρίσματά Του⁹.

Ο Χριστός είναι το ιδανικό μας. Είναι το παράδειγμά μας. ...Το καλύτερο μέτρο του αληθινού μεγαλείου είναι το πόσο είμαστε σαν τον Χριστό¹⁰.

Για να γίνουμε σαν τον Χριστό -- αυτό είναι μία πρόκληση για κάθε άτομο! Είναι μέλος της Θεϊκής Κεφαλής. Είναι ο Σωτήρας και ο Λυτρωτής. Ήταν τέλειος σε κάθε έκφραση της ζωής Του. Δεν υπήρχε κανένα ελάττωμα ούτε μειονέκτημα σε Εκείνον. Είναι

δυνατόν... να γίνουμε όπως Εκείνος; Η απάντηση είναι ναι. Όχι μόνο *μπορούμε*, αλλά αυτό είναι το καθήκον μας, η ευθύνη μας. Δεν θα μας έδιδε αυτήν την εντολή, αν δεν προορίζε για εμάς να την κάνουμε [βλέπε Κατά Ματθαίον 5:48, Νεφί Γ΄ 12:48].

Ο Απόστολος Πέτρος έκανε λόγο για τη διαδικασία διά της οποίας ένα άτομο μπορεί να γίνει κοινωνός «θείας φύσης» (Πέτρου Β΄ 1:4). Αυτό είναι σημαντικό, διότι αν γίνουμε όντως κοινωνοί της θείας φύσης, θα γίνουμε σαν Εκείνον. Ας εξετάσουμε από κοντά τι μας διδάσκει ο Πέτρος για τη διαδικασία αυτήν. Ορίστε τι είπε:

«Και ακριβώς δε γι' αυτό, αφού καταβάλετε κάθε επιμέλεια, προσθέστε στην πίστη σας την αρετή, στην αρετή δε τη γνώση,

»και στη γνώση την εγκράτεια, στην εγκράτεια δε την υπομονή, και στην υπομονή την ευσέβεια,

»στην ευσέβεια δε τη φιλαδελφία, και στη φιλαδελφία την αγάπη» (Πέτρου Β΄ 1:5–7).

Οι αρετές που σκιαγράφησε ο Πέτρος αποτελούν μέρος της θείας φύσης ή του χαρακτήρος του Σωτήρος. Αυτές είναι οι αρετές που πρέπει να μιμηθούμε, αν θέλουμε να γίνουμε περισσότερο σαν Εκείνον. Ας συζητήσουμε λίγα από αυτά τα σημαντικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

Το πρώτο χαρακτηριστικό, στο οποίο προστίθενται όλα τα άλλα, είναι η *πίστη*. Η πίστη είναι το θεμέλιο επάνω στο οποίο οικοδομείται ο θείος χαρακτήρας...

Ο Πέτρος συνεχίζει και λέει ότι πρέπει να προσθέσουμε στην πίστη μας την *αρετή*. ...Η ενάρετη συμπεριφορά υποδηλοί ότι [ένα άτομο] έχει αγνές σκέψεις και καθαρές πράξεις. Δεν θα ποθεί στην καρδιά του, διότι το να το κάνει σημαίνει να «αρν[είται] την πίστη» και να χάσει το Πνεύμα (Δ&Δ 42:23) -- και δεν υπάρχει τίποτε πιο σημαντικό στο έργο αυτό από το Πνεύμα...

Η αρετή είναι παρόμοια με την αγιότητα, ένα γνώρισμα της ευσέβειας. Θα πρέπει ενεργώς να επιζητούμε αυτό που είναι ενάρετο και ωραίο και όχι αυτό που είναι εξευτελιστικό ή ελεεινό. Η αρετή θα στολίζει τις σκέψεις μας ακατάπανυστα (βλέπε Δ&Δ 121:45). Πώς μπορεί οιοσδήποτε να επιτρέπει στον εαυτό του τα κακά

Ο Απόστολος Πέτρος, ο οποίος απεικονίζεται εδώ με τον ανεστημένο Ιησού Χριστό, δίδαξε για το πώς μπορούμε να μιμηθούμε τον χαρακτήρα του Σωτήρος.

της πορνογραφίας, της αισχρολογίας ή της χυδαιότητας και να θεωρεί τον εαυτό του τελείως ενάρετο;

Το επόμενο βήμα που περιγράφει ο Πέτρος στη διαδικασία ανάπτυξης είναι να προσθέσουμε γνώση στην πίστη και την αρετή μας. Ο Κύριος μάς έχει πει ότι «είναι αδύνατο για έναν άνθρωπο να σωθεί μέσα στην άγνοια» (Δ&Δ 131:6). Σε ένα άλλο μέρος, ο Θεός προσέταξε: «Αναζητήστε λόγια σοφίας μέσα από τα καλύτερα βιβλία. Αναζητήστε μάθηση με τη μελέτη και επίσης με την πίστη» (Δ&Δ 88:118). ...Αν και οποιαδήποτε μελέτη της αλήθειας έχει αξία, οι αλήθειες της σωτηρίας είναι οι πιο σημαντικές αλήθειες που μπορεί να μάθει ένα άτομο. Η ερώτηση του Κυρίου: «Επειδή, τι ωφελείται ο άνθρωπος, αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο, ζημιωθεί όμως την ψυχή του;» (Κατά Ματθαίον 16:26) μπορεί να εφαρμοσθεί σε εκπαιδευτικές επιδιώξεις καθώς και στην επιδίωξη των εγκόσμιων αγαθών. Ο Κύριος θα μπορούσε να είχε ρωτήσει επίσης: «Επειδή, τι ωφελείται ο άνθρωπος, αν μάθει τα πάντα στον κόσμο και δεν μάθει πώς να σωθεί;»...

Ο συνδυασμός της πνευματικής μας μόρφωσης με την κοσμική μας μάθηση θα μας βοηθήσει να εξακολουθήσουμε να είμαστε επικεντρωμένοι σε αυτά που έχουν τη μεγαλύτερη σημασία σε τούτη τη ζωή...

Ένα άλλο γνώρισμα που περιγράφει ο Πέτρος το οποίο είναι μέρος της θείας φύσης, είναι η *εγκράτεια*. [Ο εγκρατής] είναι συγκρατημένος με τα συναισθήματά του και τις λεκτικές εκφράσεις του. Κάνει πράγματα με ισορροπημένο τρόπο και δεν δίδεται στην υπερβολική κατάχρηση. Με μια λέξη, έχει αυτοέλεγχο. Είναι κύριος των συναισθημάτων του, όχι το ανάποδο...

Στην εγκράτειά μας πρέπει να προσθέσουμε *υπομονή*. ...Η υπομονή είναι ένα άλλο είδος αυτοελέγχου. Είναι η ικανότητα να αναβάλλει κάποιος την ικανοποίηση και να χαλιναγωγεί τα πάθη του. Στις σχέσεις του με αγαπημένα πρόσωπα, ο υπομονετικός άνθρωπος δεν εμπλέκεται σε παρορμητική συμπεριφορά που θα μετανιώσει αργότερα. Η υπομονή είναι η αταραξία υπό το άγχος. Ο υπομονετικός έχει κατανόηση των ελαττωμάτων των άλλων.

Ο υπομονετικός επίσης προσμένει τον Κύριο. Ενίοτε διαβάζουμε ή ακούμε για ανθρώπους που επιζητούν μία ευλογία από τον Κύριο και μετά γίνονται ανυπόμονοι, όταν δεν έρχεται γρήγορα. Μέρος της θείας φύσης είναι να εμπιστευόμαστε αρκετά τον Κύριο ώστε να *ηρεμήσ[ουμε]* και να *ξέρ[ουμε]* ότι *[είναι] Θεός* (Δ&Δ 101:16).

[Το άτομο] που είναι υπομονετικό, θα είναι ανεκτικό με τα λάθη και τα ελαττώματα των αγαπημένων προσώπων του. Επειδή τα αγαπά, δεν θα βρίσκει λάθη ούτε θα επικρίνει ούτε θα κατηγορεί.

Ένα άλλο γνώρισμα που ανέφερε ο Πέτρος είναι η *καλοσύνη*. ...Κάποιος που είναι καλοσυνάτος, είναι συμπονετικός και ευγενής με τους άλλους. Είναι αβρός με τα συναισθήματα των άλλων και ευγενικός στη συμπεριφορά του. Έχει μία βοηθητική φύση. Η καλοσύνη συγχωρεί τις αδυναμίες και τα ελαττώματα των άλλων. Η καλοσύνη απευθύνεται προς όλους -- προς τους ηλικιωμένους και τους νέους, προς τα ζώα, προς όσους έχουν χαμηλή θέση καθώς και όσους έχουν υψηλή θέση.

Αυτά είναι τα αληθινά γνωρίσματα της θείας φύσης. Μπορείτε να δείτε πώς γινόμαστε περισσότερο σαν τον Χριστό καθώς

είμαστε πιο ενάρετοι, πιο καλοσυνάτοι, πιο υπομονετικοί και ελέγχουμε περισσότερα τα συναισθήματά μας;

Ο Απόστολος Παύλος χρησιμοποίησε ζωντανές εκφράσεις για να δείξει ότι ένα μέλος της Εκκλησίας πρέπει να είναι διαφορετικό από τον κόσμο. Μας συνέστησε να «ντυθ[ούμε] τον Χριστό» (Προς Γαλάτες 3:27), «να αποβάλ[ουμε]... τον παλιό άνθρωπο» και «να ντυθ[ούμε] τον καινούργιο άνθρωπο» (Προς Εφεσίους 4:22, 24).

Η τελική και κορυφαία αρετή του θείου χαρακτήρος είναι η *χριστιανική αγάπη* ή η αγνή αγάπη του Χριστού (βλέπε Μορόνι 7:47). Αν θέλουμε πραγματικά να γίνουμε περισσότερο σαν τον Σωτήρα και Διδάσκαλό μας, τότε το να μάθουμε να αγαπούμε όπως αγαπά Εκείνος θα πρέπει να είναι ο ανώτατος στόχος μας. Ο Μόρμον απεκάλεσε τη χριστιανική αγάπη «το σημαντικότερο πάντων» (Μορόνι 7:46).

Ο κόσμος σήμερα μιλά πολύ για την αγάπη και πολλοί την επιζητούν. Όμως η αγνή αγάπη του Χριστού διαφέρει σε μεγάλο βαθμό από αυτό που νομίζει ο κόσμος για αγάπη. Η χριστιανική αγάπη ποτέ δεν επιδιώκει ιδιοτελή ικανοποίηση. Η αγνή αγάπη του Χριστού επιζητεί μόνον την αιώνια ανάπτυξη και χαρά των άλλων...

Ο Σωτήρας διακήρυξε ότι η αιώνια ζωή είναι να γνωρίσουμε τον μόνον αληθινό Θεό και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό (βλέπε Κατά Ιωάννην 17:3). Αν αυτό είναι αληθινό, και σας δίδω την επίσημη μαρτυρία μου ότι *είναι* αληθινό, τότε πρέπει να ρωτήσουμε πώς φθάνουμε στο σημείο να γνωρίσουμε τον Θεό. Η διαδικασία της πρόσθεσης ενός ευσεβούς γνωρίσματος σε ένα άλλο, όπως περιγράφηκε από τον Πέτρο, γίνεται το κλειδί της απόκτησης αυτής της γνώσεως η οποία οδηγεί στην αιώνια ζωή. Σημειώστε την υπόσχεση του Πέτρου, η οποία ακολουθεί αμέσως την περιγραφήα διαδικασία:

«Επειδή, αν όλα αυτά υπάρχουν σε σας *και περισσεύουν*, σας κάνουν όχι αργούς ούτε άκαρπους στην επίγνωση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού» (Πέτρου Β΄ 1:8. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

...Προσεύχομαι ώστε αυτές οι αρετές και τα γνωρίσματα του Σωτήρος να περισσεύουν σε εμάς, ούτως ώστε όταν σταθούμε κατά την Κρίση και Εκείνος ρωτήσει τον καθέναν από εμάς:

«Τι είδους άνθρωπος είσαι;» να μπορέσουμε να σηκώσουμε το κεφάλι μας με ευγνωμοσύνη και χαρά και να απαντήσουμε: «Όπως είσαι εσύ»¹¹.

3

Ο Σωτήρας θα μας παρηγορήσει και θα μας ανυψώσει στις προσπάθειές μας να παραμείνουμε στο μονοπάτι που Εκείνος έχει σημαδέψει για εμάς.

Όσο περισσότερο παρεκκλίνουμε του μονοπατιού που σημαδέωσε για εμάς ο Άνθρωπος από τη Γαλιλαία, στον ίδιο αυτόν βαθμό αποτυγχάνουμε στις ατομικές μας μάχες. ...Όμως δεν είμαστε χωρίς τη βοήθειά Του. Κατ' επανάληψη είπε στους μαθητές του και σε όλους μας: «ΑΣ μη ταραζείται η καρδιά σας...»

«Αν ζητήσετε κάτι στο όνομά μου, εγώ θα το κάνω».

«Δεν θα σας αφήσω ορφανούς...»

«Ειρήνη αφήνω σε σας, ειρήνη τη δική μου δίνω σε σας...» (Κατά Ιωάννην 14:1, 14, 18, 27)¹².

Ας στραφούμε εκ νέου στο Βιβλίο του Μόρμον... για να μάθουμε ορισμένες αρχές σχετικά με το να έλθουμε προς τον Χριστό, με το να δεσμευθούμε σε Εκείνον, να επικεντρωθούμε σε Εκείνον και να θυσιάσουμε το θέλημά μας για να ακολουθήσουμε το δικό Του. Θα παραθέσουμε μόνον λίγες από τις πολυάριθμες περικοπές επί του θέματος.

Πρώτον, πρέπει να ξέρουμε ότι ο Χριστός μάς προσκαλεί να έλθουμε προς Αυτόν. «Ιδέστε, στέλνει πρόσκληση σε όλους τους ανθρώπους, αφού οι βραχίονες τής ευσπλαχνίας απλώνονται προς αυτούς... Μάλιστα, λέει: Ελάτε προς εμένα και θα φάτε από τον καρπό τού δέντρου τής ζωής» (Αλμα 5:33–34).

Ελάτε, επειδή στέκεται «με ανοιχτές αγκάλες για να σας δεχτεί» (Μόρμον 6:17).

Ελάτε, επειδή «θα σας παρηγορήσει στα βάσανά σας, και θα υπερασπιστεί την υπόθεσή σας» (Ιακώβ 3:1).

«Ελάτε σ' αυτόν, και προσφέρετε όλη σας την ψυχή σαν προσφορά προς αυτόν» (Όμι 1:26).

Καθώς ο Μορόνι έκλεινε το χρονικό του πολιτισμού των Ιαρεδιτών, έγραφε: «Θα σας συμβούλευα να αναζητήσετε αυτόν τον Ιησού για τον οποίο έγραψαν οι προφήτες και οι απόστολοι» (Εθέρ 12:41).

Στα τελικά λόγια του Μορόνι γραμμένα προς το τέλος του πολιτισμού των Νεφιτών, είπε: «Μάλιστα, ελάτε προς το Χριστό, και τελειοποιηθείτε με αυτόν... Και αν αρνηθείτε από τους εαυτούς σας κάθε ανοσιότητα και αγαπάτε τον Θεό με όλη τη δύναμή σας, το νου και την ισχύ σας, τότε είναι η χάρη του αρκετή» (Μορόνι 10:32).

Όσοι είναι δεσμευμένοι με τον Χριστό «στ[έκονται] ως μάρτυρες τού Θεού σε όλες τις στιγμές και στα πάντα, και σε όλους τους τόπους» ώστε να είναι εκεί «ακόμη και μέχρι θανάτου» (Μωσία 18:9). «Συγκρατ[ούν] το όνομα» του Χριστού «γραμμένο πάντοτε» στην καρδιά τους (Μωσία 5:12). Παίρνουν επάνω τους «το όνομα τού Χριστού, όντας αποφασισμένοι να τον υπηρετήσουν μέχρι τέλους» (Μορόνι 6:3).

Όταν ζούμε μία ζωή επικεντρωμένη στον Χριστό, «μιλάμε για το Χριστό, χαιρόμαστε με το Χριστό, κηρύττουμε για το Χριστό» (Νεφί Β΄ 25:26). «Δεχ[όμαστε] τον ευάρεστο λόγο τού Θεού, και χορτα[ίνουμε] με την αγάπη του» (Ιακώβ 3:2). Ακόμη και όταν η ψυχή του Νεφί θρηνούσε λόγω των ανομιών του, είπε: «Όμως, ξέρω σε ποιον στηρίχτηκα. Ο Θεός μου υπήρξε το στήριγμά μου» (Νεφί Β΄ 4:19–20).

Θυμόμαστε τη συμβουλή του Άλμα: «Όλες οι ενέργειές σου ας είναι προς τον Κύριο, και οπουδήποτε κι αν πηγαίνεις ας είναι με τον Κύριο. Μάλιστα, όλες σου οι σκέψεις ας κατευθύνονται προς τον Κύριο. Μάλιστα, οι αφοσιώσεις της καρδιάς σου ας θέτονται στον Κύριο παντοτινά. Συμβουλεύσου τον Κύριο για όλες τις ενέργειές σου» (Άλμα 37:36–37).

«Να θυμάστε, να θυμάστε» είπε ο Ήλαμαν «ότι επάνω στο βράχο τού Λυτρωτή μας, που είναι ο Χριστός... πρέπει να χτίσετε το θεμέλιό σας. Ωστε όταν ο διάβολος στείλει τους ισχυρούς του ανέμους... δε θα σας εξουσιάσ[ουν] για να σας σύρει κάτω στον κόλπο τής δυστυχίας» (Ήλαμαν 5:12).

Ο Νεφί είπε για τον Κύριο: «με γέμισε με την αγάπη του, ακόμη και μέχρι την κατανάλωση τής σάρκας μου» (Νεφί Β΄ 4:21). Όσοι καταναλώνονται στον Χριστό «[ίνονται] ζωντανοί με το Χριστό» (Νεφί Β΄ 25:25). Δεν «υφίστανται] κανενός είδους βάσανο, χωρίς να καταπιωθεί από τη χαρά για το Χριστό» (Άλμα 31:38). Έχουν «εγκολπωθεί στην αγκάλη τού Ιησού» (Μόρμον 5:11). Ο Νεφί είπε: «Αγάλλομαι στον Ιησού μου, γιατί λύτρωσε την ψυχή μου» (Νεφί Β΄ 33:6). Ο Λεχί είπε: «Έχω περιβληθεί αιώνια στην αγκαλιά τής αγάπης του» (Νεφί Β΄ 1:15)...

...Εκείνη η μεγάλη ψυχή, ο Μόρμον, [έγραψε ένα] γράμμα στον αγαπημένο του υιό, Μορόνι, με αυτά τα λόγια:

«Γιε μου, να είσαι πιστός στο Χριστό, και είτε αυτά που σου έγραψα να μη σε λυπήσουν τόσο που να σε βαρύνουν μέχρι θανάτου. Αλλά είτε ο Χριστός να σε ανυψώσει, και είτε τα πάθη και ο θάνατός του, και η παρουσίαση τού σώματός του προς τους πατέρες μας, και η ευσπλαχνία και μακροθυμία του, και η ελπίδα τής δόξας του και τής αιώνιας ζωής να βρίσκονται στο νου σου για πάντα.

»Και είτε η χάρη τού Θεού Πατέρα, τού οποίου ο θρόνος είναι ψηλά στους ουρανούς, και ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, που κάθεται στο δεξί χέρι τής δύναμής του μέχρι που τα πάντα θα υποταχθούν σε αυτόν, να είναι και να παραμένουν μαζί σου για πάντα» (Μορόνι 9:25–26).

Η προσευχή μου για τον καθέναν από εμάς είναι και εμείς να ακολουθήσουμε αυτήν την εμπνευσμένη συμβουλή: «Να είσαι πιστός στο Χριστό». Τότε θα μας ανυψώσει και η χάρις Του θα είναι και θα παραμείνει μαζί μας για πάντα¹³.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Μπένσον δήλωσε: «Δεν υπάρχει καμία άλλη επιρροή που να είχε τόσο μεγάλο αντίκτυπο επάνω σε αυτήν τη γη όπως η ζωή του Ιησού Χριστού» (τμήμα 1). Με ποιους τρόπους έχει η ζωή του Σωτήρος αντίκτυπο επάνω στη γη; Με ποιους τρόπους σας έχει επηρεάσει η ζωή Του;

- Πώς αλλάζει η ζωή μας, όταν «σκεπτόμαστε τον Χριστό»; Πώς συνδέονται οι σκέψεις μας με τα γνωρίσματά μας; Καθώς μελετάτε το τμήμα 2, συλλογισθείτε τι μπορείτε να κάνετε για να αναπτύξετε πληρέστερα τα γνωρίσματα σαν του Χριστού που αναφέρονται εδώ.
- Πώς μπορούν οι διδασκαλίες στο τμήμα 3 να μας δώσουν ελπίδα καθώς προσπαθούμε να γίνουμε περισσότερο σαν τον Σωτήρα; Πώς σας έχει βοηθήσει ο Σωτήρας στις προσπάθειές σας να Τον ακολουθείτε;

Σχετικές γραφές

Κατά Μάρκον 8:34, Προς Φιλιππησίους 4:13, Ιωάννου Α΄ 3:23–24, Νεφί Β΄ 25:23, 26, Μωσία 3:19, Αλμα 7:11–13, Μορόνι 7:48

Βοήθεια μελέτης

«Σχεδιάστε δραστηριότητες μελέτης, οι οποίες θα οικοδομήσουν την πίστη σας στον Σωτήρα» (*Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* [2004], 22). Παραδείγματος χάριν, καθώς μελετάτε, θα μπορούσατε να κάνετε ερωτήσεις στον εαυτό σας όπως τις εξής: «Πώς θα μπορούσαν να με βοηθήσουν αυτές οι διδασκαλίες να αυξήσω την κατανόησή μου για την εξιλέωση του Ιησού Χριστού; Πώς μπορούν αυτές οι διδασκαλίες να με βοηθήσουν να γίνω περισσότερο σαν τον Σωτήρα;»

Σημειώσεις

1. Βλέπε, για παράδειγμα, “Strengthen Thy Stakes”, *Ensign*, Ιαν. 1991, 5, “Think on Christ”, *Ensign*, Μάρτ. 1989, 4, “In His Steps”, *Ensign*, Σεπτ. 1988, 4.
2. “Think on Christ”, *Ensign*, Απρ. 1984, 13.
3. “Think on Christ”, *Ensign*, Απρ. 1984, 13.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1967, 58.
5. “Life Is Eternal”, *Ensign*, Ιούνιος 1971, 34.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1966, 128.
7. “Joy in Christ”, *Ensign*, Μάρτ. 1986, 5.
8. “Think on Christ”, *Ensign*, Απρ. 1984, 11, 13.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 328.
10. “A Sacred Responsibility”, *Ensign*, Μάιος 1986, 78.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1986, 59, 60–62, 63 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1986, 45, 46–47, 48.
12. “Life Is Eternal”, 34.
13. “Come unto Christ”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1987, 84–85.

Κατάλογος απεικονίσεων

Εξώφυλλο: Φόντο © Artbeats.

Εξώφυλλο: Φωτογραφία του Έζρα
Ταφτ Μπένσον © Busath.com

Σελίδα 44: Λεπτομέρεια από το *Ο Χριστός και ο πλούσιος νεαρός άρχων*, υπό Heinrich Hofmann. Με την ευγενική άδεια του C. Harrison Conroy Co., Inc.

Σελίδα 48: *Αρχαία παραδείγματα/ σύγχρονες υποσχέσεις*, υπό Jeff Ward

Σελίδα 68: *Ο προθνητός Χριστός*, υπό Robert T. Barrett

Σελίδα 96: *Ο Άλμα επιζητεί μετάνοια*, υπό Robert T. Barrett

Σελίδα 100: Λεπτομέρεια από το *Ανεστήθη*, υπό Del Parson

Σελίδα 106: Λεπτομέρεια από το *Ο Χριστός και η Μαρία στο μνήμα*, υπό Joseph Brickey

Σελίδα 110: «*Ειρήνη αφήνω σε σας*» (Κατά Ιωάννην 14:27), υπό Walter Rane

Σελίδα 115: *Ο Χριστός καλεί τον Πέτρο και τον Ανδρέα*, υπό Harry Anderson

Σελίδα 120: *Το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ Σμιθ*, υπό Greg K. Olsen

Σελίδα 126: *Ο Τζόζεφ Σμιθ λαμβάνει τις πλάκες*, υπό Kenneth Riley

Σελίδα 146: *Ο αδελφός Τζόζεφ*, υπό David Lindsley

Σελίδα 152: *Η Βίβλος και το Βιβλίο του Μόρμον καταθέτουν μαρτυρία για τον Χριστό*, υπό Greg K. Olsen

Σελίδα 158: *Ο Μορόνι παραδίδει τις χρυσές πλάκες στον Τζόζεφ, στον λόφο Κουμώρα*, υπό Lewis A. Ramsey

Σελίδα 268: Λεπτομέρεια από το *Η εικόνα του Χριστού*, υπό Heinrich Hofmann. Με την ευγενική άδεια του C. Harrison Conroy Co., Inc.

Σελίδα 274: *Ο Αβναδί εμφανίζεται ενώπιον του βασιλέα Νάε*, υπό Arnold Friberg

Σελίδα 290: *Αυτούς τους Δώδεκα που απέστειλε ο Ιησούς*, υπό Walter Rane

Σελίδα 294: *Όχι πια χαμένοι*, υπό Greg K. Olsen

Σελίδα 346: *Ο καλός θεραπευτής*, υπό Greg K. Olsen

Σελίδα 351: *Ποίμαινε τα πρόβατά μου*, υπό Kamille Corry

Ευρετήριο

A

Αγάπη

- για τα «χαμένα πρόβατα», 295–303
- για τον Θεό, 43–52
- στην ηγεσία, 287–289
- στο ιεραποστολικό έργο, 323, 331
- στο σπίτι, 209, 210–211

Άγιο Πνεύμα

- αποκτώντας το, μέσω μελέτης των γραφών, 187–188
- αποκτώντας το, μέσω προσευχής και νηστείας, 186–187
- επικοινωνεί μέσω συναισθημάτων, 185–186
- ιεραποστολικό έργο και, 330
- καθοδήγηση τού, είναι ουσιώδης στο έργο του Κυρίου, 181–183
- παραμένει μαζί μας καθώς υπακούμε στους νόμους του Θεού, 190–191
- συντροφιά τού, 184–186

Αγνότητα

- αντιστεκόμενοι στους πειρασμούς να παραβιάσουμε τον νόμο τής, 258–262
- διδάσκοντας παιδιά για, 263
- νόμος τής, 223–265
- ποτέ απηρχαιωμένη, 253
- πρότυπο τής, είναι μία εντολή από τον Θεό, 255–256
- φέρει χαρά, 264–265

Αδυναμία, υπερνικώντας, 98–99

Αισιοδοξία, 83–84

Αλλαγή της καρδιάς

- και μεάνοια, 91–92, 94–98

μία αλλαγή από μέσα προς τα έξω, 91–92

συμβαίνει σταδιακά, 100–102

Ανάθεση, 289–291

Ανομία

- ποτέ δεν απετέλεσε ευτυχία, 74, 93–94, 258
- τού κόσμου, 135–137

Αποθήκευση τροφίμων, 312–315

Αποκάλυψη

- μέσω προσέλευσης στον ναό, 204–205
- μέσω του Αγίου Πνεύματος, 185–186
- μέσω του ζώντος προφήτη, 173

Αποκατάσταση, 127–128

Αποφάσεις

- απαιτούν προσπάθεια με προσευχή, 75–76
- προσδιορίζουν τον αιώνιο προορισμό μας, 74

Αυτοδυναμία, 307–319

B

Βιβλίο του Μόρμον

- γραμμένο για τις τελευταίες ημέρες, 162–163
- διαβάζοντας, με μικρά παιδιά, 159–160
- διδάσκει αληθινές διδαχές, 153–154
- δύναμη τού, 36–37, 163–165
- ευλογίες από το διάβασμα, ως οικογένεια, 152–153

θα πρέπει να είναι το κέντρο της μελέτης και της διδασκαλίας μας, 148–149

θολόλιθος της θρησκείας Αγίων των Τελευταίων Ημερών, 147–157

ιεραποστολικό έργο χρησιμοποιώντας, 148–149, 159–162, 165–167, 329–330

καθημερινή μελέτη τού, 163–165 και το Διδαχή και Διαθήκες, 154–156

καταθέτει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, 150–153

μάς φέρνει πιο κοντά στον Θεό, 152–153

πλημμυρίζοντας τη ζωή μας με, 165–167

προειδοποίηση για την παραμέληση, 147, 148–149

Τζόζεφ Σμιθ και, 125–127

Βλέπε, επίσης, Λόγος του Θεού; Μελέτη των γραφών

Γ

Γάμος

γαλούχηση, 209, 210

διαθήκη, 212–215

ευτυχία στον, 212–215

του Έζρα και της Φλώρας Μπένσον, 209, 210, 237

Βλέπε, επίσης, Γονείς; Οικογένεια; Σπίτι

Γονείς

ενότητα μεταξύ, 233–234

θα πρέπει να διδάσκουν στα παιδιά για την αγνότητα, 263

θα πρέπει να διδάσκουν στα παιδιά για τον ναό, 202–204

ρόλοι των, 225–233

τίμηση των, 244–246

Βλέπε, επίσης, Γάμος; Μητέρες; Οικογένεια; Πατέρες; Σπίτι

Δ

Διαθήκες, 199–200

Διδαχή και Διαθήκες, 154–156

Δοκιμασίες, 81–83, 84, 135–137

Ε

Εκτελώντας διακονία σε λιγότερο ενεργά μέλη της Εκκλησίας, 295–303

Ελευθερη βούληση

άσκηση τής, οδηγεί σε συνέπειες τώρα και στην αιωνιότητα, 70–78

μία αιωνία αρχή, 70–72

Ελπίδα, 99–102

Ενότητα

αποτελεσματικοί ηγέτες επιδεικνύουν, 287

η ταπεινοφροσύνη είναι απαραίτητη για, 276–278

στη γονική ιδιότητα, 233–234

στις οικογένειες, 59–61, 215–217 στον γάμο, 212–215

Επουράνιος Πατέρας

αγάπη για, 43–53

αγάπη τού, για εμάς, 51

ακολουθώντας το θέλημα τού, 86–87

ανυπομονεί να μας βοηθήσει να αλλάξουμε τη ζωή μας, 98–99

βελτιώνοντας την επικοινωνία μας με, 61–63

δεν μας εξαναγκάζει ποτέ να ζήσουμε το Ευαγγέλιο, 71–72

είναι πάντοτε κοντά, 55

εισακούει προσευχές, 63–66

εμφανίσθηκε στον Τζόζεφ Σμιθ, 123–124

εντολές τού, 45–52, 92–93

ευλογίες από το να στρέψουμε τη ζωή μας στον, 51–52

- θέλει να είμαστε ευτυχισμένοι, 86–88
πιστεύω στον, 115–116
- Έργο
αξία του, 311–312
οδηγεί στην επιτυχία, 69–70
στις ιεραποστολικές προσπάθειες, 332
- Ευρώπη, η ιεραποστολή του Έζρα
Ταφτ Μπένσον στην, 21–25, 64–66, 81–82, 308–309, 313
- Ευτυχία
απαιτεί προσπάθεια, 84–85
αποτέλεσμα της πίστης στον Θεό, 84
Η ζωή σαν του Χριστού οδηγεί σε, 116–118
Ο Επουράνιος Πατέρας μας θέλει να βιώσουμε, 86–88
παρά τις δοκιμασίες, 81–83
σχέδιο τής, είναι το ευαγγελικό σχέδιο, 92–93
- Η**
- Ηγεσία
ακολουθώντας το παράδειγμα του Σωτήρος στην, 284, 289–290
ανάθεση στην, 287–291
και οικοδομώντας πνευματικώς άλλους, 291–292
παράδειγμα τής, του Έζρα Ταφτ Μπένσον, 34–35, 133, 269, 283, 284–285, 295–297
σημασία του παραδείγματος στην, 285
χαρακτηριστικά αποτελεσματικής, 286–289
- Ηλικιωμένοι άνθρωποι
βρίσκοντας ικανοποίηση, 239–243, 250
δύναμη των, 238
ευθύνες των, 238–239
- η αγάπη του Κυρίου για, 238–239
παραμένοντας δυνατοί σε καιρούς ασθένειας, 244–245
περιλαμβάνοντας, σε οικογενειακές δραστηριότητες, 246
συμβουλή στους ηγέτες της Εκκλησίας αναφορικά προς, 248–250
σχέσεις με, 247–248
φροντίδα για, 244–250
- Θ**
- Θεός Πατέρας. *Βλέπε* Επουράνιος Πατέρας
- Ι**
- Ιδιότητα του μέλους στην Εκκλησία, σημασία τής, 92–93, 102
- Ιεραποστολικό έργο
αγάπη στο, 323, 331
επιρροή του Αγίου Πνεύματος στο, 330
επιτυχία στο, 330–332
έργο στο, 332
ηλικιωμένοι και, 239–240, 327
νέες γυναίκες και, 327
νέοι άνδρες και, 326–327
ο ενθουσιασμός του Έζρα Ταφτ Μπένσον για, 321, 323
παράδοση του, στην οικογένεια του Έζρα Ταφτ Μπένσον, 321
προετοιμασία νέων για, 326–327
σε όλα τα στάδια της ζωής, 325–329
σε όλον τον κόσμο, 324–325
ταπεινοφροσύνη και, 331
χαρά του, 323
χρησιμοποιώντας το Βιβλίο του Μόρμον στο, 148–149, 159–161, 165–167, 329–330
- Ιεροσύνη
δύναμη τής, επισφραγίζει οικογένειες μέσω διατάξεων του ναού, 200–201

πληρότητα τής, διαθέσιμη μόνον στον ναό, 197–199

Ιησούς Χριστός
αγάπη τού, για εμάς, 45–47, 108–109

ακολουθώντας το παράδειγμα τού, 114–118, 284, 289–290, 298–301, 345–356

Ανάσταση τού, 111–112

ανυπομονεί να μας βοηθήσει να αλλάξουμε τη ζωή μας, 98–99

αποστολή τού, 107–111

γενναίοι στη μαρτυρία για τον, 112–114

Εκκλησία τού, 102

εμφανίσθηκε στον Τζόζεφ Σμιθ, 123–124

Εξιλέωση τού, 107–111

επιζητώντας να γίνουμε σαν, 99–102, 116–118

η αγάπη του Έζρα Ταφτ Μπένσον για, 107

μας αλλάζει ούτως ώστε να μπορέσουμε να αλλάξουμε τον κόσμο, 91–92

μας παρηγορεί και μας ανυψώνει, 354–356

πίστη στον, 93–94, 114–116

Σταύρωση τού, 109–111

στο Βιβλίο του Μόρμον, 150–153

στρεφόμενοι προς, σε κάθε σκέψη, 348–349

χαρακτηριστικά τού, 349–354

ως Σωτήρας, 105–118, 347–348

Λ

Λιγότερο ενεργά μέλη της Εκκλησίας, προσεγγίζοντας, 295–303

Λόγος του Θεού
δεν πρέπει να του φερόμαστε επιπόλαια, 143–144

επιμελής μελέτη τού, οδηγεί στην πίστη, 137–141

ευλογίες από τη μελέτη, 141–142

μας ενισχύει ενάντια στις δυσκολίες της ημέρας, 135–137

περιλαμβάνει γραφές και λόγια των ζώντων προφητών και προσωπική αποκάλυψη, 137

Βλέπε, επίσης, Βιβλίο του Μόρμον; Μελέτη των γραφών

Λύπη, κατά Θεόν, οδηγεί στη μετάνοια, 97–98

Μ

Μεγάλο Κραχ, 307–309

Μελέτη των γραφών
αξία τής, 143–144

ευλογίες από τη, 135–143

οδηγεί σε αυξημένη δραστηριότητα στην Εκκλησία, 137–141

προσκαλεί το Πνεύμα, 187–189

Βλέπε, επίσης, Βιβλίο του Μόρμον; Λόγος του Θεού

Μέλλον, ζώντας για, 101

Μετάνοια
ακολουθεί την πίστη στον Χριστό, 93–94

για σεξουαλική αμαρτία, 262–263

είναι περισσότερο από μία βελτίωση συμπεριφοράς, 93–94

η λύπη κατά Θεόν οδηγεί στη, 97–98

και αλλαγή καρδιάς, 91–92, 94–96

και ελπίδα, 99–102

Μεταστροφή. *Βλέπε* Αλλαγή της καρδιάς

Μητέρες
ρόλος των, ορισμένος από τον Θεό, 228–229

συμβουλή για, στο να περνούν χρόνο με τα παιδιά, 228–234

Βλέπε, επίσης, Γονείς; Πατέρες

- Μπένσον, Έζρα Ταφτ
αγάπη τού, για τον Θεό Πατέρα, 45
αγάπη τού, για τον Ιησού Χριστό, 107
απευθύνει την κλήση σε έναν λιγότερο ενεργό άνδρα να υπηρετήσει ως ηγέτης, 295–297
γάμος με τη Φλώρα Σμιθ Αμούσεν, 14, 209, 210, 223, 237
γέννηση τού, 2
γίνεται Πρόεδρος της Εκκλησίας, 36–38, 173, 284
γονείς τού, 5–7, 46, 69–70, 105
ενδυναμώνει νέους άνδρες στη δραστηριότητά τους στην Εκκλησία, 7–8, 335
επαγγελματική σταδιοδρομία τού, 15–17, 43, 283, 337
επισκέπτεται μία Εκκλησία βαπτιστών στη Μόσχα της Ρωσίας, 31–34
θάνατος τού, 1, 40
καλείται να κηρύξει μετάνοια, 91
καλείται στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, 18–21
καλείται ως Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, 34–35
καταθέτει μαρτυρία για την προφητική κλήση του Σπένσερ Κίμπαλ, 173
καταθέτει μαρτυρία για το Βιβλίο του Μόρμον, 36–38, 147, 148–149, 159–162
καταθέτει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, 31–34, 38, 105, 107, 345–347
καταθέτει μαρτυρία για τον Τζόζεφ Σμιθ, 121–122
λαμβάνει βοήθεια από κυβερνητικό αξιωματούχο σε απάντηση προσευχής, 64–65
λαμβάνει έμπνευση να καλέσει έναν νέο πρόεδρο πασσάλου, 181
μαθαίνει για τον ναό από τη μητέρα του, 195
μαθαίνει να προσεύχεται από τον πατέρα του, 55
μιλά σε μέλη της Εκκλησίας κάθε ηλικίας, 38–39
μόρφωση τού, 13, 16
οικογένεια τού, 17–18, 209, 210–211, 223, 224–225
παιδική ηλικία τού, 2–5, 69–70
παράδειγμα τού, σε κυβερνητικούς συνεργάτες, 43, 55–57
παράδοση του ιεραποστολικού έργου στην οικογένεια τού, 321
παροτρύνει έναν νέο άνδρα να προετοιμασθεί για ιεραποστολή, 323
παρουσιάζει το πρόγραμμα προνοίας της Εκκλησίας στον πάσσαλό του, 307–309
πατριωτισμός τού, 25–30
περνά χρόνο με την οικογένεια παρά τα καθήκοντα στην εκκλησία και την εργασία, 224–225
πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολή τού, 10–12, 121–122, 321
προσευχές τού, περιγραφείς από τον Γκόρντον Χίνκλι, 56
στιλ ηγεσίας τού, 34–35, 133, 269–270, 283–284, 285, 295–297
συμπεριλαμβάνει την προσευχή σε κυβερνητικές συγκεντρώσεις, 55–57
ταξιδεύει για επαγγελματικούς λόγους με μέλη της οικογένειας, 211–212, 224–225
ταπεινοφροσύνη τού, 269, 270–271

- υπηρετηση στην Εκκλησία
τού, τοπική, 7–9, 15–17, 283,
295–297, 307–309, 335, 338
- υπηρετηση τού, στην Ευρώπη
μετά τον Β΄ Παγκόσμιο
Πόλεμο, 21–25, 64–65, 81–83,
308–309, 313
- υπηρετηση τού, ως υπουργού
γεωργίας των Ηνωμένων Πολι-
τειών, 26–28, 55–56, 283
- φθίνουσα υγεία τού, 40
- φλερτάρισμα με τη Φλώρα
Αμούσεν, 9–10, 12–14
- Μπένσον, Σάρα Ντάνκλυ (μητέρα)
δείχνει πίστη, όταν ο σύζυγός
της καλείται σε ιεραποστολή,
5–6
- διδάσκει τον υιό, Έζρα, για τον
ναό, 195
- πίστη τής, 105
- Μπένσον, Τζωρτζ Ταφτ ο νεότερος
(πατέρας)
διδάσκει τον υιό του, Έζρα, να
προσεύχεται, 55
- οδηγεί την οικογένειά του στο να
ακολουθεί τον προφήτη, 171
- πίστη τού, 105
- πλήρους απασχολήσεως ιεραπο-
στολή τού, 5–7, 46, 321
- Μπένσον, Φλώρα Σμιθ Αμούσεν
(σύζυγος)
γάμος με τον Έζρα Ταφτ Μπέν-
σον, 14, 209, 210, 223, 237
- θάνατος τής, 40
- πλήρους απασχολήσεως ιεραπο-
στολή τής, 10–14
- φλερτάρισμα με τον Έζρα Ταφτ
Μπένσον, 9–10, 12–14

N

- Ναός
διαθήκες που συνήφθησαν στον,
197–199

- διδάσκοντας παιδιά για, 202–204
- λαμβάνοντας αποκάλυψη στον,
204–205
- λαμβάνοντας διατάξεις τού,
197–199
- ο Έζρα Ταφτ Μπένσον μαθαίνει
σχετικά, από τη μητέρα του,
195
- πληρότητα της ιεροσύνης διαθέ-
σιμη μόνον στον, 197–199
- προστασία και καθοδήγηση
στον, 199–200
- υπηρετώντας προγόνους στον,
200–202
- ως σύμβολο, 196–197

O

- Οικογένεια
αιώνια, 200–201, 209, 219
- διδασκαλία του Ευαγγελίου
στην, 217–218
- ενδυναμώνοντας, 212–217, 223,
224–225
- προσευχή στην, 59–61
- σημασία τής, στον παρόντα
καιρό και όλη την αιωνιότητα,
211–212
- σχέσεις με τους ηλικιωμένους
στην, 244–248
- Βλέπε, επίσης,* Γάμος, Γονείς,
Μητέρες, Παππούδες, Πατέρες,
Σπίτι
- Οικογενειακή βραδιά, 171–172, 218
- Οικογενειακή ιστορία, 200–202
- Οικογενειακή προσευχή, 59–61
- Οικονομικά, 315–319

Π

- Παιδιά
διδάσκοντας, σχετικά με την
αγνότητα, 263
- διδάσκοντας, σχετικά με τους
ναούς, 202–205

- Παππούδες
 Ο Έζρα και η Φλώρα Μπένσον
 ως, 237, 238
 σχέσεις με, 244–248
Βλέπε, επίσης, Οικογένεια
- Παράδειγμα, ηγεσία με, 285
- Παρελθόν, να μη ζούμε στο, 101
- Πάσσαλοι της Σιών
 Ηγεσία του Έζρα Ταφτ Μπένσον στους, 17, 283, 295–297, 307–309, 335, 338
 σκοπός των, 339–343
- Πατέρες
 αιώνια κλήση των, 225
 συμβουλή προς, για παροχή πνευματικής ηγεσίας, 225–228
Βλέπε, επίσης, Γονείς, Μητέρες
- Πατριωτισμός, 25–30
- Πειρασμός
 αντισηκόμενοι, 258–262
 αποφεύγοντας, 260
- Πίστη
 εκφράστηκε από Αγίους στην Ευρώπη μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, 81–82
 εκφράστηκε από αγρότες στο Άινταχο, 82
 οδηγεί σε αισιοδοξία και γαλήνη, 83–85
 προηγείται της μετάνοιας, 93–94
 συμπεριλαμβάνει το να ακουλουθούμε τον Ιησού Χριστό, 114–116
- Πνεύμα. *Βλέπε* Άγιο Πνεύμα
- Πόλεμος στους ουραμούς, 70–72
- Πορνογραφία, 258–259
- Πρόγραμμα προνοίας της Εκκλησίας
 επίδραση τού, στην Ευρώπη μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, 21–25, 64–66, 308–309
- ο Έζρα Ταφτ Μπένσον παρουσιάζει, στον πάσσαλό του, 307–309
 παρέχει ευκαιρίες για εργασία, 312
 πρωταρχικός σκοπός τού, 310
- Πρόεδρος της Εκκλησίας
 δεν θα βγάλει ποτέ την Εκκλησία από τον σωστό δρόμο, 178–179
 είναι ο πιο σημαντικός προφήτης για εμάς, 173–175
 ευλογίες από το να ακολουθούμε, 171–172, 177–179
 λαμβάνει αποκάλυψη για την Εκκλησία, 173–175
 μας λέει αυτό που χρειάζεται να ακούσουμε, 175–177
- Πρόνοια, αρχές εγκόσμιας και πνευματικής, 307–319
- Προσευχή
 απαντήσεις στην, 63–66
 βελτιώνοντας τις προσπάθειές μας στην, 61–63
 για να λάβουμε το Άγιο Πνεύμα, 186–187
 να ανθιστάμεθα στον πειρασμό, 259–260
 παρά το ότι νιώθουμε ανάξιτοι, 99
 στις οικογένειες, 59–61
 συνεχής, 58–59, 83–84
 σχέδιο τής, διδάχθηκε από τον Ιησού, 58–59
 της οικογένειας Μπένσον, για τον Έζρα Ταφτ Μπένσον, 56–57
- Προφήτης. *Βλέπε* Πρόεδρος της Εκκλησίας
- Πρώτο Όραμα, 123–124
- Σ**
- Σατανάς
 μίσος τού, για εμάς, 51
 ψέματα τού, 92–93, 99

Σεμνότητα, 261

Σεξουαλική παράβαση
αντιστεκόμενοι στον πειρασμό,
258–262
κίνδυνοι από τη, 256–257
συγχώρηση για, 262–263

Σκέψεις, καθαρές, 258–259

Σμιθ, Τζόζεφ
αγγελικές επισκέψεις στον,
124–25
αποκαλύψεις στον, 124–125
η βασιλεία του Θεού επάνω στη
γη εγκαθιδρύθηκε εκ νέου
μέσω, 127–128
και το Βιβλίο του Μόρμον,
125–127
μαρτυρικός θάνατος τού,
128–129
πίστη τού, 128–129
προ-διορισμός τού, 129–131
προσευχή τού, επηρέασε εκατομ-
μύρια, 75–76
Πρώτο Όραμα τού, 123–124
ως επικεφαλής της τελευταίας
θεικής νομής, 129–131

Σπίτι
γλυκύτατες εμπειρίες της ζωής
στο, 210–212
ως καταφύγιο από τον κόσμο,
210
Βλέπε, επίσης, Γάμος, Γονείς,
Οικογένεια

Συγχώρηση
για σεξουαλικές παραβάσεις,
262–263
υπόσχεση για, 102

Συντροφικότητα στην Εκκλησία,
31, 295–303

Σχέδιο της ευδαιμονίας, κατα-
νόηση τού, οδηγεί στη μετά-
νοια, 92–94

T

Ταπεινοφροσύνη
παράδειγμα τής, του Έζρα Ταφτ
Μπένσον, 269, 270–271
στην ηγεσία, 286
στο ιεραποστολικό έργο, 330
υπερηφάνεια εναντίον, 269,
270–271, 279–280
Βλέπε, επίσης, Υπερηφάνεια
Τζόζεφ Σμιθ. *Βλέπε* Σμιθ, Τζόζεφ

Υ

Υπακοή
ευλογίες μέσω, 51–52, 92–93,
190–191
ως η μεγάλη δοκιμασία της
ζωής, 45, 52

Υπερηφάνεια
αντίδοτο για, είναι η ταπεινο-
φροσύνη, 278–280
εκδηλώσεις τής, 275–276
εναντίον της ταπεινοφροσύνης,
269, 270–271, 278–280
εχθρότητα απέναντι στον Θεό
και άλλους, 271–273
ο Κύριος προειδοποιεί για την,
270–271
περιορίζει την πρόοδο, 276–278
συνέπειες τής, 273–278
φόβος για την κρίση του ανθρω-
που παρά του Θεού, 273–275
Βλέπε, επίσης, Ταπεινοφροσύνη

Υπηρέτηση
προς τους ηλικιωμένους, 248–250
στην εκκλησία, 291–293
στον γάμο, 212–215

X

Χρέος, 315–319

Χριστιανική αγάπη, 45–47

Χριστός. *Βλέπε* Ιησούς Χριστός

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

GREEK

4 02088 60133 7

08860 133